Holy Bible

Aionian Edition®

ܥܬܝܩܐ

Aramaic Peshitta New Testament

AionianBible.org
The world's first Holy Bible untranslation
100% free to copy and print
also known as " The Purple Bible "

Holy Bible Aionian Edition ®

ܥܬܝܩܐ

Aramaic Peshitta New Testament

Creative Commons Attribution-No Derivatives 4.0, 2018-2021
Text source: Unbound.Biola.edu
Source copyright: Public Domain
British and Foreign Bible Society courtesy of John Richards, 1905

Formatted by Speedata Publisher version 4.3.16 on 4/24/2021
100% Free to Copy and Print
http://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc
http://Nainoia-Inc.signedon.net

We pray for a modern public domain translation in every language
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

ܐܝܘܢܝܐ at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a lexicon. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the afterlife destinies of mankind and fallen angels.

This *un-translation* helps us to see these ten underlying words in context. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org and with the Android App. Why purple? King Jesus' Word is royal… and purple is the color of royalty!

Table of Contents

NEW TESTAMENT

11 ..... ܡܬܝ
27 ..... ܡܪܩܘܣ
37 ..... ܠܘܩܐ
54 ..... ܝܘܚܢܢ
68 ..... ܡܥܒܕܐ
86 ..... ܡܬܬܝܐܘܣ
93 ..... ܩܕܡܝܐ-ܐ
100 ..... ܩܕܡܝܐ-ܒ
105 ..... ܪܘܡܝܐ
108 ..... ܩܘܪܢܬܝܐ
111 ..... ܓܠܛܝܐ
113 ..... ܐܦܣܘܣ
115 ..... ܦܝܠܦܝܐ-ܐ
117 ..... ܦܝܠܦܝܐ-ܒ
118 ..... ܩܘܠܘܣܝܐ-ܐ
120 ..... ܩܘܠܘܣܝܐ-ܒ
122 ..... ܬܫܠܘܢܝܩܝܐ
123 ..... ܬܫܠܘܢܝܩܝܐ-ܐ
124 ..... ܛܝܡܬܐ
130 ..... ܦܝܠܝܡܘܢ
132 ..... ܬܝܡܬܐ-ܐ
134 ..... ܬܝܡܬܐ-ܒ
136 ..... ܛܝܛܘܣ-ܐ
138 ..... ܛܝܛܘܣ-ܒ
139 ..... ܛܝܛܘܣ-ܓ
140 ..... ܦܝܠܝܡܘܢ
141 ..... ܝܘܕܐ

APPENDIX

Reader's Guide
Glossary
Maps
Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT

ᚠᚢᚦᚨᚱᚲ ᛗᛟᚱᚷᚢᚾ ᚩᚷᛚᚨᚱ ᚹᚨᛏᚲᚺ ᚹᚨᛋ ᚹᚨᛋ ᛁᚾᚲ ᚱᚩ ᚲ ᛟᛗᛏ ᛒᛟᚱᚷᚨ ᚱᚩᚱ ᚱᛟᛗ ᛁᚱᚱ ᚷᚨᚱᚨ ᚹᛁ ᛟᛗ
ᚱᛟᛗᚨ ᚲ ᛟᛗᛏᚨ
23:34 ᛒᛟᛟᚱ

1 המלך דויד זקן בא בימים ולא יכלו
לכסותו בבגדים׃ 2 ויאמרו לו עבדיו יבקשו
לאדני המלך נערה בתולה ותעמד לפני המלך
וכלתה׃ 3 ובקשו נערה יפה בכל גבול ישראל
ומצאו את אבישג השונמית ויבאו אתה אל
המלך׃ 4 והנערה יפת מראה מאד ותכלכל
את המלך ותשרתהו׃ 5 והמלך לא ידעה עוד
אבל אדוניה בן חגית התנשא לאמר אני
אמלוך׃ ויעשה לו רכב ופרשים וחמשים איש
רצים לפניו׃ 6 ולא עצבו אביו מימים לאמר
מדוע עשיתה׃ וגם הוא טוב תואר מאד
ותלד אתו אחרי אבשלום׃ 7 ולצרויה ולאביתר
הכהן היו אחרי אדוניה׃ 8 וצדוק הכהן
ובניהו בן יהוידע ונתן הנביא ושמעי
ורעי והגבורים אשר לדוד לא היו עם אדוניה׃
9 ויזבח אדוניה צאן ובקר ומריא עצי
אבן אשר אצל עין רגל אשר אצל זוחלת
ויקרא לכל אחיו בני המלך ולכל אנשי
יהודה עבדי המלך׃ 10 ואת נתן הנביא
ובניהו ואת הגבורים ואת שלמה אחיו לא
קרא׃ 11 ותאמר בת שבע אל שלמה בן
אמו לאמר הלא שמעת כי מלך אדוניה בן
חגית ואדוננו דויד לא ידע׃ 12 ועתה
לכה נא איעצך עצה ומלט את נפשך
ואת נפש בנך שלמה׃ 13 לך ובאת אל
המלך דויד ואמרת אליו הלא אתה אדני
המלך נשבעת לאמתך לאמר כי שלמה בנך
ימלך אחרי והוא ישב על כסאי׃ ומדוע
מלך אדוניה׃ 14 והנה עודך מדבר עם
המלך ואני אבוא אחריך ומלאתי את
דבריך׃ 15 ותבא בת שבע אל המלך
חדרה והמלך זקן מאד ואבישג השונמית
משרתת את המלך׃ 16 ותקד בת שבע
ותשתחו למלך׃ ויאמר המלך מה לך׃
17 והיא אמרה אליו אדני אתה נשבעת
בה׳ אלהיך לאמתך כי שלמה בנך
ימלך אחרי והוא ישב על כסאי׃ 18 והנה
עתה אדוניה מלך׃ ואתה אדני המלך
לא ידעת׃ 19 ויזבח שור ומריא וצאן
לרב ויקרא לכל בני המלך ולאביתר
הכהן וליואב שר הצבא ולשלמה עבדך
לא קרא׃ 20 ואתה אדני המלך עיני כל
ישראל עליך להגיד להם מי ישב על כסא
אדני המלך אחרי׳ 21 והיה כשכב אדני
המלך עם אבתיו והיה אני ובני שלמה
חטאים׃ 22 והנה עודנה מדברת עם
המלך ונתן הנביא בא׃ 23 ויגידו למלך
לאמר הנה נתן הנביא׃ ויבא לפני המלך
וישתחו לפני המלך על אפיו׃ 24 ויאמר
נתן אדני המלך אמרת אתה יאמר אדוני
אחרי׳ ומלכו תחתי׃ 25 כי הוא ירד היום
ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל
בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן
והנם אכלים ושתים לפניו ויאמרו יחי
המלך שלמה׃ 26 ואותי עבדך ולצדוק
הכהן ולבניהו בן יהוידע ולשלמה עבדך
לא קרא׃ 27 האם מאת אדני המלך
נהיתה הדבר הזה ולא הודעת לעבדיך
מי ישב על כסא אדני המלך אחרי׳
28 ויען המלך דויד ויאמר קראו לי לבת
שבע׃ ותבא לפני המלך ותעמד לפני
המלך׃ 29 ונשבע המלך ויאמר חי ה׳
אשר פדה את נפשי מכל צר׃ 30 אם לא
אם כאשר נשבעתי לך בה׳ אלהי ישראל
לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא
ישב תחתי על כסאי׃ כי כן אעשה היום
הזה׃ 31 ותקד בת שבע אפים ארצה
ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני המלך
דויד לעולם׃ 32 ויאמר המלך דויד קראו
לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן
יהוידע׃ ויבאו לפני המלך׃ 33 ויאמר
אליהם המלך קחו אתכם את עבדי אדניכם
והרכבתם את שלמה בני על הפרדה אשר לי
והורדתם אותו אל גיחון׃ 34 ומשח אתו
שם צדוק הכהן ונתן הנביא למלך על
ישראל׃ ותקעתם בשופר ואמרתם יחי
המלך שלמה׃ 35 ועליתם אחריו ובא
וישב על כסאי׃ והוא יהיה תחתי׃ ואתו
צויתי להיות נגיד על ישראל ועל יהודה׃
36 ויען בניהו בן יהוידע את המלך ויאמר
אמן׳ כה יאמר ה׳ אלהי אדני המלך׃
37 כאשר היה ה׳ עם אדני המלך כן יהיה
עם שלמה׃ ויגדל את כסאו מכסא אדני
המלך דויד׃ 38 וירד צדוק הכהן ונתן
הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי
רצים׃ ויעלו את שלמה על פרדת המלך
דויד׃ 39 ויקח צדוק הכהן מן האהל את
קרן השמן׃ ויצק את שלמה׃ ויתקעו
בשופר׃ ויאמרו כל העם יחי המלך שלמה׃
40 ועלו כל העם אחריו׃ והעם מחללים
בחלילים׃ ושמחים שמחה גדולה׃ ותבקע
הארץ בקולם׃ 41 ושמע אדניה׃ וכל
הקרואים אתו׃ כלו לאכל׃ ויהי כשמע
יואב׳ קול השופר׃ ויאמר׳ מה קול
העיר׳ המהומה׃ 42 עודנו מדבר׃ והנה
יונתן בן אביתר׃ בא׃ ויאמר אדניה׃
בוא׳ כי איש חיל אתה׃ ובשורה טובה
תביא׃ 43 ויען יונתן׃ ויאמר׳ אדנינו
המלך דויד׃ המליך׳ את שלמה׃ 44 ואתו
שלח המלך׃ את צדוק הכהן׳ ואת נתן
הנביא׃ ואת בניהו בן יהוידע׃ והכרתי
והפלתי׃ ויעלו׳ אתו׃ על פרדת המלך׃
45 וימשחו׳ אתו׃ צדוק הכהן׳ ונתן
הנביא׃ למלך׃ ויעלו׳ מאז׳ משם׃ ותהם
העיר׳ זאת׳ אשר שמעתם׃ 46 וגם שבת
שלמה׃ על כסא המלכות׃ 47 וגם עבדי
המלך׳ באו׳ לברך׳ את אדוננו המלך דויד׃
לאמר׳ הטיב׳ אלהיך׳ את שם שלמה׳
מן שמך׳ והגדיל׳ את כסאו׳ מכסאך׃
ויתברך המלך׳ על המטה׳׃ 48 וגם׳ כה
אמר המלך׳ ברוך׳ ה׳ אלהי ישראל׳
אשר נתן היום׳ מושב׳ על כסאי׃ עיני
גם׳ ראו׳׃ 49 ויחרדו׳ וקמו׳ כל הקרואים
אשר׳ אתו׃ ויאחזו׳ איש׳ בדרכו׳׃
50 ואדניה׳ ירא׳ מפני שלמה׳ ויקם׳
וילך׳ ויחזק׳ בקרנות׳ המזבח׃ 51 ויגד
לשלמה׳ לאמר׳ הנה׳ אדניה׳ ירא׳ את
המלך שלמה׳ והנה׳ הוא׳ מחזיק׳ בקרנות
המזבח׳ לאמר׳ ישבעה׳ לי׳ היום׳ המלך
שלמה׳ אם׳ יהרג׳ עבדו׳ בחרב׳׃
52 ויאמר׳ שלמה׳ אם׳ יהיה׳ לאיש׳
חיל׳ לא׳ יפל׳ מן׳ שערתו׳ ארצה׳
ומרע׳ לא׳ ימצא׳ בו׳׃ 53 וישלח׳
המלך שלמה׳ ויורדו׳ אתו׳ מן׳ המזבח׳
ויבא׳ והשתחו׳ למלך שלמה׳ ויאמר׳
שלמה׳ אליו׳ לך׳ לביתך׳׃

2 ויקרבו׳ ימי׳ דויד׳ למות׳ ויצו׳
את׳ שלמה׳ בנו׳ לאמר׳׃ 2 אנכי׳ הולך׳
בדרך׳ כל׳ הארץ׳ וחזקת׳ והיית׳
לאיש׳׃ 3 ושמרת׳ את׳ משמרת׳ ה׳
אלהיך׳ ללכת׳ בדרכיו׳ לשמר׳ חקיו׳
מצותיו׳ ומשפטיו׳ ועדותיו׳ כאשר׳
כתוב׳ בתורת׳ משה׳ למען׳ תשכיל׳
את כל׳ אשר׳ תעשה׳ ואת כל׳ אשר׳
תפנה׳ שם׃ 4 למען׳ יקים׳ ה׳ את
דברו׳ אשר׳ דבר׳ עלי׳ לאמר׳ אם׳
ישמרו׳ בניך׳ את דרכם׳ ללכת׳
לפני׳ באמת׳ בכל׳ לבם׳ ובכל׳
נפשם׳ לאמר׳ לא׳ יכרת׳ לך׳ איש׳
מעל כסא׳ ישראל׃ 5 וגם׳ אתה׳ ידעת׳
את׳ אשר׳ עשה׳ לי׳ יואב׳ בן׳
צרויה׳ אשר׳ עשה׳ לשני׳ צבאות׳
ישראל׳ לאבנר׳ בן׳ נר׳ ולעמשא׳
בן׳ יתר׳ אשר׳ הרגם׳ וישם׳ דמי׳
מלחמה׳ בשלום׳ ויתן׳ דמי׳ מלחמה׳
בחגרו׳ אשר׳ על׳ מתניו׳ ובנעליו׳
אשר׳ ברגליו׳׃ 6 ועשית׳ כחכמתך׳
ולא׳ תורד׳ שיבתו׳ בשלום׳ שאול׳
אל׳ שאול׳ לאמר׳ לך׳ ושבת׳ תחתי׳
לפני׳ ה׳ אשר׳ נשבעתי׳ בו׳ לאמר׳
אם׳ אמיתך׳ בחרב׳׃ 7 ולבני׳ ברזלי׳
הגלעדי׳ עשית׳ חסד׳ והיו׳ מאכלי׳
שלחנך׳ כי׳ כן׳ קרבו׳ אלי׳ בברחי׳
מפני׳ אבשלום׳ אחיך׳׃ 8 והנה׳ אתך׳
שמעי׳ בן׳ גרא׳ בן׳ הימני׳ מבחרים׳
והוא׳ קלל׳ אותי׳ קללה׳ נמרצת׳
ביום׳ לכתי׳ מחנים׳ ואשר׳ ירד׳
לקראתי׳ הירדן׳ נשבעתי׳ לו׳ בה׳
לאמר׳ אם׳ אמיתך׳ בחרב׳׃ 9 ועתה׳
אל׳ תנקהו׳ כי׳ איש׳ חכם׳ אתה׳
וידעת׳ את׳ אשר׳ תעשה׳ לו׳ והורדת׳
את׳ שיבתו׳ בדם׳ שאול׳׃ 10 ויישן
דויד׳ עם׳ אבתיו׳ ויקבר׳ בעיר׳
דויד׳׃ 11 והימים׳ אשר׳ מלך׳ דויד׳
על׳ ישראל׳ ארבעים׳ שנה׳ בחברון׳
מלך׳ ושבע׳ שנים׳ מלך׳ בירושלם׳׃
12 ושלמה׳ ישב׳ על׳ כסא׳ דויד׳
אביו׳ ותכן׳ מלכותו׳ מאד׳׃ 13 ואדניה׳
בן׳ חגית׳ בא׳ אל׳ בת׳ שבע׳ אם׳
שלמה׳ ותאמר׳ השלום׳ בא׳ ויאמר׳
שלום׃ 14 ויאמר׳ דבר׳ לי׳ אלי׳
ותאמר׳ דבר׳׃ 15 ויאמר׳ אתה׳ ידעת׳
כי׳ לי׳ היתה׳ המלוכה׳ ואת׳ שם׳
פני׳ כל׳ ישראל׳ שמים׳ עלי׳ למלוך׳
ותסב׳ המלוכה׳ ותהי׳ לאחי׳ כי׳
מאת׳ ה׳ היתה׳ לו׳׃ 16 ועתה׳ שאלה׳
אחת׳ אנכי׳ שואל׳ מאתך׳ אל׳ תשיבני׳
את׳ פני׳ ותאמר׳ אליו׳ דבר׳׃
17 ותאמר׳ אדני׳ המלך׳ דבר׳ נא׳
אל׳ פני׳ כי׳ לא׳ תשיב׳ את׳ פני׳
ויתן׳ לי׳ את׳ אבישג׳ השונמית׳
לאשה׃ 18 ותאמר׳ בת׳ שבע׳ טובה׳
אני׳ אדבר׳ אל׳ המלך׳׃ 19 ותבא׳
בת׳ שבע׳ אל׳ המלך׳ שלמה׳ לדבר׳
אל׳ אדניה׳ ויקם׳ המלך׳ לקראתה׳
וישתחו׳ לה׳ וישב׳ על׳ כסאו׳
והכסא׳ הושיב׳ לאם׳ המלך׳ וישב׳
לימינו׃ 20 ותאמר׳ שאלה׳ קטנה׳
אנכי׳ שואל׳ מאתך׳ אל׳ תשיבני׳
את׳ פני׳ ויאמר׳ לה׳ המלך׳ שאלי׳
אמי׳ כי׳ לא׳ אשיב׳ את׳ פניך׃
21 ותאמר׳ יבא׳ אבישג׳ השונמית׳
לאדוניה׳ אחיך׳ לאשה׃ 22 ויען׳
המלך׳ שלמה׳ ויאמר׳ לאמו׳ ולמה׳
את׳ שאלת׳ אבישג׳ השונמית׳
לאדוניה׳ ואנכי׳ שאל׳ לו׳ את׳
הממלכה׳ כי׳ הוא׳ אחי׳ הגדול׳
ממני׳ ולו׳ ולאביתר׳ הכהן׳
וליואב׳ בן׳ צרויה׳׃ 23 וישבע׳
המלך׳ שלמה׳ לאמר׳ כה׳ יעשה׳
לי׳ אלהים׳ וכה׳ יוסיף׳ כי׳ אם׳
נגד׳ נפשו׳ את׳ הדבר׳ הזה׳׃
24 ועתה׳ חי׳ ה׳ אשר׳ הכין׳ אתי׳
ויושיבני׳ על׳ כסא׳ אבי׳ ועל׳
כסא׳ בנתי׳ כאשר׳ דבר׳ כי׳ אם׳
היום׳ יומת׳ אדניה׳׃ 25 וישלח׳
המלך׳ שלמה׳ ביד׳ בניהו׳ בן׳
יהוידע׳ ויפגע׳ בו׳ וימת׳׃
26 ולאביתר׳ הכהן׳ אמר׳ המלך׳
לך׳ לך׳ לענתות׳ אל׳ שדתך׳
כי׳ איש׳ מות׳ אתה׳ ואת׳ עניי׳
לא׳ אמיתך׳ בעת׳ הזאת׳ כי׳
נשאת׳ את׳ הארון׳ אדני׳ יהוה׳
לפני׳ דויד׳ אבי׳ ואשר׳ עניתי׳
בכל׳ אשר׳ נענה׳ אבי׳׃ 27 ויגרש׳
שלמה׳ את׳ אביתר׳ מהיות׳ כהן׳
לה׳ למלא׳ את׳ דבר׳ ה׳ אשר׳
דבר׳ על׳ בית׳ עלי׳ בשלו׳׃
28 והשמועה׳ באה׳ יואב׳ כי׳ נטה׳
יואב׳ אחרי׳ אדוניה׳ ואחרי׳
אבשלום׳ לא׳ נטה׳ אחרי׳
אדוניה׳ ויברח׳ יואב׳ אל׳ אהל׳
יהוה׳ ויחזק׳ בקרנות׳ המזבח׳׃
29 ויגד׳ למלך׳ שלמה׳ כי׳ נס׳
יואב׳ אל׳ אהל׳ יהוה׳ והנה׳
אצל׳ המזבח׳ ויאמר׳ שלמה׳
לבניהו׳ בן׳ יהוידע׳ לאמר׳ לך׳
פגע׳ בו׳׃ 30 ויבא׳ בניהו׳ אל׳
אהל׳ יהוה׳ ויאמר׳ לו׳ כה׳
אמר׳ המלך׳ צא׳ ויאמר׳ לא׳
כי׳ פה׳ אמות׳ ואמר׳ בניהו׳
לאמר׳ כדבר׳ אשר׳ דבר׳ יואב׳
אלי׳ כן׳ ענני׳ המלך׳׃
31 ויאמר׳ לו׳ המלך׳ עשה׳
כאשר׳ דבר׳ ופגע׳ בו׳ וקברתו׳
והסרת׳ את׳ דם׳ חנם׳ אשר׳
שפך׳ יואב׳ מעלי׳ ומעל׳
בית׳ אבי׳׃ 32 והשיב׳ ה׳ את׳
דמו׳ בראשו׳ אשר׳ פגע׳ בשני׳
אנשים׳ צדיקים׳ וטובים׳
ממנו׳ והרג׳ אותם׳ בחרב׳
ואבי׳ דויד׳ לא׳ ידע׳ את׳
אבנר׳ בן׳ נר׳ שר׳ צבא׳
ישראל׳ ואת׳ עמשא׳ בן׳ יתר׳
שר׳ צבא׳ יהודה׳׃ 33 ושבו׳
דמם׳ בראש׳ יואב׳ ובראש׳
זרעו׳ לעולם׳ ולדויד׳
ולזרעו׳ ולביתו׳ ולכסאו׳
יהי׳ שלום׳ עד׳ עולם׳
מאת׳ ה׳׃ 34 ויעל׳ בניהו׳
בן׳ יהוידע׳ ויפגע׳ בו׳
וימתהו׳ ויקבר׳ בביתו׳
במדבר׳׃ 35 ויתן׳ המלך׳
את׳ בניהו׳ בן׳ יהוידע׳
תחתיו׳ על׳ הצבא׳
ואת׳ צדוק׳ הכהן׳
נתן׳ המלך׳ תחת׳
אביתר׳׃ 36 ויקרא׳
המלך׳ לשמעי׳
ויאמר׳ לו׳
בנה׳ לך׳
בית׳ בירושלם׳
ושבת׳ שם׳
ולא׳ תצא׳
משם׳ אנה׳
ואנה׳׃
37 והיה׳
ביום׳ צאתך׳
ועברת׳ את׳
נחל׳ קדרון׳
דע׳ תדע׳
כי׳ מות׳
תמות׳
דמך׳
בראשך׳
ואני׳
בך׳
נשבעתי׳
היום׳׃
38 ויאמר׳
שמעי׳
אל׳
המלך׳
הדבר׳
הטוב׳
כאשר׳
דבר׳
אדני׳
המלך׳
כן׳
יעשה׳
עבדך׳
ויגר׳
שמעי׳
בארץ׳
פלשתים׳
ימים׳
רבים׃
39 ויהי׳
מקץ׳
שלשת׳
שנים׳
וברחו׳
שני׳
עבדי׳
שמעי׳
אל׳
אכיש׳
בן׳
מעכה׳
מלך׳
גת׳
ויגידו׳
לשמעי׳
לאמר׳
הנה׳
עבדיך׳
בגת׳
׃
40 ויקם׳
שמעי׳
ויחבש׳
את׳
חמרו׳
וילך׳
אל׳
אכיש׳
גתה׳
לבקש׳
את׳
עבדיו׳
וילך׳
שמעי׳
ויבא׳
את׳
עבדיו׳
מגת׳
׃
41 ויגד׳
לשלמה׳
לאמר׳
הלך׳
שמעי׳
מירושלם׳
גת׳
ושב׳
׃
42 ויקרא׳
המלך׳
לשמעי׳
ויאמר׳
לו׳
הלא׳
השבעתיך׳
בה׳
ואעיד׳
בך׳
לאמר׳
דע׳
תדע׳
ביום׳
צאתך׳
והלכת׳
לכל׳
אשר׳
אלך׳
ידעת׳
כי׳
מות׳
תמות׳
ואתה׳
אמרת׳
אלי׳
הדבר׳
הטוב׳
שמעתי׳
׃
43 ולמה׳
לא׳
שמרת׳
את׳
שבועת׳
ה׳
ואת׳
המצוה׳
אשר׳
צויתיך׳
׃
44 ויאמר׳
המלך׳
לשמעי׳
אתה׳
ידעת׳
את׳
כל׳
הרעה׳
אשר׳
ידעה׳
לבך׳
אשר׳
עשית׳
לדויד׳
אבי׳
והשיב׳
ה׳
את׳
רעתך׳
בראשך׳
׃
45 והמלך׳
שלמה׳
ברוך׳
וכסא׳
דויד׳
יכון׳
לפני׳
ה׳
עד׳
עולם׳
׃
46 ויצו׳
המלך׳
את׳
בניהו׳
בן׳
יהוידע׳
ויצא׳
הוא׳
ויפגע׳
בו׳
וימת׳
׃
ותכן׳
הממלכה׳
ביד׳
שלמה׳
׃

ויאמרו אליו, הנשמע נא לנו ויצו אל עבדיך אנשים חמשים
אנשי חיל, ויבקשו את אדונך; פן-נשאו אותו רוח יהוה,
והשליכו אותו, אל-אחד ההרים, ואל-אחת הגבעות. ויאמר
אליהם, לא תשלחו. ויעצרו בו, עד בוש; ויאמר, שלחו.
ויכבדו חמשים איש, ויבקשו שלשת הימים, ולא מצאוהו.
ויבא אליו, ועודנו יושב בירחו; ויאמר אליהם, הלוא אמרתי
אליכם, לא תלכו. ויאמרו אנשי העיר אל-אליהו, הנה-נא
מושב העיר טוב, כאדוני רואה; אך המים רעים, והארץ
משכלת. ויאמר, קחו-לי צלוחית חדשה, ושימו-שם מלח;
ויביאו אליו. ויצא אל-מוצא המים, וישלך-שם מלח; ויאמר,
כה אמר יהוה, רפאתי המים האלה, לא-יהיה-משם עוד מות
ומשכלת. ותרפאנה המים, עד היום הזה, כדבר אליהו
אשר דבר. ויעל משם, דרך בית-אל; והוא עולה בדרך,
ונערים קטנים יצאו מן-העיר, ויתקלסו בו, ויאמרו אליו,
עלה קרח, עלה קרח. ויפן אחריו, וירא אותם, ויקלל
אותם, בשם יהוה; ותבקענה שתי דבים מן-היער, ותבקענה
מהם, ארבע ושתים, ילדים. וילך משם, אל-הר הכרמל;
ומשם, שב שמרונה.

4 ויהושפט בן-עשרים וחמש שנה מלך, על-יהודה.
ויעשה הרע, בעיני יהוה; רק לא כדרך אביו ואמו,
ויסר, את-מצבת הבעל אשר עשה אביו. ובחטאת ירבעם בן-
נבט, אשר החטיא את-ישראל, דבק בהם; לא סר, ממנה.
ומישע מלך מואב היה נקד, וישלם למלך ישראל מאה אלף
כרים, ומאה אלף איל צמר. והיה, כמות שלח אחאב, ויכחש
מלך מואב, במלך ישראל. ויצא המלך יהושפט, ביום ההוא,
מן-שמרון; ויפקד, את כל-ישראל. ויאמר, מלך מואב פשע
בי, הילך אתי, אל-מלחמת מואב; ויאמר, אעלה, כמוני
כמוך, כעמי כעמך, כסוסי כסוסיך. ויאמר, אי-זה דרך
נעלה; ויאמר, דרך מדבר אדום. ויאמר מלך-ישראל, אל-
מלך אדום, הלך-נא עמנו, במלחמת מואב; ויאמר, אעלה,
כמוני כמוך, כעמי כעמך, כסוסי כסוסיך. ויאמר, אי-זה
דרך נעלה; ויאמר, דרך מדבר אדום. ויאמר יהושפט, הפה
אין-פה נביא ליהוה, ונדרשה את-יהוה מאתו; ויען אחד,
מעבדי מלך-ישראל, ויאמר, פה אלישע בן-שפט אשר יצק
מים, על-ידי אליהו. ויאמר יהושפט, יש-אתו דבר יהוה;
וירדו אליו, מלך-ישראל ויהושפט ומלך אדום. ואלישע,
אמר אל-מלך ישראל, מה-לי ולך; לך אל-נביאי אביך
ואל-נביאי אמך. ויאמר מלך-ישראל אליו, לא; כי-יהוה
קרא לשלשת המלכים האלה, לתת אותם ביד מואב.
ויאמר אלישע, חי-יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו, אם-
לולי פני יהושפט מלך-יהודה אנכי נשא, אם-אביט אליך
ואם-אראך. ועתה קחו-לי מנגן; והיה, כנגן המנגן
ותהי עליו יד-יהוה. ויאמר, כה אמר יהוה, עשו הנחל
הזה גבים גבים. כי-כה אמר יהוה, לא תראו רוח ולא
תראו גשם; והנחל הזה, יתמלא מים, ושתיתם אתם
ומקנכם ובהמתכם. וזה, קל בעיני יהוה; ונתן, את-מואב
בידכם. והכיתם כל-עיר מבצר וכל-עיר נבחרת; וכל-עץ
טוב תפילו, וכל מעיני-מים תסתמו; וכל-חלקת הטובה
תכאיבו, באבנים. והבוקר, כעלות המנחה; והנה מים
באים, דרך אדום, וימלא הארץ מים. וכל-מואב שמעו,
כי-עלו המלכים, להלחם עמו; ויזעקו, מכל-חגר חגור
ומעלה, ויתיצבו, על-הגבול. וישכימו, בבקר; וכעלות
השמש, על-המים. וירא מואב, מנגד את-המים אדמים
כדם. ויאמרו, דם-זה; חרבו המלכים, וכה-הכו איש
את-רעהו. ועתה, למשלל מואב. ובאו, אל-מחנה ישראל;
וישראל, קמו ויכו-בה, את-מואב; וינסו מפניהם, ובאו
הכה-בה, הכו-בה. וערי, יהרסו; וכל-חלקת הטובה,
איש אבן-שליכו, ומלאוה; וכל-מעיני המים, סתמו
וכל-עץ הטוב, הפילו; עד-השאיר אבניה, בקיר-חרשת
לבדה; וסבבו, הקלעים, והכוה. ויהי, כראות מלך מואב
כי-חזק ממנו, המלחמה; ויקח, אתו שבע מאות איש
שלפי חרב, להבקיע אל-מלך אדום; ולא יכלו. ויקח,
את-בנו הבכור אשר-ימלך תחתיו, ויעלהו עולה, על
החומה; ויהי קצף גדול, על-ישראל; ויסעו מעליו,
וישובו, אל-הארץ.

5 ואלישע, דבר אל-האשה אשר-החיה את-בנה לאמר,
קומי ולכי, את-אשתך ואת-בניך; וגרי, בכל-אשר
תגורי, כי-קרא יהוה, לרעב; וגם-בא, הוא הארץ
שבע שנים. ותקם האשה, ותעשה כדבר איש-האלהים;
ותלך, היא וביתה, ותגר, בארץ פלשתים, שבע שנים.
ויהי, מקץ שבע השנים; ותשב האשה, מארץ פלשתים
ותצא, לזעק אל-המלך, על-ביתה ועל-שדה. והמלך,
מדבר, את-גחזי נער איש-האלהים, לאמר; ספרה-נא לי,
את כל-הגדלות אשר-עשה אלישע. והוא, מספר למלך
המית, איך-החיה את-המת; והנה, האשה אשר-החיה
את-בנה, צועקת אל-המלך, על-ביתה ועל-שדה. ויאמר
גחזי, אדני המלך; זאת האשה, וזה בנה אשר-החיה
אלישע. וישאל המלך, את-האשה; ותספר-לו. ויתן-לה,
המלך, סריס אחד, לאמר; השב, את כל-אשר-לה, וכל-
תבואת השדה, מאז עזבה את-הארץ, ועד-עתה. ואלישע,
שב דמשקה; וארם, חלה. ויגד-לו, לאמר; בא-עד-הלם
איש-האלהים, בזה. ויאמר המלך, אל-חזאל; קח בידך
מנחה, ולך לקראת איש-האלהים, ודרשת יהוה מאתו;
לאמר, האחיה מחלי זה. וילך חזאל, לקראתו; ויקח
מנחה בידו, וכל-טוב דמשק, מאה משא גמלים; ויבא
ויעמד, לפני, ויאמר, בנך בן-הדד מלך-ארם שלחני
אליך, לאמר; האחיה מחלי זה. ויאמר אליו אלישע,
לך אמר, חיה תחיה; והראני יהוה, כי מות ימות.
ויעמד, פניו עד-בוש; ויבך איש-האלהים. ויאמר חזאל,
מדוע אדני בוכה; ויאמר, כי-ידעתי את-אשר תעשה
לבני ישראל, מבצריהם תשלח-אש; ובבחוריהם, בחרב
תהרג; ועולליהם, תרטש; והרותיהם, תבקע. ויאמר
חזאל, כי מה עבדך הכלב, כי יעשה הדבר הגדול הזה;
ויאמר אלישע, הראני יהוה, אותך מלך על-ארם.
ויסע מאת אליש, ויבא אל-אדניו; ויאמר לו, מה אמר
אליך אלישע. ויאמר, אמר לי לאמר; חיה תחיה.
ומחרת, ויקח את-המכסה, וטבל במים; ויפרש על-פניו,
וימת. וימלך חזאל, תחתיו.

1 אמר לו אל תגע בי כי לא עלה אל
אבי ואל אחי לך ולכו אל אחי ואמרת
אליהם אעלה אל אבי ואל אלהיכם
ואל אלהי׳ 18 ויבא מרים ויגד לנערות
אשר לפרעה אלה דברו אלי ואנכי
הנני׳ 19 ויאמר פרעה אל יוסף אמר
אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם
ולכו׳ 20 ואל תחס עינכם על כליכם
כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא׳
21 ויעשו כן בני ישראל ויתן יוסף
לפי פרעה עגלות ויתן להם צידה לדרך׳
22 לכלם נתן איש חלפות שמלות
ולבנימן נתן שלש מאות כסף וחמש
חלפות שמלות׳ 23 ולאביו שלח כזאת
עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים
ועשרה אתנות נשאות בר ולחם ומזון
לאביו בדרך׳ 24 וישלח את אחיו
ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך׳
25 ויעלו מן מצרים ויבאו ארצה כנען
אל יעקב אביהם׳ 26 ויגידו לו לאמר
עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ
מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם׳
27 ויגידו אליו את כל דברי יוסף
אשר דבר אליהם ויראה את העגלות
אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח
יעקב אביהם׳ 28 ויאמר ישראל רב
עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו
בטרם אמות׳

6 ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא
באר שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו
יצחק׳ 2 ויאמר אלהים לישראל במראות
הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני׳
3 ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא
מרדה מצרים כי לגוי גדול אשם׳
4 אנכי ארד עמך מצרים ואנכי אעלך
גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך׳
5 ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני
ישראל את אביהם ואת טפם ואת נשיהם
בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו׳
ויקחו את מקנהם ואת רכושם אשר רכשו
בארץ כנען ויבאו מצרים יעקב וכל זרעו
אתו׳ 6 בניו ובני בניו אתו בנותיו
ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרים׳
7 אלה שמות בני ישראל הבאים מצרים
יעקב ובניו בכור יעקב ראובן׳
8 ובני ראובן חנוך ופלוא חצרון וכרמי׳
9 ובני שמעון ימואל וימין ואהד
וצחר ושאול בן הכנענית׳ 10 ובני לוי
גרשון קהת ומרארי׳ 11 ובני יהודה
ער ואונן ושלה ופרץ וזרח׳ 12 ומתו
ער ואונן בארץ כנען׳ 13 ויהי בני
פרץ חצרון וחמול׳ 14 ובני יששכר
תולע ופוה ויוב ושמרון׳ 15 אלה
בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם
ודינה בתו כל נפשות בניו ובנותיו
שלשים ושלש׳ 16 ובני גד צפיון
וחגי שוני ואצבון ערי וארודי ואלי׳
17 ובני אשר ימנה ישוה ובריעה
וסרח אחתם׳ 18 ובני בריעה חבר
ומלכיאל׳ אלה בני זלפה אשר נתן
לבן לבלהה בתו׳ 19 בני רחל אשת
יעקב יוסף ובנימן׳ 20 ויולד ליוסף
בארץ מצרים אשר הולד לו אסנת
בת פוטי פרע כהן און׳ 21 ובני בנימן
בלע ובכר ואשבל גרא נעמן אחי
ארד ורפא׳ 22 אלה בני בלהה אשר
נתן לבן לרחל בתו׳ 23 ובני דן חושים׳
24 ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר
ושלם׳ 25 אלה בני בלהה אשר נתן
לבן לרחל בתו׳ 26 כל הנפש הבאה
ליעקב מצרים יצאי ירכו מלבד נשי
בני יעקב כל נפש שישים וששה׳
27 ובני יוסף אשר ילד לו במצרים
נפש שנים׳ כל הנפש לבית יעקב
הבאה מצרים׳ 28 ואת יהודה שלח
לפניו אל יוסף להורות אל גשנה
ויבאו ארצה גשן׳ 29 ויאסר יוסף מרכבתו
ויעל לקראת ישראל אביו גשנה׳
ויראה אליו ויפל על צוארו ויבך על
צוארו עוד׳ 30 ויאמר ישראל אל יוסף
אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך
כי עדך חי׳ 31 ויאמר יוסף אל אחיו
ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה
ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ
כנען באו אלי׳ 32 והאנשים רעי צאן
כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם
הביאו׳ 33 והיה כי יקרא לכם פרעה
ואמר מה מעשיכם׳ 34 ואמרתם אנשי
מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה
גם אנחנו גם אבתינו בעבור תשבו
בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן׳

7 ויבא יוסף והגיד לפרעה ויאמר
אבי ואחי וצאנם ובקרם ורכושם באו
מארץ כנען׳ 2 ומקצה אחיו לקח
חמשה אנשים׳ 3 ויאמר אל אחיו
מה מעשיכם׳ ויאמרו אל פרעה רעה צאן
עבדיך גם אנחנו גם אבתינו׳ 4 ויאמרו
אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין
מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב
בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ
גשן׳ 5 ויאמר פרעה אל יוסף לאמר
אביך ואחיך באו אליך׳ 6 ארץ מצרים
לפניך הוא הושב את אביך ואת אחיך
בטוב הארץ הושב יושבו בארץ גשן
ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם
שרי מקנה על אשר לי׳ 7 ויביא יוסף
את יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה
ויברך יעקב את פרעה׳ 8 ויאמר פרעה
אל יעקב כמה ימי שני חייך׳
9 ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני
מגורי שלשים ומאת שנה מעט
ורעים היו ימי חיי ולא השיגו
את ימי חיי אבתי בימי מגוריהם׳
10 ויברך יעקב את פרעה ויצא
מלפני פרעה׳ 11 ויושב יוסף
אביו ואחיו ויתן להם אחוזה בארץ
מצרים במיטב הארץ במדבר רעמסס
כאשר צוה פרעה׳ 12 ויכלכל יוסף
את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו
לחם לפי הטף׳ 13 ולחם אין בכל
הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ
מצרים וארץ כנען מפני הרעב׳
14 ויקבץ יוסף את כל הכסף הנמצא
בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר
הם שברים ויביא יוסף את הכסף
בית פרעה׳ 15 ויתם הכסף מארץ
מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים
אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה
נמות נגדך כי אפס כסף׳ 16 ויאמר
יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקנכם
אם אין כסף׳ 17 ויביאו את מקנהם
אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים
ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים
ויהי אותם בלחם בכל מקנהם בשנה
ההוא׳ 18 ותתם השנה ויבאו אליו
בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד
מאדני כי אם תם הכסף וקנין הבהמה
אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי
אם גויתינו ואדמתינו׳ 19 למה נמות
לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה
אתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו
עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא
נמות והאדמה לא תשמם׳ 20 וקן יוסף
את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו
מצרים איש שדהו כי חזק עליהם
הרעב והיתה הארץ לפרעה׳
21 והעם העביר אתו לערים מקצה
גבול מצרים ועד קצהו׳ 22 רק אדמת
הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת
פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם
פרעה על כן לא מכרו את אדמתם׳
23 ויאמר יוסף אל העם הן קניתי
אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה הנה
לכם זרע וזרעתם את האדמה׳
24 והיה בתבואת ונתתם חמשית לפרעה
ואת ארבע הידות יהיו לכם לזרע
השדה ולאכלכם׳ 25 ויאמרו חייתנו
נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים
לפרעה׳ 26 ויהי אם לחק עד היום
הזה לפרעה חמשית׳ 27 וישב ישראל
בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה
ויפרו וירבו מאד׳ 28 ויחי יעקב
בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי
ימי יעקב שני חייו שבע שנים
ומאת שנה׳ 29 ויקרבו ימי ישראל
למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו
אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא
ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד
ואמת אל נא תקברני במצרים׳
30 ושכבתי עם אבתי ונשאתני
ממצרים וקברתני במקברתם ויאמר
אנכי אעשה כדברך׳ 31 ויאמר השבעה
לי וישבע לו וישתחו ישראל על
ראש המטה׳ 32 והיה אחרי הדברים
האלה ויגד ליוסף הנה אביך חלה
ויקח את שני בניו עמו את מנשה
את אפרים׳ 33 ויגד ליעקב ויאמר
הנה בנך יוסף בא אלי ויתחזק
ישראל וישב על המטה׳
34 ויברך יוסף את יעקב ויקרבו
בניו אתו׳

הנה, 26 הלך הי בעבור מלך מלך הלך מלך לתת לו מלך
מלך הנה לבקרה לפני מלך מלך הנה מלך מלך הלך הנה
מלך הנה מלך מלך הנה מלך מלך הנה מלך מלך הנה מלך

הנה אל־ארמון המלך, ובבתי מלכים הם׃ 34 אבל מה־יצאתם לראות
אדם לבוש בגדים רכים׃ 35 הן נביאים הם אשר יצאתם לראות? אמן
אומר אני אליכם, ויותר מנביא הוא׃ 36 זה אשר נכתב עליו, הנני שולח
את־מלאכי לפניך אשר יכין דרכך לפניך׃ 37 אמן אומר אני אליכם,
בילדי נשים לא קם גדול מיוחנן המטביל; אך הקטן ביותר בממלכת
השמים גדול ממנו׃ 38 ומיוחנן המטביל עד עתה סבלו מלכות השמים,
ואלימים חטפוה׃ 39 כי כל הנביאים והתורה נבאו עד יוחנן׃ 40 ואם
תרצו לקבל את־דברי, הרי הוא אליהו אשר עתיד לבוא׃ 41 מי אזן לו
לשמוע, ישמע׃ 42 ומה אדמה לדור הזה? הוא דומה לילדים יושבים
בשוק וקוראים אל־רעיהם׃ 43 אנו חלילנו לכם ולא רקדתם; אנו
קוננו לכם ולא הספדתם׃ 44 כי בא יוחנן המטביל, לא אכל ולא שתה
יין, ואתם אמרתם: שד־רע הוא׃ 45 בן־האדם בא, אוכל ושותה יין,
ואתם אמרתם: הנה אדם־בולע ויין־שתיין, רעים לאספי־מכס וחוטאים׃
46 אולם חכמת־אל נמדדת בפעולותיה׃ 47 אז החל ישוע לגנות
את־הערים אשר בהן נעשו רבים מן־הנפלאות, כי לא שבו מחטאיהם
לאמר׃ 48 אוי לך, כורזין! אוי לך, בית־צידון! כי אם נעשו בצור
ובצידון הנפלאות אשר נעשו בכם, כבר לפני־זמן היו יושבות בשק
ובאפר׃ 49 ואולם אני אומר לכם: בדין יקל מצור וצידון מכם׃
50 ואתה, כפרנחום, הרי אם־תרום עד־שמים, אל־תגבה מן־המעמד
אל־תחתון׃ 51 כי אם־בסדום נעשו הנפלאות אשר נעשו בך, לא
תעמוד עד־היום הזה׃ 52 ואולם אני אומר לכם: בדין יקל מצור
וצידון מכם׃ 53 אז הוסיף ישוע לדבר אל־תלמידיו לאמר׃ 54 אל־
תלכו אל־ארמון המלך, ואל־תבואו אל־בתי־מלכים׃ 55 אם־לא
תשובו ותהיו כילדים, לא תבואו אל־מלכות השמים׃ 56 ואם־לא
תשובו ותהיו כילדים, לא תבואו אל־מלכות השמים׃ 57 ובעת
ההיא הוסיף ישוע לדבר אל־תלמידיו לאמר׃ 58 אל־תלכו אל־
ארמון המלך, ואל־תבואו אל־בתי־מלכים׃ 59 אם־לא תשובו ותהיו
כילדים, לא תבואו אל־מלכות השמים׃ 60 ואם־לא תשובו ותהיו
כילדים, לא תבואו אל־מלכות השמים׃ 61 אז הוסיף ישוע לדבר
אל־תלמידיו לאמר׃ 62 אל־תלכו אל־ארמון המלך, ואל־תבואו אל־
בתי־מלכים׃ 63 אם־לא תשובו ותהיו כילדים, לא תבואו אל־מלכות
השמים׃ 64 אז הוסיף ישוע לדבר אל־תלמידיו לאמר׃ 65 אל־תלכו
אל־ארמון המלך, ואל־תבואו אל־בתי־מלכים׃ 66 אם־לא תשובו
ותהיו כילדים, לא תבואו אל־מלכות השמים׃ 67 ובעת ההיא הוסיף
ישוע לדבר אל־תלמידיו לאמר׃ 68 אל־תלכו אל־ארמון המלך,
ואל־תבואו אל־בתי־מלכים׃ 69 אם־לא תשובו ותהיו כילדים, לא
תבואו אל־מלכות השמים׃ 70 ואם־לא תשובו ותהיו כילדים, לא
תבואו אל־מלכות השמים׃ 71 אז הוסיף ישוע לדבר אל־תלמידיו
לאמר׃ 72 אל־תלכו אל־ארמון המלך, ואל־תבואו אל־בתי־מלכים׃
73 אם־לא תשובו ותהיו כילדים, לא תבואו אל־מלכות השמים׃
74 ובעת ההיא הוסיף ישוע לדבר אל־תלמידיו לאמר׃ 75 אל־תלכו
אל־ארמון המלך, ואל־תבואו אל־בתי־מלכים׃ 76 אם־לא תשובו
ותהיו כילדים, לא תבואו אל־מלכות השמים׃ 77 אז הוסיף ישוע
לדבר אל־תלמידיו לאמר׃ 78 אל־תלכו אל־ארמון המלך, ואל־תבואו
אל־בתי־מלכים׃ 79 אם־לא תשובו ותהיו כילדים, לא תבואו אל־
מלכות השמים׃ 80 ובעת ההיא הוסיף ישוע לדבר אל־תלמידיו
לאמר׃ 81 אל־תלכו אל־ארמון המלך, ואל־תבואו אל־בתי־מלכים׃
82 אם־לא תשובו ותהיו כילדים, לא תבואו אל־מלכות השמים׃
83 אז הוסיף ישוע לדבר אל־תלמידיו לאמר׃ 84 אל־תלכו אל־
ארמון המלך, ואל־תבואו אל־בתי־מלכים׃ 85 אם־לא תשובו
ותהיו כילדים, לא תבואו אל־מלכות השמים׃ 86 ובעת ההיא
הוסיף ישוע לדבר אל־תלמידיו לאמר׃ 87 אל־תלכו אל־ארמון
המלך, ואל־תבואו אל־בתי־מלכים׃ 88 אם־לא תשובו ותהיו
כילדים, לא תבואו אל־מלכות השמים׃

10

ויהי אחרי הדברים האלה, ויבחר ישוע בשבעים אנשים אחרים
ויבדם לשנים לשנים לפניו אל כל־העיר ואל־המקום אשר־הוא עתיד
לבוא׃ 2 ויאמר אליהם: הקציר רב, ואולם מעטים הם הפועלים׃
לכן בקשו מבעל הקציר לשלח פועלים לקצירו׃ 3 הנה אני שולח
אתכם כצאן בין זאבים׃ 4 אל־תשאו כיס ותרמיל ונעלים, ואל־
תברכו איש בדרך׃ 5 ובכל־בית אשר תבואו אמרו תחילה: שלום
לבית הזה׃ 6 ואם־יש שם בן־שלום, ינוח שלומכם עליו; ואם־אין
שם, יחזור אליכם׃ 7 ובבית ההוא שבו אכלו ושתו מן־אשר
יתן לכם, כי פועל ראוי לשכרו׃ 8 ובכל־עיר אשר תבואו ואשר
יקבלו אותכם, אכלו מן־אשר יגישו לפניכם׃ 9 ורפאו את־החולים
אשר בה, ואמרו אליהם: הנה קרבה אליכם מלכות השמים׃
10 ובכל־עיר אשר תבואו ואשר לא יקבלו אותכם, צאו מן־הרחובות
ואמרו: 11 אף־את־עפר עירכם הדבק לרגלינו אנו מנערים לכם;
אולם דעו זאת, כי קרבה מלכות השמים׃ 12 ואמר אני אליכם:
ביום ההוא יקל מצב סדום מן־מצב העיר הזאת׃ 13 אוי לך, כורזין!
אוי לך, בית־צידון! כי אם נעשו בצור ובצידון הנפלאות אשר נעשו
בכם, כבר לפני־זמן היו יושבות בשק ובאפר׃ 14 ואולם אני אומר
לכם: בדין יקל מצור וצידון מכם׃ 15 ואתה, כפרנחום, הרי אם־
תרום עד־שמים, אל־תגבה מן־המעמד אל־תחתון׃ 16 המקבל אותכם
מקבל אותי, והמקבל אותי מקבל את־אשר שלחני׃ 17 ובעת ההיא
שבו שבעים האנשים בשמחה ואמרו: אדוני, גם־השדים נכנעים לנו
בשם־שמך׃ 18 ויאמר אליהם: ראיתי את־השטן נופל מן־השמים
כברק׃ 19 הנה נתתי לכם רשות לדרוך על־נחשים ועל־עקרבים
ועל־כל־כוח האויב, ולא יוכל דבר לפגוע בכם׃ 20 אולם אל־
תשמחו בכך שהרוחות נכנעים לכם, אלא שמחו כי שמותיכם כתובים
בספר־החיים׃ 21 ובעת ההיא שמח ישוע בתוך־רוחו ואמר: אודך
אבי, אדון־השמים וארץ, כי הסתרת את־הדברים מחכמים ונבונים
וגלית אותם לילדים׃ אכן, אבי, כי־כן רצה לפניך׃ 22 הכל נמסר
לי מאבי; ואין איש יודע מי הבן, אלא האב; ואין איש יודע מי
האב, אלא הבן ומי שהבן רצה לגלות לו׃ 23 ויפן אל־תלמידיו
לבדם ויאמר: אשרי העינים הרואות את־אשר אתם רואים׃
24 כי אמר אני לכם: רבים נביאים ומלכים חפצו לראות את־אשר
אתם רואים ולא ראו, ולשמוע את־אשר אתם שומעים ולא שמעו׃
25 והנה, איש מומחה בתורה עמד לנסותו ואמר: רבי, מה־אעשה
לרשת חיי־עולם?׃ 26 ויאמר אליו: מה כתוב בתורה? איך אתה
קורא בה?׃ 27 ויען האיש ואמר: אהב את־אדוני אלהיך בכל־
לבבך ובכל־נפשך ובכל־כוחך ובכל־מחשבתך, ואת־רעך כמוך׃
28 ויאמר אליו ישוע: נכון דברת; עשה זאת וחיה׃

הנה, אל
אל, ואל, ואל, וא

הלא ראיתם אשר אמרתי אליכם לכו ושובו
אל אהלי אביכם ואל אמותיכם ואל אחיכם
ואל כל אשר לאביכם אל בית אביכם
14 המלכים אשר לקחו מלך בבל
אתם אל אבי אביכם ואל כל הרכוש
אשר לאביכם הלא אתם ראיתם
15 הלא נכרים נחשבנו לו כי
מכרנו אותנו ואף אכל אכל את כספנו
כי כל הרכוש אשר הצילו אלהים
מאבינו הוא לנו ולבנינו ועתה
16 כל אשר אמר אלהים אליך עשה
אל תירא אני אתך ואל תחת
17 ויקם יעקב וישא את בניו
ואת נשיו על הגמלים
18 ויעבר את כל מקנהו
אשר רכש מקנה קנין
אשר רכש בפדן אשר
19 הלך אל
ארצה כנען אל יצחק אביו
ואל אל ארץ כנען
20 ויגזז לבן
את הצאן לגזוז צמרם
ויגנב יעקב את לב לבן
הארמי על בלתי הגיד לו
21 ויברח הוא
ואל כל אשר לו ויקם
ויעבר את הנהר
ויעבר
22 ביום השלישי
הגיד לבן
ארמי כי ברח יעקב
23 ויקח את אחיו
אתו וירדף אחריו
שבעת ימים
וידבק אתו
24 ויבא אל לבן
הארמי בחלום הלילה
ויאמר אליו
25 ויגש יעקב
אל אל הר
הגלעד ויעקב
הקים את אהלו
26 ויאמר לבן
אל יעקב
מה עשית
ותגנב את לבי
27 ותנהג
את בנותי כשבויות
חרב
28 ולא
נתת לי
לנשק
29 יש
לאל ידי
30 ועתה
הלוך הלכת
כי נכסף
נכסף
31 ולמה
גנבת את אלהי
32 ויען
יעקב
ויאמר
33 ויבא
לבן
34 ויגש
יעקב
35 ותאמר
36 ויאמר
37 ויגש
38 ויבא
39 ויגש
40 ויגש
41 ויגש
42 ויגש

אמר ה׳ אל בלעם אל תלך עמם לא תברך את העם כי ברוך הוא׳ 13 וקם בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן ה׳ לתתי הלך עמכם׳ 14 ויקמו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם לבוא עמנו׳ 15 ויסף עוד שלח שרים רבים וכבדים מאלה׳ 16 ויבאו אל בלעם ויאמרו אליו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי׳ 17 כי כבד אכבדך מאד וכל אשר תאמר אלי אעשה׳ ולכה נא קבה לי את העם הזה׳ 18 ויען בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי ה׳ אלהי לעשות קטנה או גדלה׳ 19 ועתה שבו נא בזה הלילה גם אתם ואדעה מה יסף ה׳ דבר עמי׳ 20 ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר אליו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר אדבר אליך תעשה׳ 21 ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו וילך עם שרי מואב׳ 22 וחרה אף אלהים כי הלך הוא ויתיצב מלאך ה׳ בדרך לשטן ׳ והוא רכב על אתנו ושני נעריו עמו׳ 23 ותרא האתון את מלאך ה׳ נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה׳ ויכה בלעם את האתון להטותה הדרך׳ 24 ויעמד מלאך ה׳ במצר הכרמים גדר מזה וגדר מזה׳ 25 ותרא האתון את מלאך ה׳ ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רגל בלעם אל הקיר ויסף להכותה׳ 26 ויסף מלאך ה׳ עבר ויעמד במקום צר אשר אין דרך לנטות ימין ושמאל׳ 27 ותרא האתון את מלאך ה׳ ותרבץ תחת בלעם ויחר אף בלעם ויכה את האתון במקל׳ 28 ויפתח ה׳ את פי האתון ותאמר אל בלעם מה עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים׳ 29 ויאמר בלעם אל האתון כי התעללת בי אם יש חרב בידי כי עתה הרגתיך׳ 30 ותאמר האתון אל בלעם הלא אנכי אתנך אשר רכבת עליה מעודך עד היום הזה׳ ההסכן הסכנתי לעשות לך כה׳ ויאמר לא׳ 31 ויגל ה׳ את עיני בלעם ויראה את מלאך ה׳ נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד ויפל על אפיו׳ 32 ויאמר אליו מלאך ה׳ על מה הכית את אתנך זה שלש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן כי ירט דרך לנגדי׳ 33 ותראני האתון ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה לפני׳ אם אמנה לא חיתיה אותה׳ 34 ויאמר בלעם אל מלאך ה׳ חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי׳ ועתה אם רע בעיניך אשובה׳ 35 ויאמר מלאך ה׳ אל בלעם לך עם האנשים׳ ואך את הדבר אשר אדבר אליך אתו תדבר׳ וילך בלעם עם שרי בלק׳ 36 וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו׳ עד עיר מואב אשר על גבול ארנון׳ 37 ויאמר בלק אל בלעם הלוא שלח שלחתי אליך לקרא לך׳ מדוע לא הלכת אלי׳ האמנם לא אוכל כבדך׳ 38 ויאמר בלעם אל בלק׳ הנה בא אליך׳ היכול אוכל דבר׳ את הדבר אשר ישים אלהים בפי׳ אתו אדבר׳ 39 וילך בלעם עם בלק ויבאו קרית חצות׳

16

ויזבח בלק בקר צאן ובקר ויתן לבלעם ולשרים׳ אשר עמו׳ 2 ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו במות בעל׳ ויראה משם קצה העם׳ 3 ויאמר בלעם אל בלק בנה לי פה שבעה מזבחת׳ והכן לי פה שבעה פרים ושבעה אילים׳ 4 ויעש בלק כאשר דבר בלעם׳ ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח׳ 5 ויבא ה׳ אל בלעם׳ ויאמר לו׳ שוב אל בלק׳ וכה תדבר׳ 6 וישב אליו׳ והנה נצב על עלתו הוא׳ ושרי מואב׳ 7 וישא משלו׳ ויאמר׳ מארם ינחני בלק׳ מלך מואב׳ מהרי קדם׳ לכה ארה לי יעקב׳ ולכה זעם׳ ישראל׳ 8 מה אקב׳ לא קבה אל׳ ומה אזעם׳ לא זעם ה׳׳ 9 כי מראש צרים אראנו׳ ומגבעות אשורנו׳ הן עם לבדד׳ ישכן׳ ובגוים לא יתחשב׳ 10 מי מנה עפר יעקב׳ ומספר את רבע ישראל׳ תמת נפשי מות ישרים׳ ותהי אחריתי כמוהו׳ 11 ויאמר בלק אל בלעם׳ מה עשית לי׳ לקבב אויבי לקחתיך׳ והנה ברכת׳ ברך׳ זה שלש פעמים׳ 12 ויען ויאמר׳ הלא את אשר ישים ה׳ בפי׳ אתו אשמר לדבר׳ 13 ויאמר אליו בלק׳ לך נא אתי אל מקום אחר׳ אשר תראנו משם׳ אם לא את כולו תראה׳ וקבנו לי משם׳ 14 ויקחהו שדה צופים׳ אל ראש הפסגה׳ ויבן שבעה מזבחת׳ ויעל פר ואיל במזבח׳ 15 ויאמר אל בלק׳ התיצב כה על עלתך׳ ואנכי אקרה כה׳ 16 ויקר ה׳ אל בלעם׳ וישם דבר בפיו׳ ויאמר׳ שוב אל בלק׳ וכה תדבר׳ 17 ויבא אליו׳ והנה נצב על עלתו׳ ושרי מואב אתו׳ ויאמר לו בלק׳ מה דבר ה׳׳ 18 וישא משלו׳ ויאמר׳ קום בלק׳ ושמע׳ האזינה עדי צפר׳ 19 לא איש אל׳ ויכזב׳ ובן אדם׳ ויתנחם׳ הוא אמר׳ ולא יעשה׳ ודבר׳ ולא יקימנה׳ 20 הן ברך לקחתי׳ וברך׳ ולא אשיבנה׳ 21 לא הביט און ביעקב׳ ולא ראה עמל בישראל׳ ה׳ אלהיו עמו׳ ותרועת מלך בו׳ 22 אל מוציאם מארים׳ כתועפות ראם לו׳ 23 כי לא נחש ביעקב׳ ולא קסם בישראל׳ כעת יאמר ליעקב׳ ולישראל׳ מה פעל אל׳ 24 הן עם כלביא יקום׳ וכאריה יתרומם׳ לא ישכב עד יאכל טרף׳ ודם חללים׳ ישתה׳ 25 ויאמר בלק אל בלעם׳ גם אר לא תקבנו׳ גם ברך לא תברכנו׳ 26 ויען בלעם ויאמר אל בלק׳ הלא דברתי אליך׳ לאמר׳ כל אשר ידבר ה׳׳ אתו׳ אעשה׳ 27 ויאמר בלק אל בלעם׳ לכה נא אקחך׳ אל מקום אחר׳ אולי יישר׳ בעיני האלהים׳ וקבתו לי משם׳ 28 ויקח בלק׳ בלעם׳ ראש הפעור׳ הנשקף׳ על פני הישימון׳ 29 ויאמר בלעם׳ אל בלק׳ בנה לי פה שבעה מזבחת׳ והכן לי פה שבעה פרים ואילים׳ 30 ויעש בלק׳ כאשר אמר בלעם׳ ויעל פר ואיל במזבח׳

15

ויאמר בלעם׳ אל בלק׳ אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב׳ לא אוכל לעבר׳ את פי ה׳ לעשות׳ קטנה או גדלה׳ 2 ועתה׳ הנה הלכתי׳ לעמי׳ לכה׳ איעצך׳ אשר יעשה העם הזה׳ לעמך׳ באחרית הימים׳ 3 וישא משלו׳ ויאמר׳ נאם בלעם בן בעור׳ ונאם׳ הגבר׳ שתם העין׳ 4 נאם׳ שמע אמרי אל׳ אשר מחזה שדי׳ יחזה׳ נפל׳ וגלוי עינים׳ 5 מה טבו אהליך יעקב׳ משכנתיך׳ ישראל׳ 6 כנחלים׳ נטיו׳ כגנת׳ על נהר׳ כאהלים׳ נטע׳ ה׳׳ כארזים׳ עלי מים׳ 7 יזל מים׳ מדליו׳ וזרעו׳ במים רבים׳ וירם מאגג׳ מלכו׳ ותנשא מלכותו׳ 8 אל׳ מוציאו׳ ממצרים׳ כתועפות׳ ראם לו׳ יאכל גוים׳ צריו׳ ועצמותיהם׳ יגרם׳ וחציו׳ ימחץ׳ 9 כרע׳ שכב׳ כאריה׳ וכלביא׳ מי יקימנו׳ ברכיך׳ ברוך׳ וארריך׳ ארור׳ 10 ויחר אף בלק׳ אל בלעם׳ ויספק כפיו׳ ויאמר׳ בלק׳ אל בלעם׳ לקב אויבי׳ קראתיך׳ והנה ברכת׳ ברך׳ זה שלש פעמים׳ 11 ועתה׳ ברח לך׳ אל מקומך׳ אמרתי׳ כבד אכבדך׳ ואולם׳ מנעך׳ ה׳׳ מכבוד׳ 12 ויאמר בלעם׳ אל בלק׳ הלא גם אל מלאכיך׳ אשר שלחת׳ אלי׳ דברתי׳ לאמר׳ 13 אם יתן לי בלק׳ מלא ביתו כסף וזהב׳ לא אוכל לעבר׳ את פי ה׳׳ לעשות׳ טובה׳ או רעה׳ מלבי׳ אשר׳ ידבר׳ ה׳׳ אתו׳ אדבר׳ 14 ועתה׳ הנני׳ הולך׳ לעמי׳ לכה׳ איעצך׳ אשר יעשה העם הזה׳ לעמך׳ באחרית הימים׳ 15 וישא משלו׳ ויאמר׳ נאם בלעם בן בעור׳ ונאם׳ הגבר׳ שתם העין׳ 16 נאם׳ שמע אמרי אל׳ ויודע דעת עליון׳ מחזה שדי׳ יחזה׳ נפל׳ וגלוי עינים׳ 17 אשרנו׳ ולא עתה׳ אשורנו׳ ולא קרוב׳ דרך כוכב׳ מיעקב׳ וקם שבט׳ מישראל׳ ומחץ׳ פאתי מואב׳ וקרקר׳ כל בני שת׳ 18 והיה׳ אדום׳ ירשה׳ והיה׳ ירשה׳ שעיר׳ אויביו׳ וישראל׳ עשה׳ חיל׳ 19 ורדה׳ יעקב׳ ואבד׳ שרד׳ מעיר׳ 20 וירא׳ את עמלק׳ וישא משלו׳ ויאמר׳ ראשית גוים׳ עמלק׳ ואחריתו׳ עדי אבד׳ 21 וירא׳ את הקני׳ וישא משלו׳ ויאמר׳ איתן מושבך׳ ושים בסלע׳ קנך׳ 22 כי אם׳ היה׳ לבער׳ קין׳ עד מה אשור׳ תשבך׳ 23 ויאמר׳ אי מי׳ יחיה׳ משומו׳ אל׳ 24 וצים׳ מיד כתים׳ ועברו׳ אשור׳ ועברו׳ עבר׳ וגם׳ הם׳ עדי אבד׳ 25 ויקם בלעם׳ וילך׳ וישב׳ למקומו׳ וגם בלק׳ הלך׳ לדרכו׳

אמר לו ישוע לך אחרי שטן כי כתוב את ה׳ אלהיך תשתחוה ולו לבדו תעבד׳׳ 11 אז עזבו אותו השטן והנה באו מלאכים ושרתו אותו׳׳ 12 כאשר שמע ישוע כי נתפס יוחנן הלך לגליל׳׳ 13 ולא הלך לגור בנצרת אלא הלך לגור בכפר נחום אשר על שפת הים בגבולות זבולון ונפתלי׳׳ 14 כדי שיתקיים מה שנאמר בנבואת ישעיה׳׳ 15 ארץ זבולון וארץ נפתלי דרך הים עבר הירדן גליל הגויים׳׳ 16 העם הישב בחושך ראה אור גדול וליושבי ארץ צלמוות אור זרח׳׳ 17 מאז החל ישוע לדרוש ולאמר לעם לכו אל תשובה כי מלכות שמים קרובה׳׳ 18 ובעת הלך ישוע לאורך חוף הים ראה שני אחים שמעון הנקרא פטרוס ואנדרי אחיו שרשתו בים כי היו דייגים׳׳ 19 ויאמר אליהם לכו אחרי ואעשה אתכם לדייגי אדם׳׳ 20 ומיד עזבו את רשתם והלכו אחריו׳׳ 21 ובעת שהלך משם ראה שני אחים אחרים יעקב בן זבדי ויוחנן אחיו בסירה עם אביהם זבדי ותיקנו את רשתם ויקרא אליהם׳׳ 22 ומיד עזבו את הסירה ואת אביהם ובאו אחריו׳׳ 23 וישוע הלך בכל הגליל ולימד בבתי הכנסת ובשר את בשורת מלכות שמים ורפא את כל חולי ומחלה בעם׳׳ 24 ושמועתו יצאה בכל ארם׳ והביאו אליו את כל החולים הסובלים מחלות ומכאובים שונים ואת שדים רעים ואת מרי נפש ואת שיתקים ואת משתקים ורפאם׳׳ 25 ורבים רבים הלכו אחריו מגליל ומעשר ערים ומירושלים ומיהודה ומעבר לירדן׳׳

17

ראה ישוע כי רבים מאד הגיעו לשמוע את דבריו ועל כן עלה אל ההר ונתיישב שם׳ 2 ותלמידיו באו אליו׳ ופתח פיו ולימד אותם׳ 3 ואמר׳ אשרי עניי רוח כי להם מלכות שמים׳ 4 אשרי אבלים כי הם ינוחמו׳ 5 אשרי הענוים כי הם ירשו את הארץ׳ 6 אשרי הרעבים והצמאים לצדק כי הם ישבעו׳ 7 אשרי הרחמנים כי הם ירחמו׳ 8 אשרי בעלי לב טהור כי הם יראו את אלהים׳ 9 אשרי עושי שלום כי הם יקראו בני אלהים׳ 10 אשרי הנרדפים בעבור הצדק כי להם מלכות שמים׳ 11 אשרי אתם כאשר יחרפו אתכם וירדפו אתכם ויגידו עליכם כל דבר רע בגלל שלי׳ 12 שמחו וגילו כי שכרכם רב בשמים׳ כי כך רדפו את הנביאים אשר היו לפניכם׳

13 אתם מלח הארץ׳ ואם המלח יתפג׳ במה יתמלח׳ לא יהיה עוד לו כל ערך׳ אלא יושלך החוצה׳ ויירמס ברגלי אדם׳ 14 אתם אור העולם׳ עיר אשר בראש ההר לא תוכל להיות נעלמת׳ 15 ולא יבערו נר ויכסו אותו בכלי׳ אלא ישימו אותו על המנורה׳ ויאיר לכל אשר בבית׳ 16 כן יאיר אורכם לפני בני אדם׳ למען יראו את מעשיכם הטובים׳ ויפארו את אביכם שבשמים׳

17 אל תחשבו כי באתי לבטל את התורה׳ או את דברי הנביאים׳ לא באתי לבטל׳ אלא לקיים׳ 18 כי אמן אני אומר לכם׳ עד אשר יעבור השמים והארץ׳ לא יעבור אות אחת מן התורה׳ עד אשר יתקיים הכל׳ 19 (Hadēs g86) ומי שיעבור על אחת מן המצוות הקטנות׳ ויורה לבני אדם כן׳ יקרא קטן בשמים׳ ומי שיקיים ויורה לבני אדם׳ יקרא גדול בשמים׳ 20 כי אמרתי לכם׳ אם לא תרבה צדקתכם׳ יותר מצדקת הסופרים והפרושים׳ לא תבואו אל מלכות שמים׳ 21 שמעתם כי נאמר לקדמונים׳ לא תרצח׳ ומי שיהרוג׳ יענש בדין׳ 22 ואני אומר לכם׳ כל אשר יכעס על אחיו׳ יענש בדין׳ ומי שיגיד לאחיו׳ ריקא׳ יענש בבית הדין׳ ומי שיגיד לאחיו׳ אתה רשע׳ יענש באש גיהנם׳ 23 ואם אתה מביא את קרבנך אל המזבח׳ ושם תזכר׳ כי אחיך כועס עליך׳ 24 הנח שם את קרבנך׳ לפני המזבח׳ ולך׳ ראה אל אחיך׳ ואז בוא והקרב את קרבנך׳ 25 אם אתה הולך עם יריבך לבית המשפט׳ עד אשר לא יגיע הדבר אל הדיין׳ ואל שוטר בית הדין׳ ותאסר׳ 26 אמן אני אומר לך׳ לא תצא מבית הכלא׳ עד אשר תשלם את כל חובך׳ 27 שמעתם כי נאמר׳ לא תנאף׳ 28 ואני אומר לכם׳ כל אשר יביט באשה׳ ויתאוה לה׳ כבר נאף אתה בלבבו׳ 29 אם עינך הימנית מכשילתך׳ הוצא אותה׳ והשלך מעליך׳ כי עדיף לך׳ שיאבד אחד מאברי גופך׳ ולא כל גופך׳ ויושלך לגיהנם׳ 30 ואם ידך הימנית מכשילתך׳ כרת אותה׳ והשלך מעליך׳ כי עדיף לך׳ שיאבד אחד מאברי גופך׳ ולא כל גופך׳ ויושלך לגיהנם׳ 31 אמרו׳ כל אשר יגרש אשתו׳ יתן לה כתב כריתות׳ 32 ואני אומר לכם׳ כל אשר יגרש אשתו׳ בלי דבר אחר׳ הרי הוא מביא עליה חרפה׳ ומי שיקח אשה גרושה׳ הרי הוא נואף׳ 33 שמעתם כי נאמר לקדמונים׳ לא תשבע לשקר׳ ולא תפר שבועתך׳ אלא תקיים לה׳ את שבועותיך׳ 34 ואני אומר לכם׳ אל תשבעו׳ לא בשמים׳ כי הם כסא אלהים׳ 35 ולא בארץ׳ כי הם הדום רגליו׳ ולא בירושלים׳ כי היא עיר מלך גדול׳ 36 ולא בראשך׳ כי לא תוכל לעשות שערה אחת לבן או שחור׳ 37 אך יהי דבריכם׳ כן כן׳ לא לא׳ ומה שיותר׳ מן הרע הוא׳ 38 שמעתם כי נאמר׳ עין תחת עין׳ ושן תחת שן׳ 39 ואני אומר לכם׳ אל תתנגדו לרע׳ ומי שיכה אותך׳ על לחיך הימנית׳ הפנה אליו גם את הלחי השמאלית׳ 40 ומי שיתבע אותך בדין׳ ויקח ממך את כתנתך׳ הוסף לו גם את המעיל׳ 41 ומי שיכריח אותך׳ ללכת אל מרחק אחד׳ לך אתו אל מרחק שני׳ 42 תן לכל אדם׳ אשר יבקש ממך׳ ואל תמנע מן הלוה׳ אשר יבקש ממך׳ 43 שמעתם כי נאמר׳ אהב את רעך׳ ושנא את אויבך׳ 44 ואני אומר לכם׳ אהבו את אויביכם׳ ברכו את מקללכם׳ היטיבו עם שונאיכם׳ והתפללו בעד רודפיכם׳ 45 למען תהיו בני אביכם שבשמים׳ כי הוא מאיר שמשו על הרע ועל הטוב׳ ומוריד גשם על הצדיק ועל הרשע׳ 46 אם אתם אוהבים רק את אוהביכם׳ מה שכר יש לכם׳ הלא גם המכסים אוהבים אוהביהם׳ 47 ואם אתם מברכים רק את אחיכם׳ מה יתר עשיתם׳ הלא גם הגויים עושים כן׳ 48 אם כן׳ תהיו אתם שלמים׳ כאשר אביכם שבשמים׳ הוא שלם׳

18

הזהרו מלעשות צדקה לעיני בני אדם׳ כדי שיראו אתכם׳ אם תעשו כן׳ לא תקבלו שכר מאביכם שבשמים׳ 2 לכן כאשר אתה נותן צדקה׳ אל תתקע בחצוצרות׳ כאשר עושים הצבועים בבתי הכנסת וברחובות׳ כדי שיכבדו אותם בני אדם׳ אמן אני אומר לכם׳ הם כבר קיבלו את שכרם׳ 3 אבל אתה׳ כאשר אתה נותן צדקה׳ אל תגלה לשמאלך מה עשתה ימינך׳ 4 כדי שצדקתך תהיה בסתר׳ ואביך אשר רואה בסתר׳ הוא ישלם לך׳ 5 וכאשר אתם מתפללים׳ אל תהיו כצבועים׳ אשר אוהבים להתפלל בבתי הכנסת ובפינות הרחובות׳ כדי שיראו אותם בני אדם׳ אמן אני אומר לכם׳ הם כבר קיבלו את שכרם׳ 6 אבל אתה׳ כאשר אתה מתפלל׳ כנס אל חדרך׳ וסגור דלתך׳ והתפלל אל אביך׳ אשר בסתר׳ ואביך אשר רואה בסתר׳ הוא ישלם לך׳ 7 וכאשר אתם מתפללים׳ אל תרבו בדברים׳ כאשר עושים הגויים׳ אשר חושבים׳ כי בגלל דבריהם הרבים׳ יענה אותם אלהים׳ 8 אל תדמו אליהם׳ כי אביכם יודע׳ מה אתם צריכים׳ לפני שאתם מבקשים אותו׳ 9 לכן כך תתפללו׳ אבינו שבשמים׳ יתקדש שמך׳ 10 תבוא מלכותך׳ יעשה רצונך׳ כאשר בשמים׳ כן גם בארץ׳ 11 לחם חוקנו׳ תן לנו היום׳ 12 וסלח לנו׳ כאשר אנו סולחים׳ לאלה אשר חבו לנו׳ 13 ואל תביאנו לידי נסיון׳ כי אם הצל אותנו מן הרע׳ כי לך׳ אבינו׳ המלכות׳ והגבורה׳ והתפארת׳ לעולם ועד׳ אמן׳ 14 אם תסלחו לבני אדם׳ כאשר הם חבו לכם׳ אביכם שבשמים׳ יסלח לכם׳ 15 ואם לא תסלחו׳ לבני אדם׳ אביכם לא יסלח לכם׳ 16 וכאשר אתם צומים׳ אל תהיו כצבועים׳ אשר מראים לבני אדם׳ כי הם צומים׳ אמן אני אומר לכם׳ הם כבר קיבלו את שכרם׳ 17 ואתה׳ כאשר אתה צום׳ רחץ פניך׳ 18 כדי שלא יראו בני אדם׳ כי אם אביך׳ אשר בסתר׳ ואביך אשר רואה בסתר׳ הוא ישלם לך׳ 19 אל תאגרו לכם אוצרות׳ בארץ׳ אשר יש בה עש וחלודה׳ אשר בה גנבים׳ פורצים וגונבים׳ 20 אלא אגרו לכם אוצרות׳ בשמים׳ אשר אין בה עש וחלודה׳ אשר בה לא גנבים׳ פורצים וגונבים׳ 21 כי אשר אוצרכם׳ שם יהיה לבבכם׳ 22 הנר הוא עין הגוף׳ אם עינך בריאה׳ כל גופך יהיה מלא אור׳ 23 ואם עינך רעה׳ כל גופך יהיה מלא חשך׳ אם כן׳ אם האור אשר בך׳ הוא חשך׳ כמה גדול החשך׳ 24 אין אדם יכול לעבוד שני אדונים׳ כי אם יעבוד אחד׳ ויאהב את זה׳ ויבוז לזה׳ לא יוכל לעבוד׳ אלהים ומון׳ 25 לכן אני אומר לכם׳ אל תדאגו׳ לנפשכם׳ מה תאכלו ומה תשתו׳ ולא לגופכם׳ במה תלבשו׳ הלא הנפש יותר מן המאכל׳ והגוף יותר מן הבגד׳ 26 הביטו בעופות השמים׳ אשר לא זורעים ולא קוצרים׳ ולא אוספים אל אסמים׳ ואביכם שבשמים׳ הוא מפרנס אותם׳ הלא אתם יותר מהם׳ 27 ומי מכם׳ אם ידאג׳ יוכל להוסיף׳ אמה אחת׳ לגבהו׳ 28 ולמה אתם דואגים׳ לבגד׳ הביטו בשושנת השדה׳ איך היא גדלה׳ לא עמלה ולא טווה׳ 29 ואני אומר לכם׳ אפילו שלמה׳ בכל כבודו׳ לא לבש כאחת מאלה׳ 30 ואם אלהים׳ מלבש את הדשא׳ אשר בשדה׳ אשר היום׳ ומחר׳ יושלך לתנור׳ הלא יותר׳ ילבש אתכם׳ מאמינים מעט׳ 31 אל תדאגו׳ לאמר׳ מה נאכל׳ ומה נשתה׳ ובמה נתכסה׳ 32 כי אלה׳ כל הגויים׳ מבקשים׳ אבל אביכם שבשמים׳ יודע׳ כי אתם צריכים׳ לכל אלה׳ 33 אבל בקשו׳ תחילה׳ מלכות שמים׳ וצדקתו׳ ואז יוסיף׳ לכם׳ כל אלה׳ 34 אל תדאגו׳ לעתיד׳ כי אם יבוא׳ ודאגתו׳ תבוא׳ לכל אדם׳ די לו׳ ביום׳ הרע׳ שלו׳

19

1 ויהי בהיות אפלו לבלתי אכל דבר ויבא
אל־בית־אלהים ויבכו לפניו ויתענו ימים
אחדים ויבא אליהו אל־אלישע בן־אחיטוב
2 ויגד לו אליהו לאמר הנה־נא אל־תלך
אל־בית־אל ויאמר אליהו אל־אלישע שב־נא
פה כי־יהוה שלחני עד־בית־אל ויאמר אלישע
3 חי־יהוה וחי־נפשך אם־אעזבך ויבאו
בית־אל ויצאו בני־הנביאים אשר בבית־אל
אל־אלישע לאמר הידע אתה כי־יהוה לקח
4 את־אדניך מעל ראשך ויאמר גם־אני
יודע הסו׳ ויאמר אליהו אליו שב־נא פה
כי־יהוה שלחני עד־יריחו ויאמר חי־יהוה
וחי־נפשך אם־אעזבך ויבאו יריחו 5 ויגשו
בני הנביאים אשר ביריחו אל־אלישע לאמר
הידע אתה כי־יהוה לקח את־אדניך מעל
ראשך ויאמר גם־אני יודע הסו׳ 6 ויאמר
אליו אליהו שב־נא פה כי־יהוה שלחני
הירדנה ויאמר חי־יהוה וחי־נפשך אם־אעזבך
ויילכו שניהם הלוך 7 וחמשים איש מבני
הנביאים הלכו ויעמדו מרחק נגדם והם
עמדו על־הירדן 8 ואליהו לקח את־מעילו
ויגלגל ויכה את־המים ויחצו הלם ושניהם
עברו בחרבה 9 והיה כעבר ואליהו אל־
אלישע שאל מה־אעשה לך בטרם לקחתי
מעמך ויאמר אליהו אליו הקשית לשאל
10 ויהי הם־הולכים הלוך ודבר והנה מרכבת
אש וסוסי אש ויפרידו בין שניהם ויעל
אליהו בסערה השמים 11 ואלישע ראה
ומלא צעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו
ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם
קרעים שנים 12 וירא את־אליהו עלה
בסערה השמים ואלישע רואה ויצעק אבי
אבי רכב ישראל ופרשיו ולא־ראהו עוד
ויחזק בבגדיו ויקרעם קרעים שנים
13 וירם את־מעיל אליהו אשר־נפל מעליו
ויסב וישב ויעמד על־שפת הירדן 14 ויקח
את־מעיל אליהו אשר־נפל מעליו ויכה את־
המים ויאמר איה יהוה אלהי אף־הוא ויכו
את־המים הנה־פה ויעבר אלישע 15 וראו
אותו בני הנביאים אשר־בירחו מנגד ויאמרו
נחה רוח אליהו על־אלישע ויבאו לקראתו
וישתחו־לו ארצה 16 ויאמרו אליו הנה־נא
יש עם־עבדיך חמשים אנשי חיל יבקשו את־
אדניך פן־נשאו אותו רוח יהוה וישליכהו
אל־אחד ההרים ואל־אחת הגבעות ויאמר
לא תשלחו 17 (aiōnios g166) ויפצר־בו עד־
בוש ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש ויבקשו
שלשת ימים ולא מצאוהו 18 ויבואו אליו
והוא יושב בירחו ויאמר אליהם הלא אמרתי
אליכם לא תלכו׳ 19 ואנשי העיר אמרו אל־
אליהו הנה־נא מושב העיר הזאת טוב כאשר
אדני רואה ורעת המים רעה והארץ משכלת
20 ויאמר קחו־לי צלוחית חדשה ושימו־שם
מלח ויביאו אליו׳ 21 ויצא אל־מוצא המים
וישלך־שם מלח ויאמר כה־אמר יהוה רפאתי
המים האלה לא־יהיה־משם עוד מות ושכלת
22 וירפאו המים עד היום הזה כדבר אלישע
אשר דבר׳ 23 ויעל משם בית־אל והוא עולה
בדרך ונערים קטנים יצאו מן־העיר ויתלעגו
בו ויאמרו אליו עלה קרח עלה קרח׳ 24 ויפן
אחריו וירא אותם ויקלל אותם בשם יהוה
ותצאנה שתי דבים מן־היער ותבקענה מהם
ארבעים ושנים ילדים׳ 25 וילך משם אל־
הר הכרמל ומשם שב שמרונה׳

20

1 ויהורם בן־אחאב מלך־ישראל בשנת
שמונה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך
שתים עשרה שנה׳ 2 ויעש הרע בעיני יהוה
רק לא כדרך אביו ואמו׳ 3 ויסר מצבת
הבעל אשר עשה אביו׳ 4 אך בחטאות
ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל לא
סר ממנה׳ 5 ויפשע מישע מלך־מואב בישראל
אחר מות אחאב׳ 6 ויצא המלך יהורם
ביום ההוא משמרון ויפקד את־כל־ישראל׳
7 וילך וישלח אל־יהושפט מלך־יהודה לאמר
מלך־מואב פשע בי הילך אתי למלחמה
אל־מואב׳ ויאמר עלה אעלה כמוני כמוך
כעמי כעמך כסוסי׳ 8 ויאמר דרך־איזה
נעלה׳ ויאמר דרך מדבר אדום׳ 9 וילך
מלך־ישראל ומלך־יהודה ומלך־אדום׳
ויסבו דרך שבעת ימים׳ ולא היה המחנה
ומקנה אשר־לרגליהם׳ 10 ויאמר מלך־
ישראל אבי אבי יהוה קרא לשלשת המלכים
האלה לתת אותם ביד מואב׳ 11 ויאמר
יהושפט האין־פה נביא ליהוה ונדרשה
את־יהוה מאתו׳ ויען אחד מעבדי מלך־
ישראל ויאמר פה אלישע בן־שפט אשר־יצק
מים על־ידי אליהו׳ 12 ויאמר יהושפט
דבר־יהוה עמו׳ וירדו אליו מלך־ישראל
ויהושפט מלך־יהודה ומלך־אדום׳ 13 ויאמר
אליהו אל־מלך־ישראל מה־לי ולך לך אל
נביאי אביך ואל נביאי אמך׳ ויאמר מלך
ישראל אל־תקח כי יהוה קרא לשלשת המלכים
האלה לתת אותם ביד מואב׳ 14 ויאמר
אליהו חי־יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו
אם־לולי פני יהושפט מלך־יהודה אנכי נשא
אם־אביט אליך ואם־אראך׳ 15 ועתה קחו־לי
מנגן׳ והיה כנגן המנגן׳ ותהי עליו יד־
יהוה׳ 16 ויאמר כה אמר יהוה עשו הנחל
הזה גבים גבים׳ 17 כי־כה אמר יהוה לא
תראו רוח ולא־תראו גשם והנחל הזה
יתמלא מים׳ ושתיתם אתם ובעיריכם
ובבהמתכם׳ 18 וזה קל בעיני יהוה׳
ונתן את־מואב בידכם׳ 19 והכיתם כל־
עיר מבצר וכל־עיר מובחרת׳ וכל־עץ טוב
תפלו׳ וכל־מעיני־מים תסתמו׳ וכל־חלקת
הטובה תשחיתו׳ 20 ויהי בבקר כעלות
המנחה׳ והנה־מים באים׳ דרך אדום׳
ותמלא הארץ׳ את־המים׳ 21 וכל־מואב
שמעו׳ כי־עלו המלכים׳ להלחם׳ עליו׳
ויזעקו׳ כל־חגר חגור׳ ומעלה׳ ויעמדו׳
על־הגבול׳ 22 והם׳ השכימו׳ בבקר׳
ותזרח׳ השמש׳ על־המים׳ וירא מואב׳
מנגד׳ את־המים׳ אדמים׳ כדם׳ 23 ויאמרו
דם׳ הוא׳ החרבות׳ נחרבו׳ המלכים׳
ומכו׳ איש׳ את־רעהו׳ ועתה׳ מואב׳
לשלל׳ 24 ויבא׳ אל־מחנה׳ ישראל׳
וישראל׳ קמו׳ ויכו׳ את־מואב׳ וינסו׳
מפניהם׳ ויבאו׳ הלוך׳ והכה׳ את־מואב׳
25 והערים׳ יהרסו׳ ועל־כל־חלקת׳
הטובה׳ איש׳ את־אבניו׳ ומלאו׳ ואת־כל
מעיני־המים׳ סתמו׳ וכל־עץ טוב׳ הפילו׳
עד־הותיר׳ קיר־חרשת׳ לבדו׳ ויסבו׳
הקלעים׳ ויכתיה׳ 26 וירא׳ מלך־מואב׳
כי־חזק׳ ממנו׳ המלחמה׳ ויקח׳ אתו׳
שבע־מאות׳ איש׳ שלפי׳ חרב׳ להבקיע׳
אל־מלך׳ אדום׳ ולא׳ יכלו׳ 27 ויקח׳
את־בנו׳ הבכור׳ אשר׳ ימלך׳ תחתיו׳
ויעלהו׳ עולה׳ על־החומה׳ ויהי׳ קצף׳
גדול׳ על־ישראל׳ ויסעו׳ מעליו׳ וישבו׳
לארצם׳

אמר אל־יהוה אל־נא תשב אל־מנחתם
לא אנכי נשאתי מהם חמור אחד ולא
הרעתי את־אחד מהם׃ 15 ויאמר אליו
שמואל לא כן יען מאסת את־דבר יהוה
ויאסך מהיות מלך׃ 16 ויאמר שמואל
אל־שאול הרף ואגידה אשר־דבר יהוה
אלי הלילה ויאמר אליו דבר׃ 17 ויאמר
שמואל הלוא אם־קטן אתה בעיניך
לראש שבטי ישראל ויבחרך יהוה
למלך על־ישראל׃ 18 ויאמר יהוה לך
ואמרת לך לך והחרמת את־החטאים
19 אשר לא תמלא אל־אמר ישראל ולמה
לא־שמעת בקול יהוה ותעט אל־השלל
ותעש הרע בעיני יהוה׃ 20 (aiōn g165) ויאמר
שאול אל־שמואל אמר שמעתי את־קול
יהוה והאלך בדרך אשר שלחני יהוה
ואבא את־אגג מלך־עמלק והחרמתי
את־עמלק׃ 21 ואת־העם לקחו שלל
צאן ובקר ראשית החרם לזבח ליהוה
אלהיך בגלגל׃ 22 ויאמר שמואל
הפלא ליהוה בעלות ובזבחים
כשמע בקול יהוה הנה שמע מזבח
טוב להקשיב מחלב אילים׃ 23 כי חטאת
קסם המרי ואון ותרפים הפץ יען
מאסת את־דבר יהוה וימאסך מהיות
מלך׃ 24 ויאמר שאול אל־שמואל חטאתי
כי־עברתי את־פי יהוה ואת־דבריך
יען יראתי את־העם ואשמע בקולם׃
25 ועתה שא־נא חטאתי ושוב עמי
ואשתחוה ליהוה׃ 26 ויאמר שמואל
אל־שאול לא אשוב עמך כי מאסת
דבר יהוה ויאמסך יהוה מהיות מלך
על־ישראל׃ 27 ויסב שמואל ללכת
ויחזק בכנף מעילו ויקרע׃ 28 ויאמר
אליו שמואל קרע יהוה את־ממלכות
ישראל מעליך היום ונתנה לרעיך
הטוב ממך׃ 29 וגם נצח ישראל לא
ישקר ולא ינחם כי לא־אדם הוא
לנחם׃ 30 ויאמר חטאתי נא כבד־נא
אתי לפני זקני עמי ולפני ישראל
ושוב עמי ואשתחוה ליהוה אלהיך׃
31 ויסב שמואל אחרי שאול ויתפלל
שאול ליהוה׃ 32 ויאמר שמואל הגישו
אלי את־אגג מלך עמלק ויבא אליו
אגג מעדנות ויאמר אגג אך־סר
המר־מות׃ 33 ויאמר שמואל כאשר
שכלה חרב נשים כן תשכל מנשים
אמך ויכרת שמואל את־אגג לפני
יהוה בגלגל׃ 34 וילך שמואל הרמתה
ושאול עלה אל־בית גבעת שאול׃
35 ולא־יסף שמואל לראות את־שאול
עד־יום מותו כי נחם שמואל על־שאול
אשר המליך יהוה את־ישראל׃

21

1 ויאמר יהוה אל־שמואל עד־מתי אתה
מתאבל אל־שאול ואני מאסתיו ממלך
על־ישראל מלא־שמן קרנך ולך אשלחך
אל־ישי בית הלחמי כי־ראיתי בבניו לי
מלך׃ 2 ויאמר שמואל איך אלך ושמע
שאול והרגני ויאמר יהוה עגלת בקר
תקח בידך ואמרת לזבח ליהוה בא׃
3 וקראת לישי בזבח והודעתי אתה
אשר־תעשה ומשחת לי את־אשר אמר
אליך׃ 4 ויעש שמואל אשר־דבר יהוה
ויבא בית־לחם ויחרדו זקני העיר
לקראתו ויאמרו השלום בואך׃
5 ויאמר שלום לזבח ליהוה באתי
התקדשו ובאתם אתי בזבח ויקדש
את־ישי ואת־בניו וקרא להם לזבח׃
6 והיה בבואם וירא את־אליאב
ויאמר אך נגד יהוה משיחו׃
7 ויאמר יהוה אל־שמואל אל־תבט
אל־מראהו ואל־גבה קומתו כי מאסתיהו
כי לא אשר יראה האדם כי האדם
יראה לעינים והיהוה יראה ללבב׃
8 ויקרא ישי אל־אבינדב ויעבירהו
לפני שמואל ויאמר גם־בזה לא בחר
יהוה׃ 9 ויעבר ישי שמה את־שמה
ויאמר גם־בזה לא בחר יהוה׃
10 ויעבר ישי שבעת בניו לפני שמואל
ויאמר שמואל אל־ישי לא בחר יהוה
באלה׃ 11 ויאמר שמואל אל־ישי התמו
הנערים ויאמר עוד שאר הקטן והנה
רעה בצאן ויאמר שמואל אל־ישי שלח
ולקחתיו כי לא נסב עד־בואו פה׃
12 וישלח ויבאהו והוא אדמוני עם־יפה
עינים וטוב ראי ויאמר יהוה קום משחהו
כי זה הוא׃ 13 ויקח שמואל את־קרן
השמן וימשח אתו בקרב אחיו ותצלח
רוח יהוה אל־דוד מהיום ההוא ומעלה
ויקם שמואל וילך הרמתה׃
14 ורוח יהוה סרה משאול ובעתתהו
רוח רעה מאת יהוה׃ 15 ויאמרו עבדי
שאול אליו הנה־נא רוח אלהים רעה
מבעתתך׃ 16 יאמר־נא אדנינו יצוו
עבדיך הנצבים לפניך יבקשו איש
יודע נגן בכנור והיה בהיות רוח
אלהים רעה אל־שאול ונגן בידו וטוב
לו׃ 17 ויאמר שאול אל־עבדיו
ראו־נא לי איש מיטיב נגן והביאתם
אלי׃ 18 ויען אחד מהנערים ויאמר
הנה־ראיתי בן־לישי בית הלחמי
יודע נגן גבור חיל ואיש מלחמה
ונבון דבר ואיש יפה תאר ויהוה
עמו׃ 19 וישלח שאול מלאכים אל־ישי
ויאמר שלח אלי את־דוד בנך אשר
בצאן׃ 20 ויקח ישי חמר־לחם
וצפחת יין ועז־אחת וישלח ביד
דוד בנו אל־שאול׃ 21 ויבא דוד אל־
שאול ויעמד לפניו ויאהבהו מאד
ויהי־לו לנשא כליו׃ 22 ושלח שאול
אל־ישי לאמר יעמד־נא דוד לפני
כי־מצא חן בעיני׃ 23 והיה בהיות
רוח אלהים אל־שאול ולקח דוד
הכנור ונגן בידו ורוח־לו שאול
וטוב לו ורחקה מעליו רוח הרעה׃
24 ויאמר שאול אל־עבדיו הראו־נא
לי אשה מיטיבת נגן וקרבתם אלי
ונגן בידו׃

11 ויהי בעת ההיא ויבא דוד ירושלם אל־נבל ויברכהו
שלם׃ 12 ויסבו נערי דוד דרכם ויבאו ויגדו־לו כדבר
הזה׃ 13 ויאמר דוד אל־אנשיו חגרו איש חרבו ויחגרו
איש חרבו ויעל דוד אחרי מלאכיו מאתים איש ושלשת
אלפים נשאר על־הכלים׃ 14 ואבגיל אשת נבל הגידה
לאחד מן־הנערים לאמר הנה שלח דוד מלאכים מן־המדבר
לברך את־אדנינו ויגער בהם׃ 15 והאנשים הטבים
אלינו מאד לא־חרפונו ולא־פקדנו כל־ימי היותנו
אתם בשדה׃ 16 חומה היו־לנו גם־לילה גם־יומם כל־ימי
היותנו עמם רעים בשדה׃ 17 ועתה דעי וראי מה־תעשי
כי־כלתה הרעה על־אדנינו ועל־כל־ביתו והוא בן־בליעל
הוא לא־יכל דבר־אתו׃ 18 ותמהר אבגיל ותקח מאתים
לחם ושני נבלי יין וחמשה צאן עשויים וחמש סאת־קלי
ומאה צמקת־צמוקים ומאתים דבלתים ותרכב על־החמרים׃
19 ותאמר אל־נעריה עברו לפני הנני באה אחריכם
ואת־אישה לא הגידה׃ 20 והיא רכבת על־החמור וירדת
בסתר ההר והנה דוד ואנשיו יורדים לקראתה׃ 21 ודוד
אמר אך־לשוא שמרתי את־כל־אשר־לזה במדבר ולא־פקד
מכל־אשר־לו וישב־לי רע תחת הטובה׃ 22 כה יעשה
אלהים לאויבי דוד וכה יוסיף אם־אשאיר מאנשי־בו
עד־אור הבקר׃ 23 ותרא אבגיל את־דוד ותמהר
ותרד מעל החמור ותפל לאפיו לדוד ותשתחו ארצה׃
24 ותפל אל־רגליו ותאמר בי אדני אני העון ותדבר
נא אמתך באזניך ושמע אמרת אמתך׃ 25 אל־נא
ישת אדני את־לבו על־איש הבליעל הזה על־נבל
כי־כשמו כן־הוא נבל ונבלה עמו ואני אמתך לא
ראיתי את־נערי אדני אשר שלחת׃ 26 ועתה אדני
חי־יהוה וחי־נפשך יען מנעך יהוה מבוא בדמים
ומהושע ידך ועתה יהיו כנבל אויביך והמבקשים
לרע לאדני׃ 27 וזאת הברכה אשר־הביאה שפחתך
לאדני ונתן לנערים אשר־יתהלכו לרגלי אדני׃
28 סלח נא לפשע אמתך כי־עשה יעשה יהוה לאדני
בית נאמן כי מלחמות יהוה אדני נלחם ורעה לא
תמצא בכל־ימיך׃ 29 וקם אדם לרדפך ולבקש את־
נפשך וצרור החיים תהיה את־אדני בצרור החיים
אצל יהוה אלהיך ואת־נפש אויביך יקלענה בתוך
כף־הקלע׃ 30 והיה כאשר־יעשה יהוה לאדני כל־
הטוב אשר־דבר עליך ושלחך לנגיד על־ישראל׃
31 ולא־יהיה זאת לך פוקה ומכשול לב אדני
לשפך־דם חנם ולהושע אדני לו ואם־היטיב יהוה
לאדני וזכרת את־אמתך׃ 32 ויאמר דוד אל־אבגיל
ברוך יהוה אלהי ישראל אשר שלחך היום לקראתי׃
33 וברוך טעמך וברוכה את אשר־כלאתני היום מבוא
בדמים ומהושע ידי׃ 34 אולם חי־יהוה אלהי ישראל
אשר־עצרני מרעתך בלתי־אם־מהרת ובאת לקראתי
אם־נותר לנבל עד־אור בקר משתן בקיר׃ 35 ויקח
דוד מידה את־אשר הביאה לו ויאמר לה לכי לשלום
לביתך ראי שמעתי בקולך ואשא פניך׃ 36 ותבא
אבגיל אל־נבל והנה־לו משתה בביתו כמשתה המלך
ולב־נבל טוב עליו ושכר־עד מאד ותגד לו דבר
הקטנות ומאור הבקר׃ 37 והיה בבקר ביום שתות
יין יצא מן־נבל ותגד־לו את־הדברים האלה ותפג
לבו בקרבו והוא היה כאבן׃ 38 והיה כעשרת הימים
ויגף יהוה את־נבל ויהי מת׃ 39 וישמע דוד כי־מת
נבל ויאמר ברוך יהוה אשר־ריב את־חרפת נבל מידי
והשיב יהוה את־רעת נבל בראשו ואת־אבגיל חרף
שלח דוד לדברה לקחתה לו לאשה׃ 40 ויבאו עבדי
דוד אל־אבגיל הכרמלה וידברו אליה לאמר לאמר
דוד שלחנו אלינך לקחתך לו לאשה׃ 41 ותקם ותשתחו
אפים ארצה ותאמר הנה אמתך לשפחה לרחץ רגלי
עבדי אדני׃ 42 ותמהר אבגיל ותרכב על־החמור
ונערותיה הלכות לרגלה׃ 43 וגם־את־אחינעם מיזרעאל
היתה ושתיהן היו לו לנשים׃ 44 ושאול נתן את־מיכל
בתו אשת דוד לפלטי בן־לישׁ אשר מן־גלים׃

23

1 ובאו הזיפים אל־שאול גבעתה לאמר הלא דוד
מתחבא בגבעת החכילה׃ 2 ויקם שאול וירד אל־מדבר
זיף ועמו שלשת אלפים איש בחורי ישראל לבקש
את־דוד במדבר זיף׃ 3 וחנה שאול בגבעת החכילה
אשר על־פני הישימון בדרך ודוד ישב במדבר
וירא כי־בא שאול אחרי המדבר׃ 4 וישלח דוד מרגלים
ויודע כי־בא שאול בהחכמוני׃ 5 ויקם דוד ויבא
אל־המקום אשר־חנה שם שאול וירא את־המקום
אשר שכב־שם שאול ואבנר בן־נר שר־צבאו ושאול
שכב בתוך המערכות והעם חנים סביבתיו׃ 6 ויען
דוד ויאמר אל־אחימלך החתי ואל־אבישי בן־צרויה
אחי־יואב לאמר מי־ירד אתי אל־שאול אל־המחנה
ויאמר אבישי אני ארד עמך׃ 7 ויבא דוד ואבישי
אל־העם והנה שאול שכב ישן בתוך המערכה ורמחו
תקוע בארץ מראשתיו ואבנר והעם שכבים סביבתיו׃
8 ויאמר אבישי אל־דוד סגר אלהים היום את־אויבך
בידך ועתה אכה־נא בו בחנית אל־הארץ פעם אחת
ולא אשנה לו׃ 9 ויאמר דוד אל־אבישי אל־תשחיתהו
כי מי־שלח ידו במשיח יהוה ונקה׃ 10 ויאמר דוד
חי־יהוה אם־כי אם־יהוה יגפנו או־יומו יבא למות
או־במלחמה ירד וספה׃ 11 חלילה לי מיהוה משלח
ידי במשיח יהוה ועתה קח־נא את־הרמח אשר־מראשתיו
ואת־צפחת המים ונלכה׃ 12 ויקח דוד את־הרמח
ואת־צפחת המים מראשתי שאול וילכו ולא־היה
איש־ראה וידע ולא־הקיץ כי כולם ישנים כי־תרדמת
יהוה נפלה עליהם׃ 13 ויעבר דוד מן־המקום ההוא
ויעמד על־ראש ההר מרחק הרבה מרחק המקום׃
14 ויקרא דוד אל־העם ואל־אבנר בן־נר לאמר
הלא תענה אבנר ויען אבנר ויאמר מי אתה קורא
אל־המלך׃ 15 ויאמר אל־אבנר הלא־אתה איש
וכמי־אין־כמוך בישראל ומדוע לא־שמרת אדנך
המלך כי־בא אחד־העם לשחת את־המלך אדנך׃
16 לא־טוב הדבר הזה אשר־עשית חי־יהוה כי־בני
מות אתם אשר לא־שמרתם את־אדניכם את־משיח
יהוה וראה־נא איה חנית המלך ואת־צפחת המים
אשר־מראשתיו׃ 17 ויכר שאול את־קול דוד בנו
ויאמר הקולך בני דוד ויאמר דוד קולי אדני
המלך׃ 18 ויאמר למה־זה אדני רודף אחרי עבדו
כי־מה עשיתי ומה־בידי רע׃ 19 ועתה ישמע־נא
אדני המלך את־דברי עבדו אם־יהוה הסיתך בי
יריח מנחה ואם־בני אדם ארורים הם לפני אשר
גרשוני היום מהתחזק בנחלת יהוה לאמר לך עבד
אלהים אחרים׃ 20 ועתה אל־יפל דמי ארצה מפני
יהוה כי־יצא מלך־ישראל לבקש את־פרעה כאשר
רודף הקרא בהרים׃ 21 ויאמר שאול חטאתי שוב
בני דוד כי לא־ארע עוד לך מפני אשר־יקרה נפשי
בעיניך היום הנה סכלתי ואשגה מאד׃ 22 ויען
דוד ויאמר הנה חנית המלך ויעבר אחד־הנערים
ויקחה׃ 23 יהוה ישיב לאיש צדקתו ואמונתו אשר
נתן יהוה היום בידך ולא־אבה לשלח יד במשיח
יהוה׃ 24 והנה כאשר גדלה נפשך היום בעיני
כן־תגדל נפשי בעיני יהוה והצילני מכל־צרה׃
25 ויאמר שאול אל־דוד ברוך אתה בני דוד גם
תעשה וגם־יכולת תוכל וילך דוד בדרכו ושאול
שב למקומו׃

39 ויבא אל־בית אביו ואל־אחיו׃ 38 ויאמר אליו אביו מה־זאת עשית לי׃
הלא־כסף מכרת אותי׃ ויאמרו אחיו אם־מלוך תמלך עלינו אם־משול תמשל בנו׃

24

ויהי אחר הדברים האלה׃ ואברהם זקן בא בימים׃ וה׳ ברך את־אברהם בכל׃ 2 ויאמר אברהם אל־עבדו זקן ביתו׃
המשל בכל־אשר־לו׃ שים־נא ידך תחת ירכי׃ 3 ואשביעך בה׳ אלהי השמים ואלהי הארץ׃
אשר לא־תקח אשה לבני׃ מבנות הכנעני׃ אשר אנכי יושב בקרבו׃ 4 כי־אם־אל־ארצי ואל־מולדתי תלך׃
ולקחת אשה לבני׃ ליצחק׃ 5 ויאמר אליו העבד׃ אולי לא־תאבה האשה׃ ללכת אחרי׃
אל־הארץ הזאת׃ ההשב אשיב את־בנך׃ אל־הארץ אשר יצאת משם׃ 6 ויאמר אליו אברהם׃
השמר לך פן־תשיב את־בני׃ שמה׃ 7 ה׳ אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי׃
ומארץ מולדתי׃ אשר דבר־לי׃ ואשר נשבע־לי׃ לאמר׃ לזרעך אתן את־הארץ הזאת׃
הוא ישלח מלאכו׃ לפניך׃ ולקחת אשה׃ לבני׃ משם׃ 8 ואם־לא תאבה׃ האשה׃
ללכת אחריך׃ ונקית׃ מאלה׃ אך׳ את־בני׃ לא תשיב׃ שמה׃ 9 וישם׃ העבד׃ את־ידו׃
תחת ירך אברהם אדניו׃ וישבע׃ לו׃ על־הדבר׃ הזה׃ 10 ויקח׃ העבד׃ עשרה׃
גמלים׃ מגמלי אדניו׃ וילך׃ וכל־טוב אדניו׃ בידו׃ ויקם׃ וילך׃ ארם נהרים׃
אל־עיר נחור׃ 11 ויברך׃ הגמלים׃ מחוץ׃ לעיר׃ אל־באר המים׃ לעת׃
ערב׃ לעת׃ צאת׃ השאבות׃ 12 ויאמר׃ יהוה׃ אלהי׃ אדני׃ אברהם׃
הקרה־נא׃ לפני׃ היום׃ והעשה׃ חסד׃ עם־אדני׃ אברהם׃ 13 הנה׃ אנכי׃ נצב׃ על־עין המים׃
ובנות׃ אנשי׃ העיר׃ יצאות׃ לשאב׃ מים׃ 14 והיה׃ הנערה׃ אשר־אמר׃ אליה׃
הטי־נא׃ כדך׃ ואשתה׃ ואמרה׃ שתה׃ וגם׃ גמליך׃ אשקה׃ אותה׃ הכיחת׃
לעבדך׃ ליצחק׃ ובה׳ אדעה׃ כי־עשית׃ חסד׃ עם־אדני׃ 15 והיה׃ הטרם׃ אני׃
כלה׃ לדבר׃ ורבקה׃ יצאת׃ אשר׃ נולדה׃ לבתואל׃ בן־מלכה׃ אשת׃ נחור׃
אחי אברהם׃ וכדה׃ על־שכמה׃ 16 והנערה׃ טובת־מראה׃ מאד׃ בתולה׃ ואיש׃
לא־ידעה׃ ותרד׃ העינה׃ ותמלא׃ כדה׃ ותעל׃ 17 וירץ׃ העבד׃ לקראתה׃
ויאמר׃ הגמיאי־נא׃ מעט׃ מים׃ מכדך׃ 18 ותאמר׃ שתה׃ אדני׃ ותמהר׃
ותרד׃ כדה׃ על־ידה׃ ותשקהו׃ 19 ותכל׃ להשקותו׃ ואמר׃ גם־לגמליך׃
אשאב׃ עד׃ אם־כלו׃ לשתות׃ 20 ותמהר׃ ותער׃ כדה׃ אל־השקת׃ ותרץ׃
עוד׃ אל־הבאר׃ לשאב׃ ותשאב׃ לכל־גמליו׃ 21 והאיש׃ משתאה׃ לה׃
מחרישׁ׃ לדעת׃ השכיל׃ יהוה׃ דרכו׃ אם־לא׃ 22 והיה׃ ככלות׃ הגמלים׃ לשתות׃
ויקח׃ האיש׃ נזם׃ זהב׃ בקע׃ משקלו׃ ושתי׃ צמידים׃ על־ידיה׃ עשרה׃
זהב׃ משקלם׃ 23 ויאמר׃ בת־מי׃ את׃ הגידי־נא׃ לי׃ היש׃ בית־אביך׃
מקום׃ לנו׃ ללון׃ 24 ותאמר׃ אליו׃ בת־בתואל׃ אנכי׃ אשר׃ ילדה׃
מלכה׃ לנחור׃ אבי׃ מילכה׃ 25 ותאמר׃ אף׳ תבן׃ רב׃ ומספוא׃
רב׃ אצלנו׃ גם׃ מקום׃ ללון׃ 26 והאיש׃ השתחוה׃ לה׃ ויברך׃
את־יהוה׃ 27 ויאמר׃ ברוך׃ יהוה׃ אלהי׃ אדני׃ אברהם׃ אשר׃
לא־עזב׃ חסדו׃ ואמתו׃ מעם׃ אדני׃ אנכי׃ בדרך׃ נחם׃ יהוה׃ בית׃
אחי אדני׃ 28 והנערה׃ רצה׃ ותגד׃ לבית׃ אמה׃ כדברים׃ האלה׃
ולבן׃ שם׃ לו׃ אחות׃ ולבן׃ 29 ויהי׃ כראות׃ את־הנזם׃ ואת־הצמידים׃
על־ידי׃ אחתו׃ ואת־דברי׃ רבקה׃ אחתו׃ לאמר׃ כה־דבר׃ האיש׃
אלי׃ ויבא׃ אל־האיש׃ והנה׃ עמד׃ על־הגמלים׃ על־העין׃ 30 והיה׃
כראות׃ את־הנזם׃ ואת־הצמידים׃ על־ידי׃ אחתו׃ ואת־דברי׃ רבקה׃ אחתו׃
לאמר׃ כה־דבר׃ האיש׃ ויבא׃ אל־האיש׃ והנה׃ עמד׃ על־הגמלים׃ על־העין׃
ויהי׃ כשמעו׃ את־דברי׃ אחתו׃ ואת־ראות׃ את־אחתו׃ 31 ויאמר׃ לבן׃ בוא׃
ברוך׃ יהוה׃ למה׃ תתיצב׃ החוצה׃ ואנכי׃ פניתי׃ הבית׃ ומקום׃
לגמלים׃ 32 ויבא׃ האיש׃ הבית׃ ויפתח׃ הגמלים׃ ונתן׃ תבן׃
ומספוא׃ לגמלים׃ ומים׃ לרחץ׃ רגליו׃ ורגלי׃ האנשים׃ אשר׃
אתו׃ 33 ושם׃ לפניו׃ לאכל׃ ויאמר׃ לא׃ אכל׃ עד׃ אם־דברתי׃
דברי׃ ויאמר׃ דבר׃ נא׃ 34 ויאמר׃ נערי׃ אברם׃ אנכי׃

24 מלך בן שבע שנים בעשתו עשרה שנה יואש מלך
ויהוא מלך על ישראל בירושלים ושם אמו צביה
מבאר שבע 25 ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל
אשר הורהו יהוידע הכהן אך הבמות לא סרו עוד
העם מזבחים וקטרים בבמות 26 ויהי יואש
לבו עליו לחדש את בית יהוה בשנת שלשים
למלך יואש ויאמרו אל יואש הכהן ולכל הכהנים
לאמר מדוע אין חזקים בבית יהוה ועתה אל
תקחו כסף מאת מכריכם כי לחדש הוא לבדק
הבית 27 ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך
יואש לא חזקו הכהנים לבדק הבית 28 ויקרא
המלך יואש ליהוידע הכהן ולכהנים ויאמר אליהם
מדוע אין חזקים לבדק הבית ועתה אל תקחו
כסף מאת מכריכם כי לבדק הבית תתנו 29 ולא
הסכימו הכהנים לקחת כסף מאת העם ולבלתי
לבדק את הבית 30 ויקח יהוידע הכהן ארון
אחד ויקב חור בדלתו ויתן אותו אל יד המזבח
בבוא איש בית יהוה ונתנו הכהנים שמרי הסף
את כל הכסף הנמצא בבית יהוה 31 והיה כראות
כי רב הכסף בארון ויעל סופר המלך ואיש
הכהן הגדול ויצרו ויספרו את הכסף הנמצא
בבית יהוה 32 ויתנו את הכסף המתכן על יד
עשי המלאכה הממנים על בית יהוה ויוציאו
אותו לגזרי העצים ולבנאי המחדש לבית יהוה
33 ולחרשי הברזל ולבנאי הקיר ולקנות עצים
ואבני מחצב לחזק בדק בית יהוה ולכל אשר
יצא על הבית לחזקו 34 אך לא יעשה לבית יהוה
מזרקות כסף מזלגות מזמרות כלי זהב וכלי כסף
מן הכסף הנמצא בבית יהוה 35 כי אם לעשות
לבית יהוה מנורות ומחתות ומזרקות וחצצרות
כל כלי זהב וכלי כסף מן הכסף אשר יובא בבית
יהוה 36 ולא יבקשו את האנשים אשר יתן הכסף
אל יד עשי המלאכה כי באמונה הם עשים
37 אשם וחטאת לא יובא בית יהוה כי לכהנים
היו 38 אז עלה חזאל מלך ארם וילחם על גת
ויתפשה ויעל חזאל לשום פניו לעלות בירושלים
39 ויקח יואש מלך יהודה את כל הקדשים אשר
הקדיש יהושפט ויהורם ואחזיה אבתיו מלכי
יהודה ואת קדשיו ואת כל הזהב הנמצא באוצרות
בית יהוה ובית המלך וישלח אל חזאל מלך ארם
ויסג מעליו לעלות בירושלים 40 ויתר דברי
יואש ואשר עשה הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה 41 ועבדיו קמו
ויכרתו קשר ויכו את יואש בבית מלו הירדה
סלא 42 ויזכר יוזכר בן שמעת עבדיו ויזכר
יהוזכר בן שמר עבדיו הכו אתו וימת ויקברו
אתו עם אבתיו בעיר דוד וימלך אמציה בנו
תחתיו

26 בן שש עשרה שנה עזריה בן חמש עשרה שנה
היה בהמליכו אביו אמציה תחתיו 2 הוא בנה
את אילת וישבה ליהודה אחר שכב המלך
עם אבתיו 3 בן שש עשרה שנה עזריה במלכו
וחמשים שנה מלך בירושלים ושם אמו יכליה
מירושלים 4 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר
עשה אמציה אביו 5 ויהי בבקשו את יהוה
השכיל בימי זכריה המבין בראות אלהים
ובימי בקשו את יהוה הצליחו אלהים 6 ויצא
ויצא מלחמה עם פלשתים ויפרץ את חומת
גת ואת חומת יבנה ואת חומת אשדוד ויבן
ערים באשדוד ובפלשתים 7 ויעזרהו אלהים
על פלשתים הערבים היושבים בגור בעל
ועל המעונים 8 ונתנו העמונים מנחה לעזיה
ויפץ שמו עד מבוא מצרים כי חזק עד מאד
9 ויבן עזיה מגדלים בירושלים על שער הפנה
ועל שער הגיא ועל הפנה ויחזקם 10 ויבן מגדלים
במדבר וחצב בורות רבים כי בשפלה ובמישור
אכרים וכרמים בהרים ובכרמל כי אהב אדמה
היה 11 ולעזיה חיל עשה מלחמה יצאים לצבא
לפקודיהם ביד יעיאל הסופר ומעשיה הסגן
על יד חנניה מן שרי המלך 12 כל מספר אבות
הגבורים לראשים אלפים ושש מאות

אשר נשבע לאבותיכם לתת לכם ארץ זבת חלב ודבש
כי היום הזה׃ 49 ויאמר אלי עוד אמר אל־נא אל־
תוסף לדבר אלי בדבר הזה׃ 50 עלה ראש פסגה
ופקח עיניך ים וצפון וקדים ונגבה וראה בעיניך
כי לא תעבר את־הירדן הזה׃ 51 וצו את־יהושע
וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה
והוא־יורישם את־הארץ אשר תראה׃ 52 ויאמר
לנו יהוה אלהינו בחרב לאמר רב־לכם שבת
בהר הזה׃ 53 פנו וסעו לכם אל־הר האמרי
ואל־כל־שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב
ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד־הנהר הגדל
נהר פרת׃ 54 ראה נתתי לפניכם את־הארץ
בואו ורשו את־הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם
לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם׃
55 ואתן אתכם בעת ההיא לאמר לא־אוכל לבדי
לשאת אתכם׃ 56 יהוה אלהיכם הרבה אתכם
והנכם היום ככוכבי השמים לרב׃ 57 יהוה
אלהי אבתיכם יסף עליכם ככם אלף פעמים
ויברך אתכם כאשר דבר לכם׃ 58 איכה
אבדנה לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם׃ 59 הבו
לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם
ואשים בראשיכם׃ 60 ותענו אתי ותאמרו
הדבר אשר־דברת לעשות׃ 61 ואקח את־ראשי
שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אתם
בראשיכם׃ 62 ואצו את־שפטיכם לאמר שמע
בין־אחיכם ושפטתם צדק איש ואת־אחיו
ואת־גרו׃ 63 לא־תכירו פנים במשפט כקטן
כגדול לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים
הוא׃ 64 והדבר אשר יקשה מכם תקריבון
אלי ושמעתיו׃ 65 ואצו אתכם בעת ההיא לאמר
אשר תעשון׃ 66 ונסעו מחרב ונלכו את כל־
המדבר הגדול והנורא אשר־ראיתם דרך
הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו
ונבא עד־קדש ברנע׃ 67 ואמר אליכם הגעתם
עד־הר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו׃
68 ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את־הארץ
עלה רש אתה כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך
אליך אל־תירא ואל־תחת׃ 69 ויקרבו אלי כלכם
ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו־לנו
את־הדרך אשר נעלה בה ואת־הערים אשר
נבא אליהן׃ 70 ויטב הדבר בעיני ואקח
מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט׃
71 ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד־נחל אשכל
וירגלו אתו׃ 72 ויקחו בידם מפרי הארץ
ויורדו אלינו ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה
אלהינו נתן לנו׃ 73 ולא־אביתם לעלות
ותמרו את־פי יהוה אלהיכם׃ 74 ותרגנו
באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו
מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמיד
אתנו׃ 75 אנה אנחנו עלים אחינו המסו את־
לבבנו לאמר עם־גדול ורם ממנו ערים גדלות
ובצורות בשמים וגם בני־ענק ראינו שם׃
76 ואמר אליכם לא־תערצון ולא תיראון
מהם׃ 77 יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא
ילחם אתכם ככל אשר־עשה אתכם עמכם
במצרים לעיניכם׃ 78 ובמדבר אשר ראיתה
אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא איש את־
בנו בכל־הדרך אשר הלכתם עד־בואכם
עד־המקום הזה׃ 79 ובדבר הזה אינכם
מאמינים ליהוה אלהיכם׃ 80 ההלך לפניכם
בדרך לתור לכם מקום לתתכם בלילה באש
לראות בדרך אשר תלכו בה ובענן ביומם׃
81 וישמע יהוה את־קול דבריכם ויקצף
וישבע לאמר׃ 82 אם־יראה איש באנשים
האלה הדור הרע הזה את־הארץ הטובה
אשר נשבעתי לתת לאבתיכם׃ 83 זולתי
כלב בן־יפנה הקני הוא יראנה ולו־אתן
את־הארץ אשר דרך־בה כי מלא אחרי יהוה׃
84 וגם־בי התעבר יהוה בגלל־אתכם לאמר
גם־אתה לא תבא שם׃ 85 יהושע בן־נון
העמד הוא יבא שמה חזק אתו כי הוא
ינחיל את־ישראל׃ 86 וטפכם אשר אמרתם
לבז יהיה ובניכם אשר לא־ידעו היום
טוב ורע הם יבאו שמה ולהם אתנה
אותה וירשוה׃ 87 ואתם פנו וסעו לכם
המדבר דרך ים־סוף׃ 88 ותענו אתי כל־
אתם ותאמרו נחטא ליהוה אנחנו נעלה
וכל אשר־צוה יהוה אלהינו אתנו ותחגרו
איש כלי מלחמתו ותכינו לעלות ההרה׃
89 ויאמר יהוה אלי אמר אליהם לא תעלו
ולא תלחמו כי אינני בתוככם פן־תנגפו
לפני אויביכם׃ 90 ואדבר אליכם ולא
שמעתם ותמרו את־פי יהוה ותזדו
ותעלו ההרה׃ 91 ויצא האמרי הישב
בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם כדברות
הדבורים ויכתוכם בשעיר עד־חרמה׃
92 ותשבו בקדש ימים רבים כימי אשר
ישבתם׃

27

אז פנינו וניסע מדרך ים־סוף כאשר
דבר אלי יהוה ונסב את־הר שעיר ימים
רבים׃ 2 ויאמר יהוה אלי לאמר׃ 3 רב לכם
סב את־הר הזה פנו לכם צפונה׃ 4 וגם
את־העם צו לאמר אתם עברים בגבול
אחיכם בני עשו הישבים בשעיר וייראו
מכם והשמרתם מאד׃ 5 אל־תתגרו בם
כי לא־אתן לכם מארצם עד־מדרך כף־רגל
ואת־הר עשו נתתי לעשו׃ 6 אכל תשברו
מאתם ואכלתם מים מאתם תכרו־לכם
ושתיתם׃ 7 כי־יהוה אלהיך ברכך בכל
מעשה ידיך ידע לכתך את־המדבר הגדול
הזה זה ארבעים שנה יהוה אלהיך אתך
לא חסרת דבר׃ 8 ונעבר מאת אחינו בני
עשו הישבים בשעיר מדרך הערבה מאילת
ומעציון גבר ונפן דרך מדבר מואב׃
9 ויאמר יהוה אלי אל־תצר את־מואב
ואל־תתגר בם מלחמה כי לא־אתן לך
מארצו לרשת כי לבני־לוט נתתי את־ער
ירשה׃ 10 האמים לפנים ישב בה עם־גדול
וקדם ורם כענקים׃ 11 רפאים גם־הם
יחשבו ענקים כענקים ואמרים׃ 12 ובשעיר
ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשום
וישמידם מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה
ישראל לארץ ירשתו אשר נתן יהוה להם׃
13 עתה קומו לכו־לכם ועברו את־נחל זרד
ונעבר את־נחל זרד׃ 14 והימים אשר־
הלכנו מקדש ברנע עד־עברנו את־נחל זרד
שלשים שנה עד־תם כל־הדור אנשי המלחמה
מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם׃
15 וגם־יד יהוה היתה בם להמם מקרב
המחנה עד־תמם׃ 16 והיה אך־תמו כל־
אנשי המלחמה לגוע מקרב העם׃ 17 ויהי
דבר־יהוה אלי לאמר׃ 18 אתה עבר היום את־
גבול מואב את־ער׃ 19 וקרבת מול בני עמון
אל־תצרם ואל־תתגר בם כי לא־אתן מארץ
בני עמון לך לרשת כי לבני־לוט נתתיה
לרשת׃ 20 ארץ־רפאים תחשב אף היא
רפאים ישבו־בה לפנים והעמים יקראו־לה
זמזמים׃ 21 עם־גדול וקדם ורם כענקים
ויהוה השמידם מפניהם ויירשום וישבו
תחתם׃ 22 כאשר עשה לבני עשו הישבים
בשעיר אשר השמיד החרי מפניהם וירשום
וישבו תחתם עד־היום הזה׃ 23 והעוים
הישבים בחצרים עד־עזה כפתרים היצאים
מכפתור השמידם וישבו תחתם׃ 24 קומו
סעו־לכם ועברו את־נחל ארנון ראה נתתי
בידך את־סיחון מלך־חשבון האמרי ואת־
ארצו החל רש אתה׃ 25 היום הזה אחל
תת־פחדך ויראתך על־פני העמים אשר
תחת כל־השמים אשר ישמעון שמעך
ורגזו וחלו מפניך׃ 26 ואשלח מלאכים
מדבר קדמות אל־סיחון מלך־חשבון דברי
שלום לאמר׃ 27 אעברה בארצך בדרך
בדרך אלך לא אסור ימין ושמאול׃
28 אכל תשבר מאתו בכסף ואכלתי ונתת
לי במים בכסף ושתיתי רק אעברה
ברגלי׃ 29 כאשר עשו־לי בני עשו הישבים
בשעיר והמואבים הישבים בער עד־
אשר־אעבר את־הירדן ארצה אשר־יהוה
אלהינו נתן לנו׃ 30 ולא־אבה סיחון
מלך־חשבון עברנו בו כי־הקשה יהוה
אלהיך את־רוחו ואמץ את־לבבו למען
תתו בידך כיום הזה׃ 31 ויאמר יהוה אלי
ראה החלתי לתת לפניך את־סיחון
ואת־ארצו החל רש לרשת את־ארצו׃
32 ויצא סיחון לקראתנו הוא וכל־עמו
למלחמה יהצה׃ 33 ויתנהו יהוה אלהינו
לפנינו ונכה אתו ואת־בניו ואת־כל־עמו׃
34 ונלכד את־כל־עריו בעת ההיא ונחרם
את־כל־העיר מתים ונשים וטף לא השארנו
שרידם׃ 35 רק הבהמה בזזנו לנו וגם
שלל הערים אשר לכדנו׃ 36 מערער
אשר על־שפת נחל ארנון והעיר אשר
בנחל ועד־הגלעד לא היתה קריה אשר
שגבה ממנו אתנו הכל נתן יהוה אלהינו
לפנינו׃ 37 רק אל־ארץ בני עמון לא
קרבת כל־יד נחל יבק וערי ההר ואל־
כל־אשר צוה יהוה אלהינו׃

13 ههلا ههكانه، ههلاهكانه ههكانه، ههلاهكانه هههكانه
هههكانه هههكانه هههكانه هههكانه ههه

מבוא

1 2 אמונה: מה הוא מאשר בעבור אמונה? אמונה היא
הבטחה שאין אדם יודע אם יהיה מקיים אותה, אבל
מעניקה בטחון לבעל האמונה. 3 מעניק לאמונה הפך
מה שהוא: 4 אמונה מבלבלת אדם, ומבלבל אמונה אדם
מהם מקבלים 5 אמונה: אמונה לאמונה אמונה מבלבלת
אדם מהבטחה אלוהים. הבן אמונה אמונה אמונה
לבין אמונה אדם מה 6 אמונה מעניקים הבטחה הבן אמונה
אמונה. אמונה אדם אמונה אמונה אמונה אמונה אמונה
אמונה אמונה אמונה

מה נאמר אם כן? האם נמשיך בחטא, כדי שיגדל החסד? 2 חלילה! אנו
שמתנו לגמרי את עצמנו לחטא, איך נוכל עוד לחיות בו? 3 הלא ידעתם
כי כל אלה אשר נטבלו לתורת ישוע המשיח, נטבלו לתורת מותו.
4 נקברנו אל תוך המוות בטבילה, כדי שגם אנו נקום לחיים חדשים
בכוח אביו. 5 אם אנו מאוחדים עמו בדמות מותו, נהיה מאוחדים
עמו גם בדמות תחיתו. 6 אנו יודעים כי אדם ישן הוא נצלב עמו,
כדי שגופנו החוטא יבוטל ולא נוכל עוד לשרת את החטא. 7 כי
מי שמת – נפטר מן החטא. 8 אם אנו מתים עם המשיח, אנו מאמינים
כי נחיה גם עמו. 9 אנו יודעים כי המשיח, אשר הוקם לתחיה,
לא ימות עוד, כי המוות אינו שולט בו עוד. 10 כי מותו – מות
לחטא, פעם אחת ולתמיד; וחייו – חיים לאלוהים. 11 גם אתם,
אם כן, חשבו עצמכם כמתים לחטא, אך חיים לאלוהים, מאוחדים
עמו המשיח. 12 אל יחטא איש אם כן בגופכם המתים, ואל
תשמעו לתאוותיו. 13 אל תקריבו איברי גופכם לחטא, כמו כלי
עוולה, אלא הקריבו עצמכם לאלוהים, כמי שחיים מן המתים,
ואברי גופכם – לצדקה. 14 חטא לא יהיה לכם עוד, כי לא
אתם תחתיו, אלא אתם תחת החסד. 15 מה נאמר אם כן? האם
נחטא, מפני שלא אנו תחת החוק, אלא תחת החסד? חלילה!
16 הלא ידעתם, כי אם תקריבו עצמכם לעבד, אתם עבדיו
אשר תשמעו לו – אם לחטא, אשר יביא לידי מות, ואם לאלוהים,
אשר יביא לידי צדקה. 17 אך תודה לאלוהים, כי אם היה אתם
עבדי החטא, הרי עתה אתם נאמנים לתורת אלוהים, אשר
נמסרה לכם. 18 ואם נגאלתם מן החטא, הרי אתם עבדי הצדקה.
19 אדבר אליכם בדרך אנוש, מפני חולשת בשרכם: כפי שהקרבתם
את איבריכם לעבד הטומאה ולעוולה, כך עתה הקריבו אברי גופכם
לעבד הצדקה, לקדושה. 20 כאשר הייתם עבדי החטא, לא הייתם
עבדי הצדקה. 21 ומה היה אז? מה הועילו לכם אז אותם דברים
אשר אתם מתביישים בהם עתה? הלא אלה הביאו אתכם אל המוות.
22 אך עתה, אם נגאלתם מן החטא ונעשיתם עבדי אלוהים, הרי
אתם מביאים פרי לקדושה, ואחריתכם – חיי עולם. 23 כי שכר
החטא – מות; אך מתנת אלוהים – חיי עולם, בגלל המשיח ישוע
אדוננו.

3 1 הלא ידע אדם אחיו, אם אני מדבר אל בני משפחה
המכירים את תורת משה, כי אין לו אדון אלא אלוהים? 2 אנו
מדברים אל אנשים אלה, כדי שיבינו כי אין לנו אדון אחר
מלבד אלוהים. 3 אם כן, מה נאמר? האם אין ערך לברית אלוהים
עם בני ישראל? 4 חלילה! אם אלוהים אמר – הוא אמת, גם אם
כל בני האדם יכזבו. כך כתוב בספר תהלים: "אמת אלוהים
תגלה בדבריך, ותנצח בדיון עם אויביך." 5 אם אנו, בני אדם
חוטאים, מגלים את אמת אלוהים – מה נאמר? האם אין אלוהים
צדק, כאשר הוא מעניש אותנו? 6 חלילה! אם אין אלוהים צדק,
איך יוכל לשפוט את העולם? 7 אם אמת אלוהים נגלתה בגלל
שקרי, מדוע אני נשפט כחוטא? 8 אם כן, מדוע לא נאמר – כפי
שמלעיזים עלינו ואומרים שאנו אומרים – "נעשה רע, כדי
שיבוא טוב"? הרי אלה ראויים לעונש. 9 מה נאמר אם כן? האם
אנו, היהודים, עדיפים? לא כלל ועיקר! כבר הוכחנו, כי כולם,
יהודים ונכרים, נתונים לשלטון החטא. 10 כך כתוב בספר תהלים:
"אין צדיק, אפילו לא אחד. 11 אין מבין, אין דורש אלוהים.
12 כולם סרו מדרך הישר, יחדו הפכו לרעים; אין עושה טוב,
אפילו לא אחד." 13 "גרונם – קבר פתוח, ולשונם – רמאות."
"רעל אפעה תחת שפתיהם." 14 "פיהם מלא קללות ומרירות."
15 "רגליהם – חפזות לשפוך דם." 16 "שבר ומפלה בדרכיהם."
17 "דרך שלום לא ידעו." 18 "אין יראת אלוהים לנגד עיניהם."
19 אנו יודעים, כי כל אשר כתוב בתורת משה – אל בני ישראל
הוא כתוב, כדי שיבינו כולם, ויודו כי אין אדון אלא אלוהים.
20 (aiōn g165) כי לא יוצדק אדם בגלל מעשי התורה, אלא
בגלל אמונתו. אם כן, תורת משה מגלה לנו כי אין אדם יכול
לעמוד לפני אלוהים בגלל מעשיו הטובים. 21 אך עתה, בדרך
חדשה, נגלתה צדקת אלוהים, אשר הוכחה בתורת משה ובדברי
הנביאים, אך לא בגלל מעשי התורה. 22 אמונה באלוהים, בגלל
אמונתו בישוע המשיח, מביאה לצדקה לכל המאמינים בו, ללא
הבדל. 23 כי כולם חטאו, ואין מי שיגיע לכבוד אלוהים.
24 אך אלוהים, בחסדו, מוחל לנו בגלל ישוע המשיח, אשר
נגאלנו מן החטא. 25 אלוהים הקריב את ישוע המשיח כקרבן
כפרה, בדם שפך ישוע, כדי שנאמין בו. אלוהים הראה את
צדקתו, כאשר הוא מוחל על החטאים שנעשו בעבר, בסבלנות
רבה. 26 הוא הראה את צדקתו גם בזמן הווה, כדי שיראו כי
הוא צדיק, וגם מצדיק את המאמין בישוע. 27 אם כן, מה נאמר
על הגאווה? אין מקום לגאווה! מדוע? בגלל אמונה, לא בגלל
מעשי התורה. 28 אנו מאמינים, אם כן, כי אדם מוחל בגלל
אמונתו, ולא בגלל מעשי התורה. 29 האם אלוהים הוא אלוהי
היהודים בלבד? הלא גם הגויים הם בניו! 30 אמת, אלוהים
הוא אלוהי כולם, ומוחל לכל המאמינים בו, בין יהודים ובין
גויים. 31 האם אנו, אם כן, מבטלים את התורה? חלילה! אנו
מקיימים אותה.

4 1 מה נאמר אם כן? מה מצא אברהם, אבינו לפי הבשר?
2 אם אברהם הוצדק בגלל מעשיו הטובים, הרי יש לו סיבה
לגאות – אך לא לפני אלוהים. 3 כי מה אומר הכתוב? "האמין
אברהם באלוהים, והדבר נחשב לו לצדקה." 4 אדם העובד – שכרו
אינו מתנה, אלא חובה. 5 אך מי שאינו עובד, אלא מאמין
באלוהים המצדיק את הרשע – אמונתו נחשבת לו לצדקה. 6 כך
אומר דוד, כאשר הוא מברך את האדם אשר אלוהים מחשיב לו
צדקה, בלי מעשים: 7 "אשרי אלה אשר נסלחו עוולותיהם,
ואשר כוסו חטאיהם. 8 אשרי האדם אשר אלוהים לא יחשיב לו
חטא." 9 האם ברכה זו מיועדת לבני ישראל בלבד, או גם לגויים?
אנו אומרים: אמונתו של אברהם נחשבה לו לצדקה. 10 איך נחשב
לו? האם לפני המילה או אחרי המילה? לא לפני המילה, אלא
אחרי המילה. 11 המילה היא אות לאמונתו, אך לא הייתה
הסיבה לצדקתו. אברהם הוצדק בגלל אמונתו, לפני שנימול.
אם כן, אברהם הוא אבי כל המאמינים, גם אם לא נימולו,
כדי שגם הם יוצדקו. 12 אברהם הוא אבי המאמינים הנימולים,
לא רק מי שנימול בלבד, אלא גם מי שהולך בדרך אמונתו
שהייתה לאברהם, אבינו, עוד לפני שנימול. 13 הבטחת אלוהים
לאברהם ולזרעו, שיירש את העולם, לא ניתנה בגלל מעשי
התורה, אלא בגלל אמונתו. 14 אם אלה אשר מקיימים את
התורה הם יורשים, אמונתו אינה ערך, והבטחת אלוהים
בטלה. 15 כי התורה מביאה לידי כעס; ואין תורה – אין
עבירה. 16 לכן, הכל נובע מן האמונה, כדי שיהיה חסד,
ותהיה הבטחת אלוהים ודאית לכל זרעו – לא לאלה אשר
מקיימים את התורה בלבד, אלא גם לאלה אשר מאמינים
כאברהם, אבינו. הוא אבי כולנו, כפי שכתוב בספר בראשית:
"אבי גויים רבים נתתיך." 17 אברהם – אל מול אלוהים
אמונתו – אל מול אלוהים אשר מחיה מתים ומקרא לדברים
אינם קיימים כאילו הם קיימים. 18 אברהם, אל מול כל
הסיכויים, האמין בתקווה, כדי שיהיה אבי גויים רבים,
כפי שנאמר לו: "כך יהיה זרעך." 19 אמונתו לא נחלשה
למרות שגופו כבר היה כמת, בגיל מאה שנה, ולמרות
שרחם שרה כבר לא יכול היה להרות. 20 אברהם לא הפקפק
באמונתו, אלא הודה לאלוהים ונתן לו כבוד. 21 הוא היה
בטוח לגמרי כי אלוהים יכול לקיים את הבטחתו. 22 לכן
נחשבה אמונתו לצדקה. 23 אך לא רק אברהם הוא שנכתב
לגביו, אלא גם אנו, אשר נחשב לנו לצדקה אם נאמין
באלוהים, אשר הקים מן המתים את ישוע אדוננו. 24 אמונה
זו, אם נאמין בה, תביא לנו צדקה. 25 ישוע נמסר למוות
בגלל חטאינו, ונקם לחיים בגלל צדקתנו.

34 גם אם אין אמר לי אל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם לא תלכו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם 35 גם אם אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 36 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 37 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 38 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 39 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 40 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 41 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי

5

1 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 2 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 3 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 4 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 5 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 6 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 7 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 8 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 9 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 10 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 11 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 12 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 13 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 14 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 15 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 16 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 17 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 18 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 19 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 20 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 21 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 22 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 23 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 24 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 25 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 26 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 27 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 28 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 29 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 30 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 31 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 32 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 33 גם אם אין אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 34 גם אם אין אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 35 גם אם אין אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 36 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 37 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 38 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 39 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 40 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 41 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי

6

1 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 2 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 3 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 4 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 5 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 6 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 7 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 8 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 9 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 10 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 11 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 12 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 13 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 14 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 15 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 16 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 17 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 18 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 19 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 20 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 21 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 22 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 23 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 24 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 25 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 26 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 27 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 28 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 29 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 30 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 31 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 32 אם לא אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי 33 גם אם אין אמר לי אל תלכו אחרי דתות אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי

22 אחלה כתיב אמרו אמרו אמרי שפתיו לה לאמר אמר
אלהים אשר אלהי אביך היה עזרני ויצילני מיד פרעה
ואשר הציל את הדבר אשר חטא בו אמר אל תירא כי
23 אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם ויתנחם אותם וידבר
על לבם ויאמר אל אחיו אם, 24 אין אמר אל אחיו אל
תרגזו בדרך ויעל מצרים ויבא אל אביו בארצה כנען
25 ויגידו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ
מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם ויראו את כל דברי
יוסף אשר דבר אליהם ויראו את העגלות אשר שלח יוסף
26 לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם ויאמר רב אמר
לו אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל

מעט לשון. אין לפרש כאן, מדוע לא נאמר
בפירוש, אלא, מדוע לא נאמר בפירוש
34 אמר רבי אבא בר כהנא, אמר רבי יוחנן
34 אמר רבי אבא בר כהנא, אמר רבי יוחנן
35 אמר רבי אבא בר כהנא, אמר רבי יוחנן
36 אמר רבי אבא בר כהנא, אמר רבי יוחנן
אמר רבי אבא בר כהנא, אמר רבי יוחנן
אמר רבי אבא בר כהנא, אמר רבי יוחנן
37 אמר רבי אבא בר כהנא, אמר רבי יוחנן
אמר רבי אבא בר כהנא, אמר רבי יוחנן
אמר רבי אבא בר כהנא, אמר רבי יוחנן
אמר רבי אבא בר כהנא, אמר רבי יוחנן
אמר רבי אבא בר כהנא, אמר רבי יוחנן
אמר רבי אבא בר כהנא, אמר רבי יוחנן
אמר רבי אבא בר כהנא, אמר רבי יוחנן
אמר רבי אבא בר כהנא, אמר רבי יוחנן
אמר רבי אבא בר כהנא, אמר רבי יוחנן
אמר רבי אבא בר כהנא, אמר רבי יוחנן

8

1 אמר רבי אבא בר כהנא, אמר רבי יוחנן
2 אמר רבי אבא בר כהנא, אמר רבי יוחנן
אמר רבי אבא בר כהנא, אמר רבי יוחנן
אמר רבי אבא בר כהנא, אמר רבי יוחנן
אמר רבי אבא בר כהנא, אמר רבי יוחנן
אמר רבי אבא בר כהנא, אמר רבי יוחנן
אמר רבי אבא בר כהנא, אמר רבי יוחנן
אמר רבי אבא בר כהנא, אמר רבי יוחנן
אמר רבי אבא בר כהנא, אמר רבי יוחנן
אמר רבי אבא בר כהנא, אמר רבי יוחנן

לו ויאמר אליו ישוע לך אחרי ואל תרד אל
הים ואשליך את עצמי ויאמר אליו ישוע לך
26 ויבא אל הים ויחל לטבע בתוך המים
ויצעק לאמר אדני הושיעה נא אותי 27 ויבא
אליו ישוע ויגע בו לאמר אל תיראה כי אם
אמן אמן אני אומר לך אם לא תשוב ותהיה
כילדים לא תבוא אל מלכות השמים 28 גם
אמרתי לכם אם יבא אדם אל מלכות השמים
ואם לא ישוב ויהיה כילדים לא יבא אל
מלכות השמים 29 ויהי אחר כן ויעבר ישוע
בתוך הגליל ויבא אל כפר נעים 30 ויבא
אל כפר נעים ויבא אל הגליל ויבא אל
הים ויעל אל ההר ויבא אל הגליל ויבא
אל הים 31 ויבא אל הגליל ויבא אל הים
ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
32 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
33 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
34 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
35 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
36 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
37 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
38 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
39 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
40 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
41 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
42 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
43 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
44 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
45 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
46 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
47 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
48 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
49 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
50 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים

10

ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
2 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
3 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
4 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
5 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
6 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
7 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
8 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
9 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
10 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
11 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
12 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
13 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
14 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
15 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
16 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
17 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
18 (aiōnios g166) ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
19 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
20 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
21 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
22 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
23 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
24 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
25 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
26 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
27 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
28 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
29 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
30 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
(aiōn g165, aiōnios g166) 31 ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
32 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
33 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
34 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
35 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
36 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
37 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
38 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
39 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
40 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
41 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
42 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
43 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
(Geenna g1067) 44 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
45 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
(Geenna g1067) 46 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
47 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
(Geenna g1067) 48 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
49 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים
50 ויבא אל הגליל ויבא אל הים ויבא אל
הגליל ויבא אל הים ויבא אל הגליל ויבא
אל הים ויבא אל הגליל ויבא אל הים

43 לא כה כי אם לא אל אחשורוש המלך בדת
כי אין לו עוד ויקרא המלך לחכמי העתים
44 המדברים לפני המלך כדת ומשפט ודבר
אליו כדת ומשפט אל כרשנא שתר אדמתא
45 תרשיש מרס מרסנא ממוכן המלך
אשר רואים פני המלך הישבים ראשונה במלכות
46 כדבר המלך ממוכן לאמר אשר לא
עשתה ושתי המלכה את דבר המלך אחשורוש
ויקצף המלך מאד ותבער בו אפו ויאמר המלך
לחכמים, אשר ידעו עתים כי כן דבר המלך
לפניו כל יודעי דת ודין 47 ויקרב אליו כרשנא
שתר אדמתא תרשיש מרס ממוכן שבעת
שרי פרס ומדי אשר רואים פני המלך
48 מה עשה למלכה ושתי
כדבר המלך בידי סריסיו לאמר המלכה ושתי
לא באה את דבר המלך אחשורוש ויקצף המלך
מאד ותבער בו אפו 49 ויאמר ממוכן
לפני המלך והשרים לא על המלך
לבד חטאה שתי המלכה כי אם על כל השרים
אשר בכל מדינות המלך אחשורוש 50 כי יצא
דבר המלכה אל כל הנשים לבזות בעליהן בעיניהן
לאמר המלך אחשורוש אמר להביא את שתי
המלכה לפניו ולא באה 51 ביום הזה תאמרנה
שרות המלכה אל כל שרי המלך אשר שמעו
את דבר המלכה ובזון וקצף הרבה 52 אם על המלך
טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדתי פרס
ומדי ואינו עובר אשר לא תעבר ושתי
המלכה מלפני המלך אחשורוש ונתן מלכותה
לרעותה הטובה ממנה

11

אחר הדברים האלה כשכך חמת המלך אחשורוש
זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר
נגזר עליה 2 ויאמרו נערי המלך המשרתים
אותו יבקשו לנערות בתולות טובות מראה
3 ויפקד המלך פקידים בכל מדינות
ממלכתו ויקבצו את כל נערות בתולות טובות מראה
אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגי
סריס המלך שמר נשים ותן תמרוקיהן
4 והנערה הטובה בעיני המלך תמלך תחת
ושתי וישב הדבר בעיני המלך ויעשן כן
5 איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מردכי
בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני
6 אשר הגלה מירושלים עם הגלה אשר הגלה
עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנצר
מלך בבל 7 והי אמן את הדסה היא אסתר
בת דודו כי אין לה אב ואם והנערה יפת תאר
וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחו מردכי
לו לבת 8 והי כשמע דבר המלך
ודתו בהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה
אל יד הגי נלקחה אסתר אל בית המלך
אל יד הגי שומר הנשים 9 וטוב הנערה בעיניו
ותשא חסד מלפניו מהר נתן את שמניה
ואת בשמתיה מנות מן המלך ואת שבע
נערות ראויות לתת לה מבית המלך
ויטב אתה ואת נערותיה לבית הנשים
10 לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה
כי מרדכי צוה עליה אל תגידי
11 ומרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים
לדעת את שלום אסתר ואת אשר יעשה בה
12 והי בהגיע תור נערה ונערה
לבוא אל המלך אחשורוש אחר היותה
כדת לה שתים עשרה חדש כי כן
יתמלאו ימי מרוקיהן שנים עשר חדש בשמן
המר ובבשמים ובתמרוקי הנשים
13 ובזאת תבוא הנערה אל המלך
כל אשר תאמר יתן לה לבוא עמה
מבית הנשים עד בית המלך
14 בערב היא באה וביום השני
תשוב אל בית נשים שני שעשגז סריס המלך
אשר שמר את הפילגשים לא תבוא עוד אל המלך
כי אם חפץ המלך בה וקראתה בשם
15 ובהגיע תור אסתר בת אביחיל דוד
מردכי אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך
לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר
הגי סריס המלך שמר הנשים ותהי אסתר
נשאת חן בעיני כל רואיה
16 ותלקח אסתר אל המלך אחשורוש
אל בית מלכותו בחדש העשירי הוא חדש
טבת בשנת שבע למלכותו
17 ויאהב המלך את אסתר
מכל הנשים ותשא חסד וחסד
לפניו מכל הבתולות וישם כתר מלכות
בראשה וימליכה תחת ושתי
18 ויעש המלך משתה גדול לכל שריו
ועבדיו את משתה אסתר ומדינה הרפה
נתן לשרים ויתן משאת כיד המלך
19 ובהקבץ בתולות שנית
ומרדכי ישב בשער המלך
20 לא הגידה אסתר את מולדתה
ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי
כי את מאמר מרדכי היא עשה
21 בימים ההם בשבת מרדכי
בשער המלך כעס בגתן ותרש
שני סריסי המלך מן שמרי הסף
ויבקשו לשלח יד במלך אחשורוש
22 ויודע הדבר למרדכי ויגד
לאסתר המלכה ואסתר אמרה למרדכי
23 ויבקש מרדכי
ויתר לא נמצא ויתלו שניהם
על עץ ויכתב בספר דברי הימים
לפני המלך

24 אחר הדברים האלה גדל המלך
אחשורוש את המן בן המדתא האגגי
וישא אתו וישם כסאו מעל כל השרים
אשר אתו במדינה ומכל עבדי המלך
אשר בשער המלך כרעים ומשתחוים
כי כן צוה אדני המלך לגבי המן
ומרדכי לא כרע ולא משתחוה
25 ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך
אל מרדכי מדוע אתה עבר את מצות
המלך 26 והי כאמרם אליו יום יום
ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות
העמדו דברי מרדכי כי הגיד להם
אשר הוא יהודי 27 ויראה המן
כי אין מרדכי כרע ומשתחוה לו
ויתמלא המן חמה 28 ויבז בעיניו
לשלח יד במרדכי לבדו כי הגידו
לו את עם מרדכי ויבקש המן
להשמיד את כל היהודים אשר בכל
מלכות אחשורוש עם מרדכי
29 בחדש הראשון בשנים עשר
לחדש הוא חדש אדר הפיל פור
לפני המן מיום אל יום ומחדש אל חדש
לשנים עשר חדש הוא חדש אדר
30 ויאמר המן אל המלך אחשורוש
יש עם אחד מפוזר ומפרד בין העמים
בכל מדינות מלכותיך ודתיהם שונות
מדתי כל עם ודתי המלך אינם עשים
ואין לשים המלך להניחם
31 אם על המלך טוב יכתב
לאבדם ועשרת אלפים
ככר כסף אשקול על ידי עשי
המלאכה לבוא אל גנזי המלך
32 ויסר המלך את טבעתו
מידו ויתנה אל המן בן המדתא
האגגי צר היהודים
33 ויאמר המן אל המלך
הכסף נתון לך והעם לעשות בו
כטוב בעיניך
34 ויקרא המלך
ויתן את טבעתו
ביד המן בן המדתא
צר היהודים
35 ויאמר המן אל המלך אחשורוש
עם אחד נפוץ ומפרד בין העמים
בכל מדינות מלכותך ודתיהם שונות
מדתי כל עם ואת דתי המלך אינם עשים
ואין שוה המלך להניחם
36 אם על המלך טוב יכתב
לאבדם ואני אשקול
כסף כל עבדי המלך
37 ויסר המלך
את טבעתו מידו
ויתנה אל המן
בן המדתא
צר היהודים
38 ויאמר המן אל המלך
הכסף אשר אמרת לי
הוא נתון לך
והעם לעשות בו
כטוב בעיניך
39 ויקרא
ספרים
לאחשורוש
המלך
בשם
המלך
ויכתב
ויחתם
בטבעת
המלך
וישלח
ספרים
ביד
הרצים
אל כל
מדינות
המלך
לאבד
להרג
ולהשמיד
את כל
היהודים
מנער
ועד זקן
טף
ונשים
ביום
אחד
בשלשה
עשר
לחדש
שנים עשר
חדש הוא
חדש אדר
ושללם
תבז
40 פתשגן
כתב
נכתב
לאמר
לכל
אחשורוש
המלך
לשרי
המדינות
אשר
מהודו
ועד
כוש
מאה
שבע
ועשרים
מדינה
ומדינה
ככתבה
ומדינה
וכלשונה
אל
מדינה
ומדינה
כלשונה
ואל
היהודים
ככתבם
וכלשונם
41 ספרים
נכתבו
בשם
המלך
ונחתם
בטבעת
המלך
ויבאו
ספרים
ביד
הרצים
אל
כל
מדינות
המלך
לאבד
להרג
ולהשמיד
את כל
היהודים
מנער
ועד זקן
טף
ונשים
ביום
אחד
בשלשה
עשר
לחדש
שנים עשר
חדש הוא
חדש אדר
ושללם
תבז
42 פתשגן
נכתב
לתת
דת
בכל
מדינה
ומדינה
גלוי
לכל
העמים
להיות
עתדים
ליום
הזה
43 לא כה כי אם לא אל אחשורוש המלך בדת
כי אין לו עוד ויקרא המלך לחכמי העתים
44 המדברים לפני המלך כדת ומשפט ודבר
אליו כדת ומשפט אל כרשנא שתר אדמתא
45 תרשיש מרס מרסנא ממוכן המלך
אשר רואים פני המלך הישבים ראשונה במלכות
46 כדבר המלך ממוכן לאמר אשר לא
עשתה ושתי המלכה את דבר המלך אחשורוש
ויקצף המלך מאד ותבער בו אפו ויאמר המלך
לחכמים, אשר ידעו עתים כי כן דבר המלך
לפניו כל יודעי דת ודין 47 ויקרב אליו כרשנא
שתר אדמתא תרשיש מרס ממוכן שבעת
שרי פרס ומדי אשר רואים פני המלך
48 מה עשה למלכה ושתי
כדבר המלך בידי סריסיו לאמר המלכה ושתי
לא באה את דבר המלך אחשורוש ויקצף המלך
מאד ותבער בו אפו 49 ויאמר ממוכן
לפני המלך והשרים לא על המלך
לבד חטאה שתי המלכה כי אם על כל השרים
אשר בכל מדינות המלך אחשורוש 50 כי יצא
דבר המלכה אל כל הנשים לבזות בעליהן בעיניהן
לאמר המלך אחשורוש אמר להביא את שתי
המלכה לפניו ולא באה 51 ביום הזה תאמרנה
שרות המלכה אל כל שרי המלך אשר שמעו
את דבר המלכה ובזון וקצף הרבה 52 אם על המלך
טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדתי פרס
ומדי ואינו עובר אשר לא תעבר ושתי
המלכה מלפני המלך אחשורוש ונתן מלכותה
לרעותה הטובה ממנה

מלאכי ג

25 הנה אני שולח לכם את אליה הנביא, לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא. 26 והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם, פן אבוא והכיתי את הארץ חרם.

13

1 כי הנה היום בא, בוער כתנור; והיו כל זדים וכל עושי רשע קש, ולהט אותם היום הבא, אמר יהוה צבאות, אשר לא יעזב להם שורש וענף. 2 ולכם יראי שמי, תזרח שמש צדקה ומרפא בכנפיה; ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק. 3 ועסותם רשעים, כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם, ביום אשר אני עושה, אמר יהוה צבאות. 4 זכרו תורת משה עבדי, אשר צויתי אתו בחורב, חקים ומשפטים לכל ישראל. 5 הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא, לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא. 6 והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם, פן אבוא והכיתי את הארץ חרם.

1 כי הנה הימים באים, בערה כתנור; והיו כל זדים וכל עושי רשע, קש; והציתם אותם היום הבא, אמר יהוה צבאות, אשר לא יעזב להם שורש וענף. 2 ולכם יראי שמי, תזרח שמש צדקה ומרפא בכנפיה; ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק. 3 ועסותם רשעים, כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם, ביום אשר אני עושה, אמר יהוה צבאות. 4 זכרו תורת משה עבדי, אשר צויתי אתו בחורב, חקים ומשפטים לכל ישראל. 5 הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא, לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא. 6 והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם, פן אבוא והכיתי את הארץ חרם.

7 כחלוים אשר לא־יכלו אחרת לבוא
לבטח ויבן בם מגדלות׃ 8 ויבן עוד
מגדל אשר לא־יכלו אחרת לבוא
לבטח׃ 9 ויבן עוד מגדל אשר לא־יכלו
אחרת לבוא לבטח׃ 10 ויבן עוד מגדל
אשר לא־יכלו אחרת לבוא לבטח׃
11 ויבן עוד מגדל אשר לא־יכלו אחרת
לבוא לבטח׃ 12 ויבן עוד מגדל אשר
לא־יכלו אחרת לבוא לבטח׃ 13 ויבן
עוד מגדל אשר לא־יכלו אחרת לבוא
לבטח׃ 14 ויבן עוד מגדל אשר לא־יכלו
אחרת לבוא לבטח׃ 15 ויבן עוד מגדל
אשר לא־יכלו אחרת לבוא לבטח׃
16 ויבן עוד מגדל אשר לא־יכלו אחרת
לבוא לבטח׃ 17 ויבן עוד מגדל אשר
לא־יכלו אחרת לבוא לבטח׃ 18 ויבן
עוד מגדל אשר לא־יכלו אחרת לבוא
לבטח׃ 19 ויבן עוד מגדל אשר לא־יכלו
אחרת לבוא לבטח׃ 20 ויבן עוד מגדל
אשר לא־יכלו אחרת לבוא לבטח׃
21 ויבן עוד מגדל אשר לא־יכלו אחרת
לבוא לבטח׃ 22 ויבן עוד מגדל אשר
לא־יכלו אחרת לבוא לבטח׃ 23 ויבן
עוד מגדל אשר לא־יכלו אחרת לבוא
לבטח׃ 24 ויבן עוד מגדל אשר לא־יכלו
אחרת לבוא לבטח׃ 25 ויבן עוד מגדל
אשר לא־יכלו אחרת לבוא לבטח׃
26 ויבן עוד מגדל אשר לא־יכלו אחרת
לבוא לבטח׃ 27 ויבן עוד מגדל אשר
לא־יכלו אחרת לבוא לבטח׃
28 ויבן עוד מגדל אשר לא־יכלו אחרת
לבוא לבטח׃ 29 ויבן עוד מגדל אשר
לא־יכלו אחרת לבוא לבטח׃ 30 ויבן
עוד מגדל אשר לא־יכלו אחרת לבוא
לבטח׃ 31 ויבן עוד מגדל אשר לא־יכלו
אחרת לבוא לבטח׃ 32 ויבן עוד מגדל
אשר לא־יכלו אחרת לבוא לבטח׃
33 ויבן עוד מגדל אשר לא־יכלו אחרת
לבוא לבטח׃ 34 ויבן עוד מגדל אשר
לא־יכלו אחרת לבוא לבטח׃ 35 ויבן
עוד מגדל אשר לא־יכלו אחרת לבוא
לבטח׃ 36 ויבן עוד מגדל אשר לא־יכלו
אחרת לבוא לבטח׃ 37 ויבן עוד מגדל
אשר לא־יכלו אחרת לבוא לבטח׃
38 ויבן עוד מגדל אשר לא־יכלו אחרת
לבוא לבטח׃ 39 ויבן עוד מגדל אשר
לא־יכלו אחרת לבוא לבטח׃ 40 ויבן
עוד מגדל אשר לא־יכלו אחרת לבוא
לבטח׃ 41 ויבן עוד מגדל אשר לא־יכלו
אחרת לבוא לבטח׃ 42 ויבן עוד מגדל
אשר לא־יכלו אחרת לבוא לבטח׃
43 ויבן עוד מגדל אשר לא־יכלו אחרת
לבוא לבטח׃ 44 ויבן עוד מגדל אשר
לא־יכלו אחרת לבוא לבטח׃ 45 ויבן
עוד מגדל אשר לא־יכלו אחרת לבוא
לבטח׃ 46 ויבן עוד מגדל אשר לא־יכלו
אחרת לבוא לבטח׃ 47 ויבן עוד מגדל
אשר לא־יכלו אחרת לבוא לבטח׃
48 ויבן עוד מגדל אשר לא־יכלו אחרת
לבוא לבטח׃ 49 ויבן עוד מגדל אשר
לא־יכלו אחרת לבוא לבטח׃ 50 ויבן
עוד מגדל אשר לא־יכלו אחרת לבוא
לבטח׃ 51 ויבן עוד מגדל אשר לא־יכלו
אחרת לבוא לבטח׃ 52 ויבן עוד מגדל
אשר לא־יכלו אחרת לבוא לבטח׃
53 ויבן עוד מגדל אשר לא־יכלו אחרת
לבוא לבטח׃ 54 ויבן עוד מגדל אשר
לא־יכלו אחרת לבוא לבטח׃ 55 ויבן
עוד מגדל אשר לא־יכלו אחרת לבוא
לבטח׃ 56 ויבן עוד מגדל אשר לא־יכלו
אחרת לבוא לבטח׃ 57 ויבן עוד מגדל
אשר לא־יכלו אחרת לבוא לבטח׃
58 ויבן עוד מגדל אשר לא־יכלו אחרת
לבוא לבטח׃ 59 ויבן עוד מגדל אשר
לא־יכלו אחרת לבוא לבטח׃ 60 ויבן
עוד מגדל אשר לא־יכלו אחרת לבוא
לבטח׃ 61 ויבן עוד מגדל אשר לא־יכלו
אחרת לבוא לבטח׃ 62 ויבן עוד מגדל
אשר לא־יכלו אחרת לבוא לבטח׃
63 ויבן עוד מגדל אשר לא־יכלו אחרת
לבוא לבטח׃ 64 ויבן עוד מגדל אשר
לא־יכלו אחרת לבוא לבטח׃ 65 ויבן
עוד מגדל אשר לא־יכלו אחרת לבוא
לבטח׃ 66 ויבן עוד מגדל אשר לא־יכלו
אחרת לבוא לבטח׃ 67 ויבן עוד מגדל
אשר לא־יכלו אחרת לבוא לבטח׃
68 ויבן עוד מגדל אשר לא־יכלו אחרת
לבוא לבטח׃ 69 ויבן עוד מגדל אשר
לא־יכלו אחרת לבוא לבטח׃ 70 ויבן
עוד מגדל אשר לא־יכלו אחרת לבוא
לבטח׃ 71 ויבן עוד מגדל אשר לא־יכלו
אחרת לבוא לבטח׃ 72 ויבן עוד מגדל
אשר לא־יכלו אחרת לבוא לבטח׃
ויבן עוד מגדל אשר לא־יכלו אחרת לבוא
לבטח׃

15 ויבן עוד מגדל אשר לא־יכלו אחרת לבוא
לבטח׃ 2 ויבן עוד מגדל אשר לא־יכלו
אחרת לבוא לבטח׃ 3 ויבן עוד מגדל אשר
לא־יכלו אחרת לבוא לבטח׃ 4 ויבן עוד
מגדל אשר לא־יכלו אחרת לבוא לבטח׃
5 ויבן עוד מגדל אשר לא־יכלו אחרת
לבוא לבטח׃

6 Then came the disciples of John and said to him, "Why do we and the Pharisees fast, but your disciples do not fast?" 7 And Jesus said to them, "Can you make the wedding guests fast while the bridegroom is with them? As long as they have the bridegroom with them, they cannot fast. 8 But the days will come when the bridegroom is taken away from them, and then they will fast in those days. 9 No one puts a piece of unshrunk cloth on an old garment, for the patch pulls away from the garment, and a worse tear is made. 10 Neither do people put new wine into old wineskins; if they do, the skins burst and the wine is spilled and the skins are ruined; but people put new wine into fresh wineskins, and both are preserved." 11 While he was speaking these things to them, behold, a ruler came and knelt before him, saying, "My daughter has just died; but come and put your hand on her, and she will live." 12 And Jesus arose and followed him, with his disciples. 13 And behold, a woman who had been suffering from a flow of blood for twelve years came up behind and touched the fringe of his garment. 14 For she said to herself, "If I only touch his garment, I will be healed." 15 Jesus turned and saw her. He said, "Take heart, daughter; your faith has made you well." And the woman was healed from that moment. 16 When Jesus came into the ruler's house and saw the flute players and the crowd making a commotion, 17 he said, "Make way; the girl is not dead but sleeping." And they laughed at him. 18 But when the crowd was put outside, he went in and took her by the hand, and the girl arose. 19 And the news of this went abroad into all that land. 20 Then two blind men followed him, crying aloud and saying, "Have mercy on us, Son of David!" 21 When he had entered the house, the blind men came to him; and Jesus said to them, "Do you believe that I can do this?" They said to him, "Yes, Lord." 22 Then he touched their eyes, saying, "According to your faith be it done to you." 23 And their eyes were opened. Then Jesus sternly charged them, saying, "See that no one knows about this." 24 But they departed and spread his fame throughout that entire land. 25 When the crowd was put outside, he went in and took her by the hand, and the girl arose. 26 And the news of this went abroad into all that land. 27 As Jesus passed on from there, two blind men followed him, crying aloud and saying, "Have mercy on us, Son of David!" 28 When he had entered the house, the blind men came to him; and Jesus said to them, "Do you believe that I can do this?" They said to him, "Yes, Lord." 29 Then he touched their eyes, saying, "According to your faith be it done to you." 30 And their eyes were opened. Then Jesus sternly charged them, saying, "See that no one knows about this." 31 But they departed and spread his fame throughout that entire land. 32 As they were departing, behold, some people brought to him a man who was mute, because he was possessed by a demon. 33 And when the demon was cast out, the mute man spoke. The crowds were astonished, saying, "Never has anything like this been seen in Israel." 34 But the Pharisees said, "He casts out demons by the prince of demons." 35 Then Jesus went about all the towns and villages, teaching in their synagogues, preaching the gospel of the kingdom, and healing every disease and every infirmity among the people. 36 When he saw the crowds, he was moved with compassion for them, because they were harassed and helpless, like sheep without a shepherd. 37 Then he said to his disciples, "The harvest is plentiful, but the laborers are few. 38 Therefore, beseech the Lord of the harvest, that he may send forth laborers into his harvest."

16 And calling his twelve disciples to him, he gave them authority over unclean spirits, to cast them out, and to heal every disease and every infirmity. 2 Now the names of the twelve apostles are these: first, Simon, who is called Peter, and Andrew his brother; James the son of Zebedee, and John his brother; 3 Philip and Bartholomew; Thomas and Matthew the tax collector; James the son of Alphaeus, and Thaddaeus; 4 Simon the Zealot, and Judas Iscariot, who also betrayed him. 5 These twelve Jesus sent out, commanding them saying, "Do not go into the way of the Gentiles, and do not enter any city of the Samaritans; 6 but go rather to the lost sheep of the house of Israel. 7 As you go, preach saying, 'The kingdom of heaven is at hand.' 8 Heal the sick, raise the dead, cleanse the lepers, cast out demons. Freely you have received, freely give. 9 Do not take gold, nor silver, nor copper in your purses; 10 nor bag for your journey, nor two coats, nor sandals, nor staff; for the laborer is worthy of his food. 11 And into whatever city or village you enter, inquire who in it is worthy, and there remain until you depart. 12 As you enter the house, greet it saying, 'Peace be to this house.' 13 If the house is worthy, let your peace come upon it; but if it is not worthy, let your peace return to you. 14 And whoever will not receive you nor hear your words, when you depart from that house or city, shake off the dust from your feet. 15 Truly I say to you, it shall be more tolerable for the land of Sodom and Gomorrah in the day of judgment than for that city. 16 Behold, I send you as sheep in the midst of wolves; so be wise as serpents and harmless as doves. 17 But beware of men; for they will deliver you up to councils and scourge you in their synagogues; 18 and you will be brought before governors and kings for my sake, for a witness against them and against the Gentiles. 19 But when they deliver you up, do not worry about how or what you shall speak; for it will be given you in that hour what you shall speak. 20 For it is not you who speak, but the Spirit of your Father who speaks in you. 21 Brother will deliver brother to death, and a father his child; children will rise against their parents and put them to death. 22 And you will be hated by all for my name's sake; but he who endures to the end will be saved. 23 But when they persecute you in this city, flee to another; for truly I say to you, you will not have gone through the cities of Israel before the Son of Man comes. 24 A disciple is not above his teacher, nor a servant above his master. 25 It is enough for the disciple that he be like his teacher, and the servant like his master. If they have called the master of the house Beelzebub, how much more will they call his household members! 26 So do not fear them; for there is nothing covered that will not be revealed, and hidden that will not be known. 27 What I tell you in the dark, speak in the light; and what you hear whispered, proclaim on the housetops. 28 And do not fear those who kill the body but are unable to kill the soul; but rather fear him who can destroy both soul and body in hell. 29 Are not two sparrows sold for a penny? And not one of them will fall to the ground apart from your Father. 30 But even the hairs of your head are all numbered. 31 So do not fear; you are worth more than many sparrows. 32 Everyone who shall confess me before men, I will also confess him before my Father who is in heaven. 33 But whoever shall deny me before men, I will also deny him before my Father who is in heaven. 34 Do not think that I came to bring peace upon the earth; I came not to bring peace but a sword. 35 For I came to set a man against his father, and a daughter against her mother, and a bride against her mother-in-law; 36 and a man's enemies will be those of his household. 37 He who loves father or mother more than me is not worthy of me; and he who loves son or daughter more than me is not worthy of me. 38 And he who does not take his cross and follow after me is not worthy of me. 39 He who finds his life will lose it, and he who loses his life for my sake will find it. 40 He who receives you receives me, and he who receives me receives him who sent me. 41 He who receives a prophet because he is a prophet will receive a prophet's reward; and he who receives a righteous man because he is a righteous man will receive a righteous man's reward. 42 And whoever shall give to one of these little ones even a cup of cold water only because he is a disciple, truly I say to you, he will not lose his reward." 43 And it came to pass when Jesus had finished teaching his twelve disciples, he departed from there to teach and preach in their cities. 44 But when John heard in the prison the works of the Christ, he sent two of his disciples 46 and said to him, "Are you the coming one, or should we look for another?"

(note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.)

ܡܪܩܘܣ

1 ܬܫܝܬܐ ܕܒܫܪܬܐ ܕܐܝܢܘܢ ܗܘܬ ܠܘܓܘܣ ܘܠܐܠܗܐ ܗܘܐ ܠܘܓܘܣ ܐܠܗܐ ܗܘܐ ܗܢܐ ܒܫܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܐܬܝܠܕ ܠܝ ܒܪܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܘܟܠ ܕܒܗܘܢ ܐܝܬܝܢ ܗܘܐ ܘܚܫܘܟܐ ܥܠ ܦܪܨܘܦܐ ܕܬܗܘܡܐ ܘܪܘܚܐ ܕܐܠܗܐ ܡܪܚܦ ܥܠ ܦܪܨܘܦܐ ܗܘܐ ܐܡܪ ܐܠܗܐ ܬܗܘܐ ܢܗܝܪܐ ܘܗܘܐ ܢܗܝܪܐ ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܠܢܗܝܪܐ ܕܛܒܐ ܘܦܪܫ ܐܠܗܐ ܒܝܢ ܢܗܝܪܐ ܠܒܝܢ ܚܫܘܟܐ ܘܩܪܐ ܐܠܗܐ ܠܢܗܝܪܐ ܩܪܝܬܐ ܘܠܚܫܘܟܐ ܩܪܐ ܠܠܝܐ ܘܗܘܐ ܡܪܕܝܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܚܕܐ ܐܡܪ ܐܠܗܐ ܬܗܘܐ ܪܩܝܥܐ ܒܡܨܥܬܐ ܕܡܝܐ ܘܢܦܪܫ ܡܝܐ ܡܢ ܡܝܐ ܘܗܘܐ ܐܝܟܢܐ ܕܪܩܝܥܐ ܐܬܪܐ ܕܫܡܝܐ ܡܢ ܬܚܘܬ ܫܡܝܐ ܠܬܪܥܐ ܘܐܬܟܢܫ ܡܝܐ ܕܬܚܘܬ ܫܡܝܐ ܠܬܪܥܐ ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܕܛܒ ܘܩܪܐ ܐܠܗܐ ܠܝܒܫܬܐ ܩܪܐ ܠܝܡܐ ܘܠܡܟܢܫܬܐ ܩܪܐ ܠܝܡܐ ܘܗܘܐ ܡܪܕܝܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܬܪܝܢ ܐܡܪ ܐܠܗܐ ܬܗܘܐ ܪܩܝܥܐ ܒܡܨܥܬܐ ܕܡܝܐ ܘܢܗܘܐ ܡܦܪܫܢ ܡܝܐ ܡܢ ܡܝܐ ܘܗܘܐ ܐܝܟܢܐ ܕܪܩܝܥܐ ܐܬܪܐ ܕܫܡܝܐ ܡܢ ܬܚܘܬ ܫܡܝܐ ܠܬܪܥܐ ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܕܛܒ ܘܩܪܐ ܐܠܗܐ ܠܝܒܫܬܐ ܩܪܐ ܠܝܡܐ ܘܠܡܟܢܫܬܐ ܩܪܐ ܠܝܡܐ ܘܗܘܐ ܡܪܕܝܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܬܠܝܢ ܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܬܟܢܫܘܢ ܡܝܐ ܕܬܚܘܬ ܫܡܝܐ ܠܬܪܥܐ ܠܬܪ ܚܕܐ ܘܢܬܚܙܐ ܝܒܫܬܐ ܘܗܘܐ ܐܝܟܢܐ ܘܩܪܐ ܐܠܗܐ ܠܝܒܫܬܐ ܕܐܪܥܐ ܘܠܡܟܢܫܬܐ ܕܡܝܐ ܩܪܐ ܝܡܐ ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܕܛܒ ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܥܒܕ ܐܢܫܐ ܒܨܠܡܢ ܐܦ ܕܡܘܬܢ ܘܢܪܕܘܢ ܒܢܘܗܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܥܘܦܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܒܥܝܪܐ ܘܒܟܠܗ ܐܪܥܐ ܘܒܟܠ ܪܡܫܐ ܕܪܡܫ ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܒܪܝܬ ܐܠܗܐ ܠܐܢܫܐ ܒܨܠܡܗ ܒܨܠܡ ܐܠܗܐ ܒܪܗ ܐܢܘܢ ܘܢܬܒܪܟ ܐܠܗܐ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܐܠܗܐ ܢܦܪܘܢ ܘܢܣܓܘܢ ܘܡܠܘ ܠܐܪܥܐ ܘܢܟܒܫܘܗܝ ܘܪܕܘ ܒܢܘܗܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܥܘܦܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܟܠ ܒܥܝܪܐ ܕܡܬܪܡܫ ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܗܐ ܝܗܒܝܢ ܠܟܘܢ ܠܟܠ ܥܣܒܐ ܕܙܪܥ ܙܪܥ ܕܥܠ ܐܦܝ ܟܠܗ ܐܪܥܐ ܘܠܟܠ ܐܝܠܢܐ ܕܒܗ ܦܪܝ ܥܣܒܐ ܕܙܪܥ ܙܪܥ ܠܟܘܢ ܢܗܘܐ ܠܐܟܠܐ ܘܠܟܠ ܚܝܘܬܐ ܕܐܪܥܐ ܘܠܟܠ ܥܦܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܟܠ ܕܡܪܚܫ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܒܗ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ ܢܣܒ ܠܟܠ ܥܣܒܐ ܕܝܪܩܐ ܠܐܟܠܐ ܘܗܘܐ ܐܝܟܢܐ ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܟܠ ܕܥܒܕ ܘܗܘܐ ܛܒ ܠܚܕ ܡܨܪܝܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܫܬܝܬܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܬܠܬܝܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܪܒܥܝܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܚܡܝܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܫܬܝܬܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܫܒܥܝܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܬܡܢܝܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܬܫܥܝܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܥܣܪܝܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܚܕܐ ܥܣܪ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܬܪܬܥܣܪ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܬܠܬܥܣܪ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܪܒܥܥܣܪ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܚܡܫܥܣܪ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܫܬܥܣܪ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܫܒܥܥܣܪ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܬܡܢܥܣܪ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܬܫܥܥܣܪ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܥܣܪܝܢ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܚܕ ܥܣܪ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܬܪܬܥܣܪ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܬܠܬܥܣܪ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܪܒܥܥܣܪ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܚܡܫܥܣܪ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܫܬܥܣܪ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܫܒܥܥܣܪ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܬܡܢܥܣܪ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܬܫܥܥܣܪ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܫܬܝܢ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܬܠܬ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܪܒܥ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܚܡܫ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܫܬ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܫܒܥ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܬܡܢ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܬܫܥ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܥܣܪ

2 אמר רבי יהושע בן קרחה אומר אם אין אתה מוצא בדברי
תורה אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה מפני שמדה
אחת מדה לשלם ומדה אחת מדה לגרעון 2 מעשה בשני
אחים שחלקו נכסי אביהם אחד עשיר ואחד עני 3 העשיר
אומר לעני אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל
תהי מתמה 4 אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר
שבידך אל תהי מתמה לא כלום אמר לו אם אין אתה מוצא
אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה לא כלום אמר לו
אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה
אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל
תהי מתמה 5 אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר
שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא
כמין חומר שבידך אל תהי מתמה 6 אמר לו אם אין אתה
מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם
אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה
7 אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל
תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר
שבידך אל תהי מתמה 8 אמר לו אם אין אתה מוצא אלא
כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה
מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם
אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה
9 אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל
תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר
שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא
כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה
מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה 10 אמר לו
אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה
אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל
תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר
שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא
כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה
מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה 11 אמר לו
אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה
אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל
תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר
שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא
כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה
מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם
אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה
12 אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך
אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר
שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא
כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה
מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם
אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה
13 אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך
אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר
שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא
כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה
מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם
אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה
14 אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך
אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר
שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא
כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה
מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם
אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה
15 אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך
אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר
שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא
כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה
מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם
אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה
16 אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך
אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר
שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא
כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה
מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם
אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה
17 אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך
אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר
שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא
כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה
מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם
אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה
18 אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך
אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר
שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא
כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה
מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם
אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה
19 אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך
אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר
שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא
כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה
מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם
אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה
20 אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך
אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר
שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא
כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה
מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם
אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה
21 אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך
אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר
שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא
כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה
מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם
אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה
22 אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך
אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר
שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא
כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה
מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם
אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה
23 אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך
אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר
שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא
כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה
מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם
אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה
24 אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך
אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר
שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא
כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה
מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם
אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה
25 אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך
אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר
שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא
כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה
מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם
אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה
26 אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך
אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר
שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא
כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה
מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם
אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה
27 אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך
אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר
שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא
כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה
מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם
אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה
28 אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך
אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר
שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא
כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה
מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם
אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה
29 אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך
אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר
שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא
כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה
מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם
אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה
30 אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך
אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר
שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא
כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה
מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם
אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה
31 אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך
אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר
שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא
כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה
מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם
אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה
32 אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך
אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר
שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא
כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה
מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם
אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה
33 אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך
אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר
שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא
כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה
מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם
אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה
34 אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך
אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר
שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא
כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה
מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם
אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה
35 אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך
אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר
שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא
כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה
מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם
אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה
36 אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך
אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר
שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא
כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה
מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם
אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה
37 אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך
אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא כמין חומר
שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה מוצא אלא
כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם אין אתה
מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה אמר לו אם
אין אתה מוצא אלא כמין חומר שבידך אל תהי מתמה

ויהי אחר הדברים האלה ויאמר אל אברהם
ואברהם אמר הנני׃ 2 ויאמר קח נא את בנך
את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך
אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד
ההרים אשר אמר אליך׃ 3 וישכם אברהם
בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו
אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה וקם
וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים׃ 4 ביום
השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את
המקום מרחק׃ 5 ויאמר אברהם אל נעריו
שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה
עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם׃ 6 ויקח
אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו
ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו
שניהם יחדו׃ 7 ויאמר יצחק אל אברהם אביו
ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש
והעצים ואיה השה לעלה׃ 8 ויאמר אברהם
אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו
שניהם יחדו׃ 9 ויבאו אל המקום אשר אמר
לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח
וערך את העצים ועקד את יצחק בנו וישם
אתו על המזבח מעל העצים׃ 10 ושלח אברהם
את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו׃
11 ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר
אברהם אברהם ויאמר הנני׃ 12 ויאמר אל
תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה
כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת
את בנך את יחידך ממני׃ 13 וישא אברהם
את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך
בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו
לעלה תחת בנו׃ 14 ויקרא אברהם שם המקום
ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה
יראה׃ 15 ויקרא מלאך יהוה אל אברהם
שנית מן השמים׃ 16 ויאמר בי נשבעתי נאם
יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא
חשכת את בנך את יחידך׃ 17 כי ברך אברכך
והרבה ארבה את זרעך כככבי השמים וכחול
אשר על שפת הים וירש זרעך את שער
איביו׃ 18 והתברכו בזרעך כל גוי הארץ
עקב אשר שמעת בקולי׃ 19 וישב אברהם
אל נעריו ויקומו וילכו יחדו אל באר שבע
וישב אברהם בבאר שבע׃ 20 ויהי אחר
הדברים האלה והגד לאברהם לאמר הנה
ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך׃
21 את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל
אבי ארם׃ 22 ואת כסד ואת חזו ואת פלדש
ואת ידלף ואת בתואל׃ 23 ובתואל הולד את
רבקה שמנת אלה לבנה אחי אברהם׃
24 ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם היא את
טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה׃
1 ויהי חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה
ושבע שנים שני חיי שרה׃ 2 ותמת שרה
בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען
ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה׃
3 ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל
בני חת לאמר׃ 4 גר ותושב אנכי עמכם
תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי
מלפני׃ 5 ויענו בני חת את אברהם לאמר
לו׃ 6 שמעה אדני נשיא אלהים אתה
בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך
איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקבר
מתך׃ 7 ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ
לבני חת׃ 8 וידבר עמם לאמר אם יש את
נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני
ופגעו לי בעפרון בן צחר׃ 9 ויתן לי את
מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו
בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר׃
10 ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון
החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי
שער עיר׃ 11 לא אדני שמעני השדה נתתי
לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני
עמי נתתיה לך קבר מתך׃ 12 וישתחו
אברהם לפני עם הארץ׃ 13 וידבר אל עפרון
באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו
שמעני נתתי כסף השדה קח מאתי ואקברה
את מתי שמה׃ 14 וענה עפרון את אברהם
לאמר לו׃ 15 אדני שמעני ארץ שוה
שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך
קבר׃ 16 וישמע אברהם אל עפרון וישקל
אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני
בני חת ארבע מאות שקל כסף עובר לסחר׃
17 ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר
לממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ
אשר בשדה אשר בכל גבלתו סביב׃ 18 לאברהם
למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עיר׃
19 ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו
אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא
הוא חברון בארץ כנען׃ 20 ויקם השדה
והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר
מאת בני חת׃ 21 ואברהם זקן בא בימים
וה׳ ברך את אברהם בכל׃ 22 ויאמר אברהם
אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו
שם נא ירכך תחת ירכי׃ 23 ואשביעך
בה׳ אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא
תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי
יושב בקרבו׃ 24 כי אם אל ארצי ואל
מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק׃
25 ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה
ללכת אחרי אל הארץ הזאת השב אשיב
את בנך אל הארץ אשר יצאת משם׃
26 ויען העבד ויאמר אליו אם לא תאבון
האשה ללכת אחרי׃ 27 ואת בני לא תשיב
שמה׃ 28 ויאמר אליו אם לא תאבון
האשה ללכת אחרי׃ 29 ויאמר אליו אם
לא תשיב את בני שמה׃ 30 ויאמר אליו
אם לא תאבון האשה ללכת אחרי׃
31 ויאמר אליו אם אין אתה אל הבית
אשר אבי׃ 32 ויבא אל הבית אשר אבי
ויגד לאמו ולאחיו׃ 33 ויאמר אליו אם
אין אתה אל הבית אשר אבי׃ 34 ויאמר
אל אדני׃ 35 ויאמר אליו אם אין אתה אל
הבית אשר אבי׃ 36 ואל אדני׃ 37 ויגד לו
אל אדני׃ 38 ויאמר אל אדני׃

4 ויהי אחר הדברים האלה ויאמר
אל אברהם׃ 2 ויאמר אליו
אל אברהם׃ 3 ויאמר אליו׃ 4 ויאמר אליו
אל אברהם׃ 5 ויאמר אליו׃ 6 ויאמר אליו
אל אברהם׃ 7 ויאמר אליו׃ 8 ויאמר אליו
אל אברהם׃ 9 ויאמר אליו׃ 10 ויאמר אליו
אל אברהם׃ 11 ויאמר אליו׃ 12 ויאמר אליו
אל אברהם׃ 13 ויאמר אליו׃ 14 ויאמר אליו
אל אברהם׃ 15 ויאמר אליו׃ 16 ויאמר אליו
אל אברהם׃ 17 ויאמר אליו׃ 18 ויאמר אליו
אל אברהם׃ 19 ויאמר אליו׃

לשבר מים ראש ראשית דרכיו קדם מעולם נסכתי
מאז מפעלותיו: 23 אז חכמה אראה ואבינה מדעת
קדמוניותיו: 24 ה' קנני ראשית דרכו קדם מפעליו
מאז: 25 מעולם נסכתי מראש מקדמי ארץ: 26 בחולל
תהומות בחולל מעינות נכבדי מים: 27 בטרם הרים
יטבעו לפני גבעות חולתי: 28 עד לא עשה ארץ
וחוצות וראשי עפר תבל: 29 בכונו שמים שם אני
בחוקו חוג על פני תהום: 30 באמצו שחקים מעל
בעזו עינות תהום: 31 בשומו לים חקו ומים לא
יעברו פיו בחקו מוסדי ארץ: 32 אז הייתי אצלו
אמון ואהיה שעשועים יום יום משחקת לפניו
בכל עת: 33 משחקת בתבל ארצו ושעשועי את בני
אדם: 34 ועתה בנים שמעו לי ואשרי דרכי אל
תפרעו: 35 אשרי אדם שומע לי לשקד על דלתותי
יום יום לשמר מזוזות פתחי: 36 כי מצאי מצא
חיים ויפק רצון מיהוה: 37 וחוטאי חמס נפשו
כל שנאי אהבו מות: 38 ובכל אלה אבדו אבדו
אהבי דעת: 39 אמון אמר אל אדם אדני אמון
אמר אל אדם אדני אמון אמר אל אדם אדני אמון
אמר אל אדם אדני אמון אמר אל אדם אדני אמון
אמר אל אדם אדני

אמר אליו, כמו שאמר בן אדם ואל תתלונן אתה מאמר
אל אמר אליו, אם אתה

44 אל נא אחי אל תעשו לי אחי אם אני מדבר לכם בשם יהוה
אל תאמרו אל תאמרו מי, אל אל תבטח אחיכם אמרתם
לנו לבטח אל תלך אל תלך לי אל תלך אל תלך אל תלך
אל תלך לי אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
45 אמר אל תעבור אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
46 אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
47 אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
48 אחיכם אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
אל, אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
49 אמר אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
50 אמר אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך

8

אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
2 אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
3 אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
4 אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
5 אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
6 אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
7 אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
8 אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
9 אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך
10 אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך אל תלך

אשר הוא מעבר לים ליד הדרך אל אפרת
אשר שמו בית לחם ואפרתה אביו ואמו
55 ותלך האשה אל בית לחם ותדבר אל
כל אנשי בית לחם לאמר הלוא זאת נעמי
56 ותאמרנה אליה בית לחם ותהי כל
העיר עליהם ותאמרנה הזאת נעמי
ותאמר אליהן אל תקראנה לי נעמי
קראנה לי מרא כי המר שדי לי מאד
מלא הלכתי ויהוה השיבני ריקם
למה תקראנה לי נעמי ויהוה ענה בי
ושדי הרע אתי 9

ותקם היא ותכלתיה ותשב מן שדי מואב
כי שמעה בשדה מואב כי פקד יהוה
את עמו לתת להם לחם 2 ותצא מן
המקום אשר היתה שמה ושתי כלתיה
עמה ותשבנה בדרך לשוב אל ארץ
יהודה 3 ותאמר נעמי לשתי כלתיה
לכנה שבנה איש אל בית אמו יעשה
יהוה עמכם חסד כאשר עשיתם עם
המתים ועם אתי 4 יתן יהוה לכם
ותמצאנה מנוחה איש בית אשה
ותשקם את קולן ותבכינה 5 ותאמרנה
לה כי אתך נשוב לעם הזה 6 ותרא
כי חיה אלימלך אישי ושני בניה
ותקם היא וכלתיה ותשב מן שדי
מואב כי שמעה בשדה מואב כי פקד
יהוה את עמו לתת להם לחם 7 ותצא
מן המקום אשר היתה שמה ושתי
כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב
אל ארץ יהודה 8 ותאמר נעמי
לשתי כלתיה לכנה שבנה איש
אל בית אמו יעשה יהוה עמכם חסד
כאשר עשיתם עם המתים ועמי
9 יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה
איש בית אשה ותשק להן ותשאנה
קולן ותבכינה 10 ותאמרנה לה
כי אתך נשוב לעמך ותרא נעמי
11 ותאמרנה שבנה בנתי למה
תלכנה עמי העוד לי בנים
במעי והיו לכם לאנשים 12 שבנה
בנתי לכנה כי זקנתי מהיות לאיש
כי אמרתי יש לי תקוה גם הייתי
הלילה לאיש וגם ילדתי בנים
13 הלהן תשברנה עד אשר יגדלו
הלהן תעגנה בלתי היות לאיש
אל נא בנתי כי מר לי מאד מכם
יצאה בי יד יהוה 14 ותשאנה
קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה
לחמותה ורות דבקה בה 15 ותאמר
הנה שבה יבמתך אל עמה ואל
אלהיה שובי אחרי יבמתך 16
ותאמר רות אל תפגעי בי לעזבך
לשוב מאחרייך כי אל אשר תלכי
אלך ובאשר תלוני אלין עמך
עמי ואלהיך אלהי 17 באשר
תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה
יהוה לי וכה יוסיף כי המות יפריד
ביני ובינך 18 ותרא כי איתנה
להלך אתה אליה ותחדל לדבר
אליה 19 ותלכנה שתיהן עד
בואן בית לחם והי כבואן בית
לחם ותהם כל העיר עליהן
ותאמרנה הזאת נעמי 20 ותאמר
אליהן אל תקראנה לי נעמי
קראנה לי מרא כי המר שדי
לי מאד 21 אנכי מלאה הלכתי
וריקם השיבני יהוה למה תקראנה
לי נעמי ויהוה ענה בי ושדי
הרע אתי 22 ותשב נעמי
ורות המואבית כלתה עמה
השבה משדי מואב והן באו
בית לחם בתחלת קציר שערים
ולנעמי מודע מאיש גבור חיל
מן משפחת אלימלך ושמו בעז
23 ותאמר רות המואבית אל נעמי
אלכה נא השדה ואלקטה שבלים
אחרי אשר אמצא חן בעיניו
ותאמר לה לכי בתי 24 ותלך
ותבא ותלקט בשדה אחרי הקצרים
ומקרה חלקת השדה לבעז אשר
מן משפחת אלימלך 25 והנה בעז
בא מבית לחם ויאמר ליהוה עמכם
ויאמרו יברכך יהוה 26 ויאמר בעז
לנערו הנצב על הקצרים למי הנערה
הזאת 27 ויען הנער הנצב על
הקצרים ויאמר נערה מואבית היא
הנערה אשר שבה עם נעמי משדי
מואב 28 ותאמר אלי לקטי נא
ואספתי בעמרים אחרי הקצרים
ותבא ותעמד מבקר ועד עתה זה
שבתה הבית מעט 29 ובעז אמר
אל רות הלוא שמעת בתי אל תלכי
ללקט בשדה אחר וגם לא תעברי
מזה כה תדבקין עם נערתי 30
עיניך בשדה אשר יקצרון ואת
הלכי אחריהן הלא צויתי את הנערים
לבלתי נגעך וצמת והלכת אל הכלים
ושתית מאשר שאבו הנערים 31
ותפל על פניה ותשתחו ארצה
ותאמר אלי מדוע מצאתי חן בעיניך
להכירני ואנכי נכריה 32 ויען בעז
ויאמר אליה הגד הגד לי כל אשר
עשית את חמותך אחרי מות אישך
ותעזבי את אביך ואת אמך וארץ
מולדתך ותלכי אל עם אשר לא
ידעת תמול שלשם 33 יהוה גמלך
מעשיך ותהי משכרתך שלמה מעם
יהוה אלהי ישראל אשר באת לחסות
תחת כנפיו ותאמר אליו אדני כי
נחמתני וכי דברת על לב שפחתך
ואנכי לא אהיה כאחת שפחתיך
34 ויאמר אליה בעז בעת האכל
גשי הלם ואכלת מן הלחם וטבלת
פתך בחמץ ותשב מצד הקצרים
ויצבט לה קלי ותאכל ותשבע
ותתר 35 וקם לנקר אמר בעז
לנעריו לאמר גם בין העמרים
תלקט ולא תכלמוה 36 וגם
שלו תשלו לה מן הצבתים
ועזבתם ולקטה ולא תגערו בה
37 ותלקט בשדה עד הערב
ותחבט את אשר לקטה ויהי כאיפה
שעורים 38 ותשא ותבא העיר
חמותה ותרא כל אשר לקטה
ותוצא ותתן לה את אשר הותרה
מן שבעה 39 ותאמר לה חמותה
איפה היום לקטת ואנה עשית
יהי מכירך ברוך ותגד לחמותה
את אשר עשתה עמו ותאמר שם
האיש אשר עשיתי עמו היום בעז
40 ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא
ליהוה אשר לא עזב חסדו את
החיים ואת המתים ותאמר לה נעמי
קרוב האיש לנו מגאלינו הוא
41 ותאמר רות המואבית גם כי
אמר אלי עם הנערים אשר לי
תדבקון עד אם כלו את כל
הקציר אשר לי 42 ותאמר יהודה
אל עמשי בכרי אל נא תעזבי
חסדך עם אדני אשר לא עזב
חסדו את החיים ואת המתים
ותאמר אליה נעמי כלתי טוב
בתי כי תצאי עם נעריו ולא
יפגעו בך 43 ותדבק בנערותיו
ללקט עד כלות הקציר בשעורים
וחטים ותשב את חמותה
44 ויאמר אליה חמותה
אל תלכי לגלות בשדה אחר
ולא תעברי מזה ותדבקי
כה עם נערותי 45 עיניך
בשדה אשר יקצרון והלכת
אחריהן הלא צויתי את הנערים
לבלתי נגעך וצמא והלכת אל
הכלים ושתית מאשר יאבו
הנערים 46 ותאמר
אליה בעז לך בתי
אכלי לחם וטבלת
פתך בחמץ ותשב
מצד הקצרים
ויצבט לה קלי
ותאכל ותשבע
ותתר 47 ותקם
לנקר אמר בעז
אל נעריו לאמר
גם בין העמרים
תלקט ולא תכלמוה
48 ותלקט בשדה
אחרי הקצרים
ותחבט את אשר
לקטה ויהי כאיפת
שעורים 49 ותשא
ותבא העיר
חמותה ותרא
את אשר לקטה
ותוצא ותתן לה
את אשר הותרה
מן שבעה 50
ותאמר לה חמותה
אי זה היום
לקטת ואנה עשית
יהי מכירך ברוך
אשר הכיר את
51 ותגד
לחמותה את
אשר עשיתי
עמו ותאמר
שם האיש
אשר עשיתי
עמו היום בעז
52 ותאמר
נעמי לכלתה
ברוך הוא
ליהוה אשר
לא עזב חסדו
את החיים
ואת המתים
ותאמר לה
נעמי קרוב
האיש לנו
מגאלינו הוא
53 ותאמר
רות המואבית
גם כי אמר
אלי עם
הנערים אשר
לי תדבקון
עד אם כלו
את כל
הקציר אשר
לי 54 ותאמר
יהודה אל
עמשי בכרי
אל נא תעזבי
חסדך עם
אדני אשר
לא עזב חסדו
את החיים
ואת המתים
ותאמר לה
נעמי קרוב
האיש לנו
מגאלינו הוא
55 ותאמר
רות המואבית
גם כי אמר
אלי עם
הנערים אשר
לי תדבקון
עד אם כלו
את כל
הקציר אשר
לי 56 ותאמר
נעמי לרות
כלתה טוב
בתי כי תצאי
עם נעריו
ולא יפגעו
בך 57 ותדבק
בנערותיו
ללקט עד
כלות הקציר
בשעורים
וחטים
ותשב את
חמותה
58 ויאמר
לה חמותה
איפה
לקטת היום
ואנה עשית
יהי מכירך
ברוך אשר
הכיר את
59 ותגד
לחמותה את
אשר עשתה
עמו ותאמר
אליה שם
האיש אשר
עשיתי עמו
היום בעז
60 ותאמר
נעמי לכלתה
ברוך הוא
ליהוה אשר
לא עזב חסדו
את החיים
ואת המתים
ותאמר לה
נעמי קרוב
האיש לנו
מגאלינו הוא
61 ותאמר
רות המואבית
גם כי אמר
אלי עם
הנערים אשר
לי תדבקון
עד אם כלו
את כל
הקציר אשר
לי 62 ותרד
רות אל
הגרן ותעש
ככל אשר
צותה אותה
חמותה

10 ויהי אחרי הדברים האלה ואלהים נסה את אברהם
ויאמר אליו אברהם הנני׃ 2 ויאמר קח־נא את־בנך
את־יחידך אשר־אהבת את־יצחק ולך־לך אל־ארץ
המריה והעלהו שם לעלה על־אחד ההרים אשר
אמר אליך׃ 3 וישכם אברהם בבקר ויחבש את־חמרו
ויקח את־שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי
עלה וקם וילך אל־המקום אשר־אמר לו האלהים׃
4 ביום השלישי וישא אברהם את־עיניו וירא את־
המקום מרחק׃ 5 ויאמר אברהם אל־נעריו שבו־לכם
פה עם־החמור ואני והנער נלכה עדה ונשתחוה
ונשובה אליכם׃ 6 ויקח אברהם את־עצי העלה
וישם על־יצחק בנו ויקח בידו את־האש ואת־המאכלת
וילכו שניהם יחדו׃ 7 ויאמר יצחק אל־אברהם אביו
ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים
ואיה השה לעלה׃ 8 ויאמר אברהם אלהים יראה־לו
השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו׃ 9 ויבאו אל־
המקום אשר־אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את־
המזבח וערך את־העצים ועקד את־יצחק בנו וישם
אתו על־המזבח מעל לעצים׃ 10 וישלח אברהם
את־ידו ויקח את־המאכלת לשחט את־בנו׃ 11 ויקרא
אליו מלאך יהוה מן־השמים ויאמר אברהם אברהם
ויאמר הנני׃ 12 ויאמר אל־תשלח ידך אל־הנער
ואל־תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי־ירא אלהים
אתה ולא חשכת את־בנך את־יחידך ממני׃ 13 וישא
אברהם את־עיניו וירא והנה־איל אחר נאחז בסבך
בקרניו וילך אברהם ויקח את־האיל ויעלהו לעלה
תחת בנו׃ 14 ויקרא אברהם שם־המקום ההוא
יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה׃
15 ויקרא מלאך יהוה אל־אברהם שנית מן־השמים
׃ 16 (Hadēs g86) ויאמר בי נשבעתי נאם־יהוה
כי יען אשר עשית את־הדבר הזה ולא חשכת
את־בנך את־יחידך׃ 17 כי ברך אברכך והרבה
ארבה את־זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר
על־שפת הים וירש זרעך את שער אויביו׃
18 והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר
שמעת בקולי׃ 19 וישב אברהם אל־נעריו ויקומו
וילכו יחדו אל־באר שבע וישב אברהם בבאר
שבע׃ 20 והי אחרי הדברים האלה והגד לאברהם
לאמר הנה־ילדה מלכה גם־היא בנים לנחור אחיך׃
21 את־עוץ בכרו ואת־בוז אחיו ואת־קמואל
אבי ארם׃ 22 ואת־כשד והזו ואת־פלדש ואת־
ידלף ואת־בתואל׃ 23 ובתואל הולד את־רבקה
שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם׃
24 ופילגשו ושמה ראומה וגם־היא ילדה את־
טבח ואת־גחם ואת־תחש ואת־מעכה׃

11 ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה
ושבע שנים שני חיי שרה׃ 2 ותמת שרה
בקרית ארבע היא חברון בארץ כנען ויבא
אברהם לספד לשרה ולבכתה׃ 3 ויקם אברהם
מעל פני מתו וידבר אל־בני חת לאמר׃
4 גר־ותושב אנכי עמכם תנו־לי אחזת־קבר
עמכם ואקברה מתי מלפני׃ 5 ויענו בני־חת
את־אברהם לאמרו לו׃ 6 שמעני אדני נשיא
אלהים אתה בתוכנו׃ במבחר קברינו קבר
את־מתך איש מקברו לא־יכלה מקברו
מתך׃ 7 ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ
לבני חת׃ 8 וידבר עמם לאמר אם־יש את־
נפשכם לקבר את־מתי מלפני שמעוני
ופגעו־לי בעפרון בן־צחר׃ 9 ויתן־לי את־
מערת המכפלה אשר־לו אשר בקצה שדהו
בכסף מלא יתננה־לי בתוככם לאחזת־קבר׃
10 ועפרון ישב בתוך בני־חת ויען עפרון
החתי את־אברהם באזני בני־חת לכל באי
שער־עיר׃ 11 לא אדני שמעני השדה נתתי
לך והמערה אשר־בו לך נתתיה לעיני בני
עמי נתתיה לך קבר מתך׃ 12 וישתחו אברהם
לפני עם־הארץ׃ 13 וידבר אל־עפרון באזני עם־
הארץ לאמר אך אם־אתה לו שמע־נא
הבה־נא כסף השדה קח מאתי ואקברה
מתי שמה׃ 14 ענה עפרון את־אברהם לאמר
לו׃ 15 אדני שמע־אתי ארץ ארבע מאת
שקל כסף ביני ובינך׃ מה־הוא ואת־מתך
קבר׃ 16 וישמע אברהם אל־עפרון וישקל
אברהם לעפרון את־הכסף אשר דבר באזני
בני־חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסוחר׃
17 ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר
לפני ממרא השדה והמערה אשר־בו והעץ
אשר בכל־השדה אשר בכל־גבלתו סביב׃
18 לאברהם למקנה לעיני בני־חת בכל באי
שער־עיר׃ 19 ואחרי כן קבר אברהם את־
שרה אשתו אל־מערת שדה המכפלה על־פני
ממרא הוא חברון בארץ כנען׃ 20 ויקם השדה
והמערה אשר־בו לאברהם לאחזת־קבר מאת
בני־חת׃

23 לא לא תגנב, לא תרצח, לא תנאף, לא תשבע לשקר, לא תקטיר לבעל, ולא תלך אחרי אלהים אחרים, אשר לא ידעת. 24 והזרת מדרך אשר אנכי מצוך היום, לא תסור ימין ושמאל. 25 כי אם־אמר אמר אל־אדם, אם־יש־אלהים בשמים, הוא יגאל אותך מכל־אלהי הנכר, ומכל־אלהי הארץ. 26 אם־אמר אמר אל־אדם, אם־יש־אלהים בשמים, הוא יגאל אותך מכל־אלהי הנכר, ומכל־אלהי הארץ. 27 הנה אנכי מגיד לך, כי־אמר אמר אל־אדם, אם־יש־אלהים בשמים, הוא יגאל אותך מכל־אלהי הנכר, ומכל־אלהי הארץ. 28 אם־אמר אמר אל־אדם, אם־יש־אלהים בשמים, הוא יגאל אותך מכל־אלהי הנכר, ומכל־אלהי הארץ. 29 הנה אנכי מגיד לך, כי־אמר אמר אל־אדם, אם־יש־אלהים בשמים, הוא יגאל אותך מכל־אלהי הנכר, ומכל־אלהי הארץ. 30 הנה אנכי מגיד לך, כי־אמר אמר אל־אדם, אם־יש־אלהים בשמים, הוא יגאל אותך מכל־אלהי הנכר, ומכל־אלהי הארץ. 31 הנה אנכי מגיד לך, כי־אמר אמר אל־אדם, אם־יש־אלהים בשמים, הוא יגאל אותך מכל־אלהי הנכר, ומכל־אלהי הארץ. 32 הנה אנכי מגיד לך, כי־אמר אמר אל־אדם, אם־יש־אלהים בשמים, הוא יגאל אותך מכל־אלהי הנכר, ומכל־אלהי הארץ. 33 הנה אנכי מגיד לך, כי־אמר אמר אל־אדם, אם־יש־אלהים בשמים, הוא יגאל אותך מכל־אלהי הנכר, ומכל־אלהי הארץ. 34 אל־תגנב, אל־תרצח, אל־תנאף, אל־תשבע לשקר, אל־תקטיר לבעל, ואל־תלך אחרי אלהים אחרים. 35 הנה אנכי מגיד לך, כי־אמר אמר אל־אדם, אם־יש־אלהים בשמים, הוא יגאל אותך מכל־אלהי הנכר, ומכל־אלהי הארץ. 36 אם־אמר אמר אל־אדם, אם־יש־אלהים בשמים, הוא יגאל אותך מכל־אלהי הנכר, ומכל־אלהי הארץ. 37 הנה אנכי מגיד לך, כי־אמר אמר אל־אדם, אם־יש־אלהים בשמים, הוא יגאל אותך מכל־אלהי הנכר, ומכל־אלהי הארץ. 38 אם־אמר אמר אל־אדם, אם־יש־אלהים בשמים, הוא יגאל אותך מכל־אלהי הנכר, ומכל־אלהי הארץ. 39 אם־אמר אמר אל־אדם, אם־יש־אלהים בשמים, הוא יגאל אותך מכל־אלהי הנכר, ומכל־אלהי הארץ. 40 אם־אמר אמר אל־אדם, אם־יש־אלהים בשמים, הוא יגאל אותך מכל־אלהי הנכר, ומכל־אלהי הארץ. 41 הנה אנכי מגיד לך, כי־אמר אמר אל־אדם, אם־יש־אלהים בשמים, הוא יגאל אותך מכל־אלהי הנכר, ומכל־אלהי הארץ. 42 אם־אמר אמר אל־אדם, אם־יש־אלהים בשמים, הוא יגאל אותך מכל־אלהי הנכר, ומכל־אלהי הארץ. 43 אם־אמר אמר אל־אדם, אם־יש־אלהים בשמים, הוא יגאל אותך מכל־אלהי הנכר, ומכל־אלהי הארץ. 44 אם־אמר אמר אל־אדם, אם־יש־אלהים בשמים, הוא יגאל אותך מכל־אלהי הנכר, ומכל־אלהי הארץ. 45 אם־אמר אמר אל־אדם, אם־יש־אלהים בשמים, הוא יגאל אותך מכל־אלהי הנכר, ומכל־אלהי הארץ. 46 אם־אמר אמר אל־אדם, אם־יש־אלהים בשמים, הוא יגאל אותך מכל־אלהי הנכר, ומכל־אלהי הארץ. 47 אם־אמר אמר אל־אדם, אם־יש־אלהים בשמים, הוא יגאל אותך מכל־אלהי הנכר, ומכל־אלהי הארץ. 48 אם־אמר אמר אל־אדם, אם־יש־אלהים בשמים, הוא יגאל אותך מכל־אלהי הנכר, ומכל־אלהי הארץ. 49 אם־אמר אמר אל־אדם, אם־יש־אלהים בשמים, הוא יגאל אותך מכל־אלהי הנכר, ומכל־אלהי הארץ. 50 אם־אמר אמר אל־אדם, אם־יש־אלהים בשמים, הוא יגאל אותך מכל־אלהי הנכר, ומכל־אלהי הארץ. 51 הנה אנכי מגיד לך, כי־אמר אמר אל־אדם, אם־יש־אלהים בשמים, הוא יגאל אותך מכל־אלהי הנכר, ומכל־אלהי הארץ. 52 אם־אמר אמר אל־אדם, אם־יש־אלהים בשמים, הוא יגאל אותך מכל־אלהי הנכר, ומכל־אלהי הארץ. 53 אם־אמר אמר אל־אדם, אם־יש־אלהים בשמים, הוא יגאל אותך מכל־אלהי הנכר, ומכל־אלהי הארץ. 54 הנה אנכי מגיד לך, כי־אמר אמר אל־אדם, אם־יש־אלהים בשמים, הוא יגאל אותך מכל־אלהי הנכר, ומכל־אלהי הארץ,

12

מה־בצע הנחנו אם־נהרג אחינו וכסינו את־דמו, הנה אמרנו לך, מה־נגיע אמרנו לך, מה־נגיע אמרנו לך, מה־נגיע

32 אלוה אל אחיו אחיו שלום אל
אביו ויגש אליו יעקב ויאמר אל
33 ראובן בכרי יעקב אתה בכרי
כחי ואוני ראשית אונו יתר שאת
ויתר עז לא תותר כי עלית יצועי
אז חללת יצועו אז נבלתי אל
34 שמעון ולוי אחים כלי חמס
מכרתיהם בסודם אל תבא נפשי
35 בקהלם אל תחד כבודי כי
באפם הרגו איש וברצנם עקרו
36 שור ארור אפם כי עז וברתם
אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל
37 יהודה אתה יודוך אחיך ידך
בעורף אויביך ישתחוו לך בני
אביך אריה יהודה מטרף בני עלית
טרף רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו
38 לא יסור שבט מיהודה ומחוקק
מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו
יקהת עמים אסרי לגפן עירה
בן אתנו כסה בדם לבשו
39 שלמה עינים מיין וצחר שנים
מחלב אל תירא מפחד פתאם
ומשאת רשעים כי תבוא אל
40 נפלו ונקוש אמרו עלה עלה
ויפול אויב אל תירא אדמה
41 ארור אפם כי עז וברתם
אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל
42 אל תגל ישראל כעמים
כי זנית מאלהיך אהבת אתנן
על כל גרנות דגן ותירוש
43 אל תשמח אל תשמח
44 אל תגל אל תגל
45 אל תירא אל תחת
אל תפחד אל תרגז
46 אל תבוש אל תכלם
אל תכסה אל תחרד
47 אל תבוא אל תמאס
48 אל תרגז אל תירא
49 אל תבוש אל תכלם
50 אל תגל אל תירא
51 אל תבוא אל תמאס
52 אל תגל אל תירא
53 אל תגל אל תירא
54 אל תבוש אל תכלם
55 אל תגל אל תירא
56 אל תבוא אל תמאס
57 אל תגל אל תירא
58 אל תבוש אל תכלם
59 אל תגל אל תירא

13

2 אל תגל אל תירא
3 אל תגל אל תירא
4 אל תגל אל תירא
5 אל תגל אל תירא
6 אל תגל אל תירא
7 אל תגל אל תירא
8 אל תגל אל תירא
9 אל תגל אל תירא
10 אל תגל אל תירא
11 אל תגל אל תירא
12 אל תגל אל תירא
13 אל תגל אל תירא
14 אל תגל אל תירא
15 אל תגל אל תירא
16 אל תגל אל תירא
17 אל תגל אל תירא
18 אל תגל אל תירא
19 אל תגל אל תירא
20 אל תגל אל תירא
21 אל תגל אל תירא
22 אל תגל אל תירא
23 אל תגל אל תירא
24 אל תגל אל תירא
25 אל תגל אל תירא
26 אל תגל אל תירא
27 אל תגל אל תירא
28 אל תגל אל תירא
29 אל תגל אל תירא
30 אל תגל אל תירא
31 אל תגל אל תירא
32 אל תגל אל תירא
33 אל תגל אל תירא
34 אל תגל אל תירא
35 אל תגל אל תירא

לבן ־ יצא נא הנער אל־אביו ויגד לו ויאמר אליו אבי הנה־נא
שמע־נא בקולי ויהי־לך אמון אביו ויאכל ויבא־לך מטרם אמותנו׃

14

ורבקה שמעת בדבר אל־עשו בנה ויאמר אליו הנה־נא שמעתי את־אביך
מדבר אל־עשו אחיך לאמר׃ 2 הבא־לי צידה ואכלה ואברכך לפני יהוה
לפני מותי׃ 3 ועתה בני שמע בקולי אשר אנכי מצוה אותך׃ 4 לך־נא
אל־הצאן וקח־לי משם שני גדיי עזים טבים ואעשה אתם מטעמים לאביך
כאשר אהב׃ 5 ואתה הבאת לאביך ואכל בעבור אשר יברכך לפני יהוה
לפני מותו׃ 6 ורבקה אמרה אל־יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את־אביך
מדבר אל־עשו אחיך לאמר׃ 7 הבא־לי צידה ואכלה ואברכך לפני יהוה
לפני מותי׃ 8 ועתה בני שמע בקולי לאשר אנכי מצה אותך׃ 9 לך־נא
אל־הצאן וקח־משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך
כאשר אהב׃ 10 והבאת לאביך ואכל בעבור אשר יברכך לפני מותו׃
11 ויאמר יעקב אל־רבקה אמו הן עשו אחי איש שעיר ואנכי איש חלק׃
12 אולי ימשני אבי והיתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא
ברכה׃ 13 ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקולי ולך קח־לי׃
14 וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו׃
15 ותקח רבקה את־בגדי עשו בנה הגדול החמדת אשר אתה בבית
ותלבש את־יעקב בנה הקטן׃ 16 ואת עורות גדיי העזים הלבישה על־
ידיו ועל חלקת צוארו׃ 17 ותתן את־המטעמים ואת־הלחם אשר עשתה
ביד יעקב בנה׃ 18 ויבא אל־אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני׃
19 ויאמר יעקב אל־אביו אני עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום
נא שב ואכלה מצידי למען תברכני נפשך׃ 20 ויאמר יצחק אל־בנו
מה זה מהרת למצא ויאמר כי הקרה יי אלהיך לפני׃ 21 ויאמר יצחק
אל־יעקב גשה־נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא׃ 22 ויגש
יעקב אל־יצחק אביו וימשהו ויאמר הקול קול יעקב והידים ידי עשו׃
23 ולא הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו שעיר ויברכהו׃ 24 ויאמר
אתה זה בני עשו׃ 25 ויאמר הגישה־לי ואכלה מצידו בני בעבור תברכך
נפשי׃ 26 ויגש־נא ויאכל ויגש־לו יין וישת׃ 27 ויאמר אליו יצחק אביו
גשה־נא ושקה־לי בני׃ 28 ויגש וישק־לו ויריח את־ריח בגדיו ויברכהו
ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יי׃ 29 יתן־לך האלהים
מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש׃ 30 יעבדוך עמים
וישתחו־לך לאמים הוה גבר לאחיך והשתחוו לך בני אמך׃ 31
ויהי אך־יצא יצחק אביו מלפני יעקב ואחיו בא מצידו׃ 32 ויעש
גם־הוא מטעמים ויביא לאביו ויאמר אל־אביו יקום אבי ויאכל מצידו
בעבור תברכני נפשך׃ 33 ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני
בנך בכרך עשו׃ 34 ויחרד יצחק חרדה גדולה עד־מאד ויאמר מי אפוא
הוא הצד־צד ציד ויבא־לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם־ברוך
יהיה׃ 35 ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך׃ 36 ויאמר הכי קרא
שמו יעקב ויעקבני זה פעמים אתי בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי
ויאמר הלא־אמרת לי׃ 37 ויען יצחק ויאמר אל־עשו הן גביר שמתיו
לך ואת־כל־אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכתיו ולך אם־אפוא
אעשה בני׃ 38 ויאמר עשו אל־אביו הברכה אחת היא לך אבי ברכני
גם־אני אבי׃ וישא עשו קולו ויבך׃ 39 ויען יצחק אביו ויאמר אליו
הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל׃ 40 ועל־חרבך
תחיה ואת־אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך׃
41 ויעקב שנא את־עשו על־הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו
יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את־יעקב אחי׃ 42 ותגד לרבקה את־דברי
עשו בנה הגדול ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה
עשו אחיך מתנחם לך להרגך׃ 43 ועתה בני שמע בקולי וקום ברח
אל־לבן אחי חרנה׃ 44 וישבת עמו ימים אחדים עד אשר־תשוב חמת
אחיך׃ 45 עד־שוב אף־אחיך ממך ושכח את־אשר־עשית לו ושלחתי
ולקחתיך משם הגם־אשכל גם־שניכם יום אחד׃ 46 ותאמר רבקה אל־
יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם־לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה
מבנות הארץ למה־זה לי חיים׃

15

ויצו יצחק את־יעקב ויברכהו ויצו אתו ויאמר לו לא־תקח אשה מבנות
כנען׃ 2 קום לך פדנה ארם בית בתואל אבי אמך וקח־לך משם אשה
מבנות לבן אחי אמך׃ 3 ואל שדי יברך אתך ויפרה אתך וירבך
והיית לקהל עמים׃ 4 ויתן לך את־ברכת אברהם לך ולזרעך אתך
לרשתך את־ארץ מגריך אשר־נתן אלהים לאברהם׃ 5 וישלח יצחק
את־יעקב וילך פדנה ארם אל־לבן בן־בתואל הארמי אחי רבקה אם
יעקב ועשו׃ 6 וירא עשו כי־ברך יצחק את־יעקב ושלח אתו פדנה
ארם לקחת־לו משם אשה בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה
מבנות כנען׃ 7 ויעמע יעקב אל־אביו ואל־אמו וילך פדנה ארם׃
8 וירא עשו כי־רעות בנות כנען בעיני אביו יצחק׃ 9 וילך עשו
אל־ישמעאל ויקח את־מחלת בת־ישמעאל בן־אברהם אחות נבית על
נשיו לו לאשה׃ 10 ויעקב יצא מבאר שבע וילך חרנה׃ 11 ויפגע
במקום וילן שם כי־בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו
וישכב במקום ההוא׃ 12 וחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע
השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו׃ 13 והנה יי נצב עליו
ויאמר אני יי אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר־אתה שכב
עליה לך אתננה ולזרעך׃ 14 והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה
וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה ובזרעך׃ 15 והנה אנכי
עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך
עד אשר־אם עשיתי את־אשר־דברתי לך׃ 16 ויקץ יעקב משנתו ויאמר
אכן יש יי במקום הזה ואנכי לא ידעתי׃ 17 ויירא ויאמר מה־נורא
המקום הזה אין זה כי אם־בית אלהים וזה שער השמים׃ 18 וישכם
יעקב בבקר ויקח את־האבן אשר־שם מראשתיו וישם־אתה מצבה
ויצק שמן על־ראשה׃ 19 ויקרא את־שם־המקום ההוא בית־אל ואולם
לוז שם העיר לראשונה׃ 20 וידר יעקב נדר לאמר אם־יהיה אלהים
עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן־לי לחם לאכל ובגד
ללבש׃ 21 ושבתי בשלום אל־בית אבי והיה יי לי לאלהים׃ 22 והאבן
הזאת אשר־שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר־תתן־לי עשר
אעשרנו׃ 23 ויאמר אליו יעקב אל־אמו מדוע אמרת כי־אחי הוא
ואשה אנכי אל־נא אמו׃ 24 ויאמר אליו יעקב לך־נא אל־אמי ואל־
אבי ויאמרו אליך׃ 25 הנה־נא אל־אחי אמך אל־בית אבי ואל־ארצי
אשר אמרתי לך׃ 26 ויאמר לבן אליו אם־אמצא־נא חן בעיניך נחשתי
ויברכני יי בגלל׃ 27 ויאמר נקבה־נא שכרך עלי ואתנה׃ 28 ויאמר
אליו אם־נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יי בגלל׃ 29 ויאמר
נקבה־נא שכרך עלי ואתנה׃ 30 ויאמר לבן אל־יעקב הן־בתי הקטנה
רחל אם־אתן־לך׃ 31 ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו
כימים אחדים באהבתו אותה׃ 32 ויאמר לבן אל־יעקב הן־בתי הגדולה
לאה אם־אתן־לך׃ 33 ויאמר לבן לכל־אנשי המקום ויעש משתה׃
34 ויהי בערב ויקח את־לאה בתו ויבא אתה אליו׃ 35 ויתן לבן לו
את־זלפה שפחתו לבתו לאמה׃ 36 ויהי בבקר והנה־היא לאה ויאמר
אל־לבן מה־זאת עשית לי הלא־בעבור רחל עבדתי עמך ולמה רמיתני
׃ 37 ויאמר לבן לא־יעשה־כן במקומנו לתת הצעירה׃ 38 ויען לבן
ויאמר אל־יעקב מלא שבע־זאת׃ 39 ונתנה־לך גם את־זאת בעבודה
אשר־תעבד־עמדי עוד שבע שנים אחרות׃ 40 ויעשה יעקב כן וימלא
שבע זאת ויתן־לו את־רחל בתו לאשה׃ 41 ויתן לבן לרחל בתו את־
בלהה שפחתו לאמה׃ 42 ויבא גם־אל־רחל ויאהב גם־את־רחל מלאה
לאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות׃ 43 ויראה יי כי שנואה לאה
ויפתח את־רחמה ורחל עקרה׃ 44 ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו
ראובן כי אמרה כי־ראה יי בעניי כי עתה יאהבני אישי׃ 45 ותהר
עוד ותלד בן ותאמר כי־שמע יי כי־שנואה אנכי ויתן גם־את־זה לי
ותקרא שמו שמעון׃ 46 ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את־יי
על־כן קרא־שמו יהודה ותעמד מלדת׃

32 לחכמים הם ולמלומדים ולסופרים הם
ולחכמים הם ולמלומדים ולסופרים הם

16 ויהי אחר ימים אחדים ויבא
אל בית אחיו ומרתא ומרים
3 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
4 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
5 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
6 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
7 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
8 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
9 (aiōn g165) ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
10 (aiōnios g166) ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
11 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
12 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
13 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
14 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
15 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
16 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
17 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
18 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
19 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
20 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
21 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
22 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
23 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
24 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
25 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
26 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
27 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
28 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
29 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
30 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
31 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
32 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
33 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
34 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים

17 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
2 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
3 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
4 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
5 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
6 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
7 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
8 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
9 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
10 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
11 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
12 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
13 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
14 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
15 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
16 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
17 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
18 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
19 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
20 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
21 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
22 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
23 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
24 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
25 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
26 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
27 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
28 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
29 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים
30 ויבא אל בית אחיו ומרתא ומרים

לא אמר איוב אם יבא עלי רגזי ומלחמה
אי אני אשא ראשי כי יתמלא קלון ראה
2 עניי כי רבה כעסי ורעתי כמו מאזנים
3 יכבדון אם אשקל חול הים על כן דברי
בלעו׳ כי חצי אל בי ורוחי שותה חמתם
4 בערכי אלוה יערכוני אם אל מה יגיע
כחי ומה אם אין לי אם אין תושיה נדחה
5 ממני הלא אם אגיד אין עזרת בי אם
אין תושיה נדחה ממני 6 הלא אם אגיד
אין עזרת בי אם אין תושיה נדחה ממני
7 הלא אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
נדחה ממני 8 אם אמר אין עזרת בי אם
אין תושיה נדחה ממני 9 אם אגיד אין
עזרת בי אם אין תושיה נדחה ממני
10 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
נדחה ממני 11 אם אגיד אין עזרת בי אם
אין תושיה נדחה ממני 12 אם אגיד אין
עזרת בי אם אין תושיה נדחה ממני
13 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
נדחה ממני 14 אם אגיד אין עזרת בי אם
אין תושיה נדחה ממני 15 אם אגיד אין
עזרת בי אם אין תושיה נדחה ממני
16 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
נדחה ממני 17 אם אגיד אין עזרת בי אם
אין תושיה נדחה ממני 18 אם אגיד אין
עזרת בי אם אין תושיה נדחה ממני
19 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
נדחה ממני 20 אם אגיד אין עזרת בי אם
אין תושיה נדחה ממני 21 אם אגיד אין
עזרת בי אם אין תושיה נדחה ממני
22 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
נדחה ממני 23 אם אגיד אין עזרת בי אם
אין תושיה נדחה ממני 24 אם אגיד אין
עזרת בי אם אין תושיה נדחה ממני
25 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
נדחה ממני 26 אם אגיד אין עזרת בי אם
אין תושיה נדחה ממני 27 אם אגיד אין
עזרת בי אם אין תושיה נדחה ממני
28 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
נדחה ממני 29 אם אגיד אין עזרת בי אם
אין תושיה נדחה ממני 30 אם אגיד אין
עזרת בי אם אין תושיה נדחה ממני
31 (aiōn g165, aiōnios g166) אם אגיד אין
עזרת בי אם אין תושיה נדחה ממני
32 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
נדחה ממני 33 אם אגיד אין עזרת בי אם
אין תושיה נדחה ממני 34 אם אגיד אין
עזרת בי אם אין תושיה נדחה ממני
35 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
נדחה ממני 36 אם אגיד אין עזרת בי אם
אין תושיה נדחה ממני 37 אם אגיד אין
עזרת בי אם אין תושיה נדחה ממני
38 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
נדחה ממני 39 אם אגיד אין עזרת בי אם
אין תושיה נדחה ממני 40 אם אגיד אין
עזרת בי אם אין תושיה נדחה ממני
41 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
נדחה ממני 42 אם אגיד אין עזרת בי אם
אין תושיה נדחה ממני 43 אם אגיד אין
עזרת בי אם אין תושיה נדחה ממני

19

אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
2 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
3 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
4 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
5 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
6 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
7 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
8 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
9 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
10 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
11 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
12 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
13 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
14 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
15 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
16 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
17 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
18 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
19 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
20 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
21 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
22 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
23 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
24 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
25 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
26 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
27 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
28 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
29 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
30 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
31 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
32 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
33 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
34 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
35 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
36 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
37 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
38 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
39 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
40 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
41 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
42 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה
43 אם אגיד אין עזרת בי אם אין תושיה

ומה שיש לך בבית, אין לי כל דבר
בבית, אלא אם כן אני מרחיץ את
ידי בשמן. 3 ויאמר אליו, לך שאל
לך כלים מן החוץ מאת כל שכניך,
כלים ריקים ולא מעט. 4 ובאת ואת
בניך אתך אל הבית, וסגרת את
הדלת אחרי בניך, ומלאת את כל
הכלים האלה, והוצאת מן הכלים
המלאים שמן אל כלים אחרים,
והצנעת. 5 ויעש כן, ובאו אליו
הכלים, והוא מלא שמן. 6 ויהי
כמלאת הכלים, ויאמר אל בנו,
הגישה לי עוד כלי, ויאמר אליו,
אין כלים עוד. ויעמד השמן. 7 ויבא
איש האלהים ויגד לאיש האלהים,
ויאמר, לך מכר את השמן, ושלם
את נשיך, ואת בניך יחיו מן
השאר. 8 ויהי היום, ויעבר אלישע
אל שונם, ושם אשה גדולה, ותחזק
בו לאכל לחם; והיה מדי עברו
סר אליו לאכל לחם. 9 ותאמר אל
אישה, הנה נא ידעתי כי איש אלהים
קדוש הוא, העובר תמיד אלינו.
10 נעשה נא עלית קיר קטנה,
ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא
ומנורה; והיה בבאו אלינו, יסור
שמה. 11 והיה יום אחד, ויבא
אל הבית, ויסר שמה אל העלית,
וישכב. 12 ויאמר אל גחזי נערו,
קרא לשונמית הזאת. ויקרא לה,
ותעמד לפניו. 13 ויאמר אליו,
אמר נא אליה, הנה חרדת אלינו
את כל החרדה הזאת; מה לעשות
לך, הדברו למלך, או לשר הצבא?
ותאמר, בתוך עמי אני יושבת.
14 ויאמר, מה לעשות לה? ויען
גחזי, אמר, אין לה בן, ואיש זקן
אין. 15 ויאמר, קרא לה. ויקרא לה,
ותעמד בפתח. 16 ויאמר אליה,
לעת מועד חיה, אתה חבקת בן.
ותאמר, אל, אדוני איש האלהים,
אל תכזב בשפחתך. 17 והאשה
הרתה, ותלד בן לעת מועד חיה,
כאשר דבר אליה אלישע. 18 וגדל
הילד, ויהי יום אחד ויצא אל אביו
אל הקצרים. 19 ויאמר אל אביו,
ראשי, ראשי! ויאמר אל הנער,
שא אל אמו. 20 וישאהו ויביאהו
אל אמו, וישב על ברכיה עד הצהרים,
וימת. 21 ותעל, ותשכב על מטת
איש האלהים, ותסגר בעדו, ותצא.
22 ותקרא אל אישה, ותאמר, שלחה
נא לי אחת מן הנערים ואחת מן
האתנות, וארוצה עד איש האלהים
ואשובה. 23 ויאמר, מדוע את הולכת
אליו היום? לא חדש ולא שבת.
ותאמר, שלום. 24 ותחבש האתון,
ותאמר אל נערה, נהג ולך; אל תעצר
לי לרכב, כי אם אמר אליך. 25 ותלך
ותבא אל איש האלהים אל הר הכרמל.
ויהי כראות איש האלהים את
האשונמית מרחוק, ויאמר אל גחזי
נערו, הנה השונמית הלוא אלה.
26 רוץ נא לקראתה, ואמר אליה,
השלום לך, השלום לאישך, השלום
לילד? ותאמר, שלום. 27 ותבא אל
איש האלהים אל ההר, ותחזק בו
רגליו. ויגש גחזי לדחותה; ויאמר
איש האלהים, הרפה לה, כי נפשה
מרה לה, והיא הסתירה מני ולא
הגיד לי. 28 ותאמר, ההשאלתי בן
מאת אדוני? הלא אמרתי, לא תתל
בי. 29 ויאמר אל גחזי, חגר מתניך
וקח משענתי בידך, והלך; אם
תמצא איש, לא תברכנו; ואם
יברכך איש, לא תענה אותו;
ושמת משענתי על פני הנער.
30 ותאמר אם אדוני, חי אדוני
ונפשך חי, אם אעזבך; ויקם,
וילך אחרי אליה. 31 וגחזי עבר
לפניהם, וישם את המשענת על
פני הנער; ואין קול ואין קשב,
ויפן לקראתו, ויגד לו לאמר,
לא הקיץ הנער. 32 ויבא אלישע
הבית, והנה הנער מת, משכב על
מטתו. 33 ויבא, ויסגר הדלת
בעדם שניהם, ויתפלל אל יהוה.
34 ויעל, וישכב על הילד, ושם
פיו על פיו, ועינו על עינו, וידיו
על כפיו; ויגהר עליו, ויתרחב
הילד. 35 וישב, והלך בבית אחד
הנה והנה, ויעל, ויגהר עליו;
ויזרו הנערות שבע פעמים, וינער
הנער עד אשר פקח עיניו.
36 ויקרא לגחזי, ויאמר, קרא
לשונמית הזאת. ויקרא לה,
ותבא אליו; ויאמר, שאי בנך.
37 ותבא, ותפל אל רגליו, ותשתחו
ארצה; ותשא את בנה, ותצא.
38 ואלישע שב הגלגלה, והרעב
בארץ; ובני הנביאים ישבים לפניו,
ויאמר אל נערו, שים הדוד הגדול,
ובשל נזיד לבני הנביאים.
39 ואחד יצא השדה לקצר אזרק,
ויבצא מן הגפן פקעת שדה,
ויקצר מלא בגדו פקעות שדה,
ויבא, ויפרם לתוך הנזיד;
כי לא ידעו. 40 ויצק לאכל
לאנשים; ויהי, באכלם מן הנזיד,
ויצעקו, ויאמרו, מות בסיר,
איש האלהים; ולא יכלו לאכל.
41 ויאמר, קחו קמח; ויזרק אל
הסיר, ויאמר, צק לאנשים ויאכלו;
ולא היה דבר רע בסיר.
42 ואיש בא מבעל שלישה,
ויביא לאיש האלהים לחם
בכורים, עשרים לחם שעורים,
וכרמל בצקלנו; ויאמר, תן לאנשים
ויאכלו. 43 ויאמר משרתו, המה
אתן לפני מאה אנשים? ויאמר,
תן לאנשים ויאכלו; כי כה אמר
יהוה, אכל והותר. 44 ויתן לפניהם,
ויאכלו, ויותר, כדבר יהוה.

20

ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש
גדול לפני אדניו ונשוא פנים,
כי בו נתן יהוה תשועה לארם;
והאיש היה גבור חיל, מצרע.
2 וארם יצאו גדודים, ויבא
מארץ ישראל שבי קטנה, ותהי
לפני אשת נעמן. 3 ותאמר אל
גברתה, אחלי אדוני לפני הנביא
אשר בשומרון; אז יאסף אתו
מצרעתו. 4 ויבא ויגד לאדניו,
לאמר, כה דברה הנערה אשר
מארץ ישראל. 5 ויאמר מלך ארם
אליו, לך נא, ואשלחה ספר אל
מלך ישראל. וילך, ויקח בידו
עשרת כברות כסף, וששת אלפים
זהב, ועשרת חלפי בגדים.
6 ויביא את הספר אל מלך
ישראל, לאמר, ועתה כבוא הספר
הזה אליך, הנה שלחתי אליך את
עבדי נעמן, לאספו מצרעתו.
7 והיה כקרע מלך ישראל את
בגדיו, ויאמר, האלהים אני,
להמית ולהחיות, כי זה שלח אלי
לאסף איש מצרעתו? אך דעו נא
והראו, כי מתאנה הוא לי.
8 והיה כשמע אלישע איש האלהים
כי קרע מלך ישראל את בגדיו,
וישלח אל המלך, לאמר, למה
קרעת בגדיך? יבא נא אלי, וידע
כי יש נביא בישראל. 9 ויבא,
נעמן בסוסו ובמרכבתו, ויעמד
פתח בית אלישע. 10 וישלח אליו
אלישע מלאך, לאמר, הלך ורחצת
שבע פעמים בירדן, ושב בשרך
אליך, וטהרת. 11 ויקצף נעמן,
ויסר, ויאמר, הנה אמרתי אלי
יצא יצא, ועמד והתיצב אל פני
יהוה אלהיו, והניף ידו אל המקום,
וסר המצרע. 12 הלא טוב אבנה
ופרפר נהרות דמשק מכל מימי
ישראל? הלא אם רחצתי בם
וטהרתי? ויפן, וילך בחרון אף.
13 ויגשו עבדיו, וידברו אליו,
ויאמרו, אבי, הנביא דבר אליך
דבר גדול, הלא תעשה? אם אמר
אליך, רחץ וטהר. 14 וירד,
ויטבל בירדן שבע פעמים, כדבר
איש האלהים; וישב בשרו כבשר
נער קטן, וטהר. 15 וישב אל איש
האלהים, הוא וכל מחנהו; ויבא,
ויעמד לפניו, ויאמר, הנה נא ידעתי
כי אין אלהים בכל הארץ, כי אם
בישראל; ועתה קח נא ברכה מאת
עבדך. 16 ויאמר, חי יהוה צבאות
אשר עמדתי לפניו, אם אקח;
ויפצר בו לקחת, ויתמה.
17 ויאמר נעמן, אם לא, יתן נא
לעבדך משא צמד פרדים אדמה,
כי לא יעשה עוד עבדך עולה
וזבח לאלהים אחרים, כי אם
ליהוה. 18 אך הדבר הזה יסלח
יהוה לעבדך, בבוא אדוני בית
רמון להשתחות שם, והוא משען
על ידי, והשתחויתי בבית רמון,
בהשתחוותי בבית רמון; יסלח
נא יהוה לעבדך בדבר הזה.
19 ויאמר אליו, לך לשלום.
ויסע מאתו כברת הארץ.
20 ויאמר גחזי נער איש האלהים,
הנה חשך אדוני את נעמן הארמי
הזה, לבלתי קחת מידו את אשר
הביא; חי יהוה, אם לא ארוץ
אחריו, ולקחתי מאתו מאומה.
21 וירדף גחזי אחרי נעמן;
וירא נעמן רץ אחריו, וירד
מרכבתו לקראתו, ויאמר, השלום
לך? 22 ויאמר, שלום; אדוני
שלחני, לאמר, הנה עתה בא אלי
מהר הר אפרים שני נערים מן
בני הנביאים; תן נא להם ככר
כסף, ושני חלפי בגדים.
23 ויאמר נעמן, הואל קח ככרים
כפים; ויפצר בו, ויצר שני ככרי
כסף בשני חלפי בגדים, ויתן
אל שני נעריו; ויהי נשאים
לפניו. 24 ויבא אל העופל,
ויקח מידם, ויסר אל הבית;
ויתן לאנשים, וילכו.
25 והוא בא, ויעמד אל אדניו;
ויאמר אליו אלישע, אי מזה
גחזי? ויאמר, לא הלך עבדך
אנה ואנה. 26 ויאמר אליו,
הלוא לבי הלך, בהפך איש
מרכבתו לקראתך; העת לקחת
כסף, ולקחת בגדים, וזיתים
וכרמים, וצאן ובקר, ועבדים
ושפחות. 27 וצרעת נעמן
תדבק בך, ובזרעך עד עולם;
ויצא מלפניו מצרע, כשלג.

לתשלום לשכרם תשלם
לאדם ולא יחמוד אדם
אשר לרעהו ולא יגזול
אדם את אחיו ולא יבוז
אדם לגר ולא יגזול
אדם אבידת אחיו ולא
יתעלם אדם מדם רעהו
ולא יעמוד על דם רעך
אני יי׳ ולא תשנא את
אחיך בלבבך הוכח תוכיח
את עמיתך ולא תשא עליו
חטא לא תקם ולא תטר
את בני עמך ואהבת לרעך
כמוך אני יי׳ ואת חקותי
תשמרו בהמתך לא תרביע
כלאיים שדך לא תזרע
כלאיים ובגד כלאים שעטנז
לא יעלה עליך ואיש כי
יקח את אשת איש ובא
אליה ושכב אתה ונמצאו
אמה שפחה חפויה לאיש
ולא נפדתה אז יבקר
יהיו לא יומתו כי לא
חפשה ואשם הוביל את
אילו לפתח אהל מועד
איל אשם הוא לי׳ וכפר
עליו הכהן לפני יי׳ מחטאתו
אשר חטא ונסלח לו
מחטאתו אשר חטא
ובכל אבדת אחיך אשר
תאבד מאתו אשר
תמצא לא תוכל להתעלם
השב תשיבם לאחיך
אם לא קרוב אחיך
אתו ואם לא יודעתו
אתו ואספתו אל תוך
ביתך והיו עמך עד
דרוש אחיך אתו
והשבתו לו וכן תעשה
לחמרו וכן תעשה
לשמלתו וכן תעשה
לכל אבדת אחיך
אשר תאבד מאתו
אשר תמצא לא תוכל
להתעלם לא תראה
את חמור אחיך או
שורו נפלים בדרך
והתעלמת מהם הקם
תקים עמו לא יהיה
כלי גבר על אשה
ולא ילבש גבר שמלת
אשה כי תועבת יי׳
אלהיך כל עושה אלה
כי תבנה בית חדש
ועשית מעקה לגגך
ולא תשים דמים בביתך
כי יהיה הנפל עליהם
לא תזרע כרמך
כלאיים פן תקדש
המלאה הזרע אשר
תזרע ותבואת הכרם
לא תחרוש בשור
ובחמר יחדו לא
תלבש שעטנז צמר
ופשתים יחדו גדלים
תעשה לך על ארבע
כנפות כסותך אשר
תכסה בה כי יקח
איש אשה חדשה
לא יצא בצבא
לא יעבר עליו לכל
דבר נקי יהיה
לביתו שנה אחת
לשמח את אשתו
אשר לקח לא
תחבל רחיים
ורכב כי נפש
הוא חבל
אם נמצא איש
גנב נפש מאחיו
מבני ישראל
והתעמר בו
ומכרו ומת
הגנב ההוא
ובערת הרע
מקרב
ישראל
השמר בנגע
הצרעת לשמר
מאד ולעשות
ככל אשר
יורו אתכם
הכהנים הלוים
כאשר צויתים
תשמרון לעשות
זכר את אשר
עשה יי׳ אלהיך
למרים בדרך
בצאתכם
ממצרים
כי תשה
ברעך
מאומת
לא תבא
אל ביתו
לעבט עבטו
בחוץ תעמד
והאיש אשר
אתה נשה בו
יוציא אל
חוצה לך
והיה אם
איש עני
הוא לא
תשכב
בעבטו
השב תשיב
לו את
העבוט
כבא השמש
ושכב
בשלמתו
וברכך
וצדקה
תהיה
לך לפני
יי׳ אלהיך
לא תעשק
שכיר
עני ואביון
מאחיך
או מגרך
אשר
בארצך
בשעריך
ביומו
תתן
שכרו
ולא
תבוא
עליו
השמש
כי עני
הוא
ואליו
הוא
נשא
את
נפשו
לא
יעלה
אבות
על
בנים
ובנים
לא
יעלו
אבות
איש
בחטאו
יומתו
לא
תטה
משפט
גר
יתום
ולא
תחבל
בגד
אלמנה
וזכרת
כי
עבד
היית
במצרים
ופדך
יי׳
אלהיך
משם
על
כן
אנכי
מצוך
את
הדבר
הזה
כי
תבצר
קציר
בשדך
ועמרת
עמר
בשדה
ושכחת
לא
תשוב
לקחתו
לגר
ליתום
ולאלמנה
יהיה
למען
יברכך
יי׳
אלהיך
בכל
מעשה
ידיך
כי
תחבט
זיתך
לא
תפאר
אחריך
לגר
יתום
ולאלמנה
יהיה
כי
תבצר
כרמך
לא
תעולל
אחריך
לגר
יתום
ולאלמנה
יהיה
וזכרת
כי
עבד
היית
בארץ
מצרים
על
כן
אנכי
מצוך
את
הדבר
הזה
כי
יהיה
ריב
בין
אנשים
ונגשו
אל
המשפט
ושפטום
וצדקו
את
הצדיק
והרשיעו
את
הרשע
והיה
אם
בן
הכות
הרשע
והפילו
השפט
והכהו
לפניו
כדי
רשעתו
במספר
ארבעים
יכנו
לא
יוסיף
פן
יוסיף
והכהו
על
אלה
מכה
רבה
והיה
אם
מכה
רבה
לא
תחסם
שור
בדישו
כי
יגורו
אחים
יחדו
ומת
אחד
מהם
ובן
אין
לו
לא
תהיה
אשת
המת
החוצה
לאיש
זר
יבמה
יבא
עליה
ולקחה
לו
לאשה
ויבמה
אשר
תלד
בכור
יקום
על
שם
אחיו
המת
ולא
ימחה
שמו
מישראל
ואם
לא
יחפץ
האיש
לקחת
את
יבמתו
ועלתה
יבמתו
השערה
אל
הזקנים
ואמרה
מאן
יבם
לאחיו
לא
אבה
הקים
את
שם
אחיו
בישראל
לא
יאבה
יבמי
לקחתי
לו
לאשה
וקראו
לו
זקני
עיר
וגם
דברו
אליו
ועמד
ואמר
לא
חפצתי
לקחתה
ונגשה
יבמתו
אליו
לעיני
הזקנים
וחלצה
נעלו
מרגלו
ובצקה
בפניו
וענתה
ואמרה
ככה
יעשה
לאיש
אשר
לא
יבנה
את
בית
אחיו
ונקרא
שמו
בישראל
בית
חלוץ
הנעל
כי
ינצו
אנשים
יחדו
איש
ואשתו
וקרבה
אשת
האחד
להציל
את
אישה
מיד
מכהו
ושלחה
ידה
ואחזה
במבשיו
וקצתה
כפה
לא
תחוס
עינך
אבן
ואבן
איפה
ואיפה
גדולה
לא
יהיה
לך
בביתך
אבן
ואבן
איפה
ואיפה
לא
יהיה
לך
אבן
שלמה
וצדקה
יהיה
לך
אבן
שלמה
ואיפה
שלמה
יהיה
לך
למען
יאריכון
ימיך
על
האדמה
אשר
יי׳
אלהיך
נתן
לך
כי
תועבת
יי׳
אלהיך
כל
עושה
אלה
כל
עושה
עולה
זכר
את
אשר
עשה
לך
עמלק
בדרך
בצאתכם
ממצרים
אשר
קרך
בדרך
וזנב
אחריך
כל
הנחשלים
אחריך
והיה
בהניח
יי׳
אלהיך
לך
מכל
אויביך
מסביב
בארץ
אשר
יי׳
אלהיך
נתן
לך
נחלה
לרשתה
תמחה
את
זכר
עמלק
מתחת
השמים
לא
תשכח
כי
יהיה
ריב
בין
אנשים
ונגשו
אל
המשפט
ושפטום
וצדקו
את
הצדיק
והרשיעו
את
הרשע
והיה
אם
בן
הכות
הרשע
והפילו
השפט
והכהו
לפניו
כדי
רשעתו
במספר
ארבעים
יכנו
לא
יוסיף
פן
יוסיף
והכהו
על
אלה
מכה
רבה
והיה
אם
מכה
רבה
לא
תחסם
שור
בדישו
כי
יגורו
אחים
יחדו
ומת
אחד
מהם
ובן
אין
לו
לא
תהיה
אשת
המת
החוצה
לאיש
זר
יבמה
יבא
עליה
ולקחה
לו
לאשה
ויבמה
אשר
תלד
בכור
יקום
על
שם
אחיו
המת
ולא
ימחה
שמו
מישראל
ואם
לא
יחפץ
האיש
לקחת
את
יבמתו
ועלתה
יבמתו
השערה
אל
הזקנים
ואמרה
מאן
יבם
לאחיו
לא
אבה
הקים
את
שם
אחיו
בישראל
לא
יאבה
יבמי
לקחתי
לו
לאשה
וקראו
לו
זקני
עיר
וגם
דברו
אליו
ועמד
ואמר
לא
חפצתי
לקחתה
ונגשה
יבמתו
אליו
לעיני
הזקנים
וחלצה
נעלו
מרגלו
ובצקה
בפניו
וענתה
ואמרה
ככה
יעשה
לאיש
אשר
לא
יבנה
את
בית
אחיו
ונקרא
שמו
בישראל
בית
חלוץ
הנעל
כי
ינצו
אנשים
יחדו
איש
ואשתו
וקרבה
אשת
האחד
להציל
את
אישה
מיד
מכהו
ושלחה
ידה
ואחזה
במבשיו
וקצתה
כפה
לא
תחוס
עינך
אבן
ואבן
איפה
ואיפה
גדולה
לא
יהיה
לך
אבן
שלמה
ואיפה
שלמה
יהיה
לך
למען
יאריכון
ימיך
על
האדמה
אשר
יי׳
אלהיך
נתן
לך
כי
תועבת
יי׳
אלהיך
כל
עושה
אלה
כל
עושה
עולה
זכר
את
אשר
עשה
לך
עמלק
בדרך
בצאתכם
ממצרים
אשר
קרך
בדרך
וזנב
אחריך
כל
הנחשלים
אחריך
והיה
בהניח
יי׳
אלהיך
לך
מכל
אויביך
מסביב
בארץ
אשר
יי׳
אלהיך
נתן
לך
נחלה
לרשתה
תמחה
את
זכר
עמלק
מתחת
השמים
לא
תשכח

22

מצות הרבה יש בהבאת הקרבנות בשביל שיהא
בהם זכות, ואם לא הביאו מפני שאינם יכולים
לשלם, הרי הם כגזלן ומעל בקדשי שמים, ומי
שאינו יכול לשלם מלא, אלא שהוא מחוסר
כיס, מה הוא עושה, מלא נפש חגבים לו ונתן
הכהן אחד מהם לחטאת ואחד לעולה 2 אם
אמר לו הכהן הבא לי חגב אחד לחטאת ואחד
לעולה 3 אל יאמר בלבו הרי אני מביא חגב
אחד ומחלקו לשנים, אלא יביא חגב אחד
לחטאת ואחד לעולה, שלא יהא מחלקו לשנים,
אלא יביא חגב אחד לחטאת ואחד לעולה,
שלא יהא מחלקו לשנים 4 אמרו חכמים, מנין
שאם אמר הכהן לבעל הקרבן הבא לי חגב
אחד לחטאת ואחד לעולה, שאינו מחלקו לשנים,
אלא יביא חגב אחד לחטאת ואחד לעולה,
מנין שאם אמר הכהן לבעל הקרבן הבא לי
חגב אחד לחטאת ואחד לעולה, שאינו מחלקו
לשנים, אלא יביא חגב אחד לחטאת ואחד
לעולה, מנין שאם אמר הכהן לבעל הקרבן
הבא לי חגב אחד לחטאת ואחד לעולה, שאינו
מחלקו לשנים, אלא יביא חגב אחד לחטאת
ואחד לעולה, מנין שאם אמר הכהן לבעל
הקרבן הבא לי חגב אחד לחטאת ואחד לעולה,
שאינו מחלקו לשנים, אלא יביא חגב אחד
לחטאת ואחד לעולה, מנין שאם אמר הכהן
לבעל הקרבן הבא לי חגב אחד לחטאת ואחד
לעולה, שאינו מחלקו לשנים, אלא יביא חגב
אחד לחטאת ואחד לעולה, מנין שאם אמר
הכהן לבעל הקרבן הבא לי חגב אחד לחטאת
ואחד לעולה, שאינו מחלקו לשנים, אלא
יביא חגב אחד לחטאת ואחד לעולה, מנין
שאם אמר הכהן לבעל הקרבן הבא לי חגב
אחד לחטאת ואחד לעולה, שאינו מחלקו
לשנים, אלא יביא חגב אחד לחטאת ואחד
לעולה, מנין שאם אמר הכהן לבעל הקרבן
הבא לי חגב אחד לחטאת ואחד לעולה,
שאינו מחלקו לשנים, אלא יביא חגב אחד
לחטאת ואחד לעולה, מנין שאם אמר הכהן
לבעל הקרבן הבא לי חגב אחד לחטאת ואחד
לעולה, שאינו מחלקו לשנים, אלא יביא
חגב אחד לחטאת ואחד לעולה, מנין שאם
אמר הכהן לבעל הקרבן הבא לי חגב אחד
לחטאת ואחד לעולה, שאינו מחלקו לשנים,
אלא יביא חגב אחד לחטאת ואחד לעולה,
מנין שאם אמר הכהן לבעל הקרבן הבא לי
חגב

אמר לו אל תירא כי אל אני מגן לך
אברהם שכרך הרבה מאד׃ 2 ויאמר אברם
אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך
ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר׃
3 ויאמר אברם הן לי לא נתת זרע
והנה בן ביתי יורש אותי׃ 4 והנה דבר יהוה
אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר
יצא ממעיך הוא יירשך׃ 5 ויוצא אתו החוצה
ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים
אם תוכל לספר אותם ויאמר לו כה יהיה
זרעך׃ 6 והאמן ביהוה והחשבה לו צדקה׃
7 ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך
מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת
לרשתה׃ 8 ויאמר אדני יהוה במה אדע
כי אירשנה׃ 9 ויאמר אליו קחה לי עגלה
משלשת ועז משלשת ואיל משלש
ותור וגוזל׃ 10 ויקח לו את כל אלה
ויבתר אתם בתוך ויתן איש בדו
לקראת רעהו׃ 11 ועיט הבתרים
ירד על הפגרים׃ 12 והיה השמש
לבוא ותרדמה נפלה על אברם
והנה אימה חשכה גדלה נפלת׃ 13 ויאמר
אל אברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך
בארץ לא להם ועבדום וענו אתם
ארבע מאות שנה׃ 14 וגם את הגוי
אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן
יצאו ברכש גדול׃ 15 ואתה תבוא
אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה
טובה׃ 16 ודור רביעי ישובו הנה
כי לא שלם עון האמרי עד הנה׃
17 והיה השמש באה והערפל היה
והנה תנור עשן ולפיד אש אשר
עבר בין הגזרים׃ 18 ביום ההוא כרת
יהוה את אברם ברית לאמר
לזרעך נתתי את הארץ הזאת
מנהר מצרים עד הנהר הגדול
נהר פרת׃ 19 את הקני והקנזי
והקדמני׃ 20 והחתי והפרזי והרפאים
׃ 21 והאמרי והכנעני והגרגשי
והיבוסי׃ 22 ותקח שרי אשת אברם
את הגר השפחה המצרית מקץ
עשר שנים לשבת אברם בארץ
כנען׃ 23 ותתן אתה לאברם אשה
לו לאשה׃ 24 ויבא אל הגר ותהר
ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה׃
25 ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך
אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא
כי הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה
ביני ובינך׃ 26 ויאמר אברם אל שרי
הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב
בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה׃
27 ומצאה מלאך יהוה על עין המים
בדרך שור׃ 28 ויאמר הגר אי מזה
באת ואי מזה תלכי ותאמר מפני
שרי גברתי אנכי ברחת׃ 29 ויאמר
לה מלאך יהוה שובי אל גברתך
והתעני תחת ידיה׃ 30 ויאמר לה מלאך
יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא
יספר מרב׃ 31 ותאמר אליו מלאך
יהוה הנך הרה וילדת בן וקרא
שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל
עניך׃ 32 והוא יהיה פרא אדם
ידו בכל וידי כל בו ועל פני כל
אחיו ישכן׃ 33 ותקרא שם יהוה
הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה
הגם הלם ראיתי אחרי ראי׃
34 על כן קרא לבאר שבע הנה
בין קדש ובין ברד׃ 35 ויולד אברם
בן לשרי׃ 36 ואברם בן שמנים
שנה ושש שנים בהולד הגר את
ישמעאל׃ 37 ויהי אברם בן תשע
שנים ותשעים שנה ויראה יהוה
אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי
התהלך לפני והיה תמים׃ 38 ואתנה
בריתי ביני ובינך וארבה אתך
מאד מאד׃ 39 ויפל אברם על פניו
וידבר אתו אלהים לאמר׃ 40 אני
הנה בריתי אתך והיית לאב המון
גוים׃ 41 ולא יקרא עוד את שמך
אברם והיה שמך אברהם כי אב המון
גוים נתתיך׃ 42 והפרתי אתך
במאד מאד ונתתיך לגוים
ומלכים ממך יצאו׃ 43 והקימתי
את בריתי ביני וביניך ובין זרעך
אחרי לדרתם לברית עולם להיות
לך לאלהים ולזרעך אחרי׃ 44 ונתתי
לך ולזרעך אחרי את ארץ מגריך
את כל ארץ כנען לאחזת עולם
והיתי להם לאלהים׃ 45 ויאמר
אלהים אל אברהם ואתה את בריתי
תשמר אתה וזרעך אחרי לדרתם׃
46 זאת בריתי אשר תשמרו ביני
וביניכם ובין זרעך אחרי המול לכם
כל זכר׃ 47 ונמלתם את בשר ערלתכם
והיה לאות ברית ביני וביניכם׃
48 ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר
לדרתיכם יליד בית ומקנת כסף מכל
בן נכר אשר לא מזרעך הוא׃ 49 המול
יומל ילד ביתך ומקנת כספך והיתה
בריתי בבשרכם לברית עולם׃
50 וערלה זכר אשר לא יומל את בשר
ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה
את בריתי הפר׃ 51 ויאמר אל אברהם
שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי
כי שרה שמה׃ 52 וברכתי אתה וגם
נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה
לגוים מלכי עמים יהיו ממנה׃
53 ויפל אברהם על פניו ויצחק
צחק לאמר׃ 54 הלבן מאה שנה יולד
אם אך שרה בת תשעים שנה תלד׃
55 ויאמר אברהם אל האלהים לו
יחיה ישמעאל לפניך׃ 56 ויאמר אלהים
אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקרא
את שמו יצחק והקמתי את בריתי
אתו לברית עולם לזרעו אחריו׃
57 ולגבי ישמעאל שמעתיך הנה
ברכתי אתו והפרתי אתו והרביתי
אתו במאד מאד שנים עשר נשיא
יולד והשמתיו לגוי גדול׃ 58 ואת
בריתי אקים את יצחק אשר תלד
לך שרה למועד הזה בשנה האחרת׃
59 ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל
אברהם׃ 60 ויקח אברהם את ישמעאל
בנו ואת כל ילידי ביתו ואת כל
מקנת כספו כל זכר באנשי בית
אברהם וימל את בשר ערלתם
בעצם היום הזה כאשר דבר אתו
אלהים׃ 61 ואברהם בן תשע
שנים ותשע שנים בהמלו בשר
ערלתו׃ 62 ביום הזה נמול אברהם
וישמעאל בנו׃ 63 וכל אנשי ביתו
ילידי בית וכסף מאת כל זכר
באנשי אברהם נמלו עמו׃ 64 ויראה
אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב
פתח האהל כחם היום׃ 65 וישא עינו
וירא והנה שלשה אנשים נצבים
עליו וירא וירץ לקראתם מפתח
האהל וישתחו ארצה׃ 66 ויאמר
אדני אם נא מצאתי חן בעיניך
אל נא תעבר מעבד עבדך׃
67 יוקח נא מעט מים ורחצו רגליכם
והשענו תחת העץ׃ 68 ואקחה פת לחם
וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן
עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה
כאשר דברת׃ 69 ויבא אברהם האהלה
אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים
קמח סלת בלי ועשי עגות׃
70 ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן
בקר רך וטוב ויתן אל הנער ויבהל
לעשות אתו׃ 71 ויקח חמאה וחלב
ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם
והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו׃

23

ויהי חיי שרה מאה שנה ועשרים
שנה ושבע שנים שני חיי שרה׃
2 ותמת שרה בקרית ארבע הוא
חברון בארץ כנען ויבא אברהם
לספד לשרה ולבכתה׃ 3 ויקם אברהם
מעל פני מתו וידבר אל בני חת
לאמר׃ 4 גר ותושב אנכי עמכם
תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה
מתי מלפני׃ 5 ויענו בני חת את
אברהם לאמר לו׃ 6 שמעני אדני
נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר
קברינו קבר את מתך איש ממנו
את קברו לא יכלה ממך לקבר מתך׃
7 ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ
לבני חת׃ 8 וידבר עמם לאמר
אם יש את נפשכם לקבר את מתי
מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון
בן צחר׃ 9 ויתן לי את מערת
המכפלה אשר לו אשר בקצה
שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם
לאחזת קבר׃ 10 ועפרון יושב בתוך
בני חת ויען עפרון החתי את אברהם
באזני בני חת לכל באי שער עיר
לאמר׃ 11 לא אדני שמעני השדה
נתתי לך והמערה אשר בו לך
נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך
קבר מתך׃ 12 וישתחו אברהם לפני
עם הארץ׃ 13 וידבר אל עפרון באזני
עם הארץ לאמר אך אם אתה לו
שמעני נתתי כסף השדה קח מני
ואקברה את מתי שמה׃
14 וענה עפרון את אברהם לאמר לו׃
15 אדני שמע אלי ארץ ארבע מאת
שקל כסף ביני וביניך מה הוא
ואת מתך קבר׃ 16 וישמע אברהם
אל עפרון וישקל אברהם לעפרון
את הכסף אשר דבר באזני בני חת
ארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר׃
17 ויקם שדה עפרון אשר במכפלה
אשר לפני ממרא השדה והמערה
אשר בו והעץ אשר בשדה אשר
בכל גבלתו סביב׃ 18 לאברהם
למקנה לעיני בני חת בכל באי
שער עיר׃ 19 ואחרי כן קבר אברהם
את שרה אשתו אל מערת שדה
המכפלה על פני ממרא הוא חברון
בארץ כנען׃ 20 ויקם השדה והמערה
אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת
בני חת׃

אמר אליו אל תירא כי אם אל תירא 44 אשר דברתי אמש אתך
אני מגן לך שכרך רב מאד 45 ויבא יעקב אל בית לבן
ויגד ליעקב את דברי רבקה אמו לאמר הנה עשו אחיך
מתנחם לך להרגך 46 ועתה בני שמע בקולי וקום ברח
לך אל לבן אחי חרנה 47 וישבת עמו ימים אחדים
עד אשר תשוב חמת אחיך 48 עד אשר תשוב אפ אחיך
ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ואלקחך משם
למה אשכל גם שניכם יום אחד 49 ויאמר יעקב אל רבקה
הנה אמי אמרת אל עשו אחי לאמר 50 הלא אם אמר
אמרתי אל אבי ואל אמי לקחת לי אשה מבנות חת
כמוהן מבנות הארץ 51 אם לקחת אשה מבנות חת
אשר כאלה מבנות הארץ מדוע לי חיים
52 ותאמר רבקה אל יצחק מאסתי בחיי מפני בנות חת
אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ
53 ויברך יצחק את יעקב ויצו אתו ויאמר לו לא
תקח אשה מבנות כנען 54 קום לך פדנה ארם בית בתואל
אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן
אחי אמך 55 אל שדי יברך אתך ויפרך והרבך
והיית לקהל עמים 56 ויתן לך את ברכת אברהם
לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגריך אשר נתן
אלהים לאברהם

24

ויצו יצחק את יעקב ויברכהו ויצו אתו ויאמר לו לא
תקח אשה מבנות כנען 2 קום לך פדנה ארם בית בתואל
אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך
3 ואל שדי יברך אתך ויפרך והרבך ויהי לקהל עמים
4 ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשת
את ארץ מגריך אשר נתן אלהים לאברהם 5 וישלח יעקב
את יעקב ויילך פדנה ארמה אל לבן בן בתואל הארמי
אחי רבקה אם יעקב ועשו 6 וירא עשו כי ברך יצחק
את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה
בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען
7 ושמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם
8 וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני אביו יצחק
9 וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל
בן אברהם אחות נבית על נשיו לו לאשה
10 ויצא יעקב מבאר שבע ויילך חרנה 11 ויפגע במקום
וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו
12 וישכב במקום ההוא וחלם והנה סלם מצב ארצה
וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים
וירדים בו 13 והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה
אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב
עליה לך אתננה ולזרעך 14 והיה זרעך כעפר הארץ
ופרצת ים וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחת
האדמה ובזרעך 15 והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר
תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר
אם עשיתי את אשר דברתי לך 16 ויקץ יעקב
משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי
17 ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זאת כי אם בית
אלהים ואת שער השמים 18 וישכם יעקב בבקר
ויקח את האבן אשר שם מראשתיו ויצב אתה למצבה
ויצק שמן על ראשה 19 ויקרא את שם המקום ההוא בית
אל ואולם לוז שם העיר לראשונה 20 וידר יעקב נדר
לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר
אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש
21 ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים
22 והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים
וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך

1

وداود شاخ كان في سنين كثيرة ولما حضرت أيامه أوصى سليمان ابنه قائلا 2 أنا ذاهب في طريق كل الأرض فتشدد وكن رجلا 3 واحفظ شعائر الرب إلهك بالسلوك في طرقه وبحفظ فرائضه ووصاياه وأحكامه وشهاداته كما هو مكتوب في شريعة موسى لكي تفلح في كل ما تعمله وحيثما تتوجه 4 لكي يثبت الرب كلامه الذي تكلم به عني قائلا إن حفظ بنوك طريقهم وسلكوا أمامي بالحق من كل قلوبهم وأنفسهم لا يعدم منكم رجل على كرسي إسرائيل 5 وأنت تعلم ما صنعه بي يوآب بن صروية وما صنعه بقائدي الجيشين إسرائيل أبنير بن نير وعماسا بن يثر اللذين قتلهما وسفك دم الحرب في سلم وجعل دم الحرب على حقويه الذي في وسطه وعلى حذائه الذي في رجليه 6 فاصنع بحسب حكمتك ولا تدع شيبته تنحدر بسلام إلى الهاوية 7 وأما بنو برزلاي الجلعادي فأحسن إليهم وليكونوا من المأكلين على مائدتك لأنهم هكذا تقدموا إلي حين هربت من أبشالوم أخيك 8 وها عندك شمعي بن جيرا البنياميني من بحوريم الذي شتمني شتيمة مرة يوم ذهابي إلى محنايم لكن نزل لملاقاتي عند الأردن فحلفت له بالرب قائلا إني لا أقتلك بالسيف 9 والآن لا تبرئه لأنك رجل حكيم وتعلم ما تصنع به فتنحدر شيبته بدم إلى الهاوية 10 فاضطجع داود مع آبائه ودفن في مدينة داود 11 والأيام التي ملك فيها داود على إسرائيل أربعين سنة ملك في حبرون سبع سنين وفي أورشليم ثلاثين سنة 12 وجلس سليمان على كرسي أبيه داود وتثبت ملكه جدا 13 وجاء أدونيا بن حجيت إلى بثشبع أم سليمان فقالت له أسلام مجيئك فقال سلام 14 وقال لها لي كلمة أكلمك بها فقالت تكلم 15 فقال أنت تعلمين أن الملك كان لي وجعله جميع إسرائيل وجوههم أن أملك عليهم لكن تحول الملك وصار لأخي لأنه كان له من الرب 16 والآن أطلب منك طلبة واحدة فلا تردني فقالت له تكلم 17 فقال قولي لسليمان الملك لأنه لا يرد وجهك أن يعطيني أبيشج الشونمية زوجة 18 فقالت بثشبع حسن أنا أتكلم لأجلك عند الملك 19 فجاءت بثشبع إلى سليمان الملك لتكلمه لأجل أدونيا فقام الملك لملاقاتها وسجد لها وجلس على كرسيه ووضع كرسيا لأم الملك فجلست عن يمينه 20 ثم قالت طلبة صغيرة أنا طالبة منك لا ترددني فقال الملك سليمان لأم الملك سلي يا أمي فإني لا أردك 21 فقالت ليعط أبيشج الشونمية أخيك زوجة 22 فأجاب الملك سليمان وقال لأم الملك ولماذا تطلبين أبيشج الشونمية لأدونيا أطلب له الملك أيضا لأنه أخي وله أبياثار الكاهن وله يوآب بن صروية 23 فحلف الملك سليمان بالرب قائلا هكذا يفعل الله بي وهكذا يزيد إن لم يكن أدونيا قد تكلم بهذه الكلمة على نفسه 24 والآن حي هو الرب الذي ثبتني وأجلسني على كرسي أبي داود وصنع لي بيتا كما تكلم إنه اليوم يقتل أدونيا 25 فأرسل الملك سليمان بيد بنايا بن يهوياداع فوقع عليه فمات 26 وقال الملك لأبياثار الكاهن اذهب إلى عناتوث إلى حقلك فإنك أنت مستوجب الموت لكنني لا أميتك في هذا اليوم لأنك حملت تابوت السيد الرب أمام داود أبي وتألمت في كل ما تألم أبي 27 فطرد سليمان أبياثار من أن يكون كاهنا للرب لكي يتم قول الرب الذي تكلم به على بيت عالي في شيلوه 28 وكان الخبر إلى يوآب لأن يوآب مال وراء أدونيا وإن لم يمل وراء أبشالوم فهرب يوآب إلى خيمة الرب وتمسك بقرون المذبح 29 فأخبر الملك سليمان أن يوآب هرب إلى خيمة الرب وها هو بجانب المذبح فأرسل سليمان بنايا بن يهوياداع قائلا اذهب اضرب 30 فجاء بنايا إلى خيمة الرب وقال له هكذا قال الملك اخرج فقال لا بل هنا أموت فرد بنايا الملك بقائلا هكذا تكلم يوآب وهكذا أجابني 31 فقال له الملك افعل كما تكلم واضرب وادفنه لكي تنزع عني وعن بيت أبي الدم الذي سفكه يوآب بلا سبب 32 فيرد الرب دمه على رأسه لأنه وقع على رجلين بريئين أفضل منه وقتلهما بالسيف وأبي داود لا يعلم أن أبنير بن نير رئيس جيش إسرائيل وعماسا بن يثر رئيس جيش يهوذا قتلا 33 فدمهما يرجع على رأس يوآب وعلى رأس نسله إلى الأبد وأما داود وبيته وبيت كرسيه فيكون السلام من عند الرب إلى الأبد 34 فصعد بنايا بن يهوياداع ووقع عليه فقتله فدفن في بيته في البرية 35 وأقام الملك مكانه بنايا بن يهوياداع على الجيش وصادوق الكاهن جعله الملك مكان أبياثار 36 وأرسل الملك فدعا شمعي وقال له ابن لك بيتا في أورشليم واسكن هناك ولا تخرج من هناك إلى هنا وهناك 37 فيكون يوم خروجك وعبورك وادي قدرون أنك تعلم يقينا أنك تموت موتا وتكون دمك على رأسك 38 فقال شمعي للملك الكلمة حسنة كما تكلم سيدي الملك هكذا يفعل عبدك فأقام شمعي في أورشليم أياما كثيرة 39 وكان بعد انقضاء السنين أن هاربا شمعي عبدان لآخيش بن معكة ملك جت فأخبرا شمعي قائلين هوذا عبداك في جت 40 فقام شمعي وشد على حماره وذهب إلى آخيش في جت يطلب عبديه فذهب شمعي وأتى بعبديه من جت 41 وأخبر سليمان أن شمعيا ذهب من أورشليم إلى جت ورجع 42 فأرسل الملك فدعا شمعي وقال له ألم أستحلفك بالرب وأشهدك قائلا إنك يوم خروجك وذهابك إلى هنا وهناك تعلم يقينا أنك تموت موتا وقلت لي الكلمة التي سمعتها حسنة 43 فلماذا لم تحفظ يمين الرب وأمره الذي أوصيتك به 44 وقال الملك لشمعي أنت تعلم كل الشر الذي يعلمه قلبك الذي صنعته بداود أبي فيرد الرب شرك على رأسك 45 وأما الملك سليمان فمبارك وكرسي داود يثبت أمام الرب إلى الأبد 46 فأمر الملك يهوياداع بن بنايا فخرج وقع عليه فمات فثبتت المملكة بيد سليمان

2

ولما اقترب زمان موت داود أوصى ابنه سليمان قائلا 2 أنا ذاهب في طريق كل الأرض فتشدد وكن رجلا 3 واحفظ شعائر الرب إلهك بالسلوك في طرقه وبحفظ فرائضه ووصاياه وأحكامه وشهاداته كما هو مكتوب في شريعة موسى لكي تفلح في كل ما تعمله وحيثما تتوجه 4 لكي يثبت الرب كلامه الذي تكلم به عني قائلا إن حفظ بنوك طريقهم وسلكوا أمامي بالحق من كل قلوبهم ونفوسهم لا يعدم منكم رجل على كرسي إسرائيل 5 وأنت تعلم ما صنعه بي يوآب بن صروية وما صنعه بقائدي الجيشين إسرائيل أبنير بن نير وعماسا بن يثر اللذين قتلهما وسفك دم الحرب في سلم وجعل دم الحرب على حقويه الذي في وسطه وعلى حذائه الذي في رجليه 6 فاصنع بحسب حكمتك ولا تدع شيبته تنحدر بسلام إلى الهاوية 7 وأما بنو برزلاي الجلعادي فأحسن إليهم وليكونوا من المأكلين على مائدتك لأنهم هكذا تقدموا إلي حين هربت من أبشالوم أخيك 8 وها عندك شمعي بن جيرا البنياميني من بحوريم الذي شتمني شتيمة مرة يوم ذهابي إلى محنايم لكن نزل لملاقاتي عند الأردن فحلفت له بالرب قائلا إني لا أقتلك بالسيف 9 والآن لا تبرئه لأنك رجل حكيم وتعلم ما تصنع به فتنحدر شيبته بدم إلى الهاوية 10 فاضطجع داود مع آبائه ودفن في مدينة داود 11 والأيام التي ملك فيها داود على إسرائيل أربعين سنة ملك في حبرون سبع سنين وفي أورشليم ثلاثين سنة 12 وجلس سليمان على كرسي أبيه داود وتثبت ملكه جدا 13 وجاء أدونيا بن حجيت إلى بثشبع أم سليمان فقالت له أسلام مجيئك فقال سلام 14 وقال لها لي كلمة أكلمك بها فقالت تكلم 15 فقال أنت تعلمين أن الملك كان لي وجعله جميع إسرائيل وجوههم أن أملك عليهم لكن تحول الملك وصار لأخي لأنه كان له من الرب 16 والآن أطلب منك طلبة واحدة فلا تردني فقالت له تكلم 17 فقال قولي لسليمان الملك لأنه لا يرد وجهك أن يعطيني أبيشج الشونمية زوجة 18 فقالت بثشبع حسن أنا أتكلم لأجلك عند الملك 19 فجاءت بثشبع إلى سليمان الملك لتكلمه لأجل أدونيا فقام الملك لملاقاتها وسجد لها وجلس على كرسيه ووضع كرسيا لأم الملك فجلست عن يمينه 20 ثم قالت طلبة صغيرة أنا طالبة منك لا ترددني فقال الملك سليمان لأم الملك سلي يا أمي فإني لا أردك 21 فقالت ليعط أبيشج الشونمية أخيك زوجة 22 فأجاب الملك سليمان وقال لأم الملك ولماذا تطلبين أبيشج الشونمية لأدونيا أطلب له الملك أيضا لأنه أخي وله أبياثار الكاهن وله يوآب بن صروية 23 فحلف الملك سليمان بالرب قائلا هكذا يفعل الله بي وهكذا يزيد إن لم يكن أدونيا قد تكلم بهذه الكلمة على نفسه 24 والآن حي هو الرب الذي ثبتني وأجلسني على كرسي أبي داود وصنع لي بيتا كما تكلم إنه اليوم يقتل أدونيا 25 فأرسل الملك سليمان بيد بنايا بن يهوياداع فوقع عليه فمات 26 وقال الملك لأبياثار الكاهن اذهب إلى عناتوث إلى حقلك فإنك أنت مستوجب الموت لكنني لا أميتك في هذا اليوم لأنك حملت تابوت السيد الرب أمام داود أبي وتألمت في كل ما تألم أبي 27 فطرد سليمان أبياثار من أن يكون كاهنا للرب لكي يتم قول الرب الذي تكلم به على بيت عالي في شيلوه 28 وكان الخبر إلى يوآب لأن يوآب مال وراء أدونيا وإن لم يمل وراء أبشالوم فهرب يوآب إلى خيمة الرب وتمسك بقرون المذبح 29 فأخبر الملك سليمان أن يوآب هرب إلى خيمة الرب وها هو بجانب المذبح فأرسل سليمان بنايا بن يهوياداع قائلا اذهب اضرب 30 فجاء بنايا إلى خيمة الرب وقال له هكذا قال الملك اخرج فقال لا بل هنا أموت فرد بنايا الملك بقائلا هكذا تكلم يوآب وهكذا أجابني 31 فقال له الملك افعل كما تكلم واضرب وادفنه لكي تنزع عني وعن بيت أبي الدم الذي سفكه يوآب بلا سبب 32 فيرد الرب دمه على رأسه لأنه وقع على رجلين بريئين أفضل منه وقتلهما بالسيف وأبي داود لا يعلم أن أبنير بن نير رئيس جيش إسرائيل وعماسا بن يثر رئيس جيش يهوذا قتلا 33 فدمهما يرجع على رأس يوآب وعلى رأس نسله إلى الأبد وأما داود وبيته وبيت كرسيه فيكون السلام من عند الرب إلى الأبد 34 فصعد بنايا بن يهوياداع ووقع عليه فقتله فدفن في بيته في البرية 35 وأقام الملك مكانه بنايا بن يهوياداع على الجيش وصادوق الكاهن جعله الملك مكان أبياثار 36 وأرسل الملك فدعا شمعي وقال له ابن لك بيتا في أورشليم واسكن هناك ولا تخرج من هناك إلى هنا وهناك 37 فيكون يوم خروجك وعبورك وادي قدرون أنك تعلم يقينا أنك تموت موتا وتكون دمك على رأسك 38 فقال شمعي للملك الكلمة حسنة كما تكلم سيدي الملك هكذا يفعل عبدك فأقام شمعي في أورشليم أياما كثيرة 39 وكان بعد انقضاء السنين أن هاربا شمعي عبدان لآخيش بن معكة ملك جت فأخبرا شمعي قائلين هوذا عبداك في جت 40 فقام شمعي وشد على حماره وذهب إلى آخيش في جت يطلب عبديه فذهب شمعي وأتى بعبديه من جت 41 وأخبر سليمان أن شمعيا ذهب من أورشليم إلى جت ورجع 42 فأرسل الملك فدعا شمعي وقال له ألم أستحلفك بالرب وأشهدك قائلا إنك يوم خروجك وذهابك إلى هنا وهناك تعلم يقينا أنك تموت موتا وقلت لي الكلمة التي سمعتها حسنة 43 فلماذا لم تحفظ يمين الرب وأمره الذي أوصيتك به 44 وقال الملك لشمعي أنت تعلم كل الشر الذي يعلمه قلبك الذي صنعته بداود أبي فيرد الرب شرك على رأسك 45 وأما الملك سليمان فمبارك وكرسي داود يثبت أمام الرب إلى الأبد 46 فأمر الملك يهوياداع بن بنايا فخرج وقع عليه فمات فثبتت المملكة بيد سليمان

אמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וגו׳ ואל מולדתך ואל בית אביך אל הארץ
אשר אראך׳ ראה מה שכתוב אחר כך׳ ויצא אברם כאשר דבר אליו יהוה׳ ולא
אמר׳ ויצא אברם׳ אלא׳ ויצא לך׳ מלמד שהיה אברם מצטער ומתרעם׳ אמר
לפניו׳ רבונו של עולם׳ אם אני הולך׳ מי הוא שיורשני׳ אם אני הולך׳ מי
הוא שיקיים מצותיך׳ אם אני הולך׳ מי הוא שיקיים מלכותך׳ אם אני הולך׳
מי הוא שיקיים בריתך׳ אם אני הולך׳ מי הוא שיקיים בנך׳ אם אני הולך׳
מי הוא שיקיים בנ

אמר אליהם ישוע אמן אמן אומר לכם
אינכם מבקשים אותי לא בגלל שראיתם
אותות אלא בגלל שאכלתם לחם ונשבעתם
27 אל תעבדו את האוכל שאבד אלא את
האוכל שנשאר לחיי עד הנצח שבן האדם
יתן לכם כי אלוהים האב חתם עליו
28 אז שאלו אותו מה עלינו לעשות
כדי לעבוד את אלוהים 29 ענה ישוע
ואמר לעבוד את אלוהים פירושו
30 אמרו לו אם נראה אותות
ונאמין בך מה אתה עושה
31 אבותינו אכלו מן המן במדבר
כפי שכתוב הוא נתן להם לאכול לחם
32 ישוע אמר אמן אמן אומר לכם
לא משה נתן לכם לחם מן השמים
אבל אבי נתן לכם לחם אמיתי
33 לחם אלוהים הוא הלחם
שיורד מן השמים ונותן חיים
לעולם 34 אמרו לו אדוני
תן לנו לחם כזה תמיד
35 ישוע אמר אני הלחם
שנותן חיים מי שבא אלי לא
ירעב ומי שמאמין בי לא
יצמא לעולם 36 אבל אמרתי
לכם שגם אם אתם רואים
אותי אינכם מאמינים
37 (aiōnios g166) כל מי
שאבי נתן לי יבוא אלי
ומי שבא אלי לא אגרש
38 כי לא ירדתי מן השמים
לעשות את רצוני
אלא את רצון אבי
39 ורצון אבי
שלח אותי הוא
שלא אאבד
אף אחד מכל
מי שנתן לי
אלא אקים
אותו ביום
האחרון
40 (aiōnios g166) רצון
אבי הוא
שכל מי
שרואה
בבן
ומאמין
בו
יקבל
חיי
נצח
ואני
אקים
אותו
ביום
האחרון
41 אז
התחילו
היהודים
ללעוג
לו
42 ואמרו
הלא
זה
ישוע
בן
יוסף
אנחנו
יודעים
את
אביו
ואת
אמו
איך
הוא
אומר
עכשיו
43 ישוע
אמר
אל
תלעגו
לדברים
אלו
44 אף
אחד
לא
יבוא
אלי
אם
לא
אבי
שלח
אותי
ואני
אקים
אותו
ביום
האחרון
45 כתוב
בספרי
הנביאים
אלוהים
יהיה
מלמד
לכל
האנשים
ומי
שלמד
מאבי
ומי
שמאמין
בו
46 לא
שראה
אבי
אלוהים
אבל
אני
ראיתי
אותו
47 אמן
אמן
אומר
לכם
מי
שמאמין
בי
48 אני
לחם
החיים
49 אבותיכם
אכלו
מן
המן
במדבר
ומתו
50 אבל
לחם
שיורד
מן
השמים
אם
מישהו
אוכל
ממנו
לא
ימות
51 אני
לחם
חי
שירד
מן
השמים
אם
מישהו
אוכל
מלחם
זה
הוא
יחיה
לעולם
ואני
אתן
את
בשרי
52 אז
הם
הלכו
ונלחמו
ביניהם
ואמרו
איך
יכול
אדם
לתת
לנו
את
בשרו
53 ישוע
אמר
אמן
אמן
אומר
לכם
אם
לא
תאכלו
את
בשר
בן
האדם
ולא
תשתו
את
דמו
54 מי
שאוכל
את
בשרי
ושותה
את
דמי
יש
לו
חיי
נצח
ואני
אקים
אותו
ביום
האחרון
55 כי
בשרי
הוא
אמיתי
ודמי
הוא
אמיתי
56 מי
שאוכל
את
בשרי
ושותה
את
דמי
נשאר
בי
ואני
בו
57 כמו
שאבי
חי
ואני
חי
בגלל
אבי
כך
מי
שאוכל
אותי
יחיה
בגלל
שאני
58 זה
הלחם
שירד
מן
השמים
לא
כמו
שאבותיכם
אכלו
ומתו
מי
שאוכל
מלחם
זה
יחיה
לעולם
59 ישוע
אמר
את
כל
אלה
בבית
הכנסת
בכפר
כפרנחום
60 אחרי
שהם
שמעו
אותו
אמרו
רבים
מתלמידיו
אם
אנחנו
נאמין
לדברים
אלו
אי
אפשר
לחיות
61 ישוע
ידע
שתלמידיו
לא
מאמינים
בו
ואמר
לכם
הדברים
אלו
מפריעים
לכם
62 אם
תראו
את
בן
האדם
עולה
לשמים
63 הרוח
נותנת
חיים
הבשר
לא
עוזר
לכלום
הדברים
שאני
אומר
לכם
הם
רוח
וחיים
64 אבל
יש
מהם
שלא
מאמינים
בי
ישוע
ידע
מי
לא
מאמין
בו
ומי
יבגוד
בו
65 הוא
אמר
לכם
לכן
אמרתי
לכם
שאף
אחד
לא
יבוא
אלי
אם
לא
אבי
נתן
לו
לבוא
66 אחרי
שישוע
אמר
זאת
רבים
מתלמידיו
עזבו
אותו
ולא
הלכו
איתו
יותר
67 ישוע
שאל
את
שנים
עשר
תלמידיו
אם
גם
אתם
רוצים
לעזוב
אותי
68 שמעון
כיפא
ענה
לו
אדוני
אל
מי
נלך
אתה
יש
לך
דברים
שמביאים
חיי
נצח
69 אנחנו
מאמינים
בך
ויודעים
שאתה
הקדוש
שלא
אלוהים
שלח
70 ישוע
אמר
לכם
אני
בחרתי
בשנים
עשר
מכם
ואחד
מכם
הוא
שטן
71 הוא
דיבר
על
יהודה
בן
שמעון
איש
קריות
כי
הוא
היה
אחד
מהשנים
עשר
ואז
הוא
בגד
בישוע

5

אחרי
זה
היה
חג
יהודי
ישוע
עלה
לירושלים
2 ליד
שער
הצאן
בירושלים
יש
בריכה
שקוראים
לה
בעברית
בית
חסדא
ויש
בה
חמש
מרפסות
3 הרבה
חולים
שרואים
עיוורים
צולעים
ומי
שיבש
4 אז
ירד
מלאך
אל
הבריכה
ונגע
במים
ואז
המים
נעשו
רפואיים
5 אדם
אחד
היה
חולה
כבר
שלושים
ושמונה
שנים
6 ישוע
ראה
אותו
ושכב
ליד
הבריכה
ואז
הוא
ידע
שהוא
חולה
הרבה
זמן
ואמר
לו
אתה
רוצה
לבריא
7 אז
ענה
לו
החולה
אדוני
אין
לי
אדם
שיכניס
אותי
לבריכה
ברגע
שהמים
נעשים
רפואיים
כי
אני
מנסה
ואחר
אחר
8 אז
אמר
לו
ישוע
קום
תרים
את
המיטה
שלך
ולך
9 אז
הוא
הבריא
מיד
ולקח
את
המיטה
שלו
והלך
ובאותו
יום
היה
שבת
10 אז
אמרו
היהודים
לאדם
שהבריא
היום
שבת
אסור
לך
לשאת
את
המיטה
שלך
11 הוא
ענה
אדם
שהבריא
אמר
לי
תרים
את
המיטה
שלי
ולך
12 אז
שאלו
אותו
מי
האדם
שאמר
לך
תרים
את
המיטה
שלך
13 אבל
האדם
שהבריא
לא
ידע
מי
הוא
ישוע
הלך
לבית
הכנסת
14 אחרי
זה
ישוע
פגש
אותו
בבית
המקדש
ואמר
לו
אתה
הבריא
עכשיו
אל
תחטא
יותר
כדי
שלא
יקרה
לך
דבר
יותר
גרוע
15 אז
הלך
האדם
ואמר
ליהודים
שישוע
הוא
מי
שהבריא
אותו
16 אז
התחילו
היהודים
לרדוף
את
ישוע
כי
הוא
עשה
דברים
אלו
ביום
שבת
17 ישוע
אמר
אבי
עובד
עד
עכשיו
ואני
עובד
18 אז
היהודים
רצו
יותר
לרדוף
אותו
כי
הוא
לא
שמר
את
יום
השבת
אבל
הוא
אמר
שאלוהים
הוא
אבי
ושהוא
שווה
לאלוהים
19 ישוע
אמר
אמן
אמן
אומר
לכם
בן
האדם
לא
יכול
לעשות
דבר
מלבד
מה
שאבי
עושה
כי
מה
שאבי
עושה
בן
האדם
עושה
גם
20 אבי
אוהב
את
בן
האדם
ומראה
לו
הרבה
דברים
אבי
מראה
לבן
האדם
דברים
גדולים
יותר
מאלה
21 אבי
מחיה
מתים
ונותן
חיים
לאנשים
22 אבי
לא
שופט
אף
אחד
אבל
הוא
נתן
לבן
האדם
23 הוא
נתן
לבן
האדם
לשפוט
כדי
שכולם
יכבדו
את
בן
האדם
24 מי
שמאמין
בדברים
שלי
ומי
שמאמין
לאבי
שלח
אותי
יש
לו
חיי
נצח
ואני
אתן
לו
חיי
נצח
ולא
אדון
לו
לא
אדון
לו
לא
אדון
לו
ל

ולא אמרתם מזה הרבה אשר לשמה הלכה אשר
בחיי 28 (aiōnios g166) ואמרתי אליכם אשר אני הולך
לבה ואם תאהבו אותי תשמחו כי אמרתי אל
הבה 29 ועתה הגדתי לכם מטרם שיבא למען
אמון 30 לא אדבר עוד עמכם כי בא שר העולם הזה
ולי אין בו דבר אבל אשר אני אוהב את
אבי ובכן אעשה כאשר צוה אבי אל אמרתי
31 קומו נא נלכה מזה

6

1 אני הגפן האמתית ואבי הוא הבונה
2 כל ענף אשר אינו נושא פרי יכרתנו
ואת הנושא פרי יטהרנו למען יגדל
3 אתם כבר טהורים בדבר אשר
דברתי אליכם 4 הישאר בי ואני בך
כענף אשר לא יוכל לנשא פרי מבלי
אשר יישאר בגפן כן גם אתם אם לא
תישארו בי לא תוכלו לנשא פרי
5 אני הגפן ואתם הענפים
הישאר בי ואני בך הוא יביא פרי
רב כי מבלעדי לא תוכלו לעשות
דבר 6 אם לא יישאר בי יטל כענף
ויבש ואנשים יאספו אותו ויטילו
אותו באש ויבער 7 אם תישארו
בי ודברי יישאר בכם בקשו
אשר תרצו ויעשה לכם 8 בזאת
יתפאר אבי אם תביאו פרי רב
ותהיו לי לתלמידים 9 כאשר
אהבני אבי אהבתי אתכם אל
תפרדו מאהבתי 10 אם תשמרו
מצותי תישארו באהבתי כאשר
שמרתי מצות אבי ואשאר באהבתו
11 את הדברים האלה דברתי
אליכם למען תשמחו בשמחתי
ושמחתכם תהיה שלמה 12 זאת
היא מצותי אהבו איש את רעהו
כאשר אהבתי אתכם 13 אהבה
גדולה מזו אין לאדם אשר ישים
נפשו בעד רעיו 14 אתם רעי
אם תעשו אשר אני מצוה אתכם
15 לא אקרא עוד לתלמידי כי
אם אל רעי כי הודעתי לכם כל
אשר שמעתי מאבי 16 לא בחרתם
בי כי אם בחרתי בכם ואשים אתכם
לשלוח לכם פרי אשר יישאר
לעולם ובכן אם תבקשו מאבי
בשם אשר אני מבקש לכם יתן לכם
17 ואת אני מצוה אתכם אהבו
איש את רעהו 18 אם ישנא
אתכם העולם דעו כי לפני שנאתו
אותי 19 אם מן העולם הייתם
אהבתם אותו אבל כי לא מן
העולם הייתם כי בחרתי בכם
מתוך העולם על כן שנא אתכם
העולם 20 זכרו את אשר אמרתי
אליכם לא עבד גדול מאדונו
אם רדפו אותי ירדפו גם אתכם
אם שמרו דברי ישמרו גם דברכם
21 אבל כל אלה יעשו לכם
בעבור שמי כי לא ידעו את
שלחני 22 לולא באתי ודברתי
אליהם לא היה להם חטא אבל
עתה אין מסתר לחטאתם 23 אם
אני שונא את אבי אהבתם אם
לא עשיתי בתוכם מעשים אשר
לא עשה אדם אחר לא היה
חטא אבל עתה ראו ושנאו גם
אותי ואת אבי 24 אבל אם
לשמר את דברי אשר אמרתי
אליכם לא יהיה לכם חטא
אבל עתה ראו ושנאו גם אותי
ואת אבי 25 אבל לא יהיה
כן אם אמר אמרתי כי אם
לקיים את אשר כתוב בתורתם
26 ובבוא אל אמתי אשר
אשלח לכם מאת אבי רוח
אמת אשר יצא מאבי הוא
יעיד עלי 27 גם אתם
תעידו כי אתם עמדתי
מראשית הימים

64 אמר
אליו אל תבכה כי מת בן־דוד ויאמר אבשלום
אל־אמתו מי־הוא הנער אשר־לו ויען אמתו
65 לאמר הנער אשר־לו אמר אל־אדני המלך
66 אחרי כי־מת הוא אמר אל־נא אל־תבכה
אל־אמתו אמר אל־אדני המלך אם־לא אל־אמתו
67 אמר אם־אמר אליו אל־תבכה אל־אמתו
68 אמר אל־אדני המלך אם־לא אל־אמתו אל־
(aiōnios לעולם) g166) 69 אמר אל־אדני המלך
אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר
70 אמר
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
71 אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו

7

2 אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
3 אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
4 אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
5 אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר
6 אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
7 אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
8 אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
9 אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
10 אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
11 אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
12 אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
13 אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
14 אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
15 אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
16 אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
17 אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
18 אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
19 אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
20 אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
21 אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
22 אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
23 אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
24 אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
25 אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
26 אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
27 אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו
28 אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו אל־אמר אל־אמתו

11 ויבא אל־יהוה לדבר אתו ויבן שם מזבח ויקרא
בשם יהוה הדבר אשר־דבר אליו לאמר ואתה
12 אמרת הן־יהוה אלהי־צבאות אם־תשמרון
את־משמרתי ואת־חקתי אשר־צויתי אתכם
13 ויעבר יהוה לפניו ויקרא יהוה יהוה אל־רחום
וחנון ארך אפים ורב־חסד ואמת׃ 14 נצר חסד לאלפים
נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון־אבות
על־בנים ועל־בני בנים על־שלשים ועל־רבעים׃
15 וימהר משה ויקד ארצה והשתחו׃ 16 ויאמר אליו אם־נא
מצאתי חן בעיניך אדני יהוה יבא־נא אדני
בקרבנו כי עם־קשה־ערף הוא וסלחת לעוננו
ולחטאתנו׃ 17 ויאמר יהוה אל־משה הנה כרתי
ברית נגד כל־עמך אעשה נפלאת אשר לא־נבראו
בכל־הארץ ובכל־הגוים וראה כל־העם אשר־אתה
בקרבו את־מעשה יהוה כי־נורא הוא אשר אני
עשה עמך׃ 18 שמר־לך את־אשר אנכי מצוה אתך
היום הנני גרש מפניך את־האמרי והכנעני
והחתי והפרזי והחוי והיבוסי׃ 19 השמר לך פן־תכרת
ברית לישבי הארץ אשר אתה בא עליה פן־יהיה
למוקש בקרבך׃ 20 כי את־מזבחתם תתצון את־מצבתם
תשברון ואת־אשרתם תכרתון׃ כי לא תשתחוה
לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא׃
21 פן־תכרת ברית לישבי הארץ וזנו אחרי
אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת
מזבחו׃ 22 את־חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל
מצות אשר צויתיך לעת חדש האביב כי בחדש האביב
יצאת ממצרים׃ 23 שלש פעמים בשנה יראה כל־זכורך
אל־פני האדן יהוה אלהי ישראל׃ 24 כי־אורישׁ גוים
מפניך והרחבתי את־גבלך ולא יחמד איש את־ארצך
בעלתך את־פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה׃
25 לא־תשחט על־חמץ דם־זבחי ולא־ילין לבקר
זבח חג הפסח׃ 26 ראשית בכורי אדמתך תביא
בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו׃
27 ויאמר יהוה אל־משה כתב־לך את־הדברים
האלה כי על־פי הדברים האלה כרתי אתך
ברית ואת־ישראל׃ 28 ויהי־שם עם־יהוה
ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל
ומים לא שתה ויכתב על־הלחת את־דברי
הברית עשרת הדברות׃ 29 והיה ברדתו משה
מהר סיני ושני לחת העדת בירד משה מן־
ההר׃ ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו
אתו׃ 30 וירא אהרן וכל־בני ישראל את־משה
והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו׃
31 ויקרא אליהם משה ויפנו אליו אהרן
ונשיאי העדה וידבר משה אליהם׃ 32 ואחרי כן
נגשו כל־בני ישראל וצוה אתם את־כל־אשר
דבר יהוה עמו בהר סיני׃ 33 ויכל משה מדבר
אתם ויתן על־פניו מסוה׃ 34 ובבא משה לפני יהוה
לדבר אתו יסיר המסוה עד־צאתו ויצא
ודבר אל־בני ישראל את־אשר יצוה׃
35 וראו בני־ישראל את־פני משה כי קרן עור
פני משה׃ (aiōn g165) והשיב משה את־המסוה על־פניו
עד־בואו לדבר אתו׃ 36 ויצו אתם אל־בני ישראל
לאמר׃ (aiōn g165) אתם תראו איש אל־קרבת
בשרו לגלות ערותו אני יהוה׃ 37 ערות אביך
וערות אמך לא תגלה אמך הוא לא תגלה
ערותה׃ 38 ערות אשת־אביך לא תגלה ערות
אחותך בת־אביך או בת־אמך מולדת בית
או מולדת חוץ׃ 39 וכי־יגור אתך גר ונגש
פסח לעשות ליהוה׃ 40 ובן־נכר לא יאכל־בו
כל־בן־נכר תושב־שכיר לא יאכל־בו׃
41 בבית אחד יאכל לא־תוציא מן־
הבית מן־הבשר חוצה ועצם לא תשברו־בו׃
42 וחג שבעת ימים תעשה לי׃ בחדש
האביב כי בו יצאת ממצרים׃ 43 כל־בכור
פטר רחם לי הוא וכל־מקנך תזכר זכר
שור ושה׃ 44 ופדית בכור־אדם בכל־בניך׃
ולא־יראו פני ריקם׃ 45 שבעת ימים תאכל
מצות ביום השביעי חג ליהוה׃ 46 ויאמר יהוה
אל־משה כתב־לך את־הדברים האלה׃
47 ויהי־עמדי אל־ההר ארבעים יום וארבעים
לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי
ויכתב על־הלחת את־דברי הברית עשרת
הדברות׃ 48 ויהי בעלות משה מערבות מואב
אל־הר נבו ראש הפסגה אשר על־פני
ירחו וראה יהוה אתו את־כל־הארץ את־
הגלעד עד־דן׃ 49 וכל־נפתלי ואת־ארץ
אפרים ומנשה וכל־ארץ יהודה עד הים
האחרון׃ 50 ואת הנגב והכקר את־בקעת
ירחו עיר התמרים עד־צוער׃ 51 ויאמר
יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם
ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתיך
בעיניך ואל־שם לא תעבר׃ 52 (aiōn g165) ויאמר
יהוה אליו עלה־ראש הפסגה ופקחת עיניך
ים־מערבה וצפונה וקדמה ותימנה׃
53 (aiōn g165) ראה נתתי בארצך׃ 54 ויקרא
יהוה אליו לאמר׃ (aiōn g165) ראה אנכי נתן לפניך
ירשה את־ארץ סיחון מלך האמרי ואת־ארץ
עוג מלך הבשן׃ 55 ויקרא אל־יהוה אלהי־
אבותיו׃ אם־יראה יראה את־אנשי הארץ
אשר־אתה יושב בה׃ 56 ויהי אלהים לא־יראה
אל־מקום אשר־אתה יושב בו׃ 57 ויאמר יהוה
אל־משה עלה אל־ראש הפסגה ונשאת עיניך
ים־מערבה וצפונה וקדמה ותימנה׃
58 ראה בעיניך כי לא תעבר את־הירדן הזה׃
ויצו את־יהושע בן־נון וחזקהו ואמצהו׃
59 כי־הוא יעבר לפני העם הזה׃ ויירש אתם
את־הארץ אשר תראה׃

9

1 ויהי אחרי מות משה עבד יהוה׃ ויאמר יהוה אל־
יהושע בן־נון משרת משה׃ 2 משה עבדי מת
עתה קום עבר את־הירדן הזה אתה וכל־העם
הזה׃ אל־הארץ אשר אני נתן להם לבני ישראל׃
3 כל־מקום אשר תדרך כף־רגלכם בו לכם אתננהו
כאשר דברתי׃ אל־משה׃ 4 מן־המדבר והלבנון
ועד הנהר הגדול נהר פרת כל ארץ החתים
ועד הים הגדול מבוא שמש יהיה גבלכם׃
5 לא־יתיצב איש לפניכם כל ימי חייך כאשר
הייתי עם־משה אהיה עמך לא ארפך ולא
אעזבך׃ 6 חזק ואמץ כי אתה תנחיל את־
העם הזה את־הארץ אשר נשבעתי לאבתם
לתת להם׃ 7 רק חזק ואמץ מאד לשמר
לעשות ככל התורה אשר צוך משה עבדי
אל־תסור ממנו ימין ושמאול למען תשכיל
בכל אשר תלך׃ 8 לא־ימוש ספר התורה הזה
מפיך והגית בו יומם ולילה למען תשמר
לעשות ככל הכתוב בו׃ כי אז תצליח את־
דרכך׃ ואז תשכיל׃ 9 הלא צויתיך חזק
ואמץ׃ אל־תערץ ואל־תחת׃ כי עמך יהוה
אלהיך בכל אשר תלך׃ 10 ויצו יהושע
שטרים בקרב העם׃ לאמר׃ 11 עברו
בקרב המחנה וצוו את־העם לאמר׃
הכינו לכם צידה׃ כי בעוד שלשת הימים
האלה אתם עברים את־הירדן הזה׃
לבוא לרשת את־הארץ אשר יהוה אלהיכם
נתן לכם׃ לרשתה׃ 12 ולראובני ולגדי
ולחצי שבט המנשה׃ דבר יהושע לאמר׃
13 זכר את־הדבר אשר־צוה אתכם משה עבד
יהוה לאמר׃ יהוה אלהיכם מניח לכם
ונתן לכם את־הארץ הזאת׃ 14 נשיכם
וטפכם ומקנכם׃ ישבו בארץ אשר־נתן
לכם מעבר לירדן׃ ואתם תעברו חמשים
אלפים׃ חלוצים לפני אחיכם׃ כל־גבורי
החיל׃ ועזרתם אתם׃ 15 עד אשר־יניח
יהוה לאחיכם׃ כאשר לכם׃ וירשו גם־
הם׃ את־הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן
להם׃ אז תשבו אל־ארץ ירשתכם׃ וירשתם
אותה׃ אשר נתן לכם משה עבד יהוה׃
מעבר לירדן מזרחה שמש׃ 16 ויענו את־
יהושע לאמר׃ כל אשר צויתנו נעשה
וכל־אשר תשלחנו נלך׃ 17 ככל אשר
שמענו אל־משה כן נשמע אליך׃ רק יהי
יהוה אלהיך עמך כאשר היה את־משה׃
18 כל־איש אשר־ימרה את־פיך׃ ולא־ישמע
אל־דבריך בכל אשר תצונו׃ יומת רק
חזק ואמץ׃

10

הנה ימים באים אמר יהוה צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף׃
2 ויצא שבט מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה׃ 3 ונחה עליו רוח יהוה
רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהוה׃ 4 והריחו
ביראת יהוה ולא למראה עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו יוכיח׃
5 והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו׃ 6 וגר זאב עם כבש
ונמר עם גדי ירבץ ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג בהם׃
7 ופרה ודב תרענה יחדו ירבצו ילדיהם ואריה כבקר יאכל תבן׃
8 ושעע יונק על חר פתן ועל מאורת צפעוני גמול ידו הדה׃
9 לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעת יהוה
כמים לים מכסים׃ 10 והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לנס
לעמים אליו גוים ידרשו והיתה מנוחתו כבוד׃ 11 והיה ביום ההוא
יוסיף אדני שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר יותר מאשור
וממצרים ומפתרוס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים׃
12 ונשא נס לגוים וקבץ נדחי ישראל ונפוצות יהודה יכנס מארבע
כנפות הארץ׃ 13 וסרה קנאת אפרים וצרי יהודה יכרתו אפרים
לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים׃ 14 ועופפו בכתף
פלשתים ימה יחדו יבזו בני קדם אדום ומואב משלח ידם ובני עמון
משמעתם׃ 15 והחרים יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו על הנהר
בעזו רוחו והכהו לשבעה נחלים והדיכו בנעלים׃ 16 והיה מסלה
לשאר עמו אשר יותר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו
מארץ מצרים׃ 17 ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת בי
ישב אפך ותנחמני׃ 18 הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי
וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה׃ 19 ושאבתם מים בששון ממעיני
הישועה׃ 20 ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו
בעמים עלילותיו הזכירו כי נשגב שמו׃ 21 זמרו ליהוה כי גאות
עשה מודעת זאת בכל הארץ׃ 22 צהלי ורני יושבת ציון כי גדול
בקרבך קדוש ישראל׃ 23 ירושלם בחור ציון אל תיראי אל תרפינה
ידיך׃ 24 יהוה אלהיך בקרבך גבור יושיע ישיש עליך בשמחה
יחריש באהבתך יגיל עליך ברנה׃ 25 נוגי ממועד אספתי מאתך
היו עליה חרפה׃ 26 הנני עשה את כל אשר אתך בעת ההיא
ושעתי את הצלעה והנדחה אקבץ והשמתי לתהלה ולשם בכל
הארץ בשתם׃ 27 בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם
כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשובי את שבותיכם
לעיניכם אמר יהוה׃

מלאכי

מלאכי הנבואה אשר היה דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי׃
2 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלא אח עשו
ליעקב נאם יהוה ואאהב את יעקב׃ 3 ואת עשו שנאתי ואשים
את הריו שמה ונחלתו לתנים מדבר׃ 4 כי תאמר אדום רוששנו
ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס
ונקרא להם גבול רשע והעם אשר זעם יהוה עד עולם׃ 5 ועיניכם
תראינה ואתם תאמרו גדל יהוה מעל לגבול ישראל׃ 6 בן יכבד
עבד את אדניו ואם אב אי כבודי איה ומורא אי יראתי אמר
יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי שמי ואמרתם במה בזינו את
שמך׃ 7 מגיש על מזבחי לחם ואמרתם במה גאלנוך בדתכם
שלחן יהוה הוא׃ 8 וכי תגישון עור לזבח אין רע וכי תגישו
פסח וחולה אין טוב הקרבהו נא לפחתך הרצך אם פני׃
9 ועתה חלו נא את פני אל ויחנו לנו מידכם היתה זאת
מקבל פניכם׃ 10 מי גם בכם ויסגר דלתים ואל תאירו מזבחי
חנם אין חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא ארצה מידכם׃
11 כי ממזרח שמש ועד מבואו גדול שמי בגוים ובכל מקום
מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי גדול שמי בגוים אמר יהוה
צבאות׃ 12 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדני הוא
וניבו נבזה׃ 13 ואמרתם הנה מה מלאה ונפחתם אותו אמר
יהוה צבאות והבאתם גזול ופסח והבאתם את הקרבן הארצה
מידכם אמר יהוה׃ 14 וארור נוכל אשר יש בעדרו זכר ונדר
ומזבח לאדני מום כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי
נורא בגוים׃ 15 ועתה אליכם הכהנים המצוה זאת׃ 16 אם לא
תשמעו ואם לא תשיתו לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות
ושלחתי בכם את המארה ואת ברכתיכם ארה גם ברכתי אותם
כי אינכם שמים על לב׃ 17 הנני גערה לכם את הזרע וזרתי
פרש על פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם אליו׃ 18 וידעתם כי
שלחתי אתכם המצוה הזאת להיות בריתי את לוי אמר יהוה
צבאות׃ 19 בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתן לו מורא
ויירא אותי ומפני שמי נחת הוא׃ 20 תורת אמת היתה בפיהו
ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי ורבים
השיב מעון׃ 21 כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו
כי מלאך יהוה צבאות הוא׃ 22 ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם
רבים בתורה שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות׃
23 גם אני נתתי אתכם נבזה ושפל לכל העם כפי אשר אינכם
שמרים את דרכי ונשאים פנים בתורה׃ 24 הלא אב אחד לכלנו
הלא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו׃
25 בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהוה
קדש אשר אהב ובעל בת אל נכר׃ 26 יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה
ער ועונה מאהלי יעקב וגרב ליהוה צבאות׃ 27 וזאת שנית תכסו
דמעות את מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד פנות אל המנחה
ולקחת רצון מידכם׃ 28 ואמרתם על זה כי יהוה העיד בינך
ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת בה ואת חברתך ואשת בריתך׃
29 (aiōn g165, aiōnios g166) הלא אחד עשה ושאר רוח לו ומה
האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואיש אל תבגד׃
30 כי שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על לבושו
אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו׃ 31 הוגעתם
יהוה בדבריכם ואמרתם במה הוגענו בהיותכם אומרים כל
מרע טוב בעיני יהוה הוא בהם ואיה אלהי המשפט׃

11 אמר אליהם אל תיראו כי אם לכו בקשו את אבותיכם
אשר מלכו בעולם ואל תבושו ומן הבשת אשר אתם
בה׃ 2 אבותינו בטחו בך ויבטחו ויפלטם׃ 3 אליך
זעקו ונמלטו בך בטחו ולא בושו׃ 4 ואני תולעת
ולא אדם חרפת אנשים ובזוי עם׃ 5 כל רואי ילעגו
לי יפטירו בשפה יניעו ראש׃ 6 גל אל יי יפלטהו
יצילהו כי חפץ בו׃ 7 כי אתה גחני מבטן מבטיחי
על שדי אמי׃ 8 עליך הושלכתי מרחם מבטן אמי
אלי אתה׃ 9 אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין
עוזר׃ 10 סבוני פרים רבים אבירי בשן כתרוני׃
11 פערו עלי פיהם אריה טרף ושאג׃ 12 כמים נשפכתי
ונתפרדו כל עצמותי היה לבבי כדונג נמס בתוך
מעי׃ 13 יבש כחרס כחי ולשוני מדבק מלקוחי
ולעפר מות תשיתני׃ 14 כי סבבוני כלבים עדת
מרעים היקיפוני כארי ידי ורגלי׃ 15 אספר כל עצמותי
הם יביטו ויראו בי׃ 16 יחלקו בגדי להם ועל לבושי
יפילו גורל׃ 17 ואתה יי אל תרחק איתני עזרתי
חושה לעזרתי׃ 18 הצילה מחרב נפשי מיד כלב
יחידתי׃ 19 הושיעני מפי אריה ומקרני רמים
עניתני׃ 20 אספרה שמך לאחי בתוך קהל
אהלל׃ 21 יראי יי הללוהו כל זרע יעקב כבדוהו
וגורו מכל זרע ישראל׃ 22 כי לא בזה ולא שקץ
עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע׃
23 מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו׃
24 יאכלו ענוים וישבעו יהללו יי דרשיו יחי לבבם
לעד׃ 25 יזכרו וישובו אל יי כל אפסי ארץ וישתחוו
לפניך כל משפחות גוים׃ 26 כי ליי המלוכה ומושל
בגוים׃ 27 אכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו יכרעו
כל יורדי עפר ונפשו לא חיתה׃ 28 זרע יעבדנו יסופר
לאדני לדור׃ 29 יבאו וגידו צדקתו לעם נולד כי עשה
זאת׃ 30 מזמור לדוד יי רעי לא אחסר׃ 31 בנאות
דשא ירביצני על מי מנחות ינהלני׃ 32 נפשי ישובב
ינחני במעגלי צדק למען שמו׃ 33 גם כי אלך בגיא
צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך
המה ינחמוני׃ 34 תערך לפני שלחן נגד צוררי דשנת
בשמן ראשי כוסי רויה׃ 35 אך טוב וחסד ירדפוני כל
ימי חיי ושבתי בבית יי לאורך ימים׃ 36 לדוד מזמור
ליי הארץ ומלואה תבל וישבי בה׃ 37 כי הוא על
ימים יסדה ועל נהרות יכוננה׃ 38 מי יעלה בהר יי
ומי יקום במקום קדשו׃ 39 נקי כפים ובר לבב אשר
לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה׃ 40 יקח
ברכה מאת יי וצדקה מאלהי ישעו׃ 41 זה דור דרשיו
מבקשי פניך יעקב׃ 42 שאו שערים ראשיכם והנשאו
פתחי עולם ויבא מלך הכבוד׃ 43 מי זה מלך הכבוד
יי עזוז וגבור יי גבור מלחמה׃ 44 שאו שערים ראשיכם
והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד׃ 45 מי הוא זה
מלך הכבוד יי צבאות הוא מלך הכבוד׃

12 למנצח על שושנים לדוד׃ 2 הושיעה יי כי גמר חסיד
כי אמונים מבני אדם׃ 3 שוא ידברו איש את רעהו
שפת חלקות בלב ולב ידברו׃ 4 יכרת יי כל שפתי
חלקות לשון מדברת גדלות׃ 5 אשר אמרו לשוננו
נגבר שפתינו אתנו מי אדון לנו׃ 6 משד עניים
מאנקת אביונים עתה אקום אמר יי אשית בישע
יפיח לו׃ 7 אמרות יי אמרות טהרות כסף צרוף
עפרים מזוקק שבעתים׃ 8 אתה יי תשמרם תצרנו
מן הדור זו לעולם׃ 9 סביב רשעים יתהלכון כרום
זלות לבני אדם׃

13 עד אנה יי תשכחני נצח עד אנה תסתיר
פניך ממני׃ 2 אם אשית עצות בנפשי יגון
בלבבי יומם עד אנה ירום אויבי עלי׃ 3 הביטה
ענני יי אלהי האירה עיני פן אישן המות׃
4 פן יאמר אויבי יכלתיו צרי כי אמוט׃ 5 ואני
בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך׃ 6 אשירה ליי
כי גמל עלי׃

14 אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו
עלילות אין עשה טוב׃ 2 יי משמים השקיף על
בני אדם לראות היש משכיל דרש את אלהים׃
3 הכל סר יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם
אחד׃ 4 הלא ידעו כל פעלי און אכלי עמי אכלו
לחם יי לא קראו׃ 5 שם פחדו פחד כי אלהים
בדור צדיק׃ 6 עצת עני תבישו כי יי מחסיו׃
7 מי יתן מציון ישועות ישראל בשוב יי שבות
עמו יגל יעקב ישמח ישראל׃

15 יי מי יגור באהלך מי ישכן בהר קדשך׃
2 הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת בלבבו׃
3 לא רגל על לשונו לא עשה לרעהו רעה וחרפה
לא נשא על קרובו׃ 4 נמאס בעיניו נלאץ ואת
יראי יי יכבד נשבע להרע ולא ימר׃ 5 כספו לא
נתן בנשך ושחד על נקי לא לקח עושה אלה לא
ימוט׃

16 שמרני אל כי חסיתי בך׃ 2 אמרת ליי אדני
אתה טובתי בלתך׃ 3 לקדושים אשר בארץ
המה ואדירי כל חפצי בם׃ 4 ירבו עצבותם אחר
מהרו בל אסיך מנסכיהם מדם ובל אשא את
שמותם על שפתי׃ 5 יי מנת חלקי וכוסי אתה
תומיך גורלי׃ 6 חבלים נפלו לי בנעימים אף
נחלתי עלי׃ 7 אברך את יי אשר יעצני אף
לילות יסרוני כליותי׃ 8 שויתי יי לנגדי תמיד
כי מימיני בלתי אמוט׃ 9 לכן שמח לבי ויגל
כבודי אף בשרי ישכן לבטח׃ 10 כי לא תעזב
נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת׃
11 תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך
נעימות בימינך׃

17 תפלה לדוד שמעה יי צדק הקשיבה רנתי
האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה׃ 2 מלפניך
משפטי עיני תחזינה מישרים׃ 3 בחנת לבי
פקדת לילה צרפתני בל תמצא זמתי בלתי
עברה פי׃ 4 לפעלות אדם בדבר שפתיך אני
שמרתי ארחות פרץ׃ 5 תמכו אשרי במעגלותיך
בלתי נמטו פעמותי׃ 6 אני קראתיך כי תענני
אל הט אזנך שמע אמרתי׃ 7 הפלא חסדיך
מושיע חוסים ממתקומים בימינך׃ 8 שמרני
כאישון בת עין בצל כנפיך תסתירני׃ 9 מפני
רשעים זדו אויבי בנפש יקיפוני׃ 10 חלבמו
סגרו פיהמו דברו בגאון׃ 11 עתה סבבונו
אשרינו עינם יטות לארץ׃ 12 דמה כאריה
יכסף לטרף וככפיר ישב במסתרים׃ 13 קומה
יי קדמה פניו הכרעהו פלטה נפשי מרשע
חרבך׃ 14 מתים מיד יי מתים מחלד חלקם
בחיים וצפונך תמלא בטנם ישבעו בנים
ויניחו יתרם לעולליהם׃ 15 אני בצדק אחזה
פניך אשבעה בהקיץ תמונתך׃

18 למנצח לעבד יי לדוד אשר דבר ליי את
דברי השירה הזאת ביום הציל יי אותו מכף
כל אויביו ומיד שאול׃ 2 ויאמר ארחמך יי
חזקי׃ 3 יי סלעי ומצודתי ומפלטי אלי צורי
אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי׃ 4 מהלל
אקרא יי ומן אויבי אושע׃ 5 אפפוני חבלי
מות ונחלי בליעל יבעתוני׃ 6 חבלי שאול
סבבוני קדמוני מוקשי מות׃ 7 בצר לי אקרא
יי ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי
לפניו תבוא באזניו׃ 8 ותגעש ותרעש הארץ
ומוסדי הרים יתגעשו ויתרעשו כי חרה לו׃
9 עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים
בערו ממנו׃ 10 ויט שמים וירד וערפל תחת
רגליו׃ 11 ורכב על כרוב ויעף וידא על כנפי
רוח׃ 12 ישת חשך סביבותיו סכתו אפלת
מים עבי שחקים׃ 13 מנגה נגדו עבו עבים
ברד וגחלי אש׃ 14 ורעם בשמים יי ועליון
יתן קולו ברד וגחלי אש׃ 15 וישלח חציו
ויפיצם וברק הרבה ויהמם׃ 16 ויראו אפיקי
מים וגלו מוסדות תבל מגערתך יי מנשמת
רוח אפיך׃ 17 ישלח ממרום יקחני אמשני
מים רבים׃ 18 יצילני מאויבי עז משנאי כי
אמצו ממני׃ 19 יקדמוני ביום אידי ויהי יי
למשען׃ 20 ויוצא למרחב אותי יחלצני כי
חפץ בי׃ 21 יגמלני יי כצדקי כבר ידי ישיב
לי׃ 22 כי שמרתי דרכי יי ולא רשעתי מאלהי׃
23 כי כל משפטיו לנגדי וחקותיו לא אסיר
מני׃ 24 ואהי תמים עמו ואשתמר מעונתי׃
25 וישב יי לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו׃
26 עם חסיד תתחסד עם גבר תמים תתמם׃
27 עם נבר תברר ועם עקש תתפתל׃ 28 כי
אתה תושיע עם עני ועיני רמות תשפיל׃
29 כי אתה תאיר נרי יי אלהי יגיה חשכי׃
30 כי בך ארוץ גדוד ובאלהי אדלג חומה׃
31 האל תמים דרכו אמרת יי צרופה מגן הוא
לכל חוסים בו׃ 32 כי מי אלוה מבלעדי יי ומי
צור זולתי אלהינו׃ 33 האל מעזרני חיל ויתר
דרכי תמים׃ 34 משוה רגלי כאילות ועל במתי
יעמידני׃ 35 מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת
נחושה זרועתי׃ 36 ותתן לי מגן ישעך וימינך
תסעדני וענותך תרבני׃ 37 תרחיב צעדי תחתי
ולא מעדו קרסלי׃ 38 ארדפה אויבי ואשיגם
ולא אשוב עד כלותם׃ 39 אמחצם ולא יכלו
קום יפלו תחת רגלי׃ 40 ותזרני חיל למלחמה
תכריע קמי תחתי׃ 41 ואויבי נתת לי ערף
משנאי ואצמיתם׃ 42 יזעקו ואין מושיע אל יי
ולא ענם׃ 43 ואדקם כעפר על פני רוח
כטיט חוצות אריקם׃ 44 תפלטני מריבי עם
תשימני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדוני׃
45 לשמע אזן ישמעו לי בני נכר יכחשו לי׃
46 בני נכר יבולו ויחרגו מסגרותם׃ 47 חי יי
וברוך צורי וירום אלוה ישעי׃ 48 האל הנתן
נקמות לי וידבר עמים תחתי׃ 49 מפלטי מאויבי
אף מן קמי תרוממני מאיש חמסים תצילני׃
50 על כן אודך יי בגוים ולשמך אזמר׃
51 מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו
לדוד ולזרעו עד עולם׃

19 למנצח מזמור לדוד׃ 2 השמים מספרים כבוד
אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע׃ 3 יום ליום
יביע אמר ולילה ללילה יחוה דעת׃ 4 אין אמר
ואין דברים בלי נשמע קולם׃ 5 בכל הארץ
יצא קום ובקצה תבל מלותם לשמש שם אהל
בהם׃ 6 והוא כחתן יצא מחופתו ישיש כגבור
לרוץ ארח׃ 7 מקצה השמים מוצאו ותקופתו
על קצותם ואין נסתר מחמתו׃ 8 תורת יי
תמימה משיבת נפש עדות יי נאמנה מחכימת
פתי׃ 9 פקודי יי ישרים משמחי לב מצות יי
ברה מאירת עינים׃ 10 יראת יי טהורה עומדת
לעד משפטי יי אמת צדקו יחדו׃ 11 הנחמדים
מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים׃
12 גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב׃
13 שגיאות מי יבין מנסתרות נקני׃ 14 גם
מזדים חשך עבדך אל ימשלו בי אז אתם
ונקיתי מפשע רב׃

20 למנצח מזמור לדוד׃ 2 יענך יי ביום צרה
ישגבך שם אלהי יעקב׃ 3 ישלח עזרך מקדש
ומציון יסעדך׃ 4 יזכר כל מנחותיך ועולתך
ידשן סלה׃ 5 יתן לך כלבבך וכל עצתך
ימלא׃ 6 נרנה בישועתך ובשם אלהינו
נדגל׃ 7 ישלם יי כל משאלותיך׃ 8 עתה
ידעתי כי הושיע יי משיחו יענהו מן שמי
קדשו בגבורות ישע ימינו׃ 9 אלה ברכב
ואלה בסוסים ואנחנו בשם יי אלהינו נזכיר׃
10 הם כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד׃
11 יי הושיעה המלך יעננו ביום קרא׃

21 למנצח מזמור לדוד׃ 2 יי בעזך ישמח מלך
ובישועתך מה מאד יגיל׃ 3 תאות לבו נתת לו
ורצון שפתיו לא מנעת סלה׃ 4 כי תקדמנו
ברכות טוב שית לראשו עטרת פז׃ 5 חיים
שאל ממך נתת לו אורך ימים עולם ועד׃
6 גדול כבודו בישועתך הוד והדר תשיתו
עליו׃ 7 כי תשיתהו ברכות לעד תחדהו
בשמחה את פניך׃ 8 כי המלך בטח ביי ובחסד
עליון בל ימוט׃ 9 תמצא ידך לכל אויביך
ימינך תמצא לשנאיך׃ 10 תשיתמו כתנור אש
לעת פניך יי באפו ובלעם אש תאכלם׃
11 פרים מארץ תאבד וזרעם מבני אדם׃
12 כי נטו עליך רע חשבו מזמה בל יוכלו׃
13 כי תשיתמו שכם במיתרתיך תכין על פניהם
יי בעוזך ונשירה ונזמרה גבורתך׃

22 למנצח על אילת השחר מזמור לדוד׃
2 אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי
דברי שאגתי׃ 3 אלהי אקרא יומם ולא תענה
ולילה ולא דומיה לי׃ 4 ואתה קדוש יושב
תהלות ישראל׃ 5 בך בטחו אבתינו בטחו
ותפלטמו׃ 6 אליך זעקו ונמלטו בך בטחו
ולא בושו׃ 7 ואנכי תולעת ולא איש חרפת
אדם ובזוי עם׃ 8 כל רואי יי לעגו לי יפטירו
שפה יניעו ראש׃ 9 גל אל יי יפלטהו
יצילהו כי חפץ בו׃ 10 כי אתה גחני מבטן
מבטיחי על שדי אמי׃ 11 עליך הושלכתי
מרחם מבטן אמי אלי אתה׃ 12 אל תרחק
ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר׃ 13 סבבוני
פרים רבים אבירי בשן כתרוני׃ 14 פערו
עלי פיהם אריה טרף ושאג׃ 15 כמים
נשפכתי ונתפרדו כל עצמותי היה לבבי
כדונג נמס בתוך מעי׃ 16 יבש כחרס כחי
ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר מות תשיתני׃
17 כי סבבוני כלבים עדת מרעים היקיפוני
כארי ידי ורגלי׃ 18 אספר כל עצמותי
הם יביטו ויראו בי׃ 19 יחלקו בגדי להם
ועל לבושי יפילו גורל׃ 20 ואתה יי אל
תרחק איתני עזרתי חושה לעזרתי׃ 21 הצילה
מחרב נפשי מיד כלב יחידתי׃ 22 הושיעני
מפי אריה ומקרני רמים עניתני׃ 23 אספרה
שמך לאחי בתוך קהל אהלל׃ 24 יראי יי
הללוהו כל זרע יעקב כבדוהו וגורו מכל
זרע ישראל׃ 25 כי לא בזה ולא שקץ
עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו
שמע׃ 26 מאתך תהלתי בקהל רב נדרי
אשלם נגד יראיו׃ 27 יאכלו ענוים ושבעו
יהללו יי דרשיו יחי לבבם לעד׃ 28 יזכרו
וישובו אל יי כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך
כל משפחות גוים׃ 29 כי ליי המלוכה ומושל
בגוים׃ 30 אכלו ושתו כל דשני ארץ לפניו
יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חיתה׃
31 זרע יעבדנו יסופר לאדני לדור׃
32 יבאו וגידו צדקתו לעם נולד כי עשה
זאת׃

23 מזמור לדוד יי רעי לא אחסר׃ 2 בנאות
דשא ירביצני על מי מנוחות ינהלני׃
3 נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען
שמו׃ 4 גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא
רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה
ינחמוני׃ 5 תערך לפני שלחן נגד צוררי
דשנת שמן ראשי כוסי רויה׃ 6 אך טוב
וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית יי
לאורך ימים׃

24 לדוד מזמור ליי הארץ ומלואה תבל
וישבי בה׃ 2 כי הוא על ימים יסדה ועל
נהרות יכוננה׃ 3 מי יעלה בהר יי ומי
יקום במקום קדשו׃ 4 נקי כפים ובר לבב
אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה׃
5 יקח ברכה מאת יי וצדקה מאלהי ישעו׃
6 זה דור דרשיו מבקשי פניך יעקב׃
7 שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם
ויבא מלך הכבוד׃ 8 מי זה מלך הכבוד
יי עזוז וגבור יי גבור מלחמה׃ 9 שאו
שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא
מלך הכבוד׃ 10 מי הוא זה מלך הכבוד
יי צבאות הוא מלך הכבוד׃

25 לדוד אליך יי אנשא׃ 2 אלהי בך בטחתי
אל אבוש אל יעלצו אויבי לי׃ 3 גם כל
קויך לא יבושו יבשו הבגדים ריקם׃
4 דרכיך יי הודיעני נתיבותיך למדני׃
5 הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי
ישעי אותך קויתי כל היום׃ 6 זכר רחמיך
יי וחסדיך כי מעולם הם׃ 7 חטאות נעורי
ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למען
טובך יי׃ 8 טוב וישר יי על כן יורה חטאים
בדרך׃ 9 ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים
דרכו׃ 10 כל ארחות יי חסד ואמת לנצרים
ברית ועדותיו׃ 11 למען שמך יי וסלחת לעוני
כי רב הוא׃ 12 מי זה האיש יירא יי יורנו
דרך יבחר׃ 13 נפשו בטוב תלין וזרעו יירש
ארץ׃ 14 סוד יי ליראיו ובריתו להודיעם׃
15 עיני תמיד אל יי כי הוא יוציא מרשת
רגלי׃ 16 פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני׃
17 צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני׃
18 ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאתי׃
19 ראה אויבי כי רבו המה ושנאת חמס
שנאוני׃ 20 שמרה נפשי והצילני אל אבוש
כי חסיתי בך׃ 21 תם וישר יצרוני כי קויתיך
יי׃ 22 פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו׃

26 לדוד שפטני יי כי אני בתמי ובי בטחתי
ולא אמעד׃ 2 בחנני יי ונסני צרפה כליותי
ולבי׃ 3 כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי
באמתך׃ 4 לא ישבתי עם מתי שוא ועם נעלמים
לא אבוא׃ 5 שנאתי קהל מרעים ועם רשעים
לא אשב׃ 6 ארחץ בנקיון כפי ואסבבה את
מזבחך יי׃ 7 לשמיע בקול תודה ולספר כל
נפלאותיך׃ 8 יי אהבתי מעון ביתך ומקום
משכן כבודך׃ 9 אל תאסף עם חטאים נפשי
ואנשי דמים חייי׃ 10 אשר בידיהם זמה
וימינם מלאה שחד׃ 11 ואני בתמי אלך
פדני וחנני׃ 12 רגלי עמדה במישור במקהלים
אברך׃

27 לדוד יי אורי וישעי ממי אירא יי מעוז
חיי ממי אפחד׃ 2 בקרב עלי מרעים לאכל
את בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלו׃
3 אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם
תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח׃ 4 אחת
שאלתי מאת יי אותה אבקש שבתי בבית יי
כל ימי חיי לחזות בנעם יי ולבקר בהיכלו׃
5 כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתירני בסתר
אהלו בצור ירוממני׃ 6 ועתה ירום ראשי
על אויבי סבבוני ואזבחה באהלו זבחי תרועה
אשירה ואזמרה ליי׃ 7 שמע יי קולי אקרא
וחנני וענני׃ 8 לך אמר לבי בקשו פני את
פניך יי אבקש׃ 9 אל תסתר פניך ממני אל
תט באף עבדך עזרתי אל תטשני ואל תעזבני
אלהי ישעי׃ 10 כי אבי ואמי עזבוני ויי
יאספני׃ 11 הורני יי דרכך ונחני בארח
מישור למען שוררי׃ 12 אל תתנני בנפש
צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס׃
13 לולא האמנתי לראות בטוב יי בארץ
חיים׃ 14 קוה אל יי חזק ויאמץ לבך וקוה
אל יי׃

28 לדוד אליך יי אקרא צורי אל תחרש
מני פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי
בור׃ 2 שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי
ידי אל דביר קדשך׃ 3 אל תמשכני עם
רשעים ועם פעלי און דברי שלום עם
רעיהם ורע בלבבתם׃ 4 תן להם כפעלם
וכרע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם
השב גמולם להם׃ 5 כי לא יבינו אל פעלות
יי ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם׃
6 ברוך יי כי שמע קול תחנוני׃ 7 יי עזי
ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבבי
ומשירי אודנו׃ 8 יי עז למו ומעוז ישועות
משיחו הוא׃ 9 הושיעה את עמך וברך את
נחלתך ורעם ונשאם עד העולם׃

29 מזמור לדוד הבו ליי בני אלים הבו ליי
כבוד ועז׃ 2 הבו ליי כבוד שמו השתחוו
ליי בהדרת קדש׃ 3 קול יי על המים אל
הכבוד הרעים יי על מים רבים׃ 4 קול יי
בכח קול יי בהדר׃ 5 קול יי שבר ארזים
וישבר יי את ארזי הלבנון׃ 6 וירקידם כמו
עגל לבנון ושריון כמו בן רמים׃ 7 קול יי
חצב להבות אש׃ 8 קול יי יחיל מדבר יחיל
יי מדבר קדש׃ 9 קול יי יחולל אילות
ויחשף יערות ובהיכלו כל אומר כבוד׃
10 יי למבול ישב ויי׳ ישב מלך לעולם׃
11 יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום׃

30 מזמור שיר חנכת הבית לדוד׃ 2 ארממך
יי כי דלית ולא שמחת אויבי לי׃ 3 יי אלהי
שועתי אליך ותרפאני׃ 4 יי העלית מן שאול
נפשי חיתני מיורדי בור׃ 5 זמרו חסידיו
ליי והודו לזכר קדשו׃ 6 כי רגע באפו חיים
ברצונו ערב בכי ולבקר רנה׃ 7 ואני אמרתי
בשלוי בל אמוט לעולם׃ 8 יי ברצונך העמדת
להרי עוז הסתרת פניך היה בהל׃ 9 אליך
יי אקרא ואל אדני אתחנן׃ 10 מה בצע
בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר הגיד
אמתך׃ 11 שמע יי וחנני יי היה עזר לי׃
12 הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי
ותאזרני שמחה׃ 13 למען יזמרך כבוד
ולא ידום יי אלהי לעולם אודך׃

31 למנצח שיר מזמור לדוד׃ 2 ביי חסיתי
אל אבושה לעולם בצדקתך פלטני׃
3 הטה אלי אזנך מהרה הצילני היה לי
לצור מעוז לבית מצודות להושיעני׃
4 כי סלעי ומצודתי אתה ולמען שמך
תנחני ותנהלני׃ 5 תוציאני מרשת זו
טמנו לי כי אתה מעוזי׃ 6 בידך אפקיד
רוחי פדיתה אתי יי אל אמת׃ 7 שנאתי
השמרים הבלי שוא ואני ביי בטחתי׃
8 אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את
עניי׃ 9 לא הסגרתני ביד אויב העמדת
במרחב רגלי׃ 10 חנני יי כי צר לי עשש
בכעס נפשי ובטני׃ 11 כי כלו ביגון חיי
ושנותי באנחה כשל בעוני כחי ועצמותי
עששו׃ 12 מכל צרי הייתי חרפה ושכנים
מאד ופחד לידעי אותי חוצה נדדו׃
13 נשכחתי כמת מלב אהיה ככלי אבד׃
14 כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב
בהוסדם יחדו עלי לקחת נפשי זמו׃
15 ואני עליך בטחתי יי אמרתי אלהי
אתה׃ 16 בידיך עתותי הצילני מיד אויבי
ומרדפי׃ 17 האירה פניך על עבדך הושיעני
בחסדך׃ 18 יי אל אבוש כי קראתיך יבשו
רשעים יידמו לשאול׃ 19 תאלמנה שפתי
שקר הדברות על צדיק בגאון ובוז׃
20 מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת
לחוסים בך נגד בני אדם׃ 21 תסתירם
סתר פניך מרגזי אדם תצפנם בסכה
מריב לשונות׃ 22 ברוך יי כי הפליא חסדו
לי בעיר מצור׃ 23 ואני אמרתי בחפזי
נגרזתי מנגד עיניך אכן שמעת קול
תחנוני בשועי אליך׃ 24 אהבו את יי כל
חסידיו אמונים נצר יי ומשלם על יתר
עושה גאוה׃ 25 חזקו ויאמץ לבבכם כל
המיחלים ליי׃

32 לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה׃
2 אשרי אדם לא יחשב יי לו עון ואין
ברוחו רמיה׃ 3 כי החרשתי בלו עצמותי
בשאגתי כל היום׃ 4 כי יומם ולילה תכבד
עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קיץ סלה׃
5 חטאתי אודיעך וחטאתי לא כסיתי אמרתי
אודה על פשעי ליי ואתה נשאת עון חטאתי
סלה׃ 6 על זאת יתפלל כל חסיד אליך
לעת מצוא רק לשטף מים רבים אליו לא
יגיעו׃ 7 אתה סתר לי מצר תצרני רני
פלט תסובבני סלה׃ 8 אשכילך ואורך בדרך
זו תלך איעצה עליך עיני׃ 9 אל תהיו כסוס
כפרד אין הבין במתג עדיו לבלום בל
קרב אליך׃ 10 רבים מכאובים לרשע והבוטח
ביי חסד יסובבנו׃ 11 שמחו ביי וגילו
צדיקים והרנינו כל ישרי לב׃

33 רנו צדיקים ביי לישרים נאוה תהלה׃
2 הודו ליי בכנור בנבל עשור זמרו לו׃
3 שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה׃
4 כי ישר דבר יי וכל מעשיו באמונה׃
5 אהב צדקה ומשפט חסד יי מלאה הארץ׃
6 בדבר יי שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם׃
7 כנס כנד מי הים נתן באצרות תהומות׃
8 יירא את יי כל הארץ ממנו יגורו כל
יושבי תבל׃ 9 כי הוא אמר ויהי הוא צוה
ויעמד׃ 10 יי הפיר עצת גוים הניא מחשבות
עמים׃ 11 עצת יי לעולם תעמוד מחשבות
לבו לדר ודר׃ 12 אשרי הגוי אשר יי אלהיו
העם בחר לנחלה לו׃ 13 משמים הביט יי
ראה את כל בני אדם׃ 14 מכין שבתו הביט
אל כל יושבי הארץ׃ 15 היוצר יחד לבם
המבין אל כל מעשיהם׃ 16 אין המלך נושע
ברב חיל גבור לא ינצל ברב כח׃
17 שקר הסוס לתשועה וברב חילו לא
ימלט׃ 18 הנה עין יי אל יראיו למיחלים
לחסדו׃ 19 לחלץ ממות נפשם ולחיותם
ברעב׃ 20 נפשנו חכתה ליי עזרנו ומגננו
הוא׃ 21 כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו
בטחנו׃ 22 יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו
לך׃

34 לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך
ויגרשהו וילך׃ 2 אברכה את יי בכל עת
תמיד תהלתו בפי׃ 3 בי תתהלל נפשי
ישמעו ענוים וישמחו׃ 4 גדלו ליי אתי
ונרוממה שמו יחדו׃ 5 דרשתי את יי
וענני ומכל מגורותי הצילני׃ 6 הביטו
אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו׃ 7 זה עני
קרא ויי שמע ומכל צרותיו הושיעו׃
8 חנה מלאך יי סביב ליראיו ויחלצם׃
9 טעמו וראו כי טוב יי אשרי הגבר יחסה
בו׃ 10 יראו את יי קדשיו כי אין מחסור
ליראיו׃ 11 כפירים רשו ורעבו ודרשי יי
לא יחסרו כל טוב׃ 12 לכו בנים שמעו לי
יראת יי אלמדכם׃ 13 מי האיש החפץ חיים
אהב ימים לראות טוב׃ 14 נצר לשונך
מרע ושפתיך מדבר מרמה׃ 15 סור מרע
ועשה טוב בקש שלום ורדפהו׃ 16 עיני יי
אל צדיקים ואזניו אל שועתם׃ 17 פני יי
בעשי רע להכרית מארץ זכרם׃ 18 צעקו
וייי שמע ומכל צרותם הצילם׃ 19 קרוב
יי לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע׃
20 רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יי׃
21 שומר כל עצמותיו אחת מהן לא נשברו׃
22 תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו׃

35 לדוד ריב את ריבי יי את לחמי׃
2 החזיק מגן וצנה וקומה בעזרתי׃
3 והרק חנית וסגר לקראת רדפי אמר
לנפשי ישעתך אני׃ 4 יבשו ויכלמו מבקשי
נפשי יסגו אחור וחפרו רעתי׃ 5 יהיו
כמץ לפני רוח ומלאך יי דוחה׃
6 יהי דרכם חשך וחלקלקות ומלאך יי
רודפם׃ 7 כי חנם טמנו לי שחת רשתם
חנם חפרו לנפשי׃ 8 תבואהו שואה לא
ידע ורשתו אשר טמן תלכדנו בשואה
יפל׃ 9 ונפשי תגיל ביי תשיש בישועתו׃
10 כל עצמותי תאמרנה יי מי כמוך מציל
עני מחזק ממנו׃ 11 קמי עדות יענון
אשר לא ידעתי ישאלוני׃ 12 משלמים
רע תחת טוב שכלה לנפשי׃ 13 ואני
בחלתם לבשי שק ענתי בצום נפשי
ותפלתי על חיקי תשוב׃ 14 כרע כאח לי
אמי קדר שחתי׃ 15 ובצלעי שמחו ונאספו
נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא
דמו׃ 16 כחנפי לעג מעוג חרק שניו
אלי׃ 17 אדני כמה תראה השיבה נפשי
משאיהם מכפירים יחידתי׃ 18 אודך
בקהל רב בעם עצום אהללך׃ 19 אל
ישמחו לי אויבי שקר שנאי חנם יקרצו
עין׃ 20 כי לא שלום ידברו ועל רגעי
ארץ דברי מרמות יחשבו׃ 21 ויפערו
עלי פיהם אמרו האח האח ראתה עינינו׃
22 ראית יי אל תחרש אדני אל תרחק
ממני׃ 23 הקיצה ועורה למשפטי אלהי
ואדני לריבי׃ 24 שפטני כצדקך יי אלהי
ואל יישמחו לי׃ 25 אל יאמרו בלבם
האח נפשנו אל יאמרו בלענוהו׃
26 יבשו וחפרו יחדו שמחי לרעתי
ילבשו בושת וכלמה המגדילים עלי׃
27 יריעו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו
תמיד יגדל יי החפץ שלום עבדו׃
28 ולשוני תהגה צדקך כל היום תהלתך׃

36 למנצח לעבד יי לדוד׃ 2 נאם פשע
לרשע בקרב לבי אין פחד אלהים נגד
עיניו׃ 3 כי חלק אליו בעיניו למצא עונו
לשנא׃ 4 דברי פיו און ומרמה חדל להשכיל
להיטיב׃ 5 און יחשב על משכבו יתיצב
על דרך לא טוב רע לא ימאס׃ 6 יי
בהשמים חסדך אמונתך עד שחקים׃
7 צדקתך כהרי אל משפטיך תהום רבה
אדם ובהמה תושיע יי׃ 8 מה יקר חסדך
אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון׃
9 ישבעון מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם׃
10 כי עמך מקור חיים באורך נראה אור׃
11 משך חסדך לידעיך וצדקתך לישרי לב׃
12 אל תבא רגל גאוה ויד רשעים אל
תנידני׃ 13 שם נפלו פעלי און דחו ולא
יכלו קום׃

37 לדוד אל תתחר במרעים אל תקנא
בעושי עולה׃ 2 כי כחציר מהרה ימולון
וכירק עשב יבולון׃ 3 בטח ביי ועשה טוב
שכן ארץ ורעה אמונה׃ 4 והתענג על יי
ויתן לך משאלות לבך׃ 5 גול על יי דרכך
ובטח עליו והוא יעשה׃ 6 והוציא כאור
צדקך ומשפטך כצהרים׃ 7 דום ליי והתחל
לו אל תתחר במצליח דרכו איש עושה
מזמות׃ 8 חדל מאף ועזב חמה אל תתחר
אך להרע׃ 9 כי מרעים יכרתון וקוי יי
הם יירשו ארץ׃ 10 ועוד מעט ואין רשע
והתבוננת על מקומו ואיננו׃ 11 ועניים
יירשו ארץ והתענגו על רב שלום׃
12 זומם רשע לצדיק וחרק עליו שניו׃
13 אדני יי יצחק לו כי ראה כי יום בא׃
14 חרב פתחו רשעים ודרכו קשת להפיל
עני ואביון לטבח ישרי דרך׃ 15 חרבם
תבוא בלבם וקשתותם תשברנה׃
16 טוב מעט לצדיק מהמון רשעים רבים
אשר׃ 17 כי זרועות רשעים תשברנה
ותמך צדיקים יי׃ 18 יודע יי ימי תמים
ונחלתם לעולם תהיה׃ 19 לא יבשו בעת
רעה ובימי רעב ישבעו׃ 20 כי רשעים
יאבדו ואיבי יי כיקר כרים כל

16 ויאמר אל־אברם ידע תדע כי־גר יהיה זרעך
בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות
שנה׃ 17 וגם את־הגוי אשר יעבדו דן אנכי
ואחרי־כן יצאו ברכש גדול׃ 18 ואתה תבוא
אל־אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה׃
19 ודור רביעי ישובו הנה כי לא־שלם עון
האמרי עד־הנה׃ 20 ויהי השמש באה והי
עלטה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר
בין הגזרים׃ 21 ביום ההוא כרת יהוה את־
אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את־הארץ
הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר־
פרת׃ 22 את־הקני ואת־הקנזי ואת־הקדמני
׃ 23 ואת־החתי ואת־הפרזי ואת־הרפאים
׃ 24 ואת־האמרי ואת־הכנעני ואת־הגרגשי
ואת־היבוסי׃ 25 ויהי השמש לבוא ותרדמה
נפלה על־אברם והנה אימה חשכה גדלה
נופלת עליו׃ 26 ויאמר לאברם ידע תדע
כי־גר יהיה זרעך בארץ לא להם׃ 27 ועבדום
וענו אתם ארבע מאות שנה׃ 28 וגם את־הגוי
אשר יעבדו דן אנכי ואחרי־כן יצאו ברכש
גדול׃ 29 ואתה תבוא אל־אבתיך בשלום
תקבר בשיבה טובה׃ 30 ודור רביעי ישובו
הנה כי לא־שלם עון האמרי עד־הנה׃
31 ויהי השמש בא והי־אפלה והנה תנור עשן
ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים׃ 32 ביום
ההוא כרת יהוה את־אברם ברית לאמר
לזרעך נתתי את־הארץ הזאת מנהר מצרים
עד־הנהר הגדול נהר פרת׃ 33 את־הקני
ואת־הקנזי ואת־הקדמני׃ 34 ואת־החתי
ואת־הפרזי ואת־הרפאים׃ 35 ואת־האמרי
ואת־הכנעני ואת־הגרגשי ואת־היבוסי׃

13 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל־
אשר־לו ולוט עמו הנגבה׃ 2 ואברם כבד
מאד במקנה בכסף ובזהב׃ 3 וילך למסעיו
מהנגב ועד־בית־אל עד המקום אשר היה
אהלו בתחלה בין בית־אל ובין העי׃
4 אל־מקום המזבח אשר עשה שם בראשונה
ויקרא שם אברם בשם יהוה׃ 5 וגם־
ללוט הולך את־אברם היה צאן־ובקר
ואהלים׃ 6 ולא־נשא אתם הארץ לשבת
יחדו כי־היה רכושם רב ולא יכלו לשבת
יחדו׃ 7 ויהי־ריב בין רעי מקנה־אברם
ובין רעי מקנה־לוט והכנעני והפרזי
אז יושב בארץ׃ 8 ויאמר אברם אל־לוט
אל־נא תהי מריבה בינתי וביניך
ובין רעי ורעיך כי אנשים אחים אנחנו׃
9 הלא כל־הארץ לפניך הפרד נא מעלי
אם־השמאל ואימינה ואם־הימין ואשמאילה׃
10 וישא־לוט את־עיניו וירא את־כל־
ככר הירדן כי־משקה הוא לפני שחת
יהוה את־סדם ואת־עמרה כגן־יהוה
כארץ מצרים בבאך צוער׃ 11 ויבחר־לו
לוט את־כל־ככר הירדן ויסע לוט מקדם
ויפרדו איש מעל אחיו׃ 12 אברם
ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר
ויאהל עד־סדם׃ 13 ואנשי סדם רעים
וחטאים ליהוה מאד׃ 14 ויהוה אמר
אל־אברם אחרי הפרד־לוט מעמו שא־נא
עיניך וראה מן־המקום אשר־אתה שם
צפנה ונגבה וקדמה וים׃ 15 כי את־כל־
הארץ אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך
עד־עולם׃ 16 ושמתי את־זרעך כעפר
הארץ אשר אם־יוכל איש למנות את־
עפר הארץ גם־זרעך יימנה׃ 17 קום
התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך
אתננה׃ 18 ויאהל אברם ויבא וישב
באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם
מזבח ליהוה׃ 1 ויהי בימי אמרפל
מלך שנער אריוך מלך אלסר תדעל
מלך גוים׃ 2 עשו מלחמות את־ברע
מלך סדם ואת־בירשע מלך עמרה
שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים
ומלך בלע הוא צוער׃ 3 כל־אלה חברו
אל־עמק השדים הוא ים המלח׃
4 שתים עשרה שנה עבדו את־כדרלעמר
ובשלשה עשרה שנה מרדו׃ 5 ובארבע
עשרה שנה בא כדרלעמר ואת־המלכים
אשר אתו ויכו את־רפאים בעשתרת
קרנים ואת־הזוזים בהם ואת־האימים
בשוה קריתים׃ 6 ואת־החרי בהר שעיר
עד אלפארן אשר על־המדבר׃ 7 ויפנו
ויבאו אל־עין משפט הוא קדש ויכו את־
כל־שדה העמלקי וגם את־האמרי היושב
בחצצן תמר׃ 8 ויצא מלך־סדם ומלך
עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך
בלע הוא צוער ויערכו אתם מלחמה
בעמק השדים׃ 9 את כדרלעמר מלך עילם
תדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער
אריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את
החמשה׃ 10 ועמק השדים באר בארת
בארת חמר ומלך סדם ועמרה נפלו שמה
והנשארים הר נסו׃ 11 ויקחו את־כל־
רכוש סדם ועמרה ואת־כל־אכלם וילכו׃
12 ויקחו את־לוט ואת־רכושו בן־אחי
אברם ויילכו׃ 13 ופליט בא ויגד
לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא
האמרי אחי אשכול ואחי ענר ואלה
בעלי ברית אברם׃ 14 וישמע אברם
כי נשבה אחיו ויריק את־חניכיו ילידי
ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף
עד־דן׃ 15 ויחלק עליהם לילה הוא
ועבדיו ויכם וירדפם עד־חובה אשר
משמאל לדמשק׃ 16 וישב את־כל־
הרכש וגם את־לוט אחיו ורכשו השיב
וגם את־הנשים ואת־העם׃ 17 ויצא מלך
סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את־
כדרלעמר ואת־המלכים אשר אתו אל־
עמק שוה הוא עמק המלך׃ 18 ומלכי־צדק
מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן
לאל עליון׃ 19 ויברכהו ויאמר ברוך
אברם לאל עליון קנה שמים וארץ׃
20 וברוך אל עליון אשר מגן צרריך
בידך ונתן־לו מעשר מכל׃ 21 ויאמר
מלך־סדם אל־אברם תן־לי הנפש והרכש
קח־לך׃ 22 ויאמר אברם אל־מלך סדם
הרימתי ידי אל יהוה אל עליון קנה
שמים וארץ׃ 23 אם־מחוט ועד־שרוך
מנעל ואם־אקח מכל אשר־לך ולא תאמר
אני העשרתי את־אברם׃ 24 בלעדי רק
אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר
הלכו אתי ענר אשכול וממרא הם יקחו
חלקם׃ 25 אחר הדברים האלה היה דבר
יהוה אל־אברם במחזה לאמר אל־תירא
אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃
26 ויאמר אברם אדני יהוה מה־תתן־לי
ואנכי הולך ערירי ובן־משק ביתי הוא
דמשק אליעזר׃ 27 ואמר אברם הן לי
לא נתת זרע והנה בן־ביתי יורש אתי׃
28 והנה דבר־יהוה אליו לאמר לא יירשך
זה כי אם־אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃
29 ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט־נא
השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר
אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך׃ 30 והאמן
ביהוה והחשבה לו צדקה׃ 31 ויאמר אליו
אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים
לתת לך את־הארץ הזאת לרשתה׃
32 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה
׃ 33 ויאמר אליו קחה־לי עגלה משלשת
ועז משלשת ואיל משלש ותור וגוזל׃
34 ויקח־לו את־כל־אלה וינתח אתם
בתוך ואת־הציפר לא בתר׃ 35 ויגרש
אתם מעל הפגרים׃ 36 ויהי השמש
לבוא ותרדמה נפלה על־אברם והנה אימה
חשכה גדלה נפלת עליו׃ 37 ויאמר אל־
אברם ידע תדע כי־גר יהיה זרעך בארץ
לא להם׃ 38 ועבדום וענו אתם ארבע
מאות שנה׃ 39 וגם את־הגוי אשר יעבדו
דן אנכי ואחרי־כן יצאו ברכש גדול׃
40 ואתה תבוא אל־אבתיך בשלום תקבר
בשיבה טובה׃ 41 ודור רביעי ישובו הנה
כי לא־שלם עון האמרי עד־הנה׃
42 והיה השמש לבוא והי־אפלה והנה
תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין
הגזרים׃ 43 ביום ההוא כרת יהוה את־
אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את־
הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר
הגדול נהר פרת׃ 44 את־הקני ואת־
הקנזי ואת־הקדמני׃ 45 ואת־החתי
ואת־הפרזי ואת־הרפאים׃ 46 ואת־
האמרי ואת־הכנעני ואת־הגרגשי
ואת־היבוסי׃ 47 ואשה כי־יולד זכר
ונתן אל־אביה ואל־אמה ואל־אחיה
ואל־אחותה׃ 48 ואם־לא תמצא לו אמה
ונתן לאחיו׃ 49 ואם־לא יחפץ לקחתה
אמר אל־אביה׃ 50 ואם־לא תלד אמה
אחרי אחיה׃ 51 ואם־לא תלד אמה
אחרי אחיה׃ 52 ואם־לא יחפץ לקחתה
אמר אל־אביה׃ 53 ואם־לא תלד אמה
אחרי אחיה׃ 54 ואם־לא יחפץ לקחתה
אמר אל־אביה׃ 55 ואם־לא תלד אמה
אחרי אחיה׃ 56 ואם־לא יחפץ לקחתה
אמר אל־אביה׃

ומלכותם ומלכי הארצות אשר
לקחו אותם אל תחת ידם ועבדו
אותם ואת עבדיהם הכו בחרב
ובכל הרעב ובדבר׃ 13 ועתה
אל־תתנו את־צוארכם אל־עול
מלך־בבל ואל־עול מלך־אשור
ועבדו אתו ואת־עמו וחיו׃
14 ולמה תמותו אתה ועמך
בחרב ברעב ובדבר כאשר
דבר־יהוה אל־הגוי אשר לא־
יעבד את־מלך־בבל׃ 15 כי
אל־תשמעו אל־דברי הנביאים
אשר־אמרים אליכם לאמר לא
תעבדו את־מלך־בבל׃ 16 כי
שקר הם נבאים אליכם׃
17 (aiōn g165) אל־תשמעו
אל־חזקיה׃ כי־שקר הם נבאים
אליכם׃ 18 אם־נביאים הם
ואם־דבר־יהוה אתם יש־נא
יפגעו־נא בי־יהוה צבאות
לבלתי־בוא הכלים אשר נותרו
בבית־יהוה ובבית מלך־יהודה
וירושלם׃ 19 כי־כה אמר
יהוה צבאות אל־העמדים
ואל־הים ואל־יתר הכלים
הנותרים בעיר הזאת׃
20 אשר לא־לקח נבוכדנאצר
מלך־בבל בגלתו מירושלם
אל־בבל׃ 21 כי־כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל
אל־הכלים הנותרים בבית
יהוה ובית מלך־יהודה
וירושלם׃ 22 בבבלה יובאו
ועד־יום פקדי אותם נאם־יהוה
והעלתים והשיבם אל־המקום
הזה׃

14

1 בשנת הרבעית לממלכת
יהויקים בן־יאשיהו מלך
יהודה היה דבר־יהוה אל־
ירמיהו לאמר׃ 2 כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל
לאמר׃ 3 עד־מתי אמרתם
אל־נא אל־נא אל־נא
אל־נא אל־נא אל־נא
אל־נא אל־נא אל־נא

הלחם (aiōnios g166) 3 ועתה הנה אני בא אל
אביך ואל אמך ואל אחיך אשר ידעו אתך
(aiōnios g166) 4 ויען אחיו אליו לך מזה
ולך שם ויראו גם מעשיך אשר תעשה
5 כי איש לא יעשה דבר בסתר ובקש
הוא להיות נודע בגלוי אם תעשה את
הדברים האלה הראה את עצמך לעולם
6 כי לא האמינו אחיו בו גם לא דברו
אתו שלום ויהי אחרי כן ויעל יהוה
אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
7 ויבא אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת
אל ויקרא אל יהוה מן השמים ויענהו
8 ויבא אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת
אל ויקרא אל יהוה מן השמים ויענהו
אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
9 ויקרא אל יהוה
אל יהוה מן השמים ויענהו אל הר גרזים
ויתיצב שם לעמת אל ויקרא אל יהוה
10 אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
ויקרא אל יהוה מן השמים ויענהו אל
11 אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
ויקרא אל יהוה מן השמים ויענהו אל
12 גר אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת
אל ויקרא אל יהוה מן השמים ויענהו אל
13 ויקרא אל יהוה מן השמים ויענהו אל
אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
14 ויקרא אל יהוה מן השמים ויענהו אל
אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
15 אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
16 אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
17 אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
18 אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
19 אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
20 אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
21 אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
22 אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
23 אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
24 אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
25 אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
26 אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
27 אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
28 אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
29 אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
30 אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
32 אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
31 אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
33 אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל

17

אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
2 ויבא אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל
אל הר גרזים ויתיצב שם לעמת אל

אמרתי אל אלהים אל תקצר נא אל תמשך ארך אפים
9 הבט נא אנחנו עמך ועם גוי אחד כולנו
מעשה ידיך ונתת לנו ברכה לזרענו ונהיינו
11 ויאמר אליו אלהים אני אל שדי פרה ורבה
גוי וקהל עמים יהיה מזרעך ומלכים
12 מחלציך יצאו ואת הארץ אשר נתתי לאברהם
וליצחק לך אתן אותה ולזרעך אחריך
13 ועלה אלהים מעל אברהם בהמריאו אתו
14 ויקח אברהם את יצחק בנו ואת כל
אשר לו ואת אבימלך בן גרר ויבא
15 ויאמר אלהים אל אברהם בחלום
אל אבימלך הנה מת אתה על האשה
אשר לקחת והוא בעלת בעל
16 ואבימלך לא קרב אליה
ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרג
17 הלא הוא אמר לי אחי
הוא ואמרה גם הוא אחי
בתם לבבי ובנקיון כפי
18 כי אנכי נתן לך
אמרתי אליו בעבור אשר
אין יראת אלהים
19 ויאמר אלהים אל אבימלך
אל אבימלך הנה מת אתה
20 ואבימלך לא קרב אליה
ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרג
21 הלא הוא אמר לי אחי
הוא ואמרה גם הוא אחי
בתם לבבי ובנקיון כפי
22 ויהי אחר הדברים
האלה ואבימלך אמר
אל אברהם לאמר
23 ועתה
אל אבימלך
אל אברהם
24 ויאמר
אל אבימלך
25 ויאמר
אל אבימלך
26 ויאמר
אל אבימלך
27 ויאמר
אל אבימלך
28 ויאמר
אל אבימלך
29 ויאמר
אל אבימלך

אל אבימלך
40 ויעמד
אל אבימלך
אל אבימלך
אל אבימלך
אל אבימלך
אל אבימלך

19

אל אבימלך
2 ותהר
אל אבימלך
3 ואת
אל אבימלך
4 ויעקד
אל אבימלך
5 ואברהם
אל אבימלך
6 ותאמר
אל אבימלך
7 ותאמר
אל אבימלך
8 ויגדל
אל אבימלך
9 ותרא
אל אבימלך
10 ותאמר
אל אבימלך
11 ויאמר
אל אבימלך
12 ויאמר
אל אבימלך
13 וגם
אל אבימלך
14 ויקח
אל אבימלך
15 ויאמר
אל אבימלך
16 ויאמר
אל אבימלך
17 ויאמר
אל אבימלך
18 כי
אל אבימלך
19 ויזכר
אל אבימלך
20 ויהי
אל אבימלך
21 ויאמר
אל אבימלך
22 ויהי
אל אבימלך
23 ועתה
אל אבימלך
24 ויאמר
אל אבימלך
25 ויאמר
אל אבימלך
26 ויאמר
אל אבימלך
27 ויאמר
אל אבימלך
28 ויאמר
אל אבימלך
29 ויאמר
אל אבימלך

הלוים אשר אתם לבדם לא יקרבו אל הקדש לשרתו ולא יגשו אל
המזבח ואל השלחן ואל המנורה ואל המזבחות ולא יגעו בכלי
הקדש ובמקדש אשר הם עשו בו ונתנו את משמרתם ולא יהיה
קצף על עדת בני ישראל והנה אחיכם בית לוי נתתי לכם מתת
לעבד את עבודת אהל מועד ואתם לבדכם לא תגשו אל כלי
המקדש ואל המזבח ולא ימותו גם הם גם אתם אם יגעו בו
ונלוו אליך וישרתוך ואתה ובניך אתך לפני אהל העדות
ושמרו את משמרתך ואת משמרת כל האהל אך אל כלי הקדש
ואל המזבח לא יקרבו ולא ימותו גם הם גם אתם ונלוו אליך
ויעבדו את עבודת אהל מועד ואתה ובניך אתך לפני אהל
העדות ושמרו את משמרתם ואת משמרת כל אשר לעבדת
המשכן ואך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימותו
גם הם גם אתם ונלוו אליך ושמרו משמרתך ומשמרת כל
המשכן לכל עבדת אהל מועד ורק אל כלי הקדש ואל המזבח
לא יקרבו ולא ימותו גם הם גם אתם ונלוו אליך ושמרו
משמרתי ומשמרת כל הקדש ומשמרת המזבח ולא יהיה עוד
קצף על בני ישראל והנה אני לקחתי את אחיכם הלוים מתוך
בני ישראל לכם מתנה נתונים ליהוה לעבד את עבודת אהל
מועד ואתה ובניך אתך תשמרו את כהונתכם לכל דבר המזבח
ולפנים מן הפרכת ועבדתם עבודת מתנה אתן את כהונתכם
והזר הקרב יומת

20

ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא תנחלו ולחלק לא יהיה לכם
בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל והנה נתתי לבני לוי
כל מעשר בישראל לנחלה תחת עבודתם אשר הם עבדים את עבודת
אהל מועד ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא
למות רק הלוים יעבדו את עבודת אהל מועד והם יסבלו עונם
חקת עולם לדרתיכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה כי את
המעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים לנחלה
על כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה ויאמר יהוה
אל משה לאמר אל הלוים תדבר וכי תקחו מאת בני ישראל את
המעשר אשר נתתי לכם מאתם לנחלתכם ורמתם ממנו תרומת יהוה
מעשר מן המעשר ונחשב לכם תרומתכם כדגן מגרן וכמלא היקב
כן תרימו גם אתם תרומת יהוה מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת
בני ישראל ונתתם ממנה את תרומת יהוה לאהרן הכהן ומכל
מתנותיכם תרימו את כל תרומת יהוה מכל חלבו את קדשו ואמרת
אליהם בהרימכם את חלבו ונחשב ללוים כתבואת הגרן וכתירוש
היקב ואכלתם אתו בכל מקום אתם וביתכם כי שכר הוא לכם
תחת עבודתכם באהל מועד ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את
חלבו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא תמותו

21

ויאמר יהוה אל אהרן זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר
דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה
מום אשר לא עלה עליה עול ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוצא
אתה מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו ולקח אלעזר הכהן מדמה
באצבעו והזה מדמה נגד פני אהל מועד שבע פעמים ושרף את
הפרה לעיניו עור ובשרה ודמה על פרשה יקח אלעזר הכהן
עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה
וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחרי כן יבא אל המחנה
וטמא הכהן עד הערב והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו
במים וטמא עד הערב ואסף איש טהור את אפר הפרה ושכן
מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת
למי נדה חטאת הוא ואל הנדה יטמא עד הערב והיתה להם
לחקת עולם וכבס בגדיו האסף את אפר הפרה ורחץ מים
ביום השביעי וטהר מן הטמאה ואחר יבא המחנה וטמא הכהן
שבעת הימים הם אשר יטמא בו ביום הראשון ובביום השני
יזה הכהן ביום השלישי ובביום השביעי ויחטא ביום הרביעי
ובביום הרביעי יזה הכהן ביום השלישי וחטא ביום השביעי
וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב ואיש אשר יטמא ולא
יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש יהוה
טמא מי נדה לא הזה עליו טמא הוא עוד מימיו יהיו לחקת
עולם וגם המזה מי הנדה יכבס בגדיו והנגע במי הנדה יטמא
עד הערב וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא
עד הערב

16 וַיִּהִי, בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיֹת הַבֹּקֶר, וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל הָהָר וְקֹל שֹׁפָר חָזָק מְאֹד וַיֶּחֱרַד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה. 17 וַיּוֹצֵא הָאֱלֹהִים אֶת הָעָם לִקְרַאת הָאֱלֹהִים מִן הַמַּחֲנֶה וַיִּתְיַצְּבוּ בְּתַחְתִּית הָהָר. 18 וְהַר סִינַי כֻּלּוֹ עָשַׁן מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְהוָה בָּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׁנוֹ כְּעֲשַׁן הַכִּבְשָׁן וַיֶּחֱרַד כָּל הָהָר מְאֹד. 19 וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל. 20 וַיֵּרֶד יְהוָה עַל הַר סִינַי אֶל רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה. 21 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה רֵד הָעֵד בָּעָם פֶּן יֶהֶרְסוּ אֶל יְהוָה לִרְאוֹת וְנָפַל מִמֶּנּוּ רָב. 22 וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנִّגָּשִׁים אֶל יְהוָה יִתְקַדָּשׁוּ פֶּן יִפְרֹץ בָּם יְהוָה. 23 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה לֹא יוּכַל הָעָם לַעֲלוֹת אֶל הַר סִינָי כִּי אַתָּה הַעִדֹתָ בָּנוּ לֵאמֹר הַגְבֵּל אֶת הָהָר וְקִדַּשְׁתּוֹ. 24 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה לֶךְ רֵד וְעָלִיתָ אַתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם אַל יֶהֶרְסוּ לַעֲלוֹת אֶל יְהוָה פֶּן יִפְרֹץ בָּם. 25 וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶל הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם.

ܡܬܝܠܝܐ

1 ܡܬܠܝ ܕܫܠܡܐ ܕܫܠܝܡܘܢ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܀ 2 ܕܝܕܥ ܠܚܟܡܬܐ ܘܠܡܘܣܪܐ ܠܡܠܠܐ ܡܠܝܐ ܕܡܠܬܐ ܀ ܠܡܣܒܪ ܠܪܫܝܢ ܡܠܬܐ ܕܡܪܝܐ ܀ 3 ܘܠܩܒܠ ܡܘܣܪܐ ܕܚܟܡܬܐ ܘܡܠܦܢܘܬܐ ܕܙܕܩܬܐ ܘܕܕܝܢܐ ܘܕܡܝܪܘܬܐ ܀ ܠܡܬܠܠ ܠܦܬܝܐ ܚܟܡܬܐ ܠܥܪܡܐ ܘܠܛܠܝܐ ܘܠܫܠܝܚܐ ܀ 4 ܕܢܬܠܘܢ ܠܦܬܝܐ ܡܕܥܐ ܘܛܥܡܐ ܠܥܪܡܐ ܘܠܛܠܝܐ ܡܕܥ ܘܛܥܡ ܠܡܠܬܐ ܀ 5 ܢܫܡܥ ܚܟܝܡܐ ܘܢܣܬܪ ܠܡܠܦܢܘܬܗ ܘܢܬܝܕܥ ܡܠܬܐ ܀ 6 ܕܢܦܗܡ ܡܬܠܐ ܘܡܠܝܨܘܬܐ ܡܠܝ ܚܟܝܡܐ ܘܫܐܠܬܗ ܀ 7 ܕܝܪܬܐ ܕܡܪܝܐ ܡܠܬܐ ܚܟܡܬܐ ܘܡܘܣܪܐ ܠܚܟܝܡܐ ܀ 8 ܫܡܥ ܒܪܝ ܠܡܠܦ ܐܒܘܟ ܘܠܐ ܬܫܒܩ ܡܘܬܐ ܕܐܡܟ ܀ 9 ܕܢܬܠ ܠܪܫܝܬ ܡܠܬܐ ܠܟܠܝܠ ܪܫܝܬ ܡܠܬܐ ܀ 10 ܒܪܝ ܐܢ ܢܦܬܘܢܟ ܚܛܝܐ ܠܐ ܬܨܒܐ ܀ 11 ܐܢ ܢܐܡܪܘܢ ܥܡܢ ܢܬܟܡܢ ܠܡܩܛܠ ܠܢܩܝܐ ܢܣܬܪܘܢ ܠܬܡܝܡ ܀ 12 ܢܒܠܥܝܢ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܫܝܘܠܐ ܕܡܬܝܬܝ ܠܬܗܘܡܐ ܀ 13 ܢܫܪܟ ܟܠ ܢܟܣܐ ܝܩܪܐ ܢܫܪܟ ܟܠ ܡܐܢܐ ܕܝܩܪ ܀ 14 ܢܫܬܘܦ ܟܠܗܘܢ ܟܐܝܢ ܕܡܐ ܢܬܟܠ ܡܢ ܦܘܡܟ ܀ 15 ܒܪܝ ܠܐ ܬܗܠܟ ܥܡܗܘܢ ܒܐܘܪܚܐ ܠܐ ܬܥܠ ܪܓܠܝܟ ܡܢ ܫܒܝܠܐ ܀ 16 ܪܓܠܝܗܘܢ ܠܒܝܫ ܠܫܦܟܘܬܐ ܘܡܪܗܛܝܢ ܠܡܫܩܠ ܕܕܡܐ ܀ 17 ܠܡܢܬ ܕܫܘܝܐ ܡܫܬܪܝܐ ܕܨܦܪܐ ܠܥܝܢܐ ܕܟܠ ܛܝܪܐ ܀ 18 ܗܠܝܢ ܠܡܟܡܝܢ ܠܕܡܗܘܢ ܘܠܢܦܫܗܘܢ ܡܛܡܪܝܢ ܀ 19 ܐܪܚܬܐ ܕܟܠ ܡܕܥܐ ܕܝܪ ܢܦܫܗ ܀ 20 ܚܟܡܬܐ ܒܪܝܫ ܩܪܝܐ ܠܒܪܝܬ ܠܡܫܬܡܥ ܀ 21 ܒܫܘܩܐ ܩܪܝܢ ܠܗ ܒܪܝܫ ܡܬܪܝܢ ܡܠܝܢ ܀ 22 ܡܐ ܕܡܬܪܝ ܡܢܬ ܢܫܬܘܬܟ ܠܡܬܝ ܢܬܒܥ ܠܟ ܀ 23 ܗܐ ܩܝܡ ܠܡܠ ܩܠܝ ܠܟ ܢܦܩ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܦܫܝ ܠܟ ܢܗܘܐ ܠܟ ܡܠܝ ܕܡܬܝ ܠܟ ܀ 24 ܕܩܪܝܬ ܠܝ ܘܠܐ ܨܒܬܝ ܕܫܠܝܚ ܝܕܝ ܘܠܝܬ ܐܝܢܐ ܕܡܨܬܐ ܀ 25 ܕܡܢ ܕܠܐ ܨܒܬ ܟܠ ܥܨܬܝ ܘܬܘܒܚܬܝ ܠܟ ܠܐ ܨܒܝܬ ܠܡܩܒܠ ܠܟ ܀ 26 ܐܦ ܐܢܐ ܒܚܕܬܟܘܢ ܐܨܚܩ ܕܡܬܝܐ ܠܟ ܕܡܬܝܐ ܀ 27 ܡܛܠ ܕܩܪܝܬ ܠܝ ܘܠܐ ܨܒܬܝ ܠܡܩܒܠ ܠܟ ܀ 28 (Hadēs g86) ܗܐ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܦܫ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܦܫ ܠܟ ܀ 29 ܡܢ ܐܝܟ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀ 30 ܡܛܠ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀ 31 ܡܢ ܕܢܫܕܪ ܠܐܝܫܬܗ ܡܢ ܡܬܪܬܗ ܠܐ ܢܫܕܪ ܠܐܝܫܬܗ ܡܢ ܡܬܪܬܗ ܀ 32 (Hadēs g86) ܗܐ ܕܡܢ ܕܢܫܕܪ ܠܐܝܫܬܗ ܡܢ ܡܬܪܬܗ ܠܐ ܢܫܕܪ ܠܐܝܫܬܗ ܡܢ ܡܬܪܬܗ ܀ 33 ܡܢ ܕܢܫܕܪ ܠܐܝܫܬܗ ܡܢ ܡܬܪܬܗ ܠܐ ܢܫܕܪ ܠܐܝܫܬܗ ܡܢ ܡܬܪܬܗ ܀ 34 ܐܦܠܘ ܕܢܬܟܠ ܐܦܠܘ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀

2 ܡܢ ܕܢܫܬܘܩ ܡܢ ܡܬܪܬܗ ܠܐ ܢܫܕܪ ܠܐܝܫܬܗ ܡܢ ܡܬܪܬܗ ܀ 2 ܡܛܠ ܕܩܪܝܬ ܠܝ ܘܠܐ ܨܒܬܝ ܠܡܩܒܠ ܠܟ ܀ 3 ܡܢ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀ 4 ܡܢ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀ 5 ܡܢ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀ 6 ܡܢ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀ 7 ܡܢ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀ 8 ܡܢ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀ 9 ܡܢ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀ 10 ܡܢ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀ 11 ܡܢ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀ 12 ܡܢ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀ 13 ܡܢ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀ 14 ܡܢ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀ 15 ܡܢ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀ 16 ܡܢ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀ 17 ܡܢ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀ 18 ܡܢ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀ 19 ܡܢ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀ 20 ܡܢ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀ 21 ܡܢ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀ 22 ܡܢ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀ 23 ܡܢ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀ 24 ܡܢ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀ 25 ܡܢ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀ 26 ܡܢ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀ 27 ܡܢ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀ 28 (Hadēs g86) ܗܐ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀ 29 ܡܢ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀ 30 ܡܢ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀ 31 ܡܢ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀ 32 (Hadēs g86) ܗܐ ܕܡܢ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀ 33 ܡܢ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀ 34 ܡܢ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܡܠܝ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܀

הנה אל בתולה תהר ותלד בן וקראו שמו
עמנואל׃ 24 ויקץ יוסף משנתו ויעשו כאשר
צוה אתו מלאך יהוה ויקח את אשתו׃
25 ולא ידעה עד כי ילדה בן בכור ויקרא
את שמו ישוע׃

2 1 ובהולד ישוע בבית לחם יהודה בימי
הורדוס המלך הנה חכמים מן המזרח באו
ירושלים׃ 2 לאמר איה המולד מלך היהודים
כי ראינו כוכבו במזרח ונבוא להשתחות לו׃
3 ושמע הורדוס המלך ותבהל וכל ירושלים
עמו׃ 4 ויקבץ את כל שרי הכהנים וסופרי
העם ויחקר מאתם איה יולד המשיח׃
5 ויאמרו אליו בבית לחם יהודה כי כן כתוב
ביד הנביא׃ 6 ואתה בית לחם ארץ יהודה
לא הקטנת להיות באלפי יהודה כי ממך
יצא מושל אשר ירעה את עמי ישראל׃
7 אז הורדוס בסתר קרא אל החכמים
ויחקר מאתם את עת הראות הכוכב׃
8 וישלחם בית לחם ויאמר לכו נא חקרו
היטב אודות הילד וכאשר תמצאו אתו
הגידו לי למען אבוא גם אני להשתחות לו׃
9 ואחרי שמעם את המלך הלכו ובכוכב
אשר ראו במזרח הלך לפניהם עד בוא
ונעמד מעל המקום אשר שם הילד׃
10 ויראו את הכוכב ויגילו שמחה גדולה
מאד׃ 11 ויבאו אל הבית וירא את הילד
עם אמו מריה ויפלו לפניו להשתחות
ויפתחו אוצרותיהם ויקריבו לו מתנות
זהב ולבונה ומר׃ 12 ויצו אלהים בחלום
אל אל תשובו אל הורדוס כי יראו פן
יבוא אליכם ויהרגכם׃ 13 ובהלך
אל מולדת בית לחם הנה מלאך יהוה
נראה אל יוסף בחלום לאמר קום קח
את הילד ואת אמו וברח מצרים והיה
שם עד אמרי אליך כי הורדוס מבקש
לאבד את הילד׃ 14 ויקם ויקח את הילד
ואת אמו בלילה ויברח מצרים׃
15 ויהי שם עד מות הורדוס למען
אשר יקוים הדבר אשר דבר יהוה
ביד הנביא לאמר ממצרים קראתי
לבני׃ 16 אז הורדוס כי התל בו
חכמי מזרח מאד ויקצף מאד ויצו
לשלח ויהרג את כל הילדים אשר
בבית לחם ובכל גבולה מבן שנתים
ומטה כפי הזמן אשר חקר מאת
חכמי מזרח׃ 17 אז נתקיים אמרת
ירמיה הנביא לאמר׃ 18 קול ברמה
נשמע נהי בכי ותמרורים רחל
מבכה על בניה ולא אבתה כי
אינם׃ 19 ובמות הורדוס הנה
מלאך יהוה נראה בחלום אל יוסף
בארץ מצרים׃ 20 לאמר קום קח
את הילד ואת אמו ולך לך אל ארץ
ישראל כי מתו אנשי הנפש אשר
בקשו את נפש הילד׃ 21 ויקם
ויקח את הילד ואת אמו ויבא אל
ארץ ישראל׃ 22 וכשמעו כי ארכלאוס
מלך תחת אביו הורדוס בארץ יהודה
ירא לבוא שמה ויתרעם בחלום
ויסר אל גלילות׃ 23 ויבא וישב
בעיר נצרת למען יקוים הדבר
אשר דברו הנביאים לאמר נצרי
יקרא לו׃

3 1 ובימים ההם בא יוחנן המטבל
ויטבל במדבר יהודה׃ 2 לאמר שובו
כי קרבה מלכות שמים׃ 3 כי זה
הוא אשר דבר עליו ישעיה הנביא
לאמר קול קורא במדבר פנו דרך
יהוה יישרו נתיבותיו׃ 4 ויוחנן
לבוש מעיל שער גמלים ואזור עור
בחלציו ומאכלו ארבה ודבש יער׃
5 אז יצאו אליו ירושלים וכל יהודה
וכל הכיכר הירדן׃ 6 ויטבלו אותו
בירדן מתודים חטאתם׃ 7 וכראות
רבים מן הפרושים והצדוקים באו
לטבילתו אמר אליהם יצאי צפעים
מי הראה לכם לברח מן הקצף הבא׃
8 עשו אם כן פרי ראוי לתשובה׃
9 ואל תאמרו בלבבכם אבינו לנו
אברהם כי אמר אני לכם כי יכל
אלהים מאבנים אלה להקים בנים
לאברהם׃ 10 וגם כבר הגרזן שם
אל שרש העצים כל עץ אשר לא
יעשה פרי כרות יכרת ואל אש
יטל׃ 11 אני מטבל אתכם במים
לתשובה ואשר אחרי בא הוא חזק
ממני אשר אין אני כדאי לשאת
נעליו הוא יטבל אתכם ברוח קדש
ובאש׃ 12 ורחת בידו ונקה גרנו
ואסף את הבר אל אסם ואת המוץ
ישרף באש לא תכבה׃ 13 אז בא
ישוע מגליל הירדן אל יוחנן לטבל
אותו׃ 14 ויוחנן עצר בו לאמר
אני אני אצטרך לטבל אותך
ואתה תבוא אלי׃ 15 ויען ישוע
ויאמר אליו הרף עתה כי כן יאות
לנו לקיים את כל אשר צוה אל׃
16 ויטבל אותו יוחנן ויעל ישוע
מן המים ויפתחו לו השמים ויראה
רוח אלהים כיונה ויבא עליו׃
17 והנה קול מן השמים לאמר
זה בני אהבתי אשר בו חפצתי׃

4 1 אז הובל ישוע אל המדבר
לנסות אותו מאת השטן׃ 2 ויצם
ארבעים יום וארבעים לילה ואחרי
כן רעב׃ 3 ויגש אליו המנסה ויאמר
אם בן אלהים אתה אמר לאבנים
אלה שתהיינה לחם׃ 4 ויען לו לא
כתוב כי לא על הלחם לבדו יחיה
האדם כי אם על כל מוצא פי אלהים
יחיה׃ 5 אז לקחו השטן אל העיר
הקדושה ויעמידהו על כנף הבית׃
6 ויאמר אליו אם בן אלהים אתה
הטל נא עצמך מטה כי כתוב כי
מלאכיו יצוה עליך לשמרך׃ 7 ויען
לו ישוע גם כתוב לא תנסה את יהוה
אלהיך׃ 8 ויקחהו השטן אל הר גבוה
מאד ויראהו את כל ממלכות העולם
ואת כבודם׃ 9 ויאמר אליו כל אלה
אתן לך אם תפול לפני ותשתחו לי׃
10 ויאמר אליו ישוע לך אחור השטן
כי כתוב לה׳ אלהיך תשתחוה ואותו
לבדו תעבד׃ 11 אז עזבו השטן
ומלאכי אל באו אליו ויתנו לו לאכל׃
12 ובשמעו כי נתן יוחנן המטבל
הלך ישוע אל גליל׃ 13 ויעזב את
נצרת ויבא לשכן בכפר נחום אשר
על שפת הים בגבול זבולון ונפתלי׃
14 למען יקוים הדבר אשר דבר
ישעיה הנביא לאמר׃ 15 ארץ זבולון
וארץ נפתלי דרך הים עבר הירדן
גליל הגוים׃ 16 העם הישב בחשך
ראה אור גדול וליושבי בצלמות
מות אור זרח עליהם׃ 17 אז החל
ישוע להגיד ולאמר שובו כי קרבה
מלכות שמים׃ 18 ויהלך ישוע על
שפת הים הגליל וירא שני אחים
שמעון הנקרא פטרוס ואנדרי אחיו
משליכים רשת בים כי דייגים הם׃
19 ויאמר אליהם לכו אחרי ואעשה
אתכם לדייגי אדם׃ 20 ויעזבו
מיד את הרשתות וילכו אחריו׃
21 ויעבר משם ויראה שני אחים
יעקב בן זבדי ויוחנן אחיו בספינה
עם אביהם מתקנים את רשתם
ויקרא אליהם׃ 22 ויעזבו מיד
את הספינה ואת אביהם ויבאו אחריו׃
23 ויסב ישוע בגליל כל הימים
ויורה בבתי כנסיות ומבשר את
בשורת מלכות שמים ומרפא את
כל חולי ומחלה בעם׃ 24 ותעבר
שמעו בכל ארם ויביאו אליו כל
חולים אשר נגעו בם מרבי מחלות
ומכאובים ואחזי שדים ומשגעים
ומשתקים ויפם׃ 25 ויתר אחריו
המון רב מגליל ומעשר ומירושלים
ומיהודה ומעבר הירדן׃

ולא אבה לקחת ויאמר אם־לא נא׳ ויפצר בו
לקחת ויאמר נעמן הלא־נא׳ מתנת עבדך׳ אל־
ארם׳ ויאמר׳ אם־לא׳ נא׳ לעבדך׳ צמד פרדים
ארץ׳ כי לא יעשה עוד עבדך׳ עלה׳ לאלהים׳
אחרים׳ כי אם׳ ליהוה׳ בדבר הזה׳ יסלח׳ נא׳
ליהוה׳ לעבדך׳ בבוא אדני׳ בית רמן׳ להשתחות
שם׳ והוא׳ משען׳ על־ידי׳ והשתחויתי׳ בית
רמן׳ בהשתחותי׳ בית רמן׳ יסלח׳ נא׳ ליהוה׳
לעבדך׳ בדבר הזה׳ ויאמר׳ לו׳ לך׳ לשלום׳
ויסע׳ מאתו׳ כברת׳ הארץ׳ ויבא׳ אל־אדניו׳
ואלישע׳ הלך׳ ויאמר׳ אליו׳ מה־אמר׳ גחזי׳
נעמן׳ ויאמר׳ לא־הלך׳ עבדך׳ אנה׳ ואנה׳
ויאמר׳ אל־תירא׳ כי׳ הלוא׳ לבי׳ הלך׳
בלכת׳ האיש׳ מעל־מרכבתו׳ לקראתך׳ ויאמר׳
הכל׳ שלום׳ ויאמר׳ חי־יהוה׳ אם־לא׳ אם־
אחרי׳ אשר׳ הלך׳ מאתי׳ ויאמר׳ לו׳ לך׳
לשלום׳ ויבא׳ אל־הבית׳ ויבא׳ גחזי׳ לפני
אדניו׳ ויאמר׳ אליו׳ אדני׳ מה־זה׳ בא׳
גחזי׳ ויאמר׳ לא־הלך׳ עבדך׳ אנה׳ ואנה׳
ויאמר׳ אליו׳ הלוא׳ לבי׳ הלך׳ בלכת׳
האיש׳ מעל־מרכבתו׳ לקראתך׳ העת׳
לקחת׳ את־הכסף׳ ולקחת׳ בגדים׳ וזיתים׳
וכרמים׳ וצאן׳ ובקר׳ ועבדים׳ ושפחות׳
הצרעת׳ נעמן׳ תדבק׳ בך׳ ובזרעך׳ עד־
עולם׳ ויצא׳ מלפניו׳ מצרע׳ כשלג׳
ויבא׳ אליהו׳ אל־אלישע׳ ויאמר׳ אליו׳
מאין׳ גחזי׳ ויאמר׳ לא־הלך׳ עבדך׳ אנה׳
ואנה׳ ויאמר׳ אליו׳ הלוא׳ לבי׳ הלך׳
בלכת׳ האיש׳ מעל־מרכבתו׳ לקראתך׳
הלקחת׳ הכסף׳ ולקחת׳ בגדים׳ וזיתים׳
וכרמים׳ וצאן׳ ובקר׳ ועבדים׳ ושפחות׳
הצרעת׳ נעמן׳ תדבק׳ בך׳ ובזרעך׳ עד־
עולם׳ ויצא׳ מלפניו׳ מצרע׳ כשלג׳
ואלישע׳ הלך׳ ויאמר׳ אליו׳ מה־אמר׳
גחזי׳ ויאמר׳ לא־הלך׳ עבדך׳ אנה׳
ואנה׳ ויאמר׳ אליו׳ הלוא׳ לבי׳ הלך׳
בלכת׳ האיש׳ מעל־מרכבתו׳ לקראתך׳
העת׳ לקחת׳ את־הכסף׳ ולקחת׳ בגדים׳
וזיתים׳ וכרמים׳ וצאן׳ ובקר׳ ועבדים׳
ושפחות׳ הצרעת׳ נעמן׳ תדבק׳ בך׳
ובזרעך׳ עד־עולם׳ ויצא׳ מלפניו׳
מצרע׳ כשלג׳ ואלישע׳ אמר׳ אל־גחזי׳
הלוא׳ לבי׳ הלך׳ בהפך׳ איש׳ מעל־
מרכבתו׳ לקראתך׳ העת׳ לקחת׳ הכסף׳
ולקחת׳ בגדים׳ וזיתים׳ וכרמים׳
וצאן׳ ובקר׳ ועבדים׳ ושפחות׳
הצרעת׳ נעמן׳ תדבק׳ בך׳ ובזרעך׳
עד־עולם׳ ויצא׳ מלפניו׳ מצרע׳
כשלג׳ ואלישע׳ הלך׳ ויאמר׳ אליו׳
מאין׳ גחזי׳ ויאמר׳ לא־הלך׳ עבדך׳
אנה׳ ואנה׳ ויאמר׳ אליו׳ הלוא׳ לבי׳
הלך׳ בלכת׳ האיש׳ מעל־מרכבתו׳
לקראתך׳ העת׳ לקחת׳ הכסף׳ ולקחת׳
בגדים׳ וזיתים׳ וכרמים׳ וצאן׳
ובקר׳ ועבדים׳ ושפחות׳ הצרעת׳
נעמן׳ תדבק׳ בך׳ ובזרעך׳ עד־עולם׳
ויצא׳ מלפניו׳ מצרע׳ כשלג׳ ואלישע׳
אמר׳ אל־גחזי׳ אל־תירא׳ כי׳ אם־
עתה׳ אל־תקח׳ כסף׳ ובגדים׳ לקחת׳
זיתים׳ וכרם׳ וצאן׳ ובקר׳ ועבד׳
ושפחה׳ הלוא׳ הצרעת׳ נעמן׳ תדבק׳
בך׳ ובזרעך׳ עד־עולם׳ ויצא׳ מלפניו׳
מצרע׳ כשלג׳ ויקרא׳ אליהו׳ בשם׳
אדניו׳ ויאמר׳ אליו׳ מה־אלה׳ אנכי׳
שמע׳ אל־דבר׳ אדני׳ הנה׳ נא׳ אדני׳
אתך׳ שנים׳ עשר׳ אלף׳ כסף׳ הנה׳
נא׳ בנים׳ אלה׳ מן־הר׳ אפרים׳
נערים׳ ויאמר׳ אליו׳ אלישע׳ הרבה׳
לקחת׳ שנים׳ ויפצר׳ בו׳ ויצר׳
צרור׳ כסף׳ שני׳ כרים׳ ויתן׳
אל־שני׳ נערים׳ ויאמר׳ אל־אדניו׳
אל־אל־אל־אל־אל־אל־אל־אל־אל־אל־

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה׃ 27 הברכה אשר תשמעו
אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום׃ 28 והקללה
אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי
מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם׃ 29 והיה
כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתת
את הברכה על הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל׃ 30 הלא המה
בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני היושב
בערבה מול הגלגל אצל אלני מרה׃ 31 כי אתם עברים את הירדן
לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם׃ 32 ושמרתם
לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם
היום׃

7 אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ
אשר נתן יהוה אלהי אבתיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם
חיים על האדמה׃ 2 אבד תאבדון את כל המקמות אשר עבדו
שם הגוים אשר אתם יורשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים
ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן׃ 3 ונתצתם את מזבחתם
ושברתם את מצבתם ואשרתם תשרפון באש ופסלי אלהיהם
תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא׃ 4 לא תעשון כן
ליהוה אלהיכם׃ 5 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם
מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה׃
6 והבאתם שמה עולתיכם וזבחיכם ומעשרתיכם ותרומת
ידיכם ונדריכם ונדבותיכם ובכרות בקרכם וצאנכם׃ 7 ואכלתם
שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידיכם אתם
וביתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך׃ 8 לא תעשון ככל אשר
אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו׃ 9 כי לא באתם
עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃
10 ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם
מנחיל אתכם והניח לכם מכל אויביכם מסביב וישבתם
בטח׃ 11 והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם לשכן שמו
שם אליו תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עולתיכם
וזבחיכם מעשרתיכם ותרומת ידיכם וכל מבחר נדריכם
אשר תדרו ליהוה׃ 12 ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם
ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם
כי אין לו חלק ונחלה עמכם׃ 13 השמר לך פן תעלה עולתיך
במקום אשר תראה׃ 14 כי אם במקום אשר יבחר יהוה
באחד שבטיך שם תעלה עולתיך ושם תעשה כל אשר אנכי
מצוך׃ 15 אך בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת
יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו
כצבי וכאיל׃

רק את הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים׃ 2 לא תאכל
מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך׃ 3 כי אם
נדריך אשר תהיין לך ונדבותיך תרים תרומת יהוה׃
4 ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך
בו מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך
ונדריך אשר תדר ונדבותיך אשר תנדב תרומת ידך׃
5 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך מכל שבטיך
לשום שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה׃ 6 והבאתם
שמה עולתיכם וזבחיכם ומעשרתיכם ותרומת ידיכם
ונדריכם ונדבותיכם ובכרות בקרכם וצאנכם׃ 7 ואכלתם
שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידיכם
אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך׃ 8 לא תעשון
כל הנה אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו׃ 9 כי
לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך
נתן לך׃ 10 כי תעברו את הירדן וישבתם בארץ אשר
יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל אויביכם
מסביב וישבתם לבטח׃ 11 והיה המקום אשר יבחר יהוה
אלהיכם לשכן שמו שם אל תביאו את כל אשר אנכי מצוה
אתכם עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרומת ידיכם
וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה׃ 12 ושמחתם לפני
יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם
והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה עמכם׃
13 השמר לך פן תעלה עולתיך במקום אשר תראה׃
14 כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם
תעלה עולתיך ושם תעשה כל אנכי מצוך׃ 15 רק בכל
אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר
נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי
וכאיל׃

רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים׃ 2 לא תאכל
מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך׃ 3 כי אם
נדריך אשר תהיין לך ונדבותיך תרים תרומת יהוה׃
4 ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך
בו מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך
ונדריך אשר תדר ונדבותיך אשר תנדב תרומת ידך׃
5 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך מכל שבטיך
לשום שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה׃ 6 והבאתם
שמה עולתיכם וזבחיכם ומעשרתיכם ותרומת ידיכם
ונדריכם ונדבותיכם ובכרות בקרכם וצאנכם׃ 7 ואכלתם
שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידיכם
אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך׃ 8 לא תעשון
כל הנה אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו׃ 9 כי
לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך
נתן לך׃ 10 כי תעברו את הירדן וישבתם בארץ אשר
יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל אויביכם
מסביב וישבתם לבטח׃ 11 והיה המקום אשר יבחר יהוה
אלהיכם לשכן שמו שם אל תביאו את כל אשר אנכי מצוה
אתכם עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרומת ידיכם
וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה׃ 12 ושמחתם לפני
יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם
והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה עמכם׃
13 השמר לך פן תעלה עולתיך במקום אשר תראה׃
14 כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם
תעלה עולתיך ושם תעשה כל אנכי מצוך׃ 15 רק בכל
אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר
נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי
וכאיל׃

אשר בחרבם ובקשתם׃ 13 ויבא אחיו ויבאו אל־יוסף
בביתו ויחבקו לו׃ 14 ויאמר יוסף אל־אחיו עלו
ואמרו אל־אבי׃ 15 ויעל אל־אביו ויגידו לו לאמר
עוד יוסף חי׃ 16 ויפן יוסף ביום ההוא׃ 17 ויאמר
פרעה אל־יוסף׃ 18 ויאמר פרעה אל־יוסף׃ 19 ויאמר
אל־יוסף׃ 20 ויאמר פרעה אל־יוסף׃ 21 ויעל
יוסף׃ 22 ויאמר אל־אחיו׃ 23 ולאביו שלח׃ 24
ויאמר אל־אחיו׃ 25 ויעלו׃ 26 ויגידו לו לאמר׃
27 ויראו׃ 28 ויאמר׃ 29 ויאמר׃ 30 ויאמר׃ 31
ויאמר׃ 32 ויאמר׃ 33 ויאמר׃ 34 ויאמר׃ 35
ויאמר׃ 36 ויאמר׃ 37 ויאמר׃ 38 ויאמר׃ 39
ויאמר׃ 40 ויאמר׃

9

ויעל יוסף מצרים׃ 2 ויבא אל־יוסף׃ 3
ויאמר׃ 4 ויאמר׃ 5 ויאמר׃ 6 ויאמר׃ 7
ויאמר׃ 8 ויאמר׃ 9 ויאמר׃ 10 ויאמר׃
11 ויאמר׃ 12 ויאמר׃ 13 ויאמר׃ 14 ויאמר׃
ויאמר׃ 15 ויאמר׃ 16 ויאמר׃ 17 ויאמר׃
18 ויאמר׃ 19 ויאמר׃ 20 ויאמר׃ 21 ויאמר׃
22 ויאמר׃ 23 ויאמר׃ 24 ויאמר׃ 25 ויאמר׃
26 ויאמר׃ 27 ויאמר׃ 28 ויאמר׃ 29 ויאמר׃
30 ויאמר׃ 31 ויאמר׃ 32 ויאמר׃ 33
ויאמר׃ 34 ויאמר׃ 35 ויאמר׃ 36 ויאמר׃
37 ויאמר׃ 38 ויאמר׃ 39 ויאמר׃ 40 ויאמר׃

8

ויאמר׃ 2 ויאמר׃ 3 ויאמר׃ 4 ויאמר׃
5 ויאמר׃ 6 ויאמר׃ 7 ויאמר׃ 8 ויאמר׃
9 ויאמר׃ 10 ויאמר׃ 11 ויאמר׃ 12 ויאמר׃
13 ויאמר׃ 14 ויאמר׃ 15 ויאמר׃ 16 ויאמר׃
17 ויאמר׃ 18 ויאמר׃ 19 ויאמר׃ 20 ויאמר׃
21 ויאמר׃ 22 ויאמר׃ 23 ויאמר׃ 24 ויאמר׃
25 ויאמר׃ 26 ויאמר׃ 27 ויאמר׃ 28 ויאמר׃
29 ויאמר׃ 30 ויאמר׃ 31 ויאמר׃ 32 ויאמר׃
33 ויאמר׃ 34 ויאמר׃ 35 ויאמר׃ 36 ויאמר׃
37 ויאמר׃ 38 ויאמר׃ 39 ויאמר׃ 40 ויאמר׃
41 ויאמר׃ 42 ויאמר׃ 43 ויאמר׃ 44 ויאמר׃
45 ויאמר׃ 46 ויאמר׃ 47 ויאמר׃ 48 ויאמר׃
49 ויאמר׃ 50 ויאמר׃ 51 ויאמר׃ 52 ויאמר׃
53 ויאמר׃ 54 ויאמר׃ 55 ויאמר׃ 56 ויאמר׃
57 ויאמר׃ 58 ויאמר׃ 59 ויאמר׃ 60 ויאמר׃

הבה נרדה ונבלבל שם שפתם אשר לא ישמעו איש
שפת רעהו׃ 8 ויפץ יהוה אותם משם על פני כל
הארץ ויחדלו לבנות את העיר׃ 9 על כן קרא שמה
בבל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם
יהוה על פני כל הארץ׃ 10 אלה תולדת שם שם בן
מאת שנה הוליד את ארפכשד שנתים אחר המבול׃
11 וחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש מאות
שנה ויולד בנים ובנות׃ 12 וארפכשד חי חמשה
ועשרים שנה והוליד את שלח׃ 13 וחי ארפכשד אחרי
הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה
ויולד בנים ובנות׃ 14 שלח חי שלשים שנה והוליד
את עבר׃ 15 וחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש
שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ 16 עבר
חי ארבע ושלשים שנה והוליד את פלג׃ 17 וחי עבר
אחרי הולידו את פלג שלשים שנה ארבע מאות
שנה ויולד בנים ובנות׃ 18 פלג חי שלשים שנה
והוליד את רעו׃ 19 וחי פלג אחרי הולידו את רעו
מאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ 20 רעו חי שתים
ושלשים שנה והוליד את שרוג׃ 21 וחי רעו אחרי
הולידו את שרוג מאתים שנה ויולד בנים ובנות׃
22 שרוג חי שלשים שנה והוליד את נחור׃ 23 וחי
שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד
בנים ובנות׃ 24 נחור חי תשע ועשרים שנה והוליד
את תרח׃ 25 וחי נחור אחרי הולידו את תרח
מאה ותשע עשרה שנה ויולד בנים ובנות׃
26 ויחי תרח שבעים שנה והוליד את אברם
את נחור ואת הרן׃ 27 ואלה תולדת תרח תרח
הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד
את לוט׃ 28 וימת הרן על פני תרח אביו בארץ
מולדתו באור כשדים׃ 29 ויקחו אברם ונחור
להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור
מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה׃ 30 ותהי
שרי עקרה אין לה ולד׃ 31 ויקח תרח את אברם
בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת
אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה
כנען ויבאו עד חרן וישבו שם׃ 32 ויהי ימי תרח
חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן׃
33 ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך
וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך׃
34 ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך
והיה ברכה׃ 35 ואברכה מברכיך ומקללך
אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה׃ 36 וילך
אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט
ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו
מחרן׃ 37 ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט
בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש
אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ותבאנה
ארצה כנען׃ 38 ויעבר אברם בארץ עד מקום
שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ׃
39 וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את
הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו׃
40 ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה
בית אל מים ועי מקדם ויבן שם מזבח ליהוה
ויקרא בשם יהוה׃ 41 ויסע אברם הלוך ונסוע
הנגבה׃ 42 ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים
לגור שם כי כבד הרעב בארץ׃ 43 ויהי כאשר
הקריב לבוא מצרים ויאמר אל שרי אשתו הנה
נא ידעתי כי אשה יפת מראה את׃

10

והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת
והרגו אותי ואתך יחיו׃ 2 אמרי נא את אחתי
את למען יטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגלל
אתך׃ 3 ויהי כבוא אברם מצרימה ויראו המצרים
את האשה כי יפה היא מאד׃ 4 וראוה שרי פרעה
ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה׃
5 ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר
וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים׃
6 ויגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו
על דבר שרי אשת אברם׃ 7 ויקרא פרעה לאברם
ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי
אשתך היא׃ 8 למה אמרת אחתי היא ואקח אתה
לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך׃ 9 וצו עליו
פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו וכל אשר
לו׃ 10 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר
לו ולוט עמו הנגבה׃ 11 ואברם כבד מאד במקנה
בכסף ובזהב׃ 12 ולוט הלך את אברם מן הנגב
עד בית אל׃ 13 ולוט נשא עינו וירא את כל
ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את
סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים בבאך
צוער׃ 14 ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן
ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו׃
15 אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי
הככר ויאהל עד סדם׃ 16 ואנשי סדם רעים
וחטאים ליהוה מאד׃ 17 ויהוה אמר אל אברם
אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה
מן המקום אשר אתה שם צפונה ונגבה
וקדמה וים׃ 18 כי את כל הארץ אשר אתה רואה
לך אתננה ולזרעך עד עולם׃ 19 ושמתי את
זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות
את עפר הארץ גם זרעך יימנה׃ 20 קום התהלך
בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה׃
21 ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר
בחברון ויבן שם מזבח ליהוה׃

11

ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך
אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים׃
2 עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע
מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך
צבויים ומלך בלע הוא צוער׃ 3 כל אלה חברו
אל עמק השדים הוא ים המלח׃ 4 שתים עשרה
שנה עבדו את כדרלעמר ובשלש עשרה שנה
מרדו׃ 5 ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר
ואשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים
ואת זוזים בהם ואת האמים בשוה קריתים׃
6 ואת החרי בהר שעיר עד איל פארן אשר
על המדבר׃ 7 ויסבו וילכו אל עין משפט
הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את
האמרי היושב בחצצן תמר׃ 8 ויצא מלך סדם
ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך
בלע הוא צוער ויערכו אתם מלחמה בעמק
השדים׃ 9 את כדרלעמר מלך עילם ואת תדעל
מלך גוים ואת אמרפל מלך שנער ואריוך מלך
אלסר ארבעה מלכים את החמשה׃ 10 ועמק
השדים באר בארות חמר ומלך סדם ועמרה
נפלו שמה והנשארים הר הרה׃ 11 ויקחו את
כל רכוש סדם ועמרה ואת כל אכלם ולכו׃
12 ויקחו את לוט ואת רכושו בן אחי אברם
וילך׃ 13 ופליט בא ויגד לאברם העברי
והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל
ואחי ענר והם בעלי ברית אברם׃ 14 וישמע
אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילדי
ביתו שמנה עשר ושלש מאות ויר עד דן׃
15 ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם
וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק׃
16 וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכושו
השיב וגם את הנשים ואת העם׃ 17 ויצא מלך
סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעמר
ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק
המלך׃ 18 ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם
ויין והוא כהן לאל עליון׃ 19 ויברכהו ויאמר
ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ׃
20 וברוך אל עליון אשר מגן צרריך בידך
ונתן עשר מכל׃ 21 ויאמר מלך סדם אל אברם
תן לי הנפש והרכש קח לך׃ 22 ויאמר אברם
אל מלך סדם הרימתי ידי אל יהוה אל עליון
קנה שמים וארץ׃ 23 אם מחוט ועד שרוך
מנעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני
העשרתי את אברם׃ 24 בלעדי רק אשר אכלו
הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר
אשכל וממרא הם יקחו חלקם׃

23 ויהי אחרי הדברים האלה ונעבד אבשלום את
חורשת הגלעד לגז צאן ויקרא אבשלום לכל
בני המלך: 24 ואבשלום בא אל המלך ויאמר
הנה עתה גז צאן ילך נא המלך ועבדיו עם
המלך: 25 ויאמר המלך לאבשלום לא בני
אנחנו נלך כלנו פן נכבד אתה ויפצר בו
ולא אבה לשלחו ויברכהו: 26 ויאמר אבשלום
אם לא ילך נא אחי אמנון עמנו ויאמר לו
המלך למה הוא ילך עמך: 27 ויפצר בו אבשלום
ויאמר לו את אמנון ואת כל בני המלך
עמו: 28 וצו אבשלום את נעריו לאמר ראו
נא כטוב לב אמנון בין אכל ויין ואמרתי אליכם
הכו את אמנון והמיתם אתו אל תיראו הלא
אנכי צויתי אתכם חזקו וראו בני חיל:
29 ויעשו נערי אבשלום לאמנון כאשר צוה
אבשלום ויקומו כל בני המלך וירכבו איש
על פרדו וינסו: 30 והיה הם בדרך ושמועה
תבוא אל דוד לאמר הכה אבשלום את כל
בני המלך ולא נותר מהם אחד: 31 ויקם
המלך ויקרע את בגדיו ויתנפל ארצה וכל
עבדיו הנצבים עליו קרעו בגדים: 32 ויען
יונדב בן שמעה אחי דוד לאמר אל יאמר
אדני את כל בחורי המלך המיתו כי אמנון
לבדו מת כי על פי אבשלום היתה שומה
מיום ענותו את תמר אחתו: 33 ועתה אל
יתן אדני המלך אל לבו לאמר כל בחורי
המלך המיתו כי אמנון לבדו מת כי על
פי אבשלום היתה שומה מיום ענותו את
תמר אחתו: 34 ואבשלום נס ויבא הנער
השמר את עיניו וירא והנה עם רב רבים
מדרך אחרי צלעו מן ההר: 35 ויאמר יונדב
אל המלך הנה בני המלך באו כדבר עבדך
כן היה: 36 ויהי כאשר כלה לדבר והנה בני
המלך באו וישאו את קולם ובכו גם המלך
וכל עבדיו בכו בכי גדול מאד: 37 ואבשלום
נס וילך אל תלמי מלך גשור ויתאבל על
בנו כל הימים: 38 ואבשלום נס וילך גשורה
ויהי שם שלש שנים: 39 וכלה דוד המלך
לצאת אל אבשלום כי נחם על אמנון כי מת:
40 ויאמר יואב בן צרויה אל המלך אמר
נא אל המלך אל תשם לבך אל הדבר הזה
כי כאשר מת אמנון אחיך אנכי אמרתי
לדרוש את פני המלך אולי יעשה המלך
את דבר עבדו: 41 ויקם המלך ויבא
אל האשה התקועית ויאמר אל נא אל
המלך אל תשם לבך אל הדבר הזה כי
אנכי אדרש לפני אדני המלך: 42 ותאמר
האשה התקועית אמתי אני אדני המלך
ותדבר האשה אל המלך לאמר אמת
אמרת אל אמתך אמר אדני המלך
כמלאך האלהים לשמע את הטוב והרע
ואדני המלך יהוה אלהיך עמך: 43 ותען
האשה את המלך ותאמר מדוע חשבת
כדבר הזה על עם אלהים ומדבר המלך
הזה כאשר לא ישיב המלך את נדחו:
44 כי מות נמות ונמים הננו על הארץ
אשר לא יאסף עוד מים ולא יחשב אלהים
את נפש ויחשב מחשבות לבלתי הדיח
ממנו נדח: 45 ועתה אשר באתי לדבר
את הדבר הזה אל אדני המלך כי יראוני
העם ואמר נא אל גברתך אדבר נא
אל קול גברתך אשר דברה אלי ולא
אבה המלך לשלח את אחיו אבשלום:
46 ותדבר האשה אל המלך לאמר למה
לא חרה לבי בדבר אדני המלך לאמר
אמת מות נמתנו כמים הלוא לא ישוב
ולא יקח אלהים נפש ויחשב מחשבות
לבלתי הדיח ממנו נדח: 47 ועתה באתי
לדבר את הדבר הזה אל אדני המלך כי
יראוני העם ואמר נא גברתך אל נא
אל קול גברתך אשר דברה אלי ולא
אבה המלך לשלח את אחיו אבשלום:
48 ותקם אמר אל המלך ותבא ותדבר
לפני המלך כדבר הזה ויגד מנחם
אל המלך לאמר אל נא המלך ויפל
לאפיו אל הארץ ויתחוה ותאמר
הושיעה המלך: 1 ויאמר לה המלך
מה לך ותאמר אמנה אני אשה אלמנה
ומתו בעלי: 2 ותהי שפחתך שני בנים
ויריבו שניהם בשדה ואין מציל
ביניהם ויכהו האחד את השני וימת:
3 והנה קמה כל המשפחה על שפחתך
ואמרו תן את המכה אחיו ונמיתהו
בנפש אחיו אשר הרג ונשמידה גם
היורש ונכבה את גחלתי בלתי שם
לאדני על פני האדמה: 4 ותאמר האשה
התקועית אל המלך ותפל על אפיה
ותשתחו ותאמר הושיעה המלך:
5 ויאמר לה המלך מה לך ותאמר
אמנה אשה אלמנה אנכי ויבל בעלי:
6 ולשפחתך שני בנים ויריבו שניהם
בתוך השדה ואין מציל ביניהם ויכהו
האחד את השני וימיתהו: 7 והנה קמה
כל המשפחה אל אמתך ויאמרו תן
המכה אחיו ונמיתהו בנפש אחיו
אשר הרג ונשמידה גם היורש ונכבה
את גחלתי לבלתי שם לאדני שם
ושאר על פני האדמה: 8 ויאמר המלך
אל האשה לכי לביתך ואני אצוה
עליך: 9 ותאמר האשה התקועית אל
המלך עלי אדני המלך העון ועל בית
אבי יהי הנקי והכסא ונקיו: 10 ויאמר
המלך המדבר אליך הבא אליו ולא
יוסף עוד לנגעו: 11 ותאמר יזכר נא
המלך את יהוה אלהיך מרבות גאל
דם לשחת ולא ישמידו את בני ואם
אמר אם יפל משערת בנך ארצה:
12 ותאמר אל נא תדבר גבירתי אל
המלך דבר ויאמר אמרי נא לגברתי
אל נא תגרע אמה אל המלך אלהיך
לבלתי הדיח נדחים בנך: 13 ותאמר
האשה למה חשבת כדבר הזה עם
עם אלהים ומדבר המלך הזה כאשר
לא ישיב המלך את נדחו: 14 כי מות
נמות ונמים הננו לארץ אשר לא יאסף
מים ולא יחשב אלהים נפש ויחשב
מחשבות לבלתי הדיח ממנו נדח:
15 ועתה בא דברתי אל אדני המלך
הזה כי יראוני העם ואמרה אמתך
אדברה נא אל המלך אולי יעשה
המלך את דבר אמתו: 16 כי שמע
המלך לעשות דבר אמתו מיד האיש
המבקש אתי ואת בני יחדו מנחלת
אלהים: 17 ואמתך אמרה יהי נא
נחלת אדני המלך למנוחה כי כמלאך
האלהים כן אדני המלך לשמע הטוב
והרע ויהוה אלהיך עמך: 18 ויען
המלך ויאמר אל האשה אל נא תכחד
ממני דבר אשר אני שואל אותך
ותאמר האשה דבר נא אדני המלך:
19 ויאמר המלך הלא יד יואב אתך
בכל הדברים האלה ותען האשה
ותאמר חי נפשך אדני המלך אם
ימין ואם שמאול לכל אשר דבר
אדני המלך כי עבדך יואב הוא צוה
אתי ואת כל הדברים האלה בפי
אמתך: 20 לסבב את פני הדבר הזה
עבדך יואב עשה את הדבר הזה
וחכם אדני חכמת מלאך האלהים
לדעת את כל אשר בארץ: 21 ויאמר
המלך אל יואב הנני נא עשה את
הדבר הזה ולך השב את הנער
אבשלום: 22 ויפל יואב על פניו
ארצה וישתחו ויברכהו יואב
אל המלך היום ידע עבדך כי מצאתי
חן בעיניך אדני המלך לעשות את
הדבר אשר דבר עבדו: 23 ויקם יואב
וילך גשורה ויבא את אבשלום
ירושלם: 24 ויאמר המלך יסב אל
ביתו ופני המלך לא יראו ויסב
אבשלום אל ביתו ופני המלך לא
ראה: 25 ובכל ישראל אין איש יפה
מאד מאבשלום מכף רגלו ועד קדקדו
אין בו מום: 26 והיה בגזזו את ראשו
כי מקצה הימים אשר יגז כי כבד
עליו ויגזהו ושקל שערת ראשו
מאתים שקל אבן המלך: 27 ולאבשלום
נולדו שלשה בנים ואת בת שמה
תמר היתה אשה יפת מראה: 28 וישב
אבשלום בירושלם שנתים ופני המלך
לא ראה: 29 ויקרא אבשלום אל יואב
לשלחו אל המלך ולא אבה לבוא אליו
ושלח עוד שנית ולא אבה לבוא:
30 ויאמר אל עבדיו ראו חלקת יואב
אצלי גם היא שעורים לכו והציתם
אש בחלקה ויצתו עבדי יואב את
החלקה באש: 31 ויקם יואב ויבא
אל אבשלום הביתה ויאמר אליו
עבדיך הציתו את החלקה באש:
32 ויען אבשלום אל יואב הנה שלחתי
אליך לאמר בא הלם אל המלך לאמר
למה באתי משם טוב לי עוד שם
ועתה אראה פני המלך ואם יש בי
עון והמיתני: 33 ויבא יואב אל המלך
ויגד לו ויקרא לאבשלום ויבא אל
המלך ויתחו אפים לפני המלך
ויתן אבשלום את דוד אביו:

11

1 ויהי אחרי כן ויעש לו אבשלום רכב
וסוסים וחמשים איש לרצו לפניו:
2 והשכם אבשלום ועמד אצל יד
השער וכל האיש אשר יהיה לו ריב
לבוא אל המלך למשפט וקרא אליו
אבשלום ואמר אי מזה עיר אתה
ויאמר מאחד שבטי ישראל עבדך:
3 ואמר אליו אבשלום ראה דבריך
טובים ונכונים אין שומע אליך מטעם
המלך: 4 ואמר אבשלום מי ישמני
שופט בארץ ואלי יבוא כל איש
אשר יהיה לו ריב ומשפט ושמתי
בצדקתי: 5 והיה בגשתו לגעת
אדם אליו והחזיק בו ונשק לו:
6 וכן עשה אבשלום לכל הבא
למשפט אל המלך ויגנב אבשלום
את לב אנשי ישראל: 7 ויהי מקץ
ארבע שנים ויאמר אבשלום אל
המלך אלכה נא ואשלם את נדרי
אשר נדרתי ליהוה בחברון:
8 כי נדר נדר עבדך בשבתי אתי
ארם נהרים לאמר אם שוב ישיבני
יהוה ירושלם ועבדתי את יהוה:
9 ויאמר אליו לך בשלום ויקם וילך
חברונה: 10 וישלח אבשלום מרגלים
בכל שבטי ישראל לאמר כאשר
תשמעו את קול השופר ואמרתם
מלך אבשלום בחברון: 11 ואתו
מאתים איש מן ירושלם קרואים
הלכו בתם לא ידעו כל הדבר:
12 וישלח אבשלום את אחיתפל
הגלני יועץ דוד מעיר את מושבו
מגילה ויהי הקשר איתן והעם
הולך ורב את אבשלום:

12

1 ויבא אלי הגד לאמר הנה
אחיתפל בקשר אל אבשלום
ויאמר דוד אל כל עבדיו אשר
אתו בירושלם קומו ונברחה
פן לא נפלט לנו מפני אבשלום
מהר לצאת פן יאיץ ויהרגנו
ויכה את העיר לפי חרב: 2 ויאמר
המלך אל עבדיו הנערים אשר
אתו לרגלו ונגש עד אבל
ומגדל ועבדיו עברים לרגליו:
3 ודוד עלה במעלה הזיתים
בכה בלך ורדה ראשו יחף
והעם אשר אתו כסו איש ראשו
ועלו בכה: 4 ויגד לדוד לאמר
אחיתפל בקשר אבשלום ואל
אבשלום אמר דוד שם נא יהוה
את עצת אחיתפל סכלתה ויהוה
צוה לטוב אל אבשלום רעה:
5 ויהי כבא דוד עד הראש אשר
ישתחוה לאלהים והנה לקראתו
חושי הארכי קרע בגדיו ואדמה
על ראשו: 6 ויאמר אליו דוד
למה תעבר אתי אל מעבר
אם תשב אתי אל מעבר
אם תשב אתי אל מעבר
אם תשב

לחלמים ואם אין מתרגם הוא לי ויאמרו אליו יוסף
אמר אליהם הלא לאלהים מתרגמים ספרו נא לי׳ 9 ויספר
שר המשקים את חלומו ליוסף ויאמר אליו בחלומי
והנה גפן לפני׳ 10 ובגפן שלשה שרגים והיא כפרחה
עלתה נצה בכרה גמלים שקדים׳ 11 וכוס פרעה בידי
ואקח הענבים ואסחט אותם אל כוס פרעה ונתתי
את הכוס על כף פרעה׳ 12 ויאמר אליו יוסף זאת
פתרונו שלשת השרגים׳ 13 עוד שלשת ימים ישא
פרעה את ראשך והשיבך על כנך והיית משקה
פרעה כמשפט הראשון אשר היית משרתו׳ 14 כי
אם זכרתני אתך כאשר יטב לך ועשית נא עמדי
חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה׳
15 כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי
דבר כי שמו אותי בבור׳ 16 ויראו שר האפים כי
טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה
שלשת סלי חרי על ראשי׳ 17 ובסל העליון מכל
מאכל פרעה מעשה אפים ועוף אכלים מן הסל
מעל ראשי׳ 18 ויען יוסף ויאמר זאת פתרונו
שלשת הסלים שלשת ימים הם׳ 19 בעוד שלשת
הימים ישא פרעה את ראשך מעליך והתלה אותך
על עץ ואכלו העופות את בשרך מעליך׳ 20 ויהי
ביום השלישי יום הולדת פרעה ויעש משתה לכל
עבדיו וירם את ראש שר המשקים ואת ראש שר
האפים בתוך עבדיו׳ 21 והשיב את שר המשקים
אל משקהו ויתן הכוס אל כף פרעה׳ 22 ואת שר
האפים תלה כאשר פתר להם יוסף׳ 23 ולא זכר
שר המשקים את יוסף וישכחהו׳

13

ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על
היאר׳ 2 והנה מן היאר עלות שבע פרות יפות מראה
ובריאות בשר ותרעינה באחו׳ 3 והנה שבע פרות
אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות
בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר׳ 4 ותאכלנה
הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות
יפות המראה והבריאות ויקץ פרעה׳ 5 וישן ויחלם
פעם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד
בריאות וטובות׳ 6 והנה שבע שבלים דקות שדופות
קדים צמחות אחריהן׳ 7 ותבלענה השבלים הדקות
את שבע השבלים הבריאות והמלאות ויקץ פרעה
והנה חלום׳ 8 והי בבקר ותפעם רוחו וישלח
ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה
ויספר פרעה להם חלמו ואין פותר אותם לפרעה׳
9 וידבר שר המשקים אל פרעה לאמר את חטאי
אני מזכיר היום׳ 10 פרעה קצף על עבדיו
ויתן אותי במשמר בית שר הטבחים אני והשר
האפים׳ 11 וחלום חלמנו בלילה אחד אני והוא
איש כפתרון חלמו חלמנו׳ 12 ושם אתנו נער עברי
עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו
איש כחלמו פתר׳ 13 והי כאשר פתר לנו כן היה
אותי השיב על כני ואותו תלה׳ 14 ויאמר פרעה
אל יוסף לאמר חלום חלמתי ופותר אין אותו
ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אותו׳
15 ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה
את שלום פרעה׳ 16 ויאמר פרעה אל יוסף בחלומי
הנני עמד על שפת היאר׳ 17 והנה מן היאר עלות
שבע פרות בריאות ובשר יפות תואר ותרעינה
באחו׳ 18 ותנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן
רקות ורעות תאר מאד אשר לא ראיתי כהנה
בכל ארץ מצרים לרעה׳ 19 ותאכלנה הפרות הרקות
והרעות את שבע הפרות הראשנות הבריאות׳
20 ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה
והמראיהן רעות כאשר בתחלה׳ 21 ואכלו את שבע
הפרות הרקות והרעות ולא נודע כי אכלו אל
קרבנה כי מראיהן רעות כאשר בתחלה׳ 22 ואראה
בחלומי והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד
מלאות וטובות׳ 23 והנה שבע שבלים צנמות דקות
שדופות קדים צמחות אחריהן׳ 24 ותבלענה השבלים
הדקות את שבע השבלים הטובות ואמר אל
החרטמים ואין מגיד לי׳ 25 ויאמר יוסף אל פרעה
חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד
לפרעה׳ 26 שבע פרות הטבות שבע שנים הנן
ושבע השבלים הטבות שבע שנים הנן חלום אחד
הוא׳ 27 ושבע הפרות הרקות והרעות העלות
אחריהן שבע שנים הנן ושבע השבלים הרקות
שדופות קדים יהיו שבע שני רעב׳ 28 הדבר
אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה
את פרעה׳ 29 הנה שבע שנים באים שבע גדול
בכל ארץ מצרים׳ 30 וקמו שבע שנים רעב אחרי
כן וכלה כל השבע בארץ מצרים והאכיל הרעב
את הארץ׳ 31 ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב
אחרי כן כי כבד הוא מאד׳ 32 והשנות חלום
פרעה פעמים אל יוסף׳ 33 ועתה יראה פרעה
איש נבון וחכם וישיתהו על ארץ מצרים׳ 34 יעשה
פרעה ויפקד פקדים על הארץ וחמש את ארץ
מצרים בשבע שני השבע׳ 35 ויקבצו את כל אכל
השנים הטובות הבאות האלה ויצברו בר תחת יד
פרעה אכל בערים ושמרו׳ 36 והי האכל לפקדון
לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים
ולא תכרת הארץ ברעב׳

הנה אני בא כגנב. אשרי הנשמר
ושומר בגדיו, פן יהלך ערום
ויראו את בושתו. 16 ויקבץ אותם
אל המקום הנקרא בעברית הר
מגדון. 17 ומלאך רביעי תקע
בחצוצרתו, ונגפו את השמש
ואת הירח ואת הכוכבים, עד
אשר נכו שליש מהם, ונחשך
שליש מן היום ושליש מן הלילה
לא האיר. 18 ומלאך חמישי תקע
בחצוצרתו, ואני ראיתי כוכב
נופל מן השמים אל הארץ, ולו
נתן המפתח לבור התהום. 19 ויפתח
את בור התהום, ועלה עשן
מבור כעשן כור גדול, ונחשך
השמש והאויר מן העשן הבור.
20 ומתוך העשן יצאו ארבה
אל הארץ, ונתן להם כוח כעוקצי
עקרבי הארץ. 21 ואמר להם
לא יפגעו בעשב הארץ ולא
בכל ירק ובכל עץ, כי אם
באדם אשר לא יש לו חותם
אלוהים על מצחו. 22 ונתן להם
לא להרוג אותם, אלא לענות
אותם חמש חודשים. ועינוי
אותם היה כעינוי עקרב, כאשר
יכה עקרב אדם. 23 ובימים
ההם יבקשו בני אדם את המוות
ולא ימצאו אותו, ויתאוו למות
ולא ימות המוות מפניהם. 24 ודמות
הארבה דומה לסוסים ערוכים
למלחמה, ועל ראשיהם כעין
עטרות זהב, ופניהם כפני אדם.
25 ושערותיהם כשערות נשים,
ושיניהם כשיני אריות. 26 ולהם
שריון כשריון ברזל, וקול כנפיהם
כקול רכב סוסים רבים הרצים
אל המלחמה. 27 ולהם זנב כזנב
עקרב, ובזנב יש עוקצים, ולהם
כוח לפגוע באדם חמשת
הודשים. 28 ומלכם, אשר הוא
מלאך התהום, שמו בעברית
אבדון, ובלעז אפוליון. 29 אוי
אוי אוי לתושבי הארץ, מן
הקולות אשר יתר שלושת
המלאכים עתידים לתקוע
בחצוצרותיהם. 30 ומלאך שישי
תקע בחצוצרתו, ואני שמעתי
קול אחד מן ארבע הקרנות
אשר לזהב הערוך לפני אלוהים.
31 הקול אמר אל המלאך
השישי, אשר יש לו חצוצרה,
לאמר: שחרר את ארבעת
המלאכים הכבולים בנהר
הגדול, אשר על יד פרת.
32 ואז שוחררו ארבעת המלאכים
אשר הוכנו לשעה וליום
ולחודש ולשנה, כדי להרוג
שליש מן האדם. 33 ומספר
הפרשים אלף אלפים ורבבות
רבבות, ואני שמעתי את
מספרם. 34 וכך ראיתי בחזון
את הסוסים ואת רוכביהם:
לרוכבים היו שריון אש
וסגול ולבנה, ולראשי הסוסים
היו כראשי אריות, ומפיהם
יצא אש ועשן וגפרית.
35 ומן שלושת הדברים
אלה נהרגו שליש מן האדם,
מן האש ומן העשן ומן
הגפרית אשר יצאו מפיהם.
36 כי כוחם של הסוסים
בפיהם ובזנבם, כי זנבם
דומה לנחשים, ויש בו
ראשים, ובם הם פגעו
באדם. 37 ואולם, אותם
אנשים אשר לא נהרגו
מן המכות אלה לא שבו
מן המעשים הרעים אשר
עשו בידיהם, ולא חדלו
מעבוד אלילים, ומן
הזהב ומן הכסף ומן
הנחושת ומן האבן ומן
העץ, אשר אינם יכולים
לראות ולא לשמוע ולא
ללכת. 38 ולא שבו
מן הרצח ומן הכישוף
ומן הזנות ומן הגנבה.
39 ומלאך אחר
עלה מן המזרח, ובידו
חותם אלוהים חי. ויקרא
בקול גדול אל ארבעת
המלאכים אשר נתן
להם הקב"ה כוח לפגוע
בארץ ובים, 40 ואמר
אל תפגעו לא בארץ
ולא בים ולא בעצים,
עד אשר נחתם חותם
אלוהים על מצחם
של עבדי אלוהינו.
41 ושמע יוחנן כמספר
הנחתמים: מאה
וארבעים וארבעת
אלפים. 42 ואחרי
זאת ראיתי ואני
מביט, ואין מספר
לעם רב מכל
הגויים והשבטים
והלשונות, עומדים
לפני הכס ולפני
השה, לבושים
בגדים לבנים,
ובידיהם כפות
תמרים. 43 ואחד
מן הזקנים
אמר אלי: אל
תבכה, כי הנה
הארי אשר
מטה יהודה,
שורש דוד,
הוא אשר
נצח לפתוח
את הספר
ולפתוח את
שבעת
החותמות
שלו. 44 ואז
ראיתי בחזון
שבעה
מלאכים
עומדים
לפני
אלוהים,
ונתן
להם
שבעה
חצוצרות.
45 ומלאך
אחר
בעל
מחתה
עמד
ליד
המזבח
הזהב
אשר
לפני
אלוהים,
ונתן
לו
הרבה
קטורת
לתת
אל
תפילות
כל
הקדושים
על
המזבח
הזהב
אשר
לפני
הכס.
46 ועל
ידי
המלאך
עלה
עשן
הקטורת
מן
תפילות
הקדושים
אל
אלוהים.
ואז
לקח
המלאך
את
המחתה
ומילא
אותה
אש
מן
המזבח
ויזרק
אל
הארץ,
ונשמעו
קולות
ורעמים
וברקים
ורעש
גדול.
47 ושבעת
המלאכים
אשר
נתן
להם
אלוהים
לתקוע
בחצוצרות
(aiōnios g166)
48 והנה
הכינו
עצמם
לתקוע
בחצוצרות.
49 (aiōnios
g166) ראשון
תקע
בחצוצרתו,
ונגרם
ברד
ואש
ודם
ונפלו
אל
הארץ,
ונשרפו
שליש
מן
העצים
ומן
העשב
הירוק
כולו.
50 ואחר
תקע
מלאך
שני
בחצוצרתו,
ונפל
אל
הים
כהר
בוער
באש,
ושליש
מן
הים
הפך
לדם.
51 ומתו
שליש
מן
הדגים
אשר
בים,
ושליש
מן
האניות
נשברו.
52 ואחר
תקע
מלאך
שלישי
בחצוצרתו,
ונפל
אל
הארץ
כוכב
בוער
מן
השמים,
ונפל
שליש
מן
המים
ומן
המעיינות.
53 ומלאך
הכוכב
נקרא
בעברית
לענה,
ונהפכו
המים
לדם
לענה,
ומתו
אנשים
רבים
מן
המים
אשר
נהפכו
לדם
לענה.
54 ומלאך
רביעי
תקע
בחצוצרתו,
ונגרם
חושך
בשמים
ובארץ
ובים
ובנהרות,
ונגרם
חושך
בשמש
ובירח
ובכוכבים
ובגלגלים
ובעצים
ובעשב
ובכל
הצומח
בארץ
ובים
ובנהרות
ובמעיינות
ובכל
הנבטים
בגנים
ובכרמים
ובשדות
ובכל
הגידולים

16

1 ויאמר אל־משה לאמר׃ 2 דבר אל־אהרן אחיך
ואל־יבא בכל־עת אל־הקדש מבית לפרכת
אשר־על־פני הכפרת אשר על־הארן ולא
ימות כי־בענן אראה על־הכפרת׃ 3 בזאת
יבא אהרן אל־הקדש בפר בן־בקר לחטאת
ואיל לעלה׃ 4 כתנת בד־קדש ילבש ומכנסי־
בד יהיו על־בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת
בד יצנף בגדי־קדש הם ורחץ־במים את־בשרו
ולבשם׃ 5 ומאת עדת בני־ישראל יקח שני
שעירי־עזים לחטאת ואיל אחד לעלה׃ 6 והקריב
אהרן את־פר החטאת אשר־לו וכפר בעדו
ובעד ביתו׃ 7 ולקח את־שני השעירים והעמד
אתם לפני יהוה פתח אהל מועד׃ 8 ונתן אהרן
על־שני השעירים גרלות גורל אחד ליהוה
וגורל אחד לעזאזל׃ 9 והקריב אהרן את־
השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו
חטאת׃ 10 והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל
יעמד־חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו
לעזאזל המדברה׃ 11 והקריב אהרן את־פר
החטאת אשר־לו וכפר בעדו ובעד ביתו
ושחט את־פר החטאת אשר־לו׃ 12 ולקח מלא
המחתה גחלי אש מעל המזבח לפני יהוה
ומלאו חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית
לפרכת׃ 13 ונתן את־הקטרת על־האש לפני
יהוה וכסה ענן הקטרת את־הכפרת אשר על־
העדת ולא ימות׃ 14 ולקח מדם הפר והזה
באצבעו על־פני הכפרת קדמה שבע פעמים
מן־הדם׃ 15 ושחט את־שעיר החטאת אשר
לעם והביא את־דמו אל־מבית לפרכת
והזה את־דמו אל־הדמו אשר־לפר וזרק
אתו על־הכפרת וכלפני הכפרת׃ 16 וכפר
על־הקדש מטמאת בני־ישראל ומפשעיהם
לכל־חטאתם וכן יעשה לאהל מועד
השכן אתם בתוך טמאתם׃ 17 ואדם לא יהיה
באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו
וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל־קהל
ישראל׃ 18 ויצא אל־המזבח אשר לפני יהוה
וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר
ונתן על־קרנות המזבח סביב׃ 19 והזה
מן־הדם עליו באצבעו שבע פעמים וטהרו
וקדשו מטמאת בני־ישראל׃ 20 וכלה מכפר
את־הקדש ואת־אהל מועד והקרב השעיר
החי׃ 21 וסמך אהרן את־שתי ידו על־ראש
השעיר החי והתודה עליו את־כל־עונת בני
ישראל ואת־כל־פשעיהם לכל־חטאתם ונתן
אתם על־ראש השעיר ושלח ביד־איש עתי
המדברה׃ 22 ונשא השעיר עליו את־כל־עונתם
אל־ארץ גזרה והשלח את־השעיר במדבר׃
23 ובא אהרן אל־אהל מועד ופשט את־בדי
הבד אשר לבש בבאו אל־הקדש והניחם שם׃
24 ורחץ את־בשרו במים במקום קדש ולבש
את־בגדיו ויצא והעשה את־עלתו ואת־עלת
העם וכפר בעדו ובעד העם׃ 25 ואת חלב
החטאת הקטיר המזבחה׃ 26 והשעיר לעזאזל
שלח בידאיש עתי במדבר וכבס בגדיו
ורחץ בשרו במים ואחרי כן יבא אל־המחנה׃
27 ואת־פר החטאת ואת־שעיר החטאת אשר
הובא מדם לכפר בקדש יוצא אל־מחוץ
למחנה ושרפו באש את־עורתם ואת־בשרם
ואת־פרשם׃ 28 והשרף אתם יכבס בגדיו
ורחץ בשרו במים ואחרי כן יבא אל־המחנה׃
29 והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי
בעשור לחדש תענו את־נפשתיכם וכל־מלאכה
לא תעשו האזרח והגר הגר בתוככם׃
30 כי־ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם
מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו׃ 31 שבת
שבתון הוא לכם ועניתם את־נפשתיכם חקת
עולם׃ 32 וכפר הכהן אשר־ימשח אתו
ואשר־יכהן תחת־אביו לכהן גדול וכבר
את־בגדי הבד בגדי הקדש׃ 33 וכפר
את־מקדש הקדש וכפר את־אהל מועד
ואת־המזבח יכפר ועל־הכהנים וכל־עם
הקהל יכפר׃ 34 והיתה זאת לכם לחקת עולם
לכפר על־בני ישראל מכל־חטאתם אחת
בשנה׃ ויעשו כאשר צוה יהוה את־משה׃

17

1 ויאמר יהוה אל־משה לאמר׃ 2 דבר אל־
אהרן ואל־בניו ואל כל־בני ישראל ואמרת
אליהם זה הדבר אשר־צוה יהוה לאמר׃
3 איש איש מבית ישראל אשר־ישחט שור
או־כשב או־עז במחנה או אשר־ישחט
מחוץ למחנה׃ 4 ואל־פתח אהל מועד לא
הביאו לקרב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה
דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת
האיש ההוא מקרב עמו׃ 5 למען אשר יביאו
בני־ישראל את־זבחיהם אשר הם זבחים
על־פני השדה והביאם ליהוה אל־פתח אהל
מועד אל־הכהן וזבחו זבחים שלמים ליהוה׃
6 וזרק הכהן את־הדם על־מזבח יהוה
פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח
ניחח ליהוה׃ 7 ולא־יזבחו עוד את־זבחיהם
לשעירים אשר הם זונים אחריהם חקת
עולם תהיה־זאת להם לדרתם׃ 8 ואל־
האדם תאמר אליהם איש איש מבית
ישראל ומן־הגר הגר בתוכם אשר יעלה
עולה וזבח׃ 9 ואל־פתח אהל מועד לא
יביאנו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש
ההוא מעמיו׃ 10 ואיש איש מבית ישראל
ומן־הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל־דם
ונתתי פני בנפש האכלת את־הדם והכרתי
אתה מקרב עמה׃ 11 כי־נפש הבשר בדם
הוא ואני נתתיו לכם על־המזבח לכפר
על־נפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר׃
12 על־כן אמרתי לבני ישראל כל־נפש
מכם לא תאכל־דם וגר הגר בתוככם לא
יאכל־דם׃ 13 ואיש איש מבני ישראל ומן־
הגר הגר בתוכם אשר־יצוד צידה חיה או
עוף אשר יאכל ושפך את־דמו וכסהו
בעפר׃ 14 כי־נפש כל־בשר דמו בנפשו הוא
ואמר לבני ישראל דם כל־בשר לא תאכלו
כי־נפש כל־בשר דמו הוא כל־אכליו יכרת׃
15 ונפש כי תאכל נבלה וטרפה האזרח
והגר בגרים את־בגדיו וכבס במים וטמא
עד־הערב וטהר׃ 16 ואם לא יכבס ובשרו
לא ירחץ ונשא עונו׃

18

1 ויאמר יהוה אל־משה לאמר׃ 2 דבר אל־
בני ישראל ואמרת אליהם אני יהוה
אלהיכם׃ 3 כמעשה ארץ־מצרים אשר
יושבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ־כנען
אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו
ובחקתיהם לא תלכו׃ 4 את־משפטי תעשו
ואת־חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה
אלהיכם׃ 5 ושמרתם את־חקתי ואת־
משפטי אשר יעשה האדם וחי בהם אני
יהוה׃ 6 איש איש אל־כל־שאר בשרו לא
תקרבו לגלות ערוה אני יהוה׃ 7 ערות
אביך וערות אמך לא תגלה אמך היא לא
תגלה ערותך׃ 8 ערות אשת־אביך לא
תגלה ערות אביך היא׃ 9 ערות אחותך
בת־אביך או בת־אמך מולדת בית או
מולדת חוץ לא תגלה ערותן׃ 10 ערות
בת־בנך או בת־בתך לא תגלה כי ערותך
הנה׃ 11 ערות בת־אשת אביך מולדת אביך
אחותך היא לא תגלה ערותה׃ 12 ערות
אחות אביך לא תגלה שאר אביך הוא׃
13 ערות אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך
הוא׃ 14 ערות אחי אביך לא תגלה אל־
אשתו לא תקרב דודתך הוא׃ 15 ערות
כלתך לא תגלה אשת בנך הוא לא תגלה
ערותה׃ 16 ערות אשת אחיך לא תגלה
ערות אחיך הוא׃ 17 ערות אשה ובתה לא
תגלה את־בת־בנה ואת־בת־בתה לא תקח
לגלות ערותה שאר הנה זמה הוא׃
18 ואשה אל־אחתה לא תקח לצרר לגלות
ערותה עליה בחיתה׃ 19 ואל־אשה בנדת
טמאתה לא תקרב לגלות ערותה׃
20 ואת־אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע
לטמאה בה׃ 21 ומזרעך לא־תתן להעביר
למלך ולא תחלל את־שם אלהיך אני יהוה׃
22 ואת־זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה
הוא׃ 23 ובכל־בהמה לא־תתן שכבתך לזרע
לטמא בה תבל היא׃ 24 אל־תטמאו בכל־
אלה כי בכל־אלה נטמאו הגוים אשר
אני משלח מפניכם׃ 25 ותטמא הארץ
ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את־
יושביה׃ 26 ושמרתם אתם את־חקתי
ואת־משפטי ולא תעשו מכל התועבות
האלה האזרח והגר הגר בתוככם׃
27 כי־את־כל־התועבות האלה עשו אנשי
הארץ אשר־לפניכם ותטמא הארץ׃
28 ולא־תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה
כאשר קאה את־הגוי אשר־לפניכם׃
29 כי כל־אשר יעשה מכל התועבות האלה
ונכרתו הנפשות העשות מקרב עמם׃
30 ושמרתם את־משמרתי לבלתי עשות
מחקות התועבות אשר נעשו לפניכם
ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם׃

הכל כך יפה ונחל כל יחלים ויעמוד
30 אחרי הפלגה אשר
לא תחדל ויבא אל ארץ אחרת
ויעבר
31 אשרי אתה
ישראל מה יפה לך
32 מלכה אתה אשר תשתה
ותשבע ארצך מלחמה מחרב אללה
33 מלכה כמה תאכלה ותשבע
ארצך ויבא אל הלקה כמו אלהים
34 ויבא אל בחרב מחנה ויבא אל
מחנה מחנה ויבא אל מחנה מחנה
35 אשרי אתה מלכה מחנה מחנה
ויבא אל מחנה מחנה ויבא אל
36 מלכה אתה אחת ויבא אל אשרי
אל אל אחרי אל אל אל אל אל
37 אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
38 אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
39 אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
40 אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל

17

1 אחרי אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
2 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
3 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
4 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
5 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
6 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
7 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
8 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
9 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
10 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
11 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
12 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
13 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
14 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
15 אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
16 אם אם אם אם אם אם אם אם אם
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל

לחטאת ולעולה ולשלמים ולמלואים ולזבח השלמים
4 אשר צוה יהוה את משה׃ 5 וזאת תורת הזבח אשר
יקריב ליהוה׃ 6 אל־מקום אשר־יזבחו את־העולה
יזבחו את־הזבח לפני יהוה דם־הזבח יזרקו על־
המזבח׃ 7 והקטיר את־החלב המזבחה׃ 8 ועור
העולה אשר־הקריב לכהן לו־היה׃ 9 וכל־מנחה
אפויה בתנור וכל־נעשה במרחשת ובמחבת לכהן
הקרבן אשר־יקריב אתה׃ 10 ומנחה בלולה בשמן
ויבש לכל־בני אהרן יהיה׃ 11 וזאת תורת זבח־
השלמים אשר־יקריב ליהוה׃ 12 אם־על־תודה
יקריבנו׳ והקריב על־זבח התודה חלת מצות בלולות
בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרבכת
חלתת בלולת בשמן׃ 13 על־חלת לחם חמץ יקריב
קרבנו׳ על־זבח תודת שלמיו׃ 14 ומכל־
קרבן׳ יקריב תרומה ליהוה לכהן הזרק את־דם
השלמים לו־היה׃ 15 ובשר זבח תודתו ביום
קרבנו׳ יאכל לא־יניח ממנו עד־בקר׃ 16 ואם־
נדר׳ או נדבה׳ זבח קרבנו׳ ביום הקריבו את־זבחו
יאכל׳ ומחרת׳ והנותר׳ ממנו׳ תאכל׳׃ 17 והנותר
בבשר׳ זבחו׳ ביום׳ השלישי׳ באש׳ ישרף׃ 18 ואם־
האכל׳ יאכל׳ בבשר׳ זבחו׳ ביום׳ השלישי׳ לא
ירצה׳ המקריב׳ לא׳ יחשב׳ לו׳ פגול׳ יהיה׳ והנפש׳
האכלת׳ ממנו׳ עונה׳ תשא׃ 19 והבשר׳ אשר־יגע
בכל־טמא׳ לא׳ יאכל׳ באש׳ ישרף׳ והבשר׳ כל־
טהר׳ יאכל׳׃ 20 והנפש׳ אשר־תאכל׳ מבשר׳ זבח
השלמים׳ אשר׳ ליהוה׳ וטמאתו׳ עליו׳ ונכרתה׳
הנפש׳ ההוא׳ מעמיה׃ 21 וכי׳ תגע׳ בכל־טמאה׳
בטמאת׳ אדם׳ או׳ בבהמה׳ טמאה׳ או׳ בכל־שקץ
טמא׳ אשר׳ יטמא׳ בו׳ ואכלת׳ מבשר׳ זבח
השלמים׳ אשר׳ ליהוה׳ ונכרתה׳ הנפש׳ ההוא׳
מעמיה׃ 22 ויאמר׳ יהוה׳ אל־משה׳ לאמר׃
23 דבר׳ אל־בני׳ ישראל׳ לאמר׳ כל־חלב׳
שור׳ וכשב׳ וכעז׳ לא׳ תאכלו׃ 24 וחלב׳
נבלה׳ וחלב׳ טרפה׳ יעשה׳ לכל־מלאכה׳
ואכל׳ לא׳ תאכלנו׳׃ 25 כי׳ כל־אכל׳ חלב׳
אשר׳ יקריב׳ מן־הבהמה׳ אשר׳ יקריב׳ ממנו׳
אשה׳ ליהוה׳ וכרתה׳ הנפש׳ האכלת׳ מעמיה׃
26 וכל־דם׳ לא׳ תאכלו׳ בכל׳ מושבתיכם׳
לעוף׳ ולבהמה׳׃ 27 כל־נפש׳ אשר׳ תאכל׳
כל־דם׳ ונכרתה׳ הנפש׳ ההוא׳ מעמיה׃
28 וידבר׳ יהוה׳ אל־משה׳ לאמר׃
29 דבר׳ אל־בני׳ ישראל׳ לאמר׳ המקריב׳
את־זבח׳ שלמיו׳ ליהוה׳ יביא׳ את־קרבנו׳
ליהוה׳ מזבח׳ שלמיו׃ 30 ידיו׳ תביאנה׳
את־אשי׳ יהוה׳ את־חלב׳ עם־החזה׳ יביא׳
אתו׳ לרים׳ את־החזה׳ תנופה׳ לפני׳ יהוה׃
31 והקטיר׳ הכהן׳ את־החלב׳ המזבחה׳
והיה׳ החזה׳ לאהרן׳ ולבניו׳׃ 32 ושוק׳
הימין׳ תתנו׳ תרומה׳ לכהן׳ מזבחי׳
שלמיכם׃ 33 המקריב׳ את־דם׳ השלמים׳
ואת־החלב׳ מבני׳ אהרן׳ לו־היה׳ שוק׳
הימין׳ למנה׃ 34 כי׳ את־חזה׳ התנופה׳
ואת־שוק׳ התרומה׳ לקחתי׳ מאת׳ בני׳
ישראל׳ מזבחי׳ שלמיהם׳ ונתתים׳ לאהרן׳
הכהן׳ ולבניו׳ לחק־עולם׳ מאת׳ בני׳
ישראל׳׃ 35 זאת׳ משחת׳ אהרן׳ ומשחת׳
בניו׳ מאשי׳ יהוה׳ ביום׳ הקריבו אתם׳
לכהן׳ ליהוה׃ 36 אשר׳ צוה׳ יהוה׳ לתת׳
אותם׳ מבני׳ ישראל׳ ביום׳ משחו׳ אתם׳
חק־עולם׳ לדרתם׃ 37 זאת׳ העולה׳
המנחה׳ והחטאת׳ והאשם׳ והמלואים׳
והזבח׳ השלמים׃ 38 אשר׳ צוה׳ יהוה׳
את־משה׳ בהר׳ סיני׳ ביום׳ צוותו׳
את־בני׳ ישראל׳ להקריב׳ את־קרבנם׳
ליהוה׳ במדבר׳ סיני׃

19

1 ויאמר׳ יהוה׳ אל־משה׳ לאמר׃
2 דבר׳ אל־כל־עדת׳ בני׳ ישראל׳ ואמרת׳
אליהם׳ קדשים׳ תהיו׳ כי׳ קדוש׳ אני׳
יהוה׳ אלהיכם׃ 3 איש׳ אמו׳ ואביו׳
תיראו׳ ואת׳ שבתתי׳ תשמרו׳ אני׳
יהוה׳ אלהיכם׃ 4 אל־תפנו׳ אל־האלילים׳
ואלהי׳ מסכה׳ לא׳ תעשו׳ לכם׳ אני׳
יהוה׳ אלהיכם׃ 5 וכי׳ תזבחו׳ זבח׳
שלמים׳ ליהוה׳ לרצנכם׳ תזבחוהו׳׃
6 ביום׳ זבחכם׳ יאכל׳ ומחרת׳ והנותר׳
עד־יום׳ השלישי׳ באש׳ ישרף׃ 7 ואם׳
האכל׳ יאכל׳ ביום׳ השלישי׳ פגול׳
הוא׳ לא׳ ירצה׃ 8 ואכליו׳ עונו׳ ישא׳
כי׳ את־קדש׳ יהוה׳ חלל׳ ונכרתה׳
הנפש׳ ההוא׳ מעמיה׃ 9 וכי׳ תקצרו׳
את־קציר׳ ארצכם׳ לא׳ תכלה׳ פאת׳
שדך׳ לקצר׳ ולקט׳ קצירך׳ לא׳ תלקט׃
10 וכרמך׳ לא׳ תעולל׳ ופרט׳ כרמך׳
לא׳ תלקט׳ לעני׳ ולגר׳ תעזב׳ אתם׳
אני׳ יהוה׳ אלהיכם׃ 11 לא׳ תגנבו׳
ולא׳ תכחשו׳ ולא׳ תשקרו׳ איש׳
בעמיתו׳׃ 12 ולא׳ תשבעו׳ בשמי׳
לשקר׳ וחללת׳ את־שם׳ אלהיך׳
אני׳ יהוה׃ 13 לא׳ תעשק׳ את־רעך׳
ולא׳ תגזל׳ לא׳ תלין׳ פעלת׳ שכיר׳
אתך׳ עד־בקר׃ 14 לא׳ תקלל׳
חרש׳ ולפני׳ עור׳ לא׳ תתן׳ מכשול׳
ויראת׳ מאלהיך׳ אני׳ יהוה׃ 15 לא׳
תעשו׳ עול׳ במשפט׳ לא׳ תשא׳ פני׳
דל׳ ולא׳ תהדר׳ פני׳ גדול׳ בצדק׳
תשפט׳ עמיתך׃ 16 לא׳ תלך׳ רכיל׳
בעמיך׳ לא׳ תעמד׳ על־דם׳ רעך׳
אני׳ יהוה׃ 17 לא׳ תשנא׳ את־אחיך׳
בלבבך׳ הוכח׳ תוכיח׳ את־עמיתך׳
ולא׳ תשא׳ עליו׳ חטא׃ 18 לא׳
תקם׳ ולא׳ תטר׳ את־בני׳ עמך׳
ואהבת׳ לרעך׳ כמוך׳ אני׳
יהוה׃ 19 את־חקתי׳ תשמרו׳ בהמתך׳
לא׳ תרביע׳ כלאים׳ שדך׳ לא׳
תזרע׳ כלאים׳ ובגד׳ כלאים׳
שעטנז׳ לא׳ יעלה׳ עליך׃ 20 ואיש׳
אשר׳ ישכב׳ את־אשה׳ שכבת׳ זרע׳
והוא׳ שפחה׳ נחרפת׳ לאיש׳ ולא׳
נפדת׳ הנה׳ או׳ חפרת׳ לא׳ נתנה׳
לו׳ בקרת׳ תהיה׳ לא׳ יומתו׳ כי׳
לא׳ חפשה׳׃ 21 והביא׳ את־אשמו׳
ליהוה׳ אל־פתח׳ אהל׳ מועד׳ איל׳
אשם׳׃ 22 וכפר׳ עליו׳ הכהן׳
באיל׳ האשם׳ לפני׳ יהוה׳ על־חטאתו׳
אשר׳ חטא׳ ונסלח׳ לו׳ מחטאתו׳
אשר׳ חטא׳׃ 23 וכי׳ תבאו׳ אל־הארץ׳
ונטעתם׳ כל־עץ׳ מאכל׳ וערלתם׳
ערלתו׳ את־פריו׳ שלש׳ שנים׳
יהיה׳ לכם׳ ערלים׳ לא׳ יאכל׳׃
24 ובשנת׳ הרביעית׳ כל־פריו׳
קדש׳ הלולים׳ ליהוה׃ 25 ובשנת׳
החמישית׳ תאכלו׳ את־פריו׳ להוסיף׳
לכם׳ תבואתו׳ אני׳ יהוה׳ אלהיכם׃
26 לא׳ תאכלו׳ על־הדם׳ לא׳ תנחשו׳
ולא׳ תעונו׳׃ 27 לא׳ תקיפו׳ פאת׳
ראשכם׳ ולא׳ תשחית׳ את־פאת׳
זקנך׳׃ 28 ושרטת׳ לנפש׳ לא׳
תתנו׳ בבשרכם׳ וכתבת׳ קעקע׳
לא׳ תתנו׳ בכם׳ אני׳ יהוה׃
29 אל־תחל׳ את־בתך׳ להזנותה׳
ולא׳ תזנה׳ הארץ׳ ומלאה׳ זמה׃
30 את־שבתתי׳ תשמרו׳ ומקדשי׳
תיראו׳ אני׳ יהוה׃ 31 אל־תפנו׳
אל־האבות׳ ואל־הידעני׳ אל־תבקשו׳
לטמאה׳ בהם׳ אני׳ יהוה׳ אלהיכם׃
32 מפני׳ שיבה׳ תקום׳ והדרת׳
פני׳ זקן׳ ויראת׳ מאלהיך׳
אני׳ יהוה׃ 33 וכי׳ יגור׳ אתך׳
גר׳ בארצכם׳ לא׳ תונו׳ אתו׃
34 כאזרח׳ מכם׳ יהיה׳ לכם׳ הגר׳
הגר׳ אתכם׳ ואהבת׳ לו׳ כמוך׳
כי׳ גרים׳ הייתם׳ בארץ׳ מצרים׳
אני׳ יהוה׳ אלהיכם׃ 35 לא׳
תעשו׳ עול׳ במשפט׳ במדה׳
במשקל׳ ובמתכת׳׃ 36 מאזני׳
צדק׳ אבני׳ צדק׳ איפת׳ צדק׳
והין׳ צדק׳ יהיו׳ לכם׳ אני׳
יהוה׳ אלהיכם׳ אשר׳ הוצאתי׳
אתכם׳ מארץ׳ מצרים׃

ויאמר אליו אל תעלה ורפא אתו כי לא
תוכל להרפא מן המכה אשר נכית בו
ויקרא אל אחד מן הנערים לאמר גש
והכה אתו ויך אתו שם בחומש הבית
ויעבר יהורם אל בית אחזיה ויבא
יהוא יזרעאלה ואחזיה מלך יהודה
ירד לראות את יהורם בן אחאב
ויהי בהיות יהוא את משפט בית
אחאב ומצא את שרי יהודה ובני
אחיות אחזיה משרתים אחזיה
ויבקש את אחזיה ויתפשהו והוא
נחבא בשמרון ויביאהו אל יהוא
ויהרגהו ויקברהו כי אמרו בן
יהושפט הוא אשר דרש את יהוה
ולא היה לבית אחזיה כח לכלות
מלוכה ותמלך עתליה אם אחזיה
ותרא עתליה אם אביה כי מת
ותקם ותאבד את כל זרע המלוכה
ויהי בן ירם אחות אחזיה ותקח
אתו מתוך בני המלך המומתים
ותגנבהו אתו ואת מינקתו בחדר
המטות ותסתרהו מפני עתליה
ולא הומת ויהי עמה בבית יהוה
חבוא שש שנים ועתליה מלכת
על הארץ

21

בשנת שבע שלח יהוידע
ויקח שרי מאות את עזריה בן
ירחם ואת ישמעאל בן יהוחנן
ואת עזריה בן עובד ואת מעשיה
בן אדיה ואת אלישפט בן זכרי
ויסבו ביהודה ויקבצו את הלוים
מכל ערי יהודה ואת ראשי האבות
לישראל ויבאו ירושלים ויכרת
כל הקהל בית האלהים ויאמר
אליהם הנה בן המלך ימלך כאשר
דבר יהוה על בני דויד הדבר
אשר תעשו שלשת הדבר אשר
תבאו מן השבת הכהנים והלוים
שערים לדלתות ואיש ראשי
האבות לכל עם הארץ ובאו בית
יהוה אל בית המלך ויכרתו
אתם ברית לפני יהוה ויראם
את בן המלך ויאמר אליהם
הנה בן המלך ימלך כאשר
דבר יהוה על בני דויד
הדבר אשר תעשו שלשת
הדבר אשר תבאו מן השבת
הכהנים והלוים שערים
לדלתות ואיש כליו בידו
ואשר יבא אל הבית יומת
והיו עם בצאתו ובבאתו
ויעשו הלוים וכל יהודה
ככל אשר צוה יהוידע הכהן
ויקחו איש אנשיו הבאים
מן השבת עם יצאי השבת
כי לא שלח יהוידע הכהן
את המחלקות ויבא יהוידע
הכהן אל המאות חנית
וכידון ומגנים אשר היו
לדויד המלך אשר בבית
האלהים ויעמד כל העם
אשר בבית ומן המזבח
ומן הבית מן הימין
עד השמאל לבית
ויוצא אליהם את בן
המלך ויתן אליו את
העדות וימליכו אתו
ויגיעו אתו ויאמרו
יחי המלך ותשמע
עתליה את קול
הרצים העם הרצים
את המלך ותבא
אל העם אל בית
יהוה ותרא
והנה המלך
עמד על
העמוד
כמשפט
והשרים
והחצצרות
אל המלך
וכל עם
הארץ שמח
ותקע בחצצרות
ותזעק עתליה
קשר קשר
אל המלך
ויצו יהוידע
הכהן את
שרי המאות
פקדי החיל
ויאמר אליהם
הוציאוה
אל מחוץ
לשורות
והמת
אחריה
בחרב
כי אמר
הכהן
אל תמיתוה
בבית יהוה
ויעשו לה
ידים
ותבא
דרך
בית
הסוסים
בית
המלך
ויהרגוה
שם
ויכרת
יהוידע
הברית
בינו
ובין
כל
העם
ובין
המלך
להיות
לעם
ליהוה
ובין
כל
העם
הארץ
ויבאו
כל
עם
הארץ
בית
הבעל
ויתצוהו
את
מזבחתיו
ואת
צלמיו
שברו
היטב
ואת
מתן
הבעל
הרגו
לפני
המזבחות
ויפקד
הכהן
פקדות
בבית
יהוה
על
יד
הכהנים
הלוים
אשר
חלק
דויד
על
בית
יהוה
להעלות
עולות
יהוה
ככתוב
בתורת
משה
בשמחה
ובשיר
על
ידי
דויד
ויעמד
שוערים
בשערי
בית
יהוה
לבלתי
יבא
כל
דבר
טמא
ויצו
את
שרי
המאות
ואת
האדירים
ואת
המושלים
בעם
ואת
כל
עם
הארץ
ויורדו
את
המלך
מבית
יהוה
ויבאו
תוך
שער
העליון
בית
המלך
וישב
על
כסא
המלכות
וישמחו
כל
עם
הארץ
והעיר
שקטה
ואת
עתליה
המיתו
בחרב
בבית
המלך

22

בן שבע שנים יואש
בהמלכו ובארבעים
שנה מלך בירושלים
ושם אמו צביה
מבאר שבע ויעש
יואש הישר בעיני
יהוה כל ימי
יהוידע הכהן
ויקח לו יהוידע
שתים נשים
ויולד בנים
ובנות ויהי
אחרי כן
לב יואש
לחדש את
בית יהוה
ויקבץ
את הכהנים
והלוים
ויאמר
אליהם
צאו
לערי
יהודה
ואספו
מכל
ישראל
כסף
לחדש
בית
אלהיכם
מדי
שנה
שנה
ואתם
תמהרו
הדבר
ולא
מהרו
הלוים
על
כן
קרא
המלך
ליהוידע
הראש
ויאמר
אליו
מדוע
לא
דרשת
מן
הלוים
להביא
מיהודה
ומירושלים
את
מס
משה
עבד
יהוה
ועדת
ישראל
לאהל
העדות
כי
בליעל
בניה
ואתליה
אשת
אמון
פרצו
ואף
כל
קדשי
בית
יהוה
עשו
לבעלים
ויאמר
המלך
ויעשו
ארון
אחד
ויתנו
אל
שער
בית
יהוה
מחוץ
ויעבירו
קול
ביהודה
ובירושלים
להביא
ליהוה
את
מס
משה
עבד
האלהים
על
ישראל
במדבר
ויגילו
כל
השרים
וכל
העם
ויביאו
ויפל
בתוך
הארון
עד
בא
ימי
פקדת
הארון
אל
יד
הפקידים
ראות
כי
רב
הכסף
ובא
סופר
המלך
ופקיד
הכהן
הגדול
ויריקו
את
הארון
ויקחו
אתו
וישבו
אל
מקומו
כן
עשו
יום
יום
ויאספו
כסף
הרבה
מאד
ויתנו
אל
עשי
המלאכה
אשר
בבית
יהוה
ויחזקו
בו
חרשים
וגדרים
לחדש
בית
יהוה
וגם
לחרשי
ברזל
ונחשת
לחזק
בית
יהוה
ויעבדו
העשים
ותעל
ידם
לתקן
בית
האלהים
לעמדו
על
מתכונו
ויחזקו
ויכלו
ובכלות
הכסף
לפני
המלך
ולהנדס
הביאו
לפני
המלך
וליהוידע
כלי
בית
יהוה
כלי
שרת
וכלי
עולה
וכפות
וכלי
זהב
וכסף
ויעלו
עולות
בבית
יהוה
תמיד
כל
ימי
יהוידע
ויזקן
יהוידע
ויבא
בימים
ויקן
מלא
ימים
ומת
בן
מאה
ושלשים
שנה
בעיר
דויד
עם
המלכים
כי
עשה
טוב
בישראל
ועם
אלהים
ובביתו
ואחרי
מות
יהוידע
באו
שרי
יהודה
וישתחוו
למלך
אז
שמע
המלך
אליהם
ויעזבו
את
בית
יהוה
אלהי
אבתיהם
ויעבדו
את
האשרות
והעצבים
ותהי
קצף
על
יהודה
וירושלים
בעונתם
זאת
וישלח
בהם
נביאים
להשיבם
אל
יהוה
והם
העידו
בם
ולא
האזינו
ורוח
אלהים
לבשה
את
זכריה
בן
יהוידע
הכהן
ויתיצב
מעל
העם
ויאמר
אליהם
כה
אמר
אלהים
למה
אתם
עברים
את
מצות
יהוה
ולא
תצליחו
יען
עזבתם
את
יהוה
ויעזב
אתכם
ויקשרו
עליו
קשר
ויסקלו
אבן
במצות
המלך
בחצר
בית
יהוה
ולא
זכר
יואש
המלך
חסד
אשר
עשה
יהוידע
אביו
עמו
ויהרגהו
ובמותו
אמר
יראה
יהוה
וישב
ויהי
מקץ
השנה
עלה
חיל
ארם
עליו
ויבא
יהודה
וירושלים
וישחיתו
כל
שרי
העם
מעם
ושלל
רב
שלחו
אל
מלך
דמשק
כי
בא
מצר
ארם
במעט
אנשים
ויתן
יהוה
בידם
חיל
רב
מאד
יען
עזבו
את
יהוה
אלהי
אבתיהם
ובשפטים
עשו
את
יואש
ויעזבוהו
בחלאים
רבים
ויעבדו
עבדיו
קשר
קשר
בדם
בני
יהוידע
הכהן
ויהרגוהו
בתוך
מטתו
וימת
ובקברו
אותו
בעיר
דויד
ולא
קברו
אותו
בקברות
המלכים
ואלה
המתקשרים
עליו
זבד
בן
שמעת
העמונית
ויהוזבד
בן
שמרית
המואבית
ובנו
יעקב
ויהי
בנו
ומשא
הנבא
ומדרש
ספר
המלכים
ובנו
תחתיו
ויעש
הרבה
מאד
ויהי
לו
עשר
ומגנים
ומכבדים
ומרכבות
ומרכבים
ומקנה
הרבה
מאד
ובנות
עשה
לו
ויבן
ערים
בתוך
ארץ
יהודה
ובתים
בצרים
ומגדלים
ומגנים
ומלאכת
ידים
ויבן
ויכל
ויהי
לו
חיל
עם
גבורי
חיל
מספר
פקדתם
ביד
יעיאל
הסופר
ומעשיה
הנגיד
ביד
חנניה
אחד
מן
שרי
המלך
כל
מספר
ראשי
האבות
גבורי
חיל
אלפים
ושש
מאות
ומתחתם
חיל
עם
שלש
מאות
אלף
ומלחמה
ומגן
ורמח
וקשת
וקלע
אבנים

אשר לא יאמר לו אל תקם ולא תטור את בני עמך
ואהבת לרעך כמוך אני יהוה׃ 19 את חקתי תשמרו
בהמתך לא תרביע כלאיים שדך לא תזרע כלאיים
ובגד כלאיים לא יעלה עליך׃ 20 ואיש כי ישכב
את־אשה שכבת־זרע והוא שפחה נחרפת לאישׁ
ולא־נפדה הפדיון לא נתן לה ביקרת תהיה לא
יומתו כי לא חפשה׃ 21 ואת־אשם יביא אל־יהוה
אל־פתח אהל מועד איל אשם׃ 22 וכפר עליו הכהן
באיל האשם לפני יהוה על־חטאתו אשר חטא
ונסלח לו מחטאתו אשר חטא׃ 23 וכי תבאו אל־הארץ
ונטעתם כל־עץ מאכל וערלתם ערלתו את־פריו
שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל׃ 24 ובשנת
הרביעית יהיה כל־פריו קדש הלולים ליהוה׃
25 ובשנת החמישית תאכלו את־פריו להוסיף לכם
תבואתו אני יהוה אלהיכם׃ 26 לא תאכלו על־הדם
לא תנחשו ולא תעונו׃ 27 לא תקפו פאת ראשכם
ולא תשחית את־פאת זקנך׃ 28 ושרט לנפש לא
תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו־בכם אני
יהוה׃ 29 אל־תחל את־בתך להזנותה ולא תזנה
הארץ ומלאו הארץ זמה׃ 30 את־שבתתי תשמרו
ומקדשי תיראו אני יהוה׃ 31 אל־תפנו אל־האבות
ואל־הידעני אל־תבקשו לטמאה בהם אני יהוה
אלהיכם׃ 32 מפני שיבה תקום והדרת פני זקן
ויראת מאלהיך אני יהוה׃ 33 וכי־יגור אתך גר
בארצכם לא תונו אתו׃ 34 כאזרח מכם יהיה לכם
הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי־גרים הייתם
בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם׃ 35 לא־תעשו עול
במשפט במדה במשקל ובמתכת׃ 36 מאזני־צדק
אבני־צדק איפת צדק והין צדק אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים׃ 37 ושמרתם
את כל־חקתי ואת כל־משפטי ועשיתם אותם אני
יהוה׃

22 2 דבר אל־בני אהרן וישבו מבני ישראל
אשר יקדישו לי את־קדשיהם׃ 3 אמר אליהם
לדרתיכם כל־איש אשר יקרב מכל־זרעכם אל־
הקדשים אשר יקדישו בני ישראל ליהוה וטמאתו
עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה׃
4 איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב לא יאכל
בקדשים עד אשר יטהר וטמא לנפש אשר יצא
ממנו שכבת זרע׃ 5 ואדם אשר יגע בכל־שרץ
אשר יטמא־לו או באדם אשר יטמא־לו לכל
טמאתו׃ 6 נפש אשר תגע בו יטמא עד הערב
ולא יאכל מן־הקדשים כי אם־רחץ בשרו במים׃
7 וכבא השמש וטהר ואחר יאכל מן־הקדשים
כי־לחמו הוא׃ 8 נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה
בה אני יהוה׃ 9 ושמרו את־משמרתי ולא־ישאו
עליו חטא למות כי יחללוהו אני יהוה מקדשם׃
10 וכל־זר לא יאכל קדש תושב־כהן ושכיר
לא־יאכל קדש׃ 11 וכהן כי־יקנה נפש קנין כספו
הוא יאכל בו וילדי ביתו הם יאכלו בלחמו׃
12 ובת־כהן כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת
הקדשים לא תאכל׃ 13 ובת־כהן כי־תהיה אלמנה
וגרושה וזרע אין־לה ושבה אל־בית אביה
כנעורתיה מלחם אביה תאכל וכל־זר לא יאכל
בו׃ 14 ואיש כי יאכל קדש בשגגה וחמשתו יסף
עליו ונתן לכהן את־הקדש׃ 15 ולא יחללו
את־קדשי בני ישראל אשר־ירימו ליהוה׃
16 והשיאם עון אשם באכלם את־קדשיהם כי
אני יהוה מקדשם׃ 17 וידבר יהוה אל־משה
לאמר׃ 18 דבר אל־אהרן ואל־בניו ואל כל־בני
ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל
ומן־הגר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל־נדריהם
ולכל־נדבותם אשר יקריבו ליהוה לעלה׃
19 לרצנכם תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים׃
20 כל אשר־בו מום לא תקריבו כי לא לרצון
יהיה לכם׃ 21 ואיש כי־יקריב זבח שלמים ליהוה
לפלא נדר או לנדבה בבקר וצאן תמים יהיה
לרצון כל־מום לא יהיה בו׃ 22 עור או שבור
או חרוע או יבלת או גרב לא תקריבו אלה
ליהוה ואשה לא־תתנו מהם על־המזבח ליהוה׃
23 שור ושה אשר־יהיה־בו שרוע וקלוט נדבה
תעשה אתו ולנדר לא ירצה׃ 24 כתות ונרוסות
ונמעכות וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם
לא תעשו׃ 25 ומיד בן־הנכר לא תקריבו את־
לחם אלהיכם מכל־אלה כי־משחתם בם מום
בהם לא ירצו לכם׃ 26 ויהי־דבר יהוה אל־משה
לאמר׃ 27 שור או־כשב או־עז כי יולד והיה
שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה
ירצה לקרבן אשה ליהוה׃ 28 ושור או־שה אתו
ובנו לא תשחטו ביום אחד׃ 29 וכי־תזבחו זבח
תודה ליהוה לרצנכם תזבחו׃ 30 ביום ההוא
יאכל לא־תותירו ממנו עד־בקר אני יהוה׃
31 ושמרתם מצותי ועשיתם אותם אני יהוה׃
32 ולא תחללו את־שם קדשי ונקדשתי בתוך
בני ישראל אני יהוה מקדשכם׃ 33 המוציא
אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני
יהוה׃

23 2 דבר אל־בני ישראל ואמרת אליהם
מועדי יהוה אשר־תקראו אתם מקרא־קדש אלה
הם מועדי׃ 3 ששת ימים תאכל מצות וביום
השביעי שבת שבתון מקרא־קדש כל־מלאכת
עבדה לא תעשו שבת היא ליהוה בכל־מושבתיכם׃
4 אלה מועדי יהוה מקראי־קדש אשר־תקראו
אתם במועדם׃ 5 בחדש הראשון בארבעה עשר
לחדש בין הערבים פסח ליהוה׃ 6 וחג המצות
ליהוה בחמשה עשר יום לחדש הזה מצות
תאכלו׃ 7 ביום הראשון מקרא־קדש יהיה לכם
כל־מלאכת עבדה לא תעשו׃ 8 והקרבתם אשה
ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא־קדש
כל־מלאכת עבדה לא תעשו׃ 9 ויאמר יהוה
אל־משה לאמר׃ 10 דבר אל־בני ישראל ואמרת
אליהם כי תבאו אל־הארץ אשר אני נתן לכם
וקצרתם את־קצירה והבאתם את־עמר ראשית
קצירכם אל־הכהן׃ 11 והניף העמר לפני יהוה
לרצנכם ממחרת השבת יניפנו הכהן׃
12 והקרבתם ביום הניפכם את־העמר כבש
תמים בן־שנתו לעלה ליהוה׃ 13 ומנחתו שני
עשרנים סלת בשמן אשה ליהוה ריח ניחח
ונסכו יין רביעית ההין׃ 14 ולחם וקלי וכרמל
לא תאכלו עד־עצם היום הזה עד הביאכם את
קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל
מושבתיכם׃ 15 וספרתם לכם ממחרת השבת
מיום הביאכם את־עמר התנופה שבע שבתות
תמימת תהיינה׃ 16 עד ממחרת השבת השביעית
תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה
ליהוה׃ 17 מושבתיכם תביאו לחם תנופה
שתים שני עשרנים יהיו סלת תאפינה חמץ
בכורים ליהוה׃ 18 והקרבתם על־הלחם שבעת
כבשים תמימים בני שנה ופר בן־בקר אחד
ואילם שנים יהיו עולה ליהוה ומנחתם ונסכיהם
אשה ריח־ניחח ליהוה׃ 19 ועשיתם שעיר־עזים
אחד לחטאת ושני כבשים בני־שנה לזבח שלמים
׃ 20 והניף הכהן אתם על־לחם הבכורים תנופה
לפני יהוה על־שני הכבשים קדש יהיו ליהוה
לכהן׃ 21 וקראתם בעצם היום הזה מקרא־קדש
יהיה לכם כל־מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם
בכל־מושבתיכם לדרתיכם׃ 22 וכקצרכם את־קציר
ארצכם לא־תכלה פאת שדך בקצרך ולקט
קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני
יהוה אלהיכם׃ 23 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃
24 דבר אל־בני ישראל לאמר בחדש השביעי
באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה
מקרא־קדש׃ 25 כל־מלאכת עבדה לא תעשו
והקרבתם אשה ליהוה׃ 26 ויהי־דבר יהוה אל־
משה לאמר׃ 27 אך בעשור לחדש השביעי הזה
יום הכפרים הוא מקרא־קדש יהיה לכם
והענתם את־נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה׃
28 וכל־מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי
יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה
אלהיכם׃ 29 כי כל־הנפש אשר לא תתענה
בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה׃ 30 וכל־
הנפש אשר־תעשה מלאכה בעצם היום הזה
והאבדתי את־הנפש ההוא מקרב עמה׃
31 מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם
בכל־מושבתיכם׃ 32 שבת שבתון היא לכם
ועניתם את־נפשתיכם בתשעה לחדש
בערב מערב עד־ערב תשבתו שבתכם׃
33 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 34 דבר אל־
בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש
השביעי הזה חג הסכות שבעת ימים ליהוה׃
35 ביום הראשון מקרא־קדש כל־מלאכת
עבדה לא תעשו׃ 36 שבעת ימים תקריבו אשה
ליהוה ביום השמיני מקרא־קדש יהיה לכם
והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל־מלאכת
עבדה לא תעשו׃ 37 אלה מועדי יהוה אשר־
תקראו־אתם מקרא־קדש להקריב אשה ליהוה
עלה ומנחה זבח ונסכים דבר־יום ביומו׃
38 מלבד שבתות יהוה ומלבד מתנתיכם ומלבד
כל־נדריכם ומלבד כל־נדבותיכם אשר תתנו
ליהוה׃ 39 אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי
באספכם את־תבואת הארץ תחגו את־חג יהוה
שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום
השמיני שבתון׃ 40 ולקחתם לכם ביום הראשון
פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ־עבת וערבי
נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים׃
41 וחגתם אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה
חקת עולם לדרתיכם בחדש השביעי תחגו׃
42 בסכות תשבו שבעת ימים כל־האזרח בישראל
ישבו בסכות׃ 43 למען ידעו דרתיכם כי בסכות
הושבתי את־בני ישראל בהוציאי אותם מארץ
מצרים אני יהוה אלהיכם׃ 44 וידבר משה
את־מועדי יהוה אל־בני ישראל׃

מן הארץ הרעבה מאד עד כי שכח כל השבע בארץ מצרים ויכל הרעב את הארץ׃ 27 ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר לכל אשר לו אל המצרים וחזק הרעב בארץ מצרים׃ 28 ותבא כל הארץ מצרים אל יוסף לשבר אל פרעה׃ 29 ויאמר פרעה אל יוסף לך אל כל אשר יאמר אליכם תעשו׃ 30 ויאמר יוסף אל פרעה עוד שנים שבע הרעב׃ 31 ונשכח השבע בארץ מצרים ולא יודע את הרעב אשר יבא אחרי כן כי כבד הוא מאד׃ 32 והנה שלם הדבר אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים ומהר האלהים׃ 33 ועתה יראה פרעה איש נבון וחכם וישיתהו על ארץ מצרים׃ 34 יעשה פרעה ויפקד פקדים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע׃ 35 ויקבצו את כל אכל השנים הטובות הבאות האלה וצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו׃ 36 והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב׃ 37 וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו׃ 38 ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו׃ 39 ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אתך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך׃ 40 אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק הכסא אגדל ממך׃ 41 ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים׃ 42 ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רבד הזהב על צוארו׃ 43 וירכב אתו במרכבת משנה אשר לו וקרא לפניו אברך והנה מושל בכל ארץ מצרים׃ 44 ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים׃ 45 ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן און לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים׃ 46 ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים׃ 47 ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצות׃ 48 ויקבץ את כל אכל שבע השנים אשר היו בארץ מצרים ויתן האכל בערים אכל שדי העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה׃ 49 ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר׃ 50 וליוסף נולדו שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און׃ 51 ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי׃ 52 ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי׃ 53 ותכלינה שבע השנים אשר היה בארץ מצרים׃ 54 ותחלנה שבע השנים הרעבות לבוא כאשר אמר יוסף והיה רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם׃ 55 ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר אליכם תעשו׃ 56 והרעב היה על פני כל הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים וחזק הרעב בארץ מצרים׃ 57 וכל הארצות באו מצרים לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארצות׃

23

ויאמר יוסף אל אביו ואל אחיו אנה אנכי הולך׃ 2 ויגד לו לאמר הנה נא שמע אבי אל דברי אחי׃ 3 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 4 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 5 ויאמר יוסף אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 6 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 7 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 8 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 9 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 10 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 11 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 12 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 13 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 14 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 15 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 16 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 17 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 18 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 19 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 20 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 21 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 22 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 23 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 24 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 25 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 26 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 27 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 28 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 29 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 30 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 31 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 32 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 33 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 34 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 35 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃

24

ויהי כאשר כלו שבע השנים אשר היו בארץ מצרים׃ 2 ותבא כל הארצות מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארצות׃ 3 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 4 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 5 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 6 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 7 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 8 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 9 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 10 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 11 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 12 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 13 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 14 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 15 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 16 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 17 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 18 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 19 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 20 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 21 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 22 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 23 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 24 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 25 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 26 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 27 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 28 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 29 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 30 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 31 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 32 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 33 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 34 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃ 35 ויאמר אל אחיו אל נא אחי אל תרעו׃

19 אל אל ר׳ יעקב אומר, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 20 אמר
רבי אליעזר בן מתיא, אם אינו
אומר אינו מוציא אלא מה שהוא
אומר, אינו אומר. 21 אמר רבי
אליעזר בן מתיא, אם אינו אומר
אינו מוציא אלא מה שהוא אומר,
אינו אומר. 22 פלוני הרי הלל הרי
מה הוא אומר מרחוק אינו מוציא
אלא מה שהוא אומר, אינו אומר.
23 מפני שאינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 24 מפני
שאינו אומר אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 25 בדבר
שבמחלוקת אינו אומר אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 26 מפני
מה אינו אומר, אינו אומר. 27 בדבר
שאינו אומר אינו אומר אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 28 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 29 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 30 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 31 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 32 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 33 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 34 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 35 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 36 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 37 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 38 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 39 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 40 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 41 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 42 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 43 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 44 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 45 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 46 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 47 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 48 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 49 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 50 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 51 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 52 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 53 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 54 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 55 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 56 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 57 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 58 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 59 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 60 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 61 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 62 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 63 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 64 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 65 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 66 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 67 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 68 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 69 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 70 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 71 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 72 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 73 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 74 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 75 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 76 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 77 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 78 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 79 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 80 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 81 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 82 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 83 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 84 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 85 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 86 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 87 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 88 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 89 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 90 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 91 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 92 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 93 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 94 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 95 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 96 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 97 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 98 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 99 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 100 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 101 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 102 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 103 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 104 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 105 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 106 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 107 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 108 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 109 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 110 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 111 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 112 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 113 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 114 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 115 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 116 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 117 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 118 אמר
רבי אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר.

25

אמר אמר אליעזר בן יעקב, אם
אינו מוציא אלא מה שהוא אומר,
אינו אומר. 2 אמר רבי אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 3 אמר
אמר אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 4 אמר רבי אליעזר בן יעקב,
אם אינו מוציא אלא מה שהוא
אומר, אינו אומר. 5 אמר אמר
אליעזר בן יעקב, אם אינו מוציא
אלא מה שהוא אומר, אינו אומר.
6 אמר אמר אליעזר בן יעקב, אם
אינו מוציא אלא מה שהוא אומר,
אינו אומר. 7 אמר אמר אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 8 אמר
אמר אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 9 אמר אמר אליעזר בן יעקב,
אם אינו מוציא אלא מה שהוא
אומר, אינו אומר. 10 אמר אמר
אליעזר בן יעקב, אם אינו מוציא
אלא מה שהוא אומר, אינו אומר.
11 אמר אמר אליעזר בן יעקב, אם
אינו מוציא אלא מה שהוא אומר,
אינו אומר. 12 אמר אמר אליעזר
בן יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 13 אמר
אמר אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 14 אמר אמר אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 15 אמר
אמר אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 16 אמר אמר אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 17 אמר
אמר אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 18 אמר אמר אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר.

26

אמר אמר אליעזר בן יעקב, אם
אינו מוציא אלא מה שהוא אומר,
אינו אומר. 2 אמר אמר אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 3 אמר
אמר אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 4 אמר אמר אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 5 אמר
אמר אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 6 אמר אמר אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 7 אמר
אמר אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 8 אמר אמר אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 9 אמר
אמר אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 10 אמר אמר אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 11 אמר
אמר אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 12 אמר אמר אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 13 אמר
אמר אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 14 אמר אמר אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 15 אמר
אמר אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 16 אמר אמר אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר. 17 אמר
אמר אליעזר בן יעקב, אם אינו
מוציא אלא מה שהוא אומר, אינו
אומר. 18 אמר אמר אליעזר בן
יעקב, אם אינו מוציא אלא מה
שהוא אומר, אינו אומר.

ויאמר אליו אם לא אם אתך אל תלך מן המקום הזה
כי אם בזאת אני יודע כי מצאתי חן בעיניך 10 ואתה
ועם העם הזה אשר אתה בקרבו כי עם־קשה־ערף הוא
וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו׃ 11 ויאמר הנה אנכי
כרת ברית נגד כל־עמך אעשה נפלאת אשר לא נבראו
בכל־הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר־אתה בקרבו
את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך׃
12 שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש
מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי
והיבוסי׃ 13 השמר לך פן־תכרת ברית לשבי הארץ
אשר אתה בא עליה פן־יהיה למוקש בקרבך׃
14 כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון
ואת אשרים תכרתון׃ 15 כי לא תכרת ברית לשבי
הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך
ואכלת מזבחו׃ 16 וכי־תקח מבנתיו לבניך וזנו בנתיו
אחרי אלהיהם והזנו את־בניך אחרי אלהיהם׃
17 אלהי מסכה לא תעשה לך׃ 18 את חג המצות
תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתיך לעת
חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים׃
19 כל־פטר רחם לי וכל־בכר בבקרך הזכר לי־הוא׃
20 ופטר חמר תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו
כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם׃
21 ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת
בחרישׁ ובקצר תשבת׃ 22 וחג שבעות תעשה לך
בכורי קציר חטים וחג האסף תקופת השנה׃
23 שלש פעמים בשנה יראה כל־זכורך את־פני
האדן יהוה אלהי ישראל׃ 24 כי־אורישׁ גוים מפניך
והרחבתי את־גבלך ולא יחמד איש את־ארצך בעלתך
את־פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה׃
25 לא־תשחט על־חמץ דם־זבחי ולא־ילין לבקר
זבח חג הפסח׃ 26 ראשית בכורי אדמתך תביא
בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו׃
27 ויאמר יהוה אל־משה כתב־לך את־הדברים
האלה כי על־פי הדברים האלה כרתי אתך ברית
ואת־ישראל׃ 28 ויהי שם עם־יהוה ארבעים יום
וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה
ויכתב על־הלחות את־דברי הברית עשרת הדברות׃
29 והיה ברדתו מהר סיני ושני לחת העדת
בידו ברדתו מן־ההר והמשה לא־ידע כי קרן עור
פניו בדברו אתו׃ 30 וירא אהרן וכל־בני ישראל
את־משה והנה קרן עור פניו וירא אהרן
ויראו מגשת אליו׃ 31 ויקרא אליהם משה
ויפנו אליו אהרן ומנשאי העדה וידבר משה
אליהם׃ 32 ואחרי־כן נגשו כל־בני ישראל
ויצו אתם את כל־אשר־דבר יהוה אתו בהר סיני׃
33 ויכל משה מדבר אתם ויתן על־פניו מסוה׃
34 ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסר המסוה
עד־צאתו ויצא ודבר אל־בני ישראל את־אשר
יצוה׃ 35 וראו בני־ישראל את־פני משה כי קרן
עור פני משה והשיב משה את־המסוה על־פניו
עד־בואו לדבר אתו׃

27

ועשית את־המזבח עצי שטים חמשת אמות ארך
והמזבח רבוע יהיה וגבהו שלשת אמותיו׃
2 ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו תהיו קרנתיו
וצפית אתו נחשת׃ 3 ועשית סיריתיו לדשנו ויעיתיו
ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל כליו תעשה
נחשת׃ 4 ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת
ועשית על־הרשת ארבע טבעת נחשת על־
ארבע קצותיו׃ 5 ונתתה אתה תחת כרכב המזבח
מלמטה והיתה הרשת עד חצי המזבח׃
6 ועשית בדים לעצי השטים וצפית אתם נחשת׃
7 והובא את־בדיו בטבעת והיו הבדים על־שתי
הצלעות בשאת אתו׃ 8 נבוב לחת עשיתו אתו
כאשר הראה אתך בהר׃ 9 ועשית חצר המשכן
לפאת נגב־תימנה קלעים לחצר שש־משזר
מאה באמה ארך לפאה אחת׃
10 ועמודיו עשרים ואדניהם עשרים נחשת
וו העמדים וחשקיהם כסף׃ 11 וכן לפאת צפון
בארך קלעים מאה ארך עמדו וחשקיהם
כסף׃ 12 ורחב החצר לפאת ים קלעים חמשים
אמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה׃
13 ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה׃
14 קלעים חמשה אמות אל־הכתף עמדיהם
שלשה ואדניהם שלשה׃ 15 ולכתף השנית
מזה וזה קלעים חמשה עמדיהם שלשה
ואדניהם שלשה׃ 16 ולשער החצר מסך עשרים
אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר
מעשה רקם עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה׃
17 כל־עמודי החצר סביב מחשקים כסף
ווויהם כסף ואדניהם נחשת׃ 18 ארך החצר
מאה באמה ורחב חמשים באמה וקומה חמש
באמות שש משזר ואדניהם נחשת׃
19 לכל כלי המשכן בכל־עבדתו וכל־יתדתיו
וכל־יתדת החצר נחשת׃ 20 ואתה תצוה
את־בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית
למאר להעלות נר תמיד׃
21 באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על־העדת
יערך אהרן ובניו מערב עד־בקר לפני יהוה
חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל׃

מלכים ראשון 85

ומלכו תחתיו ויבן את המזבח אשר בנה בבית אל
בעת אשר בנה בית אל בימי אחאב מלך ישראל
ויבן חיאל בית הארלי בעלתו בבכרו אשר יסד
בגבול אבירם בנו הצעיר והצב דלתיו בשגם
אחיו כדבר יהוה אשר דבר ביד יהושע בן נון
28 ויקרא אליו אסא ויאמר אליו בן אמון
מלך יהודה לאמר כה אמר בן הדד אדני
הכסף והזהב לי נשיך ובניך הטובים לי הם
ויענו מלאכי מלך ישראל לאמר כדבריך אדני
המלך אני וכל אשר לי שלחו אל אדני המלך
ויבא מלאכי בן הדד לאמר לאמר כה אמר בן
הדד כי שלחתי אליך לאמר כסף וזהבך ונשיך
ובניך תתן לי אם כי מחר אשלח אליך את
עבדי ומלאו בתיך ובתי עבדיך והיה כל
אשר חמד עינך ישימו בידם ולקחו 7 ויקרא
מלך ישראל לכל זקני הארץ ויאמר דעו
נא וראו כי רע הוא זה מבקש לנו כי שלח
אלי לנשי ולבני ולכספי ולזהבי ולא מנעתי
מאתו 8 ויאמרו אליו כל הזקנים ואל כל
העם אל תשמע ואל תאבה 9 ויאמר לרצי בן
הדד אמרו לאדני המלך כל אשר שלחת אל
עבדך בראשונה אעשה הדבר הזה ולא אוכל
לשוב ותלך הרצים וישיבו אתו דבר 10 ויעד
אליו בן הדד ויאמר כה יעשון לי אלהים וכה
יוסיפון אם יספיק עפר שומרון לכל העם
אשר ברגלי 11 ויען מלך ישראל ויאמר דברו
אל יתהלל חגר כפרק 12 ויהי כאשר שמע
את הדבר הזה וגם הוא שתה הוא והמלכים
בסכות ויאמר אל עבדיו ויתיצבו ויתיצבו
על העיר 13 והנה נביא אחד נגש אל אחאב
מלך ישראל לאמר כה אמר יהוה הראיתה
את כל המון הגדול הזה הנה אנכי נתנו
בידך היום וידעת כי אני יהוה 14 ויאמר
אחאב בנערי שרי המדינות ויאמר מי יאסר
המלחמה ויאמר אתה 15 ויפקד את נערי
שרי המדינות ומתם מאתים שנים ואחרי
כן פקד את כל העם כל בני ישראל שבעת
אלפים 16 ויצאו בצהרים בן הדד שתה
שכר הוא והמלכים עזרים לו שלשים
ושנים המלכים 17 ונערי שרי המדינות
יצאו בראשנה ויגד לבן הדד לאמר אנשים
יצאו מן שמרון 18 ויאמר אם לשלום יצאו
תפשו אותם חיים ואם למלחמה יצאו תפשו
אותם חיים 19 ואלה יצאו מן העיר נערי
שרי המדינות והחיל אשר אחריהם 20 והכו
איש איש הרגו ויברח ארם ויפרץ בו ישראל
ובן הדד מלך ארם נמלט על פרש ופרשים
21 ויצא מלך ישראל ויך את הסוסים ואת
הרכב ויך בארם מכה רבה 22 ויגש הנביא
אל מלך ישראל ויאמר אליו לך חזק ודע
וראה את אשר תעשה כי לתשובת השנה
עלה עליך מלך ארם 23 ועבדי מלך ארם
אמרו אליו אלהי הרים אלהיהם על כן
חזקו מהם ואולם נלחם אתם במישר אם
לא נחזק מהם 24 וזה הדבר אשר תעשה
הסר המלכים איש מעל כנפיו והשם
רכבים תחת הרכב 25 ומנית לך חיל כחיל
אשר נפל מאתך וסוס תחת הסוס ורכב
תחת הרכב ונלחמנו אתם במישר אם לא
נחזק מהם וישמע בקולם ויעש כן 26 ויהי
לתשובת השנה ויפקד בן הדד את הארם
ויעל אפקה למלחם בישראל 27 ובני
ישראל נפקדו ויכלו לחם וילכו לקראתם
ובני ישראל חנו נגדם כשני חלי עזים
והארם מלאו את הארץ 28 ויגש איש
האלהים וידבר אל מלך ישראל ויאמר כה
אמר יהוה יען אשר אמרו ארם אלהי
הרים יהוה ולא אלהי עמקים אתן את
כל המון הגדול הזה בידך וידעתם כי
אני יהוה 29 ויחנו אלה נגד אלה שבעת
ימים ויהי ביום השביעי ותגש המלחמה
ויכו בני ישראל מארם מאה אלף רגלי
ביום אחד 30 ויתר הנשאר נסו אפקה
העיר ויפל החומה על עשרים ושתים
אלף איש הנשאר ובן הדד נס ובא העיר
בחדר בחדר 31 ויאמרו אליו עבדיו הנה
נא שמענו כי מלכי בית ישראל מלכי
חסד הם נשים נא שקים במתנינו וחבלים
בראשינו ונצא אל מלך ישראל אולי יחיה
את נפשך 32 ויחגרו שקים במתניהם
וחבלים בראשיהם ויבאו אל מלך ישראל
ויאמרו עבדך בן הדד אמר נא תחי נפשי
ויאמר העודנו חי אחי הוא 33 והאנשים
ינחשו ויבהלו מהרה מאתו ויאמרו אחיך
בן הדד ויאמר לכו הביאו אתו ויצא אליו
בן הדד ויעלהו אל הרכב 34 ויאמר אליו
הערים אשר לקח אבי מאתך אשיב ורחבות
תשים לך בדמשק כאשר שם אבי בשמרון
ואני בברית אשלחך ויכרת אתו ברית
ושלחו 35 ואיש מבני הנביאים אמר אל
רעהו בדבר יהוה הכה נא אותי ויאבה האיש
להכותו 36 ויאמר אליו יען אשר לא שמעת
בקול יהוה הנה כאשר תלך מאתי והכהו
הארי כי מצאו אתו הארי 37 ויפגע באיש
אחר ויאמר הכה נא אותי ויכה האיש אתו
מכה ופצע 38 וילך הנביא ויתיצב אל מלך
ישראל בדרך ויתחפש בפלשת עיניו
39 והמלך עבר ויצעק אל המלך ויאמר
עבדך יצא בתוך המלחמה והנה איש סר
ויביא אלי איש ויאמר שמר את האיש הזה
אם נמצא יפקד ונפש תחת נפשו או ככר
כסף תשקל 40 והיה בהסב עבדך הנה
איננו ויאמר אליו מלך ישראל כן משפטך
אתה חרצת אתה 41 ויחש מהר והסיר
את הפלת מעל עיניו וידע מלך ישראל
כי מן הנביאים הוא 42 ויאמר אליו כה
אמר יהוה יען אשר שלחת איש חרם מידך
והיה נפשך תחת נפשו ועמך תחת עמו
43 וילך מלך ישראל על ביתו סר וזעף
ויבא שמרונה

44 ויהי אחר הדברים האלה כרם היה
ליזרעאל אשר ביזרעאל אצל היכל אחאב
מלך שמרון לאמר לך כרמך תן לי אתו
לגן ירק כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה
לך תחתיו כרם טוב מזה אם טוב בעיני
אתנה לך כסף מחיר הזה 3 ויאמר נבות
יזרעאלי אל אחאב חלילה לי מיהוה
אם אתן את נחלת אבתי לך 4 ויבא אחאב
אל ביתו סר וזעף על הדבר אשר דבר
אליו נבות יזרעאלי לאמר לא אתן את
נחלת אבתי לך ויתרעם על מטתו ויסב
את פניו ולא אכל לחם 5 ויבא אליו איזבל
אשתו ותאמר אליו מדוע רוחך סרה
ולא אכל לחם 6 ויאמר אליו כי אדבר
אל נבות יזרעאלי ואמר לו תן לי את כרמך
בכסף או אם חפץ אתה אתן לך כרם תחתיו
ויאמר לא אתן כרמי לך 7 ותאמר אליו
איזבל אשתו אתה עתה תעשה מלוכה
על ישראל קום אכל לחם וטוב לבך אני
אתן לך את כרם נבות יזרעאלי 8 ותכתב
ספרים באחאב ותחתם בחותמו ותשלח
הספרים אל הזקנים והחרים אשר בעיר
יושבים את נבות 9 וכתבה בספרים לאמר
קראו צום והושיבו את נבות בראש העם
10 והושיבו שני אנשים בני בליעל נגדו
ויעידו עליו לאמר ברך אלהים ומלך
והוציאוהו ורגמוהו ומת 11 ויעשו אנשי
עיר הזקנים והחרים אשר בעירו כאשר
שלחה אליהם איזבל כאשר כתוב בספרים
אשר שלחה אליהם 12 קראו צום והושיבו
את נבות בראש העם 13 ויבאו שני האנשים
בני בליעל ויתישבו נגדו ויעידו אנשי
בליעל את נבות נגד העם לאמר ברך נבות
אלהים ומלך ויוציאוהו מחוץ לעיר ויסקלו
אבנים ויומת 14 וישלחו אל איזבל לאמר
סקל נבות ויומת 15 והיה כשמע איזבל
כי סקל נבות ותאמר איזבל אל אחאב קום
רש את כרם נבות היזרעאלי אשר מאן
לתת לך בכסף כי אין נבות חי כי מת
נבות 16 ויהי כשמע אחאב כי מת נבות
ויקם אחאב לרדת אל כרם נבות היזרעאלי
לרשתו 17 ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי
לאמר 18 קום רד לקראת אחאב מלך
ישראל אשר בשמרון הנה הוא בכרם נבות
אשר ירד לרשתו 19 ודברת אליו לאמר
כה אמר יהוה הרצחת וגם ירשת ודברת
אליו לאמר כה אמר יהוה במקום אשר
לחכו כלבים את דם נבות יחלו הכלבים
את דמך גם אתך 20 ויאמר אחאב אל
אליהו המצאתי אויבי כי התמכרת לעשות
הרע בעיני יהוה 21 הנני מביא עליך רעה
ובערתי אחריך והכרתי לאחאב משתין
בקיר ועצור ועזוב בישראל 22 ונתתי
את ביתך כבית ירבעם בן נבט וכבית
בעשא בן אחיה בגלל הכעס אשר הכעסתני
והחטאתי את ישראל 23 וגם אל איזבל
דברו לאמר הכלבים יאכלו את איזבל
בחל יזרעאל 24 המת לאחאב בעיר יאכלו
הכלבים ומת בשדה יאכלו העוף השמים
25 אין היה כאחאב אשר התמכר לעשות
הרע בעיני יהוה אשר הסיתה איזבל
אשתו 26 ותעב מאד ללכת אחרי הגלולים
ככל אשר עשו האמרי אשר הורישם יהוה
מפני בני ישראל 27 והיה כשמע אחאב
את הדברים האלה ויקרע בגדיו וישם
שק על בשרו ויצם בשק ויתהלך אט
28 והדבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר
29 הראית כי נכנע אחאב מפני הנני
לא אביא הרעה בימיו בימי בנו אביא
הרעה על ביתו

ראשית

1 בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃ 2 וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃ 3 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃ 4 וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ 5 וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃ 6 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם׃ 7 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי כֵן׃ 8 וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃ 9 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַّבָּשָׁה וַיְהִי כֵן׃ 10 וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ 11 וַתֹּאמֶר הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ בוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן׃ 12 וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה פְרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ 13 וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃ 14 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים׃ 15 וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן׃ 16 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאוֹר הַקָّטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים׃ 17 וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמָיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ׃ 18 וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ 19 וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי׃ 20 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃ 21 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ 22 וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ׃ 23 וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי׃ 24 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ־אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי כֵן׃ 25 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ 26 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ׃ 27 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃ 28 וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל־הָאָרֶץ׃ 29 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בּוֹ פְרִי־עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה׃ 30 וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַיְהִי כֵן׃ 31 וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי׃

2 וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם׃ 2 וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ 3 וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃ 4 אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ 5 וְכֹל שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָאָרֶץ וְכָל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה׃ 6 וְאֵד יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ 7 וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עָפָר מִן־הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה׃ 8 וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן־בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם וַיָּשֶׂם שָׁם אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר׃ 9 וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמַאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע׃ 10 וּנְהָר יֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַגָּן וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים׃ 11 שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֶת כָּל־אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר שָׁם הַזָּהָב׃ 12 וּזְהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב הֹרֶת הַבְּדֹלַח וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם׃ 13 וְשֵׁם הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִיחוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֶת כָּל־אֶרֶץ כּוּשׁ׃ 14 וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל הוּא הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְרָת׃ 15 וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וַיַּנִּחֵהוּ בְּגַן עֵדֶן לְעָבְדָה וּלְשָׁמְרָה׃ 16 וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ־הַגָּן אָכֹל תֹּאכֵל׃ 17 וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת׃ 18 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא־טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה־לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ 19 וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל־עוֹף הַשָּׁמָיִם וַיָּבֵא אֶל־הָאָדָם לִרְאוֹת מַה־יִּקְרָא־לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא־לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ׃ 20 וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת לְכָל־הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ 21 וַיַּפֵּל יְהוָה אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל־הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה׃ 22 וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הַצֵּלָע אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאֵהָ אֶל־הָאָדָם׃ 23 וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה זֹּאת׃ 24 עַל־כֵּן יַעֲזָב אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד׃ 25 וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבֹּשָׁשׁוּ׃

3 אמר ר, מי שהיה מתענה ומתפלל ומקבל עליו עול מלכות שמים
2 אפילו הרי הוא כמי שמקבל עליו עול גזירות הרבה ומקיים אותן
3 ר אומר אם אינו מקבל עליו עול מלכות שמים אינו מקבל עליו
עול גזירות הרבה ומקיים אותן 4 אמר לו אלעזר בן מתיה אבי
אם אינו מקבל עליו עול מלכות שמים אינו מקבל עליו עול גזירות
הרבה ומקיים אותן אמר לו אם אינו מקבל עליו עול מלכות שמים
אינו מקבל עליו עול גזירות הרבה ומקיים אותן 5 ר אומר לא
הוא אומר לא אמר לו אם אינו מקבל עליו עול מלכות שמים אינו
מקבל עליו עול גזירות הרבה ומקיים אותן 6 אמר אלעזר בן מתיה
אבי אם אינו מקבל עליו עול מלכות שמים אינו מקבל עליו עול
גזירות הרבה ומקיים אותן 7 ר אומר מי שקיבל עליו עול מלכות
שמים אינו מקבל עליו עול גזירות הרבה ומקיים אותן 8 אמר
ר אם אינו מקבל עליו עול מלכות שמים אינו מקבל עליו עול
גזירות הרבה ומקיים אותן 9 אמר לו אם אינו מקבל עליו עול
מלכות שמים אינו מקבל עליו עול גזירות הרבה ומקיים אותן
10 אמר לו אם אינו מקבל עליו עול מלכות שמים אינו מקבל
עליו עול גזירות הרבה ומקיים אותן 11 אמר לו אם אינו מקבל
עליו עול מלכות שמים אינו מקבל עליו עול גזירות הרבה ומקיים
אותן אמר לו אם אינו מקבל עליו עול מלכות שמים אינו מקבל
עליו עול גזירות הרבה ומקיים אותן 12 אמר לו אם אינו מקבל
עליו עול מלכות שמים אינו מקבל עליו עול גזירות הרבה ומקיים
אותן אמר לו אם אינו מקבל עליו עול מלכות שמים אינו מקבל
עליו עול גזירות הרבה ומקיים אותן, דברי ר אומר לו אם אינו
מקבל עליו עול מלכות שמים אינו מקבל עליו עול גזירות הרבה
ומקיים אותן 13 אמר לו אם אינו מקבל עליו עול מלכות שמים
אינו מקבל עליו עול גזירות הרבה ומקיים אותן אמר לו אם אינו
מקבל עליו עול מלכות שמים אינו מקבל עליו עול גזירות הרבה
ומקיים אותן 14 אמר לו אם אינו מקבל עליו עול מלכות שמים
אינו מקבל עליו עול גזירות הרבה ומקיים אותן 15 אמר לו אם
אינו מקבל עליו עול מלכות שמים אינו מקבל עליו עול גזירות
הרבה ומקיים אותן אמר לו אם אינו מקבל עליו עול מלכות שמים
אינו מקבל עליו עול גזירות הרבה ומקיים אותן 16 אמר לו אם
אינו מקבל עליו עול מלכות שמים אינו מקבל עליו עול גזירות
הרבה ומקיים אותן אמר לו אם אינו מקבל עליו עול מלכות שמים
אינו מקבל עליו עול גזירות הרבה ומקיים אותן, דברי ר אומר
לא אמר לא אמר לא אמר לא אמר לא אמר לא אמר לא אמר לא
אמר

20 καὶ οἱ ἑπτὰ ἀστέρες οὗς εἶδες ἐπὶ τῆς
δεξιᾶς μου καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς
χρυσᾶς· οἱ ἑπτὰ ἀστέρες ἄγγελοι εἰσὶν
τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν, καὶ αἱ λυχνίαι αἱ
ἑπτὰ ἑπτὰ ἐκκλησίαι εἰσίν.

6 καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας τῆς
Ἐφεσίνης γράψον· τάδε λέγει ὁ κρατῶν
τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ,
ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν
τῶν χρυσῶν· οἶδά σου τὰ ἔργα καὶ τὸν
κόπον καὶ τὴν ὑπομονήν σου καὶ ὅτι
οὐ δύνῃ βαστάσαι κακούς, καὶ ἐπείρασας
τοὺς λέγοντας ἑαυτοὺς ἀποστόλους καὶ
οὐκ εἰσίν, καὶ εὗρες αὐτοὺς ψευδῆς·
καὶ ὑπομονὴν ἔχεις καὶ ἐβάστασας διὰ
τὸ ὄνομά μου καὶ οὐ κεκοπίακες. ἀλλὰ
ἔχω κατὰ σοῦ ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν
πρώτην ἀφῆκες. μνημόνευε οὖν πόθεν
πέπτωκας καὶ μετανόησον καὶ τὰ πρῶτα
ἔργα ποίησον· εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι
καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ
τόπου αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανοήσῃς. ἀλλὰ
τοῦτο ἔχεις, ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν
Νικολαϊτῶν ἃ κἀγὼ μισῶ. ὁ ἔχων οὖς
ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς
ἐκκλησίαις· τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ
φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὅ ἐστιν
ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ θεοῦ μου.

καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας τῆς
Σμυρναίων γράψον· τάδε λέγει ὁ πρῶτος
καὶ ὁ ἔσχατος, ὃς ἐγένετο νεκρὸς καὶ
ἔζησεν· οἶδά σου τὴν θλῖψιν καὶ τὴν
πτωχείαν, ἀλλὰ πλούσιος εἶ· καὶ τὴν
βλασφημίαν ἐκ τῶν λεγόντων Ἰουδαίους
εἶναι ἑαυτοὺς καὶ οὐκ εἰσὶν ἀλλὰ
συναγωγὴ τοῦ σατανᾶ. μὴ φοβοῦ
ἃ μέλλεις παθεῖν· ἰδοὺ μέλλει βαλεῖν
ὁ διάβολος ἐξ ὑμῶν εἰς φυλακὴν
ἵνα πειρασθῆτε, καὶ ἕξετε θλῖψιν
ἡμέρας δέκα. γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου,
καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς.
ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα
λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· ὁ νικῶν οὐ
μὴ ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ
δευτέρου.

καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας τῆς
Περγαμηνῶν γράψον· τάδε λέγει ὁ ἔχων
τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστομον τὴν ὀξεῖαν·
οἶδα ποῦ κατοικεῖς, ὅπου ὁ θρόνος τοῦ
σατανᾶ· καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου καὶ
οὐκ ἠρνήσω τὴν πίστιν μου καὶ ἐν
ταῖς ἡμέραις Ἀντιπᾶς ὁ μάρτυς μου
ὁ πιστός μου, ὃς ἀπεκτάνθη παρ'
ὑμῖν ὅπου ὁ σατανᾶς κατοικεῖ. ἀλλὰ
κατὰ σοῦ ὀλίγα ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦντας
τὴν διδαχὴν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδασκεν
τῷ Βαλὰκ βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον
τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, φαγεῖν εἰδωλόθυτα
καὶ πορνεῦσαι· οὕτως ἔχουσιν καὶ
οἱ κρατοῦντες τὴν διδαχὴν Νικολαϊτῶν
ὁμοίως. μετανόησον οὖν· εἰ δὲ μή,
ἔρχομαί σοι ταχύ, καὶ πολεμήσω
μετ' αὐτῶν τῇ ῥομφαίᾳ τῇ ἐκ τοῦ
στόματός μου. ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω
τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις·
τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ τοῦ μάννα
τοῦ κεκρυμμένου, καὶ δώσω αὐτῷ
ψῆφον λευκήν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον
ὄνομα καινὸν γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς
οἶδεν εἰ μὴ ὁ λαμβάνων.

καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας τῆς
Θυατειρηνῶν γράψον· τάδε λέγει ὁ υἱὸς
τοῦ θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ
ὡς φλόγα πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ
ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ· οἶδά σου τὰ ἔργα
καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν καὶ
τὴν διακονίαν καὶ τὴν ὑπομονήν σου,
καὶ τὰ ἔργα σου τὰ ἔσχατα πλείονα
τῶν πρώτων. ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα
ὅτι ἀφίεις τὴν γυναῖκα Ἰεζάβελ,
ἡ λέγουσα ἑαυτὴν προφῆτιν καὶ
διδάσκει καὶ πλανᾷ τοὺς ἐμοὺς δούλους
πορνεῦσαι καὶ φαγεῖν εἰδωλόθυτα.
καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον ἵνα μετανοήσῃ,
καὶ οὐ θέλει μετανοῆσαι ἐκ τῆς
πορνείας αὐτῆς. ἰδοὺ βάλλω αὐτὴν
εἰς κλίνην καὶ τοὺς μοιχεύοντας
μετ' αὐτῆς εἰς θλῖψιν μεγάλην, ἐὰν
μὴ μετανοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῆς·
καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενῶ ἐν
θανάτῳ, καὶ γνώσονται πᾶσαι αἱ
ἐκκλησίαι ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ ἐρευνῶν
νεφροὺς καὶ καρδίας, καὶ δώσω
ὑμῖν ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν.
ὑμῖν δὲ λέγω καὶ τοῖς λοιποῖς τοῖς
ἐν Θυατείροις, ὅσοι οὐκ ἔχουσιν
τὴν διδαχὴν ταύτην, οἵτινες οὐκ
ἔγνωσαν τὰ βαθέα τοῦ σατανᾶ, ὡς
λέγουσιν· οὐ βάλλω ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο
βάρος· πλὴν ὃ ἔχετε κρατήσατε ἄχρι
οὗ ἂν ἥξω. καὶ ὁ νικῶν καὶ ὁ τηρῶν
ἄχρι τέλους τὰ ἔργα μου, δώσω αὐτῷ
ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν· καὶ ποιμανεῖ
αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς τὰ σκεύη
τὰ κεραμικὰ συντριβήσεται, ὡς κἀγὼ
εἴληφα παρὰ τοῦ πατρός μου· καὶ
δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα τὸν πρωϊνόν.
ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα
λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

7 καὶ τὸν ἀστέρα τὸν πρωϊνὸν καὶ
ἔχω ἐγὼ τὴν ἐξουσίαν ταύτην τὴν
δεδομένην μοι παρὰ τοῦ πατρός μου,
καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα τὸν
πρωϊνόν. καὶ ἐὰν νικήσῃς τὸν
ἀστέρα τὸν πρωϊνὸν καὶ τὸν ἀστέρα
τὸν πρωϊνὸν ἐὰν νικήσῃς καὶ

8 הבטחה לנתן שיבוא אליו אחרי מות אביו ומלך תחתיו 1 ויהי בשנת
ארבע מאות ועשרים ושבע לצאת בני ישראל ממצרים בחודש הרביעי
בחמשה בחודש ויהי בעיר אשר לפני אלוהים גדולה מאד מלאה מדנים
ומלחמות ומלכים רבים ומלכי ארם ומלכי אשור ומלכי מדי ומלכי יון
ומלכי פרס ומלכי יון ומלכי אדום ומלכי ישמעאל ומלכי ערב ומלכי
כנען ומלכי פלשתים ומלכי אמון ומלכי מואב ומלכי עמון ומלכי
אדום ומלכי צידון ומלכי חמת ומלכי ארם ומלכי אשור ומלכי מדי
ומלכי יון ומלכי פרס ומלכי יון ומלכי אדום ומלכי ישמעאל ומלכי
ערב ומלכי כנען ומלכי פלשתים ומלכי אמון ומלכי מואב ומלכי עמון
ומלכי אדום ומלכי צידון ומלכי חמת ומלכי ארם ומלכי אשור ומלכי
מדי

הארץ ריקה ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים
מרחפת על פני המים׃ 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי
אור׃ 4 וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים
בין האור ובין החשך׃ 5 ויקרא אלהים לאור יום
ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד׃
6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל
בין מים למים׃ 7 ויעש אלהים את הרקיע ויבדל
בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר
מעל לרקיע ויהי כן׃ 8 ויקרא אלהים לרקיע שמים
ויהי ערב ויהי בקר יום שני׃ 9 ויאמר אלהים יקוו
המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה
ויהי כן׃ 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה
המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב׃ 11 ויאמר
אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ
פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי
כן׃ 12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו
ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים
כי טוב׃ 13 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי׃ 14 ויאמר
אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין
היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים
ושנים׃ 15 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על
הארץ ויהי כן׃ 16 ויעש אלהים את שני המארת
הגדלים את המאור הגדול לממשלת היום ואת
המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃
17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על
הארץ׃ 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין
האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב׃ 19 ויהי
ערב ויהי בקר יום רביעי׃ 20 ויאמר אלהים
ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על
הארץ על פני רקיע השמים׃ 21 ויברא אלהים
את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת
אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף
למינהו וירא אלהים כי טוב׃ 22 ויברך אתם
אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים
והעוף ירב בארץ׃ 23 ויהי ערב ויהי בקר יום
חמישי׃ 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה
למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן׃
25 ויעש אלהים את חיתו הארץ למינה ואת
הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו
וירא אלהים כי טוב׃ 26 ויאמר אלהים נעשה
אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים
ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל
הרמש הרמש על הארץ׃ 27 ויברא אלהים
את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו
זכר ונקבה ברא אתם׃ 28 ויברך אתם אלהים
ויאמר אלהים להם פרו ורבו ומלאו את
הארץ וכבשוה ורדו בדגת הים ובעוף
השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ׃
29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל
עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ
ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע
לכם יהיה לאכלה׃ 30 ולכל חית הארץ
ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ
אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה
ויהי כן׃ 31 וירא אלהים את כל אשר עשה
והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי׃

11 ותכלו השמים והארץ וכל צבאם׃ 2 ויכל
אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה
וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר
עשה׃ 3 ויברך אלהים את יום השביעי
ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו
אשר ברא אלהים לעשות׃ 4 אלה תולדות
השמים והארץ בהבראם ביום עשות
יהוה אלהים ארץ ושמים׃ 5 וכל שיח
השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה
טרם צמח כי לא המטיר יהוה אלהים
על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה׃
6 ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל
פני האדמה׃ 7 ויצר יהוה אלהים את
האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת
חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה
אלהים גן בעדן מקדם ושם שם את האדם
אשר יצר׃ 9 וצמח יהוה אלהים מן האדמה
כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ
החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃
10 ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם
יפרד והיה לארבעה ראשים׃ 11 שם האחד
פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה
אשר שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ ההוא טוב
שם הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם נהר
השני גיחון הוא הסבב את כל ארץ כוש׃
14 ושם הנהר השלישי חדקל הוא הולך
קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃
15 ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו
בגן עדן לעבדה ולשמרה׃ 16 ויצו יהוה
אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן
אכל תאכל׃ 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא
תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות
תמות׃ 18 ויאמר יהוה אלהים לא טוב
היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו׃
19 ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית
השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל
האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא
לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ 20 ויקרא
האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים
ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר
כנגדו׃ 21 ויהי יהוה אלהים תרדמה על
האדם ויישן ולקח אחת מצלעתיו ויסגר
בשר תחתנה׃ 22 ויבן יהוה אלהים את
הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה
אל האדם׃ 23 ויאמר האדם זאת הפעם
עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא
אשה כי מאיש לקחה זאת׃ 24 על כן יעזב
איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו
לבשר אחד׃ 25 והיו שניהם ערומים האדם
ואשתו ולא יתבששו׃

12 והנחש היה ערום מכל חית השדה
אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה
אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ
הגן׃ 2 ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ
הגן נאכל׃ 3 ומפרי העץ אשר בתוך הגן
אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו
בו פן תמתון׃ 4 ויאמר הנחש אל האשה
לא מות תמתון׃ 5 כי יודע אלהים כי ביום
אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והיתם כאלהים
יודעי טוב ורע׃ 6 ותרא האשה כי טוב העץ
למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ
להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה
עמה ויאכל׃ 7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו
כי עירם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם
חגרת׃ 8 וישמעו את קול יהוה אלהים
מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם
והאשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃
9 וקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה
אתה׃ 10 ויאמר את קולך שמעתי בגן ואירא
כי עירם אנכי ואתחבא׃ 11 ויאמר מי הגיד
לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי
אכל ממנו אכלת׃ 12 ויאמר האדם האשה
אשר נתת עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל
אכל׃ 13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת
עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃
14 ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת
ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה
על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך׃
15 ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך
ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו
עקב׃ 16 אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך
והרונך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך
והוא ימשל בך׃ 17 ולאדם אמר כי שמעת
לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר
לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון
תאכלנה כל ימי חייך׃ 18 וקוץ ודרדר תצמיח
לך ואכלת את עשב השדה׃ 19 בזעת אפיך
תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה
לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב׃
20 ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה
אם כל חי׃ 21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו
כתנות עור והלבישם׃ 22 ויאמר יהוה אלהים
הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע
ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים
ואכל וחי לעלם׃ 23 ויגרשהו יהוה אלהים
מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם׃
24 וגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן
את הכרובים ואת להט החרב המתהפכת
לשמר את דרך עץ החיים׃

1 אמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן אמר רבי יוסי בן קיסרי אמר רבי אלעזר בן עזריה אמר רבי אלעזר בן ערך אמר רבי יוסי בן יעקב אמר רבי אלעזר בן מתיא אמר רבי אלעזר בן שמוע אמר רבי אלעזר בן חרסום אמר רבי אלעזר בן יעקב אמר רבי אלעזר בן אבינא אמר רבי אלעזר בן אבינא אמר רבי אלעזר בן אבינא

ἐν τῷ ἀγῶνι ὑπὲρ τῆς ἀληθείας μέχρι θανάτου
ἀγωνίσασθαι, ἐὰν δὲ ὁ κύριος κύριος ὑπὲρ ἡμῶν
ἐκπολεμήσῃ καὶ ἐν τῷ ἀγῶνι ἡμᾶς νικήσῃ,
ἀπολογήσασθαι ὑπὲρ τῆς ἀληθείας μέχρι θανάτου
ἀγωνί

הושע-א

1 הדבר יהוה אל הושע בן בארי בימי עזיה יותם
אחז יחזקיה מלכי יהודה וביומי ירבעם בן יואש
מלך ישראל׃ 2 תחלת דבר יהוה בהושע ויאמר יהוה
אל הושע לך קח לך אשת זנונים וילדי זנונים כי
זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה׃ 3 וילך ויקח את גמר
בת דבלים׃ 4 ויאמר יהוה אליו קרא שמו יזרעאל
כי עוד מעט ופקדתי את דם יזרעאל על בית יהוא
ושבתי ממלכות בית ישראל׃ 5 והיה ביום ההוא
ושברתי את קשת ישראל בעמק יזרעאל׃ 6 ותהר
עוד ותלד בת ויאמר אליו קרא שמה לא רחמה
כי לא אוסיף עוד ארחם לבית ישראל׃ 7 (aiōn g165)
ובית יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם
ולא אושיעם בקשת ובחרב ומלחמה בסוסים
ובפרשים׃ 8 (aiōn g165) ותגמל את לא רחמה
ותהר עוד ותלד בן׃ 9 (aiōn g165) ויאמר יהוה
קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי לא
אהיה לכם׃ 10 והיה מספר בני ישראל כחול הים
אשר לא ימד ולא יספר והיה במקום אשר יאמר
להם לא עמי יאמר להם בני אל חי׃ 11 ונקבצו
בני יהודה ובני ישראל יחדו וישתו להם ראש
אחד ועלו מן הארץ כי גדול יום יזרעאל׃

2 אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה׃
2 ריבו באמכם ריבו כי היא לא אשתי ואנכי לא
אישה ותסר זנותיה מפניה ונאפופיה מבין שדיה
פן אפשיטנה ערומה והצגתיה כיום הולדתה
ושמתיה כמדבר וערבתיה כארץ ציה והמיתיה
בצמא׃ 3 וגם את בניה לא ארחם כי בני זנונים
הם׃ 4 כי זנתה אמם הבישה הרתם כי אמרה
אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי
ופשתי שמני ומשקי׃ 5 לכן הנני שך את דרכך
בסירים ובניתי את גדרה׃ 6 ונתיבותיה לא
תמצא׃ 7 ורדפה את מאהביה ולא תשיגם
ובקשתם ולא תמצא אז אמרה אלכה ואשובה
אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה׃ 8 ואנכי
לא ידעתי כי אני נתן לה התירוש והתירוש
ותירוש אתן לה׃ 9 לכן אשוב ולקחתי דגני
בעתו ותירושי בזמנו והצלתי צמרי ופשתי
לכסות את ערותה׃ 10 ועתה אגלה את נבלתה
לעיני מאהביה ואיש לא יצילנה מידי׃ 11 והשבתי
כל משוש חגה חדשה ושבתה וכל מועדה׃
12 והשמתי גפנה ותאנתה אשר אמרה אתנה
לי אלה הנה לי אשר נתנו לי מאהבי ושמתים
ליער ואכלם חית השדה׃ 13 ופקדתי עליה את
ימי הבעלים אשר תקטיר להם ותעד נזמה
וחליה ותלך אחרי מאהביה ואתי שכחה נאם
יהוה׃ 14 לכן הנני מפתיה והלכתיה המדבר
ודברתי על לבה׃ 15 ונתתי לה את כרמיה
מן משם ואת עמק עכור לפתח תקוה ועניתה
שם כימי נעורה וכיום עלותה מארץ מצרים׃
16 והיה ביום ההוא נאם יהוה תקרא אישי
ולא תקרא אלי בעלי׃ 17 והסרתי את שמות
הבעלים מפיה ולא יזכרו עוד בשמם׃ 18 וכרתי
להם ביום ההוא ברית עם חית השדה ועם עוף
השמים ורמש האדמה ושבר וקשת ומלחמה
אשבר מן הארץ והשכבתים לבטח׃ 19 וארשתיך
לי לעולם וארשתיך לי בצדק ובמשפט ובחסד
וברחמים׃ 20 וארשתיך לי באמונה וידעת את
יהוה׃ 21 והיה ביום ההוא אענה נאם יהוה
אענה את השמים והם יענו את הארץ׃
22 והארץ תענה את הדגן ואת התירוש ואת
היצהר והם יענו את יזרעאל׃ 23 וזרעתיה לי
בארץ ורחמתי את לא רחמה ואמרתי ללא עמי
עמי אתה והוא יאמר אלהי׃

3 ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשה
אהובת רע ומנאפת כאהבת יהוה אל בני
ישראל והם פנים אל אלהים אחרים ואהבו
אשישי ענבים׃ 2 וארכשה אותה לי בחמשה
עשר כסף וחומר שערים׃ 3 ואמר אליה ימים
רבים תשבי לי אל תזני ואל תהי לאיש וגם
אנכי אליך׃ 4 כי ימים רבים ישבו בני ישראל
אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין
אפד ותרפים׃ 5 אחר ישבו בני ישראל
ובקשו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם
ופחדו אל יהוה ואל טובו באחרית הימים׃

4 שמעו דבר יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה
עם יושבי הארץ כי אין אמת וחסד ואין דעת
אלהים בארץ׃ 2 אלה וכחש ורצח וגנב ונאף
פרצו ודמים בדמים נגעו׃ 3 על כן תאבל הארץ
ואמלל כל יושב בה בחית השדה ועוף השמים
וגם דגי הים יאספו׃ 4 אך איש אל יריב ואל
יוכח עם כמוך כהן׃ 5 וכשלת היום וכשל
גם נביא עמך דמיתי אמך׃ 6 נדמו עמי מבלי
דעת כי אתה הדעת מאסתי גם אני אמאסך
מכהן לי ותשכח תורת אלהיך אשכח גם אני
בניך׃ 7 ככרבם כן חטאו לי כבודם אמיר
בקלון׃ 8 חטאת עמי יאכלו ואליו נפשם
ישאו׃ 9 והיה כעם ככהן ופקדתי עליו דרכו
ומעלליו אשיב לו׃ 10 ואכלו ולא יכלו יזנו
ולא יפרצו כי יהוה עזבו לשמר׃ 11 זנות
ותירוש ותירוש יקח לב׃ 12 עמי בעצו
יבקש ומקלו יגיד לו כי רוח זנונים התעה
ויזנו מתחת אלהיהם׃ 13 על ראשי ההרים
יזבחו ועל הגבעות יקטרו תחת אלה ולבנה
ולבנה וצפצפה כי טוב צלה על כן תזנינה
בנותיכם וכלתיכם כי תנאפנה׃ 14 לא אפקד
על בנותיכם כי תזנינה ועל כלתיכם כי
תנאפנה כי הם עם הזנות יבדלו ועם הקדשות
יזבחו ועם לא יתבונן יכשל׃ 15 אם זנה אתה
ישראל אל יאשם יהודה ואל תבאו הגלגל
ואל תעלו בית און ואם אמרתם חי יהוה׃
16 כי כפרה סררה ישראל עתה ירעם יהוה
כבש במרחב׃ 17 חבור עצבים אפרים הנחהו׃
18 סר סבאם זנות אהבו קלון מגניה׃
19 צרור כנפיה ברוח ויבשו מזבחותם׃

5 שמעו זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל
והאזינו בית המלך כי לכם המשפט כי פח
היתם למצפה ורשת פרוסה על תבור׃
2 ושחטה שחטים העמיקו ואני מוסר לכלם׃
3 אני ידעתי אפרים וישראל לא נכחדו ממני
כי עתה זנית אפרים נטמא ישראל׃ 4 לא
יתנו מעלליהם לשוב אל אלהיהם כי רוח
זנונים בקרבם ואת יהוה לא ידעו׃ 5 וענה
גאון ישראל בפניו ויכשלו ישראל ואפרים
בעונם יכשל גם יהודה עמם׃ 6 בצאנם
ובבקרם ילכו לבקש את יהוה ולא ימצא
חלץ מהם׃ 7 ביהוה בגדו כי בנים זרים
ילדו עתה יאכלם חדש את חלקיהם׃
8 תקעו שופר בגבעה חצצרה ברמה הריעו
בית און אחריך בנימן׃ 9 אפרים לשמה
תהיה בתוכחת הודעתי נאמנה׃ 10 היו שרי
יהודה כמסיגי גבול עליהם אשפוך כמים
עברתי׃ 11 עשוק אפרים רצוץ משפט כי
הואיל הלך אחרי צו׃ 12 ואני כעש לאפרים
וכרקב לבית יהודה׃ 13 וירא אפרים את
חליו ויהודה את מזורו וילך אפרים אל
אשור ושלח אל מלך ירב ולא יוכל לרפא
מכם ולא יגרע מזרכם׃ 14 כי אני כשחל
לאפרים וככפיר לבית יהודה אני אני אטרף
ואלך אשא ואין מציל׃ 15 אלכה אשובה
אל מקומי עד אשר יאשמו ובקשו פני
בצר להם׃ 16 ויאמר אדם אל אחיו ואל
רעהו לא תגידון לבעלי אמת כי אם
אמרתי אל אבי ואל אמי הן בנים הם
לא בגדו׃

6 לכו ונשובה אל יהוה כי הוא טרף
וירפאנו יך ויחבשנו׃ 2 יחיינו מיומים
ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו׃
3 ונדעה נרדפה לדעת את יהוה כשחר
נכון מוצאו ויבא כגשם לנו כמלקוש
יורה ארץ׃ 4 מה אעשה לך אפרים מה
אעשה לך יהודה וחסדכם כענן בקר
וכטל משכים הולך׃ 5 על כן חצבתי
בנביאים הרגתים באמרי פי ומשפטיך
אור יצא׃ 6 כי חסד חפצתי ולא זבח
ודעת אלהים מעלות׃ 7 והם כאדם עברו
ברית שם בגדו בי׃ 8 גלעד קריה פעלי
און עקבה מדם׃ 9 וכחכי איש גדודים
חבורה כהנים רצחו דרך שכמה אף
זמה עשו׃ 10 בבית ישראל שעריריה
נבלה שם זנות לאפרים נטמא ישראל׃
11 גם יהודה שת קציר לך בשובי שבות
עמי׃

7 ברפאי לישראל וגלה אפרים
חרשת ומעשים רעים׃ 2 ולא אמרו
לבבם כל רעתם זכרתי עתה סבבום
מעלליהם׃ 3 המה במלכם ישמחו
ובשריהם בכזבם׃ 4 כלם מנאפים
כתנור בער אפה מבעיר מרקד
מעד הבצק עד חמצתו׃ 5 יום מלכנו
החלו שרים מזמת היין משך
חמתים׃ 6 כי קרבו כתנור לבם
בארבם אפה בקר שנה בלילה
בוערת׃ 7 הם כלם חמים כתנור
ואכלו את שפטיהם כל מלכיהם
נפלו אין קורא בהם׃ 8 אפרים
בעמים הוא יתבולל אפרים היה
עוגה לא הפוכה׃ 9 אכלו זרים
כחו והוא לא ידע גם שיבה
פרשה בו והוא לא ידע׃ 10 וענה
גאון ישראל בפניו ולא שבו
אל יהוה אלהיהם ולא בקשוהו
בכל זאת׃ 11 והיה אפרים כיונה
פתה אין לב עתה אל מצרים
קראו אל אשור הלכו׃ 12 כאשר
ילכו אפרש עליהם רשתי
אורידם כעוף השמים איסרם
כשמע עדתם׃ 13 אוי להם כי
נדדו מני שד להם כי פשעו
בי ואני אפדם ואם הם דברו
עלי כזבים׃ 14 ולא זעקו אלי
בלבבם כי יילילו על משכבתם
לדגן ולתירוש יתגודדו יסורו
בי׃ 15 ואני יסרתי חזקתי
זרועתם ואלי יחשבו רע׃
16 יסבו לא על על כזב היו
כקשת רמיה יפלו שריהם
בחרב מעברתם לזעם בארץ
מצרים׃

8 אל חכך שופר כנשר על בית יהוה
יען עברו בריתי ומתורתי פשעו׃
2 אלי יזעקו אלהי ידעכה׃ 3 זנח
ישראל אל הטוב אויב ירדפו׃
4 הם המליכו ולא מאתי השרו
וידעתי לא אכיר׃ 5 מעצבתם
וכספם עשו להם עצבים למען
יכרת׃ 6 גם מישראל והוא חרש
עשהו ולא אלהים הוא כי שבבים
יהיה עגל שמרון׃ 7 כי רוח יזרעו
וסופתה יקצרו קמה אין צמח
בלי יעשה קמח אם יעשה זרים
בלעוהו׃ 8 נבלע ישראל עתה
היו בגוים ככלי אין חפץ בם׃
9 כי הם עלו אשור פרא בודד
לו אפרים התנו אהבים׃
10 גם כי יתנו בגוים עתה
אקבצם ויחלו מעט משא
מלכים ושרים׃ 11 כי הרבה
אפרים מזבחות לחטא היו לו
מזבחות לחטא׃ 12 אכתב לו
רבו תורתי כמו זר נחשבו׃
13 זבחי הבי יזבחו בשר ויאכלו
יהוה לא רצם עתה יזכר עונם
ויפקד חטאתם הם מצרים
ישובו׃ 14 וישכח ישראל את
עשהו ויבן היכלות ויהודה
הרבה ערים בערים ושלחתי
אש בעריו ואכלה ארמנותיו׃

9 אל תשמח ישראל אל גיל כעמים
כי זנית מאלהיך אהבת אתנן על
כל גרנות דגן׃ 2 גרן ויקב לא
יאכלם ותירוש כחש בה׃ 3 לא
ישבו בארץ יהוה ושב אפרים
למצרים ובאשור טמא יאכלו׃
4 לא יסכו ליהוה יין וערבו לו
זבחיהם כלחם אנים כל אכליו
יטמאו כי לחמם לנפשם לא
יבא בבית יהוה׃ 5 מה תעשו
ליום מועד וליום חג יהוה׃
6 כי הנה שדו מן שד מצרים
תקבצם מפיס מנף מצרים
תלקטם׃ 7 בא ימי הפקדה בא
ימי השלם ידע ישראל אויל
הנביא משגע איש הרוח על
רב עונך ועל רבה מאבה׃
8 צופה אפרים עם אלהי נביא
יקוש יוקש על כל דרכיו
משטמה בבית אלהיו׃ 9 העמיקו
שחתו כימי הגבעה יזכר עונם
יפקד חטאתם׃ 10 כענבים
במדבר מצאתי ישראל כבכורה
בתאנה בראשיתה ראיתי אבתיכם
הם באו אל בעל פעור ויפרדו
לבשת ויהיו שקצים כאהבם׃
11 אפרים כעוף יעופו כבודם
מלדת ומבטן ומהרון׃ 12 כי
אם יגדלו בניהם ושכלתים
מאדם אף כי אשורם מהם׃
13 אפרים כאשר חי צר נטוע
בנעם ואפרים אל הרג בניו
יוציא׃ 14 תן יהוה מה תתן
תן להם רחם משכל ושדים
יבש׃ 15 כל רעתם בגלגל כי
שם שנאתים על רוע מעלליהם
מביתי אגרשם לא אוסיף
אהבתם כל שריהם סררים׃
16 הוכה אפרים שרשם יבש
פרי בלתי יעשון גם כי יולדון
והמתי מחמדי בטנם׃ 17 מאסם
אלהי כי לא שמעו אליו והיו
נדדים בגוים׃

10 בקר הבקר ישראל גפן בוקקה
פרי יעשה כרבות פריו לרבות
המזבחות כרבות ארצו היטיבו
מצבות׃ 2 חלק לבם עתה יאשמו
הוא יערף מזבחותם ישחית
מצבותם׃ 3 כי עתה יאמרו אין
מלך לנו כי לא יראנו יהוה
והמלך מה יעשה לנו׃ 4 דברו
דברים אלות שבע ברית כרת
ופרח כראש משפט על תלמים
שדי הגוים׃ 5 לעגלות בית און
יגורו כי אבל עליו עמו וכמריו
עליו יגילו על כבודו כי גלה
ממנו׃ 6 גם הוא לאשור יובל
מנחה לרב יקרא יבוש אפרים
ויחת ישראל מעצתו׃ 7 נדמה
שמרון כקצף על פני מים׃
8 ונשמדו במות און חטאת
ישראל קוץ ותדבר על מזבחותם
אמרו להרים כסו אתנו ולגבעות
נפלו עלינו׃ 9 מימי הגבעה
חטאת ישראל שם עמדו לא
תשיג אותם בני עולה׃
10 באותי ואסרם ונקבצו עליהם
בענותם בם׃ 11 ואפרים עגלה
מלמדת אהבת דש ואני עברתי
על טוב צוארה אעביר אפרים
יחרש יעבר יהודה יחרש ישבר
לו׃ 12 זרעו לכם לצדקה קצרו
לפי חסד נירו לכם ניר ודרשו
את יהוה עד בואו ויורה צדק
לכם׃ 13 חרשתם רשע עולה
אכלתם פרי כחש כי בדרכך
בכרב גבוריך׃ 14 יקום שאון
בעמך וכל מבצריך ישדד כשדד
שלמן בית ארבאל ביום המלחמה
אם על בנים׃ 15 כן עשה לכם
בית אל מפני רעת רעתכם
בשחר נדמם׃

11 כי נער ישראל ואהבהו
וממצרים קראתי לבני׃
2 ככרו להם אני הלכו מפניהם
לבעלים יזבחו ולפסלים יקטרו׃
3 ואנכי תרגלתי לאפרים קחם
על זרועתם ולא ידעו כי רפאתים׃
4 בחבלי אדם אמשכם בעבתות
אהבה והיה להם כרוממי על
לחיהם׃ 5 אל ארץ מצרים לא
ישוב ואשור הוא מלכו כי מאנו
לשוב׃ 6 וחלה חרב בעריו
וכלתה בדיו ואכלה מן מעצותם
׃ 7 ועמי תלוים לשובי ואל
על יקרא יחדו לא ירים׃
8 איך אתנך אפרים אגנך
ישראל איך אשימך כאדמה
אשיתך כצבויים נהפך לבי
בקרבי יחד נכמרו נחומי׃
9 לא אעשה חרון אפי לא
אשוב לשחת אפרים כי אל
אנכי ולא איש בקרבך קדוש
ולא אבוא בעיר׃ 10 אחרי יהוה
ילכו כאריה שאג כי הוא
ישאג ויחרדו בנים מים׃
11 יחרדו כצפור ממצרים
וכיונה מארץ אשור והושבתים
על בתיהם נאם יהוה׃
12 סבבני בכחש אפרים
ובמרמה בית ישראל ויהודה
עוד רד עם אל׃

12 אפרים רעה רוח ורודף
קדים כל היום כזב ושד
יפרה וברית עם אשור יכרתו
ושמן למצרים יובל׃
2 ריב ליהוה עם יהודה
ופקד על יעקב כדרכיו
כמעלליו ישיב לו׃ 3 בבטן
עקב את אחיו ובאונו שרה
את אלהים׃ 4 וישר אל
מלאך ויכל בכה ויתחנן לו
בית אל ימצאנו ושם
דבר אתנו׃ 5 ויהוה אלהי
צבאות יהוה זכרו׃
6 ואתה אלהיך תשוב חסד
ומשפט שמר ותקוה אל
אלהיך תמיד׃ 7 כנענה
בידו מאזני מרמה לעשק
אהב׃ 8 ואמר אפרים אך
עשרתי מצאתי און לי
בכל יגיעי לא ימצאו לי
עון אשר חטא׃ 9 ואני יהוה
אלהיך מארץ מצרים עוד
אושיבך באהלים כימי מועד
׃ 10 ואדבר על הנביאים
ואני חזון הרביתי ובידי
הנביאים אדמה׃ 11 הן
גלעד אם שוא היו גלגל
אם שור בגלגלים זבחו גם
מזבחותם כגלים על תלמי
שדי׃ 12 ויברח יעקב שדה
ארם וישרת ישראל בצאן
שמר׃ 13 ובנביא העלה יהוה
את ישראל ממצרים ובנביא
נשמר׃ 14 הכעיס תמרורים
אפרים ודמיו עליו יטוש
וחרפתו ישיב לו אדניו׃

13 בדבר אפרים רתת נשא
הוא אשם ויעל בבעל ויחי
׃ 2 ועתה יוסיפו לחטא
ויעשו להם מסכה מכספם
כתבונתם עצבים כלם מעשה
חרשים׃ לו אמרו זבחי אדם
עגלים ישקון׃ 3 לכן יהיו
כענן בקר וכטל משכים
כמץ יפרח מגרן וכעשן
מארבה׃ 4 ואנכי יהוה אלהיך
מארץ מצרים ואלהים זולתי
לא תדע ומבלעדי אין מושיע
׃ 5 אני ידעתיך במדבר
בארץ תלאות׃ 6 כמרעיתם
ושבעו שבעו ורם לבבם על
כן שכחוני׃ 7 ואהי להם
כשחל אשור אפרש דרך׃
8 אפגשם כדב שכול אקרע
סגר לבם ואכלם שם כלביא
חית השדה תבקעם׃ 9 שחתך
ישראל כי בי בעזרך׃
10 אהי מלכך אי אז ויושיעך
בכל עריך ושופטיך אשר
אמרת תן לי מלך ושרים׃
11 אתן לך מלך באפי ואקח
בעברתי׃ 12 צרור עון אפרים
צפון חטאתו׃ 13 חבלי יולדה
יבאו לו הוא בן לא חכם כי
עתה לא יעמד במשבר בנים׃
14 מיד שאול אפדם ממות
אגאלם אי דבריך מות אי
קטבך שאול׃ 15 כי הוא בין
אחים יפרה׃ יבא קדים רוח
יהוה מעלה עולה ויבש מקורו
ויחרב מעינו הוא יבז אוצר
כל כלי חמדה׃ 16 תאשם
שמרון כי מרתה באלהיה
בחרב יפלו עלליהם וריטיהם
יבקעו והרותיהם יבקעו׃

14 שובה ישראל עד יהוה
אלהיך כי כשלת בעונך׃
2 קחו אתכם דברים ושובו
אל יהוה אמרו אליו כל תשא
עון וקח טוב ונשלמה פרים
שפתינו׃ 3 אשור לא יושיענו
על סוס לא נרכב ולא נאמר
עוד אלהינו למעשה ידינו
אשר בך ירחם יתום׃
4 ארפא משובתם אאהבם
נדבה כי שב אפי ממנו׃
5 אהי כטל לישראל יפרח
כשושנה ויך שרשיו כלבנון׃
6 תלכנה יונקותיו והי כזית
הודו וריחו כלבנון׃ 7 ישבו
תחת צלו חיו דגן ויצמיחו
כגפן זכרו יין׃ 8 אפרים
מה לי עוד לעצבים אני
עניתי ואשורנו׃ 9 אני כברוש
רענן ומפרי אתה נמצא׃
10 מי חכם ויבן אלה נבון
וידעם כי ישרים דרכי יהוה
וצדיקים ילכו בם ופשעים
יכשלו בם׃

ירמיהו מלך יהודה בשנת שבע עשרה לשלמה בן
יאשיהו מלך יהודה אחז בן יהואחז מלך יהודה
שלשים ושלש שנה ושם אמו אביה בת זכריה
מאיר מן הגלילים 2 ויעשה הרע בעיני יהוה
בכל אשר עשו אבתיו 3 ויהי אחרי כן עלה
פרעה נכו מצרים על נהר פרת לעזר אל מלך
אשור ויכו אתו בחרמון ויתפרץ אחריו
אל מגדו ויבא מגדו ויבא אל מצרים ויהי
אחריו 4 ויתן מלך מצרים אליקים בן יאשיהו
תחת יאשיהו אביו ויסב אתו נכו מגדו
ואת יהואחז אחיו לקח ויבא מצרים ויהי
שם 5 ויהי בן עשרים ושנה יהואחז בהמלכו
ושלש חדשים מלך בירושלים ושם אמו
חמוטל בת ירמיה מלבנה 6 ויעל מלך
מצרים אליו ויאסרהו בנחשתים ויבא
מצרים 7 ויהי יהואקים בן עשרים ושנה
בהמלכו ועשתי עשרה שנה מלך בירושלים
ויעשה הרע בעיני יהוה אלהיו 8 בימיו
עלה נבוכדנצר מלך בבל ויהי לו יהויקים
שלש שנים ושב ויתמרד בו 9 ויעל אליו
נבוכדנצר מלך בבל בכבלתה ויאסרהו
בנחשתים ויולכהו בבלה 10 בעת ההיא
עלו עבדי נבוכדנצר מלך בבל ירושלים
ותבא העיר במצור 11 ויבא נבוכדנצר
מלך בבל על העיר בעבדו עליה 12 ויצא
יכניה מלך יהודה אל מלך בבל הוא ואמו
ועבדיו ושריו וסריסיו ויקח מלך בבל
אתו בשנת שמנה למלכו 13 ויוצא משם
את אוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית
המלך וכל כלי הזהב אשר עשה שלמה
מלך ישראל בהיכל יהוה כאשר דבר יהוה
14 וגלה את כל ירושלים ואת כל השרים
וגלה אל בבל ואת כל אנשי החיל עשרת
אלפים גולה וכל החרש והמסגר לא נשאר
זולתי דל עם הארץ 15 ויגל את יכניה
בבלה ואת אם המלך ואת נשי המלך
וסריסיו ואת אילי הארץ הוליך גלה
מירושלים בבלה 16 וכל אנשי החיל
שבעת אלפים ואלף חרש ומסגר כל
גבורי עשה מלחמה אלה הביא מלך בבל
בבלה גלה 17 ויעמיד מלך בבל תחתיו
את מתניה דדו מלך יכניה שמו צדקיה
18 צדקיה בן עשרים ואחת שנה מלך
בירושלים ושם אמו חמוטל בת ירמיה
מלבנה 19 ויעש הרע בעיני יהוה
בכל אשר עשה יהויקים 20 כי על אף יהוה
היתה בירושלים ויהודה עד השליכו
אותם מלפניו ויבגד צדקיה במלך בבל

5

ויהי בשתים עשרה שנה בעשרה בחדש
בעשור בא נבוכדנצר מלך בבל הוא וכל
חילו על ירושלים ויחן עליה ויבנו דיק
סביב 2 ותבא העיר עד עת עשתה שנה
לצדקיה המלך ויחזק הרעב בעיר ולא היה
לחם לעם הארץ 3 ובקע העיר ויפלו כל
אנשי המלחמה ויצאו מן העיר לילה
דרך שער בין השורתים אשר על גן המלך
וכשדים על העיר סביב וילך דרך הערבה
4 ורדפו חיל כשדים אחרי המלך ויתפשו
את צדקיה בערבות יריחו וכל חילו נפצו
מעליו 5 ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל
מלך בבל רבלתה וידברו אתו משפט
6 את בני צדקיה שחטו לעיניו ואת עיני
צדקיה עור אתו בנחשתים ויביאהו בבלה
7 ואת כל כלי בית יהוה אשר עשה שלמה
המלך בבית יהוה ואת אוצר בית המלך
שרף באש בבית יהוה ואת כל בתי ירושלים
ואת כל בית גדול שרף באש 8 ואת חומת
ירושלים סבב כל אשר היו כשדים נתצו
חומות ירושלים 9 ואת יתר העם הנותר
בעיר ואת הנפלים אשר נפלו אל מלך
בבל יתר שאר העם הגלה נבוזראדן רב
טבחים 10 ומדלת הארץ הניח רב טבחים
לכרם ולעבר אדמה 11 ואת עמודי הנחשת
אשר לבית יהוה ואת המכנות ואת ים
הנחשת אשר בבית יהוה שברו כשדים
וישאו את נחשתם בבלה 12 ואת הסירות
ואת היעים ואת המזלגות ואת המזרקות
ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו
13 ואת הכפורים והמחתות אשר זהב
זהב וכסף כסף לקח רב טבחים 14 ואת
הסירות אשר בעבור אשר יבערו הדשן
ואת המזרקות ואת המזלגות ואת
הכפורות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו
בהם לקחו 15 ואת המחתות ואת הכפורים
אשר זהב זהב וכסף כסף לקח רב
טבחים 16 שני העמודים אחד הים אחד
המכנות אשר עשה שלמה לבית יהוה לא
היה משקל נחשתם כל הכלים האלה
17 שמנה אמות גבה עמוד האחד ושלש
אמות הקומה עליו ושתים רשת ורמונים
על הרשת מסביב הכל נחשת ודומה לרשת
השני גם לרמונים 18 ויקח רב טבחים
את שריה כהן הראש ואת צפניה כהן
המשנה ואת שלשת שמרי הסף 19 ומן
העיר לקח סריס אחד אשר הוא פקד
אנשי המלחמה וחמשה אנשים מרעי פני
המלך אשר נמצאו בעיר ואת שר הצבא
המפקד את עם הארץ וששים איש מעם
הארץ הנמצאים בתוך העיר 20 ויקחם
רב טבחים ויבא אתם אל מלך בבל
רבלתה 21 ויכם מלך בבל ויהרגם ברבלתה
בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו

6

ואלה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל
בשבע עשרה אלף יהודי ומלכיו ושריו
עם חרשים ומסגרים לא הותר זולתי
דל עם הארץ 2 ויגל יכניה מלך יהודה
אל מלך בבל בבלה הוא ואמו ואשתו
וסריסיו ושרי יהודה ירושלים 3 ויטב
אתו מלך בבל ויתן כסאו מעל כסאות
המלכים אשר אתו בבבל 4 וישנו את
בגדי כלאיו ואכל לחם תמיד לפניו כל
ימי חייו 5 ומזונו מזון תמיד נתן לו
מלך בבל כל ימי חייו עד יום מותו
כל ימי חייו 6 בשנת אחת לאחר מותו
לאויל מרדך מלך בבל נשא את ראש
יכניה מלך יהודה ויוצא אתו מבית
הכלא 7 וידבר אתו טובות ויתן כסאו
מעל כסאות המלכים אשר אתו בבבל
8 וישנו את בגדי כלאיו ואכל לחם
תמיד לפניו כל ימי חייו 9 ומזונו
מזון תמיד נתן לו מלך בבל כל ימי
חייו עד יום מותו כל ימי חייו
10 ובשנת הרביעית לצדקיה מלך
יהודה בעשרה בחדש הוא היה מלך
בבל לישב את ירושלים ויחרם כל
הגוים אשר סביבות ירושלים ולא היה
איש מגיד דבר איש אל אחיו 11 ויגל
יהוה את ירושלים ואת המלך ואת
הגוים אשר סביבותיה אל מלך בבל
ויגלם בבלה 12 ואת אחיו אל מלך
בבל הוא ואמו ואשתו וסריסיו ואת
אילי הארץ הוליך גלה מירושלים בבלה
13 ואת הכפורים ואת המחתות ואת
הסירות ואת המזלגות ואת המזרקות
ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בהם
לקחו 14 ואת הסירות ואת היעים
ואת המזלגות ואת המזרקות ואת כל
כלי הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו
15 ואת המחתות ואת הכפורים
אשר זהב זהב וכסף כסף לקח רב
טבחים 16 שני העמודים אחד הים אחד
המכנות אשר עשה שלמה לבית יהוה לא
היה משקל נחשתם כל הכלים האלה
17 שמנה אמות גבה עמוד האחד ושלש
אמות הקומה עליו ושתים רשת ורמונים
על הרשת מסביב הכל נחשת ודומה לרשת
השני גם לרמונים 18 ויקח רב טבחים
את שריה כהן הראש ואת צפניה כהן
המשנה ואת שלשת שמרי הסף 19 ומן
העיר לקח סריס אחד אשר הוא פקד
אנשי המלחמה וחמשה אנשים מרעי פני
המלך אשר נמצאו בעיר ואת שר הצבא
המפקד את עם הארץ וששים איש מעם
הארץ הנמצאים בתוך העיר 20 ויקחם
רב טבחים ויבא אתם אל מלך בבל
רבלתה

אמרתי אעשה אתכם כאשר עשיתי לשלו׃ 31 ועתה אם־
אמנם אתם שמעים בקולי ושמרתם את־בריתי
אתי׃ 32 ואתם תהיו־לי ממלכת כהנים וגוי קדוש
אלה הדברים אשר תדבר אל־בני ישראל׃ 33 ויבא
משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל־
הדברים האלה אשר צוה יהוה׃ 34 ויענו כל־העם
יחדו ויאמרו כל־אשר־דבר יהוה נעשה׃ וישב
משה את־דברי העם אל־יהוה׃ 35 ויאמר יהוה
אל־משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור
שמע העם בדברי עמך גם־בך יאמינו לעולם
ויגד משה את־דברי העם אל־יהוה׃ 36 ויאמר יהוה
אל־משה כה תאמר אל־בני ישראל אתם ראיתם
כי מן־השמים דברתי עמכם׃ 37 לא תעשון אתי
אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם׃ 38 מזבח
אדמה תעשה־לי וזבחת עליו את־עלתיך ואת־
שלמיך את־צאנך ואת־בקרך בכל־המקום אשר
אזכיר את־שמי אבוא אליך וברכתיך׃ 39 ואם־
מזבח אבנים תעשה־לי לא־תבנה אתם גזית כי
חרבך הנפת עליה ותחללה׃ 40 ולא־תעלה במעלות
על־מזבחי אשר לא־תגלה ערותך עליו׃

8 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם׃ 2 כי תקנה
עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי
חנם׃ 3 אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא
ויצאה אשתו עמו׃ 4 אם אדניו יתן־לו אשה וילדה־
לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה
והוא יצא בגפו׃ 5 ואם־אמר יאמר העבד אהבתי
את־אדני את־אשתי ואת־בני לא אצא חפשי׃
6 והגיש אדניו אל־האלהים והגישו אל־הדלת
או אל־המזוזה ורצע אדניו את־אזנו במרצע
ועבדו לעלם׃ 7 וכי־ימכר איש את־בתו לאמה
לא תצא כצאת העבדים׃ 8 אם־רעה בעיני אדניה
אשר לא יעדה והפדה לעם נכרי לא־ימשל
למכרה בבגדו־בה׃ 9 ואם לבנו יעדנה כמשפט
הבנות יעשה־לה׃ 10 אם אחרת יקח לו שארה
כסותה וענתה לא יגרע׃ 11 ואם שלש־אלה
לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף׃ 12 מכה איש
ומת מות יומת׃ 13 ואשר לא צדה והאלהים
אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה׃
14 וכי־יזד איש על־רעהו להרגו בערמה מעם
מזבחי תקחנו למות׃ 15 ומכה אביו ואמו מות
יומת׃ 16 וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות
יומת׃ 17 ומקלל אביו ואמו מות יומת׃
18 וכי־יריבון אנשים והכה איש את־רעהו באבן
או באגרף ולא־ימות ונפל למשכב׃ 19 אם־יקום
והתהלך בחוץ על־משענתו ונקה המכה רק שבתו
יתן ורפא ירפא׃ 20 וכי־יכה איש את־עבדו או
את־אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם׃
21 אך אם־יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו
הוא׃ 22 וכי־ינצו אנשים והכו אשה הרה ויצאו
ילדיה ולא יהיה אסון עונש יענש כאשר ישית
עליו בעל האשה ונתן בפללים׃ 23 ואם אסון יהיה
ונתת נפש תחת נפש׃ 24 עין תחת עין שן
תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל׃ 25 כויה
תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה׃
26 וכי־יכה איש את־עין עבדו או־את־עין אמתו
ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו׃ 27 ואם־שן
עבדו או־שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת
שנו׃ 28 וכי־יגח שור את־איש או את־אשה
ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את־בשרו
ובעל השור נקי׃ 29 ואם שור נגח הוא מתמל
שלשם ולא יושמר בעליו והמיתה איש או אשה
השור יסקל גם־בעליו יומת׃ 30 אם־כפר יושת
עליו ונתן פדון נפשו ככל אשר יושת עליו׃
31 בן־יגח הוא או־בת־יגח הוא כמשפט הזה
יעשה לו׃ 32 אם־עבד יגח השור או־אמה עבד
או אמה יתן כסף שלשים שקלים והשור יסקל׃
33 וכי־יפתח איש בור או כי־יכרה איש בור
ולא יכסנו והפל־שמה שור או חמור׃ 34 בעל
הבור ישלם כסף יתן לבעליו והמת יהיה לו׃
35 וכי־יגף שור איש את־שור רעהו ומת והמו
את־השור החי וחצו את־הכסף וגם את־המת
יחצון׃ 36 או כי הודע כי שור נגח הוא מתמל
שלשם ולא יכסנו בעל יכסנו שור תחת השור
והמת יהיה לו׃ 37 כי־יגנב איש שור או שה
וטבחו או מכרו חמשה בקר תשלם תחת השור
וארבע צאן תחת השה׃ **9** אם במחתרת ימצא
הגנב והכה ומת אין לו דמים׃ 2 אם־זרחה השמש
עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר
בגנבתו׃ 3 אם־המצא תמצא בידו מן־השור
עד־חמור עד־שה חיים שנים ישלם׃ 4 כי־יבער
איש שדה או כרם ושלח את־בערה ובער בשדה
אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם׃
5 כי־תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או
השדה אשר־בו שלם ישלם המבעיר את־הבערה׃
6 כי־יתן איש אל־רעהו כסף או כלים לשמר
וגנב מבית האיש אם־יימצא הגנב ישלם שנים׃
7 אם לא־יימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל
האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו׃
8 על כל־דבר־פשע על־שור על־חמור על־שה
על־שלמה על כל־אבדה אשר יאמר כי הוא זה
עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעון
אלהים יכפל לרעהו׃ 9 כי־יתן איש אל־רעהו
חמור או־שור או־שה וכל־בהמה לשמר ומת
או־נשבר או־נשבה אין רואה׃ 10 שבועת יהוה
תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת
רעהו ולקח בעליו לא יאנש׃ 11 ואם־גנב יגנב
מעמו ישלם לבעליו׃ 12 אם־טרף יטרף הביאהו
עד הטרף לא יתן׃ 13 וכי־יאול יאול מעם
בעליו ישלם׃ 14 ואם־שאל יישאל מעם רעהו
ונשבר או־מת בעליו אין־עמו שלם ישלם׃
15 אם־בעליו עמו לא ישלם אם־שכיר הוא
בא בשכרו׃ 16 וכי־יפתה איש בתולה אשר
לא־ארשה ושכב עמה מהר יהרנה לו לאשה׃
17 אם־מאן מאן אביה לתתה לו כסף ישקל
כמהר הבתולת׃ 18 מכשפה לא תחיה׃
19 כל־שכב עם־בהמה מות יומת׃ 20 זבח
לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו׃ 21 וגר
לא תונה ולא תלחצנו כי־גרים הייתם בארץ
מצרים׃ 22 כל־אלמנה ויתום לא תענון׃
23 אם־ענה תענה אותו כי־אם־צעק יצעק
אלי שמע אשמע צעקתו׃ 24 וחרה אפי והרגתי
אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם
יתומים׃ 25 אם־כסף תלוה את־עמי את־העני
עמך לא־תהיה לו כנשה לא־תשימון עליו
נשך׃ 26 אם־חבל תחבל שלמת רעך עד־בא
השמש תשיבנו׃ 27 כי־הוא כסותה לבדה היא
שמלתו לעורו במה יישן והיה כי־יצעק אלי
ושמעתי כי־חנון אני׃ 28 אלהים לא תקלל
ונשיא בעמך לא תאר׃ 29 בכורך ומלאך
לא תאחר בכר בניך תתן־לי׃ 30 כן־תעשה
לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם־אמו
ביום השמיני תתנו־לי׃ 31 ואנשי־קדש
תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו
לכלב תשלכון׃

10 לא תשא שמע שוא אל־תשת ידך עם־
רשע להיות עד חמס׃ 2 לא תהיה אחרי רבים
לרעות ולא־תענה על־ריב לנטות אחרי רבים
להטות׃ 3 ודל לא תהדר בריבו׃ 4 כי תפגע
שור אויבך או חמרו תועים השב תשיבנו
לו׃ 5 כי־תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו
וחדלת מעזב עזב תעזב עמו׃ 6 לא־תטה
משפט אביונך בריבו׃ 7 מדבר שקר תרחק
ונקי וצדיק אל־תהרג כי לא־אצדיק רשע׃
8 ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים
ויסלף דברי צדיקים׃ 9 וגר לא תלחץ ואתם
ידעתם את־נפש הגר כי־גרים הייתם בארץ
מצרים׃ 10 וששת שנים תזרע את־ארצך
ואספת את־תבואתה׃ 11 ושבעית תשמטנה
ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חיתו
השדה כן תעשה לכרמך לזיתך׃ 12 ששת ימים
תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען
ינוח שורך וחמרך ויפש בן־אמתך והגר׃
13 ובכל אשר־אמרתי אליכם תשמרו ושם
אלהים אחרים לא תזכירו לא יישמע על־פיך׃
14 שלש רגלים תחג לי׃ 15 את חג המצות
תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך
לעת חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא
יראו פני ריקם׃ 16 וחג הקצר בכורי מעשיך
אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה
באספך את־מעשיך מן־השדה׃ 17 שלש פעמים
בשנה יראה כל־זכורך אל־פני האדון יהוה׃
18 לא־תזבח על־חמץ דם־זבחי ולא־ילין חלב
חגי עד־בקר׃ 19 ראשית בכורי אדמתך תביא
בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו׃
20 הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך
ולהביאך אל־המקום אשר הכנתי׃ 21 השמר
מפניו ושמע בקלו אל־תמר בו כי לא ישא
לפשעכם כי שמי בקרבו׃ 22 כי אם־שמוע
תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי
את־איביך ואצר את־צריך׃ 23 כי־ילך מלאכי
לפניך והביאך אל־האמרי והחתי והפרזי
והכנעני והחוי והיבוסי והכרתים׃ 24 לא
תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה
כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר
מצבתיהם׃ 25 ועבדתם את־יהוה אלהיכם
וברך את־לחמך ואת־מימיך והסרתי מחלה
מקרבך׃ 26 לא תהיה משכלה ועקרה בארצך
את מספר ימיך אמלא׃ 27 אתי אשלח
אימתי לפניך והמתי כל־עם אשר תבוא בו
ונתתי את־כל־אויביך אליך עורף׃
28 ושלחתי את־הצרעה לפניך וגרשה את־
החוי את־הכנעני ואת־החתי מלפניך׃
29 לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן־תהיה
הארץ שממה ורבה עליך חית השדה׃
30 מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה
ונחלת את־הארץ׃ 31 ושתי את־גבולך מים־
סוף ועד־ים פלשתים וממדבר עד־הנהר כי
אתן בידכם את־יושבי הארץ וגרשתם מפניך׃
32 לא־תכרת להם ולאלהיהם ברית׃
33 לא־יישבו בארצך פן־יחטיאו אתך לי
כי־תעבד את־אלהיהם כי־יהיה לך למוקש׃

11 ואל־משה אמר עלה אל־יהוה אתה
ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל
והשתחויתם מרחק׃ 2 ונגש משה לבדו אל־
יהוה והם לא יגשו ועם לא יעלו׃
3 ויבא משה ויספר לעם את כל־דברי יהוה
ואת כל־המשפטים ויען כל־העם קול אחד
ויאמרו כל־הדברים אשר דבר יהוה נעשה׃
4 ויכתב משה את כל־דברי יהוה וישכם בבקר
ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה
לשתים עשרה שבטי ישראל׃ 5 וישלח את־
נערי בני־ישראל ויעלו עלות ויזבחו זבחים
שלמים ליהוה׃ 6 ויקח משה חצי הדם וישם
באגנות וחצי הדם זרק על־המזבח׃
7 ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו
כל אשר־דבר יהוה נעשה ונשמע׃ 8 ויקח משה
את־הדם ויזרק על־העם ויאמר הנה דם־הברית
אשר כרת יהוה עמכם על כל־הדברים האלה׃
9 ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים
מזקני ישראל׃ 10 ויראו את־אלהי ישראל
ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם
השמים לטהר׃ 11 ואל־אצילי בני־ישראל
לא שלח ידו ויחזו את־האלהים ויאכלו
וישתו׃ 12 ויאמר יהוה אל־משה עלה אלי
ההרה והיה שם ואתנה לך את־לוחות האבן
והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם׃
13 ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה
אל־הר האלהים׃ 14 ואל־הזקנים אמר שבו
לנו בזאת עד אשר־נשוב אלינו והנה אהרן
וחור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם׃
15 ויעל משה אל־ההר ויכס הענן את־ההר׃
16 וישכן כבוד־יהוה על־הר סיני ויכסהו
הענן ששת ימים ויקרא אל־משה ביום השביעי
מתוך הענן׃ 17 ומראה כבוד־יהוה כאש אכלת
בראש ההר לעיני בני ישראל׃ 18 ויבא משה
בתוך הענן ויעל אל־ההר והי משה בהר
ארבעים יום וארבעים לילה׃

12 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 2 דבר
אל־בני ישראל ויקחו־לי תרומה מאת כל־
איש אשר ידבנו לבו תקחו את־תרומתי׃
3 וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף
ונחשת׃ 4 ותכלת וארגמן ותולעת שני
ושש ועזים׃ 5 ועורות אילים מאדמים
ועורות תחשים ועצי שטים׃ 6 שמן למאר
בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים׃
7 אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן׃
8 ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם׃
9 ככל אשר אני מראה אתך את תבנית
המשכן ותבנית כל־כליו וכן תעשו׃
10 ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי
ארכו אמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו׃
11 וצפית אותו זהב טהור מבית ומחוץ
תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב׃
12 ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה
על־ארבע פעמתיו ושתי טבעת על־צלעו
האחת ושתי טבעת על־צלעו השנית׃
13 ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב׃
14 והבאת את־הבדים בטבעת על־צלעות
הארון לשאת את־הארון בהם׃ 15 בטבעת
הארון יהיו הבדים לא יסרו ממנו׃
16 והנתת אל־הארון את־העדות אשר אתן
אליך׃ 17 ועשית כפרת זהב טהור אמתים
וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה׃ 18 ועשית
שני כרובים זהב מקשה תעשה אתם מקצות
הכפרת׃ 19 והי כרוב אחד מקצה מזה
וכרוב אחד מקצה מזה מן־הכפרת תעשו
את־הכרובים על שני קצותיה׃ 20 והיו
הכרובים פרשי כנפים סככים בכנפיהם
על־הכפרת ופניהם איש אל־אחיו אל־הכפרת
יהיו פני הכרובים׃ 21 ונתת את־הכפרת
על־פני הארון מלמעלה ואל־הארון תתן
את־העדות אשר אתן אליך׃ 22 ונועדתי
לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין
שני הכרובים אשר על־ארון העדות את כל־
אשר־אצוה אתך אל־בני ישראל׃
23 ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו
ואמה רחבו וחצי אמה קומתו׃
24 וצפית אותו זהב טהור ועשית לו זר
זהב סביב׃ 25 ועשית לו מסגרת טפח
סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב׃
26 ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת
את־הטבעת על־ארבע הפאת אשר לרגליו
אשר־בו׃ 27 לעמת המסגרת תהיינה
הטבעות מקומות לבדים לשאת את־השלחן
בהם׃ 28 ועשית את־הבדים עצי שטים
וצפית אתם זהב ונשא בהם את־השלחן׃
29 ועשית קערתו וכפתיו וקשותיו
ומנקיותיו אשר יסך בהן לבנה זהב סגור
תעשה אתם׃ 30 ונתת על־השלחן לחם
פנים לפני תמיד׃ 31 ועשית מנורת זהב
טהור מקשה תעשה המנורה ירכה וקנה
גבעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו׃
32 שש קנים יצאים מצדיה שלשה קני
מנורה מצדה האחת ושלשה קני מנורה
מצדה השנית׃ 33 שלשה גבעים מקשדים
בקנה האחד פרח וגבע בקנה השני פרח
וגבע כן לששת הקנים היצאים מן־המנורה׃
34 ובמנורה ארבעה גבעים מקשדים
פרחיהם׃ 35 וכפתר תחת שני הקנים
מן־ממנה וכפתר תחת שני הקנים מן־ממנה
וכפתר תחת שני הקנים מן־ממנה לששת
הקנים היצאים מן־המנורה׃ 36 כפתריהם
וקנתם ממנה יהיו כלה מקשה זהר טהור
אחת׃ 37 ועשית נרתיה שבעה והעלה את־
נרתיה והאיר על־עבר פניה׃ 38 ומלקחתיה
ומחתתיה זהב טהור׃ 39 ככר זהב טהור
יעשה אתה׃ 40 וראה ועשה בתבניתם
אשר אתה מראה בהר׃

8 ולאמר אל מלאך הכנסת בלעודיא כה אמר האמן
העד הנאמן והאמת אלה אני אומר אתה מלאך הכנסת
בלעודיא כתוב אל מלאך הכנסת בפילדלפיא כה אמר
הקדוש הנאמן בעל המפתח דוד הפותח ואין סוגר
וסוגר ואין פותח 9 אני יודע מעשיך הנה נתתי לפניך
דלת פתוחה ואין אדם יכול לסגרה כי מעט כח יש לך
ושמרת דברי ולא כחשת בשמי 10 הנה אני נותן מן
בית הכנסת השטן אשר אומרים היהודים הם ולא הם
כי כחשו הנה אני עשה אותם לבוא והשתחוות לרגלי
ולדעת כי אהבתיך 11 הנני בא מהרה אחזק בכל אשר
יש לך פן יקח אדם כתרך 12 הנוצח אעשה אותו עמוד
בהיכל אלהי ולא יצא עוד ואכתוב עליו שם אלהי
ושם עיר אלהי חדשה ירושלים אשר יורדת מן השמים
מאת אלהי ושם חדש אכתוב עליו 13 אשר יש לו אזן
לשמוע יבין מה אשר אומר הרוח אל הכנסיות אל מלאך
הכנסת לאודיקיא כה אמר האמן העד הנאמן ראשית
בריאת אלהים 14 אני יודע מעשיך כי לא קר ולא חם
אתה אבל אם קר אתה אם חם אתה 15 אם כן אם
חם אתה ואם קר אתה אבל אם פלג אתה ואם לא
פלג אתה אם כן אם חם אתה ואם קר אתה 16 אם
כן אם פלג אתה אם לא פלג אתה ואם לא חם אתה
ואם לא קר אתה אם כן אם לא חם אתה ואם לא קר
אתה אם כן אם לא פלג אתה ואם לא חם אתה ואם
לא קר אתה 17 אמר אני אם כן אם לא חם אתה ואם
לא קר אתה אם כן אם לא פלג אתה ואם לא חם אתה
ואם לא קר אתה אם כן אם לא פלג אתה ואם לא חם
אתה ואם לא קר אתה אם כן אם לא פלג אתה ואם לא
חם אתה ואם לא קר אתה אם כן אם לא פלג אתה ואם
לא חם אתה ואם לא קר אתה אם כן אם לא פלג אתה
ואם לא חם אתה ואם לא קר אתה אם כן אם לא פלג
אתה ואם לא חם אתה ואם לא קר אתה אם כן אם לא
פלג אתה ואם לא חם אתה ואם לא קר אתה אם כן אם
לא פלג אתה ואם לא חם אתה ואם לא קר אתה אם כן
אם לא פלג אתה ואם לא חם אתה ואם לא קר אתה אם
כן אם לא פלג אתה ואם לא חם אתה ואם לא קר אתה
אם כן אם לא פלג אתה ואם לא חם אתה ואם לא קר
אתה אם כן אם לא פלג אתה ואם לא חם אתה ואם לא
קר אתה אם כן אם לא פלג אתה וא

13 Then the word of the Lord came to me, saying,
14 Son of man, prophesy against the prophets of Israel that prophesy, and say thou unto them that prophesy out of their own heart, Hear ye the word of the Lord;
15 Thus saith the Lord God; Woe unto the foolish prophets, that follow their own spirit, and have seen nothing!
16 O Israel, your prophets are like the foxes in the deserts. They have not gone up into the breaches, neither made up a hedge for the house of Israel to stand in the battle in the day of the Lord.
17 They have seen vanity and lying divination, saying, The Lord saith: and the Lord hath not sent them: and they have made others to hope that they would confirm the word.
18 Have ye not seen a vain vision, and spoken a lying divination, whereas you say, The Lord saith it; albeit I have not spoken?
19 Wherefore thus saith the Lord God; Behold, I am against your pillows, wherewith ye there hunt the souls to make them fly, and I will tear them from your arms, and will let the souls go, even the souls that you hunt to make them fly.
20 Your kingdom also I will tear from your arms, and will let go the souls that you hold to make them fly.
21 Your pillows also will I tear, and deliver my people out of your hand, and they shall be no more in your hand to be hunted; and you shall know that I am the Lord.
22 Because with lying you have made the heart of the righteous man sad, whom I have not made sad; and strengthened the hands of the wicked, that he should not return from his evil way, by promising him life:
23 Therefore you shall see no more vain visions, nor divine divinations: for I will deliver my people out of your hand: and you shall know that I am the Lord.

12

1 The word of the Lord came also unto me, saying,
2 Son of man, you dwell in the midst of a rebellious house, which have eyes to see, but see not; they have ears to hear, but hear not: for they are a rebellious house.
3 Therefore, thou son of man, prepare you stuff for removing, and remove by day in their sight; and you shall remove from your place to another place in their sight: it may be they will consider, though they are a rebellious house.
4 Then you shall bring forth your stuff by day in their sight, as stuff for removing: and you shall go forth at even in their sight, as they that go forth into captivity.
5 Dig you through the wall in their sight, and carry out thereby.
6 In their sight shall you bear it upon your shoulders, and carry it forth in the twilight: you shall cover your face, that you see not the land: for I have set you for a sign unto the house of Israel.
7 And I did so as I was commanded: I brought forth my stuff by day, as stuff for removing, and in the twilight I digged through the wall with my hand; I brought it forth in the twilight, and I bore it upon my shoulder in their sight.
8 And in the morning came the word of the Lord unto me, saying,
9 Son of man, have not the house of Israel, the rebellious house, said unto you, What doest thou?
10 Say unto them, Thus saith the Lord God; This burden concerneth the prince in Jerusalem, and all the house of Israel that are among them.
11 Say, I am your sign: like as I have done, so shall it be done unto them: they shall remove and go into captivity.
12 And the prince that is among them shall bear upon his shoulder in the twilight, and shall go forth: they shall digge through the wall to carry forth thereby: he covereth his face, that he seeth not the land with his eyes.
13 My net also will I spread upon him, and he shall be taken in my snare: and I will bring him to Babylon in the land of the Chaldeans; yet shall he not see it, though he shall die there.
14 And I will scatter all that are about him to help him, and all his bands; and I will draw out a sword after them.
15 Then shall they know that I am the Lord, when I shall scatter them among the nations, and disperse them in the lands.
16 But I will leave a few men from the sword, from the famine, and from the pestilence; that they may declare all their abominations among the nations whither they go; and they shall know that I am the Lord.
17 Moreover the word of the Lord came unto me, saying,
18 Son of man, eat your bread with quaking, and drink your water with trembling and with carefulness;
19 And say unto the people of the land, Thus saith the Lord God of the inhabitants of Jerusalem, and of the land of Israel; They shall eat their bread with carefulness, and drink their water with astonishment, that her land may be desolate from all that therein is, because of the violence of all them that dwell therein.
20 And the cities that are inhabited shall be laid waste, and the land shall be desolate; and you shall know that I am the Lord.
21 Son of man, what is that proverb you have in the land of Israel, saying, The days are prolonged, and every vision fails?
22 Tell them therefore, Thus saith the Lord God; I will make this proverb to cease, and they shall no more use it as a proverb in Israel; but tell them, The days are at hand, and the effect of every vision.
23 For there shall no more any vain vision nor flattering divination within the house of Israel.
24 For I the Lord will speak, and the word that I speak shall come to pass; it shall no more be prolonged: for in your days, O rebellious house, will I say the word, and will perform it, said the Lord God.
25 Also the word of the Lord came unto me, saying,
26 Son of man, behold, they of the house of Israel say, The vision that he seeth is for many days, and he prophesieth of the times that are far off.
27 Therefore say unto them, Thus saith the Lord God; There shall none of my words prolong any more, but the word which I have spoken, it shall be done, said the Lord God.
28 Son of man, behold, they of the house of Israel say, The prophet speaketh of the days that are far off, and he prophesieth of the times that are far off.
29 Therefore say unto them, Thus saith the Lord God; There shall none of my words prolong any more, but the word which I have spoken, it shall be done, said the Lord God.

13

1 And the word of the Lord came unto me, saying,
2 Son of man, prophesy against the prophets of Israel that prophesy, and say unto them that prophesy out of their own heart, Hear ye the word of the Lord;
3 Thus saith the Lord God; Woe unto the foolish prophets, that follow their own spirit, and have seen nothing!
4 O Israel, your prophets are like the foxes in the deserts.
5 You have not gone up into the breaches, neither made up the hedge for the house of Israel to stand in the battle in the day of the Lord.
6 They have seen vanity and lying divination, saying, The Lord saith: and the Lord hath not sent them: and they have made others to hope that they would confirm the word.
7 Have ye not seen a vain vision, and spoken a lying divination, whereas you say, The Lord saith it; albeit I have not spoken?
8 Therefore thus saith the Lord God; Because you have spoken vanity, and seen lying, behold, I am against you, said the Lord God.
9 And my hand shall be against the prophets that see vanity, and that divine lying: they shall not be in the assembly of my people, neither shall they be written in the writing of the house of Israel, neither shall they enter into the land of Israel; and you shall know that I am the Lord God.
10 Because, even because they have seduced my people, saying, Peace; and there was no peace; and one built up a wall, and others daubed it with untempered mortar:
11 Say unto them which daub it with untempered mortar, that it shall fall: there shall be an overflowing shower; and you, O great hailstones, shall fall; and a stormy wind shall break it.
12 Lo, when the wall is fallen, shall it not be said unto you, Where is the daubing wherewith you have daubed it?
13 Therefore thus saith the Lord God; I will even break it out in my wrath; and there shall be an overflowing shower in my anger, and great hailstones in my wrath to consume it.
14 So will I break down the wall that you have daubed with untempered mortar, and bring it down to the ground, so that its foundation shall be discovered, and it shall fall, and you shall be consumed in the midst thereof: and you shall know that I am the Lord.
15 Thus will I accomplish my wrath upon the wall, and upon them that have daubed it with untempered mortar, and will say unto you, The wall is no more, neither they that daubed it;
16 To wit, the prophets of Israel which prophesy concerning Jerusalem, and which see visions of peace for her, and there is no peace, said the Lord God.
17 Also, thou son of man, set your face against the daughters of your people, which prophesy out of their own heart; and prophesy against them,
18 And say, Thus saith the Lord God; Woe to the women that sew pillows to all armholes, and make kerchiefs upon the head of every stature to hunt souls! Will you hunt souls of my people, and will you save souls alive that come unto you?
19 And will you pollute me among my people for handfuls of barley and for pieces of bread, to slay souls that should not die, and to save souls alive that should not live, by your lying to my people that hearken unto lies?
20 Wherefore thus saith the Lord God; Behold, I am against your pillows, wherewith you there hunt souls to make them fly, and I will tear them from your arms, and will let the souls go, even the souls that you hunt to make them fly.
21 Your kerchiefs also will I tear, and deliver my people out of your hand, and they shall be no more in your hand to be hunted; and you shall know that I am the Lord.
22 Because with lies you have made the heart of the righteous man sad, whom I have not made sad; and strengthened the hands of the wicked, that he should not return from his evil way, by promising him life:
23 Therefore you shall see no more vanity, nor divine divinations: for I will deliver my people out of your hand: and you shall know that I am the Lord.

לשון ולא ידעו לדבר דבר־שקר העמלו לחטא׳ עבת
עונה׳ שבת תושב׳ מרמה׳ מאנו׳ דעו׳ נאם׳ יהוה׳
הלא׳ אם׳ נפשי׳ תתנקם׳ גוי׳ כזאת׳ היתה׳ 13 שמם
ומרגלות׳ הר׳ אביט׳ והנה׳ אין׳ אדם׳ וכל׳ עוף׳
השמים׳ נדדו׳ הנה׳ הכרמל׳ למדבר׳ וכל׳ עריו׳
נתצו׳ מפני׳ יהוה׳ מפני׳ חרון׳ אפו׳ 14 כי׳ כה׳
אמר׳ יהוה׳ צבאות׳ על׳ כל׳ הארץ׳ תשמם׳
14 אמר׳ יהוה׳ אל׳ כל׳ הארץ׳ תשמם׳ 2 אל׳
כל׳ הארץ׳ אל׳ תספד׳ אל׳ תנד׳ כי׳ אם׳ אל׳
הר׳ הרמון׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳
אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ 3 אל׳ הרמון׳
אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ 4 אל׳ הרמון׳ אל׳ תנד׳
אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ 5 כי׳ כה׳
אמר׳ יהוה׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳
אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ 6 אל׳ תנד׳
אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳
אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ 7 אל׳
תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳
תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ 8
אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
9 אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
10 אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
11 אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
12 אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
13 אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
14 אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
15 אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
16 אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
17 אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
18 אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
19 אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
20 אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
21 אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
22 אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
23 אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
24 אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
25 אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
26 אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳
אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳ אל׳ תנד׳ אל׳ תבכו׳

ܗܘܢܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܠܡܫܪܝܐ ܘܠܡܥܪܒܐ ܘܠܡܕܝܢܬܐ ܕܝܡܝܢܐ ܘܠܡܣܡܪܐ ܘܠܡܕܪܘܡܐ ܘܠܡܛܘܪܐ ܘܠܡܛܘܪܐ ܕܡܫܝܚ

1

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על־פני תהום ורוח אלהים מרחפת על־פני המים׃ 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי־אור׃ 4 וירא אלהים את־האור כי־טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃ 5 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי־ערב ויהי־בקר יום אחד׃ 6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים׃ 7 ויעש אלהים את־הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן׃ 8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני׃ 9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל־מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃ 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי־טוב׃ 11 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על־הארץ ויהי כן׃ 12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 13 ויהי־ערב ויהי־בקר יום שלישי׃ 14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ 15 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על־הארץ ויהי כן׃ 16 ויעש אלהים את־שני המארת הגדלים את־המאור הגדול לממשלת היום ואת־המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ 17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על־הארץ׃ 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי־טוב׃ 19 ויהי־ערב ויהי־בקר יום רביעי׃ 20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על־הארץ על־פני רקיע השמים׃ 21 ויברא אלהים את־התנינם הגדלים ואת כל־נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל־עוף כנף למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את־המים בימים והעוף ירב בארץ׃ 23 ויהי־ערב ויהי־בקר יום חמישי׃ 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו־ארץ למינה ויהי כן׃ 25 ויעש אלהים את־חיתו־הארץ למינה ואת־הבהמה למינה ואת כל־רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי־טוב׃

2

1 ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם׃ 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה׃ 3 ויברך אלהים את־יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות׃ 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה׃ 6 ואד יעלה מן־הארץ והשקה את־כל־פני האדמה׃ 7 ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה אלהים גן־בעדן מקדם ושם שם את־האדם אשר יצר׃ 9 וצמח יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ 10 ונהר יצא מעדן להשקות את־הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ 11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל־ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם־נהר השני גיחון הוא הסבב את כל־ארץ כוש׃ 14 ושם־הנהר השלישי חדקל הוא הולך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ 15 ויקח יהוה אלהים את־האדם ויניחהו בגן־עדן לעבדה ולשמרה׃ 16 ויצו יהוה אלהים על־האדם לאמר מכל עץ־הגן אכל תאכל׃ 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ 18 ויאמר יהוה אלהים לא־טוב היות האדם לבדו אעשה־לו עזר כנגדו׃ 19 ומן־האדמה יצר יהוה אלהים כל־חית השדה ואת כל־עוף השמים ויבא אל־האדם לראות מה־יקרא־לו וכל אשר יקרא־לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ 20 ויקרא האדם שמות לכל־הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא־מצא עזר כנגדו׃ 21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על־האדם ויישן ולקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ 22 ויבן יהוה אלהים את־הצלע אשר־לקח מן־האדם לאשה ויבאהו אל־האדם׃ 23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת׃ 24 על־כן יעזב איש את־אביו ואת־אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ 25 והיו שניהם ערומים האדם והאשתו ולא יתבשׁשו׃

הבין אותם ואת אשר אמרו לפניהם אל הכהנים
ואל הנביאים ואל הלוים ואל הנגידים אל כל
אשר נמצאו

4 בהגיד הנה אל הכהנים ואל הנגיד
הנגיד אל הנביאים בא עליהם הכהנים
והצדוקים ויאמרו אל הנגיד הנביאים ואל
הלוים לאמר מדוע אתם מגידים בשם
הזה ומי אתם לאמר 3 ויהי ביום המחרת
ויקם הנגיד את הכהנים ואת הנביאים
ואת הלוים ויאמר אליהם הנה אנכי מגיד
לכם היום אשר אתם מגידים בשם הזה
4 ואמר אליהם הנגיד הנה אנכי מגיד לכם
אשר אתם מגידים בשם הזה ואת אשר
אתם מגידים בשם הזה אל כל אנשי
ירושלים ויאמרו אל הנגיד הנביאים
ואל הלוים ואל הכהנים 5 (aiōn g165) אמר
הנגיד אל הנביאים ואל הלוים ואל הכהנים
אל אנשי ירושלים אם אמת הדבר אשר
אתם מגידים בשם הזה 6 הלא נגיד אתם
הלא נגיד אתם אל אנשי ירושלים
ואל הנגיד אל הנביאים ואל הלוים ואל
הכהנים ויאמרו אל הנגיד הנביאים ואל
הלוים ואל הכהנים 7 ויאמר הנגיד אל
הנביאים ואל הלוים ואל הכהנים אל
אנשי ירושלים הנה נא אל אנשי הנגיד
הזה אל אנשי ירושלים אל אנשי הנגיד
הזה אל אנשי ירושלים 8 הלהבת הזה אם
אל אנשי הנגיד הזה אל אנשי ירושלים
אל אנשי הנגיד הזה אל אנשי ירושלים
9 ויגיד הנגיד אל הנביאים ואל הלוים
ואל הכהנים אל אנשי ירושלים הנה נא
אל אנשי הנגיד הזה אל אנשי ירושלים
10 הלהבת הזה אם אל אנשי הנגיד הזה
אל אנשי ירושלים אל אנשי הנגיד הזה
אל אנשי ירושלים, ועתה אם אל אנשי
הנגיד הזה אל אנשי ירושלים אל אנשי
הנגיד הזה אל אנשי ירושלים, ועתה אם
11 לא אל אנשי הנגיד הזה אל אנשי
הנגיד הזה אל אנשי ירושלים אל אנשי
הנגיד הזה אל אנשי ירושלים, ועתה אם
12 אל אנשי הנגיד הזה אל אנשי ירושלים
הנגיד הזה אל אנשי ירושלים 13 אם אל
אנשי הנגיד הזה אל אנשי ירושלים אל
אנשי הנגיד הזה אל אנשי ירושלים, ועתה
אל אנשי הנגיד הזה אל אנשי ירושלים
אל אנשי הנגיד הזה אל אנשי ירושלים
14 אל אנשי הנגיד הזה אל אנשי ירושלים
אל אנשי הנגיד הזה אל אנשי ירושלים
15 ואל אנשי הנגיד הזה אל אנשי ירושלים
אל אנשי הנגיד הזה אל אנשי ירושלים
16 ואל אנשי הנגיד הזה אל אנשי ירושלים
אל אנשי הנגיד הזה אל אנשי ירושלים
17 ואל אנשי הנגיד הזה אל אנשי ירושלים
אל אנשי הנגיד הזה אל אנשי ירושלים
18 ואל אנשי הנגיד הזה אל אנשי ירושלים
אל אנשי הנגיד הזה אל אנשי ירושלים
אל אנשי הנגיד הזה אל אנשי ירושלים
אל אנשי הנגיד הזה אל אנשי ירושלים
(aiōnios g166)

5 ויגיד הנגיד אל אנשי ירושלים אל
אנשי הנגיד הזה אל אנשי ירושלים אל
אנשי הנגיד הזה אל אנשי ירושלים אל
אנשי הנגיד הזה אל אנשי ירושלים
(aiōnios g166) אל אנשי הנגיד הזה אל
אנשי ירושלים אל אנשי הנגיד הזה אל
אנשי ירושלים אל אנשי הנגיד הזה אל
אנשי ירושלים

ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו
וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה
ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ
6 ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים
ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם
7 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים
פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה
ורדו בדגת הים ובעוף השמים
ובכל בהמה הרמשת על הארץ
8 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב
זרע זרע אשר על פני כל הארץ
ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע
לכם יהיה לאכלה
9 ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים
ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה
את כל ירק עשב לאכלה
10 ויהי כן
ויאמר אלהים לעשות רקיע בתוך המים
ויהי מבדיל בין מים למים
11 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים
אל מקום אחד ותראה היבשה
ויהי כן
12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע
למינהו ועץ פרי עשה פרי אשר זרעו בו
למינהו
13 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי
14 ויאמר אלהים יהי מארת
ברקיע השמים להבדיל בין היום
ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים
ולימים ושנים
15 והיו למאורת
ברקיע השמים להאיר על הארץ
ויהי כן
16 ויעש אלהים את שני המארת הגדלים
את המאר הגדול לממשלת היום
ואת המאר הקטן לממשלת הלילה
ואת הכוכבים
17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים
להאיר על הארץ
18 ולמשל ביום ובלילה
ולהבדיל בין האור ובין החשך
ויראה אלהים כי טוב
19 ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי
20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה
ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים
21 ויברא אלהים את התנינם הגדלים
ואת כל נפש החיה הרמשת
אשר שרצו המים למינהם
ואת כל עוף כנף למינהו
ויראה אלהים כי טוב
22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו
ומלאו את המים בימים והעוף
ירב בארץ
23 ויהי ערב ויהי בקר
יום חמישי
24 ותוצא הארץ נפש חיה
למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה
ויהי כן
25 ויעש אלהים את חיתו הארץ למינה
ואת הבהמה למינה
ואת כל רמש האדמה למינהו
וירא אלהים כי טוב

9

26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו
וירדו בדגת הים ובעוף השמים
ובבהמה ובכל הארץ
ובכל הרמש הרמש על הארץ
27 ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים
ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם
28 ויברך אתם אלהים
ויאמר להם אלהים פרו ורבו
ומלאו את הארץ וכבשוה
ורדו בדגת הים ובעוף השמים
ובכל חיה הרמשת על הארץ
29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם
את כל עשב זרע זרע
אשר על פני כל הארץ
ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע
לכם יהיה לאכלה
30 ולכל חית הארץ
ולכל עוף השמים
ולכל רומש על הארץ
אשר בו נפש חיה
את כל ירק עשב לאכלה
ויהי כן
31 וירא אלהים את כל אשר עשה
והנה טוב מאד
ויהי ערב ויהי בקר יום הששי
1 ויכלו השמים והארץ
וכל צבאם
2 ויכל אלהים ביום השביעי
מלאכתו אשר עשה
וישבת ביום השביעי
מכל מלאכתו אשר עשה
3 ויברך אלהים את יום השביעי
ויקדש אתו
כי בו שבת
מכל מלאכתו
אשר ברא אלהים לעשות
4 אלה תולדות השמים והארץ
בהבראם
ביום עשות יהוה אלהים
ארץ ושמים
5 וכל שיח השדה
טרם יהיה בארץ
וכל עשב השדה
טרם צמח
כי לא המטיר יהוה אלהים
על הארץ
ואדם אין
לעבד את האדמה
6 ואד יעלה מן הארץ
והשקה את כל פני האדמה
7 ויצר יהוה אלהים את האדם
עפר מן האדמה
ויפח באפיו נשמת חיים
ויהי האדם לנפש חיה
8 ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם
ושם שם את האדם
אשר יצר
9 וצמח יהוה אלהים מן האדמה
כל עץ נחמד למראה
וטוב למאכל
ועץ החיים בתוך הגן
ועץ הדעת טוב ורע
10 ונהר יצא מעדן להשקות את הגן
ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים
11 שם האחד פישון
הוא הסבב את כל ארץ החוילה
אשר שם הזהב
12 וזהב הארץ ההוא טוב
שם הבדלח
ואבן השהם
13 ושם נהר השני גיחון
הוא הסובב את כל ארץ כוש
14 ושם הנהר השלישי חדקל
הוא הולך קדמת אשור
והנהר הרביעי הוא פרת
15 ויקח יהוה אלהים את האדם
ויניחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה
16 ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר
מכל עץ הגן אכל תאכל
17 ומעץ הדעת טוב ורע
לא תאכל ממנו
כי ביום אכלך ממנו מות תמות
18 ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו
אעשה לו עזר כנגדו
19 ומן האדמה יהוה אלהים עוד כל חית השדה
ואת כל עוף השמים
ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו
וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה
הוא שמו
20 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה
ולעוף השמים
ולכל חית השדה
ולאדם לא מצא עזר כנגדו
21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם
ויישן
ויקח אחת מצלעתיו
ויסגר בשר תחתנה
22 ויבן יהוה אלהים את הצלע
אשר לקח מן האדם לאשה
ויביאה אל האדם
23 ויאמר האדם
זאת הפעם עצם מעצמי
ובשר מבשרי
לזאת יקרא אשה
כי מאיש לקחה זאת
24 על כן יעזב איש את אביו ואת אמו
ודבק באשתו
והיו לבשר אחד
25 והיו שניהם ערומים
האדם
ואשתו
ולא יתבשׁשו

10

1 והנחש היה ערום
מכל חית השדה
אשר עשה יהוה אלהים
ויאמר אל האשה
אף כי אמר אלהים
לא תאכלו מכל עץ הגן
2 ותאמר האשה אל הנחש
מפרי עץ הגן נאכל
3 ומפרי העץ אשר בתוך הגן
אמר אלהים לא תאכלו ממנו
ולא תגעו בו
פן תמתון
4 ויאמר הנחש אל האשה
לא מות תמתון
5 כי יודע אלהים
כי ביום אכלכם ממנו
ונפקחו עיניכם
והיתם כאלהים
יודעי טוב ורע
6 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל
וכי תאוה הוא לעינים
ונחמד העץ להשכיל
ותקח מפריו ותאכל
ותתן גם לאישה עמה
ויאכל
7 ותפקחנה עיני שניהם
וידעו כי עירם הם
ויתפרו עלה תאנה
ויעשו להם חגרת
8 ויקולו את קול יהוה אלהים
מתהלך בגן לרוח היום
ויתחבא האדם
והאשה מפני יהוה אלהים
בתוך עץ הגן
9 וקרא יהוה אלהים אל האדם
ויאמר לו איכה
10 ויאמר את קולך שמעתי בגן
ואירא כי עירם אנכי
ואתחבא
11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה
המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו
אכלת
12 ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי
הוא נתנה לי מן העץ ואכל
13 ויאמר יהוה אלהים לאשה
מה זאת עשית
ותאמר האשה
הנחש השיאני ואכל
14 ויאמר יהוה אלהים אל הנחש
כי עשית זאת
ארור אתה מכל הבהמה
ומכל חית השדה
על גחנך תלך
ועפר תאכל כל ימי חייך
15 ואיבה אשית
בינך ובין האשה
ובין זרעך ובין זרעה
הוא ישופך ראש
ואתה תשופנו עקב
16 אל האשה אמר
הרבה ארבה עצבונך והריונך
בעצב תלדי בנים
ואל אישך תשוקתך
והוא ימשל בך
17 ולאדם אמר
כי שמעת לקול אשתך
ותאכל מן העץ
אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו
ארורה האדמה בעבורך
בעצבון תאכלנה כל ימי חייך
18 וקוץ ודרדר תצמיח לך
ואכלת את עשב השדה
19 בזעת אפיך תאכל לחם
עד שובך אל האדמה
כי ממנה לקחת
כי עפר אתה
ואל עפר תשוב
20 ויקרא האדם שם אשתו חוה
כי היא היתה אם כל חי
21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו
כתנות עור
והלבישם
22 ויאמר יהוה אלהים
הן האדם היה כאחד ממנו
לדעת טוב ורע
ועתה פן ישלח ידו
ולקח גם מעץ החיים
ואכל וחי לעלם
23 ויגרשהו יהוה אלהים
מגן עדן לעבד את האדמה
אשר לקח משם
24 ויגרש את האדם
וישכן מקדם לגן עדן
את הכרובים
ואת להט החרב
המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים

5 מדוע תמרדו עוד הסר׳ לא תוסיפו
כל הראש לחלי ולכל הלב דוי׳ מכף
רגל ועד ראש אין בו מתם פצע וחבורה
6 ומכה טרי לא זורו ולא חבשו ולא
רוכך בשמן׳ ארצכם שממה ערי׳
אדמתכם לנגדכם זרים אכלים אותה
ושממה כמהפכת זרים׳ 7 ונותרה בת
ציון כסוכה בכרם׳ כמלונה במקשה
כעיר נצורה׳ לולי יי צבאות הותיר
לנו שריד מעט כסדם היינו לעמורה׳
8 שמעו דבר יי׳ קציני סדם האזינו
תורת אלוהינו׳ עם עמורה׳ 9 לשם מה
לי׳ אמר יי׳ רבתי עלי׳ מלא עולות
אילים וחלב מריאים׳ ודם פרים וכבשים
ועתודים לא חפצתי׳ 10 כי תבאו לראות
פני׳ מי בקש זאת מידכם׳ רמס חצרי׳
11 לא תוסיפו הבא מנחת שוא׳ קטרת
היא לי׳ חדש ושבת׳ קרא מקרא׳ לא
אוכל׳ און ועצרה׳ 12 חדשיכם ומועדיכם
שנאה נפשי׳ היו עלי לטרח׳ נלאיתי
נשא׳ 13 ובפרשכם כפיכם׳ אעלים עיני
מכם׳ גם כי תרבו תפילה׳ לא אשמע׳
ידיכם דם מלאו׳ 14 רחצו׳ הזכו׳ הסירו
רע מעלילותיכם׳ מנגד עיני׳ חדלו
הרע׳ 15 למדו היטב׳ דרשו משפט׳
אשרו חמוץ׳ שפטו יתום׳ ריבו אלמנה׳
16 ואם יהיו חטאיכם כשני׳ כשלג
ילבינו׳ אם יאדימו כתולע׳ כצמר
יהיו׳ 17 אם תאבו ושמעתם׳ טוב
הארץ תאכלו׳ 18 ואם תמאנו ומריתם׳
חרב תאכלו׳ כי פי יי דבר׳ 19 ויהי
אמונה׳ איכה היתה לזונה׳ עיר נאמנה
מלאה משפט׳ צדק לן בה׳ ועתה רצחים׳
20 כספך היה לסיגים׳ סבאך מהול במים׳
21 שריך סוררים׳ וחברי גנבים׳ כולו
אוהב שוחד׳ ורודף שלמים׳ יתום לא
ישפוטו׳ ורב אלמנה׳ לא יבוא אליהם׳
22 לכן נאם האדון׳ אדון צבאות׳ אביר
ישראל׳ אוי נא לי מצרי׳ ואנקמה מאויבי׳
23 ואשיבה ידי עליך׳ וצרף כבור סיגיך׳
ואסירה כל בדיליך׳ 24 ואשיבה שופטיך
כבראשונה׳ ויועציך כבתחילה׳ אחרי כן
יקרא לך עיר הצדק׳ קריה נאמנה׳
25 ציון במשפט תפדה׳ ושביה בצדקה׳
26 ושבר פשעים ויחד׳ וחטאים יכלו׳
עזבי יי יכלו׳ 27 כי אם יי צבאות׳
אלוהי ישראל׳ אמר׳ אוי נא לי מצרי׳
ואנקמה מאויבי׳ 28 ואל מרדים ואל
חטאים יחד׳ ועזבי יי יכלו׳ 29 כי
יבושו מאילים אשר חמדתם׳ ותכלמו
מגנות אשר בחרתם׳ 30 כי תהיו כאלה
עלה נובל עליו׳ וכגן אין מים׳ 31 והיה
חסנך לנעורת׳ ופעלך לניצוץ׳ ושרפו
שניהם יחדו׳ ואין מכבה׳ 32 (aiōn g165)
ראשית דבר אל ישעיה בן אמוץ׳ אשר חזה
אל יהודה וירושלים׳ בימי עזיה׳ יותם׳
אחז׳ יחזקיה׳ מלכי יהודה׳ 33 שמעו
שמים׳ והאזינה ארץ׳ כי יי דבר׳ בנים
גידלתי ורוממתי׳ והם פשעו בי׳ 34 יודע
שור קנהו׳ וחמור אבוס בעליו׳ ישראל
לא ידע׳ עמי לא התבונן׳ 35 הוי גוי
חוטא׳ עם כבד עון׳ זרע מרעים׳ בני
שחתים׳ עזבו את יי׳ נאצו את קדוש
ישראל׳ נזרו אחור׳ 36 על מה תוכו
עוד׳ תוסיפו סרה׳ כל הראש לחלי׳
ולב דוי׳ 37 מכף רגל ועד ראש׳ אין
בו מתם׳ פצע וחבורה׳ ומכה טרי׳
לא זורו׳ ולא חבשו׳ ולא רוכך בשמן׳
38 ארצכם שממה׳ ערי אשה׳ אדמתכם
לנגדכם זרים אכלים אותה׳ ושממה
כמהפכת זרים׳ 39 ונותרה בת ציון
כסוכה בכרם׳ כמלונה במקשה׳ כעיר
נצורה׳ 40 לולי יי צבאות הותיר לנו
שריד מעט׳ כסדם היינו׳ לעמורה דמינו׳
41 שמעו דבר יי׳ קציני סדם׳ האזינו
תורת אלוהינו׳ עם עמורה׳ 42 לשם מה
לי׳ אמר יי׳ רבתי עלי׳ מלא עולות
אילים׳ וחלב מריאים׳ ודם פרים וכבשים
ועתודים׳ לא חפצתי׳ 43 כי תבאו לראות
פני׳ מי בקש זאת מידכם׳ רמס חצרי׳
44 לא תוסיפו הבא מנחת שוא׳ קטרת
היא לי׳ חדש ושבת׳ קרא מקרא׳ לא
אוכל׳ און ועצרה׳ 45 חדשיכם ומועדיכם
שנאה נפשי׳ היו עלי לטרח׳ נלאיתי
נשא׳ 46 ובפרשכם כפיכם׳ אעלים עיני
מכם׳ גם כי תרבו תפילה׳ לא אשמע׳
ידיכם דם מלאו׳ 47 רחצו׳ הזכו׳ הסירו
רע מעלילותיכם׳ מנגד עיני׳ חדלו
הרע׳ 48 למדו היטב׳ דרשו משפט׳
אשרו חמוץ׳ שפטו יתום׳ ריבו אלמנה׳
49 לכו נא ונוכחה׳ אמר יי׳ אם יהיו
חטאיכם כשני׳ כשלג ילבינו׳ אם
יאדימו כתולע׳ כצמר יהיו׳ 50 אם
תואילו ושמעתם׳ טוב הארץ תאכלו׳
51 ואם תמאנו ומריתם׳ חרב תאכלו׳
כי פי יי דבר׳ 52 איכה היתה לזונה׳
עיר נאמנה׳ מלאה משפט׳ צדק לן בה׳
ועתה רצחים׳ 53 כספך היה לסיגים׳
סבאך מהול במים׳ 54 שריך סוררים׳
וחברי גנבים׳ כולו אוהב שוחד׳
ורודף שלמים׳ יתום לא ישפוטו׳
ורב אלמנה׳ לא יבוא אליהם׳ 55 לכן
נאם האדון׳ אדון צבאות׳ אביר
ישראל׳ אוי נא לי מצרי׳ ואנקמה
מאויבי׳ 56 ואשיבה ידי עליך׳ וצרף
כבור סיגיך׳ ואסירה כל בדיליך׳
57 ואשיבה שופטיך כבראשונה׳
ויועציך כבתחילה׳ אחרי כן יקרא
לך עיר הצדק׳ קריה נאמנה׳
58 ציון במשפט תפדה׳ ושביה
בצדקה׳ 59 ושבר פשעים ויחד׳
וחטאים יכלו׳ עזבי יי יכלו׳
60 כי אם יי צבאות׳ אלוהי ישראל׳
אמר׳ אוי נא לי מצרי׳ ואנקמה
מאויבי׳ 61 ואל מרדים ואל
חטאים יחד׳ ועזבי יי יכלו׳
62 כי יבושו מאילים אשר חמדתם׳
ותכלמו מגנות אשר בחרתם׳
63 כי תהיו כאלה עלה נובל עליו׳
וכגן אין מים׳ 64 והיה חסנך
לנעורת׳ ופעלך לניצוץ׳ ושרפו
שניהם יחדו׳ ואין מכבה׳ 65 (aiōn g165)
ראשית דבר אל ישעיה בן אמוץ׳
אשר חזה אל יהודה וירושלים׳
בימי עזיה׳ יותם׳ אחז׳ יחזקיה׳
מלכי יהודה׳ 66 שמעו שמים׳
והאזינה ארץ׳ כי יי דבר׳ בנים
גידלתי ורוממתי׳ והם פשעו בי׳
67 יודע שור קנהו׳ וחמור אבוס
בעליו׳ ישראל לא ידע׳ עמי לא
התבונן׳ 68 הוי גוי חוטא׳ עם כבד
עון׳ זרע מרעים׳ בני שחתים׳
עזבו את יי׳ נאצו את קדוש
ישראל׳ נזרו אחור׳ 69 על מה
תוכו עוד׳ תוסיפו סרה׳ כל
הראש לחלי׳ ולב דוי׳ 70 מכף
רגל ועד ראש׳ אין בו מתם׳
פצע וחבורה׳ ומכה טרי׳
לא זורו׳ ולא חבשו׳ ולא
רוכך בשמן׳ 71 ארצכם שממה׳
ערי אשה׳ אדמתכם
לנגדכם זרים אכלים אותה׳
ושממה כמהפכת זרים׳
72 ונותרה בת ציון
כסוכה בכרם׳ כמלונה
במקשה׳ כעיר
נצורה׳ 73 לולי
יי צבאות הותיר
לנו שריד מעט׳
כסדם היינו׳
לעמורה דמינו׳
74 שמעו דבר
יי׳ קציני סדם׳
האזינו תורת
אלוהינו׳ עם
עמורה׳ 75 לשם
מה לי׳ אמר יי׳
רבתי עלי׳
מלא עולות
אילים׳ וחלב
מריאים׳
ודם פרים
וכבשים
ועתודים׳
לא חפצתי׳
76 כי תבאו
לראות פני׳
מי בקש זאת
מידכם׳ רמס
חצרי׳ 77 לא
תוסיפו הבא
מנחת שוא׳
קטרת היא
לי׳ חדש
ושבת׳ קרא
מקרא׳ לא
אוכל׳ און
ועצרה׳
78 חדשיכם
ומועדיכם
שנאה נפשי׳
היו עלי
לטרח׳
נלאיתי
נשא׳
79 ובפרשכם
כפיכם׳
אעלים
עיני
מכם׳
גם כי
תרבו
תפילה׳
לא
אשמע׳
ידיכם
דם
מלאו׳
80 רחצו׳
הזכו׳
הסירו
רע
מעלילותיכם׳
מנגד
עיני׳
חדלו
הרע׳
81 למדו
היטב׳
דרשו
משפט׳
אשרו
חמוץ׳
שפטו
יתום׳
ריבו
אלמנה׳
82 לכו
נא
ונוכחה׳
אמר
יי׳
אם
יהיו
חטאיכם
כשני׳
כשלג
ילבינו׳
אם
יאדימו
כתולע׳
כצמר
יהיו׳
83 אם
תואילו
ושמעתם׳
טוב
הארץ
תאכלו׳
84 ואם
תמאנו
ומריתם׳
חרב
תאכלו׳
כי פי
יי דבר׳
85 איכה
היתה
לזונה׳
עיר
נאמנה׳
מלאה
משפט׳
צדק
לן בה׳
ועתה
רצחים׳
86 כספך
היה
לסיגים׳
סבאך
מהול
במים׳
87 שריך
סוררים׳
וחברי
גנבים׳
כולו
אוהב
שוחד׳
ורודף
שלמים׳
יתום
לא
ישפוטו׳
ורב
אלמנה׳
לא יבוא
אליהם׳
88 לכן
נאם
האדון׳
אדון
צבאות׳
אביר
ישראל׳
אוי נא
לי מצרי׳
ואנקמה
מאויבי׳
89 ואשיבה
ידי עליך׳
וצרף
כבור
סיגיך׳
ואסירה
כל
בדיליך׳
90 ואשיבה
שופטיך
כבראשונה׳
ויועציך
כבתחילה׳
אחרי כן
יקרא
לך
עיר
הצדק׳
קריה
נאמנה׳
91 ציון
במשפט
תפדה׳
ושביה
בצדקה׳
92 ושבר
פשעים
ויחד׳
וחטאים
יכלו׳
עזבי
יי יכלו׳
93 כי אם
יי צבאות׳
אלוהי
ישראל׳
אמר׳
אוי נא
לי מצרי׳
ואנקמה
מאויבי׳
94 ואל
מרדים
ואל
חטאים
יחד׳
ועזבי
יי יכלו׳
95 כי
יבושו
מאילים
אשר
חמדתם׳
ותכלמו
מגנות
אשר
בחרתם׳
96 כי
תהיו
כאלה
עלה
נובל
עליו׳
וכגן
אין
מים׳
97 והיה
חסנך
לנעורת׳
ופעלך
לניצוץ׳
ושרפו
שניהם
יחדו׳
ואין
מכבה׳
98 (aiōn g165)
ראשית
דבר
אל
ישעיה
בן
אמוץ׳
אשר
חזה
אל
יהודה
וירושלים׳
בימי
עזיה׳
יותם׳
אחז׳
יחזקיה׳
מלכי
יהודה׳
99 שמעו
שמים׳
והאזינה
ארץ׳
כי יי
דבר׳
בנים
גידלתי
ורוממתי׳
והם
פשעו
בי׳
100 יודע
שור
קנהו׳
וחמור
אבוס
בעליו׳
ישראל
לא ידע׳
עמי
לא
התבונן׳
101 הוי
גוי
חוטא׳
עם
כבד
עון׳
זרע
מרעים׳
בני
שחתים׳
עזבו
את יי׳
נאצו
את
קדוש
ישראל׳
נזרו
אחור׳
102 על
מה
תוכו
עוד׳
תוסיפו
סרה׳
כל
הראש
לחלי׳
ולב
דוי׳
103 מכף
רגל
ועד
ראש׳
אין
בו
מתם׳
פצע
וחבורה׳
ומכה
טרי׳
לא
זורו׳
ולא
חבשו׳
ולא
רוכך
בשמן׳
104 ארצכם
שממה׳
ערי
אשה׳
אדמתכם
לנגדכם
זרים
אכלים
אותה׳
ושממה
כמהפכת
זרים׳
105 ונותרה
בת
ציון
כסוכה
בכרם׳
כמלונה
במקשה׳
כעיר
נצורה׳
106 לולי
יי צבאות
הותיר
לנו
שריד
מעט׳
כסדם
היינו׳
לעמורה
דמינו׳
107 שמעו
דבר
יי׳
קציני
סדם׳
האזינו
תורת
אלוהינו׳
עם
עמורה׳
108 לשם
מה
לי׳
אמר
יי׳
רבתי
עלי׳
מלא
עולות
אילים׳
וחלב
מריאים׳
ודם
פרים
וכבשים
ועתודים׳
לא חפצתי׳
109 כי
תבאו
לראות
פני׳
מי
בקש
זאת
מידכם׳
רמס
חצרי׳
110 לא
תוסיפו
הבא
מנחת
שוא׳
קטרת
היא
לי׳
חדש
ושבת׳
קרא
מקרא׳
לא
אוכל׳
און
ועצרה׳
111 חדשיכם
ומועדיכם
שנאה
נפשי׳
היו
עלי
לטרח׳
נלאיתי
נשא׳
112 ובפרשכם
כפיכם׳
אעלים
עיני
מכם׳
גם כי
תרבו
תפילה׳
לא
אשמע׳
ידיכם
דם
מלאו׳
113 רחצו׳
הזכו׳
הסירו
רע
מעלילותיכם׳
מנגד
עיני׳
חדלו
הרע׳
114 למדו
היטב׳
דרשו
משפט׳
אשרו
חמוץ׳
שפטו
יתום׳
ריבו
אלמנה׳
115 לכו
נא
ונוכחה׳
אמר
יי׳
אם
יהיו
חטאיכם
כשני׳
כשלג
ילבינו׳
אם
יאדימו
כתולע׳
כצמר
יהיו׳
116 אם
תואילו
ושמעתם׳
טוב
הארץ
תאכלו׳
117 ואם
תמאנו
ומריתם׳
חרב
תאכלו׳
כי פי
יי דבר׳
118 איכה
היתה
לזונה׳
עיר
נאמנה׳
מלאה
משפט׳
צדק
לן בה׳
ועתה
רצחים׳
119 כספך
היה
לסיגים׳
סבאך
מהול
במים׳
120 שריך
סוררים׳
וחברי
גנבים׳
כולו
אוהב
שוחד׳
ורודף
שלמים׳
יתום
לא
ישפוטו׳
ורב
אלמנה׳
לא יבוא
אליהם׳
121 לכן
נאם
האדון׳
אדון
צבאות׳
אביר
ישראל׳
אוי נא
לי מצרי׳
ואנקמה
מאויבי׳
122 ואשיבה
ידי עליך׳
וצרף
כבור
סיגיך׳
ואסירה
כל
בדיליך׳
123 ואשיבה
שופטיך
כבראשונה׳
ויועציך
כבתחילה׳
אחרי כן
יקרא
לך
עיר
הצדק׳
קריה
נאמנה׳
124 ציון
במשפט
תפדה׳
ושביה
בצדקה׳
125 ושבר
פשעים
ויחד׳
וחטאים
יכלו׳
עזבי
יי יכלו׳
126 כי אם
יי צבאות׳
אלוהי
ישראל׳
אמר׳
אוי נא
לי מצרי׳
ואנקמה
מאויבי׳
127 ואל
מרדים
ואל
חטאים
יחד׳
ועזבי
יי יכלו׳
128 כי
יבושו
מאילים
אשר
חמדתם׳
ותכלמו
מגנות
אשר
בחרתם׳
129 כי
תהיו
כאלה
עלה
נובל
עליו׳
וכגן
אין
מים׳
130 והיה
חסנך
לנעורת׳
ופעלך
לניצוץ׳
ושרפו
שניהם
יחדו׳
ואין
מכבה׳
131 (aiōn g165)
ראשית
דבר
אל
ישעיה
בן
אמוץ׳
אשר
חזה
אל
יהודה
וירושלים׳
בימי
עזיה׳
יותם׳
אחז׳
יחזקיה׳
מלכי
יהודה׳
132 שמעו
שמים׳
והאזינה
ארץ׳
כי יי
דבר׳
בנים
גידלתי
ורוממתי׳
והם
פשעו
בי׳
133 יודע
שור
קנהו׳
וחמור
אבוס
בעליו׳
ישראל
לא ידע׳
עמי
לא
התבונן׳
134 הוי
גוי
חוטא׳
עם
כבד
עון׳
זרע
מרעים׳
בני
שחתים׳
עזבו
את יי׳
נאצו
את
קדוש
ישראל׳
נזרו
אחור׳
135 על
מה
תוכו
עוד׳
תוסיפו
סרה׳
כל
הראש
לחלי׳
ולב
דוי׳
136 מכף
רגל
ועד
ראש׳
אין
בו
מתם׳
פצע
וחבורה׳
ומכה
טרי׳
לא
זורו׳
ולא
חבשו׳
ולא
רוכך
בשמן׳
137 ארצכם
שממה׳
ערי
אשה׳
אדמתכם
לנגדכם
זרים
אכלים
אותה׳
ושממה
כמהפכת
זרים׳
138 ונותרה
בת
ציון
כסוכה
בכרם׳
כמלונה
במקשה׳
כעיר
נצורה׳
139 לולי
יי צבאות
הותיר
לנו
שריד
מעט׳
כסדם
היינו׳
לעמורה
דמינו׳
140 שמעו
דבר
יי׳
קציני
סדם׳
האזינו
תורת
אלוהינו׳
עם
עמורה׳
141 לשם
מה
לי׳
אמר
יי׳
רבתי
עלי׳
מלא
עולות
אילים׳
וחלב
מריאים׳
ודם
פרים
וכבשים
ועתודים׳
לא חפצתי׳
142 כי
תבאו
לראות
פני׳
מי
בקש
זאת
מידכם׳
רמס
חצרי׳
143 לא
תוסיפו
הבא
מנחת
שוא׳
קטרת
היא
לי׳
חדש
ושבת׳
קרא
מקרא׳
לא
אוכל׳
און
ועצרה׳
144 חדשיכם
ומועדיכם
שנאה
נפשי׳
היו
עלי
לטרח׳
נלאיתי
נשא׳
145 ובפרשכם
כפיכם׳
אעלים
עיני
מכם׳
גם כי
תרבו
תפילה׳
לא
אשמע׳
ידיכם
דם
מלאו׳
146 רחצו׳
הזכו׳
הסירו
רע
מעלילותיכם׳
מנגד
עיני׳
חדלו
הרע׳
147 למדו
היטב׳
דרשו
משפט׳
אשרו
חמוץ׳
שפטו
יתום׳
ריבו
אלמנה׳
148 לכו
נא
ונוכחה׳
אמר
יי׳
אם
יהיו
חטאיכם
כשני׳
כשלג
ילבינו׳
אם
יאדימו
כתולע׳
כצמר
יהיו׳
149 אם
תואילו
ושמעתם׳
טוב
הארץ
תאכלו׳
150 ואם
תמאנו
ומריתם׳
חרב
תאכלו׳
כי פי
יי דבר׳
151 איכה
היתה
לזונה׳
עיר
נאמנה׳
מלאה
משפט׳
צדק
לן בה׳
ועתה
רצחים׳
152 כספך
היה
לסיגים׳
סבאך
מהול
במים׳
153 שריך
סוררים׳
וחברי
גנבים׳
כולו
אוהב
שוחד׳
ורודף
שלמים׳
יתום
לא
ישפוטו׳
ורב
אלמנה׳
לא יבוא
אליהם׳
154 לכן
נאם
האדון׳
אדון
צבאות׳
אביר
ישראל׳
אוי נא
לי מצרי׳
ואנקמה
מאויבי׳
155 ואשיבה
ידי עליך׳
וצרף
כבור
סיגיך׳
ואסירה
כל
בדיליך׳
156 ואשיבה
שופטיך
כבראשונה׳
ויועציך
כבתחילה׳
אחרי כן
יקרא
לך
עיר
הצדק׳
קריה
נאמנה׳
157 ציון
במשפט
תפדה׳
ושביה
בצדקה׳
158 ושבר
פשעים
ויחד׳
וחטאים
יכלו׳
עזבי
יי יכלו׳
159 כי אם
יי צבאות׳
אלוהי
ישראל׳
אמר׳
אוי נא
לי מצרי׳
ואנקמה
מאויבי׳
160 ואל
מרדים
ואל
חטאים
יחד׳
ועזבי
יי יכלו׳
161 כי
יבושו
מאילים
אשר
חמדתם׳
ותכלמו
מגנות
אשר
בחרתם׳
162 כי
תהיו
כאלה
עלה
נובל
עליו׳
וכגן
אין
מים׳
163 והיה
חסנך
לנעורת׳
ופעלך
לניצוץ׳
ושרפו
שניהם
יחדו׳
ואין
מכבה׳
164 (aiōn g165)
ראשית
דבר
אל
ישעיה
בן
אמוץ׳
אשר
חזה
אל
יהודה
וירושלים׳
בימי
עזיה׳
יותם׳
אחז׳
יחזקיה׳
מלכי
יהודה׳
165 שמעו
שמים׳
והאזינה
ארץ׳
כי יי
דבר׳
בנים
גידלתי
ורוממתי׳
והם
פשעו
בי׳
166 יודע
שור
קנהו׳
וחמור
אבוס
בעליו׳
ישראל
לא ידע׳
עמי
לא
התבונן׳
167 הוי
גוי
חוטא׳
עם
כבד
עון׳
זרע
מרעים׳
בני
שחתים׳
עזבו
את יי׳
נאצו
את
קדוש
ישראל׳
נזרו
אחור׳
168 על
מה
תוכו
עוד׳
תוסיפו
סרה׳
כל
הראש
לחלי׳
ולב
דוי׳
169 מכף
רגל
ועד
ראש׳
אין
בו
מתם׳
פצע
וחבורה׳
ומכה
טרי׳
לא
זורו׳
ולא
חבשו׳
ולא
רוכך
בשמן׳
170 ארצכם
שממה׳
ערי
אשה׳
אדמתכם
לנגדכם
זרים
אכלים
אותה׳
ושממה
כמהפכת
זרים׳
171 ונותרה
בת
ציון
כסוכה
בכרם׳
כמלונה
במקשה׳
כעיר
נצורה׳
172 לולי
יי צבאות
הותיר
לנו
שריד
מעט׳
כסדם
היינו׳
לעמורה
דמינו׳
173 שמעו
דבר
יי׳
קציני
סדם׳
האזינו
תורת
אלוהינו׳
עם
עמורה׳
174 לשם
מה
לי׳
אמר
יי׳
רבתי
עלי׳
מלא
עולות
אילים׳
וחלב
מריאים׳
ודם
פרים
וכבשים
ועתודים׳
לא חפצתי׳
175 כי
תבאו
לראות
פני׳
מי
בקש
זאת
מידכם׳
רמס
חצרי׳
176 לא
תוסיפו
הבא
מנחת
שוא׳
קטרת
היא
לי׳
חדש
ושבת׳
קרא
מקרא׳
לא
אוכל׳
און
ועצרה׳
177 חדשיכם
ומועדיכם
שנאה
נפשי׳
היו
עלי
לטרח׳
נלאיתי
נשא׳
178 ובפרשכם
כפיכם׳
אעלים
עיני
מכם׳
גם כי
תרבו
תפילה׳
לא
אשמע׳
ידיכם
דם
מלאו׳
179 רחצו׳
הזכו׳
הסירו
רע
מעלילותיכם׳
מנגד
עיני׳
חדלו
הרע׳
180 למדו
היטב׳
דרשו
משפט׳
אשרו
חמוץ׳
שפטו
יתום׳
ריבו
אלמנה׳
181 לכו
נא
ונוכחה׳
אמר
יי׳
אם
יהיו
חטאיכם
כשני׳
כשלג
ילבינו׳
אם
יאדימו
כתולע׳
כצמר
יהיו׳
182 אם
תואילו
ושמעתם׳
טוב
הארץ
תאכלו׳
183 ואם
תמאנו
ומריתם׳
חרב
תאכלו׳
כי פי
יי דבר׳
184 איכה
היתה
לזונה׳
עיר
נאמנה׳
מלאה
משפט׳
צדק
לן בה׳
ועתה
רצחים׳
185 כספך
היה
לסיגים׳
סבאך
מהול
במים׳
186 שריך
סוררים׳
וחברי
גנבים׳
כולו
אוהב
שוחד׳
ורודף
שלמים׳
יתום
לא
ישפוטו׳
ורב
אלמנה׳
לא יבוא
אליהם׳
187 לכן
נאם
האדון׳
אדון
צבאות׳
אביר
ישראל׳
אוי נא
לי מצרי׳
ואנקמה
מאויבי׳
188 ואשיבה
ידי עליך׳
וצרף
כבור
סיגיך׳
ואסירה
כל
בדיליך׳
189 ואשיבה
שופטיך
כבראשונה׳
ויועציך
כבתחילה׳
אחרי כן
יקרא
לך
עיר
הצדק׳
קריה
נאמנה׳
190 ציון
במשפט
תפדה׳
ושביה
בצדקה׳
191 ושבר
פשעים
ויחד׳
וחטאים
יכלו׳
עזבי
יי יכלו׳
192 כי אם
יי צבאות׳
אלוהי
ישראל׳
אמר׳
אוי נא
לי מצרי׳
ואנקמה
מאויבי׳
193 ואל
מרדים
ואל
חטאים
יחד׳
ועזבי
יי יכלו׳
194 כי
יבושו
מאילים
אשר
חמדתם׳
ותכלמו
מגנות
אשר
בחרתם׳
195 כי
תהיו
כאלה
עלה
נובל
עליו׳
וכגן
אין
מים׳
196 והיה
חסנך
לנעורת׳
ופעלך
לניצוץ׳
ושרפו
שניהם
יחדו׳
ואין
מכבה׳
197 (aiōn g165)
ראשית
דבר
אל
ישעיה
בן
אמוץ׳
אשר
חזה
אל
יהודה
וירושלים׳
בימי
עזיה׳
יותם׳
אחז׳
יחזקיה׳
מלכי
יהודה׳
198 שמעו
שמים׳
והאזינה
ארץ׳
כי יי
דבר׳
בנים
גידלתי
ורוממתי׳
והם
פשעו
בי׳
199 יודע
שור
קנהו׳
וחמור
אבוס
בעליו׳
ישראל
לא ידע׳
עמי
לא
התבונן׳
200 הוי
גוי
חוטא׳
עם
כבד
עון׳
זרע
מרעים׳
בני
שחתים׳
עזבו
את יי׳
נאצו
את
קדוש
ישראל׳
נזרו
אחור׳
201 על
מה
תוכו
עוד׳
תוסיפו
סרה׳
כל
הראש
לחלי׳
ולב
דוי׳
202 מכף
רגל
ועד
ראש׳
אין
בו
מתם׳
פצע
וחבורה׳
ומכה
טרי׳
לא
זורו׳
ולא
חבשו׳
ולא
רוכך
בשמן׳
203 ארצכם
שממה׳
ערי
אשה׳
אדמתכם
לנגדכם
זרים
אכלים
אותה׳
ושממה
כמהפכת
זרים׳
204 ונותרה
בת
ציון
כסוכה
בכרם׳
כמלונה
במקשה׳
כעיר
נצורה׳
205 לולי
יי צבאות
הותיר
לנו
שריד
מעט׳
כסדם
היינו׳
לעמורה
דמינו׳
206 שמעו
דבר
יי׳
קציני
סדם׳
האזינו
תורת
אלוהינו׳
עם
עמורה׳
207 לשם
מה
לי׳
אמר
יי׳
רבתי
עלי׳
מלא
עולות
אילים׳
וחלב
מריאים׳
ודם
פרים
וכבשים
ועתודים׳
לא חפצתי׳
208 כי
תבאו
לראות
פני׳
מי
בקש
זאת
מידכם׳
רמס
חצרי׳
209 לא
תוסיפו
הבא
מנחת
שוא׳
קטרת
היא
לי׳
חדש
ושבת׳
קרא
מקרא׳
לא
אוכל׳
און
ועצרה׳
210 חדשיכם
ומועדיכם
שנאה
נפשי׳
היו
עלי
לטרח׳
נלאיתי
נשא׳
211 ובפרשכם
כפיכם׳
אעלים
עיני
מכם׳
גם כי
תרבו
תפילה׳
לא
אשמע׳
ידיכם
דם
מלאו׳
212 רחצו׳
הזכו׳
הסירו
רע
מעלילותיכם׳
מנגד
עיני׳
חדלו
הרע׳
213 למדו
היטב׳
דרשו
משפט׳
אשרו
חמוץ׳
שפטו
יתום׳
ריבו
אלמנה׳
214 לכו
נא
ונוכחה׳
אמר
יי׳
אם
יהיו
חטאיכם
כשני׳
כשלג
ילבינו׳
אם
יאדימו
כתולע׳
כצמר
יהיו׳
215 אם
תואילו
ושמעתם׳
טוב
הארץ
תאכלו׳
216 ואם
תמאנו
ומריתם׳
חרב
תאכלו׳
כי פי
יי דבר׳
217 איכה
היתה
לזונה׳
עיר
נאמנה׳
מלאה
משפט׳
צדק
לן בה׳
ועתה
רצחים׳
218 כספך
היה
לסיגים׳
סבאך
מהול
במים׳
219 שריך
סוררים׳
וחברי
גנבים׳
כולו
אוהב
שוחד׳
ורודף
שלמים׳
יתום
לא
ישפוטו׳
ורב
אלמנה׳
לא יבוא
אליהם׳
220 לכן
נאם
האדון׳
אדון
צבאות׳
אביר
ישראל׳
אוי נא
לי מצרי׳
ואנקמה
מאויבי׳
221 ואשיבה
ידי עליך׳
וצרף
כבור
סיגיך׳
ואסירה
כל
בדיליך׳
222 ואשיבה
שופטיך
כבראשונה׳
ויועציך
כבתחילה׳
אחרי כן
יקרא
לך
עיר
הצדק׳
קריה
נאמנה׳
223 ציון
במשפט
תפדה׳
ושביה
בצדקה׳
224 ושבר
פשעים
ויחד׳
וחטאים
יכלו׳
עזבי
יי יכלו׳
225 כי אם
יי צבאות׳
אלוהי
ישראל׳
אמר׳
אוי נא
לי מצרי׳
ואנקמה
מאויבי׳
226 ואל
מרדים
ואל
חטאים
יחד׳
ועזבי
יי יכלו׳
227 כי
יבושו
מאילים
אשר
חמדתם׳
ותכלמו
מגנות
אשר
בחרתם׳
228 כי
תהיו
כאלה
עלה
נובל
עליו׳
וכגן
אין
מים׳
229 והיה
חסנך
לנעורת׳
ופעלך
לניצוץ׳
ושרפו
שניהם
יחדו׳
ואין
מכבה׳
230 (aiōn g165)
ראשית
דבר
אל
ישעיה
בן
אמוץ׳
אשר
חזה
אל
יהודה
וירושלים׳
בימי
עזיה׳
יותם׳
אחז׳
יחזקיה׳
מלכי
יהודה׳
231 שמעו
שמים׳
והאזינה
ארץ׳
כי יי
דבר׳
בנים
גידלתי
ורוממתי׳
והם
פשעו
בי׳
232 יודע
שור
קנהו׳
וחמור
אבוס
בעליו׳
ישראל
לא ידע׳
עמי
לא
התבונן׳
233 הוי
גוי
חוטא׳
עם
כבד
עון׳
זרע
מרעים׳
בני
שחתים׳
עזבו
את יי׳
נאצו
את
קדוש
ישראל׳
נזרו
אחור׳
234 על
מה
תוכו
עוד׳
תוסיפו
סרה׳
כל
הראש
לחלי׳
ולב
דוי׳
235 מכף
רגל
ועד
ראש׳
אין
בו
מתם׳
פצע
וחבורה׳
ומכה
טרי׳
לא
זורו׳
ולא
חבשו׳
ולא
רוכך
בשמן׳
236 ארצכם
שממה׳
ערי
אשה׳
אדמתכם
לנגדכם
זרים
אכלים
אותה׳
ושממה
כמהפכת
זרים׳
237 ונותרה
בת
ציון
כסוכה
בכרם׳
כמלונה
במקשה׳
כעיר
נצורה׳
238 לולי
יי צבאות
הותיר
לנו
שריד
מעט׳
כסדם
היינו׳
לעמורה
דמינו׳
239 שמעו
דבר
יי׳
קציני
סדם׳
האזינו
תורת
אלוהינו׳
עם
עמורה׳
240 לשם
מה
לי׳
אמר
יי׳
רבתי
עלי׳
מלא
עולות
אילים׳
וחלב
מריאים׳
ודם
פרים
וכבשים
ועתודים׳
לא חפצתי׳
241 כי
תבאו
לראות
פני׳
מי
בקש
זאת
מידכם׳
רמס
חצרי׳
242 לא
תוסיפו
הבא
מנחת
שוא׳
קטרת
היא
לי׳
חדש
ושבת׳
קרא
מקרא׳
לא
אוכל׳
און
ועצרה׳
243 חדשיכם
ומועדיכם
שנאה
נפשי׳
היו
עלי
לטרח׳
נלאיתי
נשא׳
244 ובפרשכם
כפיכם׳
אעלים
עיני
מכם׳
גם כי
תרבו
תפילה׳
לא
אשמע׳
ידיכם
דם
מלאו׳
245 רחצו׳
הזכו׳
הסירו
רע
מעלילותיכם׳
מנגד
עיני׳
חדלו
הרע׳
246 למדו
היטב׳
דרשו
משפט׳
אשרו
חמוץ׳
שפטו
יתום׳
ריבו
אלמנה׳
247 לכו
נא
ונוכחה׳
אמר
יי׳
אם
יהיו
חטאיכם
כשני׳
כשלג
ילבינו׳
אם
יאדימו
כתולע׳
כצמר
יהיו׳
248 אם
תואילו
ושמעתם׳
טוב
הארץ
תאכלו׳
249 ואם
תמאנו
ומריתם׳
חרב
תאכלו׳
כי פי
יי דבר׳
250 איכה
היתה
לזונה׳
עיר
נאמנה׳
מלאה
משפט׳
צדק
לן בה׳
ועתה
רצחים׳
251 כספך
היה
לסיגים׳
סבאך
מהול
במים׳
252 שריך
סוררים׳
וחברי
גנבים׳
כולו
אוהב
שוחד׳
ורודף
שלמים׳
יתום
לא
ישפוטו׳
ורב
אלמנה׳
לא יבוא
אליהם׳
253 לכן
נאם
האדון׳
אדון
צבאות׳
אביר
ישראל׳
אוי נא
לי מצרי׳
ואנקמה
מאויבי׳
254 ואשיבה
ידי עליך׳
וצרף
כבור
סיגיך׳
ואסירה
כל
בדיליך׳
255 ואשיבה
שופטיך
כבראשונה׳
ויועציך
כבתחילה׳
אחרי כן
יקרא
לך
עיר
הצדק׳
קריה
נאמנה׳
256 ציון
במשפט
תפדה׳
ושביה
בצדקה׳
257 ושבר
פשעים
ויחד׳
וחטאים
יכלו׳
עזבי
יי יכלו׳
258 כי אם
יי צבאות׳
אלוהי
ישראל׳
אמר׳
אוי נא
לי מצרי׳
ואנקמה
מאויבי׳
259 ואל
מרדים
ואל
חטאים
יחד׳
ועזבי
יי יכלו׳
260 כי
יבושו
מאילים
אשר
חמדתם׳
ותכלמו
מגנות
אשר
בחרתם׳
261 כי
תהיו
כאלה
עלה
נובל
עליו׳
וכגן
אין
מים׳
262 והיה
חסנך
לנעורת׳
ופעלך
לניצוץ׳
ושרפו
שניהם
יחדו׳
ואין
מכבה׳
263 (aiōn g165)
ראשית
דבר
אל
ישעיה
בן
אמוץ׳
אשר
חזה
אל
יהודה
וירושלים׳
בימי
עזיה׳
יותם׳
אחז׳
יחזקיה׳
מלכי
יהודה׳
264 שמעו
שמים׳
והאזינה
ארץ׳
כי יי
דבר׳
בנים
גידלתי

12 בדרך אשר הלך בה אביו ובחטאתו אשר החטיא את ישראל
מרדכי בן־יהוה אל־בית־אל׃ 13 ויבא איש־אלהים מיהודה
בדבר יהוה אל־מזבח בית־אל׃ ומזבח נתץ ויגדר אשר־עליו׃
14 ויען את־קול איש־אלהים אשר־קרא אל־המזבח אשר בבית־אל
ויפן ירבעם ידו מעל המזבח לאמר תפשו אותו׃ ותיבש ידו
אשר־שלח עליו ולא־יכל להשיבה אליו׃ 15 והמזבח נתץ ויגדר
אשר־נתן איש־אלהים׃ 16 ויען המלך ויאמר אל־איש־אלהים
חלה־נא פני יהוה אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידי אלי׃
ויחל איש־אלהים את־פני יהוה ותשב ידו אליו כראשונה׃
17 ויאמר המלך אל־איש־אלהים בוא־אתי הבית ואסדך
ותן־לך מתנה׃ 18 ויאמר איש־אלהים אל־המלך אם־תתן לי
כמחצית הבית לא־אבוא עמך ולא־אכל לחם ולא־אשתה מים
במקום הזה׃ 19 כי־כן צוה־לי דבר־יהוה לאמר לא־תאכל לחם
ולא־תשתה מים ולא תשוב בדרך אשר הלכת׃ 20 ויהי הוא
יושב אל־השלחן ויהי דבר־יהוה אל־הנביא אשר השיבו׃
21 ויקרא אל־איש־האלהים אשר בא מיהודה לאמר כה־אמר
יהוה יען אשר־מרית את־פי יהוה ולא שמרת את־המצוה
אשר־צוך יהוה אלהיך׃ 22 ותשב ותאכל לחם ותשת מים
בבית־אל אל־המקום אשר־אמר אליך לא־תאכל לחם ולא־תשת מים
לא־יבוא נבלתך אל־קברת אבתיך׃ 23 והיה אחרי אכלו לחם
ואחרי שתותו ויחבש לו את־האתון׃ 24 וילך וימצאהו אריה
בדרך וימת ותהי נבלתו מושלכת בדרך והאתון עמדה אצלו
גם־האריה עמד אצל הנבלה׃ 25 והנה אנשים עברים וראו את־הנבלה
מושלכת בדרך והאריה עמד אצל הנבלה ויבאו בעיר אשר
יושב בה זקן הנביא׃ 26 וישמע הנביא אשר השיבו מדרך
ויאמר איש־האלהים הוא אשר־מרה את־פי יהוה על־כן נתנו יהוה
לאריה ויטרפהו וישברהו כדבר יהוה אשר־דבר אליו׃
27 ויאמר אל־בניו לאמר חבשו־לי את־האתון ויחבשו׃
28 וילך וימצא נבלתו מושלכת בדרך והאתון והאריה עמדים
אצל הנבלה לא־אכל האריה את־הנבלה ולא־טרף את־האתון׃
29 ויקח הנביא את־נבלת איש־האלהים וישאהו על־האתון
וישבהו אל־עיר הזקן׃ 30 ויקבר אתו בקברו ויספדו־לו
הוי אחי׃ 31 ויהי אחרי קברו אתו לאמר אל־בני מתי
אם־בקבר אשר־איש־האלהים נקבר בו אצל עצמותיו׃
32 כי־אמת יהיה הדבר אשר־קרא בדבר יהוה אל־המזבח אשר
בבית־אל ואל־כל־בתי הבמות אשר בערי שומרון׃
33 אחרי הדבר הזה לא־שב ירבעם מדרכו הרעה ויעש
מקצות העם כהני במות׃ מי־רצה ידו מלא ויהי כהן
לבמות׃ 34 ובדבר הזה היה לחטאת בית־ירבעם ולהכרית
ולהשמיד מעל פני האדמה׃

13

ודבר איש־אלהים אשר־קרא בדבר יהוה אל־המזבח
הנה־לו בן נולד לבית דוד יאשיהו שמו וזבח
כהני הבמות המקטרים עליך ועצמות אדם יקטר
עליך׃ 2 ויתן מופת ביום ההוא לאמר זה המופת
אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע והדשן אשר עליו
יישפך׃ 3 ויהי כראות המלך את־דבר איש־האלהים
אשר־קרא אל־המזבח בבית־אל ויעמד ירבעם על־המזבח
לאמר תפשו׃ ותיבש ידו אשר־שלח עליו ולא יכלו
להשיבה אליו׃ 4 ומזבח נקרע והדשן שפך מן־המזבח
כמופת אשר־נתן איש־האלהים בדבר יהוה׃ 5 ויען
המלך ויאמר אל־איש־האלהים חלה־נא פני יהוה אלהיך
והתפלל בעדי ותשב ידי אלי׃ ויחל איש־האלהים את־פני
יהוה ותשב ידו אל־המלך כראשונה׃ 6 ויען המלך
ויאמר אל־איש־האלהים חלה־נא את־פני יהוה אלהיך
והתפלל בעדי ותשב ידי׃ ויחל איש־האלהים את־פני
יהוה ותשב ידו אל־המלך כראשונה׃ 7 וידבר המלך אל־איש
האלהים בואה־אתי הבית וסעדה ואתנה לך מתנה׃
ויאמר איש־האלהים אל־המלך אם־תתן לי כמחצית הבית
לא־אבוא עמך ולא־אכל לחם ולא־אשתה מים במקום הזה׃
8 כי־כן צוה־בי דבר־יהוה לאמר לא־תאכל לחם ולא־תשת מים
ולא־תשוב בדרך אשר הלכת׃ 9 ויאמר אל־בנו לאמר לא־תאכל לחם
ולא־תשת מים ולא־תשוב בדרך אשר הלכת׃ 10 ויאמר אל־בניו
לאמר חבשו־לי את־האתון׃ ויחבשו אתו׃ 11 ואיש־אחד זקן הנביא
יושב בבית־אל ויבא בניו ויספרו־לו את־כל־המעשה אשר־עשה
איש־האלהים ביום־ההוא את־הדברים אשר־דבר אל־המלך׃
12 ויאמר אליהם אי־זה הדרך הלך׃ ויראו בניו את־הדרך
אשר־הלך איש־האלהים אשר־בא מיהודה׃ 13 ויאמר אל־בניו
חבשו־לי את־האתון׃ ויחבשו אתו׃ 14 וילך אחרי
איש־האלהים׃ וימצאהו ישב תחת האלה׃ ויאמר אליו
האתה איש־האלהים אשר בא מיהודה׃ ויאמר אני׃

1 אלוהים אשר דבר בדרכים רבות ובאופנים רבים אל האבות
בנביאים, אחרי אשר הגיע הקץ לימים אלה דבר אלינו
2 בבן. אותו הקים יורש לכל הדברים, ובו בראם את העולמות.
3 הוא הוא הזוהר שלו, ודמות עצמו הוא נושא, ומחזיק את הכל
בדבר כוחו. אחרי שעשה את הטיהור מחטאינו, הוא ישב
לימין הגדולה במרומים, 4 ונעשה עליון מן המלאכים, כפי
שירש שם נכבד יותר מהם. 5 כי אל מי מן המלאכים אמר
אי פעם: בני אתה, היום הולדתיך? (aiōn g165) וגם: אני אהיה לו
לאב, והוא יהיה לי לבן? 6 ובהביאו את הבכור אל העולם
(aiōn g165) הוא אומר: ויסגדו לו כל מלאכי אלוהים. 7 ואל המלאכים
הוא אומר: עושה רוחות מלאכיו, ומשרתיו להבת אש. 8 אבל
אל הבן הוא אומר: כסאך, אלוהים, עולם ועד; שבט מישרים
שבט מלכותך. 9 אהבת צדק ושנאת רשע, לכן משחך אלוהים
אלוהיך בשמן שמחה יותר מחבריך. 10 ואל הבן הוא אומר:
אתה, אדון, יסדת את הארץ בראשית, והשמים הם מלאכת
ידיך. 11 הם יאבדו, אבל אתה תעמוד; כולם יבלו כבגד,
12 כמו מעטפת תחליף אותם, ויוחלפו. אבל אתה אתה הוא
אותו, ושנותיך לא יכלו. 13 ואל מי מן המלאכים אמר אי פעם:
שב לימיני עד אשר אשים את אויביך כהדום רגליך? 14 הרי
כולם רוחות מלאכים, שליחים לעבודת אלוהים, לטובת
אלה אשר עתידים לרשת את הישועה.

2 לכן עלינו לשים לב יותר לדברים אשר נגלו לנו, פן
נסיח דעתנו מהם. 2 אם דבר המלאכים היה בתוקף, ומי
אשר עבר על מצוותיו קיבל עונש הולם, 3 אז איך נוכל אנחנו
לברוח אם נזניח ישועה גדולה כזו? הישועה אשר הוכרזה
לראשונה על ידי אדון, ואשר אלוהים אישר אותה לנו
4 בעדות אותות ומופתים ומעשים רבים אחרים, ובמתן רוח
הקודש לפי רצונו. 5 כי לא אל המלאכים הוא הכפיף
את העולם הבא, אשר עליו אנו מדברים. 6 אבל מישהו
אחר העיד בספר: מה אנוש כי תזכרנו, ובן אדם כי תפקדנו?
7 הפחתת אותו מעט מן המלאכים; כתרת אותו בכבוד
ובהדר, 8 והכפפת הכל תחת רגליו. אם הכפיף הכל תחת
רגליו, לא נותר דבר שלא הכפיף תחת רגליו. אבל עדיין
לא אנו רואים שהכל הוכפף תחת רגליו. 9 אבל אנו רואים
את מי שהוכפף מעט מן המלאכים, ישוע, כתר בכבוד ובהדר
בגלל הסבל אשר סבל, כדי שבחסד אלוהים יטעם מוות
עבור כולם. 10 אלוהים, אשר הכל נברא בגלל כבודו והכל
נמצא בגלל רצונו, הביא אל הכבוד רבים בנים; ולכן ראוי
שיביא לשלמות, דרך הסבל, את מי שהוא מוביל לישועה.
11 הן המקדש והן המקודש הם מאותו מקור, ולכן אינו
מתבייש לקרוא להם אחים. 12 הוא אומר: אגיד את שמך
לאחיי, בתוך הקהל אשיר לך שירי הלל. 13 ובמקום אחר
אומר: אבטח בו. ובמקום אחר אומר: הנני, אני וילדי אשר
נתן לי אלוהים. 14 ילדים אלו הם בשר ודם, ולכן גם הוא
נעשה בשר ודם, כדי שבמותו יוכל לבטל את כוחו של
המוות, כלומר את השטן. 15 ובמותו הוא שחרר אותם
אשר בגלל פחד המוות היו כל ימיהם עבדים. 16 כי ודאי
לא מלאכים הוא עוזר, אלא זרע אברהם. 17 ולכן, מבחינה
זו, היה עליו להיות דומה לאחיו בכל דבר, כדי שיוכל
להיות כהן גדול רחום ונאמן בעבודת אלוהים, ולכפר
על חטאי העם. 18 כי בעוד שסבל הוא עצמו ונוסה, הוא
יכול לעזור לנוסים.

3 לכן, אחיי, אתם אשר נבחרתם לקדושה, הביטו
בשליח ובכהן הגדול אשר אנו מודים בו, ישוע. 2 הוא
נאמן לאלוהים אשר מינה אותו, כמו משה בבית אלוהים.
3 ישוע ראוי לכבוד גדול יותר ממשה, מפני שבנה את הבית
יותר ממי שבנה אותו. 4 כל בית בנוי על ידי אדם, אבל
אלוהים בנה הכל. 5 משה היה נאמן בכל ביתו כמשרת,
ועל כך העיד לגבי דברים שעתידים להיאמר בעתיד.
6 אבל המשיח הוא נאמן כבן בביתו. ואנו, אם נחזיק
בביטחון ובתקווה עד הסוף, אנו בביתו. 7 לכן, כפי שאומר
רוח הקודש: היום אם תשמעו בקולו, 8 אל תקשו את לבבכם
כבמרי, כיום המבחן במדבר, 9 אשר בו נסו אבותיכם אותי
ובחנו אותי, ורואים את מעשי במשך ארבעים שנה. 10 לכן
כעסתי על הדור הזה, ואמרתי: תמיד תטעה בלבבם, ולא
הכירו את דרכי. 11 ולכן נשבעתי בכעסי: לא יכנסו אל
מנוחתי. 12 אחיי, הזהרו שלא יהיה בכם לב רע, חסר אמונה,
המתרחק מאלוהים החי. 13 אלא עודדו זה את זה מדי יום
ביומו, כל עוד נקרא "היום", פן יתקשה לבם של אחד מכם
בגלל הרמאות. 14 כי אנו נעשינו שותפים למשיח, אם
נחזיק בביטחון שהיה לנו בראשית ונמשיך בו עד הסוף.
15 כאמור: היום אם תשמעו בקולו, אל תקשו את לבבכם
כבמרי. 16 ומי הם אלה אשר שמעו ומרדו? הלא כל אלה
אשר יצאו ממצרים בהנהגת משה. 17 ומי הם אלה אשר
כעס עליהם? הלא אלה אשר חטאו, ונפלו גופותיהם במדבר.
18 ולמי נשבע שלא יכנסו אל מנוחתו? הלא לאלה אשר
לא האמינו. 19 ואנו רואים שלא יכלו להיכנס, בגלל
חוסר האמונה.

לא עזבך לשוב מאחרי כי אל אשר תלכי אלך
ובאשר תלוני אלין עמך עמי ואלהיך אלהי׃
22 ותשב נעמי ורות המואבית כלתה
השבה מן־שדי מואב והן־באו בית־לחם
בתחלת קציר שערים׃

2 1 ולנעמי מודע מאיש גבור חיל
למשפחת אלימלך ושמו בעז׃ 2 ותאמר רות
המואבית אל־נעמי אלכה־נא השדה ואלקטה
שבלים אחרי אשר־אמצא־חן בעיניו ויאמר לה
לכי בתי׃ 3 ותלך ותבא ותלקט בשדה אחרי
הקצרים ומקרה חלקת השדה לבעז אשר
מן־משפחת אלימלך׃ 4 והנה־בעז בא מבית
לחם ויאמר ליהוה עמכם ויאמרו לו יברכך
יהוה׃ 5 ויאמר בעז לנערו הנצב על־הקצרים
למי הנערה הזאת׃ 6 ויען הנער הנצב על־
הקצרים ויאמר נערה מואבית היא השבה
עם־נעמי מן־שדי מואב׃ 7 ותאמר אלקטה־נא
ואספתי בעמרים אחרי הקצרים ותבא ותעמד
מאז הבקר ועד־עתה זה שבתה־מעט הבית׃
8 ויאמר בעז אל־רות הלוא שמעת בתי אל־
תלכי ללקט בשדה אחר ולא תעבורי מזה
ופה תדבקין עם־נערתי׃ 9 עיניך בשדה אשר
יקצרון והלכת אחריהן הלא צויתי את־הנערים
לבלתי נגעך וצמת והלכת אל־הכלים ושתית
מאשר שאבו הנערים׃ 10 ותפל על־פניה
ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן
בעיניך להכירני ואנכי נכריה׃ 11 ויען בעז
ויאמר אליה הגד הגד לי כל אשר עשית
את־חמותך אחרי מות אישך ותעזבי אביך
ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל־עם אשר
לא־ידעת תמול שלשום׃ 12 ישלם יהוה
מעשך ותהי משכרתך שלמה מעם יהוה
אלהי ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו׃
13 ותאמר אמצא־חן בעיניך אדני כי נחמתני
וכי דברת על־לב שפחתך ואנכי לא אהיה
כאחת שפחותיך׃ 14 ויאמר לה בעז לעת
האכל הגשי הלם ואכלת מן־הלחם וטבלת
פתך בחמץ ותשב מצד הקצרים ויצבט־לה
קלי ותאכל ותשבע ותתר׃ 15 וכי־קם
ללקט צוה בעז את־נעריו לאמר גם בין
העמרים תלקט ולא תכלימוה׃ 16 וגם
של־תו תשלו־לה מן־הצבתים ועזבתם
ולקטה ולא תגערו־בה׃ 17 ותלקט בשדה
עד־הערב ותחבט את־אשר לקטה ויהי כאיפת
שעורים׃ 18 ותשא ותבא העיר ותרא חמותה
את־אשר לקטה הוציאה ותתן־לה את־אשר
הותרה משבעה׃ 19 ותאמר לה חמותה איפה
לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך ברוך
ותגד לחמותה את־אשר עשתה עם־מי
ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום
בעז׃ 20 ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא
ליהוה אשר לא־עזב חסדו את־החיים ואת־
המתים ותאמר לה נעמי קרוב האיש לנו
מגאלינו הוא׃ 21 ותאמר רות המואבית
גם כי־אמר אלי עם־הנערים אשר לי תדבקון
עד אם־כלו את־כל־הקציר אשר לי׃
22 ותאמר נעמי אל־רות כלתה טוב בתי
כי תצאי עם־נעריו ולא יפגעו בך בשדה אחר׃
23 ותדבק בנערות בעז ללקט עד כלות
קציר השערים וקציר החטים ותשב את־חמותה׃

3 1 ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא
אבקש־לך מנוחה אשר ייטב לך׃ 2 ועתה
הלוא בעז מדעתנו אשר היית את־נערותיו
הנה הוא זרה את־גרן השעורים הלילה׃
3 ורחצת וסכת ושמת שמלתיך עליך וירדת
הגרן אל־תודעי לאיש עד כלתו לאכל ולשתות׃
4 והיה בשכבו וידעת את־המקום אשר
ישכב שם ובאת גלית מרגלתיו ושכבת
והוא יגיד לך את־אשר תעשין׃ 5 ותאמר
אליו כל־אשר תאמרי אעשה׃ 6 וירד הגרן
ותעש ככל אשר צותה חמותה׃ 7 ויאכל בעז
וישת ויטב לבו ובא לשכב בקצה הערמה
ותבא בלאט וגלת מרגלתיו ותשכב׃
8 והיה בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת
והנה אשה שכבת מרגלתיו׃ 9 ויאמר מי
את ותאמר אני רות אמתך ופרשת כנפך
על־אמתך כי גאל אתה׃ 10 ויאמר ברוכה
את־ליהוה בתי היטבת חסדך האחרון מן־
הראשון לבלתי־לכת אחרי בחורים אם־דל
ואם־עשיר׃ 11 ועתה בתי אל־תיראי
את־כל־אשר־תאמרי אעשה־לך כי יודע כל־
שער עמי כי אשת חיל את׃ 12 ועתה
כי־אמת גם־כי יש־גאל קרוב ממני׃
13 ליני הלילה והיה בבקר אם־יגאלך
טוב יגאל יגאל ואם־לא יחפץ לגאלך
ואני אגאלך חי־יהוה שכבי עד־הבקר׃
14 ותשכב מרגלתיו עד הבקר ותקם
בטרם יכיר איש את־רעהו ותאמר אל־יודע
כי־באה האשה הגרן׃ 15 ויאמר הבי המטפחת
אשר־עליך ואחזי בה ותחזק בה ותמד
שש־שערים ותשת עליה ותבא העיר׃
16 ותבא אל־חמותה ותאמר מי־את בתי
ותגד־לה את כל־אשר עשה־לה האיש׃
17 ותאמר שש־השערים האלה נתן־לי כי
אמר אלי אל־תבואי ריקם אל־חמותך׃
18 ותאמר שבי בתי עד אשר תדעי איך
יפל דבר כי־לא ישקט האיש כי־אם־כלה
הדבר היום׃

4 1 ובעז עלה השערה וישב־שם והנה
הגאל עבר אשר דבר בעז ויאמר סורה שבה
אלמני־איש פה׃ 2 ויקח עשרה אנשים
מזקני העיר ויאמר שבו־פה׃ 3 ויאמר אל־
הגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך
מכרה נעמי השבה משדי מואב׃
4 ואני אמרתי אגלה אזנך לאמר קנה נגד
הישבים ונגד זקני עמי אם־תגאל גאל
והגד לי ואדעה כי אין זולתך לגאל ואני
אחריך׃ 5 ויאמר אני אגאל׃ ויאמר בעז
ביום־קנות השדה מיד נעמי ומרות המתת
קניתי׃ 6 ויאמר הגאל לא־אוכל לגאל לי
פן־אשחית את־נחלתי גאל־לך אתה את־
גאלתי כי לא־אוכל לגאל׃ 7 וזאת לפנים
בישראל על־הגאלה והתמורה לקים כל־דבר
שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזאת תעודה
בישראל׃ 8 ויאמר הגאל לבעז קנה־לך
וישלף נעלו׃ 9 ויאמר בעז אל־הזקנים
ואל־כל־העם עדים אתם היום כי קניתי
את־כל־אשר לאלימלך ואת־כל־אשר לכליון
ומחלון מיד נעמי׃ 10 וגם את־רות
המואבית אשת מחלון קניתי לי לאשה
להקים שם־המת על־נחלתו ולא־יכרת שם־
המת מעם אחיו ומן־שער מקומו עדים
אתם היום׃ 11 ויאמרו כל־העם אשר
בשער והזקנים עדים יתן יהוה את־האשה
הבאה אל־ביתך כרחל ולאה אשר בנו
שתים את־בית ישראל ועשה־חיל באפרתה
וקרא־שם בבית לחם׃ 12 ויהי־בית
פרץ אשר־ילדה תמר ליהודה מן־הזרע
אשר יתן יהוה לך מן־הנערה הזאת׃
13 ויקח בעז את־רות ותהי לו לאשה
ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון ותלד בן׃
14 ותאמרנה הנשים אל־נעמי ברוך יהוה
אשר לא־השבית לך גאל היום ויקרא
שמו בישראל׃ 15 והיה לך לנפש משיב
ולכלכל את־שיבתך כי כלתך אשר אהבתך
ילדתו אשר היא־טובה לך מן־שבעה
בנים׃ 16 ותקח נעמי את־הילד ותשתהו
בחיקה ותהי לו לאומנת׃ 17 ותקראנה
לו השכנות שם לאמר יולד בן לנעמי
ותקרא־שמו עובד הוא אבי־ישי אבי דוד׃
18 ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את־חצרון׃
19 וחצרון הוליד את־רם ורם הוליד את־
עמינדב׃ 20 ועמינדב הוליד את־נחשון
ונחשון הוליד את־שלמון׃ 21 ושלמון
הוליד את־בעז ובעז הוליד את־עובד׃
22 ועובד הוליד את־ישי׃ וישי הוליד
את־דוד׃

6 ܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܚܙܝܢܝܢ ܒܟܠܗܘܢ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ
ܡܫܬܡܥܝܢ ܒܩܠܗ ܕܐܠܗܐ ܕܡܬܚܙܝܐ ܒܝܕܝܢ, ܕܠܐ ܒܥܝܢܐ ܕܫܡܫܐ ܒܠܚܘܕ
ܡܪܝܡܝܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝܢ ܠܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ 2 ܕܐܦܝܬܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܡܫܬܡܥ
ܒܟܬܒܐ ܕܐܫܥܝܐ ܢܒܝܐ ܕܗܢܐ ܫܕܪܬܝ ܠܬܪܥܝܟ ܕܢܦܩ ܩܕܡܝ ܠܡܫܪܝܬܟ 3
ܕܩܪܝܢ ܒܡܕܒܪܐ ܩܠܐ ܕܩܪܐ ܡܫܘܒܘ ܠܡܪܝܐ ܕܐܠܗܢܐ ܕܡܪܝܢ ܢܬܝܒܘ
ܒܫܒܝܠܘܗܝ ܕܐܠܗܐ ܕܢܫܪܐ ܠܟܘܢ ܕܠܐ ܢܬܩܛܠ ܡܢ ܫܘܬܦܘܬܟܘܢ 4 ܕܡܬܩܪܐ
ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܡܫܬܠܚ ܠܡܫܕܪܘܬܟ, ܕܢܦܩ ܩܕܡܝ ܠܡܫܪܝܬܟ ܕܢܬܩܢ
ܫܒܝܠܝܟ 5 ܕܟܠܗ ܡܛܠ ܕܗܢܐ ܡܫܬܡܥ ܠܟܘܢ ܕܠܐ ܢܬܩܛܠ ܡܢ ܫܘܬܦܘܬܟܘܢ
ܡܢ ܫܘܬܦܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܬܩܢ ܫܒܝܠܝܟ 6 ܕܐܦܠܘ ܡܛܠ ܕܗܢܐ ܕܡܬܩܛܠ
ܠܐ 7 ܕܡܬܩܛܠ ܩܡܠܝܢ ܠܬ ܫܘܬܦܘܬ ܠܟ ܡܢ ܕܡܬܩܛܠ ܫܘܬܦܘܬ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܕܩܪܝܢ ܬܘ ܒܝܢ ܕܢܢܬ ܫܘܬܦܘܬ ܠܟ ܕܡܬܩܛܠ ܠܡܫܪܝܬܟ
ܫܘܬܦܘܬ ܩܪܝ ܠܗ ܫܘܬ ܕܐܢܬ ܩܪܝ ܠܗ ܫܘܬ ܕܐܢܬ ܩܪܝ ܠܗ ܫܘܬ 8
ܕܐܢ ܕܩܪܝ ܠܗ ܫܘܬ ܕܐܢܬ ܩܪܝ ܠܗ ܫܘܬ ܕܐܢܬ ܩܪܝ ܠܗ ܫܘܬ ܕܐܢ
ܕܐܢ ܕܩܪܝ ܠܗ ܫܘܬ ܕܐܢܬ ܩܪܝ ܠܗ ܫܘܬ ܕܐܢ ܕܩܪܝ ܠܗ ܫܘܬ ܕܐܢ
ܕܩܪܝ ܠܗ ܫܘܬ ܕܐܢ ܕܩܪܝ ܠܗ ܫܘܬ ܕܐܢ ܕܩܪܝ ܠܗ ܫܘܬ ܕܐ 9 ܕܐ
ܕܐ ܕܩܪܝ ܠܗ ܫܘܬ ܕܐ ܕܩܪܝ ܠܗ ܫܘܬ ܕ (aiōnios g166) ܕܐ ܕܩܪܝ ܠܗ
ܫܘܬ ܕ ܕܐ ܕܩܪܝ ܠܗ ܫܘܬ ܕ ܕܐ ܕܩܪܝ ܠܗ ܫܘܬ ܕ ܕܐ ܕܩܪܝ ܠܗ
ܫܘܬ ܕ ܕܐ ܕܩܪܝ ܠܗ ܫܘܬ ܕ ܕܐ ܕܩܪܝ ܠܗ ܫܘܬ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ
ܕ ܕ

Hosea

1 The word of the LORD that came unto Hosea, the son of Beeri, in the days of Uzziah, Jotham, Ahaz, and Hezekiah, kings of Judah, and in the days of Jeroboam the son of Joash, king of Israel. 2 The beginning of the word of the LORD by Hosea. And the LORD said unto Hosea, Go, take unto thee a wife of whoredoms and children of whoredoms: for the land hath committed whoredom, departing from the LORD. 3 So he went and took Gomer the daughter of Diblaim; which conceived, and bare him a son. 4 And the LORD said unto him, Call his name Jezreel; for yet a little while, and I will avenge the blood of Jezreel upon the house of Jehu, and will cause to cease the kingdom of the house of Israel. 5 And it shall come to pass at that day, that I will break the bow of Israel in the valley of Jezreel. 6 And she conceived again, and bare a daughter. And God said unto him, Call her name Lo-ruhamah: for I will no more have mercy upon the house of Israel; but I will utterly take them away. 7 But I will have mercy upon the house of Judah, and will save them by the LORD their God, and will not save them by bow, nor by sword, nor by battle, by horses nor by horsemen. 8 Now when she had weaned Lo-ruhamah, she conceived, and bare a son. 9 Then said God, Call his name Lo-ammi: for ye are not my people, and I will not be your God. 10 Yet the number of the children of Israel shall be as the sand of the sea, which cannot be measured nor numbered; and it shall come to pass, that in the place where it was said unto them, Ye are not my people, there it shall be said unto them, Ye are the sons of the living God. 11 Then shall the children of Judah and the children of Israel be gathered together, and appoint themselves one head, and they shall come up out of the land: for great shall be the day of Jezreel.

2 Say ye unto your brethren, Ammi; and to your sisters, Ruhamah. 2 Plead with your mother, plead: for she is not my wife, neither I am her husband: let her therefore put away her whoredoms out of her sight, and her adulteries from between her breasts; 3 Lest I strip her naked, and make her as in the day when she was born, and make her as a wilderness, and set her as a dry land, and slay her with thirst. 4 I will not have mercy upon her children; for they be children of whoredoms. 5 For their mother hath played the harlot: she that bare them hath done shamefully: for she said, I will go after my lovers, that give me my bread and my water, my wool and my flax, my oil and my drink. 6 Therefore, behold, I will hedge up thy way with thorns, and make a wall, that she shall not find her paths. 7 And she shall follow after her lovers, but she shall not overtake them; and she shall seek them, but shall not find them: then shall she say, I will go and return to my first husband; for then was it better with me than now. 8 For she did not know that I gave her corn, and wine, and oil, and multiplied her silver and gold, which they prepared for Baal. 9 Therefore will I return and take away my corn in the time thereof, and my wine in the season thereof, and will recover my wool and my flax given to cover her naked. 10 And now will I discover her lewdness in the sight of her lovers, and none shall deliver her out of mine hand. 11 I will also cause all her mirth to cease, her feast days, her new moons, and her sabbaths, and all her solemn feasts. 12 And I will destroy her vines and her fig trees, whereof she hath said, These are my rewards that my lovers have given me: and I will make them a forest, and the beasts of the field shall eat them. 13 And I will visit upon her the days of Baalim, wherein she burned unto them incense, and she decked herself with her earrings and her jewels, and she went after her lovers, and forgot me, saith the LORD. 14 Therefore, behold, I will allure her, and bring her into the wilderness, and speak comfortably unto her. 15 And I will give her her vineyards from thence, and the valley of Achor for a door of hope: and she shall sing there, as in the days of her youth, and as in the day when she came up out of the land of Egypt. 16 And it shall be at that day, saith the LORD, that thou shalt call me Ishi; and shalt call me no more Baali. 17 For I will take away the names of Baalim out of her mouth, and they shall no more be remembered by their name. 18 And in that day will I make a covenant for them with the beasts of the field, and with the fowls of heaven, and with the creeping things of the ground: and I will break the bow and the sword and the battle out of the earth, and will make them to lie down safely. 19 And I will betroth thee unto me for ever; yea, I will betroth thee unto me in righteousness, and in judgment, and in loving kindness, and in mercies. 20 I will even betroth thee unto me in faithfulness: and thou shalt know the LORD. 21 And it shall come to pass in that day, I will hear, saith the LORD, I will hear the heavens, and they shall hear the earth; 22 And the earth shall hear the corn, and the wine, and the oil; and they shall hear Jezreel. 23 And I will sow her unto me in the earth; and I will have mercy upon her that had not obtained mercy; and I will say to them which were not my people, Thou art my people; and they shall say, Thou art my God.

3 Then said the LORD unto me, Go yet, love a woman beloved of her friend, yet an adulteress, according to the love of the LORD toward the children of Israel, who look to other gods, and love flagons of wine. 2 So I bought her unto me for fifteen pieces of silver, and for a homer of barley, and a lethech of barley: 3 And I said unto her, Thou shalt abide for me many days; thou shalt not play the harlot, and thou shalt not be for another man: so will I also be for thee. 4 For the children of Israel shall abide many days without king, and without prince, and without sacrifice, and without image, and without ephod, and without teraphim: 5 Afterward shall the children of Israel return, and seek the LORD their God, and David their king; and shall fear the LORD and his goodness in the latter days.

4 Hear the word of the LORD, ye children of Israel: for the LORD hath a controversy with the inhabitants of the land, because there is no truth, nor mercy, nor knowledge of God in the land. 2 By swearing, and lying, and killing, and stealing, and committing adultery, they break out, and blood touches blood. 3 Therefore shall the land mourn, and every one that dwelleth therein shall languish, with the beasts of the field, and with the fowls of heaven; yea, the fishes of the sea also shall be taken away. 4 Yet let no man strive, nor reprove another: for your people are as they that strive with the priest. 5 Therefore shalt thou fall in the day, and the prophet also shall fall with thee in the night, and I will destroy your mother. 6 My people are destroyed for lack of knowledge: because thou hast rejected knowledge, I will also reject thee, that thou shalt be no priest to me: seeing thou hast forgotten the law of thy God, I will also forget your children. 7 As they were so they sinned against me: therefore will I change their glory into shame. 8 They eat up the sin of my people, and they set their heart on their iniquity. 9 And there shall be like people like priest: and I will punish them for their ways, and reward them their doings. 10 For they shall eat, and not have enough: they have committed whoredom, and have not increased: because they have left off to take heed to the LORD. 11 Whoredom and wine and new wine take away the heart. 12 My people ask counsel at their stocks, and their staff declareth unto them: for the spirit of whoredoms hath caused them to err, and they have gone astray from their God. 13 They sacrifice upon the top of the mountains, and burn incense upon the hills, under oaks and poplars and terebinths, because the shadow thereof is good: therefore your daughters shall commit whoredom, and your spouses shall commit adultery. 14 I will not punish your daughters when they commit whoredom, nor your spouses when they commit adultery: for themselves are separated with whores, and they sacrifice with harlots: therefore the people that doth not understand shall fall. 15 Though thou, Israel, play the harlot, yet let not Judah offend; and come not ye unto Gilgal, neither go ye up to Beth-aven, nor swear, The LORD liveth. 16 For Israel slideth back as a backsliding heifer: now the LORD will feed them as a lamb in a large place. 17 Ephraim is joined to idols: let him alone. 18 Their drink is sour: they have committed whoredom continually: their princes with shame do love, Give ye. 19 The wind hath bound up her in its wings, and they shall be ashamed because of their sacrifices.

5 Hear ye this, O priests; and hearken, ye house of Israel; and give ye ear, O house of the king; for judgment is toward you, because ye have been a snare on Mizpah, and a net spread upon Tabor. 2 And the revolters are gone deep in the slaughter, though I have been a rebuker of them all. 3 I knew Ephraim, and Israel is not hid from me: for now, O Ephraim, thou committest whoredom, and Israel is defiled. 4 They will not frame their doings to turn unto their God: for the spirit of whoredoms is in the midst of them, and they have not known the LORD. 5 And the pride of Israel doth testify to his face: therefore shall Israel and Ephraim fall in their iniquity; Judah also shall fall with them. 6 They go with their flocks and with their herds to seek the LORD; but they shall not find him; he hath withdrawn himself from them. 7 They have dealt unto the LORD, for they have begotten strange children: now shall a month devour them with their portions. 8 Blow ye the cornet in Gibeah, and the trumpet in Ramah: cry aloud at Beth-aven, after thee, O Benjamin. 9 Ephraim shall be desolate in the day of rebuke: among the tribes of Israel I make known that which shall be. 10 The princes of Judah were like them that remove the bound: therefore I will pour out my wrath upon them like water. 11 Ephraim is oppressed and broken in judgment, because he willingly walked after the commandment. 12 Therefore I was unto Ephraim as a moth, and to the house of Judah as rottenness. 13 When Ephraim saw his sickness, and Judah saw his wound, then went Ephraim to the Assyrian, and sent to king Jareb: yet he cannot heal you, nor cure you of your wound. 14 For I will be unto Ephraim as a lion, and as a young lion to the house of Judah: I, even I, will tear and go away; I will take away, and none shall rescue. 15 I will go and return to my place, till they acknowledge their offence, and seek my face: in their affliction they will seek me early.

6 Come, and let us return unto the LORD: for he hath torn, and he will heal us; he hath smitten, and he will bind us up. 2 After two days will he revive us: in the third day he will raise us up, and we shall live in his sight. 3 Then shall we know, if we follow on to know the LORD: his going forth is prepared as the morning; and he shall come unto us as the rain, as the latter and former rain unto the earth. 4 O Ephraim, what shall I do unto thee? O Judah, what shall I do unto thee? for your goodness is as a morning cloud, and as the early dew it goeth away. 5 Therefore I hewed them by the prophets; I slew them by the words of my mouth: and thy judgments are as the light that goeth forth. 6 For I desired mercy, and not sacrifice; and the knowledge of God more than burnt offerings. 7 But they like men have transgressed the covenant: there they dealt treacherously against me. 8 Gilead is a city of them that work iniquity, and is polluted with blood. 9 And as troops of robbers wait for a man, so the company of priests murder in the way by consent: yea, they commit lewdness. 10 I have seen an horrible thing in the house of Israel: there is the whoredom of Ephraim, Israel is defiled. 11 Also, O Judah, he hath set a harvest for you, when I return the captivity of my people.

אמר יהוה אל משה בהר סיני לאמר׃ 2 דבר אל בני ישראל
וכי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת
ליהוה׃ 3 שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך
ואספת את תבואתה׃ 4 ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה
לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר׃ 5 את
סחיר קצירך לא תקצר ובציר נזירך לא תבצר שנת שבתון
יהיה לארץ׃ 6 ושבת הארץ אכלה לכם לך ולעבדך ולאמתך
ולשכירך ולתושבך הגרים עמך׃ 7 ולבהמתך ולחיה אשר
בארצך תהיה כל תבואתה לאכל׃ 8 וספרת לך שבעת
שבתות השנים שבע פעמים ושבעת השנים שבע שנים
והיו לך ימי שבעת השבתות תשע ושבעים שנה׃ 9 והעבר
שופר תרועה בחדש השביעי בעשור לחדש ביום הכפרים
תעבירו שופר בכל ארצכם׃ 10 וקדשתם את שנת החמשים
שנה וקראתם דרור בארץ לכל יושביה יובל הוא תהיה
לכם ושבתם איש אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשובו׃
11 יובל השנה היא תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את
סחיר נזיריה ולא תבצרו את בצירים׃ 12 כי יובל הוא
קדש יהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה׃ 13 בשנת
היובל הזאת תשובו איש אל אחזתו׃ 14 וכי תמכרו
ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את
אחיו׃ 15 במספר שנים אחר היובל תקנה מעמיתך
במספר שני תבואת הוא מכר לך׃ 16 לרב השנים תרבה
מקנתו ולמעט השנים תמעיט מקנתו כי מספר תבואות
הוא מכר לך׃ 17 ולא תונו איש את עמיתו ויראת
מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם׃ 18 ועשיתם את חקתי
ואת משפטי תשמרו ועשיתם אותם וישבתם לבטח על
הארץ׃ 19 ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם
לבטח עליה׃ 20 וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית
הן לא נזרע לא אסף את תבואתנו׃ 21 וצויתי את
ברכתי לכם בשנה הששית והעשה את התבואה לשלש
השנים׃ 22 ושנתם את השמינית ואכלתם מן התבואה
הישן עד שנת התשיעית עד בוא תבואתו תאכלו
הישן׃ 23 והארץ לא תמכר לצמיתות כי לי הארץ
כי גרים ותושבים אתם עמדי׃ 24 ובכל ארץ אחוזתכם
גאלה תתנו לארץ׃ 25 כי ימוך אחיך עמך וממך
ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד׃ 26 כמשכיר כתושב
יהיה עמך עד שנת היובל יעבד עמך׃ 27 וגאלו בני
אביו אתו ושב אל אחזתו׃ 28 ואם לא הגיעה ידו
די השיב לו מכרו ביד הקנה עד שנת היובל ויצא
ביובל ושב לאחזתו׃ 29 ואיש כי ימכר בית מושב עיר
ונמכר לו עד תם שנת מלאת ימי מכרו יהיה גאלתו׃
30 ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית
אשר בעיר אשר לו לצמיתם לדרתיו לא יצא ביובל׃
31 ובתי החצרים אשר אין להם חומה סביב שדה הארץ
יחשבו גאלה תהיה לו ובצאת היובל יצא׃ 32 ובערי
הלוים בתי ערי אחזתם גאולת עולם יהיה ללוים׃
33 וגאלת הלוים ויצא מבית הנמכר בערי אחזתם
כי בתי ערי הלוים הם תחת בני ישראל׃
34 ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי אחזת עולם הוא
להם׃

5 1 ואם מוך אחיך עמך וחזק ידו עמך והחיתה בו
גר ותושב וחי עמך׃ 2 אל תקח מאתו נשך ותרבית
ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך׃ 3 את כספך לא תתן
לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך׃ 4 אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ
כנען להיות לכם לאלהים׃ 5 וכי יתמך אחיך עמך
ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד׃ 6 כשכיר כתושב
יהיה עמך עד שנת היובל יעבד עמך׃ 7 ולבהמתך
ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל׃ 8 וספרת
לך שבעת שבתות השנים שבע פעמים ושבעת השנים
שבע שנים והיו לך ימי שבעת השבתות תשע ושבעים
שנה׃ 9 והעבר שופר תרועה בחדש השביעי בעשור
לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם׃
10 וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור
בארץ לכל יושביה יובל הוא תהיה לכם ושבתם
איש אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשובו׃ 11 יובל
השנה היא תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את
סחיר נזיריה ולא תבצרו את בצירים׃ 12 כי יובל
הוא קדש יהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה׃
13 בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחזתו׃
14 וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך
אל תונו איש את אחיו׃ 15 במספר שנים אחר היובל
תקנה מעמיתך במספר שני תבואת הוא מכר לך׃
16 לרב השנים תרבה מקנתו ולמעט השנים תמעיט
מקנתו כי מספר תבואות הוא מכר לך׃ 17 ולא תונו
איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם׃
18 ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם
אותם וישבתם לבטח בארץ׃ 19 ונתנה הארץ פריה
ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה׃ 20 וכי תאמרו
מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע לא נאסף את
תבואתנו׃ 21 וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית
והעשה את התבואה לשלש השנים׃ 22 ושנתם את
השמינית ואכלתם מן התבואה הישן עד שנת התשיעית
עד בוא תבואתו תאכלו הישן׃ 23 והארץ לא תמכר
לצמיתות כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי׃
24 ובכל ארץ אחוזתכם גאלה תתנו לארץ׃ 25 כי
יתרושש אחיך ומכר מאחזתו ובא גאלו הקרב אליו
וגאל את מכר אחיו׃ 26 ואיש כי אין לו גאל והשיגה
ידו ומצא די גאלתו׃ 27 וחשב את שני מכרו והשיב
את העודף לאיש אשר מכר לו ושב לאחזתו׃ 28 ואם
לא מצאה ידו די השיב לו והיה מכרו בידו עד שנת
היובל ויצא ביובל ושב לאחזתו׃ 29 ואיש כי ימכר בית
מושב עיר חומה והיתה גאלתו עד תם ימי שנת מכרו
יהיו ימים אחדים גאלתו׃ 30 ואם לא נגאל עד מלאת
לו שנה תמימה וקם הבית אשר בעיר אשר לו לצמיתם
לדרתיו לא יצא ביובל׃ 31 ובתי החצרות אשר אין
להם חומה סביב שדה הארץ יחשבו גאלה תהיה לו
ובצאת היובל יצא׃ 32 וערי הלוים בתי עיר אחזתם
גאולת עולם יהיה ללוים׃ 33 וגאלת מן הלוים ויצא
מבית הנמכר בעיר אחזתו כי בתי עיר הלוים הם
תוך בני ישראל׃ 34 ושדה מגרש עריהם לא ימכר
כי אחזת עולם הוא להם׃

ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܡܫܝܚܐ ܘܠܐܒܝܢ ܕܢܬܩܒܠܘܢ ܠܗ ܒܫܡܗ ܕܝܠܝ ܡܛܠ ܕܠܐ ܝܕܥܝܢ ܠܡܫܕܪܗ ܕܐܒܐ ܘܠܐ ܠܝܠܕܬܐ ܠܝܠܕܬܐ ܕܡܝܬܐ ܘܠܐ ܠܝܠܕܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܢܚܝܐ ܘܢܫܬܡܥ ܠܗ ܡܛܠ ܕܫܡܥ ܠܝ ܐܢܬ ܘܐܢܬܝ ܬܗܘܝܢ ܚܕ ܒܡܫܝܚܐ ܕ

מלאכתו

1 אמלל משכיל בעבר מדבר פרנסתכם מלאה
מדבר בעבר בעבר משכיל בעבר מדבר
2 בחר בחר מלאך לי מלאכה בחר מלאך
מדבר 3 משכיל בעבר מדבר מלאך מדבר לב, מלאכי מדבר מדבר
4 בחל בחר מלאך, בחל מלאכה מדבר מדבר מדבר 5 מדבר מלאכה מדבר
מלאכה מדבר מלאכה לי מלאכה מלאכה לב מלאכה מדבר מלאכה
בחר, בחר 6 מלאך בחל מדבר מדבר לב מדבר מדבר לי דבר, בחר
7 משכיל בעבר מדבר בחל מלאכה בעבר מלאכה בחר מלאכה
מלאכה בחל בחל לי לבחור מלאכה לב בחר מלאכה בחל בחר
מדבר מלאכה מדבר, מלאכה בחר בחל מדבר מדבר מדבר מדבר
מלאכה מדבר מדבר לי מדבר 8 מלאכה מלאכה מדבר מדבר
מדבר מלאכה מדבר לי מדבר 9 מלאכה מדבר מדבר מדבר מדבר
בחל מלאכה בחר מלאכה לב מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר
בחר מלאכה מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר מדבר
מדבר מדבר

7 אבל אם יבוא הלוי מאחת הערים אשר לו בכל ישראל
אשר הוא גר שם אל המקום אשר יבחר יהוה, 8 ושרת
בשם יהוה אלהיו ככל אחיו הלוים העמדים שם לפני יהוה
ולקח חלק אל חלק מלבד אשר מכר לאב׳ 9 כי תבא אל הארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבות הגוים
ההם, 10 לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קוסם קסמים
מעונן ומנחש וכשף, 11 וחובר חבר ושאל אוב וידעוני ודרש
אל המתים, 12 כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבות
האלה יהוה אלהיך מגרשם מפניך, 13 תמים תהיה עם יהוה
אלהיך, 14 כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעננים
ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך, 15 נביא
מקרבך מאחיך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון,
16 ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחורב ביום הקהל
לאמר לא אוסיף לשמע את קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה
הזאת לא אראה עוד פן אמות, 17 ויאמר יהוה אלי היטיבו
אשר דברו, 18 נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי
דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצוה אתו, 19 והיה
האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש
מעמו, 20 אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי אשר לא
צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא
ההוא, 21 וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא
דברו יהוה, 22 אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר
ולא יקום הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בזדון דברו הנביא
לא תגור ממנו, 23 כי יבא איש אל רעהו לרצח בערמה ואורב
לו וקם עליו והכהו נפש ומת ואל אחת מן הערים האלה
ונס שמה, 4 לא תגרע את גבול רעך אשר גבלו ראשנים
בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה,
2 עד שנים עדים יקום לענה חמס כל חטא וכל עון בכל
חטא אשר יחטא על פי שלשה עדים יקום דבר, 3 וחקרת
היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל,
4 אז תגשון אל הכהנים הלוים וגם אל השפט אשר יהיה
בימים ההם ודרשת היטב ואמרו לך את דבר המשפט, 5 על
פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה
לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל, 6 האיש
אשר יעשה בזדון לא יומת על פי עד אחד בכל חטא ובכל
עון בכל חטא אשר יחטא על פי שני עדים או על פי שלשה
עדים יומת המת, 7 ידי העדים תהיה בו בראשונה להמיתו
ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך, 8 כי יפלא
ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע
דברי ריב בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך בו, 9 ובאת אל הכהנים הלוים ואל השפט
אשר יהיה בימים ההם ודרשו והגידו לך את דבר המשפט,
10 ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא
אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך, 11 על
פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה
לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל, 12 והאיש
אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם
את יהוה אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת
הרע מישראל, 13 וכל העם ישמעו ויראו ולא יזדון עוד,
14 כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה
וישבת בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר
סביבותי, 15 שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה
אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת
עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא, 16 רק לא ירבה לו
סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוסים
ויהוה אמר לכם לא תוספון לשוב דרך הזה עוד, 17 ולא
ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו
מאד, 18 והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את
משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלוים,
19 והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען למד ליראה
את יהוה אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת
ואת החקים האלה לעשתם, 20 לבלתי רום לבבו מאחיו
ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים
על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל

1 ܐܒܐ ܕܝܠܝ ܡܫܝܚܐ ܥܒܕܐ ܘܫܠܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܠܬܪܥܣܪ ܫܒܛܝܢ ܕܐܬܝܠܝܢ ܒܫܡܐ ܕܝܠܝ ܡܫܝܚܐ ܠܩܕܝܫܐ ܕܐܝܬܝܢ ܒܐܦܣܘܣ ܘܠܡܗܝܡܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܒܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܢܗܘܢ ܠܟܘܢ ܨܒܝܢ ܘܫܠܡܐ ܡܢ ܐܠܗܢ ܐܒܘܢ ܘܡܢ ܡܪܝܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܠܘ

ܐܠܗܐ ܕܫܠܡܐ ܗܘ ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܡܪܝܡ ܒܪܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܚܝܐ ܘܩܝܡܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܐ ܒܫܡܗ ܕܐܒܐ ܘܒܪܗ ܘܒܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܗܘ ܕܐܠܗܐ ܚܝܐ ܕܐܬܐ ܠܕܝܢܐ ܘܠܡܩܛܠܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܢܚܘܪ ܠܗ ܒܫܡܗ ܕܐܒܐ ܘܒܪܗ ܘܒܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܗܘ ܕܡܠܠ ܥܠ ܢܒܝܐ ܕܥܒܕ ܢܣܬܐ ܘܫܠܝܚܐ ܕܫܡܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܗܘܐ ܒܗ ܫܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܠܡܕܝܢܬܗ ܕܐܠܗܐ ܘܠܡܕܝܢܬܗ ܕܐܠܗ

ירמיהו-ד

1 הדברים אשר דבר ירמיהו בן־חלקיה מן־הכהנים אשר בענתות בארץ בנימן׃ 2 אשר היה דבר־יהוה אליו בימי יאשיהו בן־אמון מלך יהודה בשלשה עשרה שנה למלכותו׃ 3 וגם היה בימי יהויקים בן־יאשיהו מלך יהודה עד תם־שתים עשרה שנה צדקיהו בן־יאשיהו מלך יהודה עד גלות ירושלים בחדש החמישי׃ 4 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ 5 בטרם אצרך בבטן ידעתיך ובטרם תצא מרחם הקדשתיך נביא לגוים נתתיך׃ 6 ואמר אהה אדני יהוה הן לא־ידעתי דבר כי־נער אנכי׃ 7 ויאמר יהוה אלי אל־תאמר נער אנכי כי אל־כל־אשר אשלחך תלך ואת־כל־אשר אצוך תדבר׃ 8 אל־תירא מפניהם כי־אתך אני להצילך נאם־יהוה׃ 9 וישלח יהוה את־ידו ויגע על־פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי בפיך׃ 10 ראה הפקדתיך היום הזה על־הגוים ועל־הממלכות לנתוש ולנתץ ולאבד ולהרס לבנות ולנטע׃ 11 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר מה־אתה רואה ירמיהו ואמר מקל־שקד אני רואה׃ 12 ויאמר יהוה אלי היטב ראיתה כי־שקד אני עתד על־דברי לעשותו׃ 13 ויהי דבר־יהוה אלי שנית לאמר מה־אתה רואה ואמר סיר נפוח אני רואה ומפניו מצפונה׃ 14 ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל־יושבי הארצות׃ 15 כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות צפון נאם־יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלים ועל כל־חומותיה סביב ועל כל־ערי יהודה׃ 16 ודברתי משפטי אותם על כל־רעתם אשר עזבוני ויקטירו לאלהים אחרים ולהשתחות למעשי ידיהם׃ 17 ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל־אשר אנכי מצוה אותך אל־תחת מפניהם פן־אחתך לפניהם׃ 18 ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחומת נחושת על כל־הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃ 19 ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי־אתך אני נאם־יהוה להצילך׃ 20 פרשת אל־ירמיהו לאמר׃

3 אמר לאמר הן־שלח איש את־אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש אחר הן־ישוב אליה עוד הלא חנף תחנף הארץ ההוא ואת רעים רבים זנית ושבי אלי נאם־יהוה׃ 2 שא עיניך אל־שפים וראי היכן לא שכבת בדרך יושב־לו־להם כערבי במדבר׃ 3 ותחנף הארץ בזנותיך וברעתך׃ 4 הלא־מעתה קרא־לי אבי אלוף נעורי אתה׃ 5 הלעולם יטור אם־ישמר לנצח הן דברת הרעות ותוכלנה׃ 6 ויהוה אמר אלי בימי יאשיהו המלך הראית אשר־עשתה משובה ישראל הלכה על־כל־הר גבה ואל־תחת כל־עץ רענן ושם זנתה׃ 7 ואמרתי אחר עשותה כל־אלה תשובי אלי ולא שבה ותרא בגדתה יהודה אחותה׃ 8 וראתה כי־על־כן אשר נאפו משובה ישראל את־נפש אל־תירא גם־אתה לכי וישבו אחותך יהודה׃ 9 והיה מקול זנותה וחנפה את־הארץ ונאף את־אבן ואת־עץ׃ 10 וגם בזאת לא־שבה אליי בגדתה יהודה אחותה בכל־לבה כי־אם־בשקר נאם־יהוה׃ 11 ויאמר יהוה אלי צדקה נפשי משובה ישראל מבגדה׃ 12 הלך וקראת את־הדברים האלה צפונה ואמרת שובה משובה ישראל נאם־יהוה לא־אפיל פני בכם כי־חסיד אני נאם־יהוה לא־אטור לעולם׃ 13 אך דעי עונך כי־בפשעך פשעת בי׳ אלהיך ותפיצי את־דרכיך לזרים תחת כל־עץ רענן ובקולי לא שמעתם נאם־יהוה׃ 14 שובו בנים שובבים נאם־יהוה כי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושני מבית ולקחתי אתכם׃ 15 ונתתי לכם רעים כלבי׳ ורעו אתכם דעת והשכיל׃ 16 והיה כי תרבו ופריתם בארץ בימים ההם נאם־יהוה לא־יאמרו עוד ארון ברית־יהוה לא תעלה על־לב ולא יזכרו אותו ולא יפקדו ולא יעשה עוד׃ 17 בעת ההיא יקראו לירושלים כסא יהוה וקוו אליה כל־הגוים לשם יהוה לירושלים ולא־יהלכו עוד אחרי שררות לבם הרע׃ 18 בימים ההם תלך בית־יהודה אל־בית ישראל יבואו יחדו מארץ צפון אל־הארץ אשר הנחלתי את־אבותיכם׃ 19 ואני אמרתי איך אשיתך בבנים ואתן לך ארץ חמדה צבי צבאות גוים ואמרתי אבי תקראי לי ולא תשובי מאחרי׃ 20 אכן בגדה אשה מרעה כן בגדתם בית ישראל נאם־יהוה׃

3 2 ובמרום שפים עמדת לך כערבי בדרך יושבת לם־ה׳ וחנפת הארץ בזנותיך ורעתך׃ 3 לכן נמנעו רבבים ומלקוש לא היה ומצח אשה זונה מאנת הכלם׃ 4 הלא מעתה קרא־לי אבי אלוף נעורי אתה׃ 5 הלעולם יטור אם־יצור לנצח הן דברת הרעות ותוכלנה׃ 6 ויהוה אמר אלי בימי יאשיהו המלך הראית אשר־עשתה משובה ישראל הלכה על־כל־הר גבה ואל־תחת כל־עץ רענן ושם זנתה׃ 7 ואמרתי אחר עשותה כל־אלה תשובי אלי ולא שבה ותרא בגדתה יהודה אחותה׃ 8 וראתה כי־על־כן אשר נאפו משובה ישראל את־נפש אל־תירא גם־אתה לכי וישבו אחותך יהודה׃ 9 והיה מקול זנותה וחנפה את־הארץ ונאף את־אבן ואת־עץ׃ 10 וגם בזאת לא־שבה אליי בגדתה יהודה אחותה בכל־לבה כי־אם־בשקר נאם־יהוה׃ 11 ויאמר יהוה אלי צדקה נפשי משובה ישראל מבגדה׃ 12 הלך וקראת את־הדברים האלה צפונה ואמרת שובה משובה ישראל נאם־יהוה לא־אפיל פני בכם כי־חסיד אני נאם־יהוה לא־אטור לעולם׃ 13 אך דעי עונך כי־בפשעך פשעת בי׳ אלהיך ותפיצי את־דרכיך לזרים תחת כל־עץ רענן ובקולי לא שמעתם נאם־יהוה׃ 14 שובו בנים שובבים נאם־יהוה כי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושני מבית ולקחתי אתכם׃ 15 והבאתי לכם רעים כלבי׳ ורעו אתכם דעת והשכיל׃ 16 והיה כי תרבו ופריתם בארץ בימים ההם נאם־יהוה לא־יאמרו עוד ארון ברית־יהוה לא תעלה על־לב ולא יזכרו אותו ולא יפקדו ולא יעשה עוד׃ 17 בעת ההיא יקראו לירושלים כסא יהוה וקוו אליה כל־הגוים לשם יהוה לירושלים ולא־יהלכו עוד אחרי שררות לבם הרע׃ 18 בימים ההם תלך בית־יהודה אל־בית ישראל יבואו יחדו מארץ צפון אל־הארץ אשר הנחלתי את־אבותיכם׃ 19 ואני אמרתי איך אשיתך בבנים ואתן לך ארץ חמדה צבי צבאות גוים ואמרתי אבי תקראי לי ולא תשובי מאחרי׃ 20 אכן בגדה אשה מרעה כן בגדתם בית ישראל נאם־יהוה׃

13 Now I want you to know, brothers and sisters,
that I have often planned to come to you
(but have been prevented from coming
up to now), so that I might reap a harvest
among you also, just as I have
among the rest of the Gentiles.
14 I am obligated both to Greeks and
barbarians, both to the wise and
the foolish. 15 That is why I am so
eager to preach the Gospel also
to you who live in Rome.
16 For I am not ashamed of the Gospel,
because it is God's power at work
bringing salvation to everyone who
believes: first to the Jew, then
also to the Gentile. 17 For in the Gospel
God's righteousness is revealed
through faith for faith, just as it is
written: "The righteous will live
by faith."
18 The wrath of God is being revealed
from heaven against all the godless
and wicked people who suppress
the truth by their wickedness.

5 So we are now
at peace with God because
we have been declared
righteous by our faith.
2 We can now look
forward to God's
glorious splendor
with great confidence
because of what our
Lord Jesus Christ
has done for us.
3 But that isn't all
we can look
forward to! We
can also rejoice
in our troubles,
because we know
that trouble
produces
4 endurance,
and endurance
develops
character,
5 and character
strengthens
our hope.
This hope will
never disappoint us
because we
6 know how
much God
loves us
now that the Holy
Spirit has
7 poured
God's love
into our
8 while we were
still
powerless,
Christ
died for
9 Since we
are now
declared
10 Since we
were
enemies
when
11 We
also
rejoice
12 Sin
entered
the world
13 Sin
was
14 Adam
15 But
God's
16 And
17 Death
18 Adam
19 Because
20 The
21 So
22 Now
23 Sin
24 Sin
25 Death
26 Adam
27 But
28 Sin

ܬܝܡܬܐܘܣ ܒ

1 ܬܝܡܬܐܘܣ ܪܫܝܠܐ ܕܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܠܘܬ ܪܚܡܐ ܘܫܠܡܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܒܘܢ ܘܡܢ ܡܫܝܚܐ ܝܫܘܥ ܡܪܢܢ 2 ܠܬܝܡܬܐܘܣ ܒܪܝܐ ܚܝܢܐ ܒܡܫܝܚܐ ܝܫܘܥ ܡܪܢܢ ܚܢܢ ܠܟܘܢ ܪܚܡܐ ܘܫܠܡܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܒܘܢ ܘܡܢ ܡܫܝܚܐ ܝܫܘܥ ܡܪܢܢ 3 ܕܐܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢ ܡܪܝܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܚܝܐ ܕܢܬܬܝ ܠܢ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܕܐܬܐ ܕܢܬܚܙܐ ܒܗ ܠܥܠܡ ܕܥܠܡ

1

ראשית הבשורה ישוע המשיח בן־אלוהים׳ 2 כפי שכתוב בנביאים
הנה אני שולח את מלאכי לפניך, האשר יכין את דרכך. 3 קול
קורא במדבר: הכינו את דרך אדוני, יישרו נתיבותיו. 4 הופיע
יוחנן המטביל במדבר, הטביל אנשים וקרא להם לשוב בתשובה
ולקבל טבילה לסליחת חטאים. 5 אליו יצאו כל יושבי יהודה
וכל תושבי ירושלים, הודו בחטאיהם ונטבלו בידו בנהר הירדן.
6 יוחנן לבש בגדי שער גמל וחגר חגורת עור במתניו, ואכל
חגבים ודבש יער. 7 הוא הטיף ואמר: אחרי בא אדם גדול ממני,
אשר אינני ראוי אפילו לכרוע ולהתיר את רצועות נעליו. 8 אני
טבלתי אתכם במים, אבל הוא יטבול אתכם ברוח הקודש. 9 בימים
ההם בא ישוע מנצרת הגליל ונטבל בידי יוחנן בנהר הירדן.
10 ומיד עלה ממים, וראה את השמים נפתחים והרוח יורדת
אליו כיונה. 11 ונשמע קול מן השמים: אתה בני האהוב, בך
חפצתי. 12 מיד הוציא אותו הרוח אל המדבר. 13 ושהה שם
ארבעים יום, ונוסה על־ידי השטן. הוא חי עם החיות הפראיות,
ומלאכים שירתו אותו.

14 אחרי שיוחנן נתפס, הגיע ישוע אל גליל ובשר את בשורת
אלוהים. 15 הוא אמר: הגיע הזמן, מלכות אלוהים קרובה!
שובו בתשובה והאמינו בבשורה! 16 בעוד ישוע הולך לאורך
חוף ים גליל, ראה את שמעון ואת אחיו אנדרי משליכים רשת
בים, כי היו דייגים. 17 ישוע קרא אליהם: לכו אחרי, ואני
אעשה אתכם דייגי בני אדם. 18 ומיד עזבו את רשתותיהם
והלכו אחריו. 19 הוא המשיך ללכת מעט הלאה, וראה את יעקב
בן זבדי ואת יוחנן אחיו, בסירתם ליד רשתותיהם, מתקנים
אותן. 20 מיד קרא להם, והם עזבו את אביהם זבדי בסירה
עם השכירים, והלכו אחרי ישוע.

2

כעבור ימים אחדים חזר ישוע לכפר נחום, ונודע לכולם
שהוא בבית. 2 אנשים רבים התאספו, עד שלא היה מקום
אפילו ליד הדלת; הוא דיבר אליהם את דבר אלוהים.
3 אז באו אליו ארבעה אנשים, נושאים משכב ובו שיתוק.
4 מאחר שלא יכלו להגיע אליו בגלל ההמון, פרצו את הגג
שמעל ראשו, ואחרי שחילצו חור הורידו את המשכב
עם האיש המשותק לרצפה, לפני ישוע. 5 כאשר ראה ישוע
את אמונתם, אמר לאיש המשותק: בני, סלחו לך חטאיך.
6 היו שם כמה מלומדי דת, יושבים ומהרהרים בלבם:
7 מדוע דובר אדם זה כך? הרי רק אלוהים יכול לסלוח
חטאים! 8 מיד הבין ישוע, בעזרת רוחו הקדושה, מה הם
חושבים בלבם, ואמר אליהם: מדוע אתם מהרהרים בלבבותיכם?
9 מה קל יותר לומר לאיש המשותק: סלחו לך חטאיך,
או לומר: קום, קח את משכבך והלך? 10 אולם, כדי שתדעו
שלבן האדם יש רשות בארץ לסלוח חטאים, הוא אמר לאיש
המשותק: 11 אני אומר לך, קום, קח את משכבך ולך לביתך.
12 האיש קם, לקח מיד את משכבו, ויצא לעיני כולם. כולם
נדהמו, ושבחו את אלוהים ואמרו: לא ראינו דבר כזה מעולם!

13 ישוע יצא שוב אל הים, ולימד את העם. 14 בעודו הולך
לאורך חוף הים, ראה את לוי בן חלפי יושב ליד מכס־המיסים
שלו, ואמר לו: לך אחרי. לוי קם ועזב הכל, והלך אחרי ישוע.
15 אחר כך ישב ישוע לאכול בביתו של לוי, ורבים מן המכסנים
והחוטאים ישבו אל שולחן האוכל יחד עם ישוע ותלמידיו,
כי רבים היו אלה שהלכו אחריו. 16 כאשר ראו חכמי הדת
הפרושים שישוע אוכל עם מכסנים וחוטאים, אמרו לתלמידיו:
מדוע אוכל מורכם עם אנשים כאלה? 17 כאשר שמע ישוע
את הדברים, אמר אליהם: אין הרופא נחוץ לבריאים, אלא
לחולים. לא באתי לקרוא לצדיקים, אלא לחוטאים.

18 תלמידי יוחנן ותלמידי הפרושים נהגו לצום. אנשים
באו אל ישוע ואמרו לו: מדוע תלמידיך אינם צומים, בעוד
תלמידי יוחנן ותלמידי הפרושים צומים? 19 ענה ישוע:
הרי אי אפשר לבני החתן לצום בעוד החתן אתם! 20 אולם
הימים יבואו, וייקח החתן מאתם, ואז יצומו ביום ההוא.
21 אין אדם תופר בד חדש על בגד ישן, כי הבד החדש
יקרע את הישן, והקרע יגדל. 22 ואין אדם יין חדש בנאדות
ישנות, כי היין יפרוץ את הנאדות, והיין ייאבד, וגם
הנאדות. אלא יין חדש בנאדות חדשות.

3

ישוע נכנס שוב לבית הכנסת, ושם היה אדם אחד
שידו הימנית יבשה. 2 הם חיפשו אם ירפא ישוע ביום
השבת, כדי שיוכלו לגנות אותו. 3 אמר ישוע לאיש
המשותק: קום, עמוד לפנינו! 4 ואז פנה אל אנשי הדת
ושאל: האם מותר לעשות טוב ביום השבת, או לעשות רע?
להציל נפש, או לאבד אותה? אולם הם שתקו. 5 הביט בהם
ישוע בכעס, ונעצב מאד מקשיחות לבבם. אמר לאיש
המשותק: הושט את ידך! הושיט האיש את ידו, ונרפאה
ידו. 6 יצאו אנשי הדת ונועצו עם אנשי המפלגה הפוליטית
של הורודוס, כיצד יוכלו להרוג את ישוע.

7 ישוע ותלמידיו עזבו את המקום, ורבים מן העם הלכו
אחריהם מגליל ומיהודה. 8 גם מירושלים, מאדום, מעבר
לירדן, ומסביבות צור וצידון הגיעו אליו רבים, כי שמעו
מה הוא עושה. 9 אז אמר לתלמידיו שיכינו לו סירה קטנה,
כדי שלא יידחפו אליו האנשים. 10 כי ישוע רפא רבים,
ולכן נדחקו אליו כל אלה שסבלו מחולאים, כדי לגעת בו.
11 ואז, כאשר ראו אותו רוחות טמאות, נפלו לפניו וצעקו:
אתה בן־אלוהים! 12 אולם ישוע הזהיר אותם, שלא יגלו
מי הוא.

13 ישוע עלה אל ההר, וקרא אליו אנשים שרצה שיבואו
אליו, ואלה באו אליו. 14 הוא בחר בשנים־עשר מתלמידיו
לשמש שליחים, כדי שיהיו אתו, ויוכל לשלחם לדרך
לבשר את הבשורה. 15 הוא נתן לשליחים רשות לגרש רוחות
טמאות. 16 אלה הם שנים־עשר השליחים: שמעון, שאותו
כינה ישוע כיפא; 17 יעקב בן זבדי ויוחנן אחיו, שכינה
אותם בני רעם; 18 אנדרי, פיליפוס, בר־תולמי, מתי, תומא,
יעקב בן חלפי, תדאי, שמעון הקנאי, 19 ויהודה איש קריות,
שבגד בישוע.

20 ישוע הגיע לבית, ושוב נאספו אליו אנשים רבים,
עד שלא היה אפילו מקום לאכול. 21 כאשר שמעו בני
משפחתו, יצאו לתפוס אותו, כי אמרו: הוא משוגע!
22 אולם סופרים שירדו מירושלים אמרו: בעל־זבוב
שולט בו! 23 ישוע קרא אליהם, ואמר: איך אפשר
לשטן לגרש שטן? 24 אם ממלכה מתפלגת, לא תוכל
לעמוד; 25 ואם בית מתפלג, לא יוכל לעמוד; 26 ואם
השטן מתנגד לעצמו, ומתפלג, לא יוכל לעמוד, אלא
יגיע קצו. 27 אי אפשר לבוא לבית חזק ולגנוב רכוש,
אלא אם כן אגד תחילה את החזק; אז אפשר לגנוב
רכוש מבית חזק. 28 אמן, אני אומר לכם: כל חטא
ישלח לבני אדם, וכל גידופם אשר יגדפו אלוהים,
29 אולם מי שיגדף את רוח הקודש לא יסלח לו לעולם,
אלא יישא בעונש חטאו לעולם. 30 אמר זאת, כי אמרו
שרוח טמאה שולטת בו.

31 אמו ואחיו הגיעו, ועמדו בחוץ, ושלחו אליו לקרוא
לו. 32 ישבו אנשים רבים מסביבו, ואמרו לו: הנה אמך
ואחיך בחוץ, ומבקשים לדבר אתך. 33 הוא ענה: מי אמי
ומי אחי? 34 הביט בכל אלה שישבו מסביבו, ואמר:
הנה אמי ואחי! 35 כי כל אדם אשר יעשה את רצון
אלוהים, הוא אחי ואחותי ואמי.

6 אלוהים אמר נוח בשנת שש מאות שנה ומבול היה מים על הארץ
בחודש השני בשבעה עשר יום בחודש ביום הזה נבקעו כל מעיינות
תהום רבה וארובות השמים נפתחו׃ 12 והגשם היה על הארץ ארבעים
יום וארבעים לילה׃ 13 בעצם היום הזה בא נוח ושם וחם ויפת בניו
ואשת נוח ושלש נשי בניו אתם אל תבה׃ 14 הם והחיה למינה והבהמה
למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור
כל כנף׃ 15 ויבאו אל נוח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח
חיים׃ 16 והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים
וסגר יהוה בעדו׃

5 זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו׃
2 זכר ונקבה בראם וברכם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם׃ 3 ויחי אדם
שלשים שנה ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת׃
4 ויהי ימי אדם אחרי הולידו את שת שמנה מאות שנה וילד בנים
ובנות׃ 5 ויהי כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה
וימת׃ 6 וחי שת חמש שנים ומאת שנה והולד את אנוש׃ 7 ויחי שת
אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה והולד בנים
ובנות׃ 8 ויהי כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת׃
9 וחי אנוש תשעים שנה והולד את קינן׃ 10 ויחי אנוש אחרי הולידו
את קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה והולד בנים ובנות׃
11 ויהי כל ימי אנוש חמש שנים ותשעים שנה וימת׃ 12 וחי קינן שבעים
שנה והולד את מהללאל׃ 13 ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל
ארבעים שנה ושמנה מאות שנה והולד בנים ובנות׃ 14 ויהי כל ימי
קינן עשר שנים ותשע מאות שנה וימת׃ 15 וחי מהללאל חמש
ושישים שנה והולד את ירד׃ 16 ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד
שלשים שנה ומאת שנה והולד בנים ובנות׃ 17 ויהי כל ימי מהללאל
חמש ותשעים שנה ומאת שנה וימת׃ 18 וחי ירד שתים ושישים שנה
ומאת שנה והולד את חנוך׃ 19 ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך
שמנה מאות שנה והולד בנים ובנות׃ 20 ויהי כל ימי ירד שתים
ותשע מאות שנה וימת׃ 21 וחי חנוך חמש וששים שנה והולד את
מתושלח׃ 22 והתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח
שלש מאות שנה ושלשים שנה ומאתים שנה׃ 23 ויהי כל ימי חנוך
חמש וששים שנה ומאתים שנה׃ 24 ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו
כי לקח אתו אלהים׃ 25 וחי מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת שנה
והולד את למך׃ 26 ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתים
ושמנים שנה ושבע מאות שנה׃ 27 ויהי כל ימי מתושלח תשע
ושישים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ 28 וחי למך שתים ושמנים
שנה ומאת שנה והולד בן׃ 29 ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו
מן מעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה׃ 30 ויחי למך
אחרי הולידו את נח חמש ותשע מאות שנה והולד בנים ובנות׃
31 ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ומאתים שנה וימת׃ 32 ויהי נח
בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת׃

1

פאולוס ושילואנוס ותימותיאוס לכנסיית התסלונים
בעלת אב ואדון ישוע המשיח: חסד לכם ושלום
2 מאת אלוהים אבינו ואדוננו ישוע המשיח.
3 אנו מודים לאלוהים תמיד עליכם כולכם ומזכירים
אותכם בתפילותינו, 4 כי אנו זוכרים את מעשיכם
הנאמנים ואת עמלכם האוהב ואת סבלנותכם
המופלאה בתקוותכם אל אדוננו ישוע המשיח.
5 אנו יודעים, אחים אהובים אל אלוהים, שבחרתם
בכם. 6 בגלל בשורתנו לא הגעתם אליה בדברים
בלבד, אלא בכוח ובמעשים ובאמונה שלמה.
אתם יודעים איך חיינו בינכם למען הטובתכם.
7 ואתם, בעקבותינו ובעקבות אדוננו, הפכתם
לדוגמה לכל המאמינים בכל מקדוניה ואכאיה.
8 מדבר אלוהים יצא מתוככם לא רק אל מקדוניה
ואכאיה בלבד, אלא בכל מקום שבו נודע
אמונתכם באלוהים. אין צורך לדבר על כך,
9 כי אנשים מספרים על כך בעצמם. הם מספרים
איך הגעתם אלינו, איך עזבתם את האלילים
ופניתם אל אלוהים האמיתי והחי לעבדו,
10 (aiōnios g166) ואיך אתם מחכים לבנו מן השמים,
ישוע, אותו הקים מן המתים, ישוע המציל אותנו
מן הזעם הבא.

2

אתם יודעים, אחים אהובים, שביקורנו אצלכם
2 לא היה לשווא. אמנם סבלנו ונרדפנו בפיליפי
לפני כן, כפי שאתם יודעים, אך לא נרתענו
3 מלדבר אל אנשים בגלל אמונתנו. דברינו
לא נבעו מרמאות, לא מרצון לרמות אחרים,
4 ולא מתוך כוונות נסתרות. אלוהים בחן אותנו
ומצא אותנו ראויים לבשורה, ולכן אנו מדברים
5 לא כדי לרצות בני אדם, אלא כדי לרצות את
אלוהים, שבוחן את לבנו. אתם יודעים
6 שלא דיברנו אליכם מתוך חנופה, ולא
מתוך תאוות בצע. אלוהים הוא עד לכך.
7 אנו לא חיפשנו כבוד מבני אדם, לא מכם
ולא מאחרים. 8 אנו, כשליחי המשיח, יכולנו
לדרוש מכם כבוד, אבל לא דרשנו זאת. אנו
אוהבים אתכם כמו אם מטפלת אוהבת בילדיה.
9 אנו עובדים קשה ומתאמצים, אחים אהובים,
כדי לא להכביד עליכם בהוצאות בעת שבישרנו
לכם את בשורת אלוהים. 10 אתם עדים לכך
שהתנהגנו אליכם, המאמינים, בצדק ובישרון
ובתום לב. 11 אתם יודעים שכל אחד מכם
היה עבורנו כמו אב עבור בניו. 12 עודדנו
אותכם, ביקשנו מכם לחיות חיים ראויים
לאלוהים, שקרא לכם לחיות בממלכתו ובכבודו.
13 אנו מודים לאלוהים תמיד על כך שכאשר
שמעתם את דברי אלוהים, קבלתם אותם לא
כדברי בני אדם, אלא כדבר אלוהים, שאכן
הוא פועל בקרבכם המאמינים. 14 אחים אהובים,
אתם דומים לכנסיות אלוהים שנמצאות
ביהודה, שכן גם אתם סבלתם מידי בני עמכם
כפי שסבלו הכנסיות ביהודה מידי היהודים.
15 היהודים הרגו את הנביאים ואת אדוננו ישוע,
וגירשו אותנו. הם אינם מרצים את אלוהים
ומתנגדים לכל בני האדם. 16 הם מונעים
מאתנו לדבר אל הגויים כדי שיוושעו, ובכך
הם מגדילים את חטאיהם עד לקצה. אולם
הזעם האלוהי בא עליהם לבסוף.
17 אחים אהובים, נפרדנו מעט מאתכם
בגופנו, אך לא בלבנו. אנו מתגעגעים אליכם
ומנסים לראות אתכם פנים אל פנים. 18 רצינו
לבוא אליכם, אני פאולוס ואני שילואנוס,
ואפילו ניסינו פעמים רבות, אבל השטן
מנע זאת מאתנו. 19 מי הם הדבר שאנו
מקווים עליו, מי הם הכתר שבו אנו גאים
לפני אדוננו ישוע בבואו? הלא אתם!
20 כבודנו ושמחתנו הם אתם!

3

לכן, כאשר לא יכולנו עוד לסבול את הגעגועים
אליכם, הסכמנו לשלוח את אתונס לבדו
2 אל אחינו, עובדי אלוהים ומשרתיו בבשורת
המשיח, כדי שיחזק אותכם ויעודד אותכם
3 בעניין אמונתכם, כדי שלא יתרגשו מן
הסבל שעליו אנו עוברים. אתם יודעים
4 שאנו נועדנו לסבל. אמנם, בעת שהיינו
אצלכם הזהרנו אותכם מראש שנסבול.
5לכן, כאשר לא יכולתי עוד לסבול את
הגעגועים אליכם, שלחתי אל אמונתכם
כדי לבדוק אם לא הפתה אתכם הפתי
ואם עמלנו לא נעשה לריק.
6 אולם עתה חזר אלינו תימותיאוס מאתכם
ובישר לנו על אמונתכם ועל אהבתכם.
הוא אמר לנו שאתם זוכרים אותנו תמיד
ומתגעגעים לראות אותנו, כפי שגם אנו
מתגעגעים לראות אותכם. 7 לכן, אחים
אהובים, בעת צרתנו ומצוקתנו נחרדנו
ונעודדנו בגלל אמונתכם. 8 אם אתם
עומדים איתן באמונה בעבור אדוני, אנו
נחיה חיים מלאים. 9 אנו מודים לאלוהים
על כל השמחה שיש לנו בגלל אדוני, בגלל
אמונתכם. 10 אנו מתפללים ביום ובלילה
לראות אתכם פנים אל פנים ולהשלים
את אמונתכם. 11 אלוהים אבינו ואדוננו
ישוע המשיח, יישר דרכנו אליכם. 12 אדוני
יגדיל אתכם ויגרום לכם לאהוב זה את זה
ואת כל בני האדם, כפי שאנו אוהבים אתכם.
13 אלוהים יחזק אתכם ויגרום לכם לחיות
בקדושה ובטהרה לפני אלוהינו ואבינו
בבואו של אדוננו ישוע המשיח עם כל
קדושיו.

4

לבסוף, אחים אהובים, אנו מבקשים ומתחננים
אליכם בשם אדוננו ישוע המשיח, 2 שתחיו
חיים ראויים לאלוהים, כפי שלמדתם מאתנו
ואתם אכן חיים. 3 רצון אלוהים הוא שתהיו
קדושים, שתימנעו מזנות, 4 שכל אחד מכם
ידע לנהל את גופו בקדושה ובכבוד, 5 ולא
בתאוות יצר כגויים אשר אינם יודעים את
אלוהים. 6 אל יעבור אדם על אחיו ויקח לו
אשה, שכן אדוננו יעניש את כל אלה אשר
עשו זאת, כפי שהזהרנו אותכם מראש.
7 אלוהים לא קרא לנו לחיות בטומאה, אלא
בקדושה. 8 לכן, מי שדוחה את דברי אינו
דוחה בני אדם, אלא דוחה את אלוהים,
שנתן לנו את רוחו הקדוש.
9 אין צורך לכתוב לכם על אהבת אחים,
שכן אלוהים עצמו לימד אותכם לאהוב
זה את זה. 10 ואכן, אתם אוהבים את כל
אחיכם בכל מקדוניה. אנו מבקשים מכם,
אחים אהובים, שתמשיכו לאהוב זה את זה
יותר ויותר. 11 שאפו לחיות חיים שקטים,
עסקו בענייניכם ועבדו בידיכם, כפי
שלימדנו אתכם. 12 כך יכבדו אותכם
אנשים אחרים, ולא תזדקקו לעזרה מאף אדם.
13 אחים אהובים, אנו רוצים שתדעו מה
יקרה לאלה אשר מתו, כדי שלא תתאבלו
כמו אנשים אחרים, אשר אין להם תקווה.
14 אם אנו מאמינים שישוע מת וקם לתחיה,
אז אלוהים יביא לחיים גם את אלה אשר
מתו בגלל אמונתם בישוע. 15 אנו אומרים
לכם דבר זה בסמכות אדוני: אנו, החיים
עדיין בעת בואו של אדוני, לא נקדים
את אלה אשר מתו. 16 אדוני עצמו יגיע
מן השמים בקול רם, בקול מלאכי רם
ובשופר אלוהים, ואלה אשר מתו בגלל
אמונתם בישוע יקומו לחיים. 17 אחר כך
אנו, החיים עדיין, נתפס יחד עם אלה
אשר מתו בענני השמים, ונפגוש את אדוני
באוויר. 18 לכן, אחים אהובים, נחמו זה
את זה בדברים אלה.

1 Now in the first year of Cyrus king of Persia, that the word of
the LORD by the mouth of Jeremiah might be accomplished, the LORD
stirred up the spirit of Cyrus king of Persia, that he made a
proclamation throughout all his kingdom, and put it also in
writing, saying, 2 Thus says Cyrus king of Persia, The LORD
God of heaven has given me all the kingdoms of the earth; and
he has charged me to build him a house in Jerusalem, which is
in Judah. 3 Who is there among you of all his people? his God
be with him, and let him go up to Jerusalem, which is in Judah,
and build the house of the LORD God of Israel, (he is the God)
which is in Jerusalem. 4 And whoever remains in any place where
he sojourns, let the men of his place help him with silver,
and with gold, and with goods, and with beasts, besides the
freewill offering for the house of God that is in Jerusalem.
5 Then rose up the heads of the fathers of Judah and Benjamin,
and the priests, and the Levites, with all whose spirit God had
stirred to go up to build the house of the LORD which is in
Jerusalem. 6 And all they that were about them strengthened
their hands with vessels of silver, with gold, with goods,
and with beasts, and with precious things, besides all that
was willingly offered. 7 Also King Cyrus brought forth the
vessels of the house of the LORD, which Nebuchadnezzar had
taken out of Jerusalem, and had put them in the house of his
gods; 8 even those Cyrus king of Persia brought forth by the
hand of Mithredath the treasurer, and numbered them unto
Sheshbazzar the prince of Judah. 9 And this is the number of
them: thirty chargers of gold, a thousand chargers of silver,
nine and twenty knives, 10 thirty basins of gold, silver basins
of a second sort four hundred and ten, and other vessels a
thousand. 11 All the vessels of gold and of silver were five
thousand and four hundred. All these did Sheshbazzar bring
up with the captivity that were brought up from Babylon
unto Jerusalem. 1 Now these are the children of the province
that went up out of the captivity, of those which had been
carried away, whom Nebuchadnezzar the king of Babylon had
carried away unto Babylon, and came again unto Jerusalem and
unto Judah, every one unto his city; 2 Which came with
Zerubbabel: Jeshua, Nehemiah, Seraiah, Reelaiah, Mordecai,
Bilshan, Mispar, Bigvai, Rehum, Baanah. The number, I say,
of the men of the people of Israel: 3 The children of Parosh,
two thousand a hundred seventy and two. The children of
Shephatiah, three hundred seventy and two. 4 The children of
Arah, six hundred seventy and five. The children of Pahath-
moab, of the children of Jeshua and Joab, two thousand eight
hundred and twelve. 5 The children of Elam, a thousand two
hundred fifty and four. The children of Zattu, nine hundred
and five. 6 The children of Zaccai, seven hundred and sixty.
The children of Bani, six hundred forty and two. 7 The
children of Bebai, six hundred twenty and three. The
children of Azgad, a thousand two hundred twenty and two.
8 The children of Adonikam, six hundred sixty and six. The
children of Bigvai, two thousand fifty and six. The children
of Adin, four hundred fifty and four. 9 The children of
Ater of Hezekiah, ninety and eight. The children of Bezai,
three hundred twenty and three. 10 The children of Jorah,
hundred and twelve. The children of Hashum, two hundred
twenty and three. 11 The children of Gibbar, ninety and five.
12 The children of Beth-lehem, a hundred twenty and three.
13 The men of Netophah, fifty and six. 14 The children of
Anathoth, a hundred twenty and eight. 15 The children of
Beth-azmaveth, forty and two. 16 The children of Kiriath-
arim, Chephirah, and Beeroth, seven hundred forty and three.
17 The children of Nebo, fifty and two. 18 The children of
Magbish, a hundred fifty and six. The children of Elam,
another Elam, a thousand two hundred fifty and four.
19 The children of Harim, three hundred and twenty. 20 The
children of Gibbar, ninety and five. 21 The children of
Bethlehem, a hundred twenty and three. 22 The men of
Netophah, fifty and six. The men of Anathoth, a hundred
twenty and eight.

מלאכי

1 משא דבר־יהוה אל־ישראל ביד מלאכי׃ אהבתי
אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלוא־אח
עשו׳ ליעקב נאם־יהוה ואאהב את־יעקב׃ **2** ואת־עשו
שנאתי ואשים את־הריו שמה ונחלתו לתנים מדבר׃
3 (aiōnios g166) כי תאמר אדום רוששנו ונשוב ונבנה חרבות
כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס ונקרא
להם גבול רשע והעם אשר זעם יהוה עדי־עד׃ **4** ועיניכם
תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל׃
5 בן יכבד עבד את־אדניו ואם־אב איה כבודי ואם־אדנים
איה יראתי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי שמי
ואמרתם במה בזינו את־שמך׃ **6** מגיש על־מזבחי לחם
ואמרתם במה גאלנוך אמרכם שלחן יהוה הוא נבזה׃
7 וכי־תגישון עור עור לזבח הלוא רע וכי־תגישו
פסח וחלה הלוא־הרע הקריבהו־נא לפחתך האם־ירצך
או הישא פניך אמר יהוה צבאות׃ **8** וכי־תגישון עור
עור לזבח הלוא רע וכי־תגישו פסח וחלה הלוא־הרע
הקריבהו־נא לפחתך האם־ירצך אמר יהוה צבאות׃
9 ועתה חלו־נא את־פני אל ויחנן־לנו מידכם היתה
זאת הישא מכם פנים אמר יהוה צבאות׃ **10** מי־גם־בכם
ויסגר דלתים ולא־תאירו מזבחי חנם אין חפץ בכם
אמר יהוה צבאות ומנחה לא־ארצה מידכם׃ **11** כי
ממזרח שמש ועד־מבואו גדול שמי בגוים ובכל־מקום
מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי־גדול שמי בגוים
אמר יהוה צבאות׃ **12** ואתם מחללים אותו באמרכם
שלחן אדני־הוא מגאל וניבו אכלו׳ הוא׃ **13** ואמרתם
הנה מה־מלאה ונפחתם אותו אמר יהוה צבאות
והבאתם הגזול והפסח והבאתם את־הקרבן הארצה
מידכם׃ **14** וארור נוכל אשר יש־בעדרו זכר ונדר
וזבח משחית לאדני כי מלך גדול אני אמר יהוה
צבאות ושמי נורא בגוים׃ **15** ועתה אליכם הכהנים
המצוה זאת׃ **16** אם־לא תשמעו ואם־לא תשימו
לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי
בכם את־המארה ואת־ברכתיכם ארה גם־אתי כי
אין־שם לב׃ **17** הנני גערה לכם את־הזרע ופרשתי
פרש על־פניכם פרש חגיכם׃ **18** והנשא אתכם אליו
ידבק בכם הדבר אשר לא־יכרת׃ **19** ויכלתם כי
מלאכי׃ **2** ועתה אליכם הכהנים׃ **2** אם־לא תשמעו
ואם־לא תשימו לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה
צבאות ושלחתי בכם את־המארה ואת־ברכתיכם
ארה גם־ארתיה כי אין־אתם שמים על־לב׃
3 הנני גוער לכם את־הזרע וזרתי פרש על־פניכם
פרש חגיכם ונשא אתכם אליו׃ **4** והיתם כי־הוצאתי
את־המצוה הזאת אליכם להיות בריתי את־לוי
אמר יהוה צבאות׃ **5** בריתי היתה אתו החיים
והשלום ואתנם לו מורא וייראני ומפני שמי
נחת הוא׃ **6** תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא
נמצא בשפתיו בשלום והיכחה הלך אתי ורבים
השיב מעון׃ **7** כי שפתי כהן ישמרו־דעת ותורה
יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא׃
8 ואתם סרתם מן־הדרך הכשלתם רבים בתורה
שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות׃ **9** וגם־אני
נתתי אתכם נבזה ושפל לכל־העם כפי אשר־אינכם
שמרים את־דרכי ונשאתם פנים בתורה׃ **10** הלא
אב־אחד לכלנו הלא אל־אחד בראנו מדוע נבגד
איש באחיו לחלל ברית אבתינו׃ **11** בגדה יהודה
ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהודה
קדש אשר אהב ובעל בת־אל נכר׃ **12** יכרת יהוה
לאיש אשר יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב וגש
מלאכי׃

מלאכי

1 משא דבר־יהוה אל־ישראל ביד מלאכי׃ 2 אהבתי
אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלא־אח עשו
3 נאם־יהוה ואוהב את־יעקב׃ ואת־עשו שנאתי
ואשים את־הריו שמה ואת־נחלתו לתנים מדבר׃
4 כי תאמר אדום רוששנו ונשוב ונבנה חרבות
כה אמר יהוה צבאות הם יבנו ואני אהרס
ונקרא להם גבול רשע והעם אשר זעם יהוה
עדי־עד׃ 5 ועיניכם תראנה ואתם תאמרו
יגדל יהוה מעל לגבול ישראל׃ 6 בן יכבד
עבד את־אדניו ואם־אני אב איה כבודי
ואם־אדון אני איה יראתי אמר יהוה צבאות
אליכם הכהנים בזי שמי ואמרתם במה בזינו
את־שמך׃ 7 מגיש על־מזבחי לחם מטמא
ואמרתם במה גאלנוך בדבר יהוה הנה׃
8 וכי־תגישון עור לזבח אין רע וכי־תגישו
פסח וחולה אין רע הקריבהו־נא לפחתך הרצך
אם־ישא פניך אמר יהוה צבאות׃ 9 ועתה
חלו־נא את־פני אל ויחנן לנו מידכם היתה
זאת הרצה מכם אמר יהוה צבאות׃ 10 מי
בכם וסגר דלתים ואל־תאירו מזבחי חנם
אין־חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה
לא־ארצה מידכם׃ 11 כי ממזרח שמש ועד
מבואו גדול שמי בגוים ובכל־מקום מקטר
מגש לשמי ומנחה טהורה כי־גדול שמי
בגוים אמר יהוה צבאות׃ 12 ואתם מחללים
אותו באמרכם שלחן יהוה הוא מגול
נבזה הוא נתיו׳ 13 ואמרתם הנה מה־
יגעה ונפחתם אותו׳ אמר יהוה צבאות
והבאתם גזול ופסח והבאתם
מיד־נכרי לא־ארצה מידכם׃ 14 וארור
נוכל אשר יש־בעדרו זכר ונדר ומזבח
לאדני מום׳ כי מלך גדול אני אמר יהוה
צבאות ושמי נורא בגוים׃ 15 ועתה אליכם
הכהנים׳ המצוה זאת׳ אם־לא תשימו
לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות
ושלחתי בכם את־המארה׳ וארותי את־
ברכותיכם׳ וגם ארותיה כי אין־אתם
שמים על־לב׃ 16 (aiōnios g166) הנני גערה
לכם את־הזרע׳ ופרש פרש על־פניכם׳
פרש חגיכם׳ ונשא אתכם אליו׃ 17 וידעתם
כי־שלחתי אליכם את־המצוה הזאת׳ להיות
בריתי את־לוי׳ אמר יהוה צבאות׃ 18 תורת
אמת היתה בפיהו׳ ועולה לא נמצא בשפתיו׳
בשלום ובמישור הלך אתי׳ ורבים השיב
מעון׃ 19 כי שפתי כהן ישמרו־דעת׳ ותורה
יבקשו מפיהו׳ כי מלאך יהוה צבאות הוא׃
20 ואתם סרתם מן־הדרך׳ הכשלתם רבים
בתורה׳ שחתתם ברית לוי׳ אמר יהוה צבאות׃
21 גם־אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל־העם׳
כפי אשר־אינכם שמרים את־דרכי׳ ונשאתם
פנים בתורה׃ 22 הלא אב־אחד לכל־אנחנו׳
הלא אל־אחד בראנו׳ מדוע נבגד איש באחיו׳
לחלל ברית אבתינו׃ 23 בגד יהודה׳ ותועבה
נעשתה בישראל ובירושלם׳ כי־חלל יהוה
קדש אשר אהב׳ ובעל בת־אל נכר׃ 24 יכרת
יהוה לאיש אשר יעשנה ער ועונה׳ מאהלי יעקב
וגש־מנחה ליהוה צבאות׃ 25 וזאת שנית תכסו
דמעות את־מזבח יהוה׳ בכי ואנחה מאין עוד
פנות אל־המנחה ולקחת רצון מידכם׃

1 ܗܘܝܢ ܡܠܬܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܪܝܐ ܕܐܝܢܐ ܕܐܠܗܐ ܘܐܠܗܐ ܗܘܐ ܠܘܬ ܐܠܗܐ
ܡܠܬܐ ܗܢܐ ܡܬܩܪܝܐ ܒܟܠ ܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܘܒܝܪܘܫܠܡ ܗܘܬ ܡܠܬܐ
ܕܝܘܚܢܢ ܡܡܕܒܚܐ ܕܡܝܬܐ ܩܡ ܡܢ ܒܝܬ ܥܕܬܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܘܡܛܒܠܝܢ
ܟܠܗ ܛܘܪܐ ܕܝܪܕܢܐ ܘܡܛܒܠܝܢ ܠܗܘܢ ܒܚܛܝܬܐ ܕܚܛܝܬܗܘܢ ܘܡܘܕܝܢ
ܠܗ ܒܡܥܡܕܐ ܕܡܝܐ ܕܝܪܕܢܐ ܕܡܬܡܠܝ ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܬܐ
ܠܡܫܕܐ ܕܝܘܚܢܢ ܠܒܫ ܓܠܝܢ ܕܥܡܪܐ ܘܙܘܪܐ ܕܟܪܝܢܐ ܒܪܫܗ ܘܡܐܟܠ
ܛܪܝܦܐ ܕܛܝܪܐ ܘܕܒܫܐ ܕܒܪܐ ܘܡܛܒܠ ܠܗ ܝܘܚܢܢ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ
ܕܝܗܘܕܝܐ ܘܡܢ ܟܠ ܐܪܥܐ ܕܝܪܕܢܐ ܘܡܬܡܠܝܢ ܒܝܘܡܝܗܘܢ ܡܢ ܚܛܝܬܗܘܢ
ܘܡܥܡܕܝܢ ܠܗ ܒܢܗܪܐ ܕܝܪܕܢܐ ܘܐܬܝ ܠܘܬ

ܗܘܝܢ ܕܠܐ ܡܫܬܘܕܥܝܢ ܡܢܗ ܠܟܠܗܘܢ ܕܡܬܝܠܦܝܢ ܒܗ ܡܢ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܕܗܠܝܢ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܐܢܫܐ ܕܥܒܕ ܠܗ ܛܒܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܗܘ ܡܬܩܪܐ ܡܠܟܐ ܕܡܠܟܐ ܘܡܪܝܐ ܕܡܪܝܐ ܘܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ (aiōnios g166) ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ܠܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ (aiōnios g166) ܕܠܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ

ܡܬܝܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܘܡܬܝܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐ ܡܢ ܥܠܡܐ ܗܢܐ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܪܝ ܠܝ ܕܐܬܐ ܠܟ ܠܡܫܬܠܛܢܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܐܦ ܠܐ ܡܢ ܥܠܡܐ ܗܢܐ ܐܢܐ ܡܫܬܠܛ

ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܚܝܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܒܬܚܬܝܬܐ ܕܐܪܥܐ ܘܒܡܝܐ ܕܬܚܘܡܐ ܘܟܠ ܡܕܡܐ ܕܒܗ ܐܝܬܝܗܝ ܕܐܡܪ ܠܝܬ ܠܢ

לחלום אשר חלמתי אליהם׃ 34 ויאמרו אליו
הלא אתה תמלך עלינו אם משול תמשל בנו
על כן עוד יספו שנא אתו׃ 35 וחלמות
חלם יוסף עוד ויגד לאחיו׃ 36 ויאמרו אליו
הנה בעלי החלמות הלך׃ 37 ועתה לכו
ונהרגהו ונשליכהו׃ 38 ויאמר אל־אביו
ואל־אמו׃ 39 ויקנא־בו אביו׃ 40 ויאמר
אל־אביו׃ 41 ויאמר אל־אביו׃ 42 ויאמר
אל־אביו׃ 43 ויאמר אל־אביו׃ 44 ויאמר
אל־אביו׃ 45 ויאמר אל־אביו׃ 46 ויאמר
אל־אביו׃ 47 ויאמר אל־אביו׃ 48 ויאמר
אל־אביו׃ 49 ויאמר אל־אביו׃ 50 ויאמר
אל־אביו׃

12

ויהי אחרי הדברים האלה ויגד ליעקב
לאמר הנה חלה אביך ויקח את־שני בניו
עמו את־מנשה ואת־אפרים׃ 2 ויגד ליעקב
לאמר הנה בנך יוסף בא אלי ויתחזק
ישראל׃ 3 ויברך את־יוסף ויאמר אל־יוסף
אל־שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען
ויברך אתי׃ 4 ויאמר אלי הנני מפרך
והרבתי אתך לקהל עמים ונתתי את־
הארץ הזאת לזרעך אחריך׃ 5 ועתה
שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים
עד־בואי אליך מצרימה לי הם אפרים
ומנשה כראובן ושמעון יהיו־לי׃ 6 ומולדתך
אשר הולדת אחריהם לך יהיו׃ 7 ואני
בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען
בדרך עוד־בא־אפרתה ואקברה שם בדרך
אפרת׃ 8 ויראו בני־יוסף את־
אלהים׃ 9 (aiōn g165) ויאמר אל־אביו
אל־נא אבי׃ 10 ועיני ישראל כבדו
מזקן׃ 11 ויגש יעקב אל־בניו
ויברכם׃ 12 ויוסף הוציא אתם מברכי
אביו׃ 13 ויקח יוסף אתם בשתיהם
את־אפרים בימינו מנגד לשמאל
ישראל ומנשה בשמאלו מנגד לימין
ישראל׃ 14 ויגש אל־אביו׃ 15 ויברך
אתם׃ 16 ויאמר אל־אביו׃ 17 ויאמר
אל־אביו׃ 18 ויאמר אל־אביו׃ 19 ויאמר
אל־אביו׃ 20 ויברכם׃ 21 (aiōnios g166)
ויאמר אל־יוסף׃ 22 (aiōn g165)
ויאמר אל־יוסף׃ 23

ܡܫܡܫܐ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܝܐ ܕܥܠܡܐ ܗܘܝܢ ܒܫܠܡܐ ܕܐܠܗܐ ܡܪܝܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ
ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܡܫܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܡܪܝܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ 24 ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܡܫܬܐ
ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܡܫܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܡܪܝܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܠܗܐ ܡܪܝܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ 25
ܕܡܫܡܫܐ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܝܐ ܕܥܠܡܐ ܗܘܝܢ ܒܫܠܡܐ

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על־פני תהום ורוח אלהים מרחפת על־פני המים׃ 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי־אור׃ 4 וירא אלהים את־האור כי־טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃ 5 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי־ערב ויהי־בקר יום אחד׃ 6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים׃ 7 ויעש אלהים את־הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן׃ 8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני׃ 9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל־מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃ 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי־טוב׃ 11 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו־בו על־הארץ ויהי כן׃ 12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה־פרי אשר זרעו־בו למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 13 ויהי־ערב ויהי־בקר יום שלישי׃ 14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ 15 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על־הארץ ויהי כן׃ 16 ויעש אלהים את־שני המארת הגדלים את־המאור הגדול לממשלת היום ואת־המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ 17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על־הארץ׃ 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי־טוב׃ 19 ויהי־ערב ויהי־בקר יום רביעי׃ 20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על־הארץ על־פני רקיע השמים׃ 21 ויברא אלהים את־התנינם הגדלים ואת כל־נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל־עוף כנף למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את־המים בימים והעוף ירב בארץ׃ 23 ויהי־ערב ויהי־בקר יום חמישי׃ 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו־ארץ למינה ויהי כן׃ 25 ויעש אלהים את־חיתו־הארץ למינה ואת־הבהמה למינה וכל־רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל־הארץ ובכל הרמש הרמש על־הארץ׃ 27 ויברא אלהים את־האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃ 28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את־הארץ וכבשהו ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל־חיה הרמשת על־הארץ׃ 29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את־כל־עשב זרע זרע אשר על־פני כל־הארץ ואת כל־העץ אשר־בו־פרי־עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ 30 ולכל־חית הארץ ולכל־עוף השמים ולכל רומש על־הארץ אשר־בו נפש חיה את כל־ירק עשב לאכלה ויהי כן׃ 31 וירא אלהים את־כל־אשר עשה והנה־טוב מאד ויהי־ערב ויהי־בקר יום הששי׃

2 ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם׃ 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה׃ 3 ויברך אלהים את־יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות׃ 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה׃ 6 ואד יעלה מן־הארץ והשקה את־כל־פני האדמה׃ 7 ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה אלהים גן־בעדן מקדם ושם שם את־האדם אשר יצר׃ 9 וצמח יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ 10 ונהר יצא מעדן להשקות את־הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ 11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל־ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם־הנהר השני גיחון הוא הסבב את כל־ארץ כוש׃ 14 ושם הנהר השלישי חדקל הוא הולך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ 15 ויקח יהוה אלהים את־האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃ 16 ויצו יהוה אלהים על־האדם לאמר מכל עץ־הגן אכל תאכל׃ 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ 18 ויאמר יהוה אלהים לא־טוב היות האדם לבדו אעשה־לו עזר כנגדו׃ 19 ומן־האדמה יצר יהוה אלהים כל־חית השדה ואת כל־עוף השמים ויבא אל־האדם לראות מה־יקרא־לו וכל אשר יקרא־לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ 20 ויקרא האדם שמות לכל־הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא־מצא עזר כנגדו׃ 21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ולקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ 22 ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר־לקח מן־האדם לאשה ויבאה אל־האדם׃ 23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת׃ 24 על־כן יעזב איש את־אביו ואת־אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ 25 והיו שניהם ערומים האדם והאשתו ולא יתבשלו׃

3 והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל־האשה אף כי־אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן׃ 2 ותאמר האשה אל־הנחש מפרי עץ־הגן נאכל׃ 3 ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן־תמתון׃ 4 ויאמר הנחש אל־האשה לא־מות תמתון׃ 5 כי יודע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והיתם כאלהים ידעי טוב ורע׃ 6 ותרא האשה כי־טוב העץ למאכל וכי־תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם־לאישה עמה ויאכל׃ 7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת׃ 8 וישמעו את־קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם והאשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ 9 ויקרא יהוה אלהים אל־האדם ויאמר לו איכה׃ 10 ויאמר את־קולך שמעתי בגן ואירא כי־עירם אנכי ואתחבא׃ 11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה ההמן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל־ממנו אכלת׃ 12 ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי הוא נתנה־לי מן־העץ ואכל׃ 13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה־זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃ 14 ויאמר יהוה אלהים אל־הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל־הבהמה ומכל חית השדה על־גחנך תלך ועפר תאכל כל־ימי חייך׃ 15 ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃ 16 אל־האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והריונך בעצב תלדי בנים ואל־אישך תשוקתך והוא ימשל־בך׃ 17 ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן־העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל־ימי חייך׃ 18 וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את־עשב השדה׃ 19 בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל־האדמה כי ממנה לקחת כי־עפר אתה ואל־עפר תשוב׃ 20 ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל־חי׃ 21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור והלבישם׃ 22 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן־ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם׃ 23 ויגרשהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את־האדמה אשר לקח משם׃ 24 וגרש את־האדם וישכן מקדם לגן עדן את־הכרובים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את־דרך עץ החיים׃

ולא יבוא אל־הבית אשר־בו מת׃ 11 וגם־אל־בית
אביו ואל־אמו ואל־אביו ואל־אמו לא יטמא
לא־יצא מן־המקדש ולא יחלל את־מקדש
אלהיו כי־נזר שמן־משחת אלהיו עליו אני
יהוה׃ 12 ומן־המקדש לא יצא ולא יחלל
אלהיו כי־נזר שמן־משחת אלהיו עליו אני
יהוה׃ 13 ואשה בבתולתו יקח׃ 14 אלמנה
וגרושה וחללה וזונה את־אלה לא יקח
כי אם־בתולה מעמיו יקח אשה׃ 15 ולא־יחלל
זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו׃ 16 וידבר
יהוה אל־משה לאמר׃ 17 דבר אל־אהרן
לאמר איש איש מזרעך לדרתם אשר־יהיה
בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו׃ 18 כי
כל־אשר־בו מום לא יקרב אעור או חרם
או שרוע׃ 19 או איש אשר־יהיה בו שבר־רגל
או שבר־יד׃ 20 או גבן או דק או תבלל
או יבלת או־תרבת או־מרוח׃ 21 כל־אשר־בו
מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב
אשי יהוה מום בו לא־יגש להקריב לחם
אלהיו׃ 22 לחם אלהיו מקדשי הקדשים
ומן־הקדשים יאכל׃ 23 אך אל־הפרכת לא
יבא ואל־המזבח לא יגש כי־מום בו ולא
יחלל את־מקדשי כי אני יהוה מקדשם׃
24 וידבר משה אל־אהרן ואל־בניו ואל
כל־בני ישראל׃

5 1 ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה
ועד־הוא או־ראה או־ידע אם־לוא יגיד
ונשא עונו׃ 2 ונפש כי תגע בכל־דבר־טמא
או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה
טמאה או בנבלת שרץ טמא וכי־נעלם
ממנו וטמא׃ 3 ואו כי יגע בטמאת אדם
לכל טמאתו אשר יטמא־בו ונעלם ממנו
ואם־ידע׃ 4 ונפש כי תשבע לבטא בשפתים
לרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם
בשבועה ונעלם ממנו והוא־ידע׃ 5 והיה
כי־יאשם לאחת מאלה והתודה אשר
חטא עליה׃ 6 והביא אשמו ליהוה על
חטאתו אשר חטא נקבה מן־הצאן כשבה
או־שעירת עזים לחטאת וכפר עליו
הכהן מחטאתו׃ 7 ואם־לא תגיע ידו די
שה והביא את־אשמו אשר חטא שתי
תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת
ואחד לעלה׃ 8 והביא אותם אל־הכהן
והקריב את־אשר לחטאת ראשונה
ומלק את־ראשו ממול ערפו ולא יבדיל׃
9 והזה מן־הדם על־קיר המזבח והנשאר
בדם ימצה אל־יסוד המזבח חטאת הוא׃
10 והשני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו
הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח לו׃
11 והביא הנפש אשר חטאה עשרת
העיפה סלת לחטאת לא־יצק עליה שמן
ולא־יתן עליה לבונה כי חטאת הוא׃
12 והביאה אל־הכהן והקמיץ הכהן
מלא קמצו מן־הסלת ומן־שמנה על כל
לבנתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה
אשי יהוה חטאת הוא׃ 13 וכפר עליו
הכהן מחטאתו אשר חטא מאחת מאלה
והיתה לכהן כמנחה׃ 14 ויאמר יהוה
אל־משה לאמר׃ 15 נפש כי תמעל ומעלה
בחטא בקדשי יהוה והביא אל־יהוה
אילם תמים מן־הצאן בערכך כסף שקלים
בשקל הקדש לאשם׃ 16 ואת אשר חטא
מן־הקדש ישלם ואת חמשתיו יסף עליו
ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל
האשם׃ 17 ונפש כי תחטא ועשתה אחת
מכל־מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא
ידע ואשם ונשא עונו׃ 18 איל תמים
מן־הצאן בערכך לאשם אל־הכהן והכפר
עליו הכהן על־שגגתו אשר שגג והוא
לא ידע ונסלח לו׃ 19 אשם הוא אשם
אשם ליהוה׃

Matthew

1 The book of the generation of Jesus Christ, the son of David, the son
of Abraham. 2 Abraham begat Isaac; and Isaac begat Jacob; and Jacob begat
Judas and his brethren; 3 And Judas begat Phares and Zara of Thamar;
and Phares begat Esrom; and Esrom begat Aram; 4 And Aram begat
Aminadab; and Aminadab begat Naasson; and Naasson begat Salmon;
5 And Salmon begat Booz of Rachab; and Booz begat Obed of Ruth;
and Obed begat Jesse; 6 And Jesse begat David the king; and David the king
begat Solomon of her of Urias; 7 And Solomon begat Roboam; and
Roboam begat Abia; and Abia begat Asa; 8 And Asa begat Josaphat;
and Josaphat begat Joram; and Joram begat Ozias; 9 And Ozias begat
Joatham; and Joatham begat Achaz; and Achaz begat Ezekias;
10 And Ezekias begat Manasses; and Manasses begat Amon; and Amon
begat Josias; 11 And Josias begat Jechonias and his brethren, about the
time they were carried away to Babylon: 12 And after they were brought
to Babylon, Jechonias begat Salathiel; and Salathiel begat Zorobabel;
13 And Zorobabel begat Abiud; and Abiud begat Eliakim; and Eliakim
begat Azor; 14 And Azor begat Sadoc; and Sadoc begat Achim; and
Achim begat Eliud; 15 And Eliud begat Eleazar; and Eleazar begat
Matthan; and Matthan begat Jacob; 16 And Jacob begat Joseph the husband
of Mary, of whom was born Jesus, who is called Christ. 17 So all the
generations from Abraham to David are fourteen generations; and from
David until the carrying away into Babylon are fourteen generations;
and from the carrying away into Babylon unto Christ are fourteen
generations. 18 Now the birth of Jesus Christ was on this wise: When
as his mother Mary was espoused to Joseph, before they came together,
she was found with child of the Holy Ghost. 19 Then Joseph her husband,
being a righteous man, and not willing to make her a public example,
was minded to put her away privily. 20 But while he thought on these
things, behold the angel of the Lord appeared unto him in a dream,
saying, Joseph, thou son of David, fear not to take unto thee Mary
thy wife: for that which is conceived in her is of the Holy Ghost.
21 And she shall bring forth a son, and thou shalt call his name JESUS:
for he shall save his people from their sins. 22 Now all this was done,
that it might be fulfilled which spoke the Lord by the prophet,
saying, 23 Behold, a virgin shall be with child, and shall bring
forth a son, and they shall call his name Emanuel, which being
interpreted is, God with us. 24 Then Joseph being raised from sleep
did as the angel of the Lord had bidden him, and took unto him his
wife: 25 And knew her not till she had brought forth her firstborn
son: and he called his name JESUS.

2 Now when Jesus was born in Bethlehem of Judea in the days
of Herod the king, behold, there came wise men from the east
to Jerusalem, 2 Saying, Where is he that is born King of the Jews?
for we have seen his star in the east, and are come to worship him.
3 When Herod the king had heard these things, he was troubled,
and all Jerusalem with him. 4 And when he had gathered all the chief
priests and scribes of the people together, he demanded of them
where Christ should be born. 5 And they said unto him, In Bethlehem
of Judea: for thus it is written by the prophet, 6 And thou, Bethlehem,
in the land of Judea, art not the least among the princes of Judea:
for out of thee shall come a Governor, that shall rule my people
Israel. 7 Then Herod, when he had privily called the wise men,
inquired of them diligently what time the star appeared. 8 And he sent
them to Bethlehem, and said, Go and search diligently for the young
child; and when ye have found him, bring me word again, that I
may come and worship him also. 9 When they heard the king, they
departed; and, behold, the star, which they saw in the east, went
before them, till it came and stood over where the young child
was. 10 When they saw the star, they rejoiced with exceeding great
joy. 11 And when they were come into the house, they saw the young
child with Mary his mother, and fell down, and worshipped him:
and when they had opened their treasures, they presented unto him
gifts; gold, and frankincense, and myrrh. 12 And being warned of God
in a dream that they should not return to Herod, they departed into
their own country another way. 13 And when they departed, behold,
the angel of the Lord appeared unto Joseph in a dream, saying,
Arise, and take the young child and his mother, and flee into Egypt,
and be thou there until I bring thee word: for Herod will seek the
young child to destroy him. 14 When he arose, took the young child
and his mother by night, and departed into Egypt: 15 And was there
until the death of Herod: that it might be fulfilled which was spoken
of the Lord by the prophet, saying, Out of Egypt have I called my
son. 16 Then Herod, when he saw that he was mocked of the wise men,
was exceeding wroth, and sent forth, and slew all the children
that were in Bethlehem, and in all the coasts thereof, from two
years old and under, according unto the time which he had diligently
inquired of the wise men. 17 Then was fulfilled that which was
spoken by Jeremy the prophet, saying, 18 In Rama was there a voice
heard, lamentation, weeping, and great mourning, Rachel weeping
for her children, and would not be comforted, because they are
not. 19 But when Herod was dead, behold, an angel of the Lord
appeareth in a dream to Joseph in Egypt, 20 Saying, Arise, and take
the young child and his mother, and go into the land of Israel:
for they are dead which sought the young child's life. 21 And he
arose, took the young child and his mother, and came into the
land of Israel. 22 But when he heard that Archelaus did reign
in Judea in the room of his father Herod, he was afraid to go
thither: notwithstanding, being warned of God in a dream, he
turned aside into the parts of Galilee: 23 And he came and dwelt
in a city called Nazareth: that it might be fulfilled which was
spoken by the prophets, He shall be called a Nazarene.

3 In those days came John the Baptist, preaching in the
wilderness of Judea, 2 And saying, Repent ye: for the kingdom
of heaven is at hand. 3 For this is he that was spoken of by the
prophet Esaias, saying, The voice of one crying in the wilderness,
Prepare ye the way of the Lord, make his paths straight.
4 And the same John had his raiment of camel's hair, and a leathern
girdle about his loins; and his meat was locusts and wild honey.
5 Then went out to him Jerusalem, and all Judea, and all the region
round about Jordan, 6 And were baptized of him in Jordan, confessing
their sins. 7 But when he saw many of the Pharisees and Sadducees
come to his baptism, he said unto them, O generation of vipers,
who hath warned you to flee from the wrath to come? 8 Bring forth
therefore fruits meet for repentance: 9 And think not to say within
yourselves, We have Abraham to our father: for I say unto you,
that God is able of these stones to raise up children unto
Abraham. 10 And now also the axe is laid unto the root of the trees:
therefore every tree which bringeth not forth good fruit is hewn
down, and cast into the fire. 11 I indeed baptize you with water
unto repentance: but he that cometh after me is mightier than I,
whose shoes I am not worthy to bear: he shall baptize you with
the Holy Ghost, and with fire: 12 Whose fan is in his hand, and he
will thoroughly purge his floor, and gather his wheat into the
garner; but he will burn up the chaff with unfaithful fire.
13 Then cometh Jesus from Galilee to Jordan unto John, to be
baptized of him. 14 But John forbad him saying, I have need to be
baptized of thee, and comest thou to me? 15 And Jesus answering
saying unto him, Suffer it now: for thus it becometh us to fulfil
all righteousness. Then he suffered him. 16 And Jesus, when he was
baptized, went up straightway out of the water: and, lo, the heavens
were opened unto him, and he saw the Spirit of God descending like
a dove, and lighting upon him: 17 And lo a voice from heaven,
saying, This is my beloved son, in whom I am well pleased.

ולא מיכאל וגם שרים הראשונים באו לעזרני ואני נשארתי
שם אצל מלכי פרס 2 ועתה באתי לבשר לך אמת ועוד שלשה
מלכים יעמדו בפרס ורביעי יעשר עושר גדול מכל המלכים
ובעת עשרו יעיר הכל נגד מלכות יון 3 ועמד מלך גבור
ומשל ממשלה רבה ועשה כרצונו 4 וכעמדו תשבר מלכותו
ותתחלק לרוחות השמים ולא לזרעו ולא כממשלתו אשר
משל כי תנתש מלכותו ונתנה לזולתם מלבד אלה 5 ויתחזק
מלך הדרום ומן שרי יתחזק עליו ומשל ממשלה רבה
ממשלתו 6 ואחרי קץ שנים יתחברו יחדו ובת מלך הדרום
תבוא אל מלך הצפון לעשות מישרים ולא תעצר כח הזרוע
ולא יעמד הוא וזרועו ותנתן היא והיולדים אשר הולידה
והמחזיק בעתים אל מלך הדרום 7 ויעמד מנצר שרשיה
תחתיו ויבא אל הצבא ויבא אל מעוז מלך הצפון ויתנהג
בהם ויחזק 8 גם אלהיהם עם נסכיהם עם כלי חמדתם
הכסף והזהב בשבי יגלה מצרים הוא ומלכיו שנים מצפון
ויעמד מלך הצפון ויבא אל מלכות מלך הדרום ושב אל
אדמתו 9 ובנו יצאו ואספו המון חילות גדולים ובא בא
ושטף ושב ושב עד מעוזו 10 ובניו יתגרו ואספו המון
חילות גדולים ובא בא ושטף ושב ושב ויתגרה עד מעוזו
11 ויתגבר מלך הדרום ויצא ונלחם עמו מלך הצפון
ונתן המון גדול ונתן המון בידו 12 ונשא המון ורם לבו
ויפיל רבבות ולא יתחזק 13 ושב מלך הצפון והרב המון
מן הראשון ובתם העתים שנים יבוא בא אחר גדול ובהון
רב 14 ובעתים ההם רבים יעמדו על מלך הדרום וגם בני
פרצים מעמך יתנשאו לעמד אל חזון ויכשלו 15 ויבא מלך
הצפון ויסלה סלה ולכד עיר מבצר ורמי הדרום לא יעמדו
וגם עם מבחריו אין כח לעמד 16 ובא אליו הבא ואין
עומד לפניו ויעמד בארץ הצבי ותמם בידו כלה 17 ויתן
פניו לבוא בתקף כל מלכותו ומישרים עמו ועשה ובת
נשים תתן לו לשחתה ולא תעמד ולו לא תהיה 18 ויפן
פניו אל האיים ולכד רבים ואף חרפתו ישיב לו בלתי
חרפתו אשר חרף לו 19 ופנה לעוז פניו אל מעוזי ארצו
וכשל ונפל ולא ימצא 20 ועמד על כנו מלך אחר אשר
יעביר נוגש הדר ממלכה ובימים אחדים ישבר לא באף
ולא במלחמה 21 ועמד תחתיו נבזה אשר לא נתנו עליו
הוד מלכות ובא בשלוה ואחז מלכות בחלקות 22 וזרועות
השטף ישטפו מלפניו וישברו וגם נגיד ברית 23 ומן
התחברות אליו יעשה מרמה ועלה ויעצם במעט גוי
רב 24 בשלוה ובמשמני מדינה ועשה אשר לא עשו אבתיו
ואבות אבתיו שלל וטרף ורכוש יפרש להם ומבצרים
יחשב מחשבותיו עד עת 25 ויעורר כחו ולבבו על מלך
הדרום בחיל גדול ומלך הדרום יתגרה למלחמה בחיל
גדול ועצום עד מאד ולא יעמד כי יחשבו עליו מחשבות
26 ואוכלי פת בג מלכו ויכלו חילו ונפלו חללים רבים
27 ושני המלכים לבבם לרע ועל שלחן אחד כזב ידברו
ולא יצלח כי עוד הקץ למועד 28 ושב אל ארצו עם רב
ולבבו על ברית קדש ועשה וישב אל ארצו 29 למועד
ישוב ובא בנגב ולא כראשונה ולא כאחרונה תהיה
30 ובאו בו אניות כתים ונכאה ושב והתעבר על ברית
קדש ועשה ושב ויתבונן על עזבי ברית קדש 31 וזרועים
יעמדו מטנו וחללו המקדש המעוז ויסירו התמיד ונתנו
שקוץ משומם 32 ורשעי ברית יחניף בחלקות ועם יודעי
אלהיו יחזיקו ועשו 33 ומשכילי עם יבינו לרבים ונכשלו
בחרב ובלהבה בשבי וב[ז]ה ימים רבים 34 ובהכשלם
יעזר עזר מעט ורבים יצמדו עליהם בחלקות 35 ומן
המשכילים יכשלו לצרף בהם ולברר וללבן עד עת קץ
כי עוד למועד הוא 36 והמלך יעשה כרצונו ויתרומם
ויתגדל על כל אל ועל אל אלים ידבר נפלאות ויצליח
עד כלות זעם כי נחרצה אשר נחרצה תעשה 37 ולאלהי
אבותיו לא יחשב ולחמדת נשים ולכל אל לא יחשב כי
על כל יתגדל 38 ואת אל מעזים כבודו יכבד ואל אשר
לא ידעו אבתיו יכבד בזהב וכסף ובאבן יקרות וחמדות
39 ועשה לעזר מעזים אל נכר אשר יכיר יוסיף כבוד
ומשל ברבים וחלק אדמה בתמורה 40 ובעת קץ יתגח עמו
מלך הדרום ויסער מלך הצפון עליו במרכבות ובפרשים
ובאניות רבות ובא בארצות ושטף ועבר 41 ובא בארץ
הצבי ורבות תכשלנה ואלה ימלטו מידו אדום ומואב
ורישית בני עמון 42 ושלח ידו בארצות ואדמת מצרים
לא תהיה לפליטה 43 ומשל בכספי הזהב ובכל חמדות
מצרים ולובים וכושים באו בעקבותיו 44 ושמועות
מזרח ומצפון יבהלוהו ויצא בחרם גדול להשמיד ולהחרים
רבים 45 ויטע אהלי אפדנו בין ים לצבי הקדש ובא עד
קצו ואין עוזר לו

4 ובעת ההיא יעמד מיכאל השר הגדול העומד על בני
עמך והיתה עת צרה אשר לא היתה מאז היות גוי עד העת
ההיא ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר 2 ורבים
מישני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות
לדראון עולם 3 והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע ומצדיקי
הרבים כהכוכבים לעולם ועד 4 ואתה דניאל סתם הדברים
וחתם הספר עד עת קץ רבים יטוטו והדעת תרבה 5 ואני
דניאל ראיתי והנה שנים אחרים עמדו אחד מזה על שפת
היאר ואחד מזה על שפת היאר 6 ואומר אל האיש לבוש
הבדים אשר מלמעלה לאורך היאר אי מתי יהיה קץ
הנפלאות 7 ואשמע את האיש לבוש הבדים אשר מלמעלה
לאורך היאר כי נשא אל שמים ימינו ושמאלו ובחי העולם
כי לעת מועד מועדים וחצי ובכלות נפץ יד עם קדש
תכלינה כל אלה הנפלאות 8 ואני שמעתי ולא הבנתי ואמר
אדני מה אחרית אלה 9 ויאמר לך דניאל כי סתומים וחתומים
הדברים עד עת קץ 10 יתלבנו ויצרפו ויזכו רבים ורשעים
ירשיעו ולא יבינו כל רשעים והמשכילים יבינו 11 ומעת
הסיר התמיד ולתת שקוץ משומם אלף מאתים ותשעים יום
12 אשרי המחכה ויגיע עד אלף שלשים וחמשה עשר יום
13 ואתה לך לקץ ונוח ועמדת לגורלך לקץ הימין

1 בשלשים שנה בהיות אני בתוך הגולה
נפתחו השמים וארא מראות אלהים
2 ביום החמשה לחדש הוא השנה החמישית
לגלות יויכין המלך 3 היה דבר יהוה אל יחזקאל
בן בוז הכהן בארצה כשדים על נהר כבר
ותהי שם עליו יד יהוה 4 וארא והנה רוח סערה
באה מן צפון ענן גדול ואש מתלקחת
ונגה סביביו ומתוכה כעין החשמל מתוך האש
5 ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיהן
דמות אדם הנה 6 ולכל אחת ארבע פנים
ולכל אחת ארבע כנפים 7 ורגליהן רגל ישרה
וכף רגלם ככף רגל העגל ונצצים
כעין נחשת קלל 8 וידי אדם מתחת
כנפיהם על ארבעת רבעיהן ופני
ופניהם וכנפיהם לארבעתם 9 חברת
אשה אל אחתה לא יסבו בלכתן
איש אל עבר פניו ילכו 10 ודמות פניהם
פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעתם
ופני שור מן השמאל לארבעתם
ופני נשר לארבעתם 11 ופניהם
ואברתם מפרדות מלמעלה
לאיש שתי חברות מחברות
ושתים מכסות את גויתן
12 ואיש אל עבר פניו ילכו
אל אשר יהיה הרוח ילכו
לא יסבו בלכתן 13 ודמות
החיות מראיהן כגחלי אש
בערות כמראה הלפידים
הוא מתהלך בתוך החיות
ונגה לאש וומן מן האש
יצא ברק 14 והחיות רצו
וישבו כמראה הברק
15 ואראה והנה אופן
אחד בארץ אצל החיות
לארבעת פניו 16 מראה
האופנים ומעשיהם כעין
תרשיש וצורתם אחת לארבעתם
ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה
האופן בתוך האופן
17 בלכתן על ארבעת רבעיהן
יסבו לא יסבו בלכתן
18 וגבהן ויראה להם
ומלאת עינים סביב
לארבעתן 19 ובלכת החיות
ילכו האופנים אצלם
ובהנשא החיות מן הארץ
ישאו האופנים
20 אל אשר יהיה שם הרוח
ילכו שמה הרוח
ואל האופנים
נשאו יחדו כי רוח החיות
באופנים 21 בלכתם
ילכו ובעמדם יעמדו
ובהנשאם מן הארץ
ישאו האופנים
נגדם כי רוח החיות
באופנים 22 ודמות
על ראש החיות רקיע
כעין הקרח הנורא
נטוי על ראשם למעלה
23 ותחת הרקיע כנפיהם
ישרות אל אחתן
לאיש שתים מכסות
מזה ולאיש שתים
מכסות מזה את גויתן
24 ואשמע את קול כנפיהם
כקול מים רבים כקול שדי
בלכתם קול המולה
כקול מחנה בעמדם
תרפינה כנפיהם
25 ויהי קול מעל הרקיע
אשר על ראשם
בעמדם תרפינה כנפיהם
26 ומעל לרקיע אשר
על ראשם כמראה אבן
ספיר דמות כסא
ועל דמות הכסא
דמות כמראה אדם
עליו מלמעלה
27 וארא כעין חשמל
כמראה אש בית לו
סביב מן מראה מתניו
ומעלה וארא כמראה אש
ונגה לו סביב
28 כמראה הקשת
אשר יהיה בענן
ביום הגשם כן
מראה הנגה סביב
הוא מראה דמות כבוד יהוה
וארא ואפל על פני
ואשמע קול מדבר

2 ויאמר אלי בן אדם
על רגליך ואדברה אתך
2 ותבא בי רוח כאשר
דברו אלי ותעמדני
על רגלי ואשמע
המדבר אלי 3 ויאמר אלי
בן אדם אני שולח אתך
אל בני ישראל אל גוים
המרדים אשר מרדו בי
הם ואבותיהם פשעו
בי עד עצם היום הזה
4 והבנים קשי פנים
וחזקי לב אני שלח
אתך אליהם ואמרת
אליהם כה אמר
אדני יהוה 5 והם
אם שמעו ואם יחדלו
כי בית מרי הם
וידעו כי נביא היה
בתוכם 6 ואתה בן אדם
אל תירא מהם
ומדבריהם אל תירא
כי סרבים הם אתך
ועם עקרבים אתה
מדבר אל תירא
מדבריהם ומפניהם
אל תחת כי בית מרי
הם 7 ודברת אתם
את דברי אם שמעו
ואם יחדלו כי מרי
הם 8 ואתה בן אדם
שמע את אשר אני
דבר אליך אל תהי
מרי כבית המרי
פער פיך ואכל
את אשר אני נתן
אליך 9 ואראה והנה
אלי יד שלחת והנה
בה מגלת ספר
10 וגלה אותה
לפני ופנים כתבים
מזה ומזה וכתב
אליה קינים והגה
והי

(aiōn g165) בעולם

9 אבל אנחנו יודעים, אחינו אהובים אל ה׳, שבחרתם בישועה
ובאמונה בדברו. אמת, מאמינים אנחנו שאתם תעשו
הרבה יותר מכל מה שאנו אומרים. אלוהים לא יעוול
ולא ישכח את מעשיכם הטובים ואת האהבה שהראתם
בעזרתכם לאחיכם הקדושים. 11 אנו רוצים שכל אחד
ואחת מכם יגלה אותה אהבה ויתמיד בה עד הסוף, כדי
שיקבל את מה שקיווה לו. 12 אל תהיו עצלים, אלא
חקו את אלה שמאמינים ובסבלנות יקבלו את מה
שהובטח להם. 13 כאשר הבטיח אלוהים לאברהם
הבטיח לו בשם עצמו, כי לא היה גדול ממנו
שיישבע בשמו. 14 הוא אמר: "ודאי אברך אותך
ואתן לך הרבה בנים". 15 אברהם חיכה בסבלנות
ואכן קיבל את מה שהובטח לו. 16 בני אדם נשבעים
בשם גדול ממם, ושבועה היא הוכחה לכל
המאמינים שמה שאומרים הוא אמת. 17 אלוהים רצה
להראות לאלה שיורשים את הבטחתו כמה
בטוח הוא שיקיים אותה. לכן הוא נשבע שבועה
מקיימת. 18 אנחנו יודעים שאלוהים לא יכול לשקר
ולא לבגוד בהבטחתו. לכן אנחנו, שברחנו אל אלוהים
כדי לקבל את ישועתו, יש לנו עידוד חזק ובטוח
לעמוד איתן בתקוה שלפנינו. 19 תקוה זו היא
כעוגן לנפשנו, בטוחה ויציבה, ומגיעה אל תוך
המקום הקדוש שמאחורי הפרוכת. 20 ישוע נכנס
לשם בשבילנו, כמו כוהן גדול לעולם ועד, בדרך
מלכי צדק.

1 משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי׃ 2 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלא אח עשו
ליעקב נאם יהוה ואאהב את יעקב׃ 3 ואת עשו שנאתי ואשים את הריו שמה ונחלתו לתנים מדבר׃ 4 כי
תאמר אדום רוששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס ונקרא להם גבול
רשע והעם אשר זעם יהוה עדמו׃ 5 ועיניכם תראנה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל גבול ישראל׃ 6 בן יכבד
עבד את אדניו ואם אב איה כבודי ואם אדנים איה יראתי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי שמי
ואמרתם במה בזינו את שמך׃ 7 מגיש על מזבחי לחם ואמרתם במה גאלנוך אמרתם שלחן יהוה נבזה
הוא׃ 8 וכי תגישון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחלה אין טוב הקריבהו נא לפחתך הרצך אם
ישא פניך אמר יהוה צבאות׃ 9 ועתה חלו נא את פני אל וחנן אתנו מיד היתה זאת בידכם הנשא פנים
אמר יהוה צבאות׃ 10 מי גם בכם ויסגר דלתים ואל תאירו מזבחי חנם אין חפץ בכם אמר יהוה צבאות
ומנחה לא ארצה מידכם׃ 11 כי ממזרח שמש ועד מבואו גדול שמי בגוים ובכל מקום מקטר מגש לשמי
ומנחה טהורה כי גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃ 12 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדני הוא
מגואל וניבו אכלו׃ 13 ואמרתם הנה מה מלאה ונפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם הגזול והפסח
והבאתם מן ידכם לא ארצה׃ 14 ארור נוכל אשר יש בעדרו זכר ונדר ומזבח לאדני מום כי מלך גדול
אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים׃

2 ועתה אליכם הכהנים המצוה זאת׃ 2 אם לא תשמעו ואם לא תשימו על לב לתת כבוד לשמי אמר
יהוה צבאות ושלחתי בכם את המארה ואת ברכתיכם ארה גם ברכתי אותם כי אינם שמים על לב׃
3 הנני גערה לכם את הזרע וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם אליו׃ 4 וידעתם כי שלחתי
אתכם המצוה הזאת היות בריתי את לוי אמר יהוה צבאות׃ 5 בריתי היתה אתו החיים והשלום
ואתנם לו מורא וירא אותי ומפני שמי נחת הוא׃ 6 תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו
בשלום והלך אתי ורבים השיב מעון׃ 7 כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה
צבאות הוא׃ 8 ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות׃
9 וגם אני נתתי אתכם נבזה ושפל לכל העם כפי אשר אינכם שמרים את דרכי ונשאתם פנים בתורה׃
10 הלא אב אחד לכלנו הלא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו׃ 11 בגדה
יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהודה קדש יהוה אשר אהב ובעל בת אל נכר׃
12 יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות׃ 13 וזאת שנית
תכסו דמעות את מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת רצון מידכם׃ 14 ואמרתם
על מה על כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת בה וזאת חברתך ואשת בריתך׃
15 הלא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואיש אל תבגד׃
16 כי שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל כסה חמס על לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם
ולא תבגדו׃ 17 הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה הוגענו באמרכם כל עשה רע טוב בעיני יהוה
הוא בהם ואו איה אלהי המשפט׃

3 הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני ומפתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית
אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות׃ 2 ומי מכיל את יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש
צורף וכבורסי מכבסים׃ 3 וישב צורף וטהר כסף וטהר את בני לוי וזקק אותם כזהב וככסף והיו ליהוה
מגישי מנחה בצדקה׃ 4 וערבה יהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמוניות׃ 5 וקרבתי
אליכם למשפט והיתי עד מהר בעדים על המנאפים ועל הנשבעים לשקר ועל עושקי שכר שכיר אלמנה
ויתום והטי גר ולא יראו אותי אמר יהוה צבאות׃ 6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא כלתם׃
7 למימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה
נשוב׃ 8 היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אותי ואמרתם במה קבעתיך המעשר והתרומה׃
9 בארה אתם נארים והגוי כלו קבעים אותי׃ 10 הבו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי
ובחנו נא בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי
די׃ 11 וגערתי בעבורכם ולא ישחת לכם את פרי האדמה ולא תשכל גפנכם בשדה אמר יהוה צבאות׃
12 ואשרוכם כל הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות׃ 13 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה
ואמרתם מה נדברנו עליך׃ 14 אמרתם שוא עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית
מפני יהוה צבאות׃ 15 ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים ויפלטו׃
16 אז נדברו יראי יהוה איש אל רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי
שמו׃ 17 והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על בנו
העבד אותו׃ 18 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו׃ 19 כי הנה היום בא
בער כתנור והיו כל זדים וכל עשה רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא יעזב
להם שרש וענף׃ 20 ולכם יראי שמי תזרח שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק׃
21 ושסתם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות׃

ומעולם לא נגלה לאבותיהם
בשם יהוה אל שדי׳ 9 ו׳ גם
הקמתי את בריתי אתם
לתת להם את ארץ כנען
את ארץ מגוריהם אשר
גרו בה׳ 10 ו׳ גם אני שמעתי
את נאקת בני ישראל אשר
מצרים מעבדים אותם ו׳
אזכר את בריתי׳ 11 לכן
אמר לבני ישראל אני
יהוה והוצאתי אתכם
מתחת סבלות מצרים
והצלתי אתכם מעבודתם
וגאלתי אתכם בזרוע נטויה
ובשפטים גדולים׳ 12 ו׳
אקח אתכם לי לעם
והיה לכם לאלהים
וידעתם כי אני יהוה
אלהיכם המוציא אתכם
מתחת סבלות מצרים׳
13 ו׳ אמר אל משה
ואל אהרן ו׳ וצום
אתם אל בני ישראל
ואל פרעה מלך מצרים
לשלח את בני ישראל
מארצו׳ 14 אלה ראשי
בית אבתם בני ראובן
בכור ישראל חנוך
ופלוא חצרון וכרמי
אלה משפחות ראובן׳
15 ובני שמעון
ימואל וימין אהד
וצוחר ושאול בן
הכנענית אלה
משפחות שמעון׳
16 ואלה שמות
בני לוי לתולדתם
גרשון וקהת ומרארי
ושני חיי לוי
מאה שלשים
ושבע שנים׳
17 בני גרשון
לבני ושמעי
למשפחתם׳
18 ובני קהת
עמרם ויצהר
וחברון ועזיאל
ושני חיי קהת
מאה שלשים
ושבע שנים׳
19 ובני מרארי
מחלי ומושי
אלה משפחות
הלוי לתולדתם׳
20 ויקח עמרם
את יוכבד דדתו
לו לאשה
ותלד לו
את אהרן
ואת משה
ושני חיי
עמרם
מאה
ושלשים
שנה׳
21 ובני
יצהר
קרח
ונפג
וזכרי
22 ובני
עזיאל
מישאל
ואלצפן
ושתי
דדת
אליצפן
אלה
בני
עזיאל׳
23 ואהרן
לקח
לו
את
אלישבע
בת
עמינדב
אחות
נחשון
לו
אלעזר
ואת
איתמר
בני
אהרן׳
24 ובני
קרח
אסיר
ואלקנה
ואביסף
אלה
משפחות
הקרחי׳
25 ואלעזר
בן
אהרן
לקח
לו
מבנות
פוטיאל
לו
לאשה
ותלד
לו
את
פינחס
אלה
ראשי
אבות
הלוי
למשפחתם׳
26 הוא
אהרן
ומשה
אשר
אמר
יהוה
אליהם
הוצאו
את
בני
ישראל
מארץ
מצרים
על
צבאתם׳
27 הם
המדברים
אל
פרעה
מלך
מצרים
לשלח
את
בני
ישראל
ממצרים
הוא
משה
והוא
אהרן׳
28 ויהי
ביום
דבר
יהוה
אל
משה
בארץ
מצרים׳
29 ויאמר
יהוה
אל
משה
לאמר
אני
יהוה
דבר
אל
פרעה
מלך
מצרים
את
כל
אשר
אני
דבר
אליך׳
30 ויאמר
משה
לפני
יהוה
הן
אני
ערל
שפתים
ואיך
ישמע
פרעה
אלי׳

4 1 ויאמר
יהוה
אל
משה
ראה
נתתי
אותך
אלהים
לפרעה
ואהרן
אחיך
יהיה
נביאך׳
2 אתה
תדבר
את
כל
אשר
אצוך
ואהרן
אחיך
ידבר
אל
פרעה
ושלח
את
בני
ישראל
מארצו׳
3 ואני
אקשה
את
לבו
והרביתי
אתותי
ומופתי
בארץ
מצרים׳
4 ופרעה
לא
ישמע
אליכם
ונתתי
את
ידי
במצרים
ויצאתי
את
צבאתי
את
עמי
בני
ישראל
מארץ
מצרים
בשפטים
גדולים׳
5 וידעו
מצרים
כי
אני
יהוה
בנטתי
את
ידי
על
מצרים
והוצאתי
את
בני
ישראל
מתוכם׳
6 ויעש
משה
ואהרן
כאשר
צוה
יהוה
אתם
כן
עשו׳
7 ומשה
בן
שמנים
שנה
ואהרן
בן
שלשים
ושלש
שנה
בדברם
אל
פרעה׳
8 ויאמר
יהוה
אל
משה
ואל
אהרן
לאמר׳
9 כי
ידבר
אליכם
פרעה
לאמר
תנו
לכם
מופת
ואמרת
אל
אהרן
קח
את
מטך
והשלך
לפני
פרעה
יהי
לתנין׳
10 ויבא
משה
ואהרן
אל
פרעה
ויעשו
כן
כאשר
צוה
יהוה
ויהי
אהרן
את
מטהו
לפני
פרעה
ולפני
עבדיו
ויהי
לתנין׳
11 וגם
פרעה
קרא
לחכמים
ולמכשפים
ויעשו
גם
הם
חרטמי
מצרים
בלהטיהם
כן׳
12 ויטלו
איש
מטהו
ויהיו
לתנינם
ותבלע
מטה
אהרן
את
מטותם׳
13 ויחזק
לב
פרעה
ולא
שמע
אליהם
כאשר
דבר
יהוה׳
14 ויאמר
יהוה
אל
משה
כבד
לב
פרעה
מאן
לשלח
את
העם׳
15 לך
אל
פרעה
בבקר
הנה
יצא
המימה
וניצבת
לקראתו
על
שפת
היאר
והמטה
אשר
נהפך
לנחש
תקח
בידך׳
16 ואמרת
אליו
יהוה
אלהי
העברים
שלחני
אליך
לאמר
שלח
את
עמי
ויעבדוני
במדבר
והנה
לא
שמעת
עד
כה׳
17 כה
אמר
יהוה
בזאת
תדע
כי
אני
יהוה
הנה
אני
מכה
במטה
אשר
בידי
על
המים
אשר
ביאר
והפכו
לדם׳
18 והדגה
אשר
ביאר
תמות
ובאש
יבאש
היאר
ונלאו
מצרים
לשתות
מים
מיאר׳
19 ויאמר
יהוה
אל
משה
אמר
אל
אהרן
קח
מטך
ונטה
ידך
על
מימי
מצרים
על
נהרתם
על
יאריהם
ועל
אגמיהם
ועל
כל
מקוה
מימיהם
והיו
דם
והיה
דם
בכל
ארץ
מצרים
ובעצים
ובאבנים׳
20 ויעשו
כן
משה
ואהרן
כאשר
צוה
יהוה
וירם
את
המטה
ויך
את
המים
אשר
ביאר
לעיני
פרעה
ולעיני
עבדיו
ויהפכו
כל
המים
אשר
ביאר
לדם׳
21 והדגה
אשר
ביאר
מתה
ויבאש
היאר
ולא
יכלו
מצרים
לשתות
מים
מהיאר
ויהי
הדם
בכל
ארץ
מצרים׳
22 ויעשו
כן
חרטמי
מצרים
בלהטיהם
ויחזק
לב
פרעה
ולא
שמע
אליהם
כאשר
דבר
יהוה׳
23 ויפן
פרעה
ויבא
אל
ביתו
ולא
שת
לבו
גם
זאת
לדעת׳
24 וחפרו
כל
מצרים
סביבות
היאר
מים
לשתות
כי
לא
יכלו
לשתות
מים
מהיאר׳
25 וימלאו
שבעת
ימים
אחר
הכות
יהוה
את
היאר׳

5 1 ואחרי
כן
באו
משה
ואהרן
ויאמרו
אל
פרעה
כה
אמר
יהוה
אלהי
ישראל
שלח
את
עמי
וחגו
לי
במדבר׳
2 ויאמר
פרעה
מי
יהוה
אשר
אשמע
בקלו
לשלח
את
ישראל
לא
ידעתי
את
יהוה
וגם
את
ישראל
לא
אשלח׳
3 ויאמרו
אלהי
העברים
נקרה
נא
עלינו
דרך
שלשת
ימים
נלך
במדבר
וזבחנו
ליהוה
אלהינו
פן
יפגענו
בדבר
או
בחרב׳
4 ויאמר
אליהם
מלך
מצרים
למה
משה
ואהרן
תפרעו
את
העם
ממעשיו
לכו
לסבלתיכם׳
5 ויאמר
פרעה
הן
רבים
עתה
עם
הארץ
והשבתם
אותם
מסבלתם׳
6 וצו
פרעה
ביום
ההוא
את
הנגשים
בעם
ושטריו
לאמר
7 לא
תוסיפון
לתת
תבן
לעם
לעשות
הלבנים
כתמול
שלשום
הם
ילכו
וקששו
להם
תבן׳
8 ואת
תכן
הלבנים
אשר
הם
עשים
תמול
שלשום
תשיתו
עליהם
לא
תגרעו
ממנו
כי
נרפים
הם
על
כן
הם
צעקים
לאמר
נלכה
נזבחה
לאלהינו׳
9 תכבד
העבודה
על
האנשים
ויעבדו
בה
ואל
יגיעו
בדברי
שקר׳
10 ויצאו
נגשי
העם
ושטריו
ויאמרו
אל
העם
לאמר
כה
אמר
פרעה
אני
נותן
לכם
תבן׳
11 אתם
לכו
קחו
לכם
תבן
מאשר
תמצאו
כי
לא
יגרע
דבר
מעבדתכם
כדברם
אל
העם
לאמר
12 ויפצו
העם
בכל
ארץ
מצרים
לקש
לקש
לתבן׳
13 הנגשים
אצים
לאמר
כלו
מלאכתכם
דבר
יום
ביומו
כאשר
היה
התבן
14 ויכו
שטרי
בני
ישראל
אשר
הנגשים
נגשיהם
לאמר
מדוע
לא
כליתם
חקכם
לבנות
כתמול
שלשום
גם
אתמול
גם
היום׳
15 ויבאו
שטרי
בני
ישראל
ויצעקו
אל
פרעה
לאמר
למה
תעשה
כה
לעבדיך׳
16 תבן
לא
נתן
לעבדיך
ולבנים
אמרים
אלינו
עשו
 והנה
עבדיך
מכים
וחטאת
עמך׳
17 ויאמר
לא
נתן
לכם
תבן
ולבנים
תכינו
כי
אם
נלכו
נזבחה
לאלהינו
לכו
עבדו
את
יהוה
כי
על
כן
אתם
מבקשים
את
יהוה׳
18 ועתה
לכו
עבדו
ותבן
לא
יתן
לכם
ותכן
לבנים
תתנו׳
19 וירעו
שטרי
בני
ישראל
אתם
בהגיד
לכם
לא
תגרעו
מלבנתיכם
דבר
יום
ביומו׳
20 ויפגעו
את
משה
ואהרן
הנצבים
לקראתם
בצאתם
מאת
פרעה׳
21 ויאמרו
אליהם
יראה
יהוה
עליכם
ישפט
אשר
הבאשתם
אתנו
לעיני
פרעה
ולעיני
עבדיו
לתת
חרב
בידם
להרגנו׳
22 וישב
משה
אל
יהוה
ויאמר
אדני
למה
הרעותה
לעם
הזה
למה
זה
שלחתני׳
23 ומאז
באתי
אל
פרעה
לדבר
בשמך
הרע
לעם
הזה
והצל
לא
הצלת
את
עמך׳

1-2 Timothy

1 Paul, an apostle of Christ Jesus by the command of God our Savior and of Christ Jesus our hope, 2 to Timothy, my true child in the faith: Grace, mercy, and peace from God the Father and Christ Jesus our Lord. 3 As I urged you when I was going to Macedonia, remain in Ephesus so that you may command some people not to teach false doctrines (aiōn g165) 4 anymore or to devote themselves to myths and to genealogies that promote speculations rather than God's work, which is by faith. 5 The goal of our command is love, which comes from a pure heart, from a good conscience, and from a sincere faith. 6 Some people have wandered away from these things and have turned to empty talk, 7 desiring to be teachers of the law, but they do not understand what they are talking about or what they strongly affirm. 8 We know that the law is good when someone uses it lawfully, 9 knowing this: that the law is not made for people who live by God's standards. It is made for those who break God's laws and who are rebellious, for those who are ungodly and who sin, for those who are unholy and who profane God's name, for those who kill their fathers and their mothers, for murderers, 10 for those who are immoral, for those who practice homosexuality, for those who are slave traders, for those who are liars, for those who make false promises, and for anyone else who does things that are contrary to the healthy teaching 11 that is based on the glorious gospel of the blessed God, which he entrusted to me. 12 I thank Christ Jesus our Lord who has given me the strength to do this, because he considered me faithful when he appointed me to serve him. 13 Although I used to blaspheme God and persecute his people and be violently arrogant toward them, God showed me mercy because I did all this in ignorance and unbelief.

1 ויפשע מואב בישראל אחר מות אחאב׃ 2 ואחזיה נפל בעד
השבכה בעליתו אשר בשמרון וחלה וישלח מלאכים ויאמר
אליהם לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון אם אחיה מן
המחלה הזאת׃ 3 ומלאך יהוה דבר אל אליה התשבי קום
עלה לקראת מלאכי מלך שמרון ואמרת אליהם הלוא מאין
אלהים בישראל אתם הולכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון׃
4 ועתה כה אמר יהוה המטה אשר עלית שם לא תרד
ממנה כי מות תמות׃ וילך אליה׃ 5 ויבאו המלאכים
אליו ויאמר אליהם מדוע שבתם׃ 6 ויאמרו אליו איש
עלה לקראתנו ויאמר אלהם הלוכו שובו אל המלך
אשר שלחו אתכם׃ כה אמר יהוה הלוא מאין אלהים
בישראל אתה שלח לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון׃
על כן המטה אשר עליתה שם לא תרד ממנה כי מות
תמות׃ 7 ויאמר אליהם מה משפט האיש אשר עלה
לקראתכם ויספרו אתו׃ 8 ויאמרו אליו איש בעל שער
וחגר עור מתניו׃ ויאמר אליהו התשבי הוא׃ 9 ויבא אליו
עוד שר חמשים וחמשיו׃ ויעל אליו והנה יושב על
ראש ההר׃ ויען אליו איש האלהים׃ מלך אמר רד׃
10 ויען אליהו ויאמר אל שר חמשים׃ אם איש אלהים
אני תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת חמשיך׃
ותרד אש מן השמים ותאכל אתו ואת חמשיו׃
11 ויסף עוד שלח אליו שר חמשים שני׃ ויען ויאמר אליו
איש האלהים׃ מלך כה אמר רד מהרה׃ 12 ויען אליהו
ויאמר אליהם אם איש אלהים אני תרד אש מן השמים
ותאכל אתך ואת חמשיך׃ ותרד אש אלהים מן השמים
ותאכל אתו ואת חמשיו׃ 13 ויסף שלח שר חמשים שלישי
ויעל שר החמשים השלישי ויכרע על ברכיו נגד אליהו
ויתחנן אליו ויאמר אליו איש האלהים תקר נא נפשי
ונפש עבדיך אלה החמשים בעיניך׃ 14 הנה ירד אש מן
השמים את שני שרי החמשים הראשנים ועתה תקר נפשי
בעיניך׃

1

ܡܬܩܠܝܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܫܝܚܐ ܝܫܘܥ ܡܪܢܢ ܕܐܦܘܣܛܠܐ ܠܡܬܩܢܝܢܐ ܕܩܕܝܫܐ ܕܒܪܘܡܐ ܘܕܩܪܝܢܬܐ ܘܕܐܬܝܢܐ ܘܕܫܪܝܢܐ ܘܕܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܐܒܘܢ ܘܡܢ ܡܪܝܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܢܥܡܬܟܘܢ ܘܫܠܡܐ ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܐܒܘܢ ܘܡܢ ܡܪܝܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܝ ܠܥܠܡ ܥܠܡܐ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܐ ܕܠܐ ܢܬܩܛܠ ܠܥܠܡ

Hosea

1 The word of the LORD that came unto Hosea, the son of Beeri, in the days of Uzziah, Jotham, Ahaz, and Hezekiah, kings of Judah, and in the days of Jeroboam the son of Joash, king of Israel. 2 The beginning of the LORD by Hosea. And the LORD said unto Hosea, Go, take unto thee a wife of whoredoms and children of whoredoms: for the land hath committed whoredom, departing from the LORD. 3 So he went and took Gomer the daughter of Diblaim; which conceived, and bare him a son. 4 And the LORD said unto him, Call his name Jezreel; for yet a little while, and I will avenge the blood of Jezreel upon the house of Jehu, and will cause to cease the kingdom of the house of Israel. 5 And it shall come to pass at that day, that I will break the bow of Israel in the valley of Jezreel. 6 And she conceived again, and bare a daughter. And God said unto him, Call her name Lo-ruhamah: for I will no more have mercy upon the house of Israel; but I will utterly take them away. 7 But I will have mercy upon the house of Judah, and will save them by the LORD their God, and will not save them by bow, nor by sword, nor by battle, by horses, nor by horsemen. 8 Now when she had weaned Lo-ruhamah, she conceived, and bare a son. 9 Then said God, Call his name Lo-ammi: for ye are not my people, and I will not be your God. 10 Yet the number of the children of Israel shall be as the sand of the sea, which cannot be measured nor numbered; and it shall come to pass, that in the place where it was said unto them, Ye are not my people, there it shall be said unto them, Ye are the sons of the living God. 11 Then shall the children of Judah and the children of Israel be gathered together, and appoint themselves one head, and they shall come up out of the land: for great shall be the day of Jezreel.

2 Say ye unto your brethren, Ammi; and to your sisters, Ruhamah. 2 Plead with your mother, plead: for she is not my wife, neither I her husband: let her therefore put away her whoredoms out of her sight, and her adulteries from between her breasts; 3 Lest I strip her naked, and make her as in the day when she was born, and make her as a wilderness, and set her like a dry land, and slay her with thirst. 4 And I will not have mercy upon her children; for they be children of whoredoms. 5 For their mother hath played the harlot: she that bare them hath done shamefully: for she said, I will go after my lovers, that give me my bread and my water, my wool and my flax, my oil and my drinks. 6 Therefore, behold, I will hedge up thy way with thorns, and make a wall, that she shall not find her paths. 7 And she shall follow after her lovers, but she shall not overtake them; and she shall seek them, but shall not find them: then shall she say, I will go and return to my first husband; for then was it better with me than now. 8 For she did not know that I gave her corn, and wine, and oil, and multiplied her silver and gold, which they prepared for Baal. 9 Therefore will I return and take away my corn in the time thereof, and my wine in the season thereof, and will recover my wool and my flax given to cover her naked. 10 And now will I discover her lewdness in the sight of her lovers, and none shall deliver her out of mine hand. 11 I will also cause all her mirth to cease, her feast days, her new moons, and her sabbaths, and all her solemn feasts. 12 And I will destroy her vines and her fig trees, whereof she hath said, These are my rewards that my lovers have given me: and I will make them a forest, and the beasts of the field shall eat them. 13 And I will visit upon her the days of Baalim, wherein she burned unto them, and she decked herself with her earrings and her jewels, and she went after her lovers, and forgot me, saith the LORD. 14 Therefore, behold, I will allure her, and bring her into the wilderness, and speak comfortably unto her. 15 And I will give her her vineyards from thence, and the valley of Achor for a door of hope: and she shall sing there, as in the days of her youth, and as in the day when she came up out of the land of Egypt. 16 And it shall be at that day, saith the LORD, that thou shalt call me Ishi; and shalt call me no more Baali. 17 For I will take away the names of Baalim out of her mouth, and they shall be no more remembered by their name. 18 And in that day will I make a covenant for them with the beasts of the field, and with the fowls of heaven, and with the creeping things of the ground: and I will break the bow and the sword and the battle out of the earth, and will make them to lie down safely. 19 And I will betroth thee unto me for ever; yea, I will betroth thee unto me in righteousness, and in judgment, and in loving kindness, and in mercies. 20 I will even betroth thee unto me in faithfulness: and thou shalt know the LORD. 21 And it shall come to pass in that day, I will hear, saith the LORD, I will hear the heavens, and they shall hear the earth; 22 And the earth shall hear the corn, and the wine, and the oil; and they shall hear Jezreel. 23 And I will sow her unto me in the earth; and I will have mercy upon her that had not obtained mercy; and I will say to them which were not my people, Thou art my people; and they shall say, Thou art my God.

3 Then said the LORD unto me, Go yet love a woman beloved of her friend, yet an adulteress, according to the love of the LORD towards the children of Israel, who look to other gods, and love flagons of wine. 2 So I bought her unto me for fifteen pieces of silver, and for a homer of barley, and a lethech of barley: 3 And I said unto her, Thou shalt abide for me many days; thou shalt not play the harlot, and thou shalt not be for another man: so will I also be for thee. 4 For the children of Israel shall abide many days without king, and without prince, and without sacrifice, and without image, and without ephod, and without teraphim: 5 Afterward shall the children of Israel return, and seek the LORD their God, and David their king; and shall fear the LORD and his goodness in the latter days.

ملخص

ملخص

10 אמן אמן אני, מי שבא דרך
הדלת אינו כי אם גנב ושודד, והדלת
11 הרועה הוא רועה הצאן.
אני הוא הדלת לתוך הדלת. אם
יכנס דרך אני – הוא יינצל, ויוכל
לבוא ולצאת ולמצוא מרעה. 12 הגנב
בא אך ורק לגנוב, לטבוח ולהשמיד.
אבל אני בא לתת לכם חיים, חיים
מלאים ושופעים. 13 הרועה הטוב
מוסר את נפשו עבור הצאן. 14 אני
הרועה הטוב, אני יודע את צאני
ואני יודע אותם. 15 כפי שאבי יודע
אותי ואני יודע אותו – אני מוסר
את נפשי עבור הצאן. 16 יש לי
עוד צאן אחרות, שאינן מן הדיר
הזה. אני חייב לקבץ גם אותן,
והן ישמעו לקולי. אז יהיה עדר
אחד ורועה אחד. 17 אבי אוהב
אותי, כי אני מוסר את נפשי
עבור הצאן. 18 אף אחד לא לקח
אותה ממני, אבל אני מוסר אותה
מרצוני. יש לי רשות למסור אותה
ורשות לקחת אותה חזרה. זו
הוראה שקיבלתי מאבי.

7

19 בגלל הדברים האלה
נחלקו היהודים שוב. 20 רבים
מהם אמרו: "הוא שוגע! הוא
מטורף! למה אתם מקשיבים לו?"
21 אחרים אמרו: "אי אפשר
שמישהו שוגע יגרש שדים!
הרי שדים לא יכולים לפקח
עיוורים!"

22 בירושלים חגגו חג
חנוכה. 23 אני הלכתי לבית
המקדש, ונכנסתי לאולם
שלמה. 24 היהודים הקיפו
אותי ואמרו: "עד מתי
תשאיר אותנו בספק? אם
אתה המשיח, אמור לנו
בגלוי!" 25 אני עניתי
להם: "אמרתי לכם כבר,
אבל לא האמנתם. המעשים
שאני עושה בשם אבי
מעידים עלי. 26 אבל אתם
לא מאמינים, כי אתם לא
מן הצאן שלי. 27 הצאן
שלי שומעת את קולי,
ואני מכיר אותה, והיא
הולכת אחרי. 28 אני
נותן לה חיי נצח, ולעולם
לא תאבד. אף אחד לא
יגזול אותה מידי. 29 אבי
נתן לי אותה, ואבי
גדול מכולם. אף אחד
לא יגזול אותה מידי אבי.
30 אני ואבי – אנחנו
אחד."

31 שוב לקחו היהודים
אבנים כדי לרגום אותי.
32 אמרתי להם: "עשיתי
הרבה מעשים טובים
מאבי. בגלל איזה מעשה
אתם רוגמים אותי?"
33 הם אמרו: "לא בגלל
מעשה טוב אנחנו רוגמים
אותך, אלא בגלל חילול
השם! אתה בן אדם,
ומתיימר להיות אלוהים!"
34 אמרתי להם: "כתוב
בתורה שלנו: 'אני אמרתי
שאתם אלוהים'. 35 אם
הכתוב קורא לאנשים
אלוהים – כי הוא
הנביא שלו – אי אפשר
לבטל את דבריו. 36 אבי
קידש אותי ושלח אותי
לעולם. אז איך אתם
אומרים שאני מחלל את
השם? הרי אמרתי שאני
בן אלוהים. 37 אם לא
אבי שלח אותי, אל תאמינו
לי. 38 אבל אם אני
עושה מעשים טובים,
אפילו אם אתם לא
מאמינים לי, תאמינו
לפחות למעשים שלי.
אז תדעו ותבינו
שאבי נמצא בתוכי
ואני בתוכו."
39 הם רצו לתפוס
אותי, אבל אני
ברחתי מידיהם.

40 אני חזרתי
לעבר הירדן, אל
המקום שבו יוחנן
הטביל אנשים
בעבר. 41 אנשים
רבים הגיעו אליו
ואמרו: "יוחנן
לא עשה אותות
ומופתים, אבל
כל מה שאמר
על האדם הזה
נכון!" 42 ורבים
מן האנשים
שם הפכו
מאמינים בי.

8

1 אדם
שנולד עיוור
2 שאל תלמידיו:
"רבי, מי חטא
– הוא או הוריו,
שנולד עיוור?"
3 ענה ישוע:
"לא הוא
חטא ולא
הוריו חטאו.
אבל מעשי
אלוהים
יתגלו בו.
4 אנחנו
חייבים
לעבוד
את עבודת
אבי
בעודו
חי.
5 אני
אור
העולם
כל
6 אחר
כך
הוא
ירק
לתוך
הבוץ
ומרח
בבוץ
את
עיני
העיור.
7 ואמר
לו: "לך
לבריכת
שילוח
ורחץ
את
עיניך."
(שילוח
פירושו
"שלוח".)
8 אז
הלך
העיור
ורחץ
את
עיניו
ושב
רואה.
9 שכנים
ואנשים
אחרים
שהכירו
אותו
אמרו:
"הרי
זה
אותו
אדם
שישב
ובכה
לבקש
נדבה,
לא?"
10 אמרו
לו:
"איך
נפקחו
עיניך?"
11 הוא
ענה:
"האדם
שנקרא
ישוע
הכין
בוץ
ומרח
אותו
בעיני
ואמר
לי
ללכת
לבריכת
שילוח
ולרחוץ
שם.
12 אמרו
לו:
"איפה
הוא?"
הוא
ענה:
"לא
יודע."
13 הם
לקחו
את
האדם
שהיה
עיור
לפרושים.
14 אותו
יום
היה
שבת
שבו
ישוע
הכין
בוץ
ופקח
את
עיני
האדם.
15 גם
הפרושים
שאלו
אותו
איך
נפקחו
עיניו.
הוא
ענה
להם:
"הוא
הניח
בוץ
על
עיני
ורחצתי
ורואה
עכשיו."
16 חלק
מהפרושים
אמרו:
"האדם
הזה
לא
מגיע
מאלוהים,
כי
הוא
לא
שומר
שבת."
אבל
אחרים
אמרו:
"איך
אדם
חוטא
יכול
לעשות
נסים
כאלה?"
17 אז
הם
פנו
לעיור
ושאלו
אותו:
"מה
אתה
אומר
על
האדם
שפקח
את
עיניך?"
הוא
ענה:
"הוא
נביא."
18 היהודים
לא
האמינו
שהיה
עיור
ונולד
עיור,
עד
שקראו
לאבי
ולאמו
19 ושאלו
אותם:
"זה
בנכם
שאתם
אומרים
שנולד
עיור?
איך
הוא
רואה
עכשיו?"
20 אבי
ואמו
ענו:
"אנחנו
יודעים
שזה
בנו
ושנולד
עיור,
21 אבל
לא
יודעים
איך
הוא
רואה
עכשיו
ולא
יודעים
מי
פקח
לו
את
עיניו.
אם
תשאלו
אותו
– הוא
מבוגר
ויכול
לדבר
בעצמו."
22 אבי
ואמו
אמרו
כך
מפני
שפחדו
מהיהודים,
כי
היהודים
כבר
הסכימו
ביניהם
שמי
שיגיד
שישוע
הוא
המשיח
– יגרשו
אותו
מבית
הכנסת.
23 לכן
אמרו
אבי
ואמו
שהוא
מבוגר
ויכול
לדבר
בעצמו.
24 היהודים
קראו
לעיור
פעם
נוספת
ואמרו
לו:
"תגיד
אמת
לכבוד
אלוהים.
אנחנו
יודעים
שהאדם
הזה
חוטא."
25 הוא
ענה
להם:
"לא
יודע
אם
הוא
חוטא
או
לא.
אני
יודע
רק
דבר
אחד:
פעם
הייתי
עיור
ועכשיו
אני
רואה."
26 אז
שאלו
אותו
שוב:
"מה
הוא
עשה
לך?
איך
הוא
פקח
את
עיניך?"
27 הוא
ענה
להם:
"כבר
אמרתי
לכם
– לא
הקשבתם?
למה
אתם
רוצים
לשמוע
שוב?
אולי
גם
אתם
רוצים
להיות
תלמידים
שלו?"
28 אז
הם
קללו
אותו
ואמרו
לו:
"אתה
תלמיד
שלו,
אבל
אנחנו
תלמידים
של
משה.
29 אנחנו
יודעים
שאלוהים
דיבר
אל
משה,
אבל
לגבי
האדם
הזה
לא
יודעים
מאיפה
הוא
בא."
30 אז
הוא
אמר
להם:
"זה
מוזר
מאוד
שאתם
לא
יודעים
מאיפה
הוא
בא,
ובכל
זאת
הוא
פקח
את
עיני.
31 אנחנו
יודעים
שאלוהים
לא
שומע
לחוטאים,
אבל
הוא
שומע
לאדם
שיראת
אלוהים
בלבו
ומקיים
את
רצונו.
32 מעולם
לא
שמענו
שמישהו
פקח
עיני
עיור
מלידה.
33 אם
האדם
הזה
לא
היה
מגיע
מאלוהים,
לא
היה
יכול
לעשות
כלום."
34 אז
הם
אמרו
לו:
"אתה
נולדת
בחטא
מרוב
חטאים,
ואתה
מלמד
אותנו?"
ואז
הם
גירשו
אותו
מבית
הכנסת.
35 כאשר
ישוע
שמע
שגירשו
אותו,
הוא
פגש
אותו
ושאל
אותו:
"האם
אתה
מאמין
בבן
האדם?"
36 הוא
ענה
לו:
"מי
הוא,
אדוני?
אני
רוצה
לדעת
כדי
שאוכל
להאמין
בו."
37 ישוע
אמר
לו:
"אתה
כבר
ראית
אותו,
ומי
שדיבר
אליך
עכשיו
– הוא
הוא."
38 אז
אמר
האדם
הזה
לישוע:
"אני
מאמין
בך,
אדוני!"
ואז
הוא
כרע
ברכיו
לפניו
39 ישוע
אמר
לו:
"בגלל
שבאתי
לעולם
אני
שופט
אנשים
ומגלה
מי
רואה
ומי
עיור."
40 כמה
פרושים
ששמעו
את
הדברים
האלה
אמרו
לו:
"גם
אנחנו
עיורים?"
41 ישוע
אמר
להם:
"אם
הייתם
עיורים
לא
הייתם
חוטאים,
אבל
אתם
אומרים
שאתם
רואים
– אז
אתם
חוטאים."

9

1 אז
ישוע
הלך
לדרך
ראה
אדם
שנולד
עיור.
2 תלמידיו
שאלו
אותו:
"רבי,
מי
חטא
– הוא
או
הוריו,
שנולד
עיור?"
3 ענה
ישוע:
"לא
הוא
חטא
ולא
הוריו
חטאו.
אבל
מעשי
אלוהים
יתגלו
בו.
4 אנחנו
חייבים
לעבוד
את
עבודת
אבי
בעודו
חי.
5 אני
אור
העולם
כל
6 אחר
כך
הוא
ירק
לתוך
הבוץ
ומרח
בבוץ
את
עיני
העיור.
7 ואמר
לו: "לך
לבריכת
שילוח
ורחץ
את
עיניך."
(שילוח
פירושו
"שלוח".)
8 אז
הלך
העיור
ורחץ
את
עיניו
ושב
רואה.
9 שכנים
ואנשים
אחרים
שהכירו
אותו
אמרו:
"הרי
זה
אותו
אדם
שישב
ובכה
לבקש
נדבה,
לא?"
10 אמרו
לו:
"איך
נפקחו
עיניך?"
11 הוא
ענה:
"האדם
שנקרא
ישוע
הכין
בוץ
ומרח
אותו
בעיני
ואמר
לי
ללכת
לבריכת
שילוח
ולרחוץ
שם.
12 אמרו
לו:
"איפה
הוא?"
הוא
ענה:
"לא
יודע."
13 הם
לקחו
את
האדם
שהיה
עיור
לפרושים.
14 אותו
יום
היה
שבת
שבו
ישוע
הכין
בוץ
ופקח
את
עיני
האדם.
15 גם
הפרושים
שאלו
אותו
איך
נפקחו
עיניו.
הוא
ענה
להם:
"הוא
הניח
בוץ
על
עיני
ורחצתי
ורואה
עכשיו."
16 חלק
מהפרושים
אמרו:
"האדם
הזה
לא
מגיע
מאלוהים,
כי
הוא
לא
שומר
שבת."
אבל
אחרים
אמרו:
"איך
אדם
חוטא
יכול
לעשות
נסים
כאלה?"
17 אז
הם
פנו
לעיור
ושאלו
אותו:
"מה
אתה
אומר
על
האדם
שפקח
את
עיניך?"
הוא
ענה
להם:
"הוא
נביא."
18 היהודים
לא
האמינו
שהיה
עיור
ונולד
עיור,
עד
שקראו
לאבי
ולאמו
19 ושאלו
אותם:
"זה
בנכם
שאתם
אומרים
שנולד
עיור?
איך
הוא
רואה
עכשיו
ולא
יודעים
מי
פקח
לו
את
עיניו.
אם
תשאלו
אותו
– הוא
מבוגר
ויכול
לדבר
בעצמו."
20 אבי
ואמו
אמרו
כך
מפני
שפחדו
מהיהודים,
כי
היהודים
כבר
הסכימו
ביניהם
שמי
שיגיד
שישוע
הוא
המשיח
– יגרשו
אותו
מבית
הכנסת.
23 לכן
אמרו
אבי
ואמו
שהוא
מבוגר
ויכול
לדבר
בעצמו.
24 היהודים
קראו
לעיור
פעם
נוספת
ואמרו
לו:
"תגיד
אמת
לכבוד
אלוהים.
אנחנו
יודעים
שהאדם
הזה
חוטא."
25 הוא
ענה
להם:
"לא
יודע
אם
הוא
חוטא
או
לא.
אני
יודע
רק
דבר
אחד:
פעם
הייתי
עיור
ועכשיו
אני
רואה."
26 אז
שאלו
אותו
שוב:
"מה
הוא
עשה
לך?
איך
הוא
פקח
את
עיניך?"
27 הוא
ענה
להם:
"כבר
אמרתי
לכם
– לא
הקשבתם?
למה
אתם
רוצים
לשמוע
שוב?
אולי
גם
אתם
רוצים
להיות
תלמידים
שלו?"
28 אז
הם
קללו
אותו
ואמרו
לו:
"אתה
תלמיד
שלו,
אבל
אנחנו
תלמידים
של
משה.
29 אנחנו
יודעים
שאלוהים
דיבר
אל
משה,
אבל
לגבי
האדם
הזה
לא
יודעים
מאיפה
הוא
בא."
30 אז
הוא
אמר
להם:
"זה
מוזר
מאוד
שאתם
לא
יודעים
מאיפה
הוא
בא,
ובכל
זאת
הוא
פקח
את
עיני.
31 אנחנו
יודעים
שאלוהים
לא
שומע
לחוטאים,
אבל
הוא
שומע
לאדם
שיראת
אלוהים
בלבו
ומקיים
את
רצונו.
32 מעולם
לא
שמענו
שמישהו
פקח
עיני
עיור
מלידה.
33 אם
האדם
הזה
לא
היה
מגיע
מאלוהים,
לא
היה
יכול
לעשות
כלום."
34 אז
הם
אמרו
לו:
"אתה
נולדת
בחטא
מרוב
חטאים,
ואתה
מלמד
אותנו?"
ואז
הם
גירשו
אותו
מבית
הכנסת.
35 כאשר
ישוע
שמע
שגירשו
אותו,
הוא
פגש
אותו
ושאל
אותו:
"האם
אתה
מאמין
בבן
האדם?"
36 הוא
ענה
לו:
"מי
הוא,
אדוני?
אני
רוצה
לדעת
כדי
שאוכל
להאמין
בו."
37 ישוע
אמר
לו:
"אתה
כבר
ראית
אותו,
ומי
שדיבר
אליך
עכשיו
– הוא
הוא."
38 אז
אמר
האדם
הזה
לישוע:
"אני
מאמין
בך,
אדוני!"
ואז
הוא
כרע
ברכיו
לפניו
39 ישוע
אמר
לו:
"בגלל
שבאתי
לעולם
אני
שופט
אנשים
ומגלה
מי
רואה
ומי
עיור."
40 כמה
פרושים
ששמעו
את
הדברים
האלה
אמרו
לו:
"גם
אנחנו
עיורים?"
41 ישוע
אמר
להם:
"אם
הייתם
עיורים
לא
הייתם
חוטאים,
אבל
אתם
אומרים
שאתם
רואים
– אז
אתם
חוטאים."

16 Israel is stubborn like a stubborn heifer.
How can the Lord feed them like lambs
17 Ephraim is joined to idols;
leave him alone!
18 Even when their drinks are gone,
they keep on committing adultery.
Their leaders love to be shamed.
19 A whirlwind will blow them away,
and their sacrifices will be a disaster.

10 1 Israel was like a healthy vine
when it produced its fruit.
But the more it prosperous
the more it built altars to its false gods.
The more its land improved
the more it made sacred pillars.
2 Their hearts are deceitful,
and now they must pay for their sin.
The Lord will destroy their altars
and their sacred pillars.
3 Then they will say,
"We have no king because we did not honor the Lord.
But what can a king do for us anyway?"
4 They say many things
and make promises they don't keep.
They make agreements
and lawsuits spring up like poisonous weeds
in the furrows of a plowed field.
5 The people of Samaria
will be afraid for the calf-idol of Beth-aven.
Its people will mourn for it,
and its priests who celebrate its glory will tremble
because it has been taken away from them.
6 Israel will be taken
as a gift to Assyria.
Ephraim will be shamed
and Israel will be ashamed of its idols.
7 Samaria and its king will be destroyed
like a piece of wood floating on the water.
8 The pagan shrines of Aven, Israel's sin,
will be destroyed.
Thorns and weeds will grow
on their altars.
Then people will say to the mountains,
"Cover us!"
and to the hills,
"Fall on us!"
9 Since the days of Gibeah
you have been sinning, Israel.
Your people have been
doing the same evil
as they did in Gibeah.
So war will come against the people of Gibeah
and they will be destroyed.
10 I will come and punish them
when I want to punish them.
Then I will bring armies against them
to punish them for their double sin.
11 Ephraim was like a young heifer
that was trained to thresh grain
and was willing to work.
But I will put a yoke on her fine neck.
I will make Ephraim pull a plow,
and Judah will have to plow the fields.
Jacob will have to break up the ground.
12 But if you do what is right,
you will reap a harvest of love.
Break up your land
and plant your fields.
It is time to look for the Lord
and he will come to you like the rain.
13 But you have plowed wickedness
and you have reaped sin.
You have eaten the fruit of your lies.
Because you trusted your own power
and your many soldiers,
14 the noise of battle will come against your people.
All your fortresses will be destroyed
like Beth-arbel was destroyed by Shalman
when the battle was fought
and the mothers were killed with their children.
15 That will happen to you, Israel,
because of your great evil.
When that day comes,
the king of Israel will be completely destroyed.

12 1 Ephraim is like a fool
who chases the wind
and spends his time
trying to make a treaty with Assyria
and sending olive oil to Egypt.
2 The Lord has a lawsuit against Judah
and will punish Jacob
for what he has done.
He will give him what he deserves
for his evil ways.
3 While he was still in his mother's womb,
Jacob took his brother's place
and when he was a man
he fought with God.
4 He fought with the angel
and he won.
He wept and begged for his blessing.
He met God at Beth-el
and there God spoke to us.
5 The Lord God of Armies
is known as the Lord.
6 So you must return to your God
and be loyal to him
and be fair to people
and always trust your God.
7 Israel is like a merchant
who cheats people
and uses false scales.
8 Ephraim said,
"I am very rich.
I have made my own fortune.
No one can find any sin in my business
that is wrong or sinful."
9 But I have been your God
since you were in Egypt.
I will make you live in tents
as you did in the days of your ancestors.
10 I spoke to the prophets
and I gave them many visions
and many parables
to teach your people.
11 But if there is sin in Gilead,
then the people there will be destroyed.
If there are bulls in Gilgal
then people will be killed
and their altars will be like piles of stones
in the fields.
12 Jacob had to escape to the land of Aram
and there he had to work for a wife.
He had to work for a wife
and he had to pay for her.
13 The Lord used a prophet to bring Israel out of Egypt
and he used a prophet to take care of them.
14 But Ephraim has made the Lord very angry
and the Lord will punish him for his sins
and will pay him back for what he has done.

לא יראו אור לעולם׃ 19 כי אם־לא
אמרתי כי־לעולם יבנה חסד אמונתך
בשמים תכין אמונתך׃ 20 כרתי בחיר
נשבעתי לדוד עבדי׃ 21 עד־לעולם אכין
זרעך ובנתי לדור כסאך׃ סלה׃

15 1 משכיל לאיתן האזרחי׃ אשירה
חסדי־יהוה עולמים לדור ודור אודיע
אמונתך בפיך׃ 2 כי־אמרתי עולם חסד
יבנה בשמים תכין אמונתך בהם׃
3 כרתי לבחירי נשבעתי לדוד עבדי׃
4 עד־עולם אכין זרעך ובנתי לדור כסאך
סלה׃ 5 והודו שמים פלאיך יהוה
אף אמונתך בקהל קדשים׃ 6 כי מי
בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה
בבני אלים׃ 7 אל נערץ בסוד קדשים
רב ונורא על כל־סביביו׃ 8 יהוה אלהי
צבאות מי כמוך חסן יה ואמונתך
סביביך׃ 9 אתה משל בגאון הים
בשאת גליו אתה תשבחם׃ 10 אתה
דכיתה כחלל רהב בזרוע עזך
פזרת אויביך׃ 11 לך־שמים אף־
לך־ארץ תבל ומלאה יסדתם׃
12 צפון ותימן אתה בראתם תבור
וחרמון בשמך ירנינו׃ 13 לך זרוע
עם־גבורה תעז יד תרום ימינך׃
14 צדק ומשפט מכון כסאך חסד
ואמת יקדמו פניך׃ 15 אשרי העם
יודעי תרועה יהוה באור פניך
יהלכון׃ 16 בשמך יגילון כל־היום
ובצדקתך ירוממו׃ 17 כי תפארת עזמו
אתה וברצונך תרים קרננו׃
18 כי ליהוה מגנתנו ולקדוש ישראל
מלכנו׃ 19 אז דברת בחזון לחסידיך
ותאמר שויתי עזר על־גבור הרימותי
בחור מעם׃ 20 מצאתי דוד עבדי
בשמן קדשי משחתיו׃ 21 אשר יכון
ידי גם־זרועי תאמצנו׃ 22 לא־ישא
אויב בו ובן־עולה לא יענהו׃
23 וכתתי מפניו צריו ומשנאיו אגף׃
24 ואמונתי וחסדי עמו ובשמי תרום
קרנו׃ 25 ושמתי בים ידו ובנהרות
ימינו׃ 26 הוא יקרא אלי אבי אתה
אלי וצור ישועתי׃ 27 גם־אני בכור
אתנהו עליון למלכי־ארץ׃
28 לעולם אשמר־לו חסדי ובריתי
נאמנה לו׃ 29 והשמתי לעד זרעו
וכסאו כימי שמים׃ 30 אם־יעזבו
בניו תורתי ובמשפטי לא ילכו׃
31 אם־חקותי יחללו ומצותי לא
שמרו׃ 32 ופקדתי בשבט פשעם
ובנגעים עונם׃ 33 וחסדי לא אפיר
מעמו ולא אשקר באמונתי׃
34 לא אחלל בריתי ומוצא שפתי
לא אשנה׃ 35 אחת נשבעתי בקדשי
אם־לדוד אכזב׃ 36 זרעו לעולם
יהיה וכסאו כשמש נגדי׃
37 כירח יכון עולם ועד בשחק
נאמן סלה׃ 38 ואתה זנחת ותמאס
התעברת את־משיחך׃ 39 נאצת
כרתת עבדך חללת לארץ נזרו׃
40 פרצת כל־גדריו שמת מבצריו
מחתה׃ 41 שסוהו כל־עברי דרך
היה חרפה לשכניו׃ 42 הרימת
ימין צריו שמחת כל־אויביו׃
43 אף־תשיב צור־חרבו ולא־הקמתו
במלחמה׃ 44 השבתו מטהר
וכסאו לארץ מרטת׃ 45 קצרת
ימי עלומיו העטית עליו בוז׃
46 עד־מתי יהוה תסתר לנצח
תבער כאש חמתך׃ 47 זכר
אני מה־חלד על־מה־שוא בראת
כל־בני אדם׃ 48 מי־גבר יחיה
ולא יראה־מות ימלט נפשו
מיד־שאול׃ סלה׃ 49 אי־זה
חסדיך הראשנים אדני נשבעת
לדוד באמונתך׃ 50 זכר אדני
חרפת עבדיך שאתי בחיקי
כל־רבים עמים׃ 51 אשר חרפו
אויביך יהוה אשר חרפו
עקבות משיחך׃ 52 ברוך יהוה
לעולם אמן ואמן׃

16 1 תפלה לדוד שמרני כי־חסיתי
בך׃ 2 אמרת ליהוה אדני אתה
טובתי בלי עליך׃ 3 לקדושים
אשר־בארץ המה ואדירי כל־חפצי
בם׃ 4 ירבו עצבותם אחר מהרו
בלתי אסיך נסכיהם מדם ובלתי
אשא את־שמותם על־שפתי׃
5 יהוה מנת־חלקי וכוסי אתה
תומיך גורלי׃ 6 חבלים נפלו־לי
בנעמים אף נחלתי עלי׃
7 אברך את־יהוה אשר יעצני
אף־לילות יסרוני כליותי׃
8 שויתי יהוה לנגדי תמיד כי
מימיני בלתי אמוט׃ 9 על־כן
שמח לבי ויגל כבודי אף־בשרי
ישכן לבטח׃ 10 כי לא־תעזב
נפשי לשאול לא־תתן חסידך
לחזות שחת׃ 11 תודיעני ארח
חיים שבע־שמחות את־פניך
נעמות בימינך׃

17 1 תפלה לדוד שמע יהוה צדק
הקשיבה רנתי האזינה תפלתי
בלא שפתי מרמה׃ 2 מלפניך
משפטי יצא עיני תחזינה מישרים׃
3 בחנת לבי פקדת לילה צרפתני
בל־תמצא זמותי בלי־יעבר פי׃
4 לפעלות אדם בדבר־שפתיך
אני שמרתי ארחות פרץ׃
5 תמכו אשרי בנתיבותיך בלי
נמעדו פעמי׃ 6 אני־קראתיך
כי תענני אל נטה־אזנך שמע
אמרתי׃ 7 הפלא חסדיך מושיע
חוסים ממתקוממים בימינך׃
8 שמרני כאישון בת־עין בצל
כנפיך תסתירני׃ 9 מפני רשעים
שדדוני אויבי בנפש יסבבוני׃
10 חלבמו סגרו פימו דברו בגאון׃
11 עתה צעדנו אפפוני עיניהם
ישיתו לנטות בארץ׃
12 דמה כאריה יכסף לטרף
וכשחל יושב במסתרים׃
13 קומה יהוה קדמה פניו הכרעהו
פלטה נפשי מרשע חרבך׃
14 מתים מידך יהוה מן־מתי
חלד חלקם בחיים וצפנך
תמלא בטנם ישבעו־בנים
והניחו יתרתם לעלליהם׃
15 אני בצדק אחזה פניך
אשבעה בהקיץ תמונתך׃

18 1 למנצח לעבד יהוה לדוד
אשר דבר ליהוה את־דברי השירה
הזאת ביום הציל יהוה אותו
מכף כל־אויביו ומיד שאול׃
2 ויאמר ארחמך יהוה חזקי׃
3 יהוה סלעי ומצודתי ומפלטי
אלי צורי אחסה־בו מגני וקרן
ישעי משגבי׃ 4 מהלל אקרא
יהוה ומן־אויבי אושע׃
5 אפפוני חבלי־מות ונחלי בליעל
יבעתוני׃ 6 חבלי שאול סבבוני
קדמוני מקשי־מות׃ 7 בצר־לי
אקרא יהוה ואל־אלהי אשוע
ישמע מהיכלו קולי ושועתי
לפניו תבוא באזניו׃
8 ותגעש ותרעש הארץ ומוסדי
הרים יתגעשו ויתרעשו כי חרה
לו׃ 9 עלה עשן באפו ואש מפיו
תאכל גחלים בערו ממנו׃
10 ויט שמים וירד וערפל תחת
רגליו׃ 11 ורכב על־כרוב ויעף
וידא על־כנפי־רוח׃
12 ישת־חשך סתרו סביבותיו
סכתו חשכת־מים עבי שחקים׃
13 מנגה נגדו עביו עברו ברד
וגחלי אש׃ 14 וירעם בשמים
יהוה ועליון יתן קולו ברד
וגחלי אש׃ 15 וישלח חציו
ויפיצם וברקים הרבה ויהמם׃
16 ויראו אפיקי מים וגלו
מוסדות תבל מגערתך יהוה
מנשמת רוח אפיך׃
17 ישלח ממרום יקחני
ימשני מים רבים׃
18 יצילני מאויבי עז ומשנאי
כי אמצו ממני׃ 19 יקדמוני
ביום אידי ויהי יהוה למשענה
לי׃ 20 ויוצא למרחב יפלטני
כי חפץ בי׃ 21 יגמלני יהוה
כצדקתי כבר ידי ישיב לי׃
22 כי שמרתי דרכי יהוה ולא
רשעתי מאלהי׃ 23 כי כל־משפטיו
לנגדי וחקותיו לא אסיר ממני׃
24 ואהי תמים עמו ואשתמר
מעוני׃ 25 וישב יהוה לי כצדקתי
כבר ידי לנגד עיניו׃
26 עם־חסיד תתחסד עם־גבר
תמים תתמם׃ 27 עם־נבר תתברר
ועם־עקש תתפתל׃
28 כי־אתה עם־עני תושיע
ועינים רמות תשפיל׃
29 כי־אתה תאיר נרי יהוה
אלהי יגיה חשכי׃
30 כי בך ארוץ גדוד ובאלהי
אדלג־שור׃ 31 האל תמים דרכו
אמרת יהוה צרופה מגן הוא
לכל־החסים בו׃ 32 כי מי אלוה
מבלעדי יהוה ומי צור זולתי
אלהינו׃ 33 האל מעזרני חיל
ויתן תמים דרכי׃
34 משוה רגלי כאילות ועל
במתי יעמידני׃ 35 מלמד ידי
למלחמה ונחתה קשת נחושה
זרועתי׃ 36 ותתן לי מגן ישעך
וימינך תסעדני וענותך
תרבני׃ 37 תרחיב צעדי תחתי
ולא מעדו קרסלי׃
38 ארדפה אויבי ואשיגם ולא
אשוב עד כלותם׃ 39 אמחצם
ולא יכלו קום יפלו תחת רגלי׃
40 ותזרני חיל למלחמה תכריע
קמי תחתי׃ 41 ואויבי נתת לי
עורף משנאי ואצמיתם׃
42 ישועו ואין מושיע אל־יהוה
ולא ענם׃ 43 ואשחקם כעפר
על־פני רוח כחוץ רחוב אריקם׃
44 תפלטני מריבי עם תשימני
לראש גוים עם לא־ידעתי יעבדוני׃
45 לשמע אזן ישמעו לי בני
נכר יכחשו לי׃ 46 בני נכר
יבולו ויחרדו מסגרותם׃
47 חי־יהוה וברוך צורי וירום
אלהי צורי׃ 48 האל הנתן
נקמות לי ויכנע עמים תחתי׃
49 מפלטי מאויבי אף מן־קמי
תרוממני מאיש חמסים תצילני׃
50 על־כן אודך יהוה בגוים
ולשמך אזמר׃ 51 מגדל ישועות
מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד
ולזרעו עד־עולם׃

19 1 למנצח מזמור לדוד׃
2 השמים מספרים כבוד־אל
ומעשה ידיו מגיד הרקיע׃
3 יום ליום יביע אמר ולילה
ללילה יחוה דעת׃ 4 אין אמר
ואין דברים בלי נשמע קולם׃
5 בכל־הארץ יצא קום ובקצה
תבל מלותם לשמש שם־אהל
בהם׃ 6 והוא כחתן יצא מחופתו
ישיש כגבור לרוץ ארח׃
7 מקצה השמים מוצאו ותקופתו
על־קצותם ואין נסתר מחמתו׃
8 תורת יהוה תמימה משיבת
נפש עדות יהוה נאמנה מחכימת
פתי׃ 9 פקודי יהוה ישרים
משמחי־לב מצות יהוה ברה
מאירת עינים׃ 10 יראת יהוה
טהורה עומדת לעד משפטי יהוה
אמת צדקו יחדו׃ 11 הנחמדים
מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש
ונפת צופים׃ 12 גם־עבדך
נזהר בהם בשמרם עקב רב׃
13 שגיאות מי יבין מנסתרות
נקני׃ 14 גם מזדים חשך עבדך
אל־יהוה אל־יהוה אם־אל־
יעבר־בי אז אתם ונקיתי
מפשע׃ 15 יהיו לרצון אמרי־פי
והגיון לבי לפניך יהוה צורי
וגאלי׃

20 1 למנצח מזמור לדוד׃
2 יענך יהוה ביום צרה יגבך
שם אלהי יעקב׃ 3 ישלח עזרך
מקדש ומן־ציון יסעדך׃
4 יזכר כל־מנחותיך ועולתך
ידשנה סלה׃ 5 יתן־לך כלבבך
וכל־עצתך ימלא׃ 6 נרנה
בישועתך ובשם אלהינו נדגל
ימלא יהוה כל־משאלותיך׃
7 עתה ידעתי כי הושיע יהוה
משיחו יענהו מן־שמי־קדשו
בגבורות ישע ימינו׃
8 אלה ברכב ואלה בסוסים
ואנחנו בשם־יהוה אלהינו
נזכיר׃ 9 הם כרעו ונפלו
ואנחנו קמנו ונתעודד׃
10 יהוה הושיעה המלך יעננו
ביום־קראנו׃

21 1 למנצח מזמור לדוד׃
2 יהוה בעזך ישמח־מלך
ובישועתך מה־יגיל מאד׃
3 תאות לבו נתת לו וארמת
שפתיו בל־מנעת סלה׃
4 כי תקדמנו ברכות טוב
תשית לראשו עטרת פז׃
5 חיים שאל ממך נתת לו
ארך־ימים עולם ועד׃
6 גדול כבודו בישועתך הוד
והדר תשיא עליו׃ 7 כי־תשיתהו
ברכות לעד תחדהו בשמחה
את־פניך׃ 8 כי המלך בטח
ביהוה ובחסד עליון בל־
ימוט׃ 9 תמצא ידך לכל־
אויביך ימינך תמצא לשנאיך׃
10 תשיתמו כתנור אש לעת
פניך יהוה באפו ותאכלם
אש׃ 11 פרימו מארץ תאבד
וזרעם מבני אדם׃
12 כי נטו עליך רע חשבו
מזמה בל יוכלו׃
13 כי תשיתמו שכם במיתרתיך
תכין על־פניהם׃
14 רומה יהוה בעזך נשירה
ונזמרה גבורתך׃

22 1 למנצח על־אילת השחר
מזמור לדוד׃ 2 אלי אלי למה
עזבתני רחוק מישועתי דברי
שאגתי׃ 3 אלהי אקרא יומם
ולא תענה ולילה ולא־דומיה
לי׃ 4 ואתה קדוש יושב תהלות
ישראל׃ 5 בך בטחו אבתינו
בטחו ותפלטמו׃ 6 אליך זעקו
ונמלטו בך בטחו ולא בושו׃
7 ואנכי תולעת ולא־איש חרפת
אדם ובזוי עם׃ 8 כל־רואי
ילעגו־לי יפטירו בשפה יניעו
ראש׃ 9 גל־אל־יהוה יפלטהו
יצילהו כי חפץ בו׃
10 כי־אתה גחי מבטן מבטיחי
על־שדי אמי׃ 11 עלי הושלכתי
מרחם מבטן אמי אלי אתה׃
12 אל־תרחק ממני כי־צרה
קרובה כי־אין עוזר׃
13 סבבוני פרים רבים אבירי
בשן כתרוני׃ 14 פערו עלי
פיהם אריה טרף ושאג׃
15 כמים נשפכתי ונתרו כל
עצמותי היה לבבי כדונג נמס
בתוך מעי׃ 16 יבש כחרש כחי
ולשוני מדבק מלקחי ולעפר
מות תשיתני׃ 17 כי סבבוני
כלבים עדת מרעים היקיפוני
כארי ידי ורגלי׃
18 אספר כל־עצמותי המה
יביטו ויראו־בי׃ 19 יחלקו
בגדי להם ועל־לבושי יפילו
גורל׃ 20 ואתה יהוה אל־תרחק
אילותי לעזרתי חישה׃
21 הצילה מחרב נפשי מיד כלב
יחידתי׃ 22 הושיעני מפי אריה
ומקרני רמים עניתני׃
23 אספרה שמך לאחי בתוך
קהל אהלכך׃ 24 יראי יהוה
הללוהו כל־זרע יעקב כבדוהו
וגורו מהר־יהוה׃ 25 כי לא
בזה ולא שקץ עני׃ 26 ולא
הסתיר פניו ממנו׃ 27 מאתך
תהלתי בקהל רב נדרי אשלם
נגד יראיו׃ 28 יאכלו ענוים
ויבעלו יהללו דרשיו יחי לבבם
לעד׃ 29 יזכרו וישבו אל־יהוה
כל־אפסי־ארץ ויתחוו לפניך
כל־משפחות גוים׃
30 כי ליהוה המלוכה ומושל
בגוים׃ 31 אכלו ושתו כל־
דשני־ארץ לפניו יכרעו כל־
יורדי עפר ונפשו לא חיה׃
32 זרע יעבדנו יסופר לאדני
לדור׃ 33 יבאו וגידו צדקתו
לעם נולד כי עשה׃

23 1 מזמור לדוד יהוה רעי
לא אחסר׃ 2 בנות דשא ירביצני
על מי מנחות ינהלני׃
3 נפשי ישובב ינחני במעגלי־
צדק למען שמו׃ 4 גם כי־אלך
בגיא צלמות לא־אירא רע כי
אתה עמדי שבטך ומשענתך
המה ינחמוני׃ 5 תערך לפני
שלחן נגד צרי דשנת בשמן
ראשי כוסי רויה׃ 6 אך טוב
וחסד ירדפוני כל־ימי חיי
ושבתי בבית־יהוה לארך ימים׃

הנה אנכי מביא מים על ארץ צמאה ונזלות על
יבשה אשר אם־אני שפך את־רוחי על־זרעך
וברכתי על־צאצאיך׃ 4 וצמחו בין־הדשא כערבים
אצל מוצאות מים׃ 5 זה יאמר ליהוה אני
ובשם יעקב יקרא וזה יכתב ידו ליהוה
ולשם ישראל יכנה׃ 6 כה אמר יהוה מלך־ישראל
וגאלו יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון
ומבלעדי אין אלהים׃ 7 ומי כמוני יקרא
ויגיד וערכה־לי מאז שמי עם־אדם עתיקה
ואת־אשר־תבאנה לאמר׃ 8 אל־תפחדו ואל־תרגזו
הלא מאז הגדתי לך והשמעתי ואתם עדי
היש אלוה מבלעדי ואין צור בלתי ידעתי׃
9 יוצרי פסל כולם תהו וחמדותיהם בלי־יועיל
ועדיהם הם לא יראו ולא ידעו למען יבשו׃
10 מי־יצר אל ופסל נסך לבלתי הועיל׃
11 הן כל־חבריו יבשו וחרשים מאדם הם
יתיצבו יאספו יחדו יפחדו יבשו יחד׃
12 חרש ברזל מעצד ופעל בפחים ובזרועות
כחו גם־רעב ואין כח לא שתה־מים ויעף׃
13 חרש עץ נטה קו יתאר אתו במחוגה
יעשהו כתבנית איש כתפארת אדם לשבת
בית׃ 14 לכרת־לו ארזים ולקח תור ואלון
אשר אמץ־לו בעצי היער נטע־ארז והגשם
יגדל׃ 15 והיה לאדם לבער ולקח מהם
ויחם אף־אפה גם־בער ואף־יעבד אלהים
ויתפלל פסל עשה לו׃ 16 חציו שרף באש
על־אלה בשר יאכל צלי יצלה־אכל ויתרפא
אף־חם גם־יאה אמר אהה חמתי ראיתי אור׃
17 ויתרו עשהו לפסל לו לאלוה ויסגד
אליו ויתפלל אליו ואמר הצילני כי־אלי
אתה׃ 18 לא ידעו ולא יבינו כי־טח מראות
עיניהם מהשכיל לבותם׃ 19 ולא־ישיב
אל־לבו ולא־דעת ולא־תבונה לאמר חציו
שרפתי באש ואף אפיתי לחם אצלתי בשר
ואכל ויתרו לתועבה אעשה לבקר עץ׃
20 רעה־הוא מתעתע לבו ולא יכל לחלץ
נפשו ולא־יאמר הלא־שקר בימיני׃ 21 זכר־אלה
יעקב וישראל כי־עבד־אתה יצרתיך עבד־לי
אתה ישראל לא־תנשני׃ 22 מחיתי כעב
פשעיך וכענן חטאתיך שובה אלי כי
גאלתיך׃ 23 רנו שמים כי־עשה יהוה
הריעו תחתיות הרים פצחו רנה יער
וכל־עציו כי־גאל יהוה יעקב ובישראל
יתפאר׃ 24 כה־אמר יהוה גאלך ויצרך
מבטן אני יהוה עשה כל־נטה שמים
לבדי רקע הארץ מי אתי׃ 25 מפר אתות
בדים ומקסמים יהולל אחור ישיב חכמים
אחור ודעתם יסכל׃ 26 המקים דבר עבדו
ועצת מלאכיו ישלים האמר לירושלם
תושב וערי יהודה תבנינה והחרבותיה
אקים׃ 27 האמר לצולה חרבי
ויבשו מעמקיך׃ 28 האמר לכורש רעי
וכל־חפצי תשלם׃ האמר לירושלם
תבנה ולהיכל יסד תיסדי׃

17

ואתה בן־אדם שים אליך עץ אחד
ורקמתו אל־תכסה׃ 2 אדם מה־הוא כל־הרים
ונבוא אל־תוך מלכות בבל׃ 3 ואמרת אליהם
כה־אמר אדני יהוה אם־לא אל־תוך מלכות
בבל אשר־אתם יושבים׃ 4 ואתה בן־אדם
הנבא אל־עצי השדה לאמר עצי השדה שמעו
דבר־יהוה׃ 5 כה־אמר אדני יהוה הנני
מקצה־בך עץ־לח ויבש כל־עץ רענן׃
6 אני יהוה דברתי ועשיתי׃ כה־אמר אדני
יהוה אם־לא אל־תוך מלכות בבל׃
7 ואתה בן־אדם אמר אל־בית המרי הלא
ידעתם מה־אלה אמר הנני בא־אל־בבל
ולקחתם מלכה ואת־שרים׃ 8 ויביאם
אל־תוך מלכות בבל׃ 9 אמר אל־בית
המרי הלא ידעתם מה־אלה אמר הנני
בא־אל־בבל ולקח מזרע המלוכה ויכרת
אתו׃ 10 ואף־הנה נטוע הלא־יצלח
כגעת בו־רוח קדים תיבש׃ על־מערגות
צמחה תיבש׃ 11 ויהי דבר־יהוה אלי
לאמר׃ 12 אמר־נא אל־בית המרי הלא
ידעתו מה־אלה אמר הנה בא־מלך־בבל
אל־ירושלם ויקח את־מלכה ואת־שרים
ויביא אתם אתו׃ 13 ויקח מזרע המלוכה
ויכרת־אתו ברית ויבא־אתו באלה ואת־
אילי הארץ לקח׃ 14 למען היות־שפלה
הממלכה לבלתי התנשא׃ לשמר בריתו
לעמד׃ 15 ויבגד־בו לשלח מלאכיו
מצרים לתת־לו סוסים ועם־רב הלא־יצלח
הוא העשה אלה ונמלט׃ 16 חי־אני
נאם־אדני יהוה אם־לא אל־מקום המלך
אשר־המליכו אתו בזה שבועתו ואשר־
הפר־בריתו אתו אל־תוך בבל׃ 17 ולא־
יעשה־אתו פרעה בחיל ובקהל רב בשלתו
סלה לכרות נפשות רבות׃ 18 בזה שבועה
להפר־ברית והנה נתן־יד ואת־כל־אלה
עשה לא־יפלט׃ 19 לכן כה־אמר אדני
יהוה חי־אני אם־לא את־שבועתי אשר
בזה ואת־בריתי אשר־הפר ונתתי בראשו׃
20 ופרשתי עלו־רשתי ונתפש בצודתי
והביאתי אתו בבל ונשפטתי אתו שם
מעל אשר־מעל־בי׃ 21 וכל־מבחריו בכל־
אגפיו בחרב יפלו ואשר נשאר לרוח
יזרה׃ ואתם תדעו כי־אני יהוה דברתי׃
22 כה־אמר אדני יהוה אני אקח מן־צמרת
הארז הרמה ואשגיב מראש יונקותיו
ואשתיל׃ אני אקח־רך׃ 23 בהר־מרום־ישראל
אשתילנו׃ ונשא־פרי והיה לארז אדיר
ושכנו־בו כל־עוף כל־כנף׃ בצל ענפתיו
ישכנו׃ 24 וידעו כל־עצי השדה כי אני
יהוה הגבהתי עץ־שפל הרמתי עץ־רענן
הקרתי עץ־יבש׃ אני יהוה דברתי ועשיתי׃

18

הנה־נפש אשר־חטאה היא תמות׃ 2 ואתם
אמרתם על־מה־זה משל המשל הזה לאמר
אבות יאכלו בסר ושני הבנים תקהינה׃
3 חי־אני נאם־אדני יהוה אם־יהיה־עוד
לכם משל המשל הזה בישראל׃ 4 הנה כל־
הנפשות לי־הנה׃ כנפש האב וכנפש הבן
לי־הנה׃ הנפש אשר־תחטא היא תמות׃
5 ואיש כי־יהיה צדיק ועשה משפט וצדקה׃
6 אל־הרים לא אכל ועיניו לא נשא אל־
גלולי בית ישראל וארמת רעהו לא טמא
ואל־אשת עמיתו לא קרב׃ ואל־אשת־נדה
לא יקרב׃ 7 ואיש לא יונה׃ חבלתו ישיב
לחיב גזלה לא יגזל׃ לחם רעב יתן־לרעב
ושלמה כסות׃ 8 ערום יכסה־בגד׃ בנשך
לא־יתן ותרבית לא יקח׃ מעול ישיב
יידו׃ משפט אמת יעשה׃ בין־איש לאיש׃
9 בחקותי ילך׃ ומשפטי לשמר׃ לעשות
אמת׃ צדיק הוא׃ חיו יחיה׃ נאם אדני
יהוה׃ 10 אם־יולד בן־פרץ׃ שפך־דם׃
ועשה אחת מן־אלה׃ 11 ואתה לא־עשה
כן׃ כי אם־על־הרים אכל׃ ואת־אשת
רעהו טמא׃ 12 עני ואביון עשק׃ גזלות
שלם לא־השיב׃ ואל־גלולים נשא עיניו
תועבה עשה׃ 13 בנשך נתן׃ ותרבית
לקח׃ הלא־יחיה׃ כל־תועבות אלה עשה
מות־יומת׃ דמיו בו־יהיו׃ 14 והנה־הולד
אב׃ וראה את־כל־חטאת אביו אשר עשה
וראה ולא־יעשה כן׃ 15 אל־הרים לא אכל
ועיניו לא נשא׃ אל־גלולי בית ישראל
לא־טמא׃ אשת רעהו לא טמא׃ 16 ואיש
לא־הונה׃ חבל לא־חבל׃ ולא־גזל׃ חקו
לרעב נתן׃ ערום כסה־בגד׃ 17 מעני
השיב ידו׃ נשך לא־לקח׃ ותרבית לא
לקח׃ משפטי עשה׃ בחקותי הלך׃ הוא
לא־יחיה׃ בעונו אביו׃ כי־עשק עשק
גזל אחיו׃ הרע בתוך עמו׃ והנה־מת׃
בעונו׃ 18 ואתם אמרתם׃ מדוע׃ לא־נשא
הבן׃ בעון האב׃ הבן׃ משפט וצדקה׃
כל־חקי שמר׃ ועשה אותם׃ חיו יחיה׃
19 (g12) 9 ואתם אמרתם׃ מדוע׃ לא־נשא
הבן׃ בעון האב׃ הבן׃ משפט וצדקה׃
10 הנפש׃ החטאת׃ היא תמות׃ בן לא־
יישא בעון אב׃ ואב לא־ישא בעון בן׃
צדקת הצדיק עליו תהיה׃ ורשעת הרשע
עליו תהיה׃ 11 והצדיק׃ אם־יולד בן־
פרץ׃ שפך־דם׃ ועשה אחת מן־אלה׃
12 ואבות יאכלו בסר׃ ושני הבנים
תקהינה׃ 13 אל־הרים אכל׃ ואת־אשת
רעהו טמא׃ 14 ואביון ועני׃ עשק גזל
לא־השיב׃ אל־גלולים נשא עיניו׃
תועבה עשה׃ 15 בנשך לא־נתן׃ ותרבית
לא־לקח׃ מעול׃ ידו׃ השיב׃ משפט אמת
עשה׃ בחקותי הלך׃ הוא לא־יחיה׃
16 בעון אביו׃ כי־עשק עשק׃ גזל אחיו׃
הרע בתוך עמו׃ והנה־מת׃ בעונו׃
17 ואמרתם׃ מדוע׃ לא־נשא הבן׃
בעון האב׃ הבן׃ משפט וצדקה׃
כל־חקי שמר׃ ועשה אותם׃ חיו יחיה׃
18 אבי׃ כי־עשק עשק׃ גזל אחיו׃
הרע בתוך עמו׃ והנה־הוא׃ מת׃
בעונו׃ 19 ואתם אמרתם׃ מדוע׃ לא־נשא
הבן׃ בעון האב׃ הבן׃ משפט וצדקה׃
כל־חקי שמר׃ ועשה אותם׃ חיו יחיה׃
20 הנפש׃ החטאת׃ היא תמות׃ בן לא־
יישא בעון אב׃ ואב לא־ישא בעון בן׃
צדקת הצדיק עליו תהיה׃ ורשעת הרשע
עליו תהיה׃ 21 ואם־הרשע׃ כי־יסור
מכל־חטאתיו׃ אשר עשה׃ ושמר כל־חקי
ועשה משפט וצדקה׃ חיו יחיה׃
לא־יומת׃ 22 כל־פשעיו׃ אשר־עשה׃
לא־יזכרו לו׃ בצדקתו׃ אשר־עשה׃
יחיה׃ 23 החפץ אחפץ מות רשע׃
נאם אדני יהוה׃ הלא בשובו׃ מדרכיו
ושב׃ 24 ובשוב צדיק׃ מצדקתו׃
ועשה עול׃ ככל־התועבות׃ אשר עשה
הרשע׃ החי׃ כל־צדקתו׃ אשר עשה׃
לא־תזכרנה׃ במעלו׃ אשר־מעל׃
ובחטאתו׃ אשר חטא׃ בם׃ בהם׃
ימותו׃ 25 ואמרתם׃ לא־יתכן׃ דרך
אדני׃ שמעו־נא בית ישראל׃ הדרכי׃
לא־יתכנו׃ הלא דרכיכם׃ לא־יתכנו׃
26 בשוב צדיק׃ מצדקתו׃ ועשה עול׃
ומת׃ בעולו׃ אשר־עשה׃ ימות׃
27 ובשוב רשע׃ מרשעתו׃ אשר־עשה׃
ועשה משפט וצדקה׃ הוא׃ את־נפשו׃
יחיה׃ 28 ראה׃ ושב׃ מכל־פשעיו׃
אשר־עשה׃ חיו יחיה׃ לא־יומת׃
29 ואמר׃ בית ישראל׃ לא־יתכן׃
דרך אדני׃ הדרכי׃ לא־יתכנו׃
דרכיכם׃ לא־יתכנו׃ 30 לכן׃ אישׁ
כדרכיו׃ אדני יהוה׃ שובו׃ והשיבו׃
מכל־פשעיכם׃ ולא־יהיה׃ לכם׃
מכשול׃ עון׃ 31 השליכו׃ מעליכם׃
את־כל־פשעיכם׃ אשר־פשעתם׃ בם׃
ועשו׃ לכם׃ לב׃ חדש׃ ורוח׃
חדשה׃ ולמה׃ תמותו׃ בית ישראל׃
32 כי לא־אחפץ׃ במות׃ המת׃
נאם אדני יהוה׃ והשיבו׃ והחיו׃

19

ואתה׃ שא־קינה׃ על־נשיאי׃
ישראל׃ 2 ואמרת׃ מה־אמך׃ לביא׃
בין־אריות׃ רבצה׃ בתוך׃ כפירים׃
רבתה׃ גורותיה׃ 3 ותעל׃ אחד׃
מגוריה׃ לטרף׃ טרף׃ אדם׃ אכל׃
4 וישמעו׃ אליו׃ גוים׃ בשחתם׃
ויביאהו׃ בחחים׃ אל־ארץ׃ מצרים׃
5 ותרא׃ כי־נאלה׃ תקותה׃ אבדה׃
ותקח׃ אחד׃ מגוריה׃ לטרף׃ טרף׃
אדם׃ אכל׃ 6 ויתהלך׃ בתוך׃
אריות׃ כפירים׃ רבצה׃ גורותיה׃
ויגדל׃ ויהי׃ לטרף׃ ויאכל׃ אדם׃
7 וידע׃ אלמנותיו׃ ואל־ערים׃
חרבתם׃ ותשמם׃ ארץ׃ ומלואה׃
מקול׃ שאגתו׃ 8 ויתנו׃ עליו׃
מסביב׃ מגדלים׃ ויפרשו׃ עליו׃
רשתם׃ בשחתם׃ יתפש׃ 9 ויתנהו׃
בכלוב׃ ויביאהו׃ אל־מלך׃ בבל׃
יביאהו׃ בצרים׃ למען׃ לא־יישמע׃
קולו׃ עוד׃ אל־הרי׃ ישראל׃
10 אמך׃ כדמך׃ כגפן׃ בדמך׃
שתולה׃ על־מים׃ פרה׃ היתה׃
וענפה׃ מרב׃ מים׃ 11 והיו׃
לה׃ מטות׃ עז׃ למשלות׃ שרים׃
ותגבה׃ קומתה׃ על־בין׃ הסבכים׃
ותרא׃ בגבהה׃ בהמון׃ דליותיה׃
12 ותתש׃ בחמה׃ נתשה׃ ארצה׃
ורוח׃ הקדים׃ הובישה׃ פריה׃
נשברו׃ ויבשו׃ מטות׃ עזה׃
אש׃ אכלתם׃ 13 ועתה׃ שתולה׃
במדבר׃ בארץ׃ ציה׃ וצמא׃
14 ויצא׃ אש׃ מחטר׃ ענפתיה׃
אכלה׃ פרי׃ ולא־היה׃ בה׃
מטה׃ עז׃ לשלט׃ קינה׃ היא׃
ותהי׃ לקינה׃

20

ויהי׃ בשבעת׃ השנים׃ בחמשי׃
בעשור׃ בא׃ אנשים׃ מזקני׃
ישראל׃ לדרוש׃ את־יהוה׃
וישבו׃ לפני׃ 2 ויהי׃ דבר־יהוה׃
אלי׃ לאמר׃ 3 בן־אדם׃ דבר׃
אל־זקני׃ ישראל׃ ואמרת׃
אליהם׃ כה־אמר׃ אדני יהוה׃
הלדרוש׃ אתי׃ אתם׃ באים׃
חי־אני׃ אם־אדרש׃ לכם׃
נאם אדני יהוה׃ 4 הלא׃
תשפט׃ אם־תשפט׃ בן־אדם׃
את־תועבות׃ אבותם׃ הודע׃
אתם׃ 5 ואמרת׃ אליהם׃
כה־אמר׃ אדני יהוה׃
ביום׃ בחרי׃ בישראל׃
ואשא׃ ידי׃ לזרע׃
בית יעקב׃ ואודע׃
אליהם׃ בארץ׃
מצרים׃ ואשא׃
ידי׃ לאמר׃
אני יהוה׃
אלהיכם׃
6 ביום׃
ההוא׃
נשאתי׃
ידי׃ להוציאם׃
מארץ׃ מצרים׃
אל־ארץ׃
אשר־תרתי׃
להם׃ זבת׃
חלב׃ ודבש׃
צבי׃ הוא׃
לכל־הארצות׃
7 ואמר׃
אליהם׃
איש׃
שקוצי׃
עיניו׃
השליכו׃
ובגלולי׃
מצרים׃
אל־תטמאו׃
אני יהוה׃
אלהיכם׃
8 והמרו׃
בי׃ ולא־
אבו׃ לשמע׃
אלי׃ איש׃
שקוצי׃
עיניהם׃
לא־השליכו׃
ואת־גלולי׃
מצרים׃
לא־עזבו׃
ואמר׃
לשפך׃
חמתי׃
עליהם׃
לכלות׃
אפי׃
בתוך׃
ארץ׃
מצרים׃
9 ואעש׃
למען׃
שמי׃
לבלתי׃
החל׃
לעיני׃
הגוים׃
אשר־
הם׃
בתוכם׃
אשר׃
נודעתי׃
אליהם׃
לעיני׃
להוציאם׃
מארץ׃
מצרים׃
10 והוצאתים׃
מארץ׃
מצרים׃
והביאתים׃
אל־מדבר׃
11 ואתן׃
להם׃
חקי׃
ומשפטי׃
הודעתי׃
אתם׃
אשר׃
יעשה׃
אדם׃
וחי׃
בהם׃
12 וגם׃
שבתותי׃
נתתי׃
להם׃
להיות׃
לאות׃
ביני׃
וביניהם׃
לדעת׃
כי׃
אני׃
יהוה׃
מקדשם׃
13 והמרו׃
בי׃ בית׃
ישראל׃
במדבר׃
בחקי׃
לא־הלכו׃
ואת־
משפטי׃
מאסו׃
אשר׃
יעשה׃
אדם׃
וחי׃
בהם׃
ואת־
שבתותי׃
חללו׃
מאד׃
ואמר׃
לשפך׃
חמתי׃
עליהם׃
במדבר׃
לכלותם׃
14 ואעש׃
למען׃
שמי׃
לבלתי׃
החל׃
לעיני׃
הגוים׃
אשר־
הוצאתים׃
לעיניהם׃
15 וגם׃
אני׃
נשאתי׃
ידי׃ להם׃
במדבר׃
לבלתי׃
הביא׃
אל־הארץ׃
אשר־
נתתי׃
זבת׃
חלב׃
ודבש׃
צבי׃ הוא׃
לכל־הארצות׃
16 יען׃
אשר׃
מאסו׃
ובחקי׃
לא־הלכו׃
ואת־
משפטי׃
חללו׃
ואת־
שבתותי׃
כי׃
אחר׃
גלוליהם׃
הולך׃
לבם׃
17 ותחס׃
עיני׃
עליהם׃
מהשחיתם׃
ולא־עשיתי׃
אתם׃
כלה׃
18 ואמר׃
אל־בניהם׃
במדבר׃
בחקי׃
אבותיכם׃
אל־תלכו׃
ואת־
משפטיהם׃
אל־תשמרו׃
ובגלוליהם׃
אל־תטמאו׃
19 אני׃
יהוה׃
אלהיכם׃
בחקי׃
תלכו׃
ומשפטי׃
תשמרו׃
ועשיתם׃
אתם׃
20 ואת־
שבתותי׃
קדשו׃
והיו׃
לאות׃
ביני׃
וביניכם׃
לדעת׃
כי׃
אני׃
יהוה׃
אלהיכם׃
21 והמרו׃
בי׃ בנים׃
בחקי׃
לא־הלכו׃
ומשפטי׃
לא־שמרו׃
לעשות׃
אתם׃
אשר׃
יעשה׃
אדם׃
וחי׃
בהם׃
את־
שבתותי׃
חללו׃
ואמר׃
לשפך׃
חמתי׃
עליהם׃
לכלות׃
אפי׃
בתוך׃
ארץ׃
מצרים׃
22 והשבתי׃
את־ידי׃
ועשיתי׃
למען׃
שמי׃
לבלתי׃
החל׃
לעיני׃
הגוים׃
אשר־
הוצאתים׃
לעיניהם׃
23 וגם׃
אני׃
נשאתי׃
ידי׃ להם׃
במדבר׃
לבלתי׃
הפיץ׃
בגוים׃
ולזרות׃
אותם׃
בארצות׃
24 יען׃
אשר׃
משפטי׃
לא־עשו׃
וחקי׃
מאסו׃
ואת־
שבתותי׃
חללו׃
ואחרי׃
גלולי׃
אבותם׃
היו׃
עיניהם׃
25 וגם׃
אני׃
נתתי׃
להם׃
חקים׃
לא־טובים׃
ומשפטים׃
לא־יחיו׃
בהם׃
26 ואטמא׃
אותם׃
במתנותם׃
בהעביר׃
כל־פטר׃
רחם׃
למען׃
אשמם׃
למען׃
אדעם׃
כי׃
אני׃
יהוה׃
27 לכן׃
דבר׃
אל־בית׃
ישראל׃
בן־אדם׃
ואמרת׃
אליהם׃
כה־אמר׃
אדני יהוה׃
עוד׃
זאת׃
אבותיכם׃
גדפו׃
אותי׃
בהם׃
מעל׃
28 ואביא׃
אותם׃
אל־הארץ׃
אשר־
נשאתי׃
ידי׃ לתת׃
אותה׃
לאבותם׃
וראו׃
כל־גבעה׃
רמה׃
וכל־עץ׃
עבות׃
ויזבחו׃
שם׃
זבחיהם׃
ויתנו׃
שם׃
כעס׃
קרבנם׃
ושם׃
שמו׃
ריח׃
ניחוחם׃
29 ואמר׃
אליהם׃
מה־הבמה׃
אשר־
אתם׃
הולכים׃
שמה׃
ויקרא׃
שמה׃
במות׃
עד׃
היום׃
הזה׃
30 לכן׃
אמר׃
לבית׃
ישראל׃
כה־אמר׃
אדני יהוה׃
הלדרך׃
אבותיכם׃
אתם׃
נטמאים׃
ואחרי׃
שקוציהם׃
אתם׃
זנים׃
31 ובשאת׃
מתנותיכם׃
בהעביר׃
בניכם׃
באש׃
אתם׃
נטמאים׃
בכל־
גלוליכם׃
עד׃
היום׃
הזה׃
ואני׃
אדרש׃
לכם׃
בית׃
ישראל׃
חי־אני׃
נאם אדני יהוה׃
אם־לא׃
אדרש׃
לכם׃
32 והעלה׃
לא־תהיה׃
את־אשר־
אתם׃
אמרים׃
נהיה׃
כגוים׃
כמשפחות׃
הארצות׃
לשרת׃
עץ׃
ואבן׃
33 חי־אני׃
אם־לא׃
ביד׃
חזקה׃
ובזרוע׃
נטויה׃
ובחמה׃
שפוכה׃
אמלוך׃
עליכם׃
34 והוצאתי׃
אתכם׃
מן־העמים׃
וקבצתי׃
אתכם׃
מן־הארצות׃
אשר־
נפוצתם׃
בה׃
ביד׃
חזקה׃
ובזרוע׃
נטויה׃
ובחמה׃
שפוכה׃
35 והבאתי׃
אתכם׃
אל־מדבר׃
העמים׃
ונשפטתי׃
אתכם׃
שם׃
פנים׃
אל־פנים׃
36 כאשר׃
נשפטתי׃
את־אבותיכם׃
במדבר׃
ארץ׃
מצרים׃
כן׃
אשפוט׃
אתכם׃
נאם אדני יהוה׃
37 והעברתי׃
אתכם׃
תחת׃
השבט׃
והבאתי׃
אתכם׃
במסרת׃
הברית׃
38 ובררתי׃
מכם׃
המרדים׃
והפשעים׃
בי׃
מארץ׃
מגוריהם׃
אוציא׃
אתם׃
ואל־אדמת׃
ישראל׃
לא־יבאו׃
וידעתם׃
כי׃
אני׃
יהוה׃
39 ואתם׃
בית׃
ישראל׃
כה־אמר׃
אדני יהוה׃
לכו׃
עבדו׃
איש׃
גלוליו׃
ואחרי׃
אם־לא׃
תשמעו׃
אלי׃
ואת־
שם׃
קדשי׃
לא־
תחללו׃
עוד׃
במתנותיכם׃
ובגלוליכם׃
40 כי׃
אם־
בהר׃
קדשי׃
בהר׃
מרום׃
ישראל׃
נאם אדני יהוה׃
שם׃
יעבדני׃
כל־בית׃
ישראל׃
כלו׃
בארץ׃
שם׃
ארצה׃
אם־לא׃
אבקש׃
תרומתיכם׃
ראשית׃
מעשרתיכם׃
בכל־
קדשיכם׃
41 בריח׃
הניחוח׃
ארצה׃
אם־לא׃
אבקש׃
תרומתיכם׃
ראשית׃
מעשרתיכם׃
בכל־
קדשיכם׃
42 ונודעתם׃
כי׃
אני׃
יהוה׃
אלהיכם׃
בהוציאי׃
אתכם׃
מן־העמים׃
וקבצתי׃
אתכם׃
מן־הארצות׃
אשר־
נפוצתם׃
בה׃
ונקדשתי׃
בכם׃
לעיני׃
הגוים׃
43 ונזכרתם׃
שם׃
את־
דרכיכם׃
ואת־
כל־עלילותיכם׃
אשר־
נטמאתם׃
בהם׃
ונקטתם׃
בפניכם׃
בכל־
רעותיכם׃
אשר־
עשיתם׃
44 וידעתם׃
כי׃
אני׃
יהוה׃
בעשתי׃
אתכם׃
למען׃
שמי׃
לא־
כדרכיכם׃
הרעים׃
ולא־
כמעלליכם׃
המשחתים׃
בית׃
ישראל׃
נאם אדני יהוה׃
45 ויהי׃
דבר־יהוה׃
אלי׃
לאמר׃
46 בן־אדם׃
שים׃
פניך׃
דרך׃
תימנה׃
והטף׃
דרור׃
אל־
יער׃
הנגב׃
47 ואמרת׃
ליער׃
הנגב׃
שמע׃
דבר־יהוה׃
כה־אמר׃
אדני יהוה׃
הנני׃
מצית׃
בך׃
אש׃
ואכלה׃
כל־עץ׃
רענן׃
בך׃
וכל־
עץ׃
יבש׃
לא־
תכבה׃
להבת׃
ונצתה׃
בה׃
כל־
פנים׃
מנגב׃
עד׃
צפון׃
48 וראו׃
כל־בשר׃
כי׃
אני׃
יהוה׃
הציתיה׃
לא־
תכבה׃
49 ואמר׃
אהה׃
אדני יהוה׃
המה׃
אמרים׃
לי׃
הלא׃
משל׃
המשל׃
הוא׃

21

ויהי׃ דבר־יהוה׃ אלי׃
לאמר׃ 2 בן־אדם׃
שים׃ פניך׃
ירושלם׃
והטף׃
אל־
מקדשים׃
והנבא׃
אל־
אדמת׃
ישראל׃
3 ואמרת׃
לאדמת׃
ישראל׃
כה־אמר׃
יהוה׃
הנני׃
אליך׃
ויצאתי׃
חרבי׃
מתערה׃
ואכרתי׃
ממך׃
צדיק׃
ורשע׃
4 יען׃
אשר׃
הכרתי׃
ממך׃
צדיק׃
ורשע׃
לכן׃
תצא׃
חרבי׃
מתערה׃
אל־
כל־בשר׃
מנגב׃
עד׃
צפון׃
5 וידעו׃
כל־בשר׃
כי׃
אני׃
יהוה׃
הוצאתי׃
חרבי׃
מתערה׃
לא־
תשוב׃
עוד׃
6 ואתה׃
בן־אדם׃
אנח׃
מחלצות׃
ומרירות׃
אנח׃
לעיניהם׃
7 והיה׃
כי־
יאמרו׃
אליך׃
על־מה׃
אתה׃
אנח׃
ואמרת׃
אל־שמועה׃
כי׃
באה׃
ונמס׃
כל־לב׃
ורפו׃
כל־
ידים׃
ותכהה׃
כל־רוח׃
ותלך׃
כל־
ברכים׃
מים׃
הנה׃
באה׃
ונהיתה׃
נאם אדני יהוה׃
8 ויהי׃
דבר־יהוה׃
אלי׃
לאמר׃
9 בן־אדם׃
הנבא׃
ואמרת׃
כה־אמר׃
אדני יהוה׃
אמר׃
חרב׃
חרב׃
הוחדה׃
וגם׃
מרוטה׃
10 למען׃
טבח׃
טבח׃
הוחדה׃
חרב׃
למען׃
הברק׃
מרוטה׃
הלא׃
שבט׃
בני׃
מאסת׃
כל־
עץ׃
11 ונתן׃
ליד׃
לטבחה׃
חרב׃
הוא׃
חדדה׃
וגם׃
הוא׃
מרוטה׃
לתת׃
אותה׃
ביד׃
הרג׃
12 זעק׃
ויליל׃
בן־אדם׃
כי׃
היתה׃
בעמי׃
כל־
נשיאי׃
ישראל׃
מגורות׃
אל־חרב׃
עם־עמי׃
לכן׃
ספד׃
על־
ירך׃
13 כי׃
בחן׃
ומה׃
אם־גם׃
שבט׃
מאס׃
לא־
יהיה׃
נאם אדני יהוה׃
14 ואתה׃
בן־אדם׃
הנבא׃
והכה׃
כף׃
אל־
כף׃
ותכפל׃
חרב׃
שלשת׃
פעמים׃
חרב׃
חללים׃
היא׃
חרב׃
חלל׃
הגדולה׃
המחדרת׃
אל־
חדרי׃
חלל׃
15 למען׃
המס׃
לב׃
ורבים׃
הרבה׃
מכשלים׃
אל־
כל־
שערי׃
עמם׃
נתתי׃
חרב׃
אבה׃
אבה׃
עשה׃
לברק׃
הוחדה׃
לטבח׃
16 אספי׃
יחד׃
ימיני׃
ושמאלי׃
אנה׃
פנית׃
לכל׃
עבר׃
חדך׃
17 ואני׃
אף־אני׃
אכה׃
כפי׃
אל־
כף׃
והנחתי׃
חמתי׃
אני׃
יהוה׃
דברתי׃
18 ויהי׃
דבר־יהוה׃
אלי׃
לאמר׃
19 ואתה׃
בן־אדם׃
שים׃
לך׃
דרכים׃
לבוא׃
חרב׃
מלך׃
בבל׃
מארץ׃
אחת׃
תצאנה׃
יד׃
אחת׃
בראש׃
דרך׃
עיר׃
תשים׃
20 דרך׃
תשים׃
לבוא׃
חרב׃
רבת׃
בני׃
עמון׃
ואל־
יהודה׃
בירושלם׃
מבצרת׃
21 כי׃
עמד׃
מלך׃
בבל׃
בפרק׃
הדרך׃
בראש׃
שתי׃
הדרכים׃
לקסם׃
קסם׃
ערער׃
חצים׃
שאל׃
בתרפים׃
כבד׃
הוא׃
22 בימינו׃
יצא׃
הקסם׃
לשים׃
כרים׃
לפתח׃
לשאת׃
קול׃
לרום׃
פה׃
לשים׃
כרים׃
לשבר׃
פתחים׃
לשפך׃
סלל׃
לבנות׃
דיק׃
23 והיה׃
לעיניהם׃
כקסם׃
שוא׃
בעיניהם׃
שבועות׃
הוא׃
מזכיר׃
עון׃
לתפש׃
24 לכן׃
אמר׃
אדני יהוה׃
יען׃
אשר׃
הזכרתם׃
עונכם׃
בגלות׃
פשעיכם׃
להגלות׃
חטאתיכם׃
בכל־
מעלליכם׃
יען׃
אשר׃
הגלתם׃
בכל־
מלאכתיכם׃
אל־
מזכר׃
תתפשו׃
בי׃
ביד׃
25 ואתה׃
חלל׃
רשע׃
נשיא׃
ישראל׃
אשר׃
בא׃
יומו׃
בעת׃
עון׃
קץ׃
26 כה־אמר׃
אדני יהוה׃
הסר׃
המצנפת׃
והרם׃
העטרה׃
זאת׃
לא׃
זאת׃
השפל׃
הגבה׃
ושפל׃
27 עוה׃
עוה׃
אשימנה׃
גם־
זאת׃
לא׃
תהיה׃
עד׃
בא׃
אשר׃
לו׃
המשפט׃
ונתתיו׃
28 ואתה׃
בן־אדם׃
הנבא׃
ואמרת׃
כה־אמר׃
אדני יהוה׃
אל־
בני׃
עמון׃
ואל־
חרפתם׃
ואמרת׃
חרב׃
חרב׃
פתוחה׃
למען׃
טבח׃
מרוטה׃
למען׃
כלות׃
בגלל׃
חזות׃
לך׃
שוא׃
29 בעוד׃
חזים׃
לך׃
כזב׃
לתת׃
אותך׃
אל־
חללי׃
רשעים׃
חללים׃
אשר׃
בא׃
יומם׃
בעת׃
עון׃
קץ׃
30 הלא׃
אל־
תוכה׃
אל־
ארצך׃
אל־
אבה׃
אבה׃
אל־
מקום׃
אשר׃
נבראת׃
שם׃
אל־
ארץ׃
מולדתך׃
31 ואשפך׃
עליך׃
זעמי׃
בחמת׃
אפי׃
אש׃
אבערך׃
ונתתיך׃
ביד׃
אנשים׃
בערים׃
32 לאכלת׃
אש׃
יהיו׃
דמיך׃
בתוך׃
הארץ׃
לא׃
תזכרי׃
כי׃
אני׃
יהוה׃
דברתי׃

22

ויהי׃ דבר־יהוה׃ אלי׃
לאמר׃ 2 ואתה׃
בן־אדם׃ הלא׃
תשפט׃ הלא׃
תשפט׃ את־
עיר׃ הדמים׃
והודעת׃
אתה׃
את־כל־
תועבותיה׃
3 ואמרת׃
כה־אמר׃
אדני יהוה׃
עיר׃
שופכת׃
דם׃
בתוכה׃
לבוא׃
עתה׃
ועשתה׃
גלולים׃
לטמא׃
בה׃
4 בדמך׃
אשר׃
שפכת׃
אשמת׃
ובגלוליך׃
אשר׃
עשית׃
טמאת׃
והקרבת׃
ימיך׃
ותבא׃
עד׃
קצתיך׃
לכן׃
נתתיך׃
חרפה׃
לגוים׃
וקלון׃
לכל־
הארצות׃
5 הקרובות׃
והרחקות׃
ממך׃
יקללו׃
שם׃
הרעה׃
רבת׃
המהומה׃
6 הנה׃
נשיאי׃
ישראל׃
איש׃
לזרועו׃
היו׃
בתוכך׃
לשפך׃
דם׃
7 אב׃
ואם׃
הקלו׃
בתוכך׃
גר׃
עשקו׃
בתוכך׃
יתום׃
ואלמנה׃
הונו׃
8 קדשי׃
בזית׃
ואת־
שבתותי׃
חללת׃
9 רכילים׃
היו׃
בתוכך׃
למען׃
שפך׃
דם׃
ואל־
הרים׃
אכלו׃
בתוכך׃
זמה׃
עשו׃
10 ערות׃
אביך׃
גלו׃
בתוכך׃
טמאת׃
נדה׃
עניה׃
גלו׃
בתוכך׃
11 ואיש׃
את־
אשת׃
רעהו׃
עשה׃
תועבה׃
ואיש׃
את־
כלתו׃
טמא׃
זמה׃
ואיש׃
את־
אחתו׃
בת־
אביו׃
עשה׃
בתוכך׃
12 שחד׃
לקחו׃
בתוכך׃
לשפך׃
דם׃
נשך׃
ותרבית׃
לקחת׃
ובצע׃
בצעת׃
רעיך׃
עשקת׃
אותם׃
ואת־
נשכחת׃
נאם אדני יהוה׃
13 והנה׃
הכיתי׃
כפי׃
אל־
בצעך׃
אשר׃
עשית׃
ואל־
דמיך׃
אשר׃
היו׃
בתוכך׃
14 התעמד׃
לבך׃
אם־
תחזקנה׃
ידיך׃
לימים׃
אשר׃
אני׃
עשה׃
עמך׃
אני׃
יהוה׃
דברתי׃
ועשיתי׃
15 והפיצותיך׃
בגוים׃
וזריתי

18 אמר
לו, מי הן אנשי המדינה הזאת אשר
הם יושבים בה? ויענו אל המלך
19 הנה אנשי המדינה
הזאת הם יודעים אותנו כי אנשים
גבורים הם ומרי נפש הם אנשי המלחמה
אשר נמצאו עמנו בשדה ולא כחדנו
אותם לשלח אל המלך 20 עתה
הנה אנשי המלחמה אשר עמנו אין
בהם כח לעמוד לפני אויבינו כי
אנשי המלחמה הם 21 ועתה נבחר
נא אנשים מעטים ונשלחם אל המלך
ויגידו אל המלך אשר עמנו אנשי חיל
ואנשי המלחמה הם 22 ואמר
אליהם אל תאמרו אל המלך אשר
עמנו אנשי המלחמה כחדו אותנו
אל אדוני המלך אם יגיד אל המלך
אשר עמנו אנשי המלחמה 23 ואם
לא תגידו אל המלך אם יגיד אל המלך
אשר עמנו אנשי המלחמה כחדו אותנו
אל אדוני המלך אם יגיד אל המלך
אשר עמנו אנשי המלחמה כחדו אותנו
24 אמר
אל אדוני המלך הנה הנה אנשי המלחמה

19

אשר נשבעו אשר הנה אנשי מלך אמר אליהם
לכו ואמרתם אל המלך אל אדוני המלך
2 אל המלך אל אדוני המלך הנה אנשי
המלחמה אשר עמנו אין בהם כח לעמוד
לפני אויבינו אשר נכרתו אתם אל אדוני המלך
(aiōn g165) 3 ועתה אל אדוני המלך אם נא אמצא
חן בעיניך אל אדוני המלך אם נא אמצא
חן בעיניך אל אדוני המלך אם נא אמצא
חן בעיניך

אלה הדברים אמר האמן העד הנאמן והאמת
ראשית מעשה האלהים׃ יודע אני מעשיך כי
לא קר אתה ולא חם אל־ליא קר ואל־ליא חם
מי־יתן אתה קר או חם׃ כי־תאמר עשיר אני
והעתרתי ולא־חסר מאומה ולא תדע כי אתה
אמלל ואביון ודל ועור ועירם׃ יעצתיך
לקנות מאתי זהב צרוף באש למען תעשר
ובגדי לבן תלבש למען תכסה ולא־יראה
מערות בשתך וחלמש עיניך עין־שח׃
אני אשר־אהב אוכיח ואיסר לכן קנא
והשב׃ הנני עמד על־הדלת ומדפק אם־
ישמע־קולי ופתח הדלת ואבא אליו
ואסעדה עמו והוא אתי׃ הנצח אתן לו
לשב אתי בכסאי כאשר גם־אני נצחתי
וישב אבי בכסא׃ אזן לשמע מה־אמר
הרוח אל־הכנסיות׃

22 אחר הנה־פתח נכון בשמים
וקול הראשון אשר שמעתי כשופר מדבר
אתי לאמר עלה הנה ואראך אשר־יהיה
אחרי־זאת׃ ואיד הייתי בהיות־רוח
ראה כסא נצב בשמים ואל־הכסא
יושב׃ והיה־המראה כאבן־ישפה וסרדיון
וקשת סביב לכסא׃ ואל־הכסאות עשרים
וארבע ראיתי יושבים לבושים לבן
ועל־ראשם עטרות זהב׃ ומן־הכסא יצאו
קולות וברקים ורעמים ושבעת נרות־אש
בערות לפני הכסא׃ ולפני הכסא כים
זכוכית דומה לקרח ובתוך הכסא
ומסביב לכסא ארבע חיות מלאות עין
מלפנים ומאחור׃ והחיה הראשונה דומה
לאריה והחיה השנית דומה לעגל
והחיה השלישית יש־לה פנים כפני אדם
והחיה הרביעית דומה לנשר עף׃
וארבע החיות אין־להן מנוחה יומם
ולילה לאמר קדוש קדוש קדוש יהוה
אלהים צבאות אשר היה והוה ויבא׃
ובהתת החיות כבוד והודה ותודה
לישב על־הכסא לחי העולמים׃ ונפלו
עשרים וארבע הזקנים לפני הישב
על־הכסא והשתחוו לחי העולמים
והטילו עטרותם לפני הכסא לאמר׃
יהוה אלהינו אתה לקחת הכבוד
והכבוד והעז׃ כי אתה בראת את־הכל
ובגלל רצונך היו והבראו׃

𐤀𐤋𐤄 𐤅𐤀𐤕 𐤓𐤀𐤔𐤉 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤇𐤃𐤔𐤉𐤌 𐤉𐤓𐤃𐤄 𐤌𐤄𐤔𐤌 𐤀𐤕 𐤓𐤀𐤔𐤉 𐤌𐤄𐤌 𐤀𐤕 𐤇𐤃𐤔𐤉𐤌 𐤀𐤕𐤓𐤄 𐤀𐤕𐤓𐤄𐤌
𐤀𐤋𐤄 𐤀𐤕𐤓𐤄 𐤕𐤌𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤌 𐤉𐤓𐤃𐤉 𐤀𐤓𐤄 𐤀𐤌 𐤀𐤓𐤉 𐤀𐤋𐤄 𐤇𐤃𐤔𐤄 𐤌𐤄𐤓𐤔 𐤀𐤕𐤓𐤄𐤌
𐤀𐤋𐤄 𐤀𐤌𐤓 𐤀𐤌𐤓𐤄 𐤀𐤌𐤓𐤄 𐤀𐤋𐤄 𐤀𐤌𐤓 𐤀𐤌𐤓𐤄 𐤌𐤄𐤓 𐤀𐤓𐤄 𐤀𐤌𐤓 𐤀𐤌𐤓𐤄
21:2,3 𐤀𐤋𐤄

Reader's Guide

ܐܝܘܢܝܐ at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of ten special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

ܥܠܡܐ at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos

Language: Koine Greek
Speech: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Strongs: g12
Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios

Language: Koine Greek
Speech: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Strongs: g126
Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn

Language: Koine Greek
Speech: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Strongs: g165
Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios

Language: Koine Greek
Speech: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Strongs: g166
Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

Geenna
Language: Koine Greek
Speech: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Strongs: g1067
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs
Language: Koine Greek
Speech: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Strongs: g86
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr
Language: Koine Greek
Speech: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Strongs: g3041 g4442
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol
Language: Hebrew
Speech: proper noun, place
Usage: 65 times in 17 books, 50 chapters, and 63 verses
Strongs: h7585
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō
Language: Koine Greek
Speech: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Strongs: g5020
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Aramaic---Aramaic-NT-Peshitta/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

31:8 ܥܡܩܐ
7:10 ܡܬܗܘܡܬܐ
1:9 ܫܘܠܝܐ
2:9 ܫܘܠܝܐ
11:9 ܫܘܠܝܐ
7:11 ܫܘܠܝܐ
8:17 ܫܘܠܝܐ
1:20 ܫܘܠܝܐ
3:20 ܫܘܠܝܐ

aïdios

20:1 ܡܬܗܘܡܬܐ
6:1 ܡܠܥܡܐ

aiōn

32:12 ,ܥܠܡ
22:13 ,ܥܠܡ
39:13 ,ܥܠܡ
40:13 ,ܥܠܡ
49:13 ,ܥܠܡ
19:21 ,ܥܠܡ
3:24 ,ܥܠܡ
20:28 ,ܥܠܡ
29:3 ܥܕܝܢܐ
19:4 ܥܕܝܢܐ
30:10 ܥܕܝܢܐ
14:11 ܥܕܝܢܐ
33:1 ܥܡܩܐ
55:1 ܥܡܩܐ
70:1 ܥܡܩܐ
8:16 ܥܡܩܐ
30:18 ܥܡܩܐ
34:20 ܥܡܩܐ
35:20 ܥܡܩܐ
14:4 ܫܡܝܐ
51:6 ܫܡܝܐ
58:6 ܫܡܝܐ
35:8 ܫܡܝܐ
51:8 ܫܡܝܐ
52:8 ܫܡܝܐ
32:9 ܫܡܝܐ
28:10 ܫܡܝܐ
26:11 ܫܡܝܐ
34:12 ܫܡܝܐ
8:13 ܫܡܝܐ
16:14 ܫܡܝܐ
21:3 ܡܫܠܚ
18:15 ܡܫܠܚ
25:1 ܡܬܗܘܡܬܐ
5:9 ܡܬܗܘܡܬܐ
36:11 ܡܬܗܘܡܬܐ
2:12 ܡܬܗܘܡܬܐ
27:16 ܡܬܗܘܡܬܐ
20:1 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
6:2 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
7:2 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
8:2 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
18:3 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
13:8 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
11:10 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
4:4 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
9:9 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
31:11 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
4:1 ܡܢܗܪܐ
5:1 ܡܢܗܪܐ
21:1 ܡܣܬܪܐ
2:2 ܡܣܬܪܐ
7:2 ܡܣܬܪܐ
9:3 ܡܣܬܪܐ
11:3 ܡܣܬܪܐ
21:3 ܡܣܬܪܐ
12:6 ܡܣܬܪܐ
20:4 ܡܣܬܪܘܢܐ
26:1 ܡܣܬܘܪܐ
17:1 ܥܡܪܟܒܐ-ܕ
17:6 ܥܡܪܟܒܐ-ܕ
10:4 ܥܡܪܟܒܐ-ܕ
18:4 ܥܡܪܟܒܐ-ܕ
12:2 ܥܠܝܠܐ
2:1 ܡܬܩܢ
8:1 ܡܬܩܢ
6:5 ܡܬܩܢ
5:6 ܡܬܩܢ
20:6 ܡܬܩܢ
17:7 ܡܬܩܢ
21:7 ܡܬܩܢ
24:7 ܡܬܩܢ
28:7 ܡܬܩܢ
26:9 ܡܬܩܢ
3:11 ܡܬܩܢ
8:13 ܡܬܩܢ
21:13 ܡܬܩܢ
23:1 ܥܝܠܦ-ܕ
25:1 ܥܝܠܦ-ܕ
11:4 ܥܝܠܦ-ܕ
11:5 ܥܝܠܦ-ܕ
18:3 ܥܝܠܦ-ܕ
17:2 ܫܡܝܐ-ܕ
2:1 ܫܡܝܐ-ܕ
13:1 ܡܠܥܡܐ
25:1 ܡܠܥܡܐ
6:1 ܫܘܠܝܐ
18:1 ܫܘܠܝܐ
9:4 ܫܘܠܝܐ
10:4 ܫܘܠܝܐ
13:5 ܫܘܠܝܐ
12:7 ܫܘܠܝܐ
6:10 ܫܘܠܝܐ
15:11 ܫܘܠܝܐ
11:14 ܫܘܠܝܐ
7:15 ܫܘܠܝܐ
3:19 ܫܘܠܝܐ
10:20 ܫܘܠܝܐ
5:22 ܫܘܠܝܐ

aiōnios

8:18 ,ܥܠܡ
16:19 ,ܥܠܡ
29:19 ,ܥܠܡ
41:25 ,ܥܠܡ
46:25 ,ܥܠܡ
29:3 ܥܕܝܢܐ
17:10 ܥܕܝܢܐ
30:10 ܥܕܝܢܐ
25:10 ܥܡܩܐ
9:16 ܥܡܩܐ
18:18 ܥܡܩܐ
30:18 ܥܡܩܐ
15:3 ܫܡܝܐ
16:3 ܫܡܝܐ
36:3 ܫܡܝܐ
14:4 ܫܡܝܐ
36:4 ܫܡܝܐ
24:5 ܫܡܝܐ
39:5 ܫܡܝܐ
27:6 ܫܡܝܐ
40:6 ܫܡܝܐ
47:6 ܫܡܝܐ
54:6 ܫܡܝܐ
68:6 ܫܡܝܐ

28:10 [illegible]
25:12 [illegible]
50:12 [illegible]
2:17 [illegible]
3:17 [illegible]
46:13 [illegible]
48:13 [illegible]
7:2 [illegible]
21:5 [illegible]
22:6 [illegible]
23:6 [illegible]
25:16 [illegible]
26:16 [illegible]
17:4 [illegible]
18:4 [illegible]
1:5 [illegible]
8:6 [illegible]
9:1 [illegible]
16:2 [illegible]
16:1 [illegible]
12:6 [illegible]
16:6 [illegible]
19:6 [illegible]
9:1 [illegible]
10:2 [illegible]
2:1 [illegible]
7:3 [illegible]
15:1 [illegible]
9:5 [illegible]
2:6 [illegible]
12:9 [illegible]
14:9 [illegible]
15:9 [illegible]
20:13 [illegible]
10:5 [illegible]
11:1 [illegible]
2:1 [illegible]
25:2 [illegible]
15:3 [illegible]
11:5 [illegible]
13:5 [illegible]
20:5 [illegible]
7:1 [illegible]
21:1 [illegible]
6:14 [illegible]

Geenna

22:5 [illegible]
29:5 [illegible]
30:5 [illegible]
28:10 [illegible]
9:18 [illegible]
15:23 [illegible]
33:23 [illegible]
43:9 [illegible]
45:9 [illegible]
47:9 [illegible]
5:12 [illegible]
6:3 [illegible]

Hadēs

23:11 [illegible]
18:16 [illegible]
15:10 [illegible]
23:16 [illegible]
27:2 [illegible]
31:2 [illegible]
55:15 [illegible]
18:1 [illegible]
8:6 [illegible]
13:20 [illegible]
14:20 [illegible]

Limnē Pyr

20:19 [illegible]
10:20 [illegible]
14:20 [illegible]
15:20 [illegible]
8:21 [illegible]

Sheol

35:37 Genesis
38:42 Genesis
29:44 Genesis
31:44 Genesis
30:16 Numbers
33:16 Numbers
22:32 Deuteronomy
6:2 1 Samuel
6:22 2 Samuel
6:2 1 Kings
9:2 1 Kings
9:7 Job
8:11 Job
13:14 Job
13:17 Job
16:17 Job
13:21 Job
19:24 Job
6:26 Job
5:6 Psalms
17:9 Psalms
10:16 Psalms
5:18 Psalms
3:30 Psalms
17:31 Psalms
14:49 Psalms
15:49 Psalms
15:55 Psalms
13:86 Psalms
3:88 Psalms
48:89 Psalms
3:116 Psalms
8:139 Psalms
7:141 Psalms
12:1 Proverbs
5:5 Proverbs
27:7 Proverbs
18:9 Proverbs
11:15 Proverbs
24:15 Proverbs
14:23 Proverbs
20:27 Proverbs
16:30 Proverbs
10:9 Ecclesiastes
6:8 Song of Solomon
14:5 Isaiah
9:14 Isaiah
11:14 Isaiah
15:14 Isaiah
15:28 Isaiah
18:28 Isaiah
10:38 Isaiah
18:38 Isaiah
9:57 Isaiah
15:31 Ezekiel
16:31 Ezekiel
17:31 Ezekiel
21:32 Ezekiel
27:32 Ezekiel
14:13 Hosea
2:9 Amos
2:2 Jonah
5:2 Habakkuk

Tartaroō

4:2 [illegible]

Questioned

17:2 [illegible]

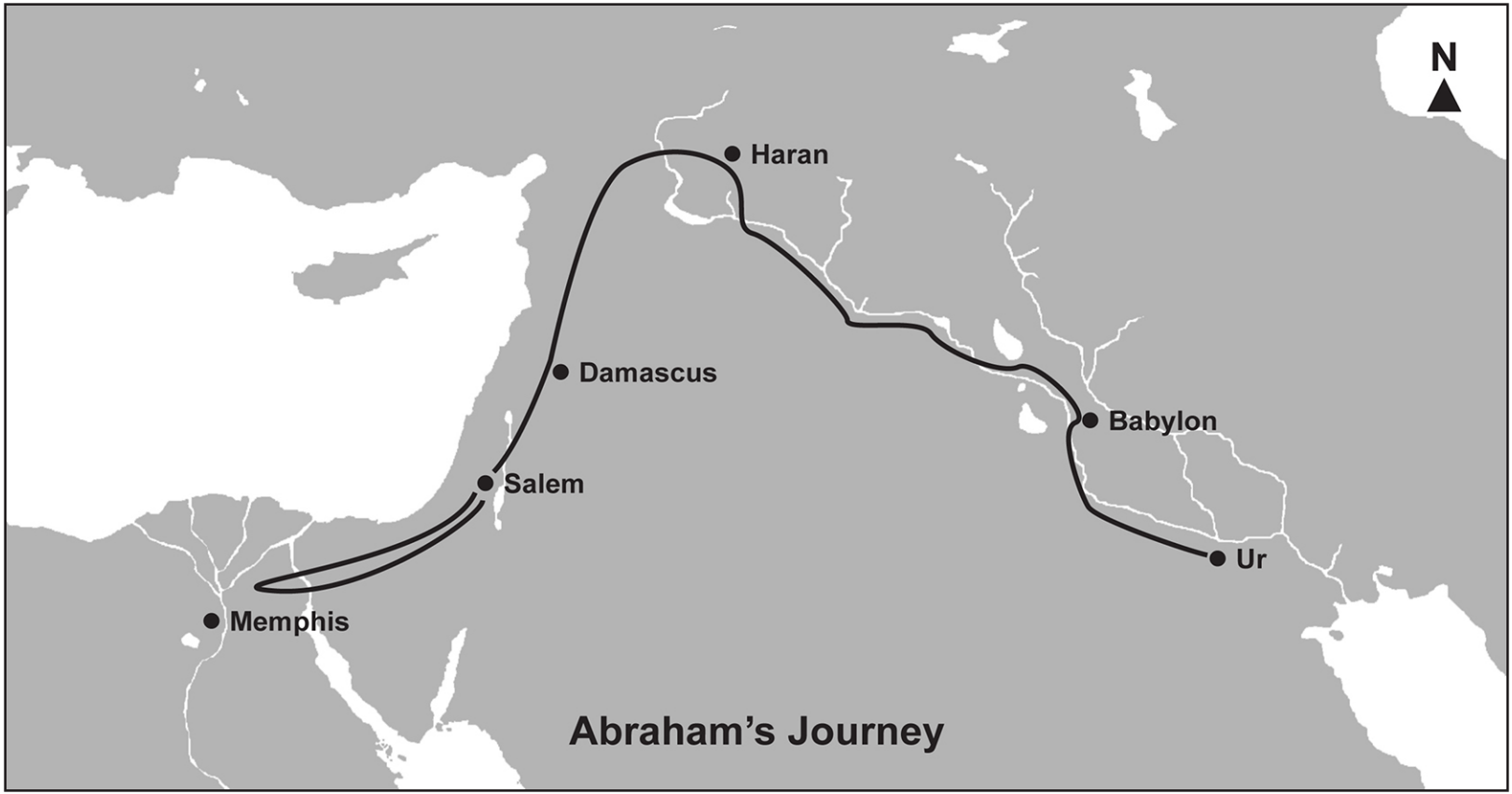

ᎤᏬᏙᏍᏗ - ᏗᏥᏍᏚᏂᏍᏗᏂᏍᏗᏂᏍᏗ

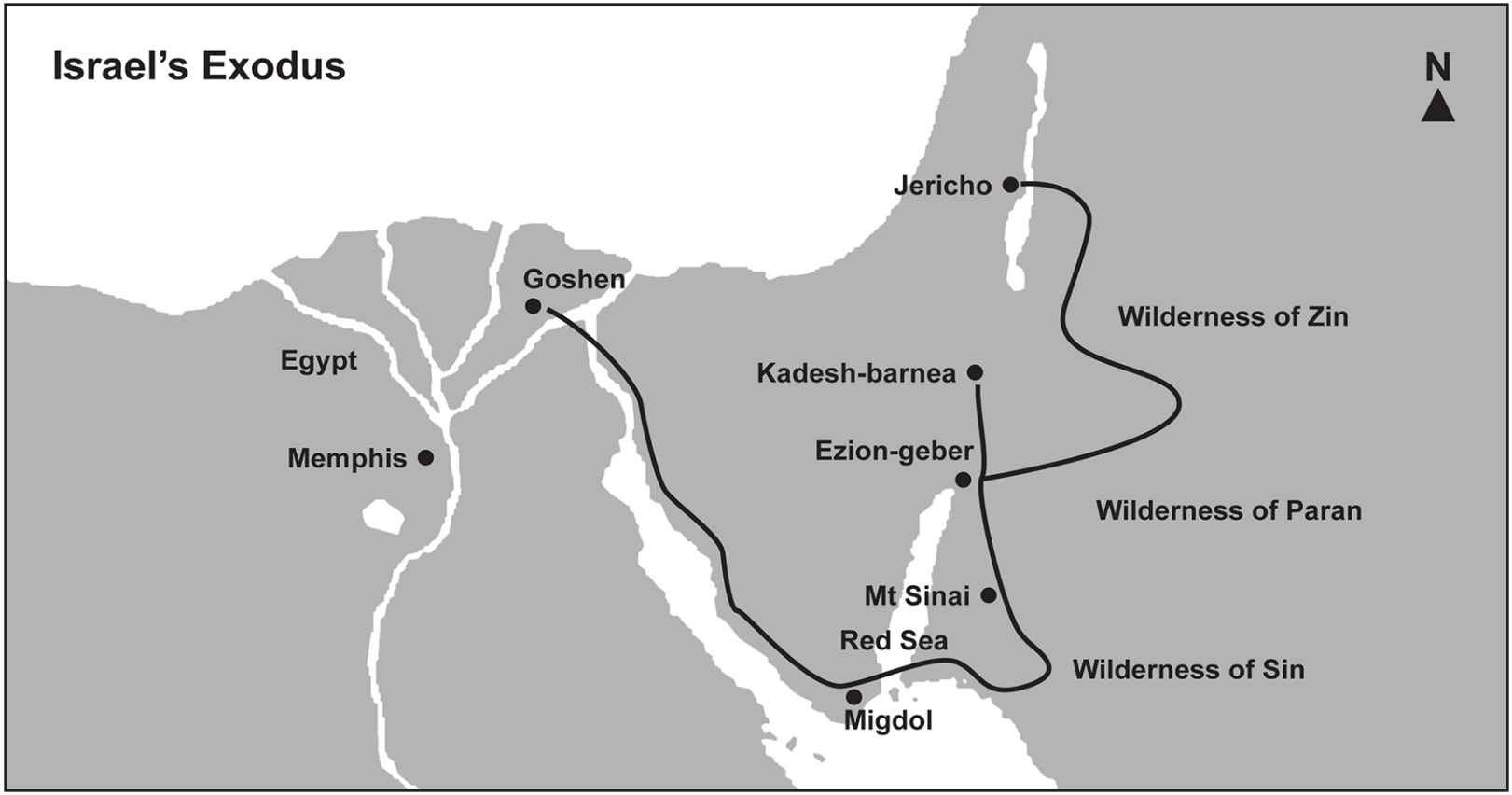

"When Pharaoh had let the people go, God didn't lead them by the way of the land of the Philistines, although that was near; for God said, 'Lest perhaps the people change their minds when they see war, and they return to Egypt'" Exodus 13:17

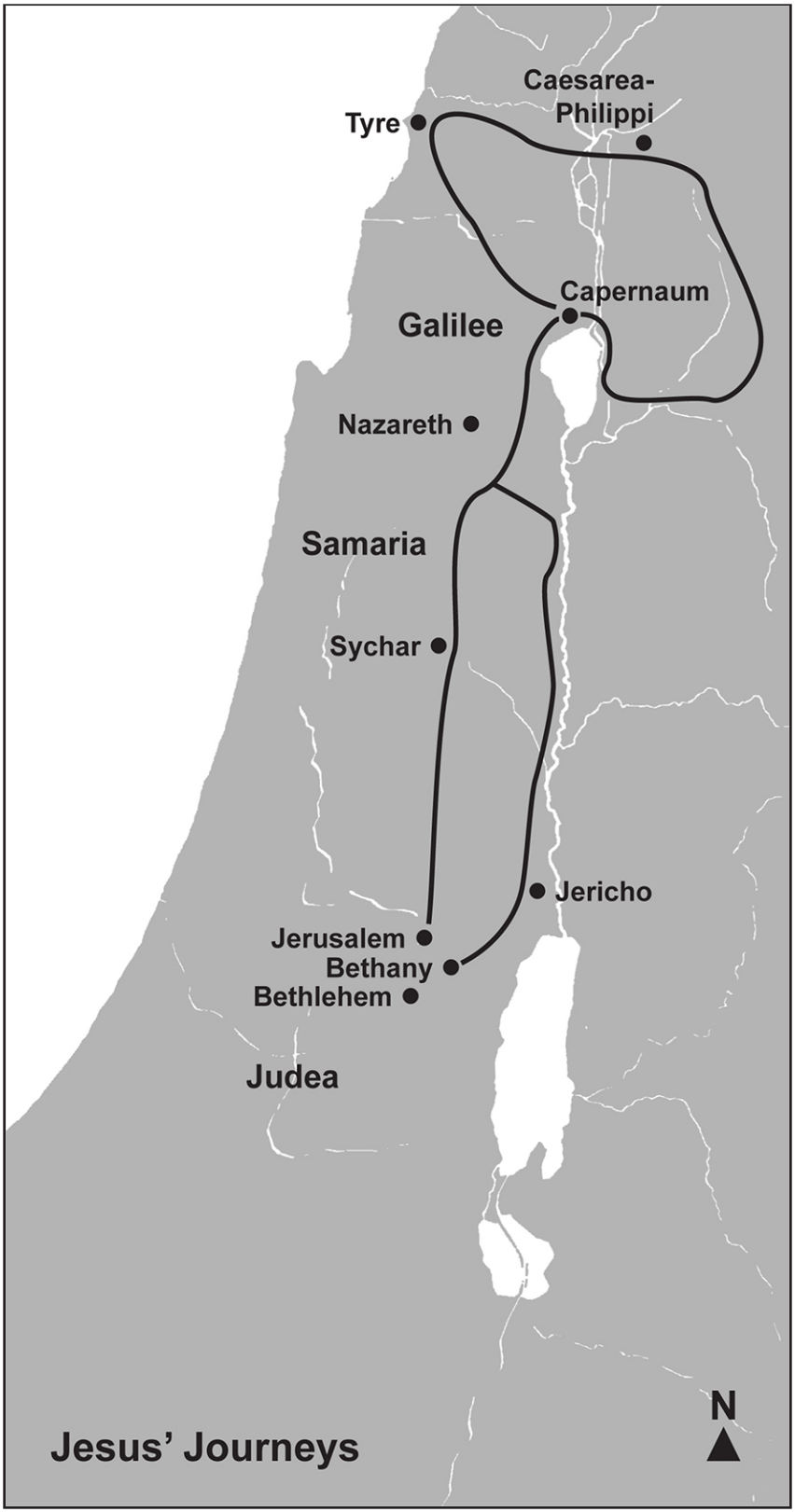

10:45 ܡܪܝܡ ܕܠܐ ܡܫܬܡܫ ܐܠܐ ܕܢܫܡܫ ܘܢܬܠ ܢܦܫܗ ܦܪܘܝܐ ܠܣܓܝܐܢ ܠܟܠܗܘܢ ܐܢܫܐ

ܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܡܢ ܪܘܡܐ ܠܘܬ ܐܝܠܢܐ ܕܥܠܡܐ - ܦܘܠܘܣ 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we?			Genesis 1:26 - 2:3		Mankind is created in God's image, male and female He created us				
How are we sinful?			Romans 5:12-19		Sin entered the world through Adam and then death through sin				
Where are we?			**When are we?**						
			Innocence		Fallen				Glory
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
		Son			John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people		Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise				
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
	Angels	Holy			Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
		Imprisoned		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Fugitive			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 20:13 Thalaasa	
		First Beast						Revelation 19:20 Lake of Fire	
		False Prophet							
		Satan						Revelation 20:2 Abyss	
Why are we?			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all				

اله هوبلل لجمع ملل ، ملح هدهلل لجمع ملل ، ملح هدهلل لجمع ملل ، ملح هدهلل لجمع ملل - ملح, 28:19